

ŞAUD 1: “Potansiyellemek” KIRMIZI ÇEMBER MATERYALLERİ

(BİR SONRAKİ) Dizisi

ŞAUD 1: “Potansiyellemek” – ADAMUS’un katılımıyla

**Kanallık, Geoffrey Hoppe
Kırmızı Çembere sunulmuştur
7 Ağustos 2010**

www.crimsoncircle.com - <http://kirmizicember.org>

Not: Adamus’un çizimleri gerek CC’nin PDF versiyonunda gerekse videoda görülebilir.

Ben o Ben’im, size hizmet amacıyla burada bulunan Adamus Saint Germain (Fransızca telaffuz).

Birlikte gerçekleştirdiğimiz 12. dizi olan bu Şauda hazırlanırken birkaç kez gülümsemek durumunda kaldım. Öncelikle, bugün için seçtiği müzikten ötürü Linda’ya iltifat etmem gerekiyor. Aslında bu ilk kez... müzikten tatmin olduğum yegâne zaman oldu. (kahkahalar) Kimseyi gücendirmek istemem, ama onu duyan, ardında yatan eşsiz enerjileri hisseden ve onu seçmesi için Cauldre’yi yüreklendiren Linda oldu. Çok güzel bir müzik, senfoniyle, Sting’in sesiyle, çok çok metafizikseldi, farketmediyseniz diye söylüyorum. O müziği biraz dinlemeye çalışın. Merhaba hanımlar.

Bunu yakalayabildiniz mi? Müzik çalarken bunu anladınız mı? İndirileni aldınız mı? Hepsi buradaydı! Bundan daha önce de söz ettik – herşey, müzik çalarken bir yükleme olarak gelir; hemen içinize iner, belki kollarınızdaki tüylerin ürpermesine neden olur, neyse ki fazla kişinin kolunda bu kadar tüy yok (kahkahalar); sırtınızın ürpermesine neden olur; derin bir nefes almanıza neden olur. Hepsi hemen oradaydı.

Zihin – o güzel, güzel zihin – onu anlamaya çalışıyor, ondan kuşku duyuyor, “bunu uyduruyor olmalıyım” diyor. Bedeninizde duyumsamalar hissetmenize rağmen, onu tüm çevrenizde hissetmenize rağmen, zihniniz, “Eh, Adamus’un ne diyeceğini beklemem gerekiyor” diyor.

Ama bugün şöyle bir oyun oynayacağız: yüklemeyi aldınız. O tekil değildir; o, potansiyellerden oluşan bir yüklemedir. Az önce aldığınızdan yola çıkarak bugün hangi potansiyeli gerçekleştireceğiz? Bu konuşmayla, bu Şaud’la hangi yöne gideceğiz?

Bu size kalmıştır, tümüyle size kalmıştır. Ben, hangi oyunu oynamak isterseniz oynarım. Eğlenebiliriz. Çok gülebiliriz – ah, bu, enerjiyi salıvermenin harika bir yoludur. Çok ciddi olabiliriz. (izleyiciler “hayır” diye yanıtlar) Hayır, hayır, hayır, hayır, hayır. Ben Vince’i fazlasıyla taciz edebilirim. (izleyiciler yeniden “hayır” diye karşılık verir) Hayır. Hayır, hayır, hayır, hayır, hayır. Hayır. Ya da onu hafife alabiliriz. Onun üzerinde kayabiliriz. Bundan sonra gideceğimiz yere doğru kayabiliriz. Bu, bugün yapacağımız şeylerden biridir.

Yeni Dizi

Bu bizim 12. dizimiz. Oniki – az çok önemli bir sayı, David, biraz. (kahkahalar) Bir bir ve bir iki. Bu aslında... evren kendi matematiksel ritmine sahiptir. İnsanlar matematiğin 10’lu ölçeğini kullanma

eğilimindedir. Evren aslında 12'den çalışır, çoğu zaman, her zaman değil. 4'lü ve 66'lı ölçeklerden ve tüm şu diğer rakkamlardan çalışın boyutlar var, ama bilinen evren hep o kendi özgün "12"sine geri gelmenin yoluna sahiptir.

Şimdi, biz gidip... bunu yapacağım. Özel bir "Adamus'a Sorun" oturumunda bununla ilgili uzun uzadıya konuşacağım, gerçi soru almıyorum; bu sadece bir "Adamus Anlatıyor" oturumudur. (kahkahalar) Ama sırf dinleyenler kendini iyi hissetsin diye buna "Adamus'a Sorun" da diyebiliriz.

LİNDA: Hayır, neyse öyle diyelim. Sanırım bu uygun – "Adamus Anlatıyor."

ADAMUS: Ben Linda'ya bir liste veriyorum. Çok, çok yakında yapmak istediğim bir konuşma var – "ET'ler ve Melekler"...

LİNDA: Aaa, bunu sevdim.

ADAMUS: ... "Gerçek Fark." Yoktur. (kahkahalar)

LİNDA: Aaa, sevdim.

ADAMUS: Özellikle içinde yaşadığınız bu zamanda ET'lerin ve yabancı varlıkların buraya bir akını (istilası) olduğunu nasıl anlarsınız? Herhalde bazısını hissettiniz. Uzun, çok uzun zamandır olmadığı kadar fazla, ve onlar dünyayı kurtarmak için burada bulunmuyorlar.

LİNDA: "ET'lere karşılık melekler" mi dedin, yoksa... ?

ADAMUS: "ET'ler ve Melekler: Gerçek Fark."

LİNDA: Tamam. Ooo. "Adamus Anlatıyor."

ADAMUS: Şu an gelmekte olan bir ET ve uzaylı akını var. Şu an gelmekte olan melekler var, ve onlar ille de gezegeni kurtarmak için burada bulunmuyorlar. İlle de size yardım etmek için burada değiller. Ve ben melekler ve ET'ler hakkında Kuthumi'yle birlikte, evet, omuz omuza, bir herşeyi-anlat öyküsü gerçekleştirmek isterdim.

Yani bunu da yapalım, Linda, not eder misin...

LİNDA: Omuz omuza?

ADAMUS: Omuz omuza.

LİNDA: Bu nasıl bir şey?

ADAMUS: Bir an için kalkar mısınız. (kahkahalar) Bu tarafa gel.

LİNDA: Kendimi savunmasız hissediyorum.

ADAMUS: Böylece önce... önce ben olacağım (gidip Geoff'in iskemlesine oturması üzerine kahkahalar yükselir) ve sonra Kuthumi olacak. (gidip Linda'nın iskemlesine oturması kahkahaların artmasına neden olur)

LİNDA: Getirdiğin açıklığa teşekkür ederiz.

ADAMUS: Geriye bir tek kaydetmek kalır.

Böylece, “12” hakkında da bir konuşma yapmak isteriz. Az çok önemli bir sayıdır. Bizim burada Şambra’yla olan durumumuzda, bunca yıldır yaptığımız yolculuk (göz önüne alındığında), 12 önemlidir, çünkü biz bir döngünün sonuna geliyor, yeni bir döngüye giriyoruz.

Şimdi, döngülere ilişkin şöyle bir şey var, onlar genelde ansızın başlayıp durmazlar. Biz 11’i bitirip 12’ye girmeyiz ya da 12’yi bitirip 13’e sığramayız. Bunlar az çok üst üste binerler. Aynı anda birçok enerjiyi, birçok bilinç düzeyini bu yüzden hissedersiniz. Ama bu önemlidir, çünkü biz, bir grup olarak, konularımızı irdeledikçe, bu yıl Uyanış Kuşağı’ndan çıkacağız. Onun ötesine geçeceğiz, sonraki düzeylere geçeceğiz, ki bugün bununla ilgili konuşmak istiyorum.

Evet, uyanışın bazı belirtilerini hâlâ yaşayacaksınız. Tortuların, artıkların bazısını yaşayacaksınız. Ama bugün sözünü edeceğimiz bu yeni şeylerin de oyuna dahil olduğunu göreceksiniz.

Böylece, Cauldre, kadronun bazı diğer üyeleri, bir sonraki dizinin adını sordular. Ve ben dedim ki, “Evet.” Ve onlar dedi ki, “Adamus, bir sonraki dizinin adı ne olacak?” Ve ben dedim ki, “Evet.” Bazen insan mantığını kavramak biraz zordur. Ve Cauldre aslında biraz sinirlendi ve... (Adamus bir vantilatörü kapatır) bu aletlerden hoşlanmıyorum. Seninki kalabilir (Linda’ya). Benimki kapanacak.

LİNDA: Teşekkür ederim.

ADAMUS: Sen tüm o enerjilerin saldırısına açık olabilirsin. Ben olmayacağım.

Böylece bazen insan mantığı beni zorluyor, ve Cauldre bir kez daha, “Bir sonraki dizinin adı ne olacak?” dedi. Ve ben de, “Evet, bu ‘Bir Sonraki Dizi!’” dedim. Biz bu diziye – ve ben bunun şu şekilde yazılmasını istiyorum (Adamus yazar), sonra açıklarım – “(BİR SONRAKİ),” “(BİR SONRAKİ) Dizi” diyeceğiz, çünkü hepimiz için bir sonraki düzeye geçmeyi temsil ediyor. Hâlâ burada olanlar için, ayrılmamış (bu gruptan çıkmamış) olanlar ve yolda bize katılmış olanlar için, biz bir sonraki düzeye geçiyoruz. Bu, coşturucu olacak, bazen de sinir edici. Şu anda hayal edebileceğiniz (herşeyin) ötesine geçecek. Öyleki.... Çok eğleneceğimize inanıyorum. Biz bir macerayı paylaşacağız. Yani bu “(BİR SONRAKİ) Dizi” olacak, bunu bu şekilde yazmak isterseniz.

Neredesiniz?

Böylece başlamadan önce, Linda’nın Adamus Ödülleri’yle birlikte mikrofonu alıp izleyicilerin yanına gitmesini isteyeceğim.

LİNDA: Evvvet efendim!

ADAMUS: Çok az ödülü kaldı. Biraz daha sipariş etmem gerekecek. Adamus Ödülleri’yle birlikte buna hazırlanırken, bu özel ortam için bugün şık giyinen herkese teşekkür etmek istiyorum. (Adamus’un alaycı bir biçimde gözlerini yuvarlaması kahkahalara neden olur) Evet, Cauldre bana böyle ananaslı hey-dostum-naaber pijamaları giydirdi. (Adamus’un, Hawaii tarzı bir gömlek giymiş olan Geoffrey’e göndermede bulunması yoğun kahkahalara neden olur)

LİNDA: “İfade Edin” diyen sendin. Bu bir ifadedir.

ADAMUS: Yolumuzda giderken ilerleme kaydediyor ve onurlandırmayı öğreniyorduk – beni onurlandırmak değil, kendinizi onurlandırmak – nasıl da ilerleme kaydediyorduk, ve sonra bunların hepsinin güme gittiğini izlemek. Ama...

LİNDA: Kaua’i seni heyecanlandırmıyor mu? Orada olmayacak mısın?

ADAMUS: Kaua’i’de bunu giymeyeceğim.

LİNDA: (gülerek) Daha beterini giyeceksin! (Adamus güler)

ADAMUS: Pekâla, Linda hazır olduğuna göre ben şimdi soruyu sorayım, şu anda nerede bulunuyorsunuz? Neredesiniz? Ama sizin şöyle bir perspektiften yanıtlamanızı istiyorum. Diyelim ki, kendiniz hakkında haber yapan bir televizyon muhabirisiniz. Yani bir dakikalığına kendinizin dışına çıkın. Televizyon muhabirlerinin bir hikâyeyi kapsamak için genelde, ne kadar, 30 ila 40 saniyeleri var. Yani bunu kısa ve öz tutun. Şu anda neredesiniz?

Şu anda nerede bulunuyorsunuz? Pekâla Linda, lütfen.

LİNDA: Memnuniyetle.

ADAMUS: Ve biz izleyicilerin arasından gönüllü olanları alacağız.

LİNDA: (birine mikrofonu uzatır) Sen gönüllü oldun! (kahkahalar)

ADAMUS: Yeni Enerji gönüllülüğü böyle işte.

GREG: Evet. Tamam. Hızlı hızlı düşünüyorum...

ADAMUS: Hızlı hızlı düşünüyorsun.

GREG: ... aslında bütünlenme süreci.

ADAMUS: Neden söz ettiğin hakkında hiçbir fikri olmayan izleyicilerimiz için bu aslında ne anlama geliyor?

GREG: Şu anlama geliyor, bugün buraya gelirken, "Artık Adamus'un ne söylediği umurumda değil. Ben sadece aileyle olmak için buraya geliyorum" diye düşündüm.

ADAMUS: Mükemmel. Ona bir Adamus... iki Adamus Ödülü.

LİNDA: Hadi ama. Burada sınırlı malzemem olduğunu biliyorsun!

ADAMUS: İki Adamus Ödülü, çünkü bu, benim ne söylediğimle ilgili değil. Tek yaptığım, sizin söylediklerinizle sizi beslemek. Böylece... mükemmel.

LİNDA: Ceplerini boşalt.

ADAMUS: Bugün para yok.

LİNDA: Ceplerini boşalt.

ADAMUS: Sanırım Cauldre hepsini evde bırakmış. Bir bakalım, naneli şeker var, ama buna ihtiyacı olacak.

LİNDA: Öbür cebin.

ADAMUS: Yok bir şey. Pekâla, mükemmel, iki Adamus Ödülü.

LİNDA: Tamam, pekâla.

ADAMUS: Tamam, sonraki.

LİNDA: Başka var mı?

ADAMUS: Nerede bulunuyorsun? Kendi yaşamının muhabirisin. Nerede bulunuyorsun? Bunu kısa ve öz nasıl anlatırsın?

CAROLINE: Bugün olduğum yerde.

ADAMUS: Evet. Nasılsın? Yani bu genel şimdiki zaman çerçevesi içinde hayatınla ilgili bir raporu çok hızlı bir biçimde nasıl verirdin?

CAROLINE: Ben bugün acının üzerine çıkmayı düşünüyorum, ki bunu yarattığım açık.

ADAMUS: Haa.

CAROLINE: Ve onun ortasında sevinç ve mutluluk bulmayı.

ADAMUS: Mükemmel. Bunu düşünüyorsun, ve ben de bunu yazacağım. Güzel. O zaman bugünü seveceksin. Teşekkür ederiz. Sonraki.

3.ŞAMBRA (hanım): Ben geçişteyim.

ADAMUS: Geçiş. Yakında seni öbür tarafta görebilecek miyim? (kahkahalar)

3.ŞAMBRA: O tür bir geçiş değil. Sanki...

ADAMUS: Geçişin keyfini çıkartıyor musun?

3.ŞAMBRA: Eh bu göreceli bir şey.

ADAMUS: Doğru. Bazı şeylerden daha iyi, bazısından daha kötü.

3.ŞAMBRA: Hmm, evet.

ADAMUS: Neyle geçiyorsun ya da ...

3.ŞAMBRA: Hayatımın şu son yıllarında (olagelen) beş şiddetindeki kasırgalarından, daha huzurlu bir merkeze.

ADAMUS: Aynen öyle. Peki o huzurlu merkezi buldun mu?

3.ŞAMBRA: Bazı günler.

ADAMUS: Bazı günler. Peki ya sana haber masamdan 'huzurlu' (yeri) büyük bir olasılıkla bulamayacağın haberini versem. Ve bu hepimiz için geçerli. Eğer huzurluluğu arıyorsanız, yanlış gruptasınız. (kahkahalar) Kesinlikle yanlış gruptasınız.

LİNDA: Kapıları kilitleyin.

ADAMUS: Huzurluluk için ilaçlar var, ama biz huzurluluğa doğru gitmiyoruz. Bunu size şimdiden söyleyeyim. Biz dinamizme, çöşkuluya, enerjiselliğe, canlılığa, inanılmazla doğru, ötenin ötesine gidiyoruz, ama bu huzurlu olmayacaktır. Tamam mı?

3.ŞAMBRA: Ben canlılığı severim. Canlılık iyidir.

ADAMUS: Canlılık, evet. Peki. Ama sen bir geçiştesin, ve o geçişin neresindesin? Bu tarafta mı, o tarafta mı?

3.ŞAMBRA: Ben daha çok canlılık tarafına doğru gidiyorum.

ADAMUS: Daha çok canlılık tarafına. Pekâla, güzel. Güzel. O zaman bugünün keyfine varacaksın, umarım. Sonraki.

JOE: Hm ... (Kerri ona bir şey söyler)

LİNDA: Danışmanlık alıyor! (kahkahalar)

JOE: Ben biraz bilmiyorum'lardayım. Biraz bilmiyorum'larda.

ADAMUS: Bilmiyorum. Güzel. Bundan hoşlanıyor musun? Bilmiyorum! (kahkahalar)

JOE: Kendimi hoşnut hissediyorum.

ADAMUS: Evet.

JOE: Kendimi hoşnut hissediyorum.

ADAMUS: Hoşnut. Gerçekten mi? Gerçekten.

JOE: Eh, biraz çılgın.

ADAMUS: Adamus'a yalan söylemenin günah olduğunu biliyor musun? (kahkahalar) Ne olur, biliyor musun?

JOE: Pekâla.

ADAMUS: Peki. Hadi bakalım. Nerede bulunuyorsun?

JOE: Eh ben sadece... bilmiyorum... yenilerde yoğun bir fırtınadan çıktım.

ADAMUS: Evet. Bir yoğun... bir yoğun fırtınadan daha! Canlı yayında son dakika haberi, Joe bir başka yoğun fırtınadan daha geçiyor! (kahkahalar) Geçen yıl, Joe çok büyük fırtınaya yakalandı. Ondan önceki yıl, Joe çok büyük bir fırtınaya yakalandı. Joe, büyük fırtınalardan geçmeyi seviyor.

LİNDA: Acımasız.

JOE: Sanırım öyle.

ADAMUS: Evet, evet. Ve bu pekâladır. Bu kesinlikle pekâladır, tabi bunu kabul ettiğin sürece. Ama onu kabul etmediğin zaman, onu seçmiyormuş gibi davrandığında, işte o zaman başın belada demektir. Evet.

JOE: Evet.

ADAMUS: Evet. Peki şu anda neredesin?

JOE: Burada. (kahkahalar)

ADAMUS: Bu güzel! Bu bilgece. Bu sadece bir Adamus Ödülü değil, bir "Bay Olağanüstü" Adamus Ödülü hak ediyor.

LİNDA: "Bay İnanılmaz" Adamus.

JOE: Hey teşekkür ederim, Adamus.

ADAMUS: Hadi... ayağa kalk, buraya gel. Dünyadaki herkes seni görsün diye buraya gel. Evet, bu özel seremoni için şık giyinmiş olmana memnun oldum. (kahkahalar) Hadi bakalım. Ben senin için şunu tutarım. (Joe, Adamus'un ona verdiği paketi elinde tuttuğu için, Adamus Joe için mikrofonu tutar)

JOE: Şu anda ben... aslında, ben aslında delirdim...

ADAMUS: Evet.

JOE: ... birçok farklı çılgın düzeyde, ama az önce farkettim ki, ben sadece şimdi burada olmak zorundayım. Ve ben ayrıca, sanki ebedi ve ezeli benliğim bu âna geliyormuş gibi hissediyorum. Bu, bütünlenme işlemi. Bana göre bunu anlatabilmenin en iyi yolu bu.

ADAMUS: Ama senin farketmediğin şey, bunun inanılmaz olduğudur. Sen ona kuşku açısından – kötü bir televizyon yayını açısından – ve kendine güvenmeme açısından bakıyorsun. Aslında içinden geçtiğin şeyler öyle aman aman şeyler değil. (kahkahalar) Ama bunları üstüste koyuyorsun. Onları, olması gerektiğinden fazla olan bir şeye dönüştürüyorsun. Sanki onun içinde sıkışıp kalıyorsun. Nedenini sana sonra söylerim, ama şu anda, gerçekte kim olduğunu keşfetmeni isterdim. Hazır mısın?

JOE: Evet.

ADAMUS: Paketi açman gerek.

JOE: Ha. (kahkahalar)

ADAMUS: Evet ya. Ben sana öylesine karton bir kutu vermedim.

LİNDA: Bir tarafı zaten açık.

JOE: Bir makas falan alabilir miyim?

LİNDA: Öbür tarafı zaten açık.

ADAMUS: Bir bıçak?

LİNDA: İçinden düşecek. İçinden düşecek.

ADAMUS: Aa, Garret, adamım. (Garret Joe'ya bir bıçak uzatır)

LİNDA: O zaten açık. (kahkahalar) Adamus'a bıçak vermeyin.

ADAMUS: Bunu geçmiş bir yaşamda, seni kapı dışarı ettiğimde, yapmıştın. O zamanki bir kılıçtı. Biraz daha büyüktü. Ama... bu... (Joe, üzerinde "Bay İnanılmaz" yazan metal bir plaketi havaya kaldırıncaya, izleyicilerden tezahürat ve alkış yükselir)

Ve biliyor musun – işimiz bitmedi, Bay İnanılmaz – bu bir bakış açısı meselesi, ve potansiyeller meselesidir. Hangisine bakmak istersin? Hangisine odaklanmak istersin? Fırtınalara mı? O zaman onlar olacaktır. Ya da Üstat İnanılmaz'a mı? Bir insanın, senin, neden Bay İnanılmaz'a odaklanmak istemeyeceğini anlamıyorum. Fırtınalara odaklanmak daha mı eğlenceli? (birisinin "Hayır" der) Evet. Evet. Kim hayır dedi? (Adamus'un izleyicilere ateş püsküren gözlerle bakması kahkahalara neden olur)

LİNDA: Suçüstü yakalandın.

ADAMUS: Haklısın. Mantıksal olarak, fırtınalara odaklanmak daha eğlenceli olmamalıydı, ama bunu yine de yapıyorsun. Yine de yapıyorsun. O belli bir enerjiye sahip, seni fırtınalara çeken bir çekime sahip. Ama aynı zamanda masanın üzerinde “Bay İnanılmaz” yazan bir plaket duruyor. Sen sana bakmak istemiyorsun, sen fırtınalara bakmak istiyorsun.

Şöyle garip bir mantık var, “Bay İnanılmaz olduğumu kabul etmeden önce fırtınaları çözümlmeli, temizlemeliyim.” Onun için de sürekli fırtınaları temizliyor ya da sürekli fırtınalarla savaşıyorsun. Sürekli yel değirmenleriyle dövüşüyorsun. Neden? Sen de Üstat İnanılmaz’sın. Ve bizim şimdi gittiğimiz yer burasıdır. Biz bu (BİR SONRAKİ) dizide potansiyellerden ve bunları yaşamınızda nasıl seçeceğinizden söz edeceğiz. Bir şey var...

LİNDA: O (sembol) gömleğinin önünde güzel duruyor.

ADAMUS: Güzel duruyor, evet.

LİNDA: Evet.

ADAMUS: Bu gömleğin değil. Pantolonun önünde belki, ama... (kahkahalar) Başımın üstünde belki, ama... (onu başının üzerinde tutması daha çok kahkahaya neden olur) Hey dostum naaber. Pekâla... Evet. Eh, bu uyuyor.

Böylece, hepinizin sahip olduğu böyle bir bağımlılık var, ve biz bunu temizleyeceğiz, fırtınalara bağımlılık, dramlara, gelişme ihtiyacına, tüm o diğer şeylere bağımlılık. Bizim artık bunlarla işimiz çoktan bitti. Bitmedi mi? Bitmedi mi? (izleyiciler “Evet” ve alkışlarla karşılık verir)

JOE: Teşekkür ederim. Çok, çok teşekkür ederim, Adamus.

ADAMUS: Seninle işim daha bitmedi. (kahkahalar) Gerçekten şunu söylemem gerekir ki, ilk kez, geçenlerde Münich’te yapılan toplantıda bunun kanıtını hissettim, Şambra’nın gerçekten ilerlemeye hazır olduğunu, bu bağımlılıktan kurtulmaya, fırtınalara odaklanmaktan vazgeçmeye hazır olduğunu hissettim. Fırtınalar gerçektir. Kişisel yaşamlarınızdaki fırtınalar ve tüm o diğer şeyler gerçektir. Bu, onları gömmekle ya da reddetmekle ya da üstesinden gelmekle ilgili değildir. Asla onun üstesinden gelemeyeceksiniz. Bu, hangi potansiyeli seçeceğinizle ilgilidir. Bu (BİR SONRAKİ) dizi tümüyle potansiyeller hakkında olacak. Benim potansiyellemekten ve potansiyellerden söz etmemden o kadar sıkılacaksınız ki.... (Adamus kusarmış gibi yapar) isteyeceksiniz. Ama bu önemlidir. Gerçekten öyledir. Bu, bilinçli bir yaratıcı olarak atılacak bir sonraki adımdır, ve o hemen buradadır.

Bu yüzden, ben senin bunu (plaketi) arabanın kontrol panelinin üstüne koymanı, ve sonra eve vardığında da komodinin üstüne yerleştirmeni isterdim, çünkü bu, senin seçebileceğin potansiyellerden biridir. Kötü haber öyküsünü seçmek zorunda değilsin. Bay İnanılmaz’ı seçebilirsin.

Ama seni bırakmadan önce sormam gerekiyor, Bay İnanılmaz olduğunu kabul edebilir misin? Bana yalan söyleme. Bugün bunu bir kere yaptın. Kabul edebilir misin ki...

JOE: Ne olursa olsun.

ADAMUS: Bay İnanılmaz olduğunu kabul edebilir misin?

JOE: Evet.

ADAMUS: Dış dünya sana bir salak olduğunu söylese bile bunu kabul edebilir misin? (kahkahalar) Bunu (dış dünya) hepiniz için yapıyor. Onu, bu şekilde yapsın diye oluşturduz. Tüm kanıtları oluşturduz – tüm dışsal kanıtları – size onu söylesin diye... o her neyse. Değerli değilsin. Salaksın. Başarısızın tekisin. Yalancısın. Sen, artık her neyse.

Soru Şu, bunu gerçekten, gerçekten kabul edebilir misin, yani bu sadece bizimle burada nde duruyorken edilmiş birkaç laf olmasın, bunu gerçekten kabul edebilir misin?

JOE: Evet.

ADAMUS: Ben... yalan söyleme. (kahkahalar) Ben bunu kabul edebilirim. Gerçekten ederim. Ama rnek olarak beni kullanma. Bunu gerçekten kabul edebilir misin?

JOE: Evet! (daha yükse sesle söyler) Evet kabul edebilirim!

ADAMUS: Buna inanmıyorum. (kahkahalar) Hayır, hayır, hayır, hayır, hayır. Gerçekten inanmıyorum. Buna inanmak istiyorsun. Bunu kabul etmek istiyorsun, ama...

LİNDA: Sana defol git diyebilir mi? (kahkahalar)

ADAMUS: Evet ya, evet, evet. Neredeyse keşke söylese diyeceğim. (yoğun kahkahalar)

JOE: Defol git!

ADAMUS: İŞte böyle! Güzel. Şimdi, sadece sana hatırlatmak için – sadece bunu apalamanı hatırlatmak için – lütfen gözlerini kapat. Gözlerini kapat.

LİNDA: Ben olsam yapmazdım.

ADAMUS: (Adamus, Joe'nun alnına keçeli kalemle bir işaret koyar, kahkahalar) Hepsi bu!! Sadece küçük bir Şey... evet, hepsi bu. Pekâla, bu sana hemen burada kendinle yaptığın anlaŐmayı hatırlatacak.

JOE: Teşekkür ederim.

ADAMUS: Bu biraz ilginç görünüyor? Bununla toplumun içine mi çıkacaksın? (Kerri'nin "Hayır!" demesi üzerine kahkahalar) Pekâla, teşekkür ederiz, Bay İnanılmaz.

JOE: Teşekkür ederim.

ADAMUS: Bay İnanılmaz! (izleyiciler alkışlar)

LİNDA: Alnı, çıkamaz ayın ilk arŐambasına benzedi.

ADAMUS: Kesinlikle.

LİNDA: Çıkamaz ayın ilk arŐambası, evet, evet.

ADAMUS: Bir dolu sorunun nereden çıktığını düşünüyorsun?

LİNDA: Alo.

ADAMUS: Pekâla, sonraki. Sırada kim var?

LİNDA: Ay dur. Steven Green'e Bay İnanılmaz olduğunu söylemiştin, ve o, bu aıklamana dayanarak o dl yaptı. Yani, teşekkür ederiz, Steven Green.

ADAMUS: Teşekkür ederiz Steven Green. Teşekkür ederiz. (izleyiciler alkışlar)

LİNDA: Sırada kim var? Kolay.

ADAMUS: Ben bir Bayan İnanılmaz ödülü olmadığını farkettim ve...

LİNDA: Buna sonra gelelim. (kahkahalar)

ADAMUS: Pekâla, evet. Şu anda nerede bulunuyorsun, Ricki?

RICKI: Ben çok heyecanlı bir şeyin eşiğindeyim, ve onun ne olduğunu tam olarak bilmemem farketmiyor, çünkü ben sadece... ben onun ne olduğunu keşfetme sürecinde olduğumu biliyorum.

ADAMUS: Bunlardan birini ister miydin? (bir keçeli kalemi gösterir)

RICKI: Hayır. (Adamus güler)

ADAMUS: Eşiğinde. Pekâla. Ne dediğini anlıyorum. Bu ucuz bir mazeret. Gerçekten, hepiniz için. Biliyor musun, bu sanki... bir havuç. Ve biliyorum, hissediyorsun, ama ne zamandır onu hissediyorsun?

RICKI: Bu doğru. Uzun zamandır.

ADAMUS: Uzun zamandır, teşekkür ederim. Biliyor musun, ve aslında bir atılımın, büyük bir atılımın eşiğinde hissetmeye başlamak iyiye işarettir. Gerçekten iyiye işarettir. Bu, uyanış (sürecinde) uzun bir yol kat ettin anlamına gelir, çünkü onu nihayet duyumsatabiliyordunuz. Ama onu eşikte tutmak için insanın kendisiyle oynadığı bazı ilginç enerji dinamikleri var.

Eşikte olmak az çok duyusaldır. Öyle değil... pekâla, öyle. (kahkahalar) Şimdi düşünüyorum da, hemen köşeyi dönünce. Neredeyse olmak üzere. Hemen orada. Ve onun orada olması caziptir ve baştan çıkarıcıdır, ve az çok, Kuthumi'nin diyeceği gibi, az çok seksidir. Ama bir süre sonra o enerji az çok sana geri teper, çünkü o zaman depresif olmaya ve enerjisel olarak tükenmeye başlarsın, çünkü o zaman sanki, "İyi güzel de, nerede?" gibi olur. Eh, onu, oralarda bir yerlerde olacak şekilde ve orada kalacak şekilde oluşturmuşsunuz, ve o da itaat edecektir. Sen ondaki dinamikleri gerçekten değiştirene kadar itaat edecektir.

Ve Ricki, ve hepiniz, hemen şunu söylemem gerekir ki, eşikte olmaktan düşünce yoluyla çıkamazsınız. Sizi kenarından itmeme gerekir. Ya da siz kendinizi kenardan itersiniz. Ama bu iyidir. İyidir. Eşikte. Ama bugün onu, senin oyununda, Yeni Enerjinle birlikte, ruhunla bütünleşmiş olarak akışta olmaya dönüştürelim. Teşekkür ederiz. Sonraki.

LİNDA: Hazır olduğundan emin misin?

EDITH: Merhaba Adamus.

ADAMUS: Selam Edith.

EDITH: Bu salonda sevinç içinde Ben o Ben'im.

ADAMUS: Evet.

EDITH: Ve bu pekâladır.

ADAMUS: Kesinlikle! Çok parlak. Bir Ödül. Bir Ödül. Bunu gerçekten kastediyor musun?

EDITH: Kesinlikle.

ADAMUS: Güzel. Sana güveniyorum. Sen bana hiç yalan söylemezsin. (bazı gülüşmeler)

LİNDA: Gerçekten mi?

ADAMUS: Evet, teşekkür ederiz. Bir kişiyi daha alalım.

LİNDA: Bir kişi daha mı?

ADAMUS: Bir kişi daha.

LİNDA: Bir bakalım hele... hah, işte. Bu güzel.

7.ŞAMBRA (hanım): Ah, ben potansiyelleri inceliyorum. Onlar bana sürekli geliyorlar. Onları araştırıyorum. Onlara bakıyorum. Onları hissediyorum. Onlarla yolculuk ediyorum. Ve karar veremiyorum.

ADAMUS: Ah!

7.ŞAMBRA: Ah!

ADAMUS: Ah!

7.ŞAMBRA: Ah!

ADAMUS: Ah, bu iyi işte.

7.ŞAMBRA: Ah! Ah!

ADAMUS: Bu çok, çok iyi. Yani, potansiyelleri araştırmak. Ve aslında, bu bir Ödülü hak ediyor diyeceğim. Potansiyelleri araştırmak.

Bazılarınız... her biriniz bunu yapmaktasınız. Bunu rüya halinizde yapıyorsunuz. Bir dolu potansiyel araştırması ya da potansiyelleme olageliyor. Bu yüzden rüyalar şu anda o haldeler. Daha canlı, daha yaşam dolu olma eğilimindedirler, ve çok, çok çabuk değişiyorlar, tıpkı televizyonunuzdaki kanalları hızla değiştirmeniz gibi.

Potansiyelleri araştırıyorsun ama şimdi senin değindiğin o önemli kısım, "Hangisini seçeyim?" diyen insan kısmı devreye giriyor. O noktada devreye giren bir şey var – bir dakikaya kadar ondan söz edeceğiz – ve şöyle diyor, "Bu tehlikeli. Neden sadece birini seçeyim ki? Peki ya onu seçersem ve o yanlış olursa?" Ya da şöyle diyen başka bir yanınız devreye girer, "Potansiyelleri sadece araştırmak bile kendi başına çok ödüllendirici, neden gerçekleştirmeli ki?" Neden gerçekleştirmeli? Neden büyük "G"nin peşinden koşmalı? Ve neden gerçekleştirmek gerektiğinin sebebi şudur, çünkü bir süre sonra sadece araştırmak ve seçmemek, kahvaltıda, öğlen ve akşam yemeklerinde hep pamuk helva yemeye benzeyecektir, sanki çok fazla şeker yiyormuş gibi, ve sizi iyi hissettirecektir, ama o – yani potansiyeller – gerçekleştirilmek, tezahür ettirilmek üzere gelmeyi gereksinir. Ve insanın Bilinç Bedeninin – zihninizin, fiziksel bedeninizin – hayatta kalabilmesi için bu tezahüre, bu gerçekleşmeye sahip olması gerekir. Buraya getirilmeyi gereksinir, aksi takdirde garip bir farklı dengesizlik haline düşersiniz. İlle de zihinsel değil, ama az çok enerjisel bir dengesizliğe. Böylece, tekrarlıyorum, bunu bugün konuşacağız. Galiba bugün çok şeyden söz edeceğiz.

Pekâla, derin bir nefes alalım. Bir sonraki adıma geçelim.

Zihin

Geçen gün İnternet ortamınızla, Şambra'yla ve dünyanın her tarafındaki başka kişilerle bir deney yaptık. Bu, aslında onu burada – burada bu Şaud'da – gerçekleştirmeden önce yapmak istediğim bir deneydi. Bu zihinle ilgiliydi, ve şu anda – şu anda – her birinizin çok güzel ama bazen de kafa

karıştırıcı biçimde deneyimlediği şeylerden biri de, zihninizin ötesine geçmektir. Ve bu zor bir şeydir.

O İnternet programında radyoda söylediğim gibi, zihin büyük ölçüde programlanmıştır. Herşeyden önce, zihin programlanmaya son derece elverişlidir. Çok, birçok yaşamdır büyük ölçüde programlanmıştır – çok, birçok yaşamdır – zihni programlama, zorla kabul ettirme (beyin yıkama), sürekli bilgi ve ayarlama ve kural yüklemeler olmaktadır.

Zihin, kitle bilincine bağlanmıştır. Kitle bilinci, büyük ölçüde, insanların zihinsel aktivitelerini manipüle ve idare etmekten ve onlara hükmedip yönetmekten başka bir şey yapmaz. Kitle bilinci.

Şimdi, siz belki kitle bilincini daha muazzam bir şeymiş gibi düşünüyorsunuz. Şu anda kitle bilinci öyle bir şekilde çalışıyor ki, dokunaçları, Dünya'daki her bir insanla bağlantısı olan her bir insanı kapsıyor, aslında şimdi ET'ler ve melekler ona sızmış durumda, ve onun için de kontrol, manipülasyon çok yoğun bir halde.

İnsanlar, eh, hipnotize haldeler, kesinlikle hipnotize halde, ve her biriniz bunu biliyor ve hissediyorsunuz. Yıllardır ona başkaldıran bir yanınız var. Bu yaşamda buraya, Dünya'ya geldiğinizden beri buna başkaldıran önemli bir parçanız var. Bu, çok, birçok yaşam boyunca sürdü.

Ama yıllar önce Tobias, kitle bilincini salıvermekten söz etti, böylece siz, bunu gerçekleştirmeye başlayacak mekanikleri harekete geçirdiniz. Belli bir noktaya kadar gelirsiniz, ancak daha fazlası olması gerekiyor – bu tam doğru kelime değil – ama atılgan, daha kararlı (olmak), o kitle bilincinden çıkmak ve kendi zihin kilidinizi açmak için daha fazla seçim (yapmak gerekiyor). Kendi zihin kilidiniz. Geçen gece bir örnek verdim. Bu bir kısır ikilem.

İşte örnek – kısır ikilemin ne olduğunu bilmiyorsanız – geçen gece kullandığım örnek. Bir binada çalışıyorsunuz, diyelim ki 20 katlı bir bina, çok güvenli, çok, çok az penceresi var. Binadaki herşey kontrol ediliyor, havaakışından enerji akışına, suya, binaya giriş çıkışlara kadar. (Duraklama, Adamus salonun arka tarafındaki yiyeceklerin tadına bakar) Hmmm... ilginç... Şambra çok ilginç şeyler yiyor. Bu bir yargı değil, sadece (öksürür) gözlemliyorum.

LİNDA: Sen az önce ne yedin?

ADAMUS: Abur cubur. (kahkahalar) İğrenç bir sıvıyla onu mideye indiriyorum. (köpüren bir içecekten içmesi üzerine yoğun kahkahalar) Günün birinde Dünya'ya gelmeyi dört gözle bekliyorum. (kahkahalar)

Böylece, bu son derece güvenli binada çalışıyorsunuz. Herşey fazlasıyla izleniyor, binayla ilgili herşey, ve siz binadan çıkmak istiyorsunuz. Binayı terk etmek istiyorsunuz, çünkü, bilirsiniz işte, kim 7/24 bir binada kalmak ister ki? Dışarı çıkmak ve en azından parkta bir yürüyüş yapıp etrafta olan biteni görmek istiyorsunuz, çünkü o binada aldığınız, size verilen her bilginin – İnternet'iniz ya da başka medyalar aracılığıyla ulaştığınız bilgilerin – fazlasıyla kontrol edildiğini, fazlasıyla düzenlendiğini, ayarlandığını da biliyorsunuz. Bir parçanız gerçekten çıkmak istiyor, binayı gerçekten terk etmek istiyor.

Böylece, diğer insanlara sormaya başlıyorsunuz, "Nasıl dışarı çıkıyorsunuz?" Onlar da diyor ki, "Ha, kolay, gibi gibi. Bu binadan çıkışını sağlayacak bir paso almak için caddenin karşı tarafındaki binaya gitmen gerek." (duraklama) Şu anda kahkahayı patlatmanız gerekirdi. (kahkahalar)

LİNDA: Biraz daha abur cubur ya da bir yudum içki ister miydin?

ADAMUS: İşte bu, ruhsal kısır ikilemdir, zihinsel-ruhsal kısır ikilem. Bu kısıtlamanın içinden çıkmak için yolunuzu bulmaya çalışıyorsunuz. Hepsini zihinde ortalanmış. Siz ondan çıkmaya çalışıyorsunuz. Dışarda başka bir şeyin olduğunu biliyorsunuz. Başka boyutların hemen burada – hemen burada – tüm çevrenizde olduğunu biliyorsunuz. Bunu biliyorsunuz. Buna inanmak

istiyorsunuz. Onaylamalar deniyorsunuz, ve bir halta yaramıyorlar. Onaylamalar zihinseldir. Onaylamalar ve tüm şu diğer şeyler – geçen gece bununla ilgili konuştum ve şimdilik nefret dolu herhangi bir eposta almadım – ama tüm o küçük törenler (seremoniler) ve tüm o onaylamalar ve o monoton sesle yapılan tekrarlar ve tüm bu şeyler, bunlar öylesine kahrolası zihinsel ki. Bir şaka! Size yapılan bir şaka. Kristalleri belli bir şekilde uyumlarsanız, yıldızlar sıralandığında gidip dışarda durursanız, ya da her ne oluyorsa – bu büyük bir kahrolası şaka. Bunda ruhsal (spiritüel) olan hiçbir şey yok. Zihinseldir. Ruhsalmış gibi davranan zihindir, siz de bunu yiyorsunuz. Lanet olsun, bunların birçoğunu siz yarattınız! (Adamus güler) Gülmüyor musunuz? (izleyiciler vazife icabı gülerler)

LİNDA: Bir (gülün-susun) tabelası edinelim mi?

ADAMUS: Bir tabelaya ihtiyacımız var.

LİNDA: Ben bir tabela bulurum.

ADAMUS: En azından online olan dinleyicilerin benim biraz...

LİNDA: Yaa, tabii, tabii. Sana bir tabela buluruz.

ADAMUS: İşte böyle. Bu bina zihninizin simgesidir: son derece düzenlenmiş, içerden ve dışardan büyük ölçüde kuşatılmış, fazlasıyla yönetilmiş. Dışarıda bir yerlerdeki kötü güçler tarafından değil, sadece bu gezegen üzerinde meydana gelmiş olan ve birbirini izleyen olaylar tarafından. Aslında bu kitle bilincini kimse kontrol etmiyor. Sadece siz kendi beyninizi kontrol ediyorsunuz, ama bu zihin kilidinden çıkmaya çalışıyorsunuz. Bu zihin hapisanesinden, yine zihnin araçlarını kullanarak çıkmaya çalışıyorsunuz. Ve az önce, o şeyin neredeyse geldiğini hissetmekten, ve eşikte olmaktan söz etmeniz de başka bir zihin oyunudur. Zihin buna hızla uyumlanır ve, “Hadi hep eşikte kalalım” der. Vaay! Zihin hâlâ kontrolü elinde tutuyor.

Düşünmek, potansiyelleri yalnızca araştırmak ve Dünya'ya getirmemek – hepsi zihinsel şeyler. Hepsi zihinsel şeyler. Siz zihnin kendisinin yarattığı araçları kullanarak zihinden çıkmaya ya da zihni aşmaya çalışıyorsunuz. Ve bunu yapamazsınız. Bu araçlar öylesine akıllıca yaratılmıştır ki, sizi sadece daha derine gömerler. Sizi asla çıkarmayacaklardır. Sadece daha derine gömeceklerdir.

Yani numerolojiyi abartmaya başladığınızda – kutsal numerolojiniz ne... kutsal numerolojiniz birdir. Bir! Siz! Sadece siz. Olan tek kahrolası kutsal rakkam budur! (kahkahalar) Ben başka bir kelime söyleyecektim, ama hayır, Cauldre onlardan hoşlanmıyor. Ben bo... dediğimde kötü epostalar alıyor, hm, başka kelimeler (kullanılacak).

Pekâla, ama zihniniz bir şakadır, çünkü şimdi sizi kısıvrak bağlamıştır. Tüm o (oyunları oynar), kutsal numerolojin nedir? Üzgünüm ama – astrolojin nedir? Astrolojinin bir değeri vardır – Saint Germain olduğum hayatımda ben astroloji öğretmeniydim – bir dereceye kadar, ama şu anda insanlar çoğu zaman onu kötüye kullanıyorlar ve yanlış kullanıyorlar, ve bu onların zihinleridir. Onların zihinleri. Onun, şu zihin hapisanesinden çıkmak için, özgürleşmek için bir araç olduğunu düşünüyorlar. Oysa zihin gülüyor, “Ben seninle kalacağım bebeğim. Çıkamayacaksın. Hiçbir yere gitmiyorsun” diyor. Ve – bakın, onun ne olduğu farketmez, ben belirli bir şeyi kastetmiyorum – ama bir noktada zihin oraya girer, onu ele geçirir, manipüle eder, ve onu, daha da derine gömmek için kullanır.

O filmi gördünüz – eminim birçoğunuz görmüştür, sizin filminiz o – Matrix miydi? Matrix – çok, çok sembolikti, bu ileri geri (gidip gelmeleri), bu yapılanmayı, bu yanılgıyı, sanrıyı simgeliyordu.

Yani bir noktada soru şu... bu arada, zihinde yanlış olan bir şey yok. O bu şekilde programlanmış ve manipüle edilmişti. Özünde yanlış olan hiçbir şey yok. O inanılmazdır. Harikadır.

Böylece soru Şu oluyor, onu nasıl aşarsınız? Nasıl... kim söyleyecek?

KATHLEEN: Nefes almak!

ADAMUS: Nefes almak. Bu mükemmel bir baŐlangıŐ. Teşekkür ederiz, Kathleen. İnanılmaz bir ilerleme. İnanılmaz. İnanılmaz. Senin için "Bayan İnanılmaz" (ödölüne) ihtiyacımız var.

KATHLEEN: Aa, teşekkür ederim.

ADAMUS: Evet, evet. Onu senin için bulacağız.

KATHLEEN: Tamam.

ADAMUS: Şu anda onu sipariş ettim.

KATHLEEN: Tamam.

ADAMUS: Güzel. (kahkahalar) Şu anda üzerinde ŐalıŐılıyor.

Pekâla, nasıl... diyelim ki zihindediniz. Şimdi, açıkÇası, siz aynı zamanda tümüyle zihin değilsinizdir, Çünkü bir parÇanız – buna her ne demek isterseniz – ama ben ona 'Ben'im', 'gerçek siz' diyorum. Gerçek siz. O bunun doğru olmadığını biliyor. Ve herşeyden de Şok, bu oyundan bıkmıŐ durumda. Çıkmak istiyor. Patlamak istiyor. Özgür olmak istiyor.

Ama zihne, sizin üzerinizde fazlasıyla hakimiyet kurmasına izin verilmiş. Tekrarlıyorum, onu suçlamayın, o size sadece dinamikleri söylüyor. Peki ne yaparsınız?

ŞAMBRA: Oynamak.

ADAMUS: Oynamak.

KERRI: Tonlama. İÇmek.

ADAMUS: İÇmek. İÇmek. (başkalarının da "iÇmek" demesi üzerine kahkahalar yükselir) Evet.

ŞAMBRA: Şarkı söylemek.

ADAMUS: Şarkı söylemek.

LİNDA: Kerri bunun için bir Ödöl hak ediyor mu?

ADAMUS: Hangisi için?

LİNDA: İÇmek.

ADAMUS: Ha, salonda birkaç iŐkici vardı. Onun için, evet, hepsine birer Ödöl.

LİNDA: O kadar Şok Ödölüm yok. Hadi ama!

ADAMUS: Evet, evet.

ŞAMBRA (hanım): Yaratmak.

LİNDA: Ne?

ADAMUS: Ödüller... evet.

LİNDA: Hey Allah'ım. Elimizde kalmayacak.

ŞAMBRA: Yaratmak.

ŞAMBRA: Adanmak.

ADAMUS: Hepsi güzel yanıtlar. Hepsi güzel yanıtlar.

ŞAMBRA: Güvenmek.

ŞAMBRA: Kalbini dinlemek.

ADAMUS: Kalbini dinlemek. Kesinlikle. Bunların her biri güzel bir yanıt. Daha bir tane bile kötü yanıt duymadım, ve gerekirse oraya uçarak gelirim. (kahkahalar)

LİNDA: Burada, mikrofonda biri var.

ADAMUS: Evet.

STEVEN: Linda bana mikrofonu uzatıverdi. Neden bilmiyorum.

ADAMUS: Evet. Bu gruba enginliğini – ya da sövgülerini – sunasın diye.

STEVEN: Şimdi nerede bulunuyorum?

ADAMUS: Hayır, hayır, hayır. (kahkahalar) Steven, bundan sonra önde oturacaksın. Zihin dolanıp duruyor. Bu pekâladır. Bunun için ilaçlarımız var. (kahkahalar)

LİNDA: Soru ne?

ADAMUS: Soru şu, kişi zihnindeyse, zihninden nasıl çıkar?

ŞAMBRA: Seçim yapar.

ŞAMBRA: Deneyim.

ADAMUS: Seçim. Hepsi güzel, hepsi güzel.

LİNDA: Burada mikrofonlarımız var! Burada mikrofonlarımız var!

ADAMUS: Seçim yapmak, deneyimlemek.

ŞAMBRA (erkek): Zihni yormakla, tüketmekle.

ADAMUS: Ne?! Bu aslında... aslında, bu kötü bir yanıt, ve çok iyi bir yanıt. Aslında gerçekten, gerçekten kötü bir öğüt. Ama bil bakalım ne oluyor? Sen bunu yapıyorsun. Bunu yapıyorsun. Ama sen artık bunu yapma. Linda'ya mikrofonu geri ver. Başka da bir şey söylemeni istemiyorum. (kahkahalar)

Sen aslında – sen bunun için bir Ödül almalısın. Evet ya.

LİNDA: Kötü bir yanıt için Ödül mü. Bunu sevdim!

ADAMUS: Evet kötü bir yanıtı – zihni yormak, tüketmek – ama aslında gerçekten çok doğrudu.

Pekâla, insan deneyiminin kısıtlamalarını aşmak isteyen bir insan ne yapar?

ŞAMBRA: Zamanı yok eder.

ADAMUS: Tüke.. hayır, gerçekte ne yaparlar? Bu güzel bir yanıt, ama ne... hayır, hayır. Yanıtı şimdi ben veriyorum.

LİNDA: Scott'un bir...

ADAMUS: Yanıtı ben veriyorum.

LİNDA: Ha sen... ha, sana da bir Ödül vermem gerekiyor mu? (kahkahalar)

ADAMUS: Hayır. Ben kendimin ödülüüm. (kahkahalar ve alkışlar) Ve her biriniz de öyle olmalısınız.

Pekâla, şimdi bu gerçekten güzel. Gerçekten güzel, çünkü genellikle olan şudur, o şeyin, adına her ne demek isterseniz, ama uyanış değil, dinamiklerine girdiğinizde, özgürleşme zamanı olduğunu bilirsiniz, zihin sınırlılık halini almıştır. Ve zihne kıyamazsınız, ama o kısıtlılıktır. Çok kısıtlı yapay bir gerçekliği yaratan odur.

Ben'im, kalp, adına her ne demek istiyorsanız, oralarda bir yerlerde başka bir şeyin olduğunu bilir, ve şimdi böyle bir ikileme türüne düşmüş... Bizimle kalacak mısınız? (Bir an için kapıdan çıkan Linda'ya söyler)

LİNDA: Dışarısı gerçekten güzel. (kahkahalar)

ADAMUS: O bu ikileme düşecektir, ve şimdi sürekli bir ileri bir geri giden savaşın içindedir. Bu muazzam enerji tüketir.

Ama sık sık olan şudur, ve mesela Buda, Siddhartha'yla ilgili verdiğim örnekte de, o sürekli, zihni redderse, bedeni redderse, ruhun öne çıkacağını sandı. Kötü bir öğüt. Gerçekten kötü bir öğüt.

Eğer ıstırap içindeyseniz, ruhunuz neden öne çıkmak ya da tanrısallığınız neden içinize gelmek istesin ki? Bedeniniz acı içindeyse, eğer... Bazen neredeyse kulaklarınızdan duman çıkacakmış gibi oluyor, çünkü çok düşünüyorsunuz. Ama siz donanımları yakmaya çalışıyorsunuz. Donanımları yakmanın, bedeni harab etmenin, size birdenbire yeni bir beden sağlayacağını mı düşünüyorsunuz? Kesinlikle hayır. Size ölümü getirir. Eh, sonunda bu size yeni bir beden sağlayacaktır ama, pek de değil. O az çok aynı eski beden, sadece yeniden doğmuş olacaktır, ve siz aynı sorunlara sahip olacaksınız – aynı zihinsel sorunlara.

Yani aslında olan budur, yakmak, temelde zihni yok etmenin yolu budur diye düşünmek. Bunu yapmak zorunda değilsiniz. Bunu yapmak zorunda değilsiniz. Zihin düşmanınız değildir. Gerçekten değildir. Çok güzel bir araçtır, düşmanınız değil.

Zihinden Nasıl Çıkılır

Eh, tüm yapmanız gereken – tüm yapmamız gereken – ve ben bunu hemen şimdi yapmak isterim, ama bu kez geçen gece yaptığımız gibi İnternet'i kapatmamız gerekmeyecek. Elektronik aletlerin devre dışı kalmasına neden olmamız gerekmiyor, çünkü bunu çok yumuşak bir biçimde yapacağız.

Bu o kadar basit ki, aynı anda hem ağlamak hem de gülmek istiyorum. Bu o kadar basit ki, sizinle şöyle bir bahse gireceğim: zihninizi devreye girip, "Hm, hiç sanmıyorum. O bunu yapıyor... (ama) bu bana göre değil. Bunun benim için daha zor olması gerekiyor. Benim için bunun daha... onsekiz yaşamdır spiritüelliği inceliyorum, bu yüzden gerçekten daha karmaşık bir yanıtım olmalı" diyecek,

çünkü bu herhalde gerçekleştirdiğiniz tüm o yorucu, sıkı çalışmayı, o ıstırapın büyük bir bölümünü, o arayışlarınızın büyük bir bölümünü yok edecektir. Bu gerçekten basittir. Hazır mısınız? (Şambra, “Evet” “Tamam” der) Tamam.

Bu, mutlak kabuldür. Hepsi bu. Mutlak kabul. Üzerinde düşünmeyin.

(duraklama)

Görüyor musunuz? Mücadele ediyorsunuz. Diyorsunuz ki, “Ama bir dakika. Peki bu nasıl iş görecektir? Adamus, şunun bir çizimini yapar mısın? Şuraya bir akış şeması çizer misin, bilirsin işte, mutlak kabulü şurada gösteren ve sonra oraya geçen...” Bu, düşünmektir.

Mutlak kabul. Ben'im budur. Yaşamın nefesi budur.

Mutlak kabul – neyin? Herşeyin. Herşeyin. Bunu yapılandırmaya ve kalıba ve, bilirsiniz işte, 12-adımlık bir programa sokmaya başlamayın. Bu şu anda sizin içindir, mutlak kabul. Vay. Vay, mutlak kabul. Bu kolay (bir çözüm), öyle değil mi? Ya da zor. Hangi potansiyeli seçmek istersiniz? (Şambra, “Kolayı” der) Kolayı. Şimdi bana öyle diyorsunuz ama, yarın sabah uyandıığımızda, bu neye benzeyecek acaba?

“Kolay” diyorsunuz, ama bazen, bilinçli bir seçim yapmadığınız için, “Kolay ya” dediğiniz ve sonra da ondan uzaklaştığınız için, tüm o eski kontroller yeniden devreye giriyor, tüm o eski yollar, biçimler devreye giriyor, ve ardından, bir sonraki ay şöyle diyeceksiniz, “O kadar da kolay değildi. Aslında bayağı zordu. Bir dolu fırtınaya yakalandım. Tüm o şeylerden geçtim.” Bu gerçekten kolay olabilir. Sadece kabul.

Kabul vermede olan şudur, zihin... üzerinde duracağım bir şey istiyorum. Gerçekten şöyle uzun... Linda getiriyor...hah, işte. Bu aslında o kadar yüksek değil. (bir iskemlenin üzerine çıkar)

Zihin, kabul vermede çok zorlanır. Kabule programlanmamıştır. Sürekli analiz etmeye programlanmıştır, ve yargılamaya programlanmıştır, ve o garip akılcı yollarını dramlarla ve duyguyla ifade etmeye programlanmıştır. Kabulle ne yapacağını gerçekten bilmez. Gerçekten bilmez.

Bu yüzden, ben kabul dediğim zaman, zihin de o büyük soru işaretini yaratır. Kabul nedir? Bunun için gerçekten söze gerek var mı? Bunu gerçekten anlamamız gerekir mi? Gelecek altı ay boyunca alıştırmalarını yapacağınız bir kabul programına ihtiyacınız var mı? Böyle bir program yaratabilirdik! Karşılığında çok para alabilirdik. Bir kabul workshopu (atölye çalışması) yapmayı gerçekten isterdim. Beş milyon dolar, garantili kabul. Bu sözde komikti.

Hayır! Bunların hiçbirine ihtiyacınız yok. Zihin, dokunaçlarıyla kabulü nasıl kuşatacağını bilmez. Peki o zaman ne olur? Baypas eder, yanından geçer. Zihin sadece bir an için bir ‘ha’ der. Sadece “Ha?” – ve onu baypas eder. O (kabul) da doğrudan kalbe gider, doğrudan Ben'im'e, doğrudan Siz'e. Mutlak kabul. (Adamus parmağını şaklatır) İşte anında zihninizden çıktınız.

Ve bunu gerçekleştirdiğiniz anda kim aslında bayram eder, biliyor musunuz?

DAVID: Zihniniz.

ADAMUS: Zihniniz. Teşekkür ederiz. David'e bir ödül.

DAVID: Teşekkür ederim.

ADAMUS: Biz teşekkür ederiz. Bugün elindeki ödülleri bitireceğiz. Sonra şöyle güzel, gerçek altın olanlardan edineceğiz.

LİNDA: Evet, vay, tabii.

ADAMUS: Böylece, evet, zihin bayram eder. Gerçekten eder. Sizin o seçimi yapıp öteye geçmenize hem gereksinimi vardı, hem de bunu istiyordu. Ve şimdi zihnin ötesine geçmenin o küçücük zerresi, bunun o minicik örneği, şimdi zihnin Bayrağı olur. O küçücük zerre.

Hadi bunu birlikte yapalım. Aandrah, buraya gelip de bir iki dakika kadar kabul nefesi yapar mısınız? Hadi bunu birlikte yapalım.

AANDRAH: Tamam! Hazır olun.

Alacak mısınız? Kabul edecek misiniz? Gelin. Bedeninize yerleşin. Burada olun.

Sizi şimdi çok derin nefesler almaya davet ediyorum. Bunu alacak mısınız? Onun (Adamus'un) size sunduklarının hepsini kabul edecek misiniz?

Nefes alın. Nefes alın. Sadece kendiniz için. Derin, derin nefesler alın.

Alın. Alın ve bu nefesi, bu duyarlı, zarif nefesi kabul etmeye cesaret edin. Hissedin. Bedeninize akıyor, ve bedeniniz eriyor, gevşiyor, alıyor. Bu nefesi, bu armağanı kabul edin. Bu duyarlı, zarif bir armağan.

Nefes alın. Sadece kendiniz için nefes alın. Sadece kendiniz için.

Derin nefesler. Nefesin yavaşladığını, karnınıza doğru derinlere indiğini hissedin. İzin verin omuzlarınız gevşesin. Aşağıya akın, aşağıya, o parlak siz'in almayı beklediği özünüze akın.

Nefes alın. Derin nefesler alın. Derin nefesler alın.

ADAMUS: Teşekkür ederiz. Ve, sevgili Şambra, bu bir vaay ânıdır. Vaay. (nefes sırasında tahtaya "VAAY" yazmıştır) Tüm gereken, küçük bir kabul, biraz onu nefesle içinize almaktı ve işte – her biriniz - her biriniz zihnin ötesine geçmenin bu küçük örneğini, bu küçük çekirdeğini ya da bu küçük zerresini yarattınız.

Sizi etkilemesi gerekmiyor. Elektriği kesmesi ya da bizi İnternet'ten kopartması ya da buna benzer bir şeyler yapması gerekmiyor. Zihnin ötesine geçmenin, Bilinç Bedeni'nin tümünde – sizin Bilinç Bedeninizin tümünde – olmanın bu küçücük örneği, şimdi zihninize o modeli ya da Bayrağı sağlıyor. Ve zihniniz diyor ki, "Nihayet." Kendinizi özgürleştirdiniz. Zihninizi, o katı tutunmasından özgürleştirdiniz.

Bir dakikaya kadar sözünü edeceğimiz birkaç şeyin dışında şimdi hiçbir şey yapmanız gerekmiyor, gerçekten. Herhangi bir şeyi manipüle etmeniz gerekmiyor. Herhangi bir şey yapmanız gerekmiyor. Bu sadece, vaay, ve o şimdi olacaktır. Ve inanılmaz olan da budur. Ve bunu kabul edebilirsiniz ve sürecin/işlemin başladığını kabul edebilirsiniz – biz sadece küçük basit bir nefes aldık, süreç başladı şimdi – işte o zaman zihnin ötesine geçersiniz. Ve bunun üzerinde çalışmanız gerekmiyor, ve bu ıstıraplı da olmayacaktır. Beyninizi patlamak zorunda kalmayacaksınız. Evet, yaşamınızdaki şeyler değişecek, ama onları sevinçle karşılayın. Onları kabul edin. Bu inanılmazdır. Ve gideceğimiz yerde buna ihtiyacınız olacak.

Hızlı Bir Gözden Geçirme

Pekâla, hızlı bir gözden geçirme, hızlı bir hatırlatma yapalım. Son dizimizde – Üstatlık-Yüksek Lisans Dizisi – nereden geldiğinizi anlamana yardımcı olmak amacıyla, ama aynı zamanda, tabii bunu yapmayı seçerseniz, başkalarına rehberlik etmede de size yardımcı olmak amacıyla, uyanış hakkında epeyce konuştuk. Çoğunuz öyle ya da böyle bu rehberliği yapacak. Bunun derslerle ya

da kelimelerle olması gerekmiyor. Sanat yoluyla, tiyatro yoluyla, bilim ve matematik ve tüm o diğer şeyler yoluyla olabilir.

Böylece biz size bir anlayış sunduk. Dalga biçimlerinden söz ettik. Ben şunu hızlı hızlı yapayım ki sizi sıkmayalım (Adamus dalga biçimlerini çizer), ama biz, tanrısal dalga biçiminizle insan dalga biçiminizin binlerce asır gibi görünen bir zamandır birbirleriyle sürekli bir gel git halinde olduklarından söz ettik. Yaklaşırlar; ayrılırlar. Bu, yaşamınızdaki birçok döngüyü açıklar, ve o döngüler farklı modellerde, kalıplarda meydana gelir, ama günlerden ya da aylardan ya da bazen yıllardan oluşan döngüler halinde olurlar, ve bazen de döngü içinde döngülerden oluşurlar, ama farketmez, eder mi.

Siz insan ve tanrısal dalga biçimiyle gel git halindeydiniz. Sonra bu dalga biçimlerinin nihayet hemen şurada kesiştiği bir noktaya gelirsiniz. “X” noktasına, uyanış noktasına. Son Şaud’larımızın birkaçında bu bölgenin (“X”den önceki bölge), hepimizin içinden geçtiği buradaki bu dönemin, yapılanmayı yıkmak olduğundan söz ettik. Siz, ilerlemenize hazırlık yapmak amacıyla kendinizi, yapılanmalarınızı yıkıyorsunuz.

Yapılanmayı yıkmak neredeyse olmak zorundadır. Onu atlatmak çok zordur. Aksi halde, yani kendinizi, yapılanmalarınızı yıkmazsanız, o yeni gelişmiş siz için alan yaratmamış olursunuz. Nasıldı o deyim, yepyeni giysiler içindeki o eski fahişe gibi, siz de o eski sizi peşinizden sürükler getirirsiniz.

LİNDA: Güzel. (kahkahalar)

ADAMUS: Çok açık ve net. Çok açık ve net. Böylece o yapılanmayı yıkmak döneminden geçersiniz, ki bu çoğunuz için gerçekten de zordur – işinizi, ilişkinizi kaybetmek, veçhelerinizle mücadeleler, zihninize, kendinize mücadeleler. Ama kendinizin bazı özsel enerjilerine geri dönebilmeniz için yapılanmayı yıkmak önemliydi.

Hâlâ yapılanmayı yıkmamanın arta kalan etkilerini yaşıyorsunuz, ve onu bazı zamanlarda hâlâ hissediyorsunuz, ama bu bir sonraki bölgeye – o sessiz bölgeye (“X” çevresindeki bölgeyi gösterir) giriyorsunuz. Bu “X” noktasına kaydığınızda herşey gerçekten sessizleşir. Çok sessizleşir, bazen sinir bozacak kadar sessizleşir. Dramlara bağımlı olanlarınız için, sürekli bir dolu şeyin olup bitmesinden hoşlananlarınız için, şöyle olacak, “Hani, kargaşalar nerde? Hani, dramlar nerde?” Bu çok sinir bozucudur, ve sonra, bazı dramların olmasını garanti edecek şeyi yaparsınız. Dersiniz ki, “Neyi yanlış yapıyorum?”

Sadece sessiz olduğu için, (dersiniz ki), “Bir şeyleri yanlış yapıyor olmalıyım. Ayakkabının diğer teki düşmek üzere. Biliyorum. Daha önceleri sessizliğe eriştiğimde herşey çıldırdı.” Evet, çünkü onu bu şekilde yaratıyorsunuz. Sizdeki bir şey, sessizlikten hoşlanmıyor.

Sessizlik kuşağına giriyor ve onunla başa çıkmada zorlanıyorsunuz, ama yine de onda gerçekten harika olan bir şey vardır. Sanki artık farketmiyordur. Birçoğunuz bunu deneyimledi. Farketmez. Farketmez.

Dramların gerçekten abur cuburumsu duygusal bir yiyecek olduğunu anlamaya başlıyorsunuz. Dramlardan sıkılmışsınızdır. Onun sizi tükettiğini hissediyor, ama oralarda bir yerlerde başka neler olduğunu da bilmiyorsunuzdur. Bir anlamda, eski dramların yerine sadece yeni ve geliştirilmiş dramlar koyuyorsunuzdur, ama sessizlik kuşağında, hiçbir dramın olmama eğilimi vardır. İşte çoğunuz buradaydınız.

Evet, hâlâ yapılanmayı yıkmamanın bazı eski etkileri. Şimdi, bu grubun bilincini temel alarak gittiğimiz yer – aslında sizin olduğunuz yer, sadece gittiğimiz yer değil de şu anda bulunduğunuz yer – biz bir sonraki adıma geçiyoruz. Bir sonraki kuşağa, bölgeye giriyoruz. Bu, zihnin o eski sınırlılığını aşmak için kendinize izin vermeyi gerektiriyor.

Zihin herhalde sizin en uyumlanabilir, programlanabilir ve aslında esnek ve inanılmaz parçanızdır. Meleklerin – meleksel varlıkların – zihinleri yoktur. Onun için de bir zihnin ne kadar parlak olduğunu gerçekten anlamıyorlar.

Siz şimdi zihinle ve ruhla ve bedenle ve gnost'la ve veçhelerle ve diğer herşeyle birlikte bir Bilinç Bedenisiniz. Bu gerçekten oldukça inanılmazdır. Sahip olduğunuz şeye sahip olabilmek için öldürmeye hazır, insan-olmayan, fiziksel-olmayan varlıklar var – gerçekten, yapabilseler (yaparlardı). Çok şükür ki yapamıyorlar, onun yerine manipüle ediyorlar. Onlar işte bunu istiyorlar.

Şunu hayal edebilir misiniz? Bir an için hayal edin: bir meleksiniz, hiç Dünya'ya gelmediniz. Ama şu belli belirsiz meleksi varlık benliğinden daha fazlasına sahip olmayı derinlemesine düşündüğünüzü (tefekür ettiğinizi) hayal edin; çok... sanki... düş ürünü gibi, sanırım bu doğru kelime; (şunu hayal ediyorsunuz) bir zihinle bütünleşmek; fiziksel biçim edinme becerisi; ve nihayet bir seçim doğrultusunda fiziksel biçimin içinde ya da dışında olabilme becerisi. Bunu deneyimlemek gerekir. Gerçekten önce onun içine girmek gerekir.

Onlar bunu istiyorlar. İstiyorlar, çünkü bu bir tür tamamlanmadır. Bir tür – onlar öyle hissediyorlar – ilerlemiş varlık halidir. Onun için insanların bu ET'ler, bu yabancı varlıklar, ve ileri uygarlıklar hakkındaki konuşmalarını duyduğumda gülesim geliyor. Fiziksel forma girip de bir zihin edinene kadar, ve buraya, Dünya'ya gelip de Ben'im'i ya da Tanrı-benliğini bütünleştirmeyi öğrenene kadar, hiçbir yerde daha ileri bir biçim yoktur. Hiçbir yerde. O sadece bir tutam zihinsel çöptür.

İleri bir uygarlıktan geldiğini söyleyen bir varlık – ben bundan son derece kuşku duyarım, ve (inanın) biraz etrafta dolandım. Bilinçli bir insandan daha ileri hiçbir şeye rastlamadım, çünkü siz bedene, zihne, ruha sahipsiniz; çünkü siz şu anda bunlarla nasıl çalışmak istediğinizi seçmeyi öğreniyorsunuz. Fiziksel mi olmak istiyorsunuz yoksa fiziksel-olmayan mı? Anlaşılabilirlik için akılcı olmayı talep eden bir şey için bir an zihinsel mi olmak istiyorsunuz, yoksa tanrısal mı olmak? Peki bunların hepsinin bir karışımına ne dersiniz? İşte bu, tüm yaratımdaki en ileri canlı türüdür ve yalnızca burada, Dünya'da bulunabilir ve buna sadece doğum yoluyla Dünya üzerinde birçok yaşamın deneyimlenmesiyle sahip olunabilir.

Ohhh! Sanırım hemen bu noktada kesmeliydim! Ama bunu yapmayacağım, çünkü şimdi öteye geçebilelim diye konuşmak istiyorum. Peki ne olur? İlginç bir şey olur. Bazılarınız son zamanlarda bununla ilgili küçük bir ipucuna ya da hisse sahip oldu. Diğerleriniz ise şimdilerde bunu gerçekleştirilmeye başladı.

“X”den Sonrası

Ben size aylardır, ruhla tanrısallığın en sonunda “X” noktasında kesiştiği ve sonra da içeri dışarı zikzaklar çizdiği bu fazlasıyla lineer ve yatay çizimi gösterip duruyorum. Onlar artık ayrı değiller. Onlar artık gel git halinde akıyorlar; onlar şimdi birbirleriyle birbirleri arasında dokuma yapıyorlar. Bunun önemli olmasının tek sebebi, şimdi insan ile tanrısallığın bu güzel dokumada birlikte olması, birlikte gitmesi, asla, asla, asla bir daha ayrılmayacak olmalarıdır. Asla. Bunu iptal edemezsiniz. Geri geri gidemezsiniz, denesiniz bile.

Böylece ben bunu çok yatay bir biçimde gösterdim. “X” kuşağının derinliklerine girdikçe ve çıkmaya başladığımızda olan şudur, yatay olan... (Adamus kesişen dikey dalga biçimleri çizer) o, sizin dikey diyeceğiniz hale dönüşür. Bu biraz neye benziyor? (Bir Şambra, “DNA” der) Kesinlikle! Kesinlikle DNA'ya benzer, çünkü sonuçta DNA, tanrısal bir eylemin fiziksel kalıbıdır.

Bu bedeninizde iplikçik (sarmal) olarak görünür. Bu arada, iki taneden de fazladır. Çok vardır. Çok vardır. Bir zamanlar 12 tane olduğu biliniyordu, ve sonra, bazılarınızın bildiği gibi, erille dışilin birleşmesiyle 13üncü ortaya çıktı. Bazılarınız şu anda 15, 16, 17 farklı iplikçik taşıyorsunuz, bazıları daha aktive edilmemiş, ama tasarımda varlar. Onlar, çok, çok yakında gerçekleştireceğiniz şeyler için tasarlanıyor, yaratılıyorlar.

Böylece şimdi, tanrısallıkla insanın dansı aslında değişiyor. Aslında değişiyor, çünkü yaşamınızı yaşarken artık lineer bir yolda bulunmuyorsunuz. Bir anlamda şöyle de diyebilirsiniz, değişim olduğunda, zaman ve mekânı aşmak için tüm potansiyelleri de oluşturduunuz. Ve bu, DNA'nızla fazlasıyla derin bağlantıya sahip olduğundan, DNA'nız – şu son yıllarda DNA'nızın derin düzeylerinde gerçekleştirdiğiniz çalışma – şimdi aktive olmaya başlıyor. Aktive olmaya başlıyor, ve sizin hiçbir kahrolası şey yapmanız gerekiyor. Lütfen hiçbir şey yapmayın. İşleme/sürece müdahale etmiş olursunuz. Hiçbir şey yapmayın. Yani bunun yataydan, lineerden, temelde dikeye dönmüş olması aslında çok önemlidir.

Enerji, o noktada farklı akmaya başlar. Yukardan (aşağıya) akar ve aşağıdan da yukarı çıkar. Bununla fazla zaman kaybetmek istemiyorum, ama geçmişte enerjiyi, yukardan dediğiniz “yerden” indirmeye çalışıyordunuz ve aşağıdan pek bir şey (yukarı) çıkmıyordu. Herşey aşağıda kalıyordu, bunun da bir nedeni vardı. O enerjinin bu gerçekliğe akmayı sürdürmesine ihtiyacınız vardı. Ama şimdi, bunların tümünün buraya akmasının gerektiği bir noktadasınız. Herşeyin sizi burada, aşağıda tutması gerekmiyor. Yukarı akmaya başlıyor.

Bunu gerçekleştirirken, bu enerjiler dans eden bu güzel hareketlerden geçerken, tabii ki birbirleriyle kesişiyorlar. Daha sonraki konuşmalarımızda bu (konu) oyun alanımıza girecek, ama o enerjiler çok ilginç bir dans yapmaya başlarlar.

Bu temel model ya da kalıp olagelirken, enerji de aynı zamanda bu kalıplardan geçmeye başlar, ve temelde tüm yönlerde doğru yayılır. Zihin der ki, “Eh, er ya da geç çarpışacaklar.” Çarpışmazlar. Enerjiler her türlü şekilde hareket etmeye başlarlar, ama yıkıcı bir biçimde birbirleriyle çarpışacak ya da birbirlerinin bütünlüğünü yok edecek olan eski titreşimsel enerji yerine, onlar şimdi bu inanılmaz... ha, bunu bir dokuma olarak hayal edin. Onu, bir kozmik insan dokuması olarak hayal edin. İşte bedeninizde ve zihninizde tam olarak bu olmakta. Zihin kendini geri tutuyordu. Zihin frene basmıştı, kendi içinden nasıl çıkacağını bilemiyordu. Zihinsel araçları kullanmakla öylesine meşguldü ki, nasıl çıkacağını bilemiyordu. Biz bunu bugün az önce gerçekleştirdik. İşte bu kadar kolaydı. Tek bir kelime – kabul – biraz nefes ve sonra olmasına izin vermek.

Peki bütün bunlar neden önemli, tabii benim tahtaya yazmaktan hoşlanmamın dışında? Tahtaya yazmaktan hoşlanıyorum, çünkü dikkatiniz tahtaya gidiyor. Bazılarınız, acaba hiç oturacak mıyım diye merak ediyor, özellikle de Cauldre. Zihniniz meşgul. Zihniniz geçici olarak tüm şu anlamsız şeylere çekilmiş durumda, ve siz gerçekten onu hemen buraya getiriyorsunuz. Gerçekten bırakıyorsunuz, buraya aksın. Salonda akış monitörlerim var. (kahkahalar) Bana yardım eden asistanlar, ve bana akışla ilgili geri bildirimde bulunuyorlar. Akıyor mu, geçiyor mu? Temelde, sunumu nasıl yaptığıma göre beni değerlendiriyorlar, ama bu meleksel varlıklar diyorlar ki, “Akıyor! Akıyor!” Ve ‘onun’ ne olduğunu merak ediyorsanız, boşverin.

LİNDA: Skorun ne?

ADAMUS: Sadece... bilinç ve enerji şimdi birlikte hareket ediyor.

LİNDA: Skorun ne?

ADAMUS: Ha, 100'e sıfır. Bu, bilinç ve enerjinin birlikte hareket etmesidir, ve herşey bununla ilgilidir. Bilincin, enerjinin, bir zamanlar iki ayrı şey olduğunu anımsıyor musunuz? Onların birlikte çalışması için elinizden gelen herşeyi yaptınız. Bilinç, kendi arzularını, hayallerini, tezahürlerini desteklesin diye enerjiyi çağırırdı, ama şimdi tüm bu olanların ışığında olmakta olan, onların artık ayrı olmak zorunda olmadığıdır. Bu gerçekten, bütünsel bilincin ve enerjinin aynı kapta, aynı tekne de olmaları, aynı dinamikte birlikte olmaları diyeceğim şeydir. İşte bu, bu arada, Yeni Enerji dediğimiz şeydir. Onlar birlikteler.

Potansiyeller

Peki bütün bunlar neden önemli? Eh, bu noktada önemli, çünkü şimdi olmakta olan bir dinamik var (Adamus çizer), ve bunun sürekli devam ettiğini düşünün. Eski yatayın bir gölgesi var. Onun hâlâ bir gölgesi var – olması gerekiyor, birçok nedenden ötürü – ve şurada az çok kesişiyor. Ama o bir gölge. Bir hatırlatıcı. O, yol üstündeki küçük bir işaret.

Şimdi olan şudur, buradaki bu alanlar (kesişen dalga biçimlerinin oluşturduğu “ilmiklerin, halkaların” içi), insanla ruhun bu dansında, bunlar potansiyellerle doludur. Potansiyeller. Bir potansiyel nedir? İfade edilmemiş gerçekliktir. Potansiyeller büyük olabilir. Küçük olabilir. Dünyevi ve insani olabilir ya da şimdiye kadar bildiğiniz herşeyi tümüyle aşan şey olabilir.

Bir potansiyel, olabileceğiniz herşey ve olmuş olabileceğiniz herşeydir. Potansiyeller... lütfen, lütfen potansiyelleri sadece gelecekte olan bir şey olarak görmeyin. Bu sınırlayıcıdır. Ben potansiyel dediğim zaman, bazıları şöyle düşünüyor, “Hm evet, gelecekte olacaklar.” Hayır, hayır, hayır. Bu anın potansiyelleri nelerdir? Geçmişin potansiyelleri nelerdir? Diyorsunuz ki, “Geçmiş geçmiştir.” Hayır. Hayır, hayır, hayır, hayır. Geçmiş, sadece aktive edilmiş ya da gerçekleştirilmiş olan tek bir potansiyeldi. Geçmiş, seçmiş olduğunuz ya da bir şekilde size yolunu bulmuş olan potansiyel kadar dinamik, hatta belki daha da dinamik olan potansiyeller içerir.

Yani geçmiş aynı zamanda, sadece geçmişte kaldığı için aksi ispatlanmayan inanılmaz potansiyellerle doludur. Geçmiş... eh, aslında geçmiş artık geçmiş de değil. O düşünceyi aşmanız gerekiyor. Düşünmeyi. Geçmişin öncesiyle hiçbir ilgisi yok. Geçmiş şu anda bu salonda ve onun tüm potansiyelleri de, ve siz, düşündüğünüz kişi değilsiniz – kesinlikle değilsiniz.

Bu belli aileye doğduğunuzu ve şu belirli deneyimleri ve travmaları yaşadığınızı, ve bunun da siz olduğunu düşünüyorsunuz. DEĞİLDİR! Bu sizin tek bir potansiyelinizdir. Peki ya tüm o diğer potansiyellerseniz?

Bu potansiyeller sizindir. Başka kimseye ait değildir. Gidip de içinden seçtiğiniz büyük bir potansiyeller havuzunda değildir. Potansiyeller süpermarketinde değildir. Onlar sadece size aittirler. Bu da önemlidir.

Hadi derin bir nefes alalım.

(duraklama)

Burada olan potansiyeller, sizin deyiminizle çok, çok, tutarlı olan potansiyellerdir. Onlar sizin tarafınızdan yaratıldılar. Onlar sizin tarafınızdan hayal edildiler, zihninizde değil, ama kalbinizde, ruhunuzda. Onlar tarafınızdan hayal edildi ve rüya halinizde oynandı – bazısı. Ama hemen burada, ve hemen burada, ve şu ilişkili alanların her birinde (kesişen dalga biçimlerinin “ilmek” oluşturduğu alanlar) bir potansiyeller havuzu var. Onları şurada (dalga biçimlerinin dışında) yarattığınızı ve sonra buraya (dalga biçimleri alanlarının içi) getirdiğinizi söyleyebilirsiniz, çünkü kendiniz için gerçekliği burada biçimlendirmeye başlarsınız, tıpkı br çömlekçinin çamuru istediği biçime sokması gibi. Ve şu anda gittiğimiz yer burasıdır.

Bu (BİR SONRAKİ)dir. Bu (BİR SONRAKİ)dir. Ve ben (BİR SONRAKİ)nin çok belirli bir biçimde yazılmasını istedim...

LİNDA: Anladık.

ADAMUS: ... böyle, çünkü bu parantezler ruhun (yaptığı) dansın simgesidir. (BİR SONRAKİ). (BİR SONRAKİ) içeri giriyor ve yalnızca potansiyelleri araştırmakla kalmıyor, onları seçiyor da, onları içeri getiriyor, ve bu herhalde karşılaşacağımız birkaç zorluktan, birkaç meydan okumadan biri olacaktır. Onları buraya nasıl getirirsiniz? Onlar (zaten) orada, ama onları buraya nasıl getirirsiniz? Biz bunu irdedeceğiz.

Böylece ben, potansiyellemek hakkında çok konuşacağım. Bu bir terim. Bu, aktif bir biçimde potansiyellerin farkındasınız demektir. Ve görüntünüze giren, hissetmeye başladığınız potansiyellerden hoşlanmadıysanız, potansiyellemek, sizin kendiniz için istediğiniz herhangi bir yeni potansiyeli – istediğiniz herhangi bir yeni potansiyeli – yaratmanıza izin verir.

Biz bazı grup potansiyellemeleri yapacağız, ve ben sizden bu Dizide, bu (BİR SONRAKİ) yıl, dünya için ya da sizin dışınızdaki başka şeyler için bunu sadece bir grup olarak yapmamızı isteyeceğim. Siz kendi potansiyellenenizi yaparken, kendiniz için yapın. Ve biliyorum, komutlara, yönergelere hiç uymaz, ev ödevinizi yapmazsınız ama, bunu sizden özellikle istememin nedeni, dünya için potansiyelleme yapmayı istemek gibi bir eğiliminiz olacağındandır. Bunu şu anda bireysel olarak yapmayın. Kendiniz için gerçekleştireceğiniz kendi potansiyelleme sürecinize/işleminize müdahale eder ya da zarar verir. Buraya, bu grubun önüne çıkıp da bana ve diğer herkese, kendi adınıza bir potansiyelleme Üstadı olduğunuzu söyleyecek hale geldiğinizde, gidip bunu dünya için yapmaya başlamak zamanı gelmiş olacak... dünya için ve tüm o diğer uygarlıklar için bunu siz yapacaksınız. Ama biz arada bir... biz aslında Dünya için, insanlık için, bağlantılı olan tüm şeyler için oldukça az potansiyelleme yapacağız.

Biz bunu biraz Yakın Dünya alemleri için yapacağız. Bu eğlenceli olacak. Ben Yakın Dünya alemlerinden nefret ederim. (Adamus güler) Ah, orada öyle çok çöp var ki, çok çöp var. Enerji çöpüyle kirlilik oluşmuş. Onu temizlemek benim tutkum. Ee, onu temizlemenizi sağlamak benim tutkum. (kahkahalar)

Yakın Dünya alemleri, süregelen fonksiyon bozukluklarını dışa vurmak için varlıkların öldükten sonra gittiği yerdir. Onlar, Yakın Dünya alemlerinden geçip gidildiğini unutmuş haldeler. Ya kristalin alemlere giderseniz, ya da meleksel aile alemlerine geri giderseniz. Onlar orada (Yakın Dünya alemlerinde) takılıyorlar, ve burası... bir zamanlar o kadar güzel, çok güzel olan bu yer, sadece bir...

Biliyor musunuz, orayı sevmememin nedeni, sizler ve ben bir zamanlar oraya gidebiliyorduk. Günlük insan yaşamının katılığından, zorluklarından uzaklaşma, ara verme ihtiyacı duyduğumuzda, orada olduğumuzu az çok hayal edebiliyorduk. Ve orası güzeldi ve sessizdi, oysa şimdi sadece çöple dolu. Artık oraya gidilmiyor, o Yakın Dünya alemlerinde yalnız olmanızı sağlayacak sessiz bir yer bulamazsınız. Pekâla, ben sizinle biraz da dalga geçiyorum.

LİNDA: Bu komik miydi?

Potansiyellemek

ADAMUS: Böylece, kendiniz için potansiyelleme yapacaksınız. Biz bir grup potansiyel.... Evet ya, çok eğlenceli ve komikti. Hatırlarsanız, geçenlerde grup olarak bir potansiyelleme deneyimi gerçekleştirdik. Şimdi, biz Dünya için enerjiden söz ettik. Hayal ettik. Dünya için yeni enerji potansiyelledik. Şu kirlilikten, Körfez'deki (Meksika) petrol yayılımından söz ettik. Bundan söz ettik, ona hangi açıdan baktığınıza bağlı olarak, enerjiye, kirliliğe ve Gaia (dünyayı) terk ettiği için, Dünya'yla ilgili insanın alacağı sorumluluklara çok dikkat çekildi. Gaia yarın gitmeyecek, o gitmekte. İnsanlar bu Dünya için sorumluluk almak zorunda.

Ve bu (petrol) yayılma, dökülme, planlanmamıştı, ama olmaması da neredeyse imkansızdı. Böylece biz biraz potansiyelleme yapmıştık – David bugün buna değindi – peki ne oldu? Eh, onlar bunu (petrolü) durdurmak için her türlü davalardan ve sıkıntılardan geçtiler. Durdurulamadı. Neden? Çünkü dünyanın bu pisliği, bu karmaşayı duyma arzusu çok fazlaydı, ve bu pislik başka pislikleri ortaya çıkardı – politik pislikleri, finansal pislikleri, hükümet pisliklerini. Bunu bilince çıkarmak için bu tür şeyler olmaya devam edecek, özellikle de gelecek birkaç yıl boyunca.

Bunu da söyledikten sonra, biz potansiyelleme yaptık. Dünyanın geri kalanına ya da herhangi bir petrol şirketine ya da dünyanın coğrafi bir bölgesine belli bir beklentiyi ya da gündemi dayatmadık.

Biz potansiyelleme yaptık. Yaptığımız şey, simyanın tüm değişim ve dönüşüm potansiyellerinin üzerine biraz peri tozu serpiştirmektir de diyebilirsiniz. Bazı gözükapalı zihinsel varlıklar tarafından görülemeyen potansiyellerin üzerine simya tozu serpiştirdik.

Biz bunu serpiştirdiğimizde, potansiyellerin aydınlığa çıkmasına yardımcı olduk. Şimdi, hiçbir şey seçmek zorunda kalmadık. Biz sadece onu odağa, bilince getirdik, ve sonra da uzaklaştık. Olsun diye bıraktık. Hayal ettik. Sizler çok parlaktınız. Çok parlaktınız. Doğrusu, birçoğunuzun gizlice iradenizi dayatıp şöyle diyeceğinden kuşkulandım, "Aa, biz yunusları, balinaları, deniz kaplumbağlarını ve bu petrolün yayılmasından incinebilecek diğer herşeyi kurtaracağız." Onların umurunda değil! Bu arada, onların büyük bir çoğunluğu (dünyayı) terk ediyor. Yerlerini yeni türler alsın diye birçok tür (dünyayı) terk ediyor. Onların umurunda değil. Bu insanca bir beklenti/gündem.

Böylece bu potansiyellemeyi gerçekleştirdik, ve kısa bir süre sonra, işte buradayız. Petrole ne oldu? Ona ne oldu? Okyanusun dibinde mi yatıyor? Uzaylılar gelip onu emdiler mi? (kahkahalar) Ay, şu uzaylılarla ilgili yaptığım konuşmalar yüzünden Cauldre'nin başını çok derde sokacağım. Ama biz onlardan gerçekten içtenlikle söz edeceğiz. Evet, (bu konuda) bazı çok belirli fikirlere sahibim.

LİNDA: Gerçekten mi.

ADAMUS: Gerçekten.

Pekâla, ne oldu? Kepçeleriyle onu emdiler mi? Hemen hemen hiç. Hemen hemen hiç. Hayır, yapmadılar. Buhar mı oldu? Farkeder mi? (Şambra, "Hayır" der) Hayır. Bakın, zihin devreye girip şöyle demek ister, "Peki bana tam olarak neler olduğunu söyle." Ben size neler olduğunu tam olarak söyleyeyim. O (petrol) dönüştü. O dönüştü! Daha fazla ne bilmek istersiniz ki? Ha evet, küçük gerçekleri ve rakkamları almak isteyebilirsiniz, ama esasında o dönüştürüldü. Birazı yüzeyden toplandı. Birazı... haberleri farkettiler mi? Her haber istasyonu (ağı) sahilin aynı bir kilometrelik bölgesinin çekimini yapıyor ve sanki tüm dünya kirlenmiş gibi gösteriyor. Sevgili Şambra, o dönüştürüldü. Simyadan geçti.

Şimdi, bilimsel olarak ne oldu? Gerçekten farketmez. Buharlaştı diyebilirsiniz. Birazı şu kimyasal seyrelticilerle ya da eriticilerle toparlandı diyebilirsiniz. Birazı okyanusun dibinde yatıyor diyebilirsiniz. Farketmez. Farketmez. O dönüştürüldü, ve potansiyellerden birini yarattığınız için teşekkür ederiz.

Kimseye sizin beklentinizi ya da gündeminizi dayatmayan bir potansiyel, ama şöyle demiş olan bir potansiyel, "Alo! İnsanlığın tüm kaynakları, Dünyanın tüm kaynakları, bunu gerçekleştirmenin çok parlak bir yeni yolu var." O bilimsel ya da kimyasal ya da matematiksel yolun ne olduğunu bilmeniz bile gerekmiyor. Potansiyelleri hayal etme, zihinsel ayrıntılara girmez, o düzeylere girmez. Bunu yapmanız gerekmez. Bu çok yorucu, çok sıkıcıdır. Siz sadece onu hayal edersiniz. Sadece onu potansiyellersiniz, ve bu yüzden, olacaktır. Önümüzdeki altı ya da sekiz ay boyunca potansiyelleme hakkında ve onun gerçekten nasıl olabileceği, gerçekten nasıl çalışabileceği hakkında konuşmamız, herhalde ödünümüzü patlatacak.

Bir tane hemen şimdi yapacağız. Önce bir tane küresel ölçekte yapacağız, ve sonra bir tane de bireysel yapacağız. Potansiyelleme, potansiyelleri hayal etmektir. Şimdi birini Dünya için, insanlık için yaptığımızda, dayatmak amacıyla bir potansiyel seçmediğimizi anımsayın. Biz sadece hayal edeceğiz, belki çoğu insan zihninin hayal edemeyeceği daha geniş, daha parlak, daha büyü, dönüştürücü senaryoları. İnsanlar o potansiyeli hayal edemezlerse, genellikle potansiyellerle ilgili radar ekranında da görülmeyecektir.

Pekâla, şimdi derin bir nefes alalım ve potansiyelleri hayal edelim.

(duraklama)

Şimdi, şu anki insani sorunlar nelerdir, ona bakalım. Bir potansiyel hayal edin... (duraklama) Ben, olası yan etkilerini oldukça hızlı görebileceğimiz birini düşünmeye çalışıyorum. Pekâla, biraz parçacık fiziğine girelim. Ama onunla ilgili herhangi bir şey bilmeniz gerekmiyor. Fizikçi olmanız gerekmiyor.

Şu anda, enerjinin ve parçacıkların sözde gerçekliğe nasıl girip çıktığını anlama gereksinimi var. (Sözde gerçeklik derken) onlar hep gerçektir; ama sadece onları her zaman göremiyorsunuz. Ama şu anda (bu yaptığımız), bir dolu büyük bilimsel ve kozmolojisel sorunun tamamlanmasına yardımcı olurdu. Parçacık fiziği. Bakın, bir parçacık, gerçekliğe girip çıkabilir. O aslında birkaç saniyede, bir anda, büyük, sizin deyiminizle mesafeleri katedebilir. Geçenlerde bir tartışma bile gündeme geldi, ışık hızının ötesi var mı? Evet var, bu arada.

Böylece burada (parçacık fiziği) birçok akıl bunun üzerinde çalışıyor, ama çok kendi zihinlerinin içinde dönüp duruyorlar. Hadi daha büyük bir şey hayal edelim. Enerji dinamiklerinin özünde gerçekte ne yatar?

Kimya ya da matematik ya da fizik ya da herhangi başka bir şeyle ilgili bir şey bilmeniz gerekmiyor. Ve aslında en büyük mucitlerden, en muhteşem akıllardan bazısı, aslında gerçekten onun hakkında çok şey bilmiyor, ama onu hayal edebiliyorlar.

Hadi derin bir nefes alalım, ve parçacık fiziği için, enerji hareketleri için, bunun gerçekte nasıl çalıştığına ilişkin büyük, yeni potansiyeller hayal edelim. Derin bir nefes alın.

(uzun bir duraklama)

O orada. Sadece daha farkedilmedi. Bu neredeyse, enerjinin nasıl hareket ettiğinin ve aktığının ve sonra parçacıkların nasıl farklı boyutlara, farklı gerçeklik hallerine ya da farklı potansiyellik tohumlarına girip çıktığının gerçekten inanılmaz, gerçekten parlak olduğunu birisi gelip de takdir etsin diye, bu yeni ilerici yanıtların arafta oturup beklemesine benziyor.

Peki, bitirdik. Şimdi, sadece arada bir haberleri kontrol etmeli. Parçacık fiziğinde bazı büyük ilerlemeler ya da atılımlar görebilirsiniz. İşte bu kadar basit.

Bunu Kişiselleştirmek

Şimdi, bir sonraki adım, bunu kişisel düzeye taşıyalım. Kişisel düzeye taşıyalım.

Potansiyeller. Bu biraz zorlu olacak, çünkü tüm o... Ben potansiyelleri sadece sayısız toplar olarak görüyorum, milyonlarca, milyarlarca, ve her biri farklı bir potansiyeli temsil ediyor, ve hepsi de birbiriyle farklı yollardan çalışabiliyor. Potansiyelleri birleştirebilirsiniz. Onları parçalara, dilimlere bölebilirsiniz. Hangilerini istiyorsanız seçebilirsiniz. Ve zihin der ki, "Peki, bütün bunlar nasıl çalışıyor? Ve bunların hepsini nasıl anlarız?" Anlamazsınız. Onu deneyimlersiniz. O zihni dönüştürürsünüz. Şimdilerde şu yeni (dikey) biçime geçmiş olan o lineer ya da yatay akışın ötesine geçersiniz. Yaşamınız için tüm o potansiyeller oradadır.

Uzun zamandır bu soruyu soruyor, bazılarınızı sinirlendiriyorum, ne istiyorsunuz? Sorup durmamın nedeni, bizim bu âna geliyor olmamızdı. Ne istiyorsunuz? Ve eğer potansiyelleme yapmıyorsanız, eğer hayal etmiyorsanız, ve sonra bireysel olarak sizler bir şey seçmiyorsanız ya da en azından onunla bağlantı kurmuyorsanız – evet ya, seçmek kelimesini bile kullanmayalım – gerçekten istediğiniz o potansiyelle bağlantı kurmuyorsanız, o farkedilmeden geçer gider. Tümü orada. Zenginlik, eğer sizin için bu önemliyse. Spiritüel aydınlanma, eğer bu önemliyse.

Geçenlerde Salzburg'da bir gruba konuşuyordum ve aynı soruyu onlara sordum. Ne istiyorsunuz? Ne istiyorsunuz? Bir dolu farklı yanıt, güzel yanıtlar. Onlara dedim ki, benim isteyeceğim şey, yani

onların yerinde olsaydım, ki değilim, çünkü Ben o Ben'im. Birçok seçeneğim olsaydı, tüm o farklı şeylerin arasından seçecek olsaydım, şu anda ne seçerdim? Ne dersiniz, bir tatil? (gülür)

ŞAMBRA: Bir bardak şarap.

ADAMUS: Bir bardak şarap. Bu kolay. Onu tezahür ettireceğim. Berraklık, netlik. Netlik! Zenginlik beni ilgilendirmiyor, sizi de ilgilendirmemeli. Onlar orada, ama net değilseniz, berrak değilseniz, onların orada olduğunu asla bilemeyeceksiniz. Aydınlanma. Siz zaten aydınlanmış haldesiniz, sadece bu konuda net değilsiniz. (kahkahalar)

Herşey orada. Her potansiyel. Bu, berrak, net olmakla ilgilidir.

Böylece yaşamınızın bu noktasında bulunuyorsunuz, geçiyor ya da ilerliyorsunuz, buna her ne demek isterseniz. Artık eşikte durup da onu sadece beklemek yok. Eşikte (yeterince kaldınız). Eşikte kalmayı, eşikte olmayı (deneyimlediniz)! Siz hemen buradasınız. Ne istiyorsunuz? (birisi "Netlik" der) O benim seçimim. Onu alamazsın. (kahkahalar) Kendiniz için ne istiyorsunuz?

İzin verin ben... hayatınızın seçimini yapmanız için dokuz dakikamız kaldı.

LİNDA: Sen zamanı dikkate mi alıyorsun?

ADAMUS: Evet. Bir randevum var.

LİNDA: Ooo!

ADAMUS: Sana ondan sonra söz ederim.

LİNDA: Kendinle mi?

ADAMUS: Yok canım. Bana bir dolu talep geliyor.

Pekâla sevgili Şambra. (kısa bir duraklama) Sevgili Şambra, nerede kalmıştık. Ben şimdi randevumu düşünüyorum. (kahkahalar) Bu gece küçük bir, fiziksel gerçeklikte tezahür etme gerçekleştireceğim, bilmem ne demek istediğimi anlıyor musunuz. (yoğun kahkahalar)

Böylece bunlar... evet, netlik, teşekkür ederim. Ben kendi netliğimi istiyorum! Bu arada, bazılarınız bunu deneyecek olsa da, buna girerken beraberinizde getiremeyeceğiniz üç şey var. İşte bu noktada olay biraz cızırtılı, biraz pürüzlü bir hal alacaktır.

Üç şey. Birincisi – bunları yazacağım. Uyanışınıza getirilmeyecek üç şey.

Birincisi. Herhalde bunu tahmin edebilirsiniz – kuşku. İleri bilinç halinde bu pek de iyi çalışmaz. Gerçekten. O aptal bir oyundur. Kuşku, Eski Enerji titreşimindeki bir şeydir. "Kendimi onurlandıracağım, kendimden kuşku duyacağım. Kendimi onurlandıracağım, kendimden kuşku duyacağım. Beni seviyor, benden nefret ediyor." Siz bunu az çok bir oyun olarak, az çok şeyleri hareket halinde tutmak için kullandınız, ama kuşku, Yeni Enerjide pek de güzel görünmez. Tekme tokat dışarı atılacaktır. Reddedilecektir, ve sonra siz şöyle diyeceksiniz, "Gördün mü bak, yanlış bir şey yaptığımı biliyordum zaten." Bu, kendi-kendini-gerçekleştiren bir kehanettir. Kendinden kuşkulananın, sadece sürekli kuşku duymaktan başka bir anlamı, bir sonucu yoktur. Onun için, kuşkunun üstesinden gelin. Gerçekten. Bu belki de size söyleyebileceğim en önemli şeylerden biridir. Kuşku işe yaramaz.

Bununla yakından bağlantılı olan – makyö da pek iyi çalışmaz. Makyö. Makyö. Spiritüel saçmalık. Neden insanlar – neden bazılarınız – makyö'ya sahipsiniz? Çünkü kendinizden kuşku duyuyorsunuz. Peki, kendinizden kuşku duyduğunuz zaman ne yaparsınız, biliyor musunuz? Tüm

şu zırvalarla ortaya çıkarsınız. Tüm o küçük klişelerle ve o küçük söylemlerle falan çıkagelirsiniz... Eh, bu saçmalıktır! Bir de kendinize spiritüel olduğunuzu söylersiniz. Değilsiniz!

Spiritüellik öylesine dün ki. Gerçekten öyle. Bu sadece, zihninizde olmanın ve diğer herkesten daha iyiymiş gibi görünmenin kötü bir bahanesiydi, çünkü sonuçta gerçekten kendinizden kuşku duyuyordunuz. Bu size yakışmıyor.

Yaşamlarım boyunca, o spiritüel liderler, spiritüel mastürbasyonlar, spiritüel yanlış-yönlendirmeler bana yetti. Neden birisi çıkıp da herkese, sen de Tanrı'sın, demiyor? İşte bu kadar. Nokta. Bitti. Öylesiniz. Bunu biliyorsunuz.

Ve bu zihinsel hale geliyor. Tüm bu spiritüel yolculuk gerçekten zihnin bir parçası haline geliyor, ve zihin de bunu büyük bir gizemli şeye dönüştürüyor. Değildir. Değildir. Gizem, aslında yalınlıktır. Tanrı yalındır. Tanrı saftır. Tanrı'yla ilgili karmaşık olan hiçbir şey yoktur. Günün birinde şöyle diyeceksiniz, "Ah Adamus, bana bunu yıllar önce Coal Creek Canyon'da söylemiştin. Senin neden söz ettiğine dair hiçbir fikrim yoktu. Şimdi anlıyorum." Yalınlık. Tanrı budur. Bu kadar.

Böylece, kuşkuyu yanınızda götüremezsiniz. Makyoyu yanınızda götüremezsiniz, ve ben şimdilik bunu burada bırakacağım. Üç madde yok.

LİNDA: Hadi ama.

ADAMUS: Hayır, hayır, hayır. Sadece iki tane. Bunlar... ben bunları gerçekten ele almanızı istiyorum.

Pekâla, potansiyellere girelim – sizin potansiyellerinize. Onları ben yaratmadım. Onları Tanrı yaratmadı. Hele Kuthumi kesinlikle yaratmadı. Bunların hepsi sizin potansiyelleriniz. Bir ara varlığınızın özündeki bir dinamik bunları oluşturuverdi, ortaya çıkartıverdi.

Buna bir şey daha ekleyeceğim. Ateş Duvarı'nı terk ettiğinizde, cenneti, Tüm Var Olan'ı, adına her ne demek istiyorsanız, terk ettiğinizde; saf bir bağımsız, egemen varlık olmak için terk ettiğinizde, Yuva'nın dışında – Yuva'nın dışında, İlk Çember'in dışında – size olacak herşeyin tüm potansiyellerini hayal ettiniz ve deneyimlediniz. Bu yüzden bu kadar berbat hissettiniz. Milyarlarca parçaya yarıldığınızı hissettiniz, çünkü birdenbire herşeyi deneyimliyordunuz, her zaman varolmuş potansiyellerin her birini. Her çeşitlemeyi, her tekrarı – herhangi bir anda evet ya da hayır diyeceğiniz potansiyelini, bir nefes almayı seçip seçmeyeceğiniz potansiyelini – bunların hepsini Ateş Duvarı'ndan geçerken deneyimlediniz.

Eh, belki de hepsini değil. Siz hepsini şu âna kadar deneyimlediniz.

Şimdi olan ise, ve sizin için büyük bir etmen olacak şey ise şudur, ansızın, olabilecek tüm potansiyelleri deneyimlemiş olamayacağınızı farkedersiniz, çünkü (aksi halde) öyle bir noktaya gelirdiniz ki – hadi buna Ben'im ile Yeni Enerjinin birleşmesi noktası diyelim – ne sizin tarafınızdan ne de Tanrı tarafından asla hayal edilememiş potansiyellerin olduğunu (görürdünüz). Daha hiç orada olmayan yepyeni potansiyeller. Bu asla hayal edilmemiş, hatta Tanrı kalbinin kalbinde bile (hayal edilmemiş) bu potansiyellerin bazısına yer açmak için kendi yapılanmalarınızı yıkmamız gerekiyordu.

Ufff! Hemen burada kesmeliydik, ama bir dakikamız kaldı.

Derin bir nefes alın ve kendi Ben'im'inizin potansiyellerini, kendiniz için – yazılmış her bir potansiyeli ve şu andan sonraki her potansiyeli – hissedin ve hayal edin. Öyle uzaklarda bir yerlerdeki potansiyelleri değil, hemen buradakileri. Hemen burada bulunan, adına sen (insan) denen bu inanılmaz yaratımın potansiyellerini. Bu inanılmaz insan ve tanrısallık yaratımı, ET'lerin ve yabancı varlıkların sahip olmak istediği şeydir, ama o sizindir; bu şeye sahip olmak için

ağızlarından salyalar akıyor – insan olmak, tanrısal olmak, böylesine gerçek olmak, bir zihne sahip olmak, Ben'in varoluşunu, mevcudiyetini gerçekten anlamak.

Her bir potansiyeli hayal edin. Onu hissedin.

Ben o Ben'im, ve bunu gerçekleştirirken, yaratımdaki herşeyin yolunda olduğunu bilin, ve az önce birazcık daha yoluna girdi.

Adios!

Tobias, Adamus Saint Germain ve Kuthumi Lal Singh'in katılımıyla gerçekleşen Kırmızı Çember Materyalleri, Ağustos 1999'dan beri bedelsiz olarak sunulmaktadır.

Kırmızı Çember, Yeni Enerjiye geçecek ilk kişiler arasında bulunan ve Şambra denen insan meleklerden oluşan küresel bir ağıdır. Onlar yükselişin sevinçlerini ve zorluklarını deneyimlerken, içlerindeki Tanrı'yı keşfetme yolculuğunda olan diğer insanlar için de bir Bayrak haline gelmekteler.

Kırmızı Çember her ay Colorado'nun Denver bölgesinde toplanmaktadır ve Adamus, Geoffrey Hoppe aracılığıyla son bilgileri sunmaktadır. Bu Kırmızı Çember toplantıları genele açıktır ve isteyen herkes katılabilir.

Eğer bunu okuyorsanız ve bir bağlantı hissediyor ve gerçek olduğu duygusuna kapılıyorsanız, gerçekten de Şambra'sınızdır. Benzer insanlar ve melekler için bir öğretmen ve rehbersinizdir. Şu anda ve gelecek tüm zamanlar için içinizdeki tanrısallık tohumunun çiçek açmasına izin verin. Asla yalnız değilsiniz, çünkü dünyanın her yanında aileniz ve çevrenizdeki alemlerde melekler var.

Bu metni, ticari olmaksızın, bedelsiz olarak özgürce paylaşabilirsiniz. Lütfen bilgiyi bütün olarak, ve bu dip notlar dahil paylaşın. Her türlü farklı bir kullanım için yazılı olarak Geoffrey Hoppe, Golden, Colorado'dan onay alınması gerekir. İletişim için aşağıdaki web sitesine gidin:

www.crimsoncircle.com

Telif Hakkı 2010 Geoffrey Hoppe, Golden, CO 80403

ŞAUD 2: “Rüyamda Uyuduğumu Gördüm” KIRMIZI ÇEMBER MATERYALLERİ

(BİR SONRAKİ) Dizisi

ŞAUD 2: “Rüyamda Uyuduğumu Gördüm”

**ADAMUS’un katılımıyla, Kanallık, Geoffrey Hoppe
Kırmızı Çembere sunulmuştur
4 Eylül 2010**

www.crimsoncircle.com - <http://kirmizicember.org>

İndirin, Şambra! İndirin! İndirin! (kahkahalar) İçinize alın. Nefesinizle içinize alın. Hepsi buradaydı. Herşey. Elbette o güzel müzik, enerjiler, Şaud’umuzun tüm bilinci. (az önce Hannibal Means tarafından canlı olarak sunulan müziği kasteder)

Ben o Ben’im, Egemen, Egemen/Mutlak Alan’dan Adamus. Bu kutsal alana, bu kahkaha ve sevinç alanına hoşgeldiniz.

Yeni olanlarınız, bunun biraz garip olduğunu düşünebilir, yani burada bulunmanın. (kahkahalar) “Bu ne biçim bir grup? Burada ne tür soytarılıklar oluyor? Gözlerini kapatan ve sonra da ansızın etrafta dolaşmaya başlayan bu varlık da ne yapıyor?” Ama buna bir an için bir de benim açımdan bakmanızı istiyorum. Bu benim için gerçekten garip. (kahkahalar) Kesinlikle Merlin’ler olduğunu bildiğim, ve uykudaymış gibi davranan bu sözde insan denen grubun önünde durmak, benim için tuhaf. İskemlemde otururken birdenbire mesajlarımı ileten bu insan bedenine, tıpkı sizin gibi uykudaymış gibi davranan bir varlığa girmenin nasıl bir şey olacağını bir an için hayal edin, üstelik ben bunun aracılığıyla konuşmak zorundayım. (kahkahalar) Bu tuhaftır. Bu gariptir.

Uykudaymış Gibi Davranmak

Bir an için kendinizi benim yerime koyduğunuzu hayal edin, önceden tanıdığım, daha önce de birlikte çalıştığım ve Üstat olarak bildiğim – çok, birçok Üstat – sizlere konuşmak ne kadar da garip, ama siz Üstat değilmişiniz gibi davranıyorsunuz. Böylece, biz bu toplantılarımıza başlamadan önce kendime diyorum ki, “Onlara bugün ne diyeceğim? Sadece uykudaymış gibi davrandıklarını onlara nasıl anlatabileceğim?” Gerçekte kim olduğunuzdan çok daha azı bir şeymiş gibi davranıyorsunuz. Neden? Neden? Günün büyük sorusu bu. Neden? Diyorsunuz ki – ben sizi duyuyorum, sizi duyuyorum – diyorsunuz ki, “Ama Adamus, nasıl uyanacağımı bilmiyorum.” (kafasını iskemleye vuruyormuş gibi yapması kahkahalara neden olur) Hayır, uyanmak istemiyorsunuz.

Diyorsunuz ki, “Adamus, herşeyi araştırıp inceledim. Her türlü kursu aldım.” Ha, biliyorum. “Adamus, gidebileceğim her şifacıya gittim. Adamus, gerçekten zorlu bir çocukluk geçirdim.” Eeee? Bir gün sizi kristalime götürüp üzerinize de kapıyı kilitleyeceğim; o zaman bakın bakalım bu hoşunuza gidecek mi?

Aslında geçenlerde bana çok güzel, güzel, yalın bir – sanırım siz buna şiir ya da nesir diyorsunuz – gönderildi, ve hepinizi pek ifade ediyordu. Elektrikli motorlar. (bir vantilatörü kapatır) Ve ben onu burada bir an için paylaşmak istiyorum. Yalın ve güzeldi.

Hadi birlikte derin bir nefes alalım.

(duraklama)

Bu, anonim bir insan melekten geliyor.

“Rüyamda uyuduğumu gördüm ...”

Ah evet! Buna derin bir nefes alın.

“Rüyamda uyuduğumu gördüm akıp giden zamanlarda

Rüyamda uyuduğumu gördüm kahkaha ve gözyaşlarıyla

Rüyamda uyuduğumu gördüm tüm olabileceklerimin ardında

Rüyamda uyuduğumu gördüm o büyük görüşün karşısında

‘Uyan, uyan’ diye duydum içimde

Uyan, uyan ki hayat başlayabilse

Uyan, uyan, uyumak bir yalan

Uyan, uyan, çünkü Tanrı, o Ben'im işte”

Hannibal, bunu şarkı olarak söyleyebilir misin? Hiç prova yapmadan söyleyebilir misin?

Linda bunu yazar mısın lütfen.

LİNDA: Elbette.

HANNIBAL: Evet, elbette yapabilirim.

ADAMUS: Kesinlikle.

HANNIBAL: Bunu yapabilirim!

ADAMUS: Biz hazırlanırken... ben bunun çok güzel olduğunu düşündüm, çünkü, sevgili Şambra, siz rüyanızda uykuda olduğunuzu görüyorsunuz. Siz uykudayken rüya görüyorsunuz. Ne olabileceğinin rüyasını görüyorsunuz. Neler olacağının rüyasını görüyorsunuz. Siz bu başkalaşmış halde bulunuyorsunuz. Bu gerçek değildir. Siz rüya görüyorsunuz. Uykudasınız.

Rüyamda uyuduğumu gördüm. (Linda yazar) Rüyamda uyuduğumu gördüm...

LİNDA: Hızlı hızlı yazıyorum, çünkü sen sabırlı değilsin.

ADAMUS: ... akıp giden zamanlarda. Rüyamda uyuduğumu gördüm kahkaha ve gözyaşlarıyla.

LİNDA: Tekrar mı var, tamamını yazayım mı?

ADAMUS: Tekrarlar için denden koyabilirsin. (Linda yazar) Bu bugün uzun bir toplantı olacak. (kahkahalar)

LİNDA: Ha, tamam.

ADAMUS: Rüyamda uyuduğumu gördüm kahkaha ve gözyaşlarıyla.

LİNDA: Kahkaha ve gözyaşlarıyla?

ADAMUS: Kahkaha ve gözyaşlarıyla.

LİNDA: ...la mı?

ADAMUS: ...la.

LİNDA: ..la! Ben de öyle demiştim.

ADAMUS: Güzel görünmesi gerekmiyor.

LİNDA: Tamam.

ADAMUS: Yine... Rüyamda uyuduğumu gördüm... tüm olabileceklerimin ardında.

LİNDA: Sen yaz. (yazma işini Adamus'un devralması üzerine kahkahalar)

ADAMUS: ...hm...hmm... Rüyamda uyuduğumu gördüm o büyük görüşün karşısında. Ve bu g-ö-r-ü-ş diye yazılıyor.

LİNDA: Karşısında...

ADAMUS: O büyük görüşün karşısında. Tamam, şu ilk bölümü bir deneyelim, Hannibal?

HANNIBAL: Evet.

ADAMUS: Aklında bir melodi var mı?

HANNIBAL: Onu şuraya koyabilir misiniz ki görebileyim? (sayfayı yırtarlar ve Hannibal'in görebileceği gibi tutarlar, sergilenen becerisizlik kahkahalara neden olur)

HANNIBAL: Başlıyoruz.

ADAMUS: Uyan.

HANNIBAL: Tamam.

ADAMUS: Uyan, uyan. Hm, hayır, hayır. (kahkahalar) Uyan... o bunun üzerinde çalışadursun. (Hannibal piyanoda melodiyi çalarken Adamus da Linda'ya sonraki dörtlüğü dikte eder) ... diye duydum içimde.

HANNIBAL: (şarkı olarak söylemeye başlar)

Rüyamda uyuduğumu gördüm akıp giden zamanlarda

Rüyamda uyuduğumu gördüm akıp giden zamanlarda

Rüyamda uyuduğumu gördüm kahkaha ve gözyaşlarıyla

ADAMUS: Dur, bir dakikalığına kesebilirsem. Bu, kulağa oldukça iç karartıcı geliyor.

HANNİBAL: Kulağa oldukça i karartıcı mı geliyor?

ADAMUS: Kulağa oldukça i karartıcı geliyor. Şunu baştan alalım. (Adamus Hannibal gibi söylemeye başlar) Rüyamda uyuduğumu gördüm!

HANNİBAL: Majre mi geçelim?

ADAMUS: Evet.

HANNİBAL: Mavi tonda.

ADAMUS: Bu o kadar güzel bir Şiirdi ki, onun güçlü bir ifadeyle çıkmasını istiyorum.

HANNİBAL: Kelimeler burada benim için pek net değil.

ADAMUS: Evet.

HANNİBAL: Bir bakalım... bu doğru mu? Rüyamda uyuduğumu gördüm akıp giden zamanlarda. Ve sonra...

ADAMUS: Rüyamda uyuduğumu gördüm kahkaha ve gözyaşlarıyla. Rüyamda uyuduğumu gördüm tüm olabileceklerimin ardında. Rüyamda uyuduğumu gördüm o büyük görüşün karşısında.

LİNDA: zgnm. zgnm Hannibal.

ADAMUS: Bir kez daha deneyelim.

HANNİBAL: Linda, lütfen buraya gelebilir misin?

LİNDA: Evet efendim.

HANNİBAL: Tamam.

LİNDA: Herkesin emrindeyim. (yoğun kahkahalar)

ADAMUS: Bugün Linda için zor bir gün.

HANNİBAL: Bana Şimdi metinde yardımcı olabilirsin.

Rüyamda uyuduğumu gördüm olabilecek zamanlarda... Sonra Şurada tekrarlıyor muyuz?

LİNDA: Tekrarlıyoruz.

HANNİBAL: Akıp giden zamanlarda.

Rüyamda uyuduğumu gördüm akıp giden zamanlarda

Rüyamda uyuduğumu gördüm kahkaha ve gözyaşlarıyla

Rüyamda uyuduğumu gördüm tüm olabileceklerimin ardında

Rüyamda uyuduğumu gördüm o büyük görüşün karşısında

Yırtabilir misin? (ona sonraki sayfayı getirirler) Biliyor musun, sen konuşmaya başladığında bunu sanki biliyormuşum gibi hissettim. Evet ya. (yeniden çalmaya başlar) Rüyamda uyuduğumu gördüm akıp giden zamanlarda...

Rüyamda uyuduğumu gördüm akıp giden zamanlarda

Uyan, uyan, diye duydum içimde

Rüyamda uyuduğumu gördüm akıp giden zamanlarda, ki hayat başlayabilse

Rüyamda uyuduğumu gördüm akıp giden zamanlarda

Uyumak yalan söylemektir, Tanrı...

Bu ne?

LİNDA: Benim.

HANNIBAL: Benim! (izleyiciler alkışlar)

ADAMUS: Pekâla, sevgili Şambra, ne demeye çalışıyoruz? Ne demeye çalışıyoruz? Teşekkür ederiz, sevgilim.

LİNDA: Bir şey değil, efendim.

ADAMUS: Teşekkür ederiz. Ne demeye çalışıyoruz? Birkaç şey. Herşeyden önce, bu sevdiğim, çok yalın, yalın bir şiirdi, çünkü birçoğunuzun içinden geçtiği enerjiyi taşıyordu. Siz aslında rüyanızda uyuduğunuzu görüyorsunuz, ve uykudayken rüya görüyorsunuz. Ve bu gerçek değildir, ve farketmez, ve siz ondan nasıl çıkacağınızı merak ettiğiniz başkalaşmış bir halin içindediniz.

Buna birazdan geleceğiz.

İkincisi, bundan böyle, her zaman için beklenmeyene hazır olun. Her zaman. Linda, yazı yazma becerisi için onu çağıracağımızı bilmiyordu. Hannibal, öne gelip de doğaçlama bir şarkı söyleyeceğini bilmiyordu. Ve bu herkes için çok iyi bir derstir, çünkü artık bundan sonra böyle olacak – anda. Anda.

Normalde yaptığınız tüm planlar, tüm gelişmiş çalışmalar, kapıdan çıkiverip gitmeye başlayacak. Herşey anda olacak, ve bazılarınızı hazırlıksız yakalayacak. Bocalayacağınız, telaşlanacağınız zamanlar olacak. Biraz kızıp, bunu planlamak için neden daha fazla zaman bulamadığınızı bilmek isteyeceksiniz. Herşey anda olacak.

Anda, 500 kişilik bir grubun önüne çıkıp konuşmanız istenebilir, ve siz, o küçük kalbinizin güm güm attığınızı hissedeceksiniz. Burnunuzun dibinde ansızın, “Şunun hakkında ne hissediyorsunuz?” diyen ve tüm dünyanın izleyeceği bir TV kamerası belirebilir.

Herşey anda olacak. Ve burada gerçekleştirdiğimiz şu küçük alıştırma ile, anda olmanın garip ve sakarca olduğunu, ve anda çok zihinsel olduğunu gösterdik. Bildiğiniz ya da deneyimlediğiniz şeylere gerisin geri koşmaya çalışırsınız. İşe yaramaz, ve sonra teslim olursunuz. Sonra teslim olur

ve bırakırsınız çıksın. Ve kelimeleri biraz da olsa karıştırmanız umurunuzda olmaz, çünkü belki daha iyi kelimeler bulacaksınız.

Rüyamda uyuduğumu gördüm! Evet. Bunu duyayım.

HANNIBAL: Rüyamda uyuduğumu gördüm!

ADAMUS: Evet, evet. Ve sonra oradan akar. Yani gelmekte olan budur. Bu... eh, aslında, burada olan budur. (kahkahalar) Bilin bakalım ne oldu, o zaten burada.

Pekâla, Şambra, o burada! Ben birkaç hafta önce mısır tarlalarında, Iowa'da bundan söz ettim. (kahkahalar) Aslında ben o gezinin en ince ayrıntısına kadar keyfini çıkardım.

Gelen Enerjiler

Enerjiler burada. Orada toplanan gruba şu anda birçok enerjinin geldiğini söyledim. Bunu son birkaç hafta içinde farketmiş olabilirsiniz. Bazılarınız bununla beklenmedik bir şekilde iyi başa çıktı. Bazılarınız sadece derin bir nefes alıp gelmesine izin verdi. Bazılarınız çok, çok bocaladı. "İşte yine geldi. Neden hep ben? Neden sanki bu engellenme ve çılgınlık ve huzursuzluk döngülerinden sözde hep ben geçiyorum?" dediğiniz bir duruma düştünüz.

Şu son birkaç hafta çok çılgındı. Gerçekten öyleydi, sadece sizin için değil. Son haftalardaki dünyanın haline bir bakın. Çılgın! Şimdi, o genelde içinden geçtiği şeylerden geçiyor ama, aslında şu anda bunlar yoğunlaşıyor. Dünya her yerde değişiyor, politik durumlar karmaşıklaşıyor, şu son birkaç haftadır olmuş olan ama daha haber olmamış şeyler oluyor.

Buraya muazzam bir enerji aktı, genelde buraya yolunu bulan enerjilerden farklı bir enerji geldi, bu ister fiziksel enerji olsun, belki uzayın başka alemlerinden gelen, ya da fiziksel-olmayan, Dünya'yla ilişkisi olmayan enerjiler olsun – yığınlar halinde geldi – ve bu kaostu. Tümü kaos, kargaşa enerjisiydi.

Kaos, normalde alışık olduğunuz o tipik niteliklere sahip olmayan büyük hacimli enerjilerin gelmesi demektir. Bazen o büyük hacimlerin çok güzel, yararlı olduğunu görüyorsunuz, sizi canlandırıyor. Bazen de bunaltıcı olabiliyor, çünkü bu aşılama her geldiğinde, hassas dengeleri bozabiliyor. Ve siz hepimiz çok hassas bir dengedesiniz. Doğrusu, hepimiz zar zor ince, incecik bir sicimde asılısınız. (kahkahalar) Ve bu iyi haber. Gerçekten! Çok doğru. Asılı olduğunuz... biz bazen diğer alemlerde, böyle asılı kalmayı nasıl sürdürebildiğinize şaşıyoruz!

Bunun sırrı nedir biliyor musunuz? Bırakıverin. Bırakıverin. Bırakıverin.

Ama kaosa geri dönelim. Birkaç hafta önce gelmeye başlayan muazzam bir enerji akışı oldu. O hâlâ oralardan buraya ilerliyor, oradan hemen buraya, ve neden? Neden? Yıldızlar uyumlandığı için mi? Hayır. Güneşte şu an fazladan patlamalar olduğu için mi? Belki. (Adamus güler) Uzaylılar saldırmaya hazırlandığı için mi? Evet. (yoğun kahkahalar)

LİNDA: Bu iyi yorumlanmayacak.

ADAMUS: İşte bu! İşte bu. Ha, onlar hazırlanıyor, ama ben bundan başka bir konuşmada söz edeceğim. Biz, "Melekler ve Uzaylılar"dan söz edeceğiz. Ama evet, hazırlanıyorlar. Fazla bir mesafe kat etmeyecekler... sanmıyorum. Ama yanılıyor olabilirim. (Adamus'un izleyicilerle dalga geçmesi kahkahalara neden olur) Ben bu enerjilerle oynuyorum.

Böylece, bizim kaos enerjisi diyeceğimiz enerjiler inanılmaz miktarlarda geliyor. Mantıklı değil. Eski kalıpları izlemiyorlar. Geliyor, çünkü...

KATHLEEN: Bizim yüzümüzden.

ADAMUS: Teşekkür ederim!

KATHLEEN: Çünkü bizim yüzümüzden.

ADAMUS: Dur bir dakika, hemen oracıkta kal. (Adamus salonun arka tarafına yürür) Sizin yüzünüzden, çünkü onu siz çağırdınız, çünkü uzun bir süre önce siz bir çağrıda bulundunuz. Şu özel şeyimi alabilir miyim... (kadrodaki birinden bir şey ister) Teşekkür ederim. Teşekkür ederim. (bir paketi alıp öne gelmesi, ve tek dizinin üzerine çökerek paketi Kathleen'e vermesi üzerine izleyiciler "Oo!" der) Senin için sevgilim. (izleyiciler alkışlar) Buraya gel. Evet, "o" senin buraya gelmeni istiyor.

KATHLEEN: O mu!

ADAMUS: O.

KATHLEEN: İnternettekiler merhaba! (kameraya doğru bir öpücük gönderir, sonra paketi açar)

ADAMUS: Hepimizden sana özel bir armağan.

KATHLEEN: Teşekkür ederim.

ADAMUS: Kirlilik yaratma. (paket kağıdından düşen bir parçayı toplar)

KATHLEEN: (metalden işlenmiş bir levhayı çıkarır ve okur) Bayan İnanılmaz!

ADAMUS: Bayan İnanılmaz. (izleyiciler alkışlar) Teşekkür ederiz.

Evet. Sizin yüzünüzden. Siz – hepiniz – onu buraya çağırdınız. İnsanlık onu buraya çağırdı. Meleksel aileler de onu buraya çağırdı diyebilirsiniz. Yakın Dünya alemleri, ki onlar şu anda gerçekten yaralı bir dünyadalar, onu buraya çağırdı. Senin için. (altın renkli paket kağıdını Linda'ya uzatması, ama onun almaması üzerine kahkahalar yükselir)

KATHLEEN: Ben alırım. Ben alırım.

ADAMUS: Bu değerli. Altın varak!

LİNDA: Biliyordum. (kahkahalar)

ADAMUS: Böylece, bu muazzam enerji akışı var ve o karmakarışık bir halde. Onun için de kaos nasıl geliyorsa, o da öyle gelecek. Beklenmedik biçimde, öngörülemez biçimde gelecek. Sizler enerjilerin belli ağlardan ya da meridyenlerden ya da bedeninin enerji kalıplarından içeri akmasına alışkıntınız, ama o artık bu yollardan gelmiyor. Farklı biçimde geliyor.

Bu sizi gerçekten, gerçekten dengeden çıkartabilir. Sizi gerçekten... Şu son birkaç haftadır kaç kişi dramlar yaşadı? Ben gözlerimi kapatacağım. (kahkahalar, bir dolu el havaya kalkar) Evet ya. Ve bu sadece başkalarıyla yaşanan dramlar – yani sizin dışınızdaki insanlarla. Peki kaç kişi kendiyle dram yaşadı? (bazı eller havaya kalkar) Ya da kendiyle travma yaşadı? Evet, evet.

KERRI: Peki ya uykusuz geçen geceler?

ADAMUS: Uykusuz geceler. Evet. Son zamanlarda diğer alemlerde çok fazla partiye katıldınız. Evet, evet.

Ama bu enerji buraya geliyor. Çok kaotik, ama daha önce de sözünü ettiğimiz gibi, kaos aslında kaotik, kargaşa değildir. Sadece farklıdır – hatta kalıpları bile yoktur – farklı ölçüler, farklı teslimat yolları geliyor. O, sizin için burada olmak üzere geliyor.

Bu kaos enerjisinin bir bölümü, sizin eski titreşimsel enerji diyeceğiniz şeydir. O bölüme alışkınsınız, ama onun gelme biçimine değilsiniz. Bazı bölümleri tam anlamıyla Yeni Enerjidir.

Yeni Enerjiye aşına olmayanlardan, hâlâ fazlasıyla dualitede olup da gerçekten dualiteye tutunmak isteyenlerden, Yeni Enerji geçip gidecektir. Ama çöpe gitmeyecektir; sanki döne döne yolunu geri bulacak ve sonradan inecektir.

Onun farkında olan, onunla başa çıkabilecek, onu gerçekten nefesiyle içine alabilecek sizler içinse – ve onu, kendinizi ve çevrenizdeki herkesi, hatta şu anda yanınıza oturan ama öteye itmek istediğiniz kişiyi bile mutlak bir kabul haliyle içinize soluyun – ulaşılabilir olacaktır.

Çekirdek Sorun Nedir?

Şimdi, geçtiğimiz haftalarda farketmiş ilginç bir şey de, bunun bazılarınızı çekirdekten vurmasıydı, ki öyle de olmalı. Kendinizi berbat hissedebilirsiniz, ama o çekirdekten/özden vuruyor. Böylece şu anda size soracağım şudur, çekirdekteki nedir? Onun vurduğu çekirdek sorun nedir? Sevgili, güzel Linda'dan mikrofonla izleyicilerin arasına gitmesini isteyeceğim.

EDITH: Ha, ben sandım ki soruyu Linda'ya soracaksın.

ADAMUS: Ona da soracağım, ama önce izleyicilerin arasında dolaşacak.

Pekâla Linda, istediğin bir gönüllüyü seç, aslında bu enerjinin şu anda ortaya çıkardığı iki sorun var. Nedir? Evet. Elini kaldırmayıp mikrofonu aldığın için teşekkür ederiz.

JAN: Pek emin değilim.

ADAMUS: İçine dönüp hisset. Sadece nefesini kapat. Ya da (gülerek) gözlerini kapat ve bir nefes al! (kahkahalar)

LİNDA: Kötü bir fikir!

JAN: Sanırım, bilirsin işte, bu hafta yaşamımda travmatik bir şey oldu. Ben evcil hayvanımı kaybettim, ve sanki kalbim parçalanmış gibi hissettim, ve şimdi parçaları yeniden yerine koyarken, çok ilginç, hmm... Herşey biraz farklı görünüyor. Parçaları yerlerine yerleştirdikten sonra ben ne kadar farklı görüneceğim, bilmiyorum.

ADAMUS: Peki çekirdek sorunun ne? Çekirdekteki sorun ne? Bu enerji bir şeye vurdu. O nedir? Ve sen neredeyse bana yanıtı veriyorsun. Etrafında dans edip duruyorsun. Çekirdek sorun.

Bu arada, bir dolu evcil hayvan gidecek. Lütfen, gittiklerinde bunalıma düşmeyin. Onlar bir nedenden ötürü gidiyorlar: (a) enerji çok yoğun, çıkıp gitmek istiyorlar; (b) geri gelecekler. Onlar sizinle birlikte olmak amacıyla sizin deyiminizle daha yakın, daha muhteşem evcil hayvanlar olarak geri gelecekler.

Pekâla, çekirdek sorun.

JAN: Hmm... (uzun bir duraklama) emin değilim. Sadece... kendimi kabul mü?

ADAMUS: Eh, sen de pek verdiğin yanıtı inanmıyorsun ama, ben yine de yazacağım.

JAN: Teşekkürler.

ADAMUS: Sen kendine diyorsun ki, "Bu biraz sıradan bir yanıtı." Ama bunu yazacağım, çünkü sen de, ben de bu yanıtın doğru olmadığını biliyoruz. (kahkahalar) Ama yazalım.

Pekâla, sonraki. Çekirdekdeki sorunlar nedir? Sizin için – Şambra için – bu ara ortaya çıkan iki tane çekirdek sorun var. Dünyadaki herkes için değil, sizin için.

CAROLYN: Farkettim ki kalbim...

ADAMUS: (keserek) Ben sadece sana daha yakın durmak istiyorum.

CAROLYN: Pekâla, ben de. (kucaklaşırlar) Farkettim ki kalbim devasa.

ADAMUS: Evet.

CAROLYN: Ve kendimi baltalama (sabote etme) yeteneğim de aynı derecede büyük.

ADAMUS: Ah! Güzel, güzel. Bu... mikrofonu bana verme. Bana zaten bir tane verdiler. Pekâla, baltalama. (yazar) Evet, tamam. Sonraki? Çekirdekdeki sorunlar. Aandrah'a sormayın. O zaten biliyor.

VINCE: Benim için çekirdekdeki sorunun yitirmek olduğunu, yitimin farkedilmesi olduğunu düşünüyorum.

ADAMUS: Yitim. Neyin yitirilmesi?

VINCE: Herşeyin! Herşey.

ADAMUS: Bu iyi bir nokta. Evet. Peki nasıl hissediliyor? ... diye soruyorlar ağızına tuttıkları bir mikrofonla.

VINCE: Boşluk.

ADAMUS: Evet. Evet. Bu aslında kötü bir şey değil. Zor bir şey, ama kötü değil. Benim uykuda diyeceğim bir açıdan bakıldığında, zordur. Uyanıklık açısından bakıldığında ise aslında oldukça güzeldir. Böylece, biz az sonra uyanacağız. Pekâla, yitim.

Başkaları? Çekirdekdeki sorunlar. İki tane, onları bulduğunuz zaman zıplayacağım.

CATHY: Ben derim ki, Eski'ye karşılık Yeni Enerji. Eskiyle yüzleşip onu salıvermek ki, boşluğu dolduracak Yeni Enerjiye yer açılabilin.

ADAMUS: Eskiye karşılık Yeni. Buna dualite diyelim mi?

CATHY: Evet.

ADAMUS: Tamam, dualite. Ve bu arada, bu şeylerin hepsi gelmekte olan bu kaos enerjisinden etkileniyor – o dalga dalga geliyor. Bunu aslında görebilseydiniz ya da düşünebilseydiniz, biraz bunalabilirdiniz ve, neyse, bu başka bir öykü. Çekirdek sorunlar.

PAUL: Zihnimin ödü patlamış durumda. (bazı gülüşmeler)

ADAMUS: Güzel! Güzel. Önce seni bir kucaklayacağım.

PAUL: Harika. Teşekkür ederim. Teşekkür ederim.

ADAMUS: Ve sonra da sana bir Adamus ödülü vereceğim, çünkü sen ve ben uzun süredir bunun üzerinde çalışıyorduk. Sen zorluydun. Beni her açıdan denedin. Biz zihinden çıkmak hakkında konuşurken... Buna ne demek istersin? Zihni salıvermek mi? Yani...

PAUL: Biliyorum, bu zor.

ADAMUS: Zihni aşmak.

PAUL: Evet, zihni aşmak.

ADAMUS: Tamam. Sen... (yazar) zihnini aşıyordun. Senin için bunu öğretmek, başkalarını eğitmek iyi olurdu, çünkü sen gerçekten inatçıydın, gerçekten buna çok tutunuyordun. Ve sence bir sakıncası yoksa, sonra, gerçekten salıverdiğinde neler olduğunu paylaşıyor mısın?

PAUL: Huzur.

ADAMUS: Güzel.

PAUL: Denge.

ADAMUS: Evet.

PAUL: Mutluluk.

ADAMUS: Güzel. Mükemmel. Görünebileceği kadar kötü değildir.

PAUL: Hayır, ama korkutucu olabilir.

ADAMUS: Çok korkutucu. Aklını kaybedersen, uykudayken zihnin ötesine geçersen, çok korkutucudur. Bu çok zor bir şeydir. Ve sen – hepiniz – hâlâ uykuda olduğunuzu kabul etmek zorundasınız. Öylesiniz. Zihniniz, aklınız uyanmaya çalışıyor ve bunu yapamaz, çünkü en başından beri sizi uykuya yatıran zihninizdir. Bu (zihin için) imkansız bir görev halini alır.

Bu, bırakmak, salıvermekle ilgilidir, ve – tıpkı şiirin de söylediği gibi – uykunuzda rüya gördüğünüzü anlamakla ilgilidir. Rüya görüyorsunuz – tıpkı bir bilimkurgu filmi gibi! – ne olabileceğinin rüyasını görüyorsunuz. Bir zamanların rüyasını ya da şimdiki zamanın rüyasını görüyorsunuz. Bu gerçek değildir. Sadece gerçek görünüyor. Bir dakikaya kadar buna gireceğiz.

Başka bir tane. Çekirdek sorun. Şimdilerde gerçekten ortaya çıkan nedir?

ALAYA: Benim için, 16 yıllık kontrol eden bir ilişki içinde olduktan sonra...

ADAMUS: Evet.

Alaya: İki hafta önce...

ADAMUS: Peki neden kontrol ediyordun?

ALAYA: İzin verdim.

ADAMUS: Evet. Hayır, sen neden kontrol ediyordun?

ALAYA: Hayır, ben kontrol ediliyordum.

ADAMUS: Gerçekten.

ALAYA: Evet. Eh, ben...

ADAMUS: Peki.

ALAYA: Peki. Ben izin verdim. İzin veriyorum. Evet dedim.

ADAMUS: Evet.

ALAYA: Ve artık bu ilişkide yaşamak istemediğimde, iki hafta önce dün, ayın 20'sinde, kızımı aldım ve o ilişkiden çıkarak kadınları koruma sığınağına gittim.

ADAMUS: Evet, güzel.

ALAYA: Benim çekirdek sorunum başkalarından alıp kabul edememek ve bağımsız, egemen olamamak.

ADAMUS: Kesinlikle. Ne kadar kişisel olabilirim?

ALAYA: Tümüyle.

ADAMUS: İyi. Şimdi, sende hâlâ oyunların oynanmasına izin verecek enerji kalıntıları var. Ve ben, "kim kontrol ediyor?" derken şaka yapmıyordum. Sen, kontrol edildiğini düşünmekten hoşlanıyorsun, ve her bir kanıt... senin her bir duyun, kontrol edildiğini söylüyor, ve sen benimle bütün gün kavga edip duracaksın.

Kontrol edenin sen olduğunu farkettiğinde – ve bu bir yargı değildir, bir gözlemdir – kendi cennetinden başka güvenli bir cennette kalman gerekmeyecek. Şu anda oyun hâlâ oynanıyor. Dram hâlâ orada duruyor. Bir yanın aslında onu yaratıyor, kontrol ediyor, manipüle ediyor.

Bunu gerçekten salıverebildiğin an ve yaşamındaki kontrol için bir başkasını suçlayamayacağını anladığın an, sadece içine bak, herhangi bir güvenli cennette, dışardaki bir yerde olman gerekmeyecek. Kendi yaşamına gireceksin. Ne senin için, ne çocuğun için, ne de herhangi biri için hiç korku olmayacak. Ve senin tehlikeli bir durum olarak duyumsadığın şey, buhar olup yok olacak.

ALAYA: Buna inanıyorum.

ADAMUS: Buhar olup yok olacak. Artık kaçman gerekmeyecek. Saklanmak zorunda kalmayacaksın, çünkü o kontrol, o kaçış ve saklanma yalnızca seninle ilgili – senin kendinden kaçmanla. Hepsi bu.

Böylece, şu anda bu noktada derin bir nefes alabiliriz.

ALAYA: Evet.

ADAMUS: Bunu bırakabiliriz.

ALAYA: Beni bilmek istiyorum.

ADAMUS: Evet. Ve bugün birlikte olduğumuz zamanın sonuna geldiğimizde ve sen ansızın rüyadan uyanmaya başlamana izin verdiğinde, kovalamacadan vazgeçmene, gerçekten olmakta olan kontrolden vazgeçmene izin verdiğinde, öyle bir özgürlüğe kavuşacaksın ki, onunla ne yapacağını bilemeyeceksin. Ve gelip beni kocaman bir kucaklayacaksın.

ALAYA: Bunu gözümün ucuyla gördüm.

ADAMUS: Evet.

ALAYA: Evet.

ADAMUS: Evet. Ve Şu anda ne yapman gerektiğini biliyor musun?

ALAYA: Ah, nefes almak.

ADAMUS: Nefes almak.

ALAYA: Nefes almak. Evet.

ADAMUS: Ve sadece gerçekten bir seçim yapmak. Şeyleri kontrol etmen hâlâ gerekiyor mu? Onları senin kontrol etmen hâlâ gerekiyor mu?

ALAYA: Hayır.

ADAMUS: Ama hayır demeden önce, tüm o kontrolleri bıraktığıında ne olur, bir an için düşün.

ALAYA: Düşüneyim...

ADAMUS: Hisset. Sen kontrol etmekten vazgeçtiğinde ne olur?

ALAYA: Bu benim için yeni bir Şey olacak.

ADAMUS: Yeni olacak.

ALAYA: Yeni olacak.

ADAMUS: Ve ben kaos kelimesini duydum. Evet, kaotik hissedilecek, ve rahatsızlık hissedilecek. Sana bu nokta bir an için sormama izin ver. Bu kontrol etme ihtiyacını, ve bu yüzden yaşamına kontrol eden kişileri çekme ihtiyacını ne tetikledi? Bir an için bunu hisset.

ALAYA: Doğru yanıtlara ya da daha iyi bir vizyona sahip olduğumu hissetmek.

ADAMUS: Güzel. İki ödül. Kesinlikle. Kesinlikle, ben buna bir tür doğruculuk ya da dürüstlük hissi diyeceğim. Ne zaman ve nereden geldiği önemli değil, ama bu, senin için en iyi olanı bildiğin, ilginç bir doğruculuk türüydü. Sonra, çevrendeki herşeyi kontrol etmeye başladın ve o kontrol, dışardan da başka kontrolleri sana çeker. Sonra birdenbire, sen kendi kontrolünün kurbanı olursun, ve bu ansızın seni gerçekten, böyle bir anda durup, "Eh, kendime ya da başkalarına karşı bu kadar doğrucu olmam gerekiyor muydu?" demeye zorlar. Belki Şu anda biz bunu salıverip sadece kabul edebiliriz. Kabul etmek. Güzel, saf, yalın bir kabul. Hepsisi bu. Kontrol yok. Doğruculuk yok. Korku yok. Sadece kabul.

Hadi birlikte hepimiz derin bir nefes alalım. Ooooo evet. Ve bu Şimdi bir Hannibal ânını gerektiriyor. Bakın, biz salıverdik, bir nefes aldık, ve Şimdi sadece bir ... (birisi "Şükürler olsun!" der) Ben bundan daha iyisini yapacağım. Ben... ben Şu anda biraz kaos gerçekleştirmek istiyorum. Kaos. Uyumsuzluk. Hiçbir kalıp olmasın. Şarkı olmasın. Mutlak bir karışıklık. Kaosa öncülük edebilir misin?

HANNIBAL: Kaosa öncülük edebilirim!

ADAMUS: Ah evet – sen kaosu bi-li-yo-o-o-r-sun!

HANNIBAL: Kaosa nasıl öncülük edeceğimi biliyorum!

ADAMUS: Pekâla, biz bunu güzel yapmaya çalışmayacağız. Biz bunu çirkin yapmaya çalışacağız. Biz şuradan gürültü yapıp çıkmasını sağlayacağız. Ben sizden ayağa kalkmanızı isteyeceğim, ve Hannibal? Kaos zamanı! Kaos.

(Hannibal bir dolu kaotik gürültüler çıkartarak izleyicileri yönlendirir)

ADAMUS: Kaos! Kaos!

(Kaotik gürültüler devam eder)

ADAMUS: Peki, güzel.

HANNIBAL: Vaay!

ADAMUS: Vaay! Teşekkür ederiz. Güzel kaos (oldu).

LİNDA: Vaaay! Teşekkürler bayım.

ADAMUS: Yani sadece enerji hareketini sürdürmek. Bakın, biz şimdi onu burada kontrol etmeye kalksaydık, amaç az çok iptal olurdu. Bu, sadece onun çıkmasına izin vermektir. O sadece enerjidir. Sadece kalıbı olmayan, disiplini olmayan, tümüyle kabul veren enerjidir. Ve o mucizeler yaratır – biraz nefes, biraz seste kaos.

Şimdi, bu sadece enerjydi. Belki kulaklara ya da hatta fiziksel bedene hoş gelmedi, hele zihine kesinlikle, ve ben bazılarınızın kaostan kaçınmaya çalışarak kendini kapattığını gördüm. Ama, sevgili dostlar, şu anda, içinde bulunduğumuz zamanda, bu enerjiler gümbür gümbür geliyor ve bu kaostur. Ve bu sizin geçmişinizden gelmiyor. Geçmişinizden gelen hayaletler ya da benzeri şeyler falan değildir. Bu tazedir. Yenidir. Gelişmiştir ve dışardan geliyor. (kahkahalar) Ve o gerçekten kaotiktir.

Böylece, bu tür bir kaosun içindeyseniz, ondan kaçmayın. Onu içinize soluyabilirsiniz. Onu kabul edebilirsiniz. Ve o doğruca gidip sizin seçimlerinize hizmet edecektir.

Şimdi, az önce gelen o enerji girdabını alalım ve, Hannibal...

HANNIBAL: Buradayım!

ADAMUS: Son bir kez. BANA HİZMET ETMENİ EMREDİYORUM! (izleyiciler sevinçten bağırır ve tezahürat yapar) O buna bayılıyor! (kahkahalar) Ve bunun nereden geldiğini de tam olarak biliyor.

HANNIBAL: Peki şimdi ne yapacağız?

ADAMUS: Biz şimdi dün seninle birlikte olanları alacağız... (çvr: bir gün önce Hannibal, Şaud'a gelen izleyicilerden bir kısmının katıldığı bir ses çalışması yapmış)

HANNIBAL: Oo evet!

ADAMUS: ... ve onların ayağa kalkmasını isteyeceğiz.

HANNIBAL: Evet!

ADAMUS: Ve biz... biz kaostan güzel bir yaratım çıkartacağız. Sen yönet. Sen yönet. Atölye çalışmasına gelen grup, lütfen ayağa kalkın.

HANNIBAL: Buraya (sahneye) çıkabilirler mi?

ADAMUS: Kesinlikle. Daha iyi olur.

HANNIBAL: Hadi gelin, çabuk çabuk. Yeterince yer var. Bir daire oluşturalım. (yaklaşık 30 kişi öne gelir) Ay, bu güzel olacak! Hadi gelin, hareketlenin. Hareketlenin çocuklar, hareketlenin! (kahkahalar) Çok güzeller değil mi, güzeller değil mi, güzeller değil mi?! (izleyiciler alkışlar) Hadi kaos yapalım.

(Hannibal onlara kaotik gürültüler çıkarttırır)

Hadi kurt yapalım. (Bir dolu kurt sesleri çıkartırlar)

Hadi yavru kedi yapalım. (Vahşi yavru kedi sesleri çıkartırlar)

Hadi yavru köpek yapalım. (köpek sesleri çıkartırlar)

Hadi şimdi eeeeeeeeeeee diyelim... ("eeeeeeee" sesi çıkartırlar)

Hadi aa yapalım. Aaaaaaaaaaaaaa.... (Hannibal'in yönetiminde aaaaa ve ooooo ve eeeee seslerinin türlü varyasyonlarını çıkartırlar)

Teşekkür ederim. Hepinize teşekkür ederim. Teşekkür ederim. (izleyiciler alkışlar)

ADAMUS: Pekâla, çekirdek sorun. Birkaç yorum, katkı daha alalım. Çekirdek sorunlar. Büyük bir kaos topu geliyor, bazılarınızı harap ediyor, dengenizden fırlatıp atıyor, size ne oldu diye endişelenmenize neden oluyor. Çok zihinsel oluyorsunuz. Beyninize başvuruyorsunuz. Ama şu anda hangi çekirdek sorunları – iki tanesini – etkiliyor? David?

DAVID: Yargılama.

ADAMUS: Yargılama.

DAVID: Ve bana göre bu, sanki başkalarını yargılıyormuşum gibi görünüyor, ama aslında ben kendimi yargılıyorum.

ADAMUS: Güzel. Kendini nasıl yargıladın?

DAVID: Katı.

ADAMUS: Katı. En kötüsü neydi?

DAVID: Çok katı. (kahkahalar)

ADAMUS: En kötüsü neydi? Ben sana benimkini gösteririm eğer sen bana seninkini gösterirsen! (kahkahalar) Lütfen. Dedim size, 'beklenmeyeni bekleyin.' Buyrun bakalım.

DAVID: Belki de otursam iyi olacak. (kahkahalar)

ADAMUS: Belki ben de seninle birlikte otururum o zaman. (kahkahalar) Ne kadar kötü olabilir ki? (duraksama) O kadar kötü.

DAVIS: O kadar kötü, evet.

ADAMUS: O kadar kötü. Şu anda kaç kişiye yardım edeceğini biliyor musun?

DAVID: Eh, kendime.

ADAMUS: Doğru. Gerisi farketmez zaten, öyle değil mi? Ama onlara da yardım etsen güzel olmaz mıydı?

DAVID: Evet. Evet.

ADAMUS: Bunu yapacağımızı biliyordun.

DAVID: Unutmuşum. (kahkahalar)

ADAMUS: Ben unutmadım.

DAVID: Ve kendini kabul...

ADAMUS: Evet ya. Şimdi dans ediyoruz işte.

DAVID: Tamam.

EDITH: Seni seviyoruz David. Söyle gitsin.

DAVID: Hmm... (duraksama) Eh, aslında, ben sorduğün sorudan bile emin değilim.

LİNDA: David, sen elini kaldırdın.

DAVID: Kaldırdığımı biliyorum.

ADAMUS: O (kaos enerjileri) senin içinde hangi sorunu ortaya çıkardı? Yargılama dedin; o yargı neydi? Duyduğun şey neydi – o gerçekten sana ait değil, ama onu duydun ve hissettin, o hançerin doğrudan sana yöneldiğini hissettin – o neydi? Bunu benim değil de senin söylemeni tercih ederim.

DAVID: Bunu benim değil de senin söylemeni tercih ederim. (kahkahalar)

ADAMUS: Hayır. (yoğun kahkahalar) Biliyorum.

DAVID: Ve tabii, o kendini yargılama, bilirsin işte, yine benim dışımda meydana geldi. Çevremdeki herşeyi ve herkesi yargılıyordum. Ama kendimi yargıladığımı ve kendimi kabul etmediğimi de biliyordum. Ve ben gerçekten zihnimi ve beynimi kabul etmiyordum. Aptal olduğum için kendimi dövüyordum.

Dahasını ister misin?

ADAMUS: Sadede gelelim.

DAVID: Tamam.

ADAMUS: Sadede gelelim.

DAVID: Ben kendimi sevmiyordum.

ADAM: Evet ya. Bu, bunu söylemenin güzel bir yolu.

DAVID: Kendimden kuşku duyuyordum.

ADAMUS: Bu, bunu süslenmiş bir şekilde söylemek.

DAVID: Kendimi kabul etmiyordum.

ADAMUS: Korkak bir şekilde söylemek. (kahkahalar)

DAVID: Kendimden hoşlanmadım.

ADAMUS: Yaklaşıyorsun.

DAVID: Kendimden nefret ettim.

ADAMUS: Eh, sanırım herhalde budur, ama neden? Neden?

DAVID: (uzun bir duraksama) Emin değilim.

ADAMUS: Evet, hm, yalan. Yalan. Bir yalancı olduğumu hissetmek. Sen bir sahtekârsın. Belki manipülatifsin, ve bunların hepsi sahte. Sen çekirdeğine gittiğinde ben bunu algıladım. Ve bu zorludur. Zorludur, ve insanı kendinden nefret etmeye götürür. Açıkçası, sevgi yoksunluğuna götürür. Yani herşeyin bir yalan, herşeyin bir şaka, herşeyin bir oyun olduğumu hissetmen. Sonra da tüm yan-öykülere girersin – “Daha iyisini yapabiliirdim. Bunu şu şekilde yapmalıydım. Keşke bu şekilde yapsaydım,” ama o noktaya geldiğin zaman, herşey büyük bir yalandır. Peki o zaman gerçek olan nedir? Teşekkür ederiz.

DAVID: Teşekkür ederim.

ADAMUS: Gerçekten, teşekkür ederiz.

DAVID: Teşekkür ederim.

ADAMUS: Ve bu herkes içindi. (izleyiciler alkışlar)

LİNDA: Dostum, bu zorlu ve çılgın bir çalışma oldu. Ben ona Geoff'in parasından vereceğim!

ADAMUS: Ha tabi, kesinlikle. Ve biliyor musun, biz yaklaşıyoruz David. Sen bizim çekirdekdeki sorunun ne olduğuna yaklaşmamıza yardımcı oldun. Bir yanıt daha alacağım, ve sonra benim yanıma geçeceğiz, benim ne deneyimlediğime – ve David, bunun az önce konuştuğumuz şeyle nasıl örtüştüğüne bak.

EDITH: Tüm deneyimlerimize tümüyle kabul vermek, çünkü biz de Tanrı'yız ve Ben o Ben'im.

ADAMUS: Az çok. Az çok, evet, ama bu da, yine, bunu güzel bir şekilde ortaya koymak. Tümüyle kabul vermek, Ben o Ben'im'in anlaşılması, peki ama, bu enerji oraya girdiğinde gerçekte ne yaptı? Senin durup da düşünmeni sağlamak için ne yaptı? Ve ben bunu burada Aandrah'a soracağım.

EDITH: Sadece tüm deneyimleri kabul etmek.

ADAMUS: Şu son birkaç hafta içinde sen ne gördün, Aandrah, yani – vay canına! – düzeyinde. Sorun neydi?

AANDRAH: Biz yalana inanırsak, onu burada (kafada) kabul ederiz, ve o hemen burada oturur. Ama onu nefesimle içime almaya ve sahiplenmeye istekliysen... çok farklıdır. Onu yemeye, içinize almaya, sahiplenmeye ve her bir lifinizde hissetmeye istekli misiniz? Aşık olursunuz. Aşık. Kabul, hâlâ reddetmedir, çünkü hepsi buradadır (kafa). Bu, kabul vermekle ilgili değildir, bana göre. Onu yemenle ilgilidir, onu sahiplenmenle, onu içine almanla, onu olmakla. Olmakla... (Edith yorumda bulunur) Peki. Bana göre kabul burada (kafada) kalır ve burada oturur, ama işte ben bu yüzden sadece (içeriye) davet ediyorum. Benim çalışma tarzıma göre bu, onu evine götürecektir ve sahiplenecek misindir?

Çekirdekdeki Gerçek Sorun

ADAMUS: Teşekkür ederiz. Ve, buna gerçekten lazer gibi odaklanacak olursam, ki bunu hepiniz deneyimlemediniz, ama çoğunuz deneyimledi, bu doğrudan çekirdeğe gidiyor. Özellikle de, David için ifade ettiğim gibi, bazı çekirdek sorunlara indiğinizde ve bir yalanı yaşadığınızı hissettiğinizde, ki az çok yaşadınız... az çok. Planlanmış, kasti bir yalanı değil. Asla bunu düşünerek yola çıkmadınız, ama eğer hâlâ uykudaysanız, o zaman bir yalanı yaşıyorsunuzdur. İşte hepsi bu.

Ve sonra geçtiğimiz birkaç haftada olan şeydu, gelen o yoğun kaos enerjileri yüzünden – onlar hiçbir dengeye sahip değillerdi, onun için de sizi gerçekten sarstılar – ve siz, burada olmak isteyip istemediğinize baktınız. Burada olmak istiyor muydunuz?

İşte şu son birkaç haftadır ortaya çıkan şey budur – gerçekten burada olmak istiyor musunuz? – ve bu, düğmelere basıyor. Herşeyi zorluyor. “Burada olmak istiyor muyum?” Ve bazılarınız bundan söz etmeye bile korkuyor. Bazılarınız bunu kendine bile itiraf etmekten korkuyor. Bazılarınız, bu düşünceler geldiğinde, onları kovuyorsunuz. Gelip de, “Yarın neden uyanayım ki” dediğinde, o düşünceleri kovuyorsunuz. Bu düşüncelere sahip olmamanız gerektiğini düşünüyorsunuz. O düşüncelere kesinlikle sahip olabilirsiniz.

Bir parçanız bir yalanı yaşadığını hissediyor, çünkü gerçekte olduğunuz kişi değildiniz. O zaman diyorsunuz ki, “Neden burada olayım ki?” Ve sonra da şu şeyleri yapıyorsunuz – umarım diğer alemlerde yaptığımız konuşmaları hatırlıyorsunuzdur, ama herhalde hatırlamıyorsunuz – neden burada kalmanız gerektiğinin sebeplerini sıralamaya başlıyorsunuz. Yakın o listeyi! Çocuklarınız mı? Hadi canım. Başkaları size ihtiyaç duyduğu için mi, tamamlanmamış birkaç şeyiniz olduğu için mi, öbür tarafa geçmekten sadece korktuğunuz için mi... sevgili dostlar, peki ya olduğunu düşündüğünüz büyük yalan bu idiyse ve siz öteye geçtiğiniz zaman asıl o, gerçekten büyük bir yalansa? (kahkahalar) İş berbat etmiş oldunuz. Peki şimdi ne olacak? Şimdi ne olacak? Ve bu sürekli oluyor. İlle de size değil belki ama sürekli oluyor. Şimdi ne olacak? Hooop! Hemen aşağıya geri dönüveriyorsunuz, bunu tekrarlamak için.

Böylece bu enerjinin böyle devasa bir itelemesi oldu. O sizin sorununuza yöneliyor ve çalışmayı o yapmayacak, ama onun yaptığı şudur, doğrudan o en hassas, en kırılğan, asılı olduğunuz o incecik sicime gidip, “Burada olmak istiyor musun?” diyor, ve bu bir nimettir. Bu inanılmaz bir nimettir. Bu, yapılanmayı yıkmanın bir parçasıdır, ve aynı zamanda, sizi gerçekten içinizin derinliklerine inip, “Neden burada olmak istiyorsun? Neden? Neden?” demeniz için yüreklendiren bir parçadır.

Sizi hipnozdan çıkarmaktır yaptığı, çünkü siz – genelde insanlar – gün be gün tekrar tekrar aynı şeyleri yapıyor, aynı şeyleri oynuyor, aynı rolleri sergileyip duruyorsunuz, ve “Neden burada olmak istiyorsun” diyen, sizi bilercesine zorlayan o duruma geldiğinizde, çok, çok gerçek olmak zamanıdır. O durumda, David ve diğerlerinin size söyleyebileceği gibi, kendinize yalan söyleyemezsiniz. Söyleyemezsiniz.

Tuş olmuşsunuzdur. Bu sizsinizdir ve siz ve sadece siz. Ben orada değilim. Diğerleri orada değil. Olamayız, ve bir anlamda bizim olmamıza izin vermiyorsunuzdur. Ama tuş olmuş ve, “Şu anda neden burada olmak istiyorum?” diyorsunuzdur.

Ellerinizi kaldırmak zorunda değilsiniz, ama kaç kişi bunu hissetti? Eminim, bu yaşamda birçok kez (hissettiniz bunu), ama bu şu anda farklı bir şeydir. Bu, sizden makyoyu (spiritüel palavraları) söküp atıyor. Artık ne kendinize ne de herhangi başka birine zırlamayasınız diye söküp atıyor. Gerçek olasınız diye suyunuzu sıkıp çıkartıyor, ve olan işte buydu – ve, bu arada, o bir süre daha olmaya da devam edecek. İyisi mi, onunla şimdi yüzleşin. Çoğunuz bunu yaptı ya da yapmakta.

Sonraki Soru

Gelmekte olan bu enerji, bu kaos, “Burada kalmak istiyor musun, istemiyor musun” demesinin sonucu olarak, büyük bir soru da soruyor. Diyor ki, “Ne yapacaksın?” Büyük bir soru. Ve bu zorlu bir soru, çünkü diyorsunuz ki, “Eh, kalmak istediğimden pek emin değilim, ve of, kalırsam ne yapmak istediğimi bile bilmiyorum.”

Ve buradaki sorun şu ki, siz önce... şu yoğun kaos geliyor. Ortada o Büyük Soru var – “Kalmak istiyor musun?” – ve şimdi bir de, “Kalırsam ne yapacağım?” ve o zaman buraya (kafaya) geri dönüyorsunuz. Buraya geri geliyor ve şöyle demeye başlıyorsunuz, “Eh, belki de ben sadece şöyle bir şey yapmak istiyorum...” Zihinsel oluyorsunuz. Bu konuda akılcı oluyorsunuz, ve bu tür bir planlamaya girişiyorsunuz, ve “Eh, bilirsin işte, bir dolu para yapmak istiyorum ve daha genç olmak istiyorum ve herşey...” Bunlar önemsizdir. Bunların hiçbiri önemli değildir.

Sizin gerçek özünüz parayı umursamaz. Umursamaz, ve umursamamalı da. Sizin – biz buna ruhunuz, tanrısalığınız, gerçeğiniz diyebiliriz – parayı ya da sağlığı ya da özellikle başkalarıyla olan ilişkileri umursamaz. Nasıl görüldüğünüz ya da IQ’nuz umurunda değildir, ve gerçekten olmamalıdır da, öyle değil mi?

Ruhunuz bolluk sorunlarıyla boğuşsaydı ne olurdu? Bu gerçekten kötü olurdu! İnsanın böyle bir şeyle boğuşması yeterince kötü zaten, ama bir de ruhunuz boğuşsaydı? Özünüz? Tüm bu şeyler özünüzün umurunda değildir. Özünüz kendini sevmeyi umursar. Kendini hatırlamayı. Öz – sizin, ruhunuz diyeceğiniz şey – sadece uyanmanızı istiyor.

Ruh ile insan arasında böyle garip bir ilişki var. Eğer insan uyumada ısrar ederse, ruh da sanki uykudaymış gibi yapacaktır. Eğer insan kaybolmuş gibi davranmada ısrar ederse, ruh da, tanrısal şefkati yüzünden, kaybolmuş gibi davranacaktır. Bunun nasıl çalıştığını görüyor musunuz? Bir tür yansımadır bu.

Böylece, muazzam miktarlarda gelen ve size burada olmak isteyip istemediğinizi soran bu enerji şimdi şöyle diyor, “Ne yapmak istiyorsun?” Ve o pratik, uygulanabilir şeylerden söz etmiyor. “Doktor olmak istiyor musun, şifacı olmak istiyor musun?” demiyor. Sorular bunlar değil.

Sorular şunlar, “Yaşamını nasıl deneyimlemek istiyorsun?” Ve, bu arada, siz şu anda yaşamıyorsunuz, gerçekten. Bizim şeyleri tanımlama biçimimize göre yaşamıyorsunuz. Siz uykunuzda rüya görüyorsunuz. Uykunuzda rüya görüyorsunuz. Siz daha yaşamıyorsunuz. Yakında yaşayacaksınız, ama daha değil.

Böylece bu güçlere bazılarınız direnmeye çalışıyor ve bazılarınız onlara çok kızıyor ve bazılarınız bir dolu makyö şeylerle üzerlerini kaplamaya çalışıyor – (bu yaptığınız) işe yaramıyor, çünkü bir düzeyde çağırdığınız bu enerji o kadar güçlü ki, doğrudan çekirdeğe gidiyor. Ne istiyorsun? Ne istiyorsun?

EDITH: Biz neden uykudayız.

ADAMUS: Neden uykudasınız? Edith mükemmel bir soru soruyor. Neden uyuyorsunuz? Yanıtlayacak biri var mı? (açık, net olmayan bazı yanıtlar gelir)

ŞAMBRA: Biz bu kurallarla geldik.

ADAMUS: Diyelim ki, bu kurallarla geldiniz. Peki kuralları kim yarattı?

ŞAMBRA: Biz yarattık.

ADAMUS: Peki kim onları yıkabilir?

ŞAMBRA: Biz yıkabiliriz.

ADAMUS: Hayır, sadece ben. (kahkahalar) Uyanık olup olmadığınızı görmek istedim.

Haklısın. Onları siz yıkabilirsiniz. Ama bu neden bir “kural” olmalıydı? Bunu neden seçmiş olabilirsiniz? (duyulmayan bir yanıt gelir)

Pardon? BUGÜN O BÜYÜK SESİ KULLANALIM ki herkes duyabilsin. Teşekkür ederiz Hannibal!

EDITH: (bağırarak) Dünya’da kalabilelim diye!

ADAMUS: Dünya’da kalabilesiniz diye. Eh, Dünya...

LİNDA: İşte burada. (mikrofonu getirir) Sana yüksek sesle söyletmeye çalışıyor. Bir daha söyle Edith.

ADAMUS: Devam et.

EDITH: Ben sadece bilgiçlik taslıyordum.

ADAMUS: Peki neden uykudasınız? Neden uykuda olmayı seçtiniz?

EDITH: Bilmiyorum (birisi, “Bunun eğlenceli bir oyun olacağını düşünmüştük” der.)

ADAMUS: Eğlenceli bir oyun mu? Bu hoşuma gitti! Evet. Ve bu aslında çok doğru. Bu az çok eğlencelidir – bir noktaya kadar. Bir noktaya kadar, ve sonra... şunu lütfen gerçekten yüksek bir sesle söyler misin?

KAY: Sonra berbat bir hal alır! (kahkahalar)

ADAMUS: Hayır, demek istediğini söyle. Ayağa kalk. Sen dün Hannibal’in kursuna katıldın.

KAY: SONRA BERBAT BİR HAL ALIR!

LİNDA: Hannibal’in sınıfına gitmiş.

ADAMUS: Bu pek de iyi değildi. Başka biri?

LİNDA: Bekle, onun 16 yaşındaki oğlu ne diyecek, bilmek istiyorum.

ADAMUS: Hannibal, bunun nasıl söyleneceğini gösterebilir misin? Hadi.

HANNIBAL: Neyi?

ADAMUS: VE SONRA BERBAT BİR HAL ALIR!

HANNIBAL: SONRA BERBAT BİR HAL ALIR!

ADAMUS: İşte böyle! Kesinlikle. Evet.

MACKENZIE: Bu kolay bir çıkış yolu. Uyanmaktansa uykuda kalmak daha kolay.

ADAMUS: Evet, ama daha en başında neden uykuya daldınız.

MACKENZIE: Eh, farklı bir şey olduğu için, yani farklılığın neye benzediğini görmek istersin. Ve sonra yine uyanmak istersin ama, çok zordur, bu yüzden de uykuda kalmaya karar verirsin.

ADAMUS: Çok güzel. Bu bir Adamus ödülü hak ediyor. Teşekkür ederiz. Teşekkür ederiz.

Evet, çok zor, ve sizi uykuda tutmaya çalışan çok fazla zorlayıcı güç var; öncelikle kendiniz ve çevrenizdeki herşey – kitle bilinci, çocuklarınız, işleriniz, korkunuz – herşey el edip sizi çağırıyor. Uykuda kalmanız için sizi baştan çıkartıyor, ama sonuçta kalamazsınız. Bu güzel bir noktadır. Sonuçta, kalamazsınız.

Neye Mâl Olursa Olsun

Ha, yüz binlerce yıl böyle devam edebilir ve bir kristalin içinde uyuyormuş gibi davranabilirsiniz, ama en sonunda, bir şey gelir, bu durumda bu kaostur. Bu durumda, bir parçanızın daha önce çağırdığı ve şöyle dediği bir enerji söz konusu, “Buraya gel ve gözümü tümüyle, tümüyle aç. Beni sarsarak uyandır. Umurumda bile değil, çünkü ben artık uykuda kalmak istemiyorum. Umurumda değil...” Bunu söylediğinizi hatırlıyor musunuz? “Neye mâl olacağı umurumda bile değil, başa çıkabilirim” dediğinizi hatırlıyor musunuz? (kahkahalar) Evet ya. “Neye mâl olacağı umurumda değil.” Sanırım bunu yapmamız gerek, ve Hannibal, bir dakikaya gitmen gerekiyor. Sanırım bunu birlikte yapmamız gerekiyor, “Umurumda değil” şarkısını. “Neye mâl olacağı umurumda değil.”

HANNIBAL: Neye mâl olacağı umurumda değil.

ADAMUS: Ve biz onu anda uyduracağız, anlıyor musun. “Neye mâl olacağı umurumda değil!” Her biriniz bunu söylediniz, “Neye mâl olacağı umurumda değil.” Ama sonra bu olduğunda? Eh, işte buradayız, “Aaaa. Neden ben? Neyi yanlış yaptım?” Yanlış yaptığınız şey, “Neye mâl olacağı umurumda değil” demektir. Böylece...

HANNIBAL: Bu bir “Neye mâl olacağı umurumda değil” şarkısı.

ADAMUS: “Neye mâl olacağı umurumda değil.”

HANNIBAL: (piyanoyu çalmaya ve şarkıyı söylemeye başlar) Umurumda değil

ADAMUS: Umurumda değil.

HANNIBAL: Neye mâl olacağı

ADAMUS: Neye mâl olacağı.

HANNIBAL: Umurumda değil neye mâl olacağı (Adamus onunla birlikte söyler)

Umurumda değil

ADAMUS: Umurumda değil!

HANNIBAL: Neye mâl olacağı (izleyiciler de katılır)

ADAMUS: Bana ne olursa ver (ya da yap)!

HANNIBAL: Umurumda değil

ADAMUS: Umurumda değil.

HANNIBAL: Neye mâl olacağı

ADAMUS: Herşeyi kaldırım!

HANNIBAL: Umurumda değil (Adamus onunla birlikte söyler)

Neye mâl olacağı

Umurumda değil

ADAMUS: Ben büyük ve güçlüyüm!

HANNIBAL: Neye mâl olacağı

ADAMUS: Ben onlardan daha iyiyim.

HANNIBAL: Umurumda değil

ADAMUS: Bununla başa çıkabilirim.

HANNIBAL: Neye mâl olacağı

ADAMUS: Gelsin!

HANNIBAL: Umurumda değil

ADAMUS: Ben zorluyum, sağlamım.

HANNIBAL: Neye mâl olacağı

ADAMUS: Şimdi üstüme doğru geliyor!

HANNIBAL: Umurumda değil

ADAMUS: Umurumda değil!

HANNIBAL: Neye mâl olacağı

ADAMUS: Ben en iyisiyim!

HANNIBAL: Neye mâl olacağı umurumda değiiiiiiiiiiiiii!!!!

ADAMUS: Umurumda değil! (kahkahalar ve alkışlar) Ha sanırım Cauldre az önce bayıldı.
(kahkahalar)

Bunu söylediğinizi hatırlıyor musunuz? (izleyiciler “Evet” diye yanıt verir) Evet. Demin şarkıda yaptığımız kadar güzel değil, ama benzer bir şekilde.

EDITH: Biz bunu son onbir yıldır söylüyoruz.

ADAMUS: Son onbir yıldır, ve sonra o geliyor ve oooooooo! (ağlamaklı, mızımız bir tonla)

Böylece bu çekirdeğe gidiyor, ve bu bir ders değildir. Şu anda bu bir ders değildir. Bir kurban olduğunuz için değildir, yanlış bir şey yaptığınız için değildir, kötü seçimler yaptığınız için değildir – siz onu istediğiniz içindir, ve o burada. Kürekler dolusu – hah! (kahkahalar)

Pekâla, devam edelim.

Böylece bu enerji, “Burada olmak istiyor musun?” diyor. Siz ve sadece siz buna yanıt verebilirsiniz, ve yanıt yalan olamaz, çünkü yalan söylemeye kalkarsanız, bu enerji doğruca çekirdeğin daha da derinlerine inecektir. Bunun – meydana gelmekte olan bu hareketin – arkasında ruhunuzun ve sizin olduğu da söylenebilir, çünkü yola devam etmek zamanıdır. Uyanmak zamanıdır.

Yani bu enerji, siz yanıt verene kadar burada kalacak da diyebilirsiniz. Artık bir ayağınız içerde bir ayağınız dışarda olamayacak. Ya buradasınızdır ya da yoksunuzdur. Yok olmak o kadar kötü bir şey değildir. Biz size güzel bir oda, (kahkahalar) günde üç öğün yemek ve hizmetkârlar vaat ederiz.

Şaka şaka! (kahkahalar)

Aslında geçişi gerçekleştirmiş bazı Şambralar var ve onların gazı var, çünkü orası çok eterik. (Adamus’un kötü esprisi üzerine izleyiciler sızlanırlar) Onlar sizinle çalışırken harika bir zaman geçiriyorlar, ve bazen de sizi sarsmak istiyorlar. (birini sarsar) ama ben buna izin vermiyorum. Buralarda sarsma işini yapabilen tek varlık benim!

Yani bu çok kötü bir şey değil. Çok kötü bir şey değil. Ama sizler sağlam kişilersiniz, sizler kararlı kişilersiniz, ve sizler kalacaksınız. Öyle değil mi, Bayan İnanılmaz?

KATHLEEN: Kesinlikle.

ADAMUS: Kesinlikle. Hatta az çok depresif olduğunuzda ve dışardaki herşey çıldırmış gibi görüldüğünde, ve burada ne yapmanız gerektiğini merak ettiğinizde – sen merak ettiğinde – bile.

KATHLEEN: Evet.

ADAMUS: Evet. İsteddiğin şeyi yapabilirsin. İsteddiğin şeyi. İsteddiğiniz şeyi.

Böylece bu enerji size soruyor, “Burada kalmak istiyor musun?” Şimdi, o sormayı sürdürecektir. Bundan kaçınamazsınız. Bunu erteleyemezsiniz. Size sormayı sürdürecektir, “Burada olmak istiyor musun?” ve siz gerçek olmak zorundasınız.

Peki sonra ne yaparsınız. Ne yaparsınız? Eh, işin bu kısmından bugün biraz daha fazla söz etmek istiyorum. Ne yaparsınız? Çünkü, herşeyden önce, şu anda içinde bulunduğunuz bilinçle, kullandığınız zihinle, ne yapacağınızı hayal etmeniz bile mümkün değil. Hayal bile edemezsiniz. Hannibal, bir yıl önce, şimdi bulunduğun yerde olacağını hayal ettin mi?

HANNIBAL: Hayır etmedim, hiç etmedim.

ADAMUS: Sen... hayır.

HANNIBAL: Hayır.

ADAMUS: Hayır, çünkü bilincinle zihnin birlikte çalışsalar bile bunu hayal edemezlerdi. Bu, görünür dahi olmayan bir potansiyeldi.

HANNIBAL: Doğru.

ADAMUS: Ama sen bazı başka kararlar aldın, ve onlar bu diğer şeyleri yarattı. Aldığın o en büyük tek karar sence neydi?

HANNIBAL: Bir nefes almak!

ADAMUS: Teşekkür ederim. Ve...

HANNIBAL: Ve, EVET!!! demek.

ADAMUS: Evet! Ne kadar basit görüyor musunuz? Onun, "Ben bunu istiyorum, ben şunu istiyorum" demesi gerekmedi. Bir liste hazırlayıp, "America's Got Talent (Amerika'nın Yeteneği Var) yarışmasına katılmam gerek" ya da "yarın 80.000 kişilik bir grubun önünde şarkı söylemem gerek" demek zorunda kalmadı, ki bu olacaktır.

HANNIBAL: Doğru.

ADAMUS: O düzeye kaçmadı. "EVET!" dedi.

HANNIBAL: Evet!

ADAMUS: Evet! Tüm söylediği buydu. Ben bundan bir şarkının çıkacağını hissediyorum. (kahkahalar) Ha! Ama zaman kısılıyor, bu yüzden biz Evet şarkısını yakında yaparız.

Böylece o evet dedi, ve evet dediğinde, herşey hareket etmeye başladı. Ve sonra, tam olarak az önce sözünü ettiğim şey olur, anda deneyim. O sadece anda olur. Ansızın sizi çağırırlar, damdan düşer gibi, "Tonight Show (Bugece Gösterisi)ne çıkar mısın?" "80.000 kişilik bir grubun önüne çıkar mısın?" Sen bunu planlamamıştın.

HANNIBAL: Hayır.

ADAMUS: Onu kabul ettin. Ah! Kabule geri geldik.

HANNIBAL: Evet dediğimde, sanki kendimi evrenin tümüne dönüştürmüşüm gibi hissettim.

ADAMUS: Kesinlikle. Kesinlikle, ve evrenin tümünde, evet demek istediğin şeye evet diyebilir, ve diğerlerini salıverebilirsin. Aslında bir daha hiç hayır demek zorunda değilsin. Sadece bırak, diğerleri (diğer seçenekler) gitsin.

Anda Yeni Potansiyeller

Böylece burada bir dakika kadar – geçen ay kaldığımız yerden devam ederek – potansiyellerden söz edelim. Biz, enerjinin şu şekilde, oldukça yatay biçimde aktığı gerçeğinden söz ediyoruz. (yatay dalga biçimlerini çizer) Bu birdenbire değişir ve şöyle gider. (dikey dalga biçimlerini çizer) Lineer akar. Potansiyeller şimdi bunun içindedir, bunun içinde, şu alanda. (dalga biçimlerinin oluşturduğu ilmiklerin içi)

Potansiyeller (eskiden) şuradan, dışardan gelirdi (dalga biçimlerinin dışından) ve dalga biçimlerinin dinamikleri tarafından (dalga biçimlerine) çekilirlerdi. Dalga biçimleri, bir zamanlar Ateş Duvarı'ndan geçtiğinizde düşündüğünüz ya da tasarladığınız potansiyelleri getiren enerjileri kendine çekti. Anlaşıyor mu? Başka bir deyişle, Eski Enerjide, şu şekilde (yatay) giden eski dalga biçimi,

enerjileri dışardan kendine çekiyor, ve sonra bu enerjiler aslında Yuva'yı terk ettiğinizde düşündüğünüz potansiyelleri tezahür ettiriyordu. Böylelikle uygun durumu yaşamınıza getirdiniz.

Şimdiyse bu biraz farklı. Aslında şimdi çok farklı. Enerjiyi, bilinci ve tezahürü ele alma ya da bunlarla baş etme biçimini tümüyle değiştiriyorsunuz.

Tezahür, düşüncelerinizin sonucu olarak gelmez. Gelmez. Gerçekten gelmez. Bu şeylerin büyük bir çoğunluğuna yolunuzu düşünce aracılığıyla bulmaya çalıştınız. Hâlâ bunu yapmaya çalışıyorsunuz. Düşünmeye ya da imgelemeye çalışıyorsunuz – bana güvenin, şu anda bu sizin için iş görmeyecektir. Başka insanlar için bir dereceye kadar başarılı oluyor, ama iş görmeyecektir.

Şimdi olan şudur, potansiyeller artık dışardan gelmiyor, ve enerji de artık dışardan gelmiyor. Hiçbir şeye çağrı yapmanız ya da hiçbir şeyi içeriye çağırmanız gerekmiyor. Herşey andadır. Herşey andadır. Enerji andadır. Başka bir deyişle, enerjiler şimdi zaten burada, içerde. Artık o eski 'etki tepki ya da sebep sonuç' durumunun olmasını beklemek zorunda değilsiniz, ve bu, birlikte çalışmanız gereken en meydan okuyucu şeylerden biri olacak, çünkü siz sebep sonuca, etki tepkiye alışkınsınız – bir şey olur, bunun sonucu olarak bir şey olur. Bu artık bu şekilde iş görmeyecek. Ama elbette bir geçiş dönemi olacak.

Potansiyeller, Ateş Duvarı'nda – o kuşaktan geçerken, bu gerçekliğe gelirken – deneyimlediklerinizden gelmeyecek, ve enerji de dışardan gelmeyecek. Bu mutlak bir biçimde anda olur. Az önce şarkıyı anda gerçekleştirdik, Linda anda yazdı, Hannibal anda şarkı söyledi – bunu yaşamlarınızda deneyimleyeceksiniz. İlle de yazmak ve şarkı söylemeyi değil de, anda olmanın deneyimini. Yanıt için çabucak başka bir yere gitme, ya da oraya, belleğe geri gitme, yanıt önceki deneyimlerde arama eğilimi olacaktır. Oysa bu, ayaklarınızı yerden keserek sizi yere yapıştıracaktır.

Bir an için durmanız, derin bir nefes almanız, ve enerjinin ve potansiyelin zaten hemen orada olduğunu farketmeniz gerekecektir. Potansiyel... bu biraz ilginç, çünkü potansiyel andadır. O 'bir zamanlar' olmuş ve şimdi içeri çekebileceğiniz bir potansiyel değildir. Herhalde potansiyeli... Hannibal, seninle Oakland'de görüşeceğiz! (Hannibal bir uçağa yetişmek üzere gider, izleyiciler ona güle güle der)

LİNDA: Güle güle Hannibal!! Güle güle Hannibal!

ADAMUS: Ben onunla birlikte yarın stadyumda olacağım!

Pekâla, potansiyeller şu anda hemen buradalar, ama zihinsel olmaya kalkarsanız ve onları önceden anlamaya ya da çözmeye çalışırsanız, bunu yapamayacaksınız. Bu, kulağa çok kafa karıştıran bir şeymiş gibi geliyor ama, aslında değil. Son derece basittir, harikulade basittir – harikulade basittir.

Potansiyeller, daha önceleri geldikleri yerden artık gelmiyorlar; onlar yeni bir yerden geliyorlar. Enerji, daha önceleri geldiği yerden, bireysel olarak sizin yaşamlarınıza girdiği yerden artık gelmeyecek; o andan gelecek. Herşey anda oluyor, ve bilin bakalım, bundan gerçekten hiç hoşlanmayan kim? (birisi, "zihin" der) Zihin ve? Veçheleriniz. Onlar bundan azıcık bile olsa hoşlanmıyorlar. Bu onlara rahatsızlık veriyor, buna alışık değiller, hiç kuşkusuz, kontrollerini kaybettiklerini hissediyorlar, çünkü onların iş gördüğü yer kontrolde. Onlar geçmişten çalışıyorlardı, ve gelecekle ilgili bir dolu söz veriyorlar. Ama veçheler – fonksiyon bozukluğu olan ya da bağlantısı kopmuş veçheler – Şimdi ânını hiç sevmeyiz. Hayır, hayır, hayır. Geçmişe takılır, gelecekle oynarlar.

Bu yüzden de bundan azıcık da olsa hoşlanmıyorlar. Peki ne olacak? Veçhe isyanı! (kahkahalar) Veçhe isyanı. Evet! Kesinlikle! Onlar bundan biraz bile hoşlanmıyorlar, ve size diyecekler ki, ne kadar da değersiz bir insan ... (birisi "bok" der) O kötü sözü kim söyledi? Biz burada küfür etmiyoruz. (kahkahalar) ... ne kadar da değersiz bir insan parçası olduğunuzu söyleyecekler.

Böylece onlar organize olacaklar. Birbirleriyle organize olacaklar. Hatta, birbirleriyle çalışmayı kabul edecek kadar ileriye gidecekler, çünkü genelde bunu yapmazlar. Neden kaygılanıyorsunuz? Tüm veçhelerinizi bütünleştirdiniz! (kahkahalar) Norma, Aandrah, sanırım telefonun meşgul olacak. Ama herneyse, hayır, bundan hoşlanmayacaklar, çünkü bu onlar için eşi benzeri görülmemiş bir şeydir. Değiştirdiğiniz için size çok kızacaklar, John. Yanıldığınızı söyleyecekler. Bunu hepimize söyleyecekler, ama ben John Biradere sataşıyorum. Daha önce de işi berbat ettiğinizi söyleyecekler. Kaç tane programın vardı, John? Tahminen.

JOHN: Çok.

ADAMUS: Çok. Çok derken kaç tane? Dört?

JOHN: Bilmiyorum.

ADAMUS: Dört milyon herhalde.

JOHN: Herhalde.

ADAMUS: Ve hepimize diyecekler ki, “Bu şimdi sadece bir başka program daha mı? Sen, tüm şu yöntemlerin falan, tüm bu programların, tüm bu yeni şeylerin bağımlısı mısın?” Ah, hem de nasıl didişmeye başlayacaklar. Bütün bunlar söylendikten sonra, onları yuvaya geri gelmeye davet etmek için mükemmel bir zamanlama yaratılmış olur. Gerçekten öyle. Gerçekten öyle. Onlarla münakaşa etme zamanı değildir. Onlarla oyun oynama zamanı değildir. Onların, cinnet geçirircesine ortalıkta koşturmalarına izin verme zamanı değildir. Deyin ki, “Seni geri gelmeye davet ediyorum, çünkü biz değişiyoruz. Değişiyoruz. Biz kutupsuz hale geliyoruz. Yepyeni bir yola giriyoruz. Ya tanrısal trene binme zamanındır, ya da biz seni geride bırakırız. Zamanı geldi. Biz yola devam ediyoruz. Biz yola devam ediyoruz.”

JOHN: Şükürler olsun.

ADAMUS: Yani burada söylediğim şey... ben burada ne söylüyorum? (kahkahalar) Ben bunun bir demet kaos olduğunu söylüyorum. Ve ben, kaos pekâladır diyorum. Ben, önceleri şeyleri gerçekleştirme biçiminiz, artık şeyleri gerçekleştirme biçiminiz olmayacak diyorum.

Aslında yapmanız gereken fazla bir şey yok. Gidip kendinizi dövmeyin, lütfen. Günde 45 litre su içmeniz gerekmiyor; 11 ya da 15 litre yeter. Yapacak fazla bir şey yok, bir şey hariç – son toplantımızın anahtar kelimesi – lütfen, umarım ilk seferinde doğruyu bulursunuz – son toplantımızın anahtar kelimesi, sizden yapmanızı istediğim bir şey, aslında tek şeydi. (izleyiciler “Kabul” der) Kabul. Her birinizi seviyorum. Kabul etmek. İşte bu.

İşte bu. İşte budur. Diğer herşey makyodur. Makyodur. Evet. Makyodur nedir? (izleyiciler, “Palavra/Bok.” Bu salonda küfür etmemeniz gerekiyordu. (kahkahalar) Yeter ki ben değil de siz söyleyin.

İşte bu! Kabul verin. Nasıl gerçekten kabul edebilirsiniz? Derin bir nefes alırsınız. Ohh! Ve sonra belki biraz şarkı söylersiniz, çünkü şarkı söylemek onun dışarı çıkıp ifade bulmasını sağlar. İşte bu. İşte budur. İşte budur.

Rüya Gören Merlin'ler

Böylece ben bugün burada duruyorum – Cauldre'nin deyimiyle volta atıyorum – bugün. O benim oturmamı istiyor, onun için ben bugün oturuyorum (iskemleye oturuyormuş gibi yapıp hemen kalkması kahkahalara neden olur), bu hiç alışılmadık ortamda konuşuyorum. Kendini uykuya yatırmış, uyuyormuş gibi davranan, uyanmak isteyen, ama nasıl uyanacağını bilmiyormuş gibi davranan bir grup dolusu Merlin'lere konuşuyorum. Uyuyan. Uyuyan. Uykusunda rüya gören. Kim

olabileceğinizin rüyasını görüyorsunuz. Rüya görüyorsunuz. Olabileceğiniz herşeyin rüyasını görüyorsunuz. Ve uyanabileceğinizi kabul ettiğiniz an, onu (gördüğünüz o rüyayı) olmaya başlarsınız. İşte o zaman uyanırsınız – yapabileceğinizi kabul ettiğiniz an. Ve yapabilirsiniz. Onu düşünmekten vazgeçin; onu sadece kabul edin.

Muazzam miktarlarda kaos gelmekte, ve onun sizin için kaos olması gerekmiyor. Dünya şu anda şizofrenik bir kaosa giriyor. Ahh – keşke onu bizim gördüğümüz gibi görebilseydiniz, keşke yaptığımız ölçümleri görebilseydiniz, dünya delicesine dönüyor ve daha da delirerek dönecek, ve bu sizinle ilgili değil. Sizinle ilgili değil. O başlıkları okuduğunuz zaman, bazılarınız o korkunç korkuya kapılıyor – “Dünya parçalanıyor” – eee, evet! (kahkahalar) Gerçekten mi? Cauldre ne diyor – “apaçık olanın ustası” – peki, şimdi, bir sonraki adıma geçelim. Evet, dünya çözümlüyor.

Ve biliyor musunuz? Eğer onun kalıplarını seyredecek olursanız, sizi göreceksiniz – 20 yıl önceki sizi, on yıl önceki sizi. Biliyor musunuz, hepiniz, kendi zamanınızda, Tanrı'nın anlık elçileri olabilirsiniz. Nasıl biliyor musunuz? Dünyaya bir göz atıp, on yıl önce, beş yıl önce, üç yıl önce sizin bulunduğunuz yerle dünyayı karşılaştırarak. Onun izleyeceği yol budur. Sallanacaktır. Parçalanacaktır. Kendiyle savaşa girecektir. Bazı günleri görkemli olacaktır. Kendine yalan söyleyecektir. Kendinden nefret edecek ve kendinden saklanmak isteyecektir.

Finansal durumları öngörebilirsiniz. Politikaları öngörebilirsiniz. Hepsini öngörebilirsiniz, çünkü bunlar sizin daha yeni içinden geçtiklerinizdir. Dünyada olan işte budur.

O kendi kaosundan geçiyor, ve kendi uyanışından geçiyor, tıpkı sizin kendi uyanışınızdan geçmeniz gibi. Ama söylemem gerekir ki – neydi sizin deyiminiz – şeyler zıvanadan çıktı bir kere. Ya uyanırsınız, ya da, eh... onu ben söylemedim, ama ya uyanırsınız ya da başka bir alemde varılmaya başlarsınız. Ya uyanırsınız, ya da bu fiziksel bedeniniz ve zihniniz, onlar buralarda olmak istemeyeceklerdir. Ne için buralarda olmak? Daha fazla ıstırap için mi? Daha fazla aldanmak için mi? Daha fazla oyun için mi? Ya uyanırsınız ya da yola devam edersiniz.

Böylece, sevgili Şambra, kaosu nefesle içimize alalım. O burada, çünkü onu siz çağırdınız, Kay. O burada, çünkü size hizmet ediyor, tüm enerjilerin hizmet ettiği gibi.

Bugün burada olmak bir mutluluktur. Gerçekten uyuyormuş gibi davranan bu kadar çok Merlin'in önünde olmak garipti.

Böylece, her zamanki gibi hatırlayın, tüm yaratımda herşey yolunda. Hadi bunu birlikte şarkı olarak söyleyelim. (izleyiciler ona katılır) Tüm yaratımda herşey yolunda!!

Bu nedenle, Ben, Egemen/Mutlak Alandan Adamus'um. Elveda.

Tobias, Adamus Saint Germain ve Kuthumi Lal Singh'in katılımıyla gerçekleşen Kırmızı Çember Materyalleri, Ağustos 1999'dan beri bedelsiz olarak sunulmaktadır.

Kırmızı Çember, Yeni Enerjiye geçecek ilk kişiler arasında bulunan ve Şambra denen insan meleklerden oluşan küresel bir ağıdır. Onlar yükselişin sevinçlerini ve zorluklarını deneyimlerken, içlerindeki Tanrı'yı keşfetme yolculuğunda olan diğer insanlar için de bir Bayrak haline gelmekte.

Kırmızı ember her ay Colorado'nun Denver bölgesinde toplanmaktadır ve Adamus, Geoffrey Hoppe aracılığıyla son bilgileri sunmaktadır. Bu Kırmızı ember toplantıları genele açıktır ve isteyen herkes katılabilir.

Eğer bunu okuyorsanız ve bir bağlantı hissediyor ve gerçek olduğu duygusuna kapılıyorsanız, gerçekten de Şambra'sınızdır. Benzer insanlar ve melekler için bir ğretmen ve rehbersinizdir. Şu anda ve gelecek tüm zamanlar için içinizdeki tanrısallık tohumunun iek açmasına izin verin. Asla yalnız değilsiniz, çünkü dünyanın her yanında aileniz ve çevrenizdeki alemlerde melekler var.

Bu metni, ticari olmaksızın, bedelsiz olarak özgürce paylaşabilirsiniz. Lütfen bilgiyi bütün olarak, ve bu dip notlar dahil paylaşın. Her türlü farklı bir kullanım için yazılı olarak Geoffrey Hoppe, Golden, Colorado'dan onay alınması gerekir. İletişim için aşağıdaki web sitesine gidin:

www.crimsoncircle.com

Telif Hakkı 2010 Geoffrey Hoppe, Golden, CO 80403

ŞAUD 3: “Aamyo” KIRMIZI ÇEMBER MATERYALLERİ

(BİR SONRAKİ) Dizisi

ŞAUD 3: “Aamyo” – ADAMUS’un katılımıyla

**Kanallık, Geoffrey Hoppe
Kırmızı Çembere sunulmuştur
2 Ekim 2010**

www.crimsoncircle.com - <http://kirmizicember.org>

Ben o Ben'im, Egemen/Mutlak Alandan Adamus. Toplantımıza hoşgeldiniz, sevgili Şambra, ve programı değiştirdiğim için hiç bir mazeretim yok. (Adamus mesajını, Geoff & Linda'nın genelde yaptığı önkonusmadan önce sunmuştur) Sanırım son toplantımızda “beklenmeyi beklemek” konusunu konuşmuştuk. (kahkahalar) Teşekkür ederim! (birisinin eşarbını alır)

Değişikliklerin ve sürprizlerin olmasını bekleyin. Ama aslında bugün bunun çok geçerli bir nedeni var. Dünyada çok şey olup bitiyor, farketmediyseniz diye söylüyorum. Artık gazeteleri okumasanız bile, haberleri takip etmeseniz bile, bunu kesinlikle hissediyor olmalısınız. Gerilim, baskı, direnç, dramlar – ha, ve bu sadece sizin hayatınızda böyle. (kahkahalar) Dünyanın geri kalanı muazzam bir değişimden geçiyor. Ve hazır bundan söz ediyorken, az sonra bir randevum var, onun için bu toplantıyı öne aldım ki her ikisini de yapabileyim. Şeylerin nasıl gelişeceğine bağlı olarak bunu gazetelerde ya da haberlerde okuyabilirsiniz, tabii haber okuyorsanız, ya da bunu daha sonra duyabilirsiniz. Benim çok acil bir randevum var... (derin bir nefes alır) Büyük değişimler oluyor.

Bu yüzden bu toplantıyı biraz öne aldım. Ha, dıalar bekleyebilir. Onları gerçekten görmek isteyen var mı? (izleyicilerin arasından birkaç yanıt gelir)

LİNDA: Evet!

ADAMUS: Evet, kesinlikle. (kahkahalar)

LİNDA: Evet.

ADAMUS: Bundan söz ediyorken, ah, dünya büyük bir hızla değişiyor, ve bu iyi bir şeydir. Bu iyi bir şeydir. Siz uzun, çok uzun zamandır bunu isteyip duruyordunuz. Birçok yaşamdır, “Ben değişimi seçiyorum” deyip duruyordunuz. Birçok yaşam boyunca, dünyada şu anda olmakta olan değişikliklerin ucundan tutmak için çalıştınız.

(salona birisi girer) Mesajı almadın mı, Gülen Ayı? “Bugün erken başlıyoruz” diyen epostayı – o semavi epostayı? Acele et. Tuvaleti kullan. Sonra buraya geri gel. (kahkahalar)

İki çok güçlü dinamik meydana gelmekte. Güzel ayakkabılar. (bir izleyiciye hitaben) Güzel ayakkabılar. Keşke Cauldre Avusturyalı bir kovboy gibi giyinmekten vazgeçip de farklı giyinmeyi öğrenebilseydi. (yoğun kahkahalar)

Dünyadaki Gruplar ve Dinamikler

Pekâla, Őu anda dűnyada iki bűyűk deęiŐiklik olmakta ve bunlar gerçekten herŐeyi etkilemektedir. Birincisi, insanların kendilerine bakamayacaęına, ortalama insanın kendi dűŐűnceleri ya da eylemleri ya da faaliyetleri için sorumlu olamayacaęına inanan, hűkűmetlerde, iŐ dűnyasında, gűcűn ve etkinin sűz sahibi olduęu yerlerde biraraya gelmiŐ bir grup insan var. Onlar, insanların hűkűmetler tarafından, kiliseler tarafından, baŐka Őeyler tarafından bir Őekilde yűnlendirilmesi gerektięine inanıyorlar. İnsanların doęaları gereęi zeki, iyi, onurlandıracak insanlar olduklarına inanmıyorlar. İnsanlıęın hâlâ, ah, kendi karanlık çaęında yaŐadıęını dűŐűnűyorlar. Kendi baŐlarına bırakılacak insanların savaŐlarla, evre kirlilięiyle, yozlaŐmayla Dűnya'yı yok edeceęini dűŐűnűyorlar.

Őambra, siz bu grubun bir parçası mısınız? (izleyiciler hep bir aęızdan "Hayır!" der) Hayır, hayır, hayır. Bu aslında űnűnzdeki birkaç yıl boyunca ilginç bir deneyim olacak, űnkű bu grup, insanların kendilerinden sorumlu tutulamayacaęına inanıyor – buna ciddi ciddi inanıyorlar. İnsanlara gű ya da para ya da seçim ya da buna benzer hiçbir Őey verilemez (diyorlar). İnsanlara ne yapacaęının sűylenmesi gerektięine inanan bir grup var.

Onlar bunu Tanrı'yı, űlkeyi, aileyi űne sűrerek yapıyorlar, ve aslında, Diane, sizin de Tanrı olduęunuza inanmıyorlar. Kanunlar ve kurallar ve yűnetmelikler olmazsa, kendinizi yok edeceęinize inanıyorlar. Bűylece size bir iyilik yaptıklarına da inanıyorlar, anlıyor musunuz.

Dűnya'da bir baŐka grup insan daha var ki, onun da hiç umurunda deęil. (birisi yűksek sesle kendi kendine gűler) TeŐekkűr ederim. Gűlűnmesini istedięim zaman sana bakacaęım. (kahkahalar) Ve bir de sizin gibi, insanların doęası gereęi iyi olduęuna gerçekten inanan, bunu bilen bir grup insan var. İnsanlar hâlâ sorunları ve karmalarıyla çalıŐıyor olabilirler, hâlâ dramlara çekiliyor ya da dramlara baęımlı olabilirler, ama onlara yaŐamlarında o gerçekte saf seçim, o tanrısal irade verildięinde, fırsatı yakalayacaklardır. Ha, bazı kargaŐalardan, kaostan geçebilirler. Oraya varmak için bazı krizlerden geçebilirler, ama en sonunda kendileri için en iyi olan kararı vereceklerdir, ve sonuçta sizin için en iyi olan, dűnya için de en iyisidir.

Yani bűyle ilginç bir dinamik olageliyor. İnsanların hâlâ kontrol edilmesi gerektięi dűŐűnűldűęűnde, insanların çevreyi yıkacaęı, ekonomiyi yıkacaęı, çevresindeki herŐeyi yıkacaęı dűŐűnűldűęűnde çok tutkulu, űzellikle tutkulu bir hâl alan insanlar var. Onlar kontrol etmek için – sizin hayatınızı kontrol etmek için – sıkı bir műcadele veriyorlar, çok sıkı bir műcadele veriyorlar, ama bunu iyilik adına yaptıklarını dűŐűnűyorlar.

Bunu dinamiklerde gűrebilirsiniz, politikada ve űzellikle de dinde gűrebilirsiniz. Bugűn hangi din – gerçekten, hangi din bugűn – sizin de Tanrı olduęunuza inanıyor? Gelmekte olan bu muazzam miktarlardaki enerjiyle baŐa ıkabileceęinize, yaŐamınızda seçimler yapabilmeyeyle baŐa ıkabileceęinize, kendinizle baŐa ıkabileceęinize inanıyor? Ve biz biliyoruz ki, Kerri, bunu yapabilirsin. Bunu yapabilirsiniz.

Buna derin bir nefes alalım.

Bu, direnç gűlerinden bir tanesi... teŐekkűr ederim. (eŐarby geri verir) Evet. Ben ona enerjimi ve sevgimi akıttım. Evet.

Pekâla, dięer dinamik – bu aynı zamanda çok, çok benzerdir – dięer dinamik, Dűnya űzerinde bulunan ve deęiŐiklik istemeyen insan grubudur. Onlar, gerektięinde eski biçimlere, yollara geri dűnmek isterler, siz bunun yapılabildeęini biliyorsunuz. (duraklama, bir içecekten bir yudum alır ve yűzűnű buruŐturur)

LİNDA: Ne istiyorsun? Ne (içmek) isterdin?

ADAMUS: Bunun kahve olduęunu dűŐűnműŐtűm. Ama onlar deęiŐiklik istemiyorlar. DeęiŐiklikten korkuyorlar. DeęiŐimin belki kűtűlűk içerdięini, bilinmeyen bir Őey içerdięini dűŐűnűyorlar. DeęiŐimin

tanrıya özgü olmadığını. Böylece ya şeyler aynı kalsın diye tutunuyorlar ya da 'şeylerin daha basit olduğu zamanlar' dedikleri şeye geri dönüyorlar. Oysa daha basit değildi. Bazı geçmiş yaşamlarınızı hatırlayın, onların hiç de basit olmadığını, ne kadar bilinçsiz hayatlar olduğunu hatırlayın.

Ama onlar geri dönmek istiyorlar. Onlar, ah, 1400 ila 2000 yıl geriye gitmek istiyorlar. O güzel eski günlere! (kahkahalar) Evet, çöle geri dönmek. Onun için de kitle bilincini temel alarak değişime direnmek için ellerinden geleni yapıyorlar.

Değişimin kaçınılmaz olduğunu bilen insanlar da var. Değişim olacak, öyle ya da böyle. Değişimin ne kadar güzel olduğunu anlayan insanlar da var.

Bazı düğmelere basmamın bir sakıncası var mı? (salonun arkasındaki elektronik aletleri inceler) Vaay. Ne kadar da şaşırtıcı.

Böylece, yaşamınızda, tüm çevrenizde hissettiğiniz dinamikler bunlardır. Kitle bilincinin – bir bölümünün – sorumluluğu alabileceğinizi düşünmediğini hissediyorsunuz. Kitle bilincinin bir bölümü değişiklik istemiyor, ve bu da, eh, bazı inanılmaz enerji çelişkilerine neden oluyor – bugünün ilerleyen saatlerinde üzerinde çalışacağım çelişkilere. Ve belki, sadece belki, siz de bana bu çalışmada katılmak istersiniz. Bunu yapmak ister miydiniz? (izleyiciler, "Evet" der)

LİNDA: Önce bana biraz açıklama yap. (yoğun kahkahalar)

ADAMUS: Sana bunun çok heyecanlı, yüksek enerji, bir dolu dram, bir dolu tutku, bir dolu dualite, hepsinin bir karışımı ve biraz da entrika ve komplo olduğunu söyleyeyim.

LİNDA: Ben senin raporunu bekleyeceğim. (yoğun kahkahalar)

ADAMUS: Fiziksel bedeninizi oraya götürmeniz gerekmiyor. Bu sizin asıl korktuğunuz şeydir – bir şeyin fiziksel bedeninizi inciteceği. Sizi bilinciniz kaygılandırmıyor. Onun oldukça esnek olduğunu ve kendini çarçabuk toparladığını biliyorsunuz. Sadece ruh olarak oraya gelip takılmak ve olanları izlemek sizi endişelendirmiyor. Şu çelişkiye, anlaşmazlığa gidelim dememden korkmuyorsunuz – ki bu bugünün ilerleyen saatlerinde ya da yarın bir ara olacak – oraya ruhunuzla, bilincinizle gidelim ve taraf tutmayalım, bazen taraf tutmak eğlenceli olsa bile. Derin bir nefes alın – çünkü insan yaşamları ve mülkleriyle ilişkili olsa bile, durumun sonucunu zorlamaya kalkmayalım. Sadece oraya gidelim ve yeni potansiyelleri getirelim, işin içindeki taraflarca şu anda farkedilmeyen potansiyelleri. Bakın, gerçek bir değişim işçisi... gerçek bir ruh bunu yapar.

Biliyor musunuz, bu gerçekten Ruh'un – o büyük ruh, ebedi olan – Ruh bunu gerçekten sizin gerçekleştirdiğiniz gibi gerçekleştiremez, ister inanın ister inanmayın. Ruh her an oradadır, ama sizin aksinize, Ruh oraya gidip de yeni potansiyeller sağlayamaz. Gerçekten, bilinçli bir insan biçimi içinde bulunan ve enerjisini nasıl genişleteceğini anlayan birisi, yeni potansiyelleri sağlamada en yüksek bilinç düzeyine sahiptir, meleksel varlıklardan bile daha yüksek. Meleksel varlıklar az çok tüy gibidirler. Katı, cisimsel değil gibidirler. Ama kendi enerjisini böyle bir duruma genişletebilen bir insan, herkesten ya da herşeyden daha fazla potansiyel sağlayabilir. Pekâla, bugün dialarınızı izledikten sonra, toplantı sona erdikten sonra bunu yapalım.

Ha, bu arada, erken başlayacağımız çağrısını duymadığınız için üzgünüm. Sen değil, Larry. (Larry'nin kamerasına konuşur) Onlar... şuraya geçelim (farklı bir kameraya). Çağrışı duymadığınız için üzgünüm. Bugün erken başlıyoruz. Eğer diaları kaçırdığınıza üzülüyorsanız, onları sonra göstereceğiz. Ama ben şu anda bir mesaj veriyorum. Teşekkür ederiz.

Pekâla, oraya daha sonra gidelim. Şimdi, bu sizi etkileyecek mi, daha doğrusu, oraya gittiğinizde bu sizi nasıl etkileyecek? Eh, gerilimi herhalde hissedeceksiniz. Çatışmaya hazır o muazzam miktardaki enerjiyi herhalde hissedeceksiniz. O, bedeninizi acıtmayacak, ya da acıtması gerekmiyor. Biraz içiniz daralabilir, ama, eh, bu kaygıyı zaten daha buraya gelmeden önce

taşıyordunuz. (kahkahalar) Öbür pabuç da düşecek, şu son birkaç gün boyunca, “Neler oluyor?” deyip duruyordunuz. Bir dakikaya kadar bundan söz edeceğiz.

Böylece, sevgili Şambra, daha sonra çıkıp o yolculuğu yapalım.

Ne Seçiyorsunuz?

Sonraki konu. Geçen ay, toplantımızdan önce yüzleştığınız o büyük sorulardan söz ettik – büyük sorular derken, yaşadığınız ikilemleri kastediyorum – “Bu gezegende kalmak istiyor muyum?” Eh, ıstıraplı bir fiziksel ölüm istemezsiniz, ama parmaklarınızı şöyle bir şaklatıp da vııııı! öbür tarafta olabileseydiniz, bunu yapar mıydınız? Acı yok. Geride kalan parçalar yok. Öylece öbür tarafa geri gidebilecek olsanız, bunu yapar mıydınız? (izleyicilerin arasından birisi, “Hayır” der)

Sen hayır diyorsun, ama toplantımızdan sonraki haftalarda gerçekten bu soruyu düşünüp taşınma ödevi – ev ödevi – verilen Şambra’nın üçte ikisi, üçte ikisi hâlâ ne yapmak istediğini bilmiyor, hâlâ oyalanıyor ve erteliyor, hâlâ “Bir kolona neden kalmam gerektiğini yazayım, diğer kolona da neden gitmem gerektiğini” diyen o berbat zihinsel senaryoları yazıyor. Ve aslında olan şudur, onların enerjileri çok sıkışıyor, çok, çok tıkanıyor. Ve ben onlara bir karar verme zamanının geldiğini hatırlattığımda, ki bunu yaptım, olabilecek her türlü bahaneyi ileri sürüyorlar. Her türlü bahaneyi. Hatta soruyu yanıtlamaktan kaçınmak için, hayatlarında hiç de olması gerekmeyen dramlar yaratıyorlar. Onlar şu iki-arada-bir-derede kuşağındalar. Bu, anlamsızlık kuşağı bile değil, çünkü anlamsızlığı seçebilirsiniz. Ama onlar sadece boşluğu seçiyorlar. Onların seçtiği sadece... bu hiçlik bile değil. Onlar sadece, eh, aslında sinir olmayı seçiyorlar.

Son toplantımızdan önce sorulan sorunun diğer bölümü ise şuydu, eğer kalacaksanız, ne yapmak istiyorsunuz? Ne yapacaksınız? Eh, bu zor ve sinir eden bir soru. “Bilmiyorum. Ruh benim ne yapmamı istiyor?” Otur ve ne yapmak istediğini düşün. İşte Ruh’un istediği budur.

Bazılarınız bu soru karşısında çok zihinselleşti. Önceki deneyimlerinize geri gitmeye başladınız – sizi iyi hissettiren şeyler neydi, ne değildi gibilerinden. Bu sorunun içerdiği küçük tuzak, bu soruyu yanıtlamanın neredeyse imkansız olmasıydı, çünkü potansiyeller açısından şu anda sizin için ulaşılabılır olanlar, zihninizin hiç anlayamayacağı bir şeydir. Ama siz onu yine de hissediyordunuz. Hissediyoordunuz, “Benim yapacağım bir şey var. İnsanlık için yapmam gerekmeyen bir şey var, kendim için yapacağım bir şey. Veçhelerim için bile bunu yapmak zorunda değilim. Bunu sadece kendim için yapabilirim.” Bunu hissediyordunuz, ama bunu açık seçik belirtmeye çalıştığınızda, kelimelerle ifade etmeye kalktığınızda, hatırlayamadınız, aklınızdan çıkıp gitti. Bu çok, çok doğaldır.

Hislerinizin peşinden gidin. Onu tanımlamanız gerekmiyor. Ne yapmak istediğinizi tam olarak kağıda dökebilmeniz gerekmiyor. O hislerin içine girin. Tatmin edici bir şey, eğlenceli bir şey, özgürleştirici bir şey – belki yapmak istediğiniz budur. Ve ben, nasıl bir iş istiyorsunuz sorusunu sormadım. Belki bir iş istemiyorsunuz. Biliyor musunuz, işsiz de hayatta kalabilirsiniz. Gerçekten kalabilirsiniz. Aandrah’a sorun, On’a sorun – Norma’ya, Garret’e. Eski dünyaya ait, eski bilince ait işlerde çalışmayan birçok insana sorun. Bunların dışında da hayatta kalabilirsiniz. Kesinlikle. Bizim egemen/bağımsız bir varlık olmak dediğimiz, budur.

LİNDA: Ama bazı insanlar bunun, hiçbir şey yapmamak anlamına geldiğini düşünüyorlar.

ADAMUS: Eğer hiçbir şey yapmamayı seçiyorsan, bu pekâladır. Pekâladır. Ve eğer ne yapmak istediğinle ilgili zihinsel olmaktan vazgeçer de hislerine kulak verersen, ansızın Ruh’un genişlemeyi sevdiğini farkedersin. Ruhunuz etkileşmeye bayılır. Nötr, donuk bir halde bulunan Ruh, çok ağırlaşır. Ruh genişlemek ve ifade etmek ister. Bunu yazacağım. Bunu daha önce de duydunuz belki, ama unutmayı seçiyorsunuz. Ruh genişlemek ister, hep, her zaman.

Çizimleri gördünüz. Ruh geri gidemez, gerçekten, ve gitmek de istemez. Ruh öylece hiçbir şey yapmamayı istemez, çünkü Ruh’un özünde, sizin özünüzde, şu mutlak hayat sevinci vardır, “Şimdi sırada ne var? Ne yaratabilirim?”i anlamak için mutlak genişleme sevinci vardır. Ruh tıkanıp

kalmaktan hoşlanmaz. Yani hiçbir şey yapmamaya çalışsanız bile, ve evinizdeki La-Z-Boy'unuzda – bu, Amerikan evlerindeki o büyük çirkin mobilya parçasıdır (koltuk) – öylece oturmaya çalışsanız bile, bunu neredeyse yapamazsınız. Öncelikle kendinizi deli edersiniz. Keçileri kaçırsınız, ve sonra o hiper-analizlerinize başlarsınız, ve bir dolu zihinsel işlemde geçirmelere girersiniz, ve sonra da sinirleriniz bozulur ruhen çökersiniz, ama en azından bir şey yapıyor olursunuz! (kahkahalar) Ve gerçekten ben şunu demiyorum... eh, aslında birazcık mizahla da olsa, bu gerçekten bir şeydir. Bu, kendinizi kesinlikle çıldırtma deneyimidir.

Ruh aynı zamanda ifade etmek de ister. Sabah uyanırsınız ve herşey çok mükemmel görünüyordur, dünyadaki hiçbir şey umurunuzda değildir, dışarda güzel bir gün vardır, ailenin gerisi bütün gün evde olmayacaktır, ev size kalmıştır, ve şu karşı konulamaz yoğun sevinci hissediyorsunuzdur, ne yapmak istersiniz? Şarkı söylemek ya da yürümek ya da nefes almak, ama bunu bir şekilde ifade etmek istersiniz. İşte Ruh da böyledir. Genişleme sevinci, ifade etme sevincine götürür. Bu yüzden, sevgilim, öylece hiçbir şey yapmamak çok zor olacaktır – bir dene – çok zor olacaktır. En son ne zaman hiçbir şey yapmadın?

LİNDA: İki saniye önce.

ADAMUS: Aa, hayır, hayır. Hayır, çünkü buraya (Linda'nın başını işaret eder) tıklıyorsun, ve buradan, kalbinden, elbette, beni kesinlikle seviyorsun. Ve bu, bir şey yapmaktır. (yoğun kahkahalar)

Pekâla, sevgili dostlarım, ne diyorduk? Konudan saptım. Pekâla, deneyim ve genişlemek.

Kendine Güvenmek

Böylece, şu ara çok şey oluyor. Ben bugün bir şeye odaklanmak istiyorum – çok, çok önemli. Bir sonraki adımımızı attığımız da söylenebilir. Bu sizi aynı zamanda bugünün ilerleyen saatlerindeki, bu geceki grup deneyimine götürecektir.

Ben bir soru soracağım ve Eesa'lı Linda'nın mikrofonla koşmasını isteyeceğim.

LİNDA: Zevkle.

ADAMUS: Hazır mısın?

LİNDA: Evet efendim.

ADAMUS: Buradaki gruba soruyorum, 1'den 10'a kadar, kendinize duyduğunuz güven derecesi nedir? On, en yükseğidir – yani, koşulsuz mutlak güven; bir ise, kendinizi bir dolaba kilitleyin daha iyi. Hissedin. Derin bir nefes alın ve bunu hissedin. Yanlış yanıt yoktur. Doğru yanıt da yoktur. Kim gönüllü, Linda.

LİNDA: Ha, gönüllüler. İşte burada, hemen burada biri var.

ADAMUS: Gönüllüler. (kahkahalar) Kendine güven derecesi.

GAIL: Ayağa mı kalkayım?

LİNDA: Seçimin neyse öyle yap.

ADAMUS: Evet, devam et.

GAIL: Ayağa kalkayım. Beni seçeceğini biliyordum. Bu gerçekten nerede bulunduğuma bağlı, hangi bölümle...

ADAMUS: Derin bir nefes.

GAIL: Lütfen herkes benimle birlikte nefes alsın.

ADAMUS: Evet. Kendine güven derecesi.

GAIL: Şu son ayda yaklaşık bir buçuk.

ADAMUS: Bir buçuk. Güzel. Dürüstlüğün için teşekkür ederiz.

GAIL: Evet.

ADAMUS: Evet, peki ya şu anda?

GAIL: Şu anda sekiz, dokuz gibi.

ADAMUS: Bu iyi. Güzel. Ortalaması 2.2 ediyor. (kahkahalar)

GAIL: Evet, öyle bir şey.

ADAMUS: Evet. Evet, ve bunu farketmek iyidir. Dürüstlüğün için teşekkür ederiz. Biz onu bugün değiştireceğiz. Onu bugün değiştireceğiz. Sen onu bugün değiştireceksin.

Sonraki. Şu anki kendine güven derecesi.

MICHELLE: Beş.

ADAMUS: Ayağa kalkar mısın. Evet?

MICHELLE: Beş.

ADAMUS: Beş. Bir beş. Pekâla, kişisel olabilir miyim?

MICHELLE: Elbette.

ADAMUS: Elbette. Ha, ben senin "O-o-o!" dediğini duydum. (kahkahalar)

MICHELLE: Elbette.

ADAMUS: O-o elbette! Kendinde neye güvenmiyorsun? Ve ben sonra sana yanıtı vereceğim.

MICHELLE: Kendime güvendiğimi hissettiğim zaman, güvenin tam olmadığını farkediyorum.

ADAMUS: Evet. Kendinde neye güvenmiyorsun?

MICHELLE: Şeyleri her zaman doğru yaptığıma.

ADAMUS: Güzel. Peki, söyleyebilir miyim.

MICHELLE: Evet.

ADAMUS: Yanlış seçim yapma; bedenine güvenme – sorun, sorun, sorun; ve inançlarına güvenme – sorun, sorun, sorun. Ve diğer herkes, bunlar büyük bir olasılıkla sizlerde de var. Peki teşekkür ederiz.

Bu tekâmül noktasına geldiğinizde, bir yanlış seçim yapma korkusu kesin oluyor. Tanrım, kaç yaşam – bin, 1400, 1800? Yanlış bir seçim yaparak şimdi o büyük hatayı yapmak istemiyorsunuz! (kahkahalar) Sizi yaklaşık ilk yaşamınıza gönderir korkusu. Lemurya'ya, ya da şanslıysanız, Atlantis'e gönderir korkusu. Onun için de yanlış seçimler yapmayı istememek.

(Adamus, Boyutlararası Yaşamak adındaki kendi-kendine öğrenim kursunun bir kopyasını alır) Aa, çokboyutlu genişlemeyle ilgilenenler için mükemmel bir program. Teşekkür ederim. Bunu ben yaptım. (kahkahalar)

Bedenine güvenmek. Bedenle çatıştığın birçok – bu her biriniz için geçerli – birçok yaşamın oldu. Seni burada tutan bedendir. Onun için ona öfkeleniyorsun. Bu sözde komikti. (kahkahalar)

Bir anlamda, Dünya'daki tüm sorunların kızgınlığını bedeninden çıkartıyorsun. O lanet bedeninin olmasaydı, kaygılanman gerekmecekti. Biz bugün daha sonra küçük bir yolculuk yapacağız, ve bazılarınız hemen biraz korkmaya başlıyor – “Ne olacak?” Ve ben, kaygılanmanız gerekmiyor, bedeninize hiçbir şey olmayacak, dediğimde, “Tamam, o zaman herşeyi yapabilirim” dediniz. Yani, bedenle ilgili sorun. İnançla ilgili sorun.

Burada bulunan herkes ve web yayınımıza geç gelenler, (tekrar kameraya konuşur) Ben Adamus'um. Geç geldiniz. (bazı gülüşmeler) Bu Geoffrey değil, hayır. O asla bu kadar yakışıklı görünmezdi. (poz alması üzerine kahkahalar) Teşekkür ederim.

Pekâla, inançlarınıza olan güven. Tanrı bilir kaç dini, ruhsal organizasyonla ilişkiniz vardı. Fazlasıyla haz aldınız – inançlardan aşırı derecede haz aldınız. İnançlardan. Ve inançlar eğlencelidir. Onlar çok eğlencelidir, tıpkı rol yapmanın eğlenceli olması gibi, tabii yaptığınızın bu olduğunu anlarsanız. Ama rol yaptığınızı unutacak ve kendinizi ciddiye alarak bunu gerçek sanacak olursanız, artık eğlenceli olmayacaktır. Eğer inançlarınızı ciddiye alırsanız, sizi acıtacaktır. Takılıp kalacaksınız, ve bir şekilde o inançlardan çıkmanız gerekecektir.

İnançlar kötü değildir. Bunu açıklığa kavuşturmak istiyorum. Onları yarattığınızı ve istediğiniz an yok edebileceğinizi bildiğiniz sürece yanlış bir tarafı yoktur. İnançların geçici bir amaca hizmet ettiğini anladığınız sürece (yanlış değildirler), ama onların içinde hapsolmayın. Kaçınız – bunu yüksek sesle yanıtlamak zorunda değilsiniz – ama kaçınız birçok yaşam boyunca cehenneme inandı? O inancın içinde sıkışıp kaldınız. Yaşamınızın ya da yaşamlarınızın yarısından cehennem korkusu yüzünden kaçtınız. O yaşamlarda, benim eksiksiz, tam diyeceğim bir deneyime sahip olmadınız, çünkü bir inanç sisteminden – cehennemden – kaçıyordunuz. O sizin ödünüzü patlatıyordu. (bazı gülüşmeler) Teşekkür ederiz.

Pekâla sonraki. Sonraki. Kendine güvenmek, 1 ile 10 arası bir ölçeğin neresindesiniz şu anda?

KAREN: Yedi ya da sekiz, şu son birkaç gündür.

ADAMUS: Yedi ya da sekiz. Peki genelde nasıl? Son iki yıldır diyelim.

KAREN: Aa, iniyor çıkıyor. Bir iniyor bir çıkıyor.

ADAMUS: Ortalamasını söyle.

KAREN: Belki dört ya da beş, ortalama.

ADAMUS: Dört ya da beş. Tamam. Güzel.

KAREN: Ama bazen bayağı yukarıda, bazen de bayağı aşağıda oluyor.

ADAMUS: Evet. Ama bu o değişken ruh halinin etkisi. Uyanış etkisinin bir parçası. Peki kendine güvenme sorunları neydi?

KAREN: İçimi gerçekten çok iyi duyduğum zamanlarda, gerçekten çok güvenip yükselere çıktım.

ADAMUS: Sorduğum bu değildi. Bir an için derin bir nefes al – kendine olan güvenin sarsılmasına gerçekten ne sebep oldu? Bu o kadar açık ki. Aa, sen şimdi düşünüyorsun. Hissetmiyorsun.

KAREN: Herhalde insan yanıma güvenmek.

ADAMUS: Ben sana şimdi doğru yanıtı vereyim. Bir başkasını inciteceksin (kaygısı). Sen en tatlı, en güzel, ışığı yaradılışlardan birine sahipsin, ama bazı insanları incitiyorsun. İsteyerek değil, bunu ille de yapmak istediğinden değil, ama başkalarını incittin. Peki ne yaparsın? Başkalarını incittiğin zaman – buna öldürmek, işkence etmek, bu tür şeyler de dahil – birisini gerçekten incittiğinde ne yaparsınız? (birisini, “Kendini suçlu hissedersin” der)

Ve ben, başkalarını incitmek istemediğim için seni suçlamıyorum. Teorik – pardon Pete – felsefi açıdan, aslında kimseyi incitemezsiniz. Başka bir çok Yeni Enerji açısından – özür dilerim, Bonnie – başka bir Yeni Enerji açısından, şu anda başkalarını incitmeye çalışsanız bile, yapamazsınız. Yapamazsınız. Bunu denerseniz de – bilinçli bir seçim yapsanız bile, ki bu çok nahoştur – şu anda başka birini incitemezsiniz. Bilinciniz, kendi ruhunuzla olan bağlantınız buna izin vermeyecektir.

Bunu bilmek, bir başkasını incitmenin mümkün olmadığını bilmek, sana bir dolu güven sağlamaz mı? Biz bunu yaklaşık yediye yükseltmez miyiz?

KAREN: Elbette. Evet.

ADAMUS: Kesinlikle. Kesinlikle. Birçok yeteneğin var, ben senin kim olduğunu biliyorum. Biz birlikte çalıştık. Ben senin bir lider olarak ve yaratıcı bir insan olarak neler yapabileceğini biliyorum. Ama sen kendini geri çekiyorsun. Şu anda kimseyi incitemezsin.

Bunun belki bazı kişileri – şu anda bizi dinleyen bazı kişileri – zorladığını biliyorum. “Yapamayacağımı söylerken ne demek istiyorsun? Hemen şimdi kapıdan çıkabilir, bir bıçak kapıp doğruca bir alışveriş merkezine gidebilirim.” Hayır, yapamazsınız. Yapamazsınız. Belki başkaları yapabilir, ama siz yapamazsınız. İnanç sistemleri yüzünden değil, yüksek ahlâklı olduğunuzdan değil. Şu anda buna izin vermeyecek bir bilince sahip olduğunuz için.

Sonraki. Güven derecesi. Evet, şu anda neresindesiniz?

PAUL: Herhalde yedi, sekiz.

ADAMUS: Yedi, sekiz. Bu oldukça düşük. Yani nerede olabileceğinle kıyaslandığında. Sahip olabileceğin sevinçle kıyaslandığında. Seni durduran ne?

PAUL: İnip çıkıyor, kendime ne kadar güvendiğime bağlı.

ADAMUS: Evet.

PAUL: Onun için de herhangi bir ayarlamaya, emin olmadığım zamanlar için herhangi bir veriye açığım.

ADAMUS: Peki seni 10’dan alıkoyan ne? Bu o kadar açık ki. Herkes biliyor.

PAUL: Mikrofon. (yoğun kahkahalar ve bazı alkışlar)

ADAMUS: Bu iyiydi işte.

PAUL: Ben bir Adamus rozeti istiyorum.

ADAMUS: Alacaksın. Alacaksın. Şimdiye kadar mikrofonu eline almış herkes bir rozet alacak. Ama şunu devam ettirelim. Evet. Evet, övgülerimi sunuyorum.

Peki sen yedi sekizlerdesin. Senle 10 arasında ne var? Çünkü aslında herkes kesin bir 10'da olmalıydı. Ve sen 10'a ulaşmadan ben mutlu olmayacağım.

PAUL: Şu anda tam bir bilişe sahip olduğumu hissetmiyorum.

ADAMUS: Şunu bir kez daha söylesene. Ayağa kalk. Ayağa kalk. Hadi. (Adamus'un Paul'e doğru yürümesi ve onun geri geri gitmesi üzerine kahkahalar yükselir) Hadi. Kaygılanma. Bir başkasını incitmeyeceğinizi söyledim. Sen bıçak çekmeyeceksin. Ben çekeceğim! (Adamus ona bir tokat atar, izleyiciler nefeslerini tutarlar ve gülerler) Ama ben senin ne dediğini tekrar duymak istiyorum. Hadi. Sende eksiksiz, tam...

PAUL: Biliş, fiziksel bilinçte farkındalık yok.

ADAMUS: İşte bu. Mikrofondan vazgeçebilirsiniz. Seni 10'dan alıkoyan – kendine 10 üzerinden 10 olarak güvenmekten alıkoyan – işte bu. Tokat için üzgünüm. İyileşecektir.

Bilmek istiyorsun. Akılsallaştırmak istiyorsun. Anlamak istiyorsun, ve bunu yapamadığın zaman, şurada işlemiden geçmediği zaman, mantıklı gelmediği zaman, hesaplanamadığı zaman, yapmayacaktır. İşte seni alıkoyan bu. Bu – ah, bu beni gaza getiriyor – zihnin ötesine geçen, kalbin ve hislerin derinliklerine inen bir güven atılımıdır, "Hiç umurumda değil, onu bilmek zorunda değilim. Onu kafamda işlemiden geçirmek zorunda değilim. Zihinsel olmam gerekmiyor. Analizlere lanet olsun, ben onu sadece yaşayacağım" demektir. Seni bir 10'dan alıkoyan işte budur. Diğer herşey (sadece) iyidir.

PAUL: Yani zihinden çıkmak mı?

ADAMUS: Yok ya!! (kahkahalar) Yani evet! Evet. Seni utandırmak niyetinde değilim, ama kesinlikle, zihinden çıkmak. Onu anlamaya çalışmaktan vazgeç. Zaman zaman iyisin, o zihin enerjisini salıveriyorsun. Sen inanılmaz bir zihine sahipsin, ama ya zihnin ötesinde bir şey varsa? Ya bir şey... Ben şimdi zihnine hitap edeceğim. Zihin, daha iyi, daha büyük, daha zeki, bir şeyleri anlamak için kimyasalları ve elektriksel devreleri gereksinmeyen bir şey ya varsa? Ya çok muhteşem bir şey varsa ve zaten oradaysa? Bu konuda ne düşünüyorsun?

PAUL: Bunu sorgulamıyorum, ama sekizin ötesine geçmeyi isteyecek biliş derecesine daha erişemedim.

LİNDA: Ödülünü geri alayım mı? (kahkahalar)

ADAMUS: Hayır, hayır, hayır. Bu iyi. Bu iyi. (kahkahalar) Bu iyi. Şu anda... şu anda hemen burada su dolu bir havuz olsaydı, ve bana kanallık eden beden biraz daha büyük olsaydı, ben biraz daha büyük bir beden seçmiş olsaydım, seni alır, güreşe güreşe suya sokar ve başını suya daldırır ve suyun altında ölüm noktasına gelene kadar tutardım – ben böyle biriyim işte! – tek bir nefes için herşeyi feda edecek noktaya gelene kadar. Herşeyi, herşeyi. Ve sonra başını sudan çıkartır ve seni yeniden hayata döndürür ve derdim ki, şimdi, eğer bu kadar bilmek ve kendin olmak istiyorsan, zihnin ötesine bu kadar geçmek istiyorsan, bunu bu kadar arzuluyorsan, o zaman oraya ulaşırdın. Başka bir deyişle, bunu yeterince istemiyorsun.

PAUL: Bunu hissedebiliyorum gerçi.

ADAMUS: Evet! Pekâla, güzel, teşekkür ederiz. İyi bir diyalogdu. Ve bu aslında oldukça basittir. Sadece bir atılım gerekiyor... Şunu farklı bir biçimde söyleyeyim. Bunların hiçbirisi bir anlam ifade etmiyor ve etmeyecek de. İnsan aklını asla doyuramayacaksın. Dünya'da olup bitenler hakkında

zihnini doyuramayacaksın, asla. Bundan asla bir anlam çıkartamazsın. Yani bunu göz önünde tut ve uğraşmaktan vazgeç. Uğraşmaktan vazgeç.

Gerçekten yaşamak – ondan bir anlam çıkarman gerekmiyor. O, andadır. Kendiliğinden olur. Sezgiden gelir. Gnost'tan gelir. Ve zihnin – zihniniz, beyefendi – avaz avaz bağılıyor, “Beni buradan çıkar. Bu kadar akıllı olmanın, herşeyi anlamak zorunda olmanın yükünden kurtar beni. Beni kısıtlamalarımından kurtar ki ben” senin her bir parçan, “genişleyebileyim ve büyüyebileyim, alabildiğine uzanabileyim.” Ve zihin bunu istiyor. İşte bu. Zihinle savaşman gerekmiyor, o bunu istiyor. Ama sen öyle programlanmışsın ki, öyle hipnotize edilmişsin ki – hepiniz – onu anlamaman gerektiğini düşünüyorsun. Ve anlamayacaksın. Onun için bırak gitsin. Eğlen. Keyfini çıkar.

PAUL: Teşekkür ederim.

ADAMUS: Elbette. Kesinlikle. Ve ben sana fazladan bir Adamus ödülü vereceğim. (Adamus'un Cauldre'nin cebinden para çıkarması üzerine Linda'nın nefesi kesilir; Linda'nın parayı ondan almaya çalışması kahkahalara neden olur) Kanallık yapana dokunma! Dokunma... bu bir oyun. Bu bir oyun. Ben burada Cauldre'nin bir dolarlık banknotuyla neredeyse gıcır gıcır yüz dolarlık banknotu arasında bir seçime sahibim. Hangisini seçiyorsun? (onları Paul'e doğru uzatması üzerine bir duraklama olur) Bu kadar mı zor?! (yoğun kahkahalar)

LİNDA: Evet, çünkü gözlerimin onun üzerinde olduğunu biliyor!

PAUL: Ben korkmuyorum. Evet. Franklin olsun. (100 Dolarlık banknot)

ADAMUS: Senindir. Teşekkür ederiz. (izleyiciler alkışlar) Oturumdan önce Cauldre'nin ceplerini hep, hep kontrol et. Pekâla...

Ve bu iyi. Aslında... aslında, sen yüz dolar kazandın, Cauldre az önce yaklaşık bin dolar kazandı, ve ben nasıl olsa ebediyen zenginim, onun için ona ihtiyacım yok.

PAUL: Ne zaman istersen! (kahkahalar)

ADAMUS: Kesinlikle! Ve Şambra, bu...

LİNDA: Şimdi bana cebinde geri kalanları ver. (kahkahalar)

ADAMUS: Cauldre'nin birkaç kuruşu kaldı. İki dolar var. Böylece... böylece, bu arada, Şambra, bu sadece bir kağıt parçasıdır! Paul sadece bir kağıt parçası aldı ve herkes heyecanlandı. O sadece bir kağıt parçası. Ama ona yüklenmiş olan çok enerji var.

Şimdi, aslında, ben sizin zihnin ötesine geçerek onu daha muhteşem bir şeye dönüştürmenizi istiyorum. Bunu nasıl gerçekleştirirsiniz? Yüz doları uzatıp – onu uzat – ve ona bakarak onu bin dolarlık banknota dönüştürmeye çalışarak mı. Hayır! Bunu – daha sonra bir alıştırma yapacağız, sen bunu kullanacaksın, lütfen, daha sonra yapacağımız alıştırma için – cebine koy ve saliver gitsin. Evet, güzel. Mükemmel. İyi.

Birkaç tane daha alalım. Kendine güven derecesi. Ayağa kalk, lütfen. Bu işi daha da zorlaştırıyor, değil mi?

APRIL: Evet zorlaştırıyor.

ADAMUS: Ha!

APRIL: Ben sekiz derdim.

ADAMUS: Sekiz. Bu iyi. Bu iyi. Peki seni alıkoyan...

APRIL: Bir yüz dolarlık banknot! (yoğun kahkahalar)

ADAMUS: Nerede olduğunu biliyorsun! Evet. Seni ne alıkoyuyor? Çok yaklaşıyorsun. Seni alıkoyan şey ne olabilir?

APRIL: Sanırım... ya oraya ulaşamama korkusu ya da oraya ulaşma korkusu. Her ikisi de. Her ikisi de.

ADAMUS: Kesinlikle. Kesinlikle, ve bu çok bilgece, ve daha param olsaydı, ben... dur bakalım değerli bir şeyler var mı...

LİNDA: Aklına bile getirme. (kahkahalar)

ADAMUS: Ama evet, bu ilginç bir çıkmaz. Oturabilirsin. İlginç bir çıkmaz. Yaklaşıyorsun, o sekize geliyorsun ya da özellikle o dokuz düzeyine, ve diyorsun ki, "Peki ya noktaları birleştirirsem? Ya benliğime tümüyle güvendiğim bir noktaya gelirim? O zaman ne olacak?" Aandrah?

LİNDA: Bekle, bekle, bekle, mikrofonu götürüyorum. Koşuyorum. Koşuyorum, koşuyorum, koşuyorum.

ADAMUS: Mutlak güven noktasına ulaştılar, o zaman neden vazgeçerler, neyi teslim ederler?

AANDRAH: Uzun zamandır çok aşına olan o korkuyu.

ADAMUS: Aşinalığı.

AANDRAH: Evet.

ADAMUS: Ve onunla birlikte, oyunu.

AANDRAH: Evet.

ADAMUS: Oyunu. Peki ne olur? Bir parçanız diyor ki, "Eh, o eski aşına olan artık yoksa ve oyun gidiyorsa, yapacak bir şeyim kalmıyor." Oysa olacak.

AANDRAH: Evet.

ADAMUS: Olacak. Bu sadece... birazcık rüya hali şeyine benziyor, benlikle oynanan bir oyun. Böylece tam bir güven noktasına gelir, oyundan vazgeçersiniz. Ve bir parçanız der ki, "İyi ama, oynayacak oyunlarımız yoksa neden burada kalayım ki?" Bu yeni bir oyundur, ve bir dualite oyunu değildir. Burada, Dünya'da acı olmadan, ağrı olmadan, tüm o diğer sorunlar olmadan fiziksel bir beden içinde olmak, yeni bir sevinçtir. Pekâla, güzel.

Bir tane daha.

LİNDA: Tamam. Bir tane daha.

ADAMUS: Ve doğrusu olsun. Yanlış seçim yapmayın. (kahkahalar)

LİNDA: Eh, takılarını aldım, yani hepimiz güvendeyiz.

ADAMUS: Yanlış seçim yapamazsınız. Pekâla, kendine güven derecesi?

LITTLE FOX: Ben yediyle sekiz arasında gidip geliyor derdim.

ADAMUS: Yedi, sekiz. Tamam. Ve seni engelleyen ne?

LITTLE FOX: Ha, bunun bir yolculuk olduğunu unutmak ve eğlenmek ve çok ciddi olmamak ve bunu düşünmemek, özellikle de şimdi kendim için ortaya çıkan yeni potansiyelleri düşünmemek, güvende hissetmek.

ADAMUS: Evet. Şimdi, sana benim yanıtımı verebilir miyim?

LITTLE FOX: Elbette.

ADAMUS: B.İ.

LITTLE FOX: B.İ.

ADAMUS: B.İ. – başka insanlar. Yaşlı başlı insanlar değil. Başka insanlar. Bak, sen tüm bu çalışmaları başka insanlar için yapıyorsun. Senin tutkun bu. Senin hayatın bu. Burada kalma gerekçen bu, dostum. “Ben bunu başkaları için yapıyorum,” ya da başka varyasyonları şöyle, “Çocuklarım var. Ben...” Ama en sevdiğim şu, “Hasta anam-babam var, ve bu yüzden kendime zaman ayıramıyorum, çünkü onlara bakıyorum.” Makyö. Pekâla, başka insanlar. Sen bunu diğer herkes için yapıyorsun. Tüm bu talihsiz insanlara uyanış süreçleri boyunca yol göstermek için burada olman gerekiyor. Çocuklarına bakmak için burada olman gerekiyor, çünkü sen olmazsan parçalanıverirler, çünkü, eh, belki de o kadar tanrısal değildirler. Başkalarına bakman gerektiği açık. Böylece, B.İ. Güzel. Teşekkür ederiz.

LİNDA: Sonuncusu mu?

ADAMUS: Seçim senin.

LİNDA: Genç MACKENZIE'yi duymak sanırım güzel olurdu.

ADAMUS: Seçim senin. Ama ben başka kimseye yarım yamalak yorumlarda bulunmayacağım. Onun için, devam et.

MACKENZIE: Ayağa kalkmam gerekiyor mu?

LİNDA: Tam zamanında.

ADAMUS: Evet, kalkman gerekiyor.

LİNDA: Hoşgeldin, Mackenzie.

MACKENZIE: Teşekkür ederim.

ADAMUS: Birden 10'a kadar.

MACKENZIE: Doğrusu, söylemem gerekir ki bu soru...

ADAMUS: Hayır, bana yalan söylemeni istiyorum. (kahkahalar)

MACKENZIE: Peki, onu da yapabilirim.

ADAMUS: Hayır, dürüstlükten gidelim.

MACKENZIE: Bu soru benim biraz kafamı karıştırıyor.

ADAMUS: Gerçekten.

MACKENZIE: Ben bir 10 ya da bir sıfırım diyebilirsin, çünkü ben benim.

ADAMUS: Doğru.

MACKENZIE: Ve eğer kendime güvenmiyorsam, nasıl ben olabilirim ki?

ADAMUS: Doğru.

MACKENZIE: Böylece bana göre, güven biraz da alakasız, çünkü kendin olmanın başka yolu yok. Ya kendinsindir ya da olmamaya çalışıyorsundur.

ADAMUS: Evet. Ve gerçekten kendi olan kimi tanıyorsun?

MACKENZIE: Kimseyi.

ADAMUS: Senin bayrağın kim olurdu?

MACKENZIE: Hmmm, pardon. (yan tarafa bakar)

ADAMUS: Bu salona bakınma. (kahkahalar)

MACKENZIE: Biliyorum! Biliyorum! Ekranı gördüm ve o oradaydı ve ben de oraya baktım! (yoğun kahkahalar)

ADAMUS: Felsefi olarak sana katılıyorum. Pratik açıdan biraz zorlanıyorum. Kesinlikle haklısın, ama kimi tanıyorsun gerçek... Ben'im'e ya da gerçek ben'e örnek olan kim?

MACKENZIE: Kimse.

ADAMUS: Kimse.

MACKENZIE: Hayır. Herkes kurallara uyuyor. Onlar topluma uymaya çalışıyor. Çoğu zaman başka insanların... başka insanların onlara nasıl tepki vereceğini düşünmeye çalışıyorlar...

ADAMUS: Evet.

MACKENZIE: ... ve o insanlar için ne yapmaları gerektiğini. Ve bu sonunda, kimsenin kendi benliğine tamamen sadık olmamasıyla sonuçlanıyor, çünkü bunun dışında bir dolu şey olup bitiyor. Geçen gün öğretmenim, bizim nesilin her yerde süregelen onca bilgiyle nasıl bunaldığını, sadece tek bir şey olmanın ne kadar zor olduğunu öğrendiğini söyledi. Yani...

ADAMUS: Doğru. Güzel. Teşekkür ederiz. Ve, ama sormama izin ver, bunların hepsi bir kenara, şu anda ne hissediyorsun, birle 10 arasında? Biliyorum, bunu sormakla sığ biri oluyorum ama...

LİNDA: O 13 yaşında ve yetişkinlerden oluşan bir toplulukla birlikte.

ADAMUS: Şaşılacak derecede iyi gidiyor.

MACKENZIE: Onüç mü?! Ben onaltıyım!

LİNDA: Onbeş, yetişkinlerden oluşan bir topluluk içinde.

MACKENZIE: Altı. Onaltı.

ADAMUS: Şimdi, bu çılgınlıktan sonra güven düzeyin nedir?!

LİNDA: Onaltı.

ADAMUS: Şimdi, güven düzeyi.

MACKENZIE: Hm, sanırım benim bir 10 olduğum söylenebilir, çünkü ben benim ve kim olduğum sadece bu.

ADAMUS: Tamam. Güzel.

MACKENZIE: Diğer şeyler olsa bile.

ADAMUS: Güzel. Mükemmel. Teşekkür ederiz.

LİNDA: Bu kadar cesur olduğun için teşekkür ederiz.

ADAMUS: Pekâla, sevgili Şambra, geçen akşamki radyo programımızda bundan söz ettik. Biz bu güven sorunundan söz ettik, ve nerede olduğunuzu anlamak çok, çok önemlidir. Bir sayı belirlemeniz gerekmiyor, ama gerçekten kesin olarak, tam olarak kendinize güveniyor musunuz? Bedeninize güveniyor musunuz? Seçimlerinize güveniyor musunuz? Kararlarınıza güveniyor musunuz? Güveniyor musunuz... Ruh'a güveniyor musunuz? Hayata güveniyor musunuz? Şu anda bir dolu kargaşayla dolu bu dünyada yaşamaya güveniyor musunuz? Mutlak biçimde, kendinizden geçerek, kendiniz olmaya güveniyor musunuz? Bir grubun önünde ayağa kalkıp şarkı söylemeye? Ölçüleri aşan bir şey yapmaya? Şu anda içinde bulunduğunuz ve adına ruhsal aydınlanma uyanışı denen yolculuğunuzun bu bölümünün gerçek olduğuna güveniyor musunuz? Yoksa bu da mı çöp?

Böylece ben bu noktayı gündeme getiriyor ve onu biraz dayatıp kurcalıyorum – kendinize güven dereceniz nedir – çünkü en azından güven derecenizi anlamazsanız, ilerlemek ya da daha fazla genişlemek diyelim, zor olacaktır. Şimdi, kendinize yüzde 100 güvenmeniz bile gerekmiyor, ama kendi parçalarınıza neden güvenmediğinizi anlamanız gerekiyor.

Geçen gece... size bir örnek vereyim. Diyelim ki, yarın sabah uyanıyorsunuz, ve çok hastasınız, mideniz bulanıyor, terliyor, kusuyorsunuz. Yapacağınız ilk şey nedir? Tuvalete koşmak, umarım. (bazı gülüşmeler) İkincisi, "Neyi yanlış yaptım? Kötü olan ne yedim?" Tık, tık, tık, tık, hepsi zihinden geçiyor, herşey değerlendiriliyor. Sonra, "Ruh bana ne söylemeye çalışıyor?" Sonra, "Belki de bedenim ruhumdan daha güçlüdür, çünkü halime baksana, hastalanıyorum."

Şimdi, onunla başa çıkıyorsunuz, tuvalette birçok şeyi salıveriyorsunuz. Ama hâlâ berbat hissediyorsunuz, ve bilgisayarınızın başına geçip biraz çalışmaya karar veriyorsunuz. Telefon çalıyor, ve kendinizi pek iyi hissetmediğiniz için birden irkiliyorsunuz, ve bu arada bilgisayarınızı düşünüyorsunuz, bilgisayarınızdan dumanlar çıkıyor va yanıyor. "Hay Allah, olamaz, anlaşılabilir bu o günlerden biri olacak" diyorsunuz kendi kendinize. "Neden enerjim yok? Neyi yanlış yapıyorum? Neden bunlar başıma geliyor? Hayaletler mi saldırıyor bana? Uzaylılar mı? Belki evimin bir yerinde kötü bir enerji pusuya yattı. Biliyorum, o kötü enerjiyi kovmak için birisini çağırıp feng shui yaptırmalıydım, ve şimdi (evi/beni) ele geçiriyorlar."

Böylece onunla başa çıkıyorsunuz. Ateşi körüklüyorsunuz. Bilgisayarsız kaldığınızı farkediyorsunuz. Ve arabaya atlayıp bilgisayar mağazasına gitmeye karar veriyorsunuz – ve bir sonraki adımda neler olacağını biliyorsunuz. Ve o âna kadar berbat geçen gününüzü düşünerek arabanızı kullanırken, kaza oluyor. Kimse yaralanmıyor, ama arabanızdan dumanlar çıkıyor – sanki bilgisayarınıza tekerlek takılmış gibi oluyor. Araba parçalanıyor. Parçalanıyor, ve diyorsunuz ki, "Ben neyi yanlış yapıyorum?"

Şimdi, bütün bu olanlar göz önünde tutulduğunda... ha, bu arada, orada durmuş polisi beklerken, ehliyetinizin ve ruhsatınızın olmadığını farkediyorsunuz. Onları evde bırakmışınız, ve şimdi cüzdanınızı çıkarmış içine bakarken, size yanaşan biri onu kapıp koşarak kaçıyor.

Şimdi, "Yatakta kalmalıydım" diyorsunuz. Hayır. Yanlış yanıt. Soru şu – bunun kesinlikle mükemmel olduğunu bildiğiniz bir güven alanında olabilir misiniz? Ve aslında yüksek sesle de gülebilir misiniz, "Ha, ha, ha. Bunu yarattığımı biliyorum. Bunu Tanrı yaratmadı. Adamus, hmm, hayır, o yaratmadı. (kahkahalar) Kötü ruhlar yaratmadı. Ben yarattım." "Lanet olsun, amma da eğlenceli!" diyebilecek güven derecesine sahip olabilir misiniz? Ya da en azından, "Bu noktadan sonra değişeceğini biliyorum." Güven budur. Güven budur. Polis yoldayken birkaç senaryo daha yazabilirdim... ama bunu yapmayacağım. Güven budur.

Biz – biz, Kırmızı Meclis – her gün dünyanın her yanındaki Şambra'dan binlerce şikâyet alıyoruz. "Bu neden oluyor?" Eh, biz de, onu siz yarattığınız için, diye yanıtlıyoruz. "Hayatımda bu şeyler neden oluyor? Ha, herhalde gidip de bir kristal kursu alayım diye oluyor, ve benim, bilirsiniz işte, vitamin almam gerekiyor, ve..." Giderek dolaniyorsunuz.

Peki ya, bunun mükemmellik olduğunu kesin olarak bilecek güven düzeyine sahip olsaydınız? Bugün size olan bu şeylerin tümü... ve sizi eve götürsün diye bir taksi çağırdığınızda biriyle karşılaşırsanız – belki taksi şöförü, belki başka biri – ama yaşamınıza büyük bir armağan, belki para, belki sevgi, dostluk, bir öğreti, ne olursa, sunan biriyle karşılaşırsanız. Belki tüm bu olanlar sizin ve ruhsal benliğiniz diyeceğinizin bir kurgusu idi... ruhsal benliğiniz gerçekten tüm o insani rastlantıları umursamaz. O sizinle olmak ister ve siz de onu çağırdınız. Ve bu çağırışı yaptığınızda, durdurulamaz bir dinamik devreye girmiştir, ve bu olacaktır.

Ve çok şükür ki ruhunuz bilgeliğe sahip... şimdi, bu kazaları ruhunuz yaratmadı, ama sizinle tanrısallığınız arasında bir enerji vardı, oraya yerleştirilmiş ve tüm bu olanları mümkün kılmak amacıyla tezahür etmiş deneyimi getiren bir enerji, ve bu enerji bu deneyimleri getirmeyi sürdürecektir. Arabanızın parçalanmış olması ruhun umurunda değildir, çünkü başka arabalar var. Bilgisayarınızı umursamaz, çünkü ondan vazgeçmenin zamanı zaten gelmişti. Yeni bir tane almanın zamanı gelmişti, çünkü bu bilgisayarla yapmadığınız, ama yeni bir bilgisayarla yapabileceğiniz şeyler var. Sabah alttan üstten gitmiş olmanız onun umurunda değildir, çünkü bedeninizde uzun zamandır tıkanıp kalmış toksinlerin bazısı böylelikle salıverilmiştir. O, bu tür şeylerin hiçbirini umursamaz, çünkü o – siz – siz daha derin bir anlayışa ve daha derin bir bilgeliğe sahipsiniz.

Peki engelleyen ne? O insansı veçhe. Değişimden hoşlanmayan, ilerlemek istemeyen o insansı veçhe. Kendi benliğine inanmayan o insansı veçhe. Gerçekten inanmıyor. Kendine inanmıyor, çünkü o insansı veçhe gerçek değildir. İmal edilmiştir. Bir roldür, ve o gerçekten kendine inanmıyor, çünkü rol olduğunu biliyor ama ne yazık ki onun bir rol olduğunu siz bilmiyorsunuz – şimdilik.

Tüm bu olan şeyler – bacağınızı kırmanız, işinizi kaybetmeniz, her neyse. Mutlak bir güvene sahip olsaydınız, ne olurdu? Kocaman bir gülümseyip şöyle deseydiniz, "Bu şeylerin olmasına kendi benliğimin rehberliği izin veriyor, tutunup kalmayayım diye," ya da her ne oluyorsa, "şeyleri ileriye götürebileyim, genişlemeyi sürdürebileyim diye."

Soru şu, böyle bir güven düzeyine sahip olabilir misiniz? Bu büyük bir sorudur. Son zamanlarda olduğu gibi, büyük bir endişe dalgası geldiğinde, "Hayatımda" – sizin hayatınızda – "herşey mükemmel bir düzen içinde" diyebilecek güven düzeyine sahip olabilir misiniz. Uçağı kaçırırsanız, buzda kayar da düşerseniz ve sırtınızı incitirseniz, o güven düzeyine sahip olabilir misiniz? Olabilir misiniz?

Şimdi, ilginç bir şey olur. Ben size öykünün sonunu anlatayım. Bunu gerçekleştirdiğiniz zaman, bunu seçtiğiniz zaman, o zaman tüm bu şeylerin olmasına gerek kalmaz, çünkü zaten sıkışmışlıktan kurtulmuşsunuzdur. Yani bir parçanız korkuyor, "Aman Tanrım, eğer güven içindeysen, işimi kaybedeceğim ve eşim beni terk edecek ve köpeğim ölecek, ve aman Allah'ım,

şu olanlara bir bak.” Bu sadece 10 düzeyinde olmadığınız içindir, çünkü ikidesinizdir ya da sekizde ya da yedide.

Rakkamların önemi yok. Eğer herhangi bir güvensizlik derecesindeyseniz, ister bir olsun ister 9.9, hepsi aynıdır. Hepsi aynıdır. Yani birinin, “ben ikideyim” demesi farketmez. 9.999 ile aynı şeydir. Güvenmiyorsunuzdur. Güvenmiyorsunuzdur.

Bu çok önemli bir nokta. Ah, derin bir nefes alın. Ben... ah, hepiniz bana kafa tutuyorsunuz. Ah! “İyi de, kendimle olan bu güvene nasıl ulaşacağım?” diyorsunuz. Bir seçim yapın ve derin bir nefes alın. Hepsi bu. Ve her seferinde... ha, işte düğüm noktası. Gelecek hafta falan – 10 gün içinde, bir hafta ila 10 gün içerisinde – kendinize güvenmek konusunda şu anla bağlantısı olan bir deneyim yaşayacaksınız.

Bir şey olacak – ve ben ne olduğunu söylemedim, sadece bir şey dedim – ve o size burada yaptığımız konuşmayı hatırlatacak, tetikleyecek. Ve size, çok bilinçli bir seçim yapma fırsatı sunacak. “Kendime güveniyor muyum? Yoksa dramalara mı kapılıyorum, sorguluyor muyum, gerçekten değersiz olduğum hissine mi kapılıyorum?” Bir deneyim yaşayacaksınız. Sonradan onu kağıda dökün. Onunla ilgili küçük bir öykü yazın. Bu, o enerjiyi topraklamanızı sağlar, ve ayrıca, yakında birlikte gerçekleştireceğimiz başka bir kitap için de yararlı olabilir.

Aamyo

Bugün az çok bir Zen günü olacak, pekâla, ve teşekkürler Robert, böyle giyindiğin için. Şalınla birlikte ayağa kalkmanın bir sakıncası var mı? Bugün çok Zen görünüyorsun. (Robert kalkar) Evet, Zen rahibi görüntüsü, evet. (bazı alkışlar)

Kendine mutlak güven için bir kelime var – Zen-imsi bir kelime. Aamyo. Aamyo. Söyleyebilir misiniz? (izleyiciler ve Adamus birlikte söylerler, “Aamyo”) Diğer alemlerde bu aslında bir kelime değildir. Bir tür titreşimdir. Aaaa-mmmm-yoooo. Yuvarlanır sanki. Hadi yapalım. Aaaaa-mmmm-yoooo.

Mutlak güven – dünyaya değil, dışsal dünyaya değil, başka insanlara değil, tanrılara, varlıklara ya da herhangi başka bir şeye değil, yabancı varlıklara, uzaylılara değil – ama kendine. Aamyo. “Aamyo. Ben o Ben'im. Hayatımda ne olup bitiyorsa, onu kendimin daha yüksek hayrı için mutlak biçimde yarattığımı biliyorum. Ceza olsun diye değil, bazı” – küfür edemiyorum, ama – “bazı dersler almak için değil, kötü olduğum için değil. Ben onu aslında daha büyük iyiliğim için yaratıyorum.”

Bu noktaya vardığınız an, sizin için daha önce bilinmeyen olan potansiyellerin kilidini açarsınız. Bu Aamyo, mutlak güven – “Kendi hayatımı ben yaratıyorum; dışsal durumların nasıl görüneceği umurumda değil, onu yine de ben yaratıyorum” – alanında olduğunuz an, şeyler gerçekten hareket etmeye başlayabilir. İşte o zaman biraz eğlenmeye başlayabiliriz, ki bunu bir dakikaya kadar gerçekleştireceğiz. Aamyo.

Aamyo saf, kesinlikle saf, o saf benliktir, aslında, az çok Ben'im'in gerçekleşmesidir. Aamyo, olan herşeyden kuşkulanmayı bıraktığınız, olanı analiz etmeye çalışmaktan vazgeçtiğiniz yerdir. “Herşey benim tarafımdan” – adına her ne demek isterseniz – “daha yüksek iyiliğim için, kendi genişlemem için ya da kendi yaşam sevincim için yaratılıyor. En ufak şey dahi.” İşte kendine olan bu güven düzeyi, tüm Yükselmiş Üstatların Dünya'daki son yaşamlarında peşine düştükleri, ya da deneyimledikleri diyeyim, şeydi. Bu – aamyo – en son ve belki de en coşkulu adımdı da denebilir.

Bir an için hayal edin, imgeleyin, istiyorsanız gözlerinizi kapatın, ama kendine mutlak biçimde koşulsuz olarak güvenmek nasıl bir şeydir, hayal edin. Aamyo. Bu, bedeninize güvenmeyi de içerir. Evet, hastalansa bile ya da ağrısı varsa, ona güvenebilir misiniz? Aamyo. Olan her neyse, benliğinize duyduğunuz sevgiden ötürü onu siz yarattınız.

Olan şudur, aamyoyu gerçekten bilinçli bir şekilde anlamaya başladığınızda, küçük şeyler için kaygılanmaktan vazgeçersiniz. Sonra ne olacak diye kaygılanmaktan vazgeçersiniz, anlıyor musunuz, çünkü sonra olanların mutlak biçimde mükemmel olduğunu farkedersiniz. Ama aamyo içinde olduğunuz an, bir hastalığın tüm potansiyelleri de açılmış olur – ki bu aslında bir hastalık değildir; sadece net, açık bir işarettir. Çok uzun zamandır odaklandığınız o bolluk yoksunluğu – yoksunluk – gibi şeylerin potansiyellerini açar. Ama “bunu ben yarattım” dediğinizde, o birdenbire dışarıya doğru genişler, en yüksek gerçek potansiyeli açar. O zaman hayatınızda artık tüm o çöpleri deneyimlemeniz gerekmez. O zaman bunları, kötü senaryo dediğiniz şeyleri, artık yaşamınıza getirmesiniz, çünkü artık onlara gerek kalmamıştır. Sizin, ruhunuz diyeceğiniz, artık dikkatinizi çekmiştir, ve o sizden sadece kendinize, size güvenmenizi istemiştir.

Peki aamyo'nun antitezi ne olabilir? Makyoy! (kahkahalar) kesinlikle. Makyoy.

Şimdi, onun ne olduğunu bilmeyenleriniz için, makyoy sözü... sahte anlamına gelir, hayâli, dikkat dağıtıcı, ve ayrıca benim – bu kelimeyi söyleyebilir miyim? Onu yazmam gerekecek, çünkü benden bir grup önünde bok dememem istendi. (kahkahalar; Adamus yazar “bullsheet”) İşte böyle, İspanyolcası, bullsheet, evet. (kahkahalar) No hablo inglés (İngilizce konuşmuyorum).

Böylece, saflık, güven, artık kısıtlama yok, ve gerçek, anlamına gelen aamyo'nun karşıtı, bir anlamda makyoy'dur da diyebilirsiniz. Şimdi, makyoy devreye giriyor, ben genelde bu kelimeyi spiritüel dikkat dağılımı ya da spiritüel palavrayla ilişkilendiriyorum, ve o oluyor. Şimdiye kadar tanıdığım, ruhsal yolda olan herkese oluyor, Buda dahil – orada çok makyoy vardı – zamanların bazı ruhsal liderleri dahil, şimdiye kadar tanıdığım her Yükselmiş Üstat dahil. Onlar, yolculuk sırasında bu makyoy noktasına gelirler. Bu, kendini gerçekleştirmenin sonlarına doğru olur, ve onlar kendilerini bir dolu saçmalıklarla – spiritüel bok püsürle, belâgatlı, dogmatik, düzenli ve yapılanmış şeylerle – kirlletmeye başlarlar. Ve ben bu yüzden – bazen insanları sinirlendiriyorum – ama astrolojiyi bırakın diyorum. Şimdi, ben astrolojiye bayılırım, ama bağımlılık halini aldığı zaman değil. Ellerimi ve bedenimi süsledikleri zaman kristallere bayılırım...

LİNDA: Kulübüme hoşgeldin.

ADAMUS: ... mücevheratta, takılarda olduğu gibi. Biliyor musunuz, Tarot'a bayılırım, doğru yapıldığı zaman, kişiye gücü teslim edildiği zaman. Ama tüm bu şeyler, Şambra dahil, makyoy olabilir.

Tüm bu şeyler dikkati dağıtan şeyler haline geliyor. Onlar sahtedir, yalandır. Birkaç sebepten ötürü oraya yerleştirilmişlerdir. Bir tanesi, bir boşluğu doldurmak amacıyla, çünkü uyanış sürecinin bu bölümüne vardığınız zaman, ansızın önünüzde büyük bir boşluk, büyük bir hiçlik olduğunu algıyorsunuz. Başka bir deyişle, tüm o insan oyunlarının saliverilmesinin ötesini göremezsiniz, onun için de önünüz boş hissedilir. O zaman da çoğu kez yolunuza makyoy'u koyarsınız, yola bir dolu dikkat dağıtıcı şey koyarsınız, bir boşluğu doldurmak için.

Şimdi, tüm yaratımda hiç boşluk olmadığı biline. Olamaz. Bu boyutta, herhangi bir başka boyutta, boşluk yoktur. Boşluk yoktur. Boşluklar olduğu inancından kurtulun. Olamaz, çünkü bu yaratımdır. Olamaz. Böylece siz, geleceğinizi ya da bu yaklaşan boşluğu bir dolu saçmalıklarla, bir oyunla dolduruyorsunuz.

Makyoy oraya çok sık konuyor, çünkü oyunu bitirmeye direnç oluyor, böylece bunlar, oraya yerleştirilen daha fazla oyun fişi ya da oyuncak oluyor.

Makyoy – tüm bu dikkat dağıtıcılar ve diğer herşey – ayrıca, şu anda önünüzde duran gerçek sorunla yüzleşmek istemediğiniz için de oraya konuyor, ve o gerçek sorun aamyoy'dur. Güven.

Ben, sizin deyiminizle, çok, çok yol kat etmiş, yükseliş statüsü diyeceğiniz hale ulaşmış, çok bilge, inanılmaz, parlak insanların birdenbire makyoy'a kapıldığını gördüm. Birdenbire son anda sahteliğe

kapılıyorlar. Onu bir şeyle doldurmaları gerekiyor. O adımı atmaktan – kendine duyulan yüzde 100 güvenden – tam anlamıyla korkuyorlar. 99.9'a ulaşabilirler, ama bu, ötesine geçilecek korkulu bir çizgiydi. Hep bir direnme ya da ayak sürüme olur. “.....dan başka kendimle ilgili herşeye güvenebilirim” ve boşluğu doldurursunuz. “Görünüştümden başka; zekâmdan başka, başkalarına nasıl görüldüğümden başka.” Bu, spiritüel işçiler için, spiritüel liderler için büyük bir tuzaktır. Birdenbire, başka insanların önüne belli bir şekilde çıkmaları gerektiğini düşünürler – bilge, zeki, beyaz ışık yayan ve kutsayan ve bilge söylemlerde bulunan biri olarak. Hiç de değil!! Hiç değil. Aslında, gerçek bir spiritüel öğretmen ve işçi, gerçek bir insan olur, çünkü ondan (insan olmaktan) korkmaz. Ondandır korkmazlar. Pekâla, mutlak güven.

Peki şimdi, konuşmamızın pratik kısmına geçelim. Ben dialara ayrılan zamandan çalmak istemiyorum. (kahkahalar)

LİNDA: Biz daha çok yiyecekler açısından kaygılanıyoruz.

ADAMUS: Biz aamyo – mutlak güven – hakkında konuşmayı sürdüreceğiz, ama bu arada, bu gece, yarın, grup olarak çıkıp kaosa, ihanete ve potansiyel felakete gittiğimizde, kendi aamyo'nuzla bakma fırsatına sahip olacaksınız. Bunun gerçek olduğuna, grup deneyimimizin gerçek olacağı konusunda kendinize güveniyor musunuz? Yoksa bunu sadece uyduruyor muyuz?

Görüyor musunuz, o güveni tetikleyen düzeyi görüyor musunuz? “Ya bunu sadece uyduruyorsak?” (birisi, “Farketmez” der) Eh, farketmez. Kesinlikle. Kesinlikle, bir yüzlüğüm daha olsaydı... ama sen sadece bunun için bir Adamus ödülü alacaksın. Farketmez.

LİNDA: Kim?

ADAMUS: Arkadaki güzel hanımefendi.

LİNDA: Hangisi?

ADAMUS: Elini kaldıracak.

LİNDA: Tamam.

ADAMUS: Biliyor musunuz, bazılarınız benimle bu konuda, farketmez konusunda tartışacak. “Peki ya bunların hepsini uyduruyorsak? Ya bu sadece parlak bir dikkat dağıtıcısıysa?” Ve ben de derim ki, aslında farketmez. Gerçekten etmez. Kesinlikle.

Böylece bununla birlikte derin bir nefes alalım.

Böylece bu gece ve önünüzdeki 10 gün içinde makyö ve aamyo'yu, her ikisini de deneyimleme fırsatına sahip olacaksınız. Ve bu herhangi bir ceza ya da ders değildir. Bu, onu düşünmek yerine gerçekten hissetmeye başlayabilesiniz diye kendinize verdiğiniz bir deneyimdir; onun, Paul, onun kalbine girebileceğin (bir deneyim) – ver, ver... (Paul'un cep telefonunu alır) Hayır, hayalarını istemiyorum, sadece telefonunu istiyorum, (kahkahalar) tamam, teşekkür ederim – aslında onun gerçek hissine girebileceğin (bir deneyim). (Paul'un telefonu için yalvarıp da Adamus'un sırtması üzerine kahkahalar tekrar yükselir) Suçüstü yakalandın. Suçüstü yakalandın.

Böylece... (Adamus telefonu kulağına götürür) Çalıyor! Alo? Tobias? Sen misin? (kahkahalar) Ha, Kuthumi. Seninle sonra konuşacağım. Biliyorum önemli, ama şu anda bir grubum var, konuşuyoruz. Hepimiz daha sonra orada olacağız. Tamam, teşekkürler. Ha, namaste. (yoğun kahkahalar)

Aşılama/Akıtma

Pekâla, tamam, şimdi pratik uygulamaya geçiyoruz. İşte şimdi eğlenceli olacak. Pekâla, herkesin bir nesnesi olacak. Paul, senin nesnen o yüzük olacak. Herkes çantasından bir nesne çıkartsın. Takı olabilir, para olabilir, lanet olası cep telefonunuz olabilir, herhangi bir şey olabilir. Kalem olabilir, evet. Evet, evet. Size ait olan bir şey, başkasının olan bir şey değil. Anahtar olabilir, para olabilir.

(Linda'ya) Peki seninki nedir?

LİNDA: Senin takıların.

ADAMUS: Hayır, onlar benim takılarımdır. Senin olmak zorunda.

LİNDA: Ha.

ADAMUS: Sana ait olan bir şey olmalı.

LİNDA: Ona sahip çıkamaz mıyım?

ADAMUS: Herhangi bir şey. Bugün güzel bir yüzük takmışsın.

LİNDA: Tamam.

ADAMUS: Güzel bir yüzük. Daha fazla mücevher mi istiyorsun?

LİNDA: Evet!

ADAMUS: Hadi başlıyoruz. (kahkahalar)

Şimdi, biz, benim aşılama ya da akıtma diyeceğim bir işlemi başlatacağız ve sürdüreceğiz. Ben burada biraz Aandrah ve On'dan ödünç alıyorum. Onlar ruh füzyonu (ruh kaynaştırması) üzerine bir kurs veriyorlar. Ruh füzyonu.

Şu anda olan şudur – ve ben sinir oluyorum... kelimeler bunu her zaman tanımlayamıyor – ama ruhunuz ve insanlığınız ve veçheleriniz, hepsi birleşip bütünleşiyor. Onlar kaynaşiyor. Aslında gerçekte asla ayrı olmadılar. Bu bir yanılgıdır. Ama siz içinizdeki Tanrı'yla çok güçlü bir ayrılık yarattınız. O (bütünlük) zaten oradadır, dışarlarda bir yerlerde değil. Siz veçhelerinizle – kendinizin parçalanmış yanlarıyla – ilgili çok güçlü bir inanç ve güçlü bir yanılısama yarattınız, onlar bazen düzenli olarak bütünlenme için geri gelseler de çoğu zaman çok parçalanmış haldeler.

Yani bu büyük bir yanılısama. Ve şu anda olan şudur – bir anlığına dikkatinizi bana verin – şu anda olan şudur, bu yeniden kaynaşmaktadır. (Adamus kendine kahve koyar ve bir kurabiyeden ısırık alır) Pekâla. Siz kurabiyelere el atmadan önce benim birkaç tane yemem gerekiyordu. Sonra geriye hiçbir şey kalmıyor da.

Şimdi, ruh ve benlik yeniden kaynaşırken, herşey kendi doğal birliğine geri gelirken, bu aynı zamanda sizin için o muazzam, güzel Tanrı-benliğinizin enerjisini alıp, onu yaşamınızdaki nesnelere akıtmaya başlamak zamanıdır. Onu aşılama, akıtmak.

Bu noktada birkaç hatırlatma yapalım: Bunu başka insanlarla yapmayın. Sadece size ait olan, sizin olan nesnelere yapın. Sadece size ait olan. Ödünç alınmış nesnelere kullanmayın. Çocuklarınızı kullanmayın. Bunun için tercihen köpeklerinizi kullanmayın. Bunu nesnelere yapın. Biz enerjiyi akıtmaya başlayacağız. Biz onu para, cep telefonları, arabanız, bilgisayarınız gibi size ait olan herhangi bir parçaya yerleştirmeye başlayacağız.

Sizinle tüm çevrenizdeki gerçeklik arasında doğal olmayan bir engel var. Kendinizi diğer herşeyden ve aynı zamanda kendinizden de ayırmanın böyle bir yolunu – gerçekten çok akıllıca olan bu yolu – buldunuz. Kendinizi bu gezegenden ayırıyorsunuz, sanki o ayrı bir gezegenmiş de siz de

buradaymışınız gibi, ve bugün Toprak Ana – Gaia – burada. Sence bir sakıncası yoksa ayağa kalkar mısın... evet, evet. Teşekkür ederiz. Teşekkür ederiz. (Gaia kılığında girmiş bir hanımın ayağa kalkması üzerine izleyiciler alkışlar)

Pekâla, ve Dünya üzerinde tümüyle bedenlenmiş olmanıza bir bakıma duyduğunuz kızgınlık ya da direnç yüzünden, kendinizi yaşamınızdaki nesnelere de ayırdınız. Ve maddi şeylerin sizi burada tutsak edeceğine ilişkin bir inanç da var. Oysa etmezler. Doğrusu, onlar sizin özgürleşmenize yardımcı olacaklar.

Böylece biz şimdi akıtmaya başlayacağız... enerjinizi, yaşamınızdaki şeylerinize akıtmaya başlayacaksınız, ve bunu çok basit bir biçimde yaparsınız. (Linda'ya döner)

LİNDA: Ne?

ADAMUS: Aranıyorum...

LİNDA: Ne?

ADAMUS: ... Cauldre için bir nesne. Senin yüzüğünü alacağım, sadece göstermek amacıyla. Bu çok kolaydır.

Şimdi, ışılan bir varlık olduğunuzu anlayın, bunu bilerseniz de bilmeseniz de. Her an enerjileri yayarsınız. Bazı enerjiler elektriksel ya da manyetik özelliklere sahiptir; bazıları, sizin ışık diyeceğiniz, bilirsiniz, ışıktaki gibi ışık (tavandaki ışıkları gösterir) özelliklerine sahiptir; ve bazıları da daha çok bu saf ruhsal enerji yelpazesine sahiptir. Sizler sürekli ışırsınız, ama bunu bir şekilde odaklanmadan, bilinçsiz gerçekleştirirsiniz.

Enerjinizi, hiçbir beklenti ya da gündem olmadan nesnelere akıtmaya başlayabilirsiniz. Nesneyi başka bir şeye dönüştürmeye çalışmazsınız; tam anlamıyla kendinizi paylaşırsınız. Ve bunu yaptığınız zaman, kendinizi bu yüzüğe akıttığınız zaman, içinizdeki hiçbir şeyi teslim etmezsiniz. Öz enerjinizin bir bölümünü alıp da başka bir yere yerleştirmiyorsunuzdur, çünkü şimdi Yeni Enerjide, asla bir kayıp söz konusu değildir. Hep kazanç vardır. Bakın, Yeni Enerji farklı çalışır. O asla alıp götürülemez, ortadan kaldırılamaz. Enerjinin özsel değeri hep aynı kalır ya da büyür. Bu nedenle, kendinizin bir parçasını teslim ediyorsunuz diye kaygılanmayın.

Biz burada aşulamaya başlayacağız, ya da bazılarınızın kaynaşma dediğine – bir kaynaşmaya ve birleşmeye. Kaynaşmanın Fransızcası, Mélange mı? (izleyicilerden biri onaylar, “Mélange”) Mélange (Melanj). Bu kulağa füzyondan daha güzel gelmiyor mu?

Diyelim ki buna ne isterseniz diyebilirsiniz... hadi birlikte, mélange diyelim. Onu... bir sakıncası var mı? (Alain kelimeyi Fransızca aksanıyla söyler, “mélange”) Mikrofon lütfen.

LİNDA: Hemen.

ADAMUS: Bunun içindeki nüansları gerçekten duymanız gerekiyor, Fransız dilinin güzelliğini.

ALAIN: Mélange.

ADAMUS: Mélange. (ağız dolusu kurabiyeyle söyler) Mélange. (yoğun kahkahalar) Cauldre, ağız doluyken daha güzel Fransızca konuşabiliyor. (yoğun kahkahalar)

Böylece, biz akıtmaya başlayacağız. Ve bu akıtma kafanızı karıştırmayın. Bu çok basit bir işlemdir. Neden? Neden. Biz bunu neden yapıyoruz? Çünkü bu yüzük, ya da elinizde hangi nesneyi tutuyorsanız, burada gördüğünüzden çok daha fazla potansiyele sahiptir. Açıkça görünen, birkaç küçük taş – ben gerçekten Cauldre'nın ona (Linda'ya) daha büyük taşlar – ve biraz da altın –

almasını isterdim. Bu arada, altın – ve biz göreceğiz ki... biz değerli taşlara ve mücevherata girmeye başlayacağız.

LİNDA: Canım benim. (kahkahalar)

ADAMUS: Altın güzeldir, çünkü altın, simya sırasında enerjileri dengelemek açısından herhalde en iyi insansı cisimdir. Simyacılar şeyleri altına dönüştürmeye çalışmıyorlardı; onlar gerçek altını ya da altının enerji dinamiklerini, bir işlemi dengelemek için kullanıyorlardı. Her simya kullanımınızda, her dönüştürdüğünüzde, bir şeyin içindeki enerjiyi her ortaya çıkarışınızda, muazzam bir enerji alışverişi ve dönüşüm gerçekleşir. Ve bu aslında fazla güçlü olabilir. Simyacıların altınla çalışmasının nedeni, altının işlemi dengelemenin bir yoluna sahip olmasındandır, böylece sizi bunaltmaz. Küçük bir altın, simyayı gerçekten dengelemede büyük iş görür.

Peki biz neden akıtma/aşılama yapacağız? Eh, çünkü bu yüzük, bir yüzükten çok daha fazlasıdır da ondan. Bu yüzük, daha farketmeye bile başlamadığınız potansiyellere sahiptir. Şimdi sahip olduğun o yüz dolarlık banknot – o senindir, artık Cauldre'nin değil – içinde potansiyellere sahiptir. Bir kağıt parçasıdır ama, akıtma ya da aşılama yoluyla muazzam potansiyellere sahiptir. Başka bir deyişle, başka bir insan size alçakça bir şey yapacak ya da kötü bir ruh sizi ele geçirecek kaygısını taşımadan o nesneye bir parçanızı yerleştirecek kadar benliğinize güvenmek. Ruhlar sizi ele geçirmek istemezler. Güvenin bana. Gelişiminizin bulunduğunuz noktasında değil. Siz onlar için fazla temiz, fazla berraksınız. Onlar başka insanların peşinden gidiyorlar. Bundan daha sonra söz edeceğim.

Pekâla, akıtmayı nasıl yaparsınız?

(Adamus derin bir nefes alır ve yumuşak bir şekilde yüzüğe üfler)

İşte yaptım. Derin bir nefes aldım. Gevşedim. Hiçbir beklenti yok. Değişimi zorlamak yok. İteleme yok, direnç yok. Kendime o kadar güveniyorum ki, kaygılanmam gerekmiyor. Ve nefes yoluyla paylaştım. Akıttım. Hiçbir talebim olmadan, “Tamam, şimdi daha büyük beş yüzüğe dönüşmelisin” demeden, bu nesneye genişledim. Bu beklenti vs gibi şeylerin hiçbiri olmadan; ama hayatımla ilgili öylesine bir sevinç hissediyorum ki, bunu çevremdeki fiziksel cisimlerle de paylaşabilirim.

Şimdi, derin bir nefes alın.

Nesnenizi elinize alın. Tüm beklentileri salverin. Kendinize güvenin. Aamyo. Aamyo. Ve sadece kendinizi o nesneye üfleyin.

(duraklama, izleyiciler nesnelere enerjilerini akıtır)

Eğer, “Sen ne halt ettiğini sanıyorsun?” ya da “Offf, öğleyin sarımsak yememeliydim!” diyen o küçük zihinsel sızlanma devreye girerse, salverin gitsin.

Siz şimdi az önce kendi – bu arada, nefes, gerçekleştirmesi en kolay olandır; bir dolu başka şey de var, ama nefes kolaydır – siz az önce kendi benliğinizi, Ben'im'inizi, aamyo'nuzu, bu nesneye paylaştınız.

Bu, prana değildir. Chi (Çi) değildir. Bu, evrensel Alan enerjisi falan değildir. Bu sizdir. Anladınız mı? Başka bir yerden gelmiyor. Başka bir gezegende bulunan bir enerji havuzuna falan gitmiyorsunuz. Bu, şeylerden akan o tipik yaşam gücü enerjisi değil. Bu sizdir. Saf siz.

Şimdi, olan şudur, o nesne ansızın sizi üstlenir, benimser. Siz şimdi onun içindesiniz. Kapana kısılmış değilsiniz, ama onun bir parçası haline geldiniz. Bu derin güven derecesiyle, aamyo'yla, ondan korkmuyorsunuz. “Aman Allah'ım, az önce tüm kötü karmamı buna yerleştirdim” diye korkmuyorsunuz. O sizin saflığınızdır. Sizin aamyo'nuzdur. Hatta aamyo'yu şarkı olarak da söyleyebilirsiniz. Aaaaaaammmmyooooo.

Benim saflığıım, benim sevgim ona geçiyor. Teşekkür ederim. (Yüzüğü Linda'ya geri verir) İzle, onun potansiyelleri nasıl ortaya çıkardığını gözle.

Şimdi, şunu sorayım. Birdenbire – şunu geri alabilir miyim? (Linda'ya) – Şimdi, bunun içine nefesinizi üflüyorsunuz, bu güzel yüzüğe, ve ansızın onu kaybediyorsunuz... ne olur? (yüzüğü arkadaki kapıdan atıyormuş gibi yapar, Linda nefesini tutar)

LİNDA: Bunu düşünme bile!

ADAMUS: Ben onu buraya, bugün ele geçirilmiş diğer aletlerin yanına koyuyorum. Pekâla, o nesneyi ansızın kaybettiniz. “Olamaz! Yanlış yaptım! Ve şimdi kötü bir büyü gibi geri tepiyor.” Hayır. Bunun kesinlikle olması gerekiyordu. Aamyo'ya geri dönün. Burada olan, meydana gelen bir şey vardır. O yüzük kaybolmamıştır. O yüzük başka bir boyuta, fiziksel olmayan bir boyuta genişlemiştir.

LİNDA: Bu yılki doğum günü armağanımın başına gelen bu muydu?

ADAMUS: Tam olarak buydu. Tam olarak buydu! Öyküyü anlatabilirsin.

LİNDA: Türkiye'de Kapalıçarşı'ya gitmiştik, ve çarşıdaki o güzelim şeylere bakıyorduk, ve birden Geoff, sanırım bazı tesirlerin etkisiyle, o güzel altın bileziği gördü ve bana almayı teklif etti. Enfes bir şeydi. Çok değerliydi. Ve ben bayıldım ve kabul ettim ve bileğime taktım, ve Mısır'a giderken uçakta yok oldu. Hüü, hüü, hüü, hüü. (ağlıyormuş gibi yapması üzerine kahkahalar yükselir)

ADAMUS: Yok oldu mu acaba? Yok oldu mu acaba? Yoksa başka bir şey mi oldu? Başka bir boyuta mı kaydı? Ya da bir Türk'ün ya da Mısır'ının bileğine mi kaydı? Farketmez. Farketmez, çünkü onun içinde çok güzel bir enerji vardı. Sadece cismin altını ve sadece güzelliği değil, ama Cauldre'nin sevecen enerjisi ve Linda'nın doğumgünü vardı.

Şimdi, makyö der ki, “Ben yanlış bir şey yaptım. Dikkatli değilim. Eşyalarıma daha iyi bakmam gerekir.” Ya da, makyö için başka bir örnek, Linda'nın kullandığı örnek, “Sevgiye değer değilim.”

LİNDA: Bu çok açıktı. Teşekkür ederim.

ADAMUS: Çok açık. (kahkahalar) “Bunu hak etmiyorum. Yeterince iyi bir eş değilim. Ben... bu güzel armağanı kabul edemem.” (Linda ona bir yastık atar) Sadece ben vurabilirim. (kahkahalar)

İşte bu makyö'dür. Saçmalık. Aamyo şudur, “Bu armağan, vermeyi sürdürecektir. Bu armağan gidip genişledi. Benim bileğimde olsa güzel olurdu ama olması gerekmiyor. Bu armağan oralarda bir yerlerde ve bir dolu başka armağanı geri getiriyor.”

Herşey bilincinize bağlı – bilincinize. Eğer makyö'daysanız, haklısınız. O şeyi kaybetmişsinizdir ve asla geri gelmeyecektir. Eğer aamyo'daysanız, onun içindeki potansiyelleri açığa çıkarmışsınızdır, ki birçok potansiyele sahipti. Bu kadar güven duyabilir misiniz? (birisi, “Vaay” der) Vaay, doğrudur. Vaay. Bu, bu Yeni Enerjideki hayattır, ve bizim gerçekleştirdiğimiz de budur.

Şimdi geri dönelim ve... (Linda'yı öper) Bu, Cauldre'dan geldi. Pekâla, akıtma, buna geri dönelim. Birleşme, kaynaşma, kay... kay...

Böylece şimdi sizden bunu cisimlerle yapmanızı isteyeceğim, ve bunu her an, her yerde yapabilirsiniz. Çevrenizdekiler... senin şu şeyini alabilir miyim... şimdi bunu kullanacağım. (Paul'un cep telefonunu alır)

LİNDA: Eyvah.

ADAMUS: Çevrenizde insanlar olsa bile, ve siz de birazcık akıtma/aşılama yapmak istiyorsanız... (telefonu tutup da 'gizlice' ona üflemesi kahkahalara neden olur) onların farketmesi bile gerekmiyor. Ya da konuşuyormuş gibi davranabilirsiniz... (telefonu kulağına götürür ve yandan ona nefes verir, yoğun kahkahalar) Görüyor musunuz, enerjinizi herşeye akıtabilirsiniz.

Pratik Uygulamalar

Pekâla, bunun bazı pratik uygulamaları nelerdir ... eh, herşeyden önce, bunu yapma amacını hatırlayın, siz Ben'im'inizi paylaşıyorsunuz. Şimdi öylesine cesur ve öylesine güvenlisiniz ki, çıkıp sahip olduğunuz herşeyi onunla gübreleyebiliyorsunuz. Onu yayıyorsunuz. O, nesnelere hayat verecektir. Onlara hayat verecektir.

Bunu bir deneyin isterseniz. Evinizde küçük bir biblo, küçük bir heykelcik varsa – saklasanız ve bana ondan söz etmeseniz bile, hepimizin evinde olduğunu biliyorum – bir Kuan Yin biblosu, İsa biblosu. Ama lütfen, çarşıdaki İsa'yı kullanmayın, bilirsiniz, hani sade bir İsa biblosu. Ya da şu cicili bicili biblolardan birini. Şimdilik bir Adamus biblosunun satıldığını hiç sanmıyorum, ama inanılmaz olurdu. Ya da gidin çarşıdan bir şey alın. Belirli bir şeyi tanımlaması bile gerekmiyor. İçi doldurulmuş bir hayvan olabilir, bir bebek olabilir ya da bir şey.

Akıtmaya başlayın. (bir fincana nefesini üfleyerek gösterir) O nesneye hayat vereceksiniz. Canlı olmayan bir nesne, küçük bir biblo – ona hayat vermeye başlayacaksınız.

O sizin enerjinizi tutmaya, taşımaya ve ifade etmeye başlayacaktır. O sizin doğal bir uzantınızdır. O nesne komodininizde duracaktır ya da başka bir yerde, ve birkaç ay boyunca ona yumuşak bir biçimde – anahtar kelime bu, yumuşak biçimde – (enerjinizi) akıttıktan sonra, ansızın ona bakacaksınız ve o şarkı söylüyor ve dans ediyor olacak. Bu, başkaları da onun şarkı söyleyip dans ettiğini görecektir anlamına mı geliyor? Hayır. Görecekler mi? Herhalde. Herhalde. Ya da sadece odada bazı garip şeylerin olageldiğini farkedecekler. Ama o şarkı söylemeye ve dans etmeye ya da konuşmaya başlayacak, ve o sizdir. Bunu asla unutmayın. O sizdir. Sizdir. Bu, sizin nesneleredeki sevginiz ve sevincinizdir. Ve o bunu yaparken, aynı zamanda da potansiyelleri açığa çıkartacaktır. Bu, o şeylere tapmakla ilgili değildir. Bu, kendinize şimdi öyle bir güven besliyorsunuz ki, kendinizi açıp o güveni – ah, aamyo – herşeyle paylaşabilirsiniz demektir.

Hadi, bize kalan şu son dokuz dakikada bununla ilgili bazı pratik uygulamalar düşünelim. Pekâla, Linda mikrofonla, lütfen.

LİNDA: Memnuniyetle.

ADAMUS: Ve lütfen, hatırlatayım – şu anda yalnızca size ait nesnelere. Ve biliyorum, bazılarınız gidip eşlerinize üflemeye kalkacak. Yapmayın bunu. (kahkahalar) Bu, şefkat yoksunluğudur. Sadece size ait nesnelere ya da size ait mallar ya da adına her ne demek istiyorsanız. Bu noktada gerçekten evcil hayvanları da önermem. Bir ara bunu da ele alacağız. Evet, onlara "sahipsiniz". Ama hayır, aslında değilsiniz. Onlar buna karşılık vermeye bayılacaklar. Onlar – evet, biriniz anladı bile – onlar zaten buna karşılık veriyorlar. Zaten veriyorlar. O evcil hayvan sizdir, ama bunu bilinçli olarak yapmıyorsunuz. Kendinizi bunu yapmaktan birazcık daha alıkoyun.

Ağaç gibi şeyler. Sadece yürüyün dışarda, ağaçlardan şu anda uzak durun. Sahip olduğunuz nesnelere, size ait olanlar. Mücevherat. Hadi başka şeyler de düşünelim. Pratik uygulamalar. Hayatınızdaki maddesel nesnelere hayata geçirecek ve potansiyelleri açığa çıkartacaksınız.

LİNDA: Dolmakalemim.

ADAMUS: Dolmakalemim. Dolmakalem güzel bir örnek. Peki neden bir dolmakalem?

LİNDA: Benim adıma ifade etsin diye dolmakaleme akışı yaratmak için.

ADAMUS: Ve bu sadece nesneleriniz için. Hayvanlar yok. İnsanlar yok. Bunu basit tutun, özellikle de önünüzdeki bir ya da iki ay boyunca.

Pekâla, tamam, bir dolmakalem. Şimdi dolmakaleme nefesini üflersin. Aamyo'yu gerçekleştirsin. Kendini açarsın. Kendi enerjini akıtırsın – bu kelimeyi hatırlayın, akıtmak. Prana değil, diğer şeylerden birini değil – kendi enerjinizi, kendi ruhsal benliğinizi.

Pekâla, senin dolmakalemin. Tamam.

CAROL: Peki ya araban.

ADAMUS: Araba. Mükemmel bir nesne. Bir ödül verin. Bir ödül, evet.

LİNDA: Kimdi o? Kimdi? Carol.

ADAMUS: Araba. Şimdi, siz bunu yapıyorsunuz – bunu biliyorsunuz – bunu zaten yapıyorsunuz, ama bilinçli yapmıyorsunuz. O arabayı üzerinize aldıktan birkaç gün sonra o siz olur. Ve sizin şeyleriniz arabada birikir. Arabanızla sorunlar mı yaşıyorsunuz? Derin bir nefes alın. Araba aslında kendinin başka bir potansiyeline geçebilir ve size çok daha muhteşem bir şekilde hizmet edebilir, ki bunu yapmak isteyip de yapamamıştır.

Aamyo'yu kullanın, yolda giderken arabaya nefesinizi üfleyin. Ha, ha, ha, ha, ha, ha (Adamus bir yandan çok hızlı nefes alırken, bir yandan da araba sürüyormuş gibi yapar; kahkahalar) Şimdi kendinizi arabanıza akıtmak için bilinçli bir seçim yaparsınız. O da yeni potansiyelleri ortaya çıkarır. Size hizmet edecektir, sizi daha güvenli ve daha güvenilir biçimde dolaştırır ve eskiye kıyasla daha az benzin harcar. Kesinlikle.

Sonraki.

KATHLEEN: Bilgisayar!

ADAMUS: Tabii ki. Mikrofonu kullanalım.

JOSHUA: Kredi kartım.

ADAMUS: Kredi kartın! Buna bayıldım! Buna bayıldım! (izleyiciler alkışlar)

Şimdi, hatırlayın, beklenti olmayacak, beklenti olmayacak. “Bütün borcumu kapat” demeyeceksin, yoksa birden bir tür kutupluluğu ya da dualiteyi devreye sokmuş olursun. Ve buna bulaşmak istemezsin. Sadece kendini ona akıtırsın. O kredi kartı canlanır. Yeni potansiyelleri açığa çıkarır. Sen kendine güven içindedir, onun için potansiyellerden korkmazsın. Onlarla başa çıkabilirsin, ve ona nefes verirsin. Mükemmel. Mükemmel. Bir Adamus ödülü aldın mı?

LİNDA: Onun icabına baktım bile.

ADAMUS: İki tane alması gerektiğini düşünüyorum. Görüyor musun? O kredi kartı şimdiden çalışmaya başladı. (kahkahalar) Pekâla mikrofonu bekleyelim. Peki sonraki.

LİNDA: İşte burada.

KATHLYN: İş izin belgesi.

ADAMUS: İş izin belgesi. Bu da iyi. Ne tür bir iş?

LİNDA: Ne tür bir iş?

KATHLYN: Benim bahçe danışmanlığı işim var.

ADAMUS: Bahçe danışmanlığı. Güzel. Mükemmel. Ona, hiç bir gündemin, hiçbir beklentin olmadan nefesini üfle, ona ruhunu üflüyorsunuz. Ve, biliyor musunuz, bir çoğunuz için, ruhunuz şu anda yaşamınızın içinde değil, oysa olmak istiyor. Sizin insanlığınız yaşamınızın içinde, ve içinde olmak istediğinden pek de emin değil. Gülebilirsiniz şimdi. (kahkahalar)

Böylece, tanrısallığın nefesini yaşamınıza veriyorsunuz. Bunun nasıl çalıştığını görüyor musunuz? Ne kadar da basit. Tanrısallık ayrılmıştı. Oralarda bir yerlerdeydi. Siz şimdi ruhunuzu yaşamınıza nefesinizle üflüyorsunuz. Evet! Evet! Heyecanlanıyorum. Peki başka? Başka?

INGE: Peki ya gözlüklerin?

ADAMUS: Gözlükler. Elbette. Elbette. Gözlükler, ama bir gündem, beklenti olmadan. Gözlerinizin daha iyi olacağına ilişkin bir beklenti olmasın. Mutlak güven. Bu, yüzünde taşıdığı bir şey olduğu için ve senin için orada olduğu için ona nefes veriyorsun. (sık nefes alarak) “Ha, ha, ha, netlik, ha, ha, ha, daha iyi gözler” demezsin. Sadece nefesle ruhunu ona üflüyorsunuz. Sizinle maddesel dünyanız arasında bir ayrılık yerine, biz onları şimdi kaynaştırıyoruz, öyle değil mi Aandrah? Kesinlikle. Pekâla gözlükler. Başka? Önemli olan bir tane?

LİNDA: Bir dakika. Bir dakika. Burada.

ADAMUS: Sadece mikrofonla.

VINCE: Ev anahtarı. Ev anahtarı.

ADAMUS: Ev anahtarı. Peki o lanet evin tümüne ne oldu? Orada duruver – haa! (büyük bir nefesle üfleme üzerine kahkahalar) Evet.

VINCE: Eh, ben senin kadar büyük düşünmüyorum!

ADAMUS: Ev mi anahtar mı? Ama evet, anahtar evini temsil ediyor, onun için bunu sadece anahtarınla yapabilirsin. Kesinlikle, evin. Evin, neredeyse diğer herşeyden daha çok senin enerjini içerir. Gerçekten. Çünkü o... eh, orada çok zaman geçirirsin, orası senin inzivaya çekildiğin yerdir. Peki, evine nefesini üflersin. Ruhun şimdi evine gelir, fiziksel evine. Ruhun başka bir eve gitmişti, ve şimdi yuvana gelebilir. Bunun nasıl çalıştığını görüyor musun? Sen kendini yaşamına getiriyorsun, akıtıyorsun, kaynaştırıyorsun, ve bu, önceden bilinmeyen potansiyelleri açığa çıkartıyor. Sonraki.

ALAYA: Merhaba Lara, Marty. Biliyorum şu anda evdesiniz. Yiyeceğimiz. Yiyecek.

ADAMUS: Yiyecek. Yediğiniz herşey. Kesinlikle! Ve lütfen, bilirsiniz, yiyeceklerinize büyü yapmaya çalışmıyorsunuz. Siz yiyeceği Reiki-leştirmeye çalışıyorsunuz. Onu kutsamazsınız bile. Kutsamanız gerekmez. Sadece ruhunuzun o yiyecekte olmasına izin verirsiniz, ve o, potansiyelleri açığa çıkartır, ister pizza olsun ister organik fasulye, ister biftek ister balık, ister patates kızartması ister baklagil olsun. Farketmez. Beslenmenizle ilgili tüm o şeylerden kurtulursunuz çünkü farketmez. Ruhunuz artık o yiyecektedir. Artık enerji ya da protein ya da herhangi başka bir şey için o yiyeceğe bağımlı değilsindir. Aslında yaptığın şey, “Ben buna zaten içimde sahibim, ve şimdi yemekten hoşlandığım için yiyeceğim” demektir. Larry.

LARRY: Tüm cüzdanım.

ADAMUS: Tüm cüzdanın. Tamam, evet. Bu da iyi, çünkü cüzdanın çok semboliktir. Cüzdanın ne durumda?

LARRY: Boş. (kahkahalar)

ADAMUS: Nasıl?

LARRY: Boş. O boş. Bir yüzlüğün var mı? (kahkahalar)

ADAMUS: Evet. Ağır mı hafif mi?

LARRY: Ağır.

ADAMUS: Kendine bakma. (Larry kameramanlığını yaptığı kameraya bakar)

LARRY: Ben sana bakıyorum, görüntünü kamerada yakaladığımdan emin olmak için.

ADAMUS: Cüzdanın. Kesinlikle haklısın. Şimdi, ben ama sana meydan okuyorum – sana – bunu güven içinde yapman konusunda meydan okuyorum. Bunu makyö halinden yapmak değil de, bir ihtiyaç ya da boşluk olduğu hissinden değil de, bir aamyo halinden gerçekleştirmen. Mutlak güven. Bunu yapabilir misin, sevgili arkadaş.... kameraya bakma.

LARRY: Bana konuşuyor. (resim seçici kulaklığından onunla konuşuyordur)

ADAMUS: Ona o kameraya bakmamasını söyle.

LARRY: Kes şunu!

ADAMUS: Sen, ilk ve son kez, nefesinle ruhunu yaşamına üfleyebilir ve bolluğu alıp kabul edebilir ve ruhsal yolculuğunda (bolluk sorunu) dikkatini dağıtacak diye kaygılanmaktan vazgeçebilir misin?

LARRY: Evet.

ADAMUS: Teşekkür ederim. Güzel. Tamam. Sonraki. Başka nelerin içine kendinizi akıtırsınız?

DAVE: Müzik aletleri.

ADAMUS: Kesinlikle. Bu da iyi bir tane. Müzik aletleri, hatta – ve özellikle – bir müzik aleti çalmıyorsan. Git bir tane satın al. Ona nefesini üfle. Hayata geçmesini izle. Gerçekten.

Tamam, birkaç tane daha alalım, benim bir randevum var. Geç kalırsam Kuthumi sinirlenir.

LAUGHING BEAR: Yatağım.

ADAMUS: Yatağın. Bu da iyi. Bu gerçekten iyi. Yatağında ne olur? Hayır, ben... (kahkahalar)

LİNDA: Lütfen.

LAUGHING BEAR: Evet, benim altarım, mihrabım. Evet.

ADAMUS: Yatağın, çünkü orası senin rüya platformun.

LAUGHING BEAR: Evet.

ADAMUS: Ve sadece uyumak değil, ama yatağınla ilişkili potansiyelleri açığa çıkarmayı hayal edebilir misin? Mükemmel. Ve bir tane daha alalım. Ve belki Jean, sen online bir forum ya da bir mesaj tahtası falan başlatabilirsin ve Şambra da, ruhunu üfleyeceği ve hayata geçireceği şeyleri oraya yazabilir, ve başka insanlara nefes üfleyecek olurlarsa, onları ikaz edebilirsin. Evet.

JEAN: Bedenim.

ADAMUS: Bedenin – mükemmel! Mükemmel. (üfler) haa, haa – bedenim! Bedenin! Kesinlikle. Bedeninizde kapana kısıldınız ve o da size ihanet ediyor gibi bir yanılısamaya sahiptiniz. Ya da ihanet etmiyorsa da edeceğine (inanıyorsunuz). Hastalıkla gelen ölüm, yaşlılıkla gelen ölüm, yıpranmayla gelen ölüm inancınız var. Yani bunların hepsi bedeninizde olageliyor. Kendinizi – haa – nefesinizle bedeninize akıtsanız ne olur? Bazılarınız bedenim, ruhun evi/yuvası olduğunu düşünüyor. Hmm, hmm, hmm, hmm, hmm. Ruhunuzun oraya girmesine izin vermediniz, çünkü o bedenden aslında hoşlanmıyorsunuz ya da sağlığınıza ya da biyolojinizle ilişkili ya da ona bağlı hangi sorunlar varsa. Bedeninize nefesinizi üfleyin. Kesinlikle. Mükemmel bir tane. Umarım herkes bir Adamus ödülü alıyordu.

LİNDA: Evet efendim. Evet.

ADAMUS: Pekâla. Şunu toparlamanın zamanı geldi. Gelecek ay devam edeceğiz. Bu arada, lütfen, birkaç nesne bulun. Ha, bunu abartmanız gerekmiyor, ama sizin için gerçekten önemi olan nesnelere bulun, şuradaki tahtada gördüklerinizi. Ve bu sadece bir mücevher parçası olabilir. Uzun zaman önce bulup eve getirdiğiniz ve kim bilir nerede duran bir taş olabilir... umarım bir altarnız/mihrabınız yoktur. Var mı Laughing Bear? (evet anlamında başını sallar) İndir onu. İndir onu. Bugün, en geç yarın. Altar/Mihrap falan yok. Altarın üzerindeki yegâne şey kıyınız olmalı. (kahkahalar) Bu gerçek bir bildiridir. Bir altarnın ya da mihrabın üzerinde başka hiçbir şey görmek istemiyorum. Oraya poponuzu koymaya korkuyorsanız, kendinizden başka, ya da sizin bir resminizden başka hiçbir şeye tapmamalısınız. Hele bir yapın da göreyim. Herşeyi indirin ve oraya kendinizin bir resmini koyun. Hadi yapın da göreyim.

Pekâla, tamam. Altarmış. Ne yani?! İsa altarnızda durmak istiyor mu sanıyorsunuz? Hayır! Buda altarnızda durmak istiyor mu sanıyorsunuz? Hayır! O altarnızda sizin durmanızı istiyor. Öz saygısı olan tek bir Yükselmiş Üstat bile tapılmak istemez. Hiç istemez! Onların gerçekten rezil öyküleri var. Bazısını toplantılarımızda anlattım. Yolculukları sırasında hepsi makyoyu yaşadı – çarmıha gerildiler, açlıktan öldüler, her ne idiyse. Onlar, sizin onlara tapmanızı istemiyorlar, çünkü, neden biliyor musunuz? Kendilerinin izledikleri yolu izlemenizi istemiyorlar da ondan, tıpkı sizin, yeni uyanmakta olanların sizin izlediğiniz yolu aynı izlemelerini istememeniz gibi. Yaşamınız boyunca içinden geçtikleriniz için onların size tapmalarını ister miydiniz? Kesinlikle – belki – hayır!

Hayır, ve bu, yolunuz yanlış olduğundan değil, siz yolu açıyordunuz. Bunu gerçekleştirmenin – ah, Kuthumi, bir dakikaya kadar bitiriyorum – daha etkili, daha zarif bir yolu var. Ve işte aamyo budur. Bu, eylem içindeki mutlak zerafettir. Mutlak zerafet. Onlar sizin altarnızda oturmak istemezler. İndirin onları. Ve Gaia da altarnızda olmak istemiyor. O, bildiğiniz gibi, gidiyor. Onlar orada olmak istemiyorlar. Kristaller? Onlar uzun zaman önce enerjilerini kaybettiler. Kristallere ya da başka herhangi bir şeye tapmaya ihtiyacınız yok. Sizin resminiz, altarnın üzerinde sizin resminiz olsun.

Böylece, derin bir nefes alalım. Bugün çok şeyden söz ettik, harika bir toplantı daha oldu. Çabucak bir üzerinden geçelim.

Güven, aamyo. Önemlidir. Eğer bu akıtmayı gerçekleştirecekseniz, onu bir güven alanından yapmak istersiniz. Kendinize, hiçbir çekince olmadan ya da hiçbir kararsızlık olmadan güvenmek istersiniz. “Ben o Ben'im.” Daha ne olabilir ki? Ancak o zaman akıtmayı ya da aşığı gerçekleştirebilirsiniz.

Biz... bu füzyon ya da akıtma ve onun kendi yaşamınızda ne tür bir fark yaratacağı hakkında üç ya da dört dizi boyunca konuşacağız. Bu muazzam bir fark yaratacak, bunu gerçekleştirmekle, buraya ilk kez gelen meleksel varlıklar için de. Birlikte gerçekleştireceğimiz şeyler için muazzam bir fark yaratacak. Dünyanın potansiyeli için bir fark yaratacak. Bugünün geç saatlerinde, ya da yarın, birlikte o olayı yaşarken, bir fark yaratacak. Muazzam bir fark.

Böylece, derin bir nefes alalım, güvenle ilgili, aamyo'yla ilgili. Derin bir nefes alın ve, bilinçli olarak ruhunuzu paylaştığınızda, benliğinizi paylaştığınızda ve onu yaşamınızdaki nesnelere nefesinizle üflediğinizde, sizinle maddesel dünyanız arasında artık bir ayrılık yaratmadığınızı anlayın. Artık sizinle ruhunuz arasında bu dünyada bir ayrılık yaratmıyorsunuzdur. O nesnelere nefesinizle hayat üflediğinizde, onlar gerçekten hayat kazanırlar ve yepyeni bir biçimde size hizmet ederler.

Böylece, sevgili Şambra, derin bir nefes alalım, ve sizinle bu gecenin ilerleyen saatlerinde görüşeceğiz.

Bu arada, herkese, herkese hatırlatmam gerekir ki, tüm yaratımda her şey yolunda, ve bu yüzden, hepimiz olduğumuz herşeyiz. Guten Abend (İyi akşamlar).

Şaud yayınlandığında bizden epostayla bir uyarı almak isterseniz, eposta listemize kaydolmak için aşağıya tıklayın.

<http://www.crimsoncircle.com/Newsletter/SignupforOurMailingList/tabid/1546/Default.aspx>

Tobias, Adamus Saint Germain ve Kuthumi Lal Singh'in katılımıyla gerçekleşen Kırmızı Çember Materyalleri, Ağustos 1999'dan beri bedelsiz olarak sunulmaktadır.

Kırmızı Çember, Yeni Enerjiye geçecek ilk kişiler arasında bulunan ve Şambra denen insan meleklerden oluşan küresel bir ağdır. Onlar yükselişin sevinçlerini ve zorluklarını deneyimlerken, içlerindeki Tanrı'yı keşfetme yolculuğunda olan diğer insanlar için de bir Bayrak haline gelmektedirler.

Kırmızı Çember her ay Colorado'nun Denver bölgesinde toplanmaktadır ve Adamus, Geoffrey Hoppe aracılığıyla son bilgileri sunmaktadır. Bu Kırmızı Çember toplantıları genele açıktır ve isteyen herkes katılabilir.

Eğer bunu okuyorsanız ve bir bağlantı hissediyor ve gerçek olduğu duygusuna kapılıyorsanız, gerçekten de Şambra'sınızdır. Benzer insanlar ve melekler için bir öğretmen ve rehbersinizdir. Şu anda ve gelecek tüm zamanlar için içinizdeki tanrısallık tohumunun çiçek açmasına izin verin. Asla yalnız değilsiniz, çünkü dünyanın her yanında aileniz ve çevrenizdeki alemlerde melekler var.

Bu metni, ticari olmaksızın, bedelsiz olarak özgürce paylaşabilirsiniz. Lütfen bilgiyi bütün olarak, ve bu dip notlar dahil paylaşın. Her türlü farklı bir kullanım için yazılı olarak Geoffrey Hoppe, Golden, Colorado'dan onay alınması gerekir. İletişim için aşağıdaki web sitesine gidin:

www.crimsoncircle.com

Telif Hakkı 2010 Geoffrey Hoppe, Golden, CO 80403

ŞAUD 4: “Sihirin Geri Dönüşü” KIRMIZI ÇEMBER MATERYALLERİ

(BİR SONRAKİ) Dizisi

ŞAUD 4: “Sihirin Geri Dönüşü” – ADAMUS’un katılımıyla

Kanallık, Geoffrey Hoppe
Kırmızı Çembere sunulmuştur
6 Kasım 2010

www.crimsoncircle.com - <http://kirmizicember.org>

Ben o Ben'im, Egemen/Mutlak Alan'dan Adamus.

Aamyo'ya hoşgeldiniz. Kendinize, Ruh'a, tüm yaratılışın nimetlerine ve sihirine tümüyle güvendiğiniz doğal varoluş halinize hoşgeldiniz. Müzik çalarken, ve binlerce – çekilmenize gerek yok bayım, içinde sizin için para yok (kahkahalar) – binlerce ve binlerce insan, dünyanın her yanında uyanmakta olan insanlar bize katılırken, şeylerin biraz sakinleştiğini hissedebildiniz mi.

Aamyo'nun bu kutsal alanında derin bir nefes alalım – aamyo, varoluşun doğal hali, endişe olmadan, kaygı, sıkıntı olmadan. Aamyo, aslında çabanın hiç olmadığı bir haldir. Hiç çaba yok – bir hayal edin. Çabasız yaşamı hayal edin. Yani, gerçekten, onu bir an için hayal edin. Onu hayal etmeye başlamadığınız sürece olmayacaktır.

Hiç çaba yok. Bununla başa çıkabilir misin, Charlie? Başa çıkabilir misin? Konuş. Sesin çıksın, iyi adam. (Charlie Chaplin gibi giyinmiş biri mimikleriyle bir yanıt verir) Yaşantında çabasızlıkla baş edebilir misin? Baston, lütfen. (“Charlie” Adamus'a bastonu verir) Bugünün aksesuarlarına ihtiyacım var.

LİNDA: Sana bir tekerlekli sandalye de edinelim mi?

ADAMUS: Aa, hmmm, çabasızlık.

Aşılama/Akıtma

Pekâla, Şambra, güne başlarken... (bastonla yere vurur) aa, bunu sevdim! (kahkahalar) Güne biraz aşılamayla/akıtmayla başlayalım. Biraz akıtmayla, ama ben size akıtacağım, izin verirseniz. Bana güveniyor musunuz? (Şambra “Evet” der) Hmm. (suratını buruşturur, izleyiciler güler) Güzel. Güzel.

Peki, size dinamikleri anlatmama izin verin... aa evet, bu çok güzel. (bastonla tavana vurur) Cauldre, sizin şu kanallık hali dediğiniz hale girdiğinde, bir teslimiyet meydana gelir. Sanırım, onun bedenine ve zihnine ve ruhuna girmeme güveniyor, ve biz kaynaşırız. Ben enerjimi onun derinliklerine akıtırım, ve sonra bu güzel kaynaşmayı gerçekleştiririz. Yani burada gördüğünüz, Adamus, Cauldre, sevgili Linda'dır, ve şimdi de siz, ne dersiniz. Benim (enerjimi) size akıtmama ne dersiniz, hmmm, ve sonra, bir süredir gerçekleştirdiğimiz, Şaud denen, o birleşme halini, bu inanılmaz şeyi yaratırız. Buna “bir olmak” demeyelim, ama senkronize olup uyum içinde oluruz.

Böylece şimdi içinize akmak isterdim, tam – Kathleen, bir an için kalkar mısın lütfen – tam göbek deliğinizden. (Kathleen'in göbek deliğini gösterir) Evet! Fişi sokacağım, bu onun için burada var. Priz sizde. Ben fişi sokacağım. Bakın, kafanızı bu işe karıştırmayın diye bunu söylüyorum. Bunu hemen göbek deliğinizden gerçekleştirirsiniz.

Pekâla, git otur canım, ve bunu yapalım. Ben sizin içinize nefesimi üfleyeceğim, enerjimi akıtacağım, kendinizi açın ki daha da yakın bir şekilde birlikte çalışabilelim.

Cauldre ve Linda'yı burada gördüğünüzde, onların fiziksel bedenlerine, sonra zihinlerine, sonra da ruhlarına akmama izin veriyorlar. Böylece biz bu dansı birlikte gerçekleştiriyoruz. Bu eşleşmeyi ya da uyumu birlikte gerçekleştiriyoruz. Hadi bunu hep birlikte gerçekleştirelim. Bizi dinleyenler ve izleyenler dahil. Dünyanın öbür ucunda olmanız, başka bir yerde olmanız – buradayım (kameraya bakar) – şu anlama gelmez... bu garip işte – tekrar bir Birader tarafından vurulmak. (rahip kılığına bürünmüş kameramanın Adamus'a haç işareti yapması, yoğun kahkahalara neden olur) Bu komik işte, bu kez acıtmıyor! (yoğun kahkahalar)

Pekâla, dinleyen herkesin, izleyen herkesin tam göbek deliğinden içeri akacağız. Hadi yapalım. Derin bir nefes alıp gevşeyin. Bu acıtmaz, sanmıyorum.

Ben nefesimle özümü içinize üfleyeceğim – Tanrı'dan Tanrı'ya, ruhtan ruha, kutsal bir varlıktan kutsal bir varlığa – size hemen orada katılmama izin verin.

Derin bir nefes alın.

Ah, o göbek deliği, o merkez uzun süredir aktif değildi. Arada bir temizliyorsunuz, ama çok da sık değil.

Derin bir nefes alın... ve tek tek her birinizle birleşmeme izin verin.

(duraklama)

Zihninize gelmeme de izin verin. Orası birçoğunuz için kutsal topraktı.

Yumuşak, çok yumuşak bir şekilde kaynaşıp birleşiyoruz.

(duraklama)

Ruhunuza, canınıza, özünüze gelmeme izin verin... ki beni biraz farklı bir biçimde bilesiniz, ve ben de sizi tam bir açıklıkla, tam bir şefkatle, tam bir sevgiyle bileyim.

(duraklama)

Görüyor musunuz, işte bu böyle olmalı. Eskiden böyleydi.

(duraklama)

Beslenme yok, beklenti yok, sadece şefkat ve sevgi.

(duraklama)

Ben kendimi size akıtıyorum, her bir parçamı deneyimleyebilesiniz diye, benim deneyimlerimi deneyimleyebilesiniz diye, ve ben de sizinkileri hissedebileyim diye.

(duraklama)

Bir an için buraya akayım. (birisine dokunur)

(duraklama)

Ah, işte bu aamyoyu gerektirir. Başka birinin bu denli yakınlaşmasına izin verebilecek kadar kendine güvenmek, aamyoyu gerektirir. (Linda'nın elini öper) Mmm, bunu sevdim. (kahkahalar) (Adamus onu kolundan yukarıya doğru öpmeye devam eder, Linda iç geçirip onu durdurur; kahkahalar)

Kimsenin sizi bir daha asla incitemeyeceği gerçek bir güven gerektirir. Kimse sizi bir daha asla incitemez. Bu bugün burada herhalde inanılmaz gibi görünüyor. Bazılarınız son zamanlarda incindi. Ama gerçekten, o saf aamyo noktasına – güvene – ulaştığınızda, kimse sizi asla, asla, asla incitemez. Kendinizle ilgili öylesine berraksınızdır ki, artık direnecek hiçbir şey yoktur, korkacak hiçbir şey yoktur, mücadele edecek bir şey yoktur. Evet, evet, mücadele edecek hiçbir şey yoktur. Ben oradaki çıkış levhasına konuşmuyorum. Mücadele edecek hiçbir şey yoktur, bu doğal... bu o doğal haldir. Aslında bu hali ille de başarmaya çalışmıyorsunuzdur; sadece onu geri getirmeye çalışıyorsunuzdur.

Korkmadan, onların sizden (bir şeyler) alacağına kaygı duymadan başka bir varlığın kalbinize, ruhunuza girmesine izin verdiğiniz bir zaman vardı. Bu öldürüldü, tüketildi, baskılandı – her ne demek istiyorsanız – ama tüm bu zorlu, meydan okuyucu deneyimler, tüm o kırılan kalpler ve acı ve keder (yaşandı), ve bir parçanız hâlâ merak ediyor, “Yeniden olacak mı? Tekrar ne zaman olacak?” Bazılarınız hâlâ bunun kaçınılmaz olduğunu hissediyor. Çünkü daha önce olmuştu, ve tekrar olacaktı.

Ama bir an için, bunun asla bir daha olması gerekmediğini hayal edebilirsiniz. Öyle güçlü kuvvetli olduğunuz için değil de, savunmalarınız için kullanabileceğiniz bir dolu spiritüel klişelere sahip olduğunuz için değil de, artık hiçbir şeyin sizi asla, asla incitemeyeceği, asla sizden hiçbir şey alamayacağı, asla sizi sindiremeyeceği ya da köleleştiremeyeceği kadar derin bir öz güvene sahip olduğunuz için.

Ve bu gerçektir. Bu çok, çok gerçektir – çok gerçektir – tabii siz incitilmeyi istemedikçe. Bir dakikaya kadar bundan söz edeceğiz.

Pekâla, bu Yeni Enerji sınıfına hoşgeldiniz. Kendinize – kendinize, öğrendiklerinize – hoşgeldiniz. Geçen akşam röportajlarımızdan birinde bana soruldu – “Adamus, nasıl oluyor da bu akşam bu kadar kibarsın?” (kahkahalar) Basit. Kibar bir izleyici vardı! (kahkahalar) Ve bu çok doğrudur, çünkü bu Yeni Enerjide, zaten bilmediğiniz hiçbir şey yoktur, Üstatlardan ya da yükselmiş varlıklardan herhangi biri sizden üstün olan hiçbir şeye sahip değildir. Ama biz böyle biraraya geldiğimizde olan şudur, enerjilerimizi birleştiririz, ve bir anlamda, nerede bulunduğunuza ilişkin özel bir talepte de bulunursunuz. Bir mesaj yollarsınız, Şaud'un enerjisine girerken ya da hemen öncesinde, ve dersiniz ki, “İşte, bugünle ilgili bilmem gerekenler bunlar.” Bu inanılmazdır. Benim kendimi size akıtmama izin vermekle, şu anda iki düzey daha derine indik ya da genişledik diyebilirsiniz. Ve sonra bittiğinde ve toplantının sonunda Aandrah'la nefes aldığınızda, nefesle salabilirsiniz. Nefesle beni salabilirsiniz – ha, lütfen beni içerde tutmayın, daha sonra yapacak şeylerim var, beni saliverin – ama deneyim kalır, o his kalır.

Böylece bugün, her zaman olduğu gibi, bazı önemli şeyleri ele alacağız. Şu anda meydana gelmekte olan dört enerji dinamiğinden konuşacağız. Bu sizsiniz. (ortasında nokta olan bir daire çizer) Meydana gelen dört dinamik de bunlar. (dairenin çevresine bir kare çizer ve dörde böler) Ama buna geçmeden önce, bunlara girmeden önce... çünkü hepiniz soruyorsunuz, “Son zamanlarda neler oluyor? Bütün bunlar neyle ilgili?” Bir yanınız buna bayılıyor, bir yanınızın kafası karışıyor, bir yanınız da bununla ne yapacağını bilmiyor. Böylece biz bugün bundan söz edeceğiz.

Hayal Etme

Buna geçmeden önce, birlikte küçük bir yolculuk yapalım. Hayal etme... ah, hayal etmeye bayılıyorum. Hayal etmek, Ruh'un ifadesidir. Enerjinin akışıdır. Hayal etme çok bastırıldı. Ne kadar da zihinsel bir dünya! Aslında Tobias'ın yaptığı gibi geri gelebilir miydim bilmiyorum. Dünya öylesine hayal gücünden yoksun, yaratıcılıktan yoksun, kitâbi, yapısal, sıkıcı oldu ki.

Ve aslında, biliyor musunuz? Bu kadar sıkıcı olduğu için de sizler bir anlamda bu sıkıcılığı kırmak için bazen bir şeyler yapıyorsunuz – küçük bir dram, küçük bir heyecan, küçük bir kaos, küçük bir panik yaratmak gibi. Ben olsam, ben de yapardım! (kahkahalar) Dünya çok mekanik ve gerçekçi oldu. Hayal gücünden yoksun bir hal aldı. Birazcık hayal edebilmek için geceleri rüyalarınızda kaçmak durumunda kalıyorsunuz. Böylece diğer alemlere gidiyor ve tüm o çılgın, garip şeylerin rüyasını görüyorsunuz, sonra sabah geri gelip, "Bu da neydi böyle?" diyorsunuz. Eh, uykudayken yaptığınız bir hayal etme osuruğuydu! (kahkahalar) Onu çıkartmanız gerekiyordu. Pardon, David. Bunu hemen senin önünde yapmak istemedim. (yoğun kahkahalar)

Böylece, bir yolculuk yapalım, hayal gücünü kullanalım. Biz su altında bir yolculuğa çıkıyoruz. Neden olmasın? Su harika bir yerdir. Bunu yapabilmek için de lütfen dalgıç giysileri kuşanın – biz derinlere ineceğiz, yani ona ihtiyacınız olacak – dalgıç giysisi, uygun donanımlar, tüpler – dalgıç tüpleri, hava tüpleri – maske. Hadi. Bunları giydiğinizizi, taktığınızı hayal edin. Bu bir defile değil. Farklı renkler arasından seçmek zorunda değilsiniz, tabii istiyorsanız, o başka.

Pekâla, şimdi suya atlayın. Herşeyin üstünden tek tek geçmeniz gerekmiyor. Biliyor musunuz? O giysinin içinde olduğunuzu böyle (Adamus parmağını şaklatır) hayal edebilirsiniz. Bazılarınız fazla gerçekçi davranıyor. "Önce şu pantolonu giymeliyim ve sonra..." Hayır, hayır, hayır, hayır. O giysinin içindesiniz şimdi, anlıyor musunuz? Kendinizi iyi hissediyorsunuz. Maskeyi takın. Ve biz birdenbire okyanusun ortasındaki bir teknedeyiz – bugün yapacağımız keşiflerimiz için su da güzel, berrak, sıcak. Ve online olanlar, sizler de bize katılabilirsiniz. Bu yalnızca Coal Creek Canyon'la ilgili değil. Bu hepimizle ilgili.

Hadi şimdi suya atlayalım. Nasıl yapıldığını biliyorsunuz değil mi, teknenin kenarından kendinizi geriye doğru suya bırakıyorsunuz. Hadi suya düşelim, ve bunu yaparken, suyu duyumsamanıza, gerçeklikte meydana gelen ani değişimi, oksijen maskesinden nefes almanın nasıl bir şey olduğunu, şeylerin yukardan görüldüğü kadar berrak olmadığı suya maskenizin ardınan bakmayı hissetmenize izin verin.

Derin bir nefes alın, hah, dalgıç motoru çalışıyor. Bu biraz farklı. Aynı şekilde çalışmıyor. Sizin için çalışan dalgıç motorunun hhhhh hhhhhh hhhhhhh hhhhhhhh (soluma sesleri çıkartır) sesini duyun.

Bu motora alışın. Ayaklarınızı biraz çırpın. Evet, paletleriniz var. Çırpın onları. Ayakların nasıl çalıştığını görün. Ve şimdi inmeye başlayalım, aşağı iniyoruz.

Ha evet, söylemeyi unuttum. İnişinizi biraz kolaylaştırın diye ayaklarınızda ağırlıklar var. Hadi başlayalım, beş metre kadar inelim. Bu yaklaşık 15 feet eder. İnelim...

Ve çevredeki değişimi farkedin. Işık daha çok dağılıyor....

Bu derinlikte, suyun çekim gücünden oluşan bir basınç var bedeninizde. Nefes almak biraz farklı bir hal alıyor, çünkü şimdi göğsünüzde daha fazla basınç var. Burada nefes almak birazcık farklı. O solunum cihazınızdan derin bir nefes alın...

(duraklama)

... ve çevrenize bakın. Yukardan hâlâ çok güzel güneş ışığı geliyor, ama şeyler kesinlikle çok daha yayılmış gibi. Yukardaki berraklığa sahip değiller.

Derin bir nefes alın, ve şimdi yaklaşık 10 metre derine inelim.

Kendinizi ansızın orada buluyorsunuz. Bu güvenli. Bir grupta birliktesiniz. 10 metreye gelin ve farkı farkedin.

(duraklama)

Fiziksel bedeninizde çok daha fazla basınç var, ve birden fiziksel varlığınızın her bir parçasını farkediyorsunuz, çünkü üzerlerinde bir baskı var.

Güneş ışığı daha az. Su daha serin. Nefes almak daha da zor.

Derin bir nefes alın... karnınıza kadar, karnınıza kadar nefes alın. Derin bir nefes alın...

(duraklama)

... ve şimdi biraz daha derine inelim.

15 metreye inelim. İnmenize, aşağı düşmenize izin verin. Ve yine fiziksel bedeninizdeki basınç şimdi neredeyse acı vermeye başlıyor. Su öyle ağır, öyle yoğun, burada yerçekimi o kadar güçlü ki, sanki hareketleriniz kısıtlanıyormuş gibi hissediliyor. Sanki bu, kemikleriniz ve eklemleriniz üzerinde çalışıyormuş gibi hissediliyor. Daha önce biraz ağrıyan yerler, şimdi ağrı şiddetlenmişcesine daha çok ağrıyor. Nefes almak – çok daha zor. Nefes almak için neredeyse paniklediğinizi hissedin.

(duraklama)

Çok, çok daha az güneş ışığı var. Bir yanınız ışıkların ansızın gelmesini istiyor, ama burası, aşağısı çok daha karanlık.

(duraklama)

Oksijen eksikliğinden biraz deliriyormuş gibi, dengesiz hissetmeye başlıyorsunuz. Bazılarınız biraz korku hissedip yukarı çıkmak isteyebilir.

(duraklama)

Ama aşağıda geçirdiğiniz birkaç dakikadan sonra uyumlanmaya başlıyorsunuz. Buna alışmaya başlıyorsunuz. Bundan ille de hoşlanmıyorsunuz ama, burası da böyle işte. İçinde bulunduğumuz bu derin suların o yoğun basıncı bedeninizi ve onun oksijenle başa çıkma ve oksijeni işlemeyi geçirme biçimini etkiliyor. Zihin karışmış durumda, çünkü bu, onun standardı değil.

(duraklama)

Ama işte buradayız.

(duraklama)

Sular oldukça durgun, ama ansızın her türlü yöne doğru girdap gibi dönmeye başlıyorlar. Sanki bir tür altsuların stresi – akıntıları, gerilimleri – varmış gibi görünüyor, ve su şimdi her farklı açıdan size doğru geliyor. Sanki bedeninizi alıp da bir o tarafa bir bu tarafa çevirmeye çalışıyormuş gibi hissediliyor.

Birdenbire, hemen hiçbir şey göremez oluyorsunuz. Yukardan sızan ışık artık sadece zayıf, soluk bir ışık. Sanki altüst ediliyormuş gibi hissediyorsunuz, ve ansızın köpekbalıkları görmeye başlıyorsunuz. Onların gerçek mi, yoksa içinde bulunduğunuz o yarı-delilik halinden ötürü hayal ürünü mü olduklarından emin değilsiniz.

Ve şimdi hemen burada duralım. Bu, temelde, hayatınızın şimdi, şu anda deneyimlediğiniz şeydir. Burada, aşağıda kalın, biz öyle hemen yukarıya çıkmayacağız. Rahat olduğunuz an, gözlerinizi tekrar açabilirsiniz.

Baskı

Ama birinci nokta. Şu anda neler oluyor? Yoğun baskı. (yazar, "Baskı") Yoğun. Şu ara çok fazla enerji giriyor, çıkıyor, çok hareket var, tıpkı girdap gibi dönen sulara benzer. Dünya'dan salınan milyonlarca yıllık, on binlerce yıllık enerjiler var. Gömülmüş olanların, sizler dahil, kemikleri gidiyor. Bazı hayvan türleri gidiyor, ve siz bunu hissediyorsunuz.

Sizin fiziksel evren diyeceğiniz yerden gelen enerjiler var, güneş patlamaları, manyetik enerjiler, şimdiye kadar hiç olmadığı gibi. Dünya'nın kutupları şu anda değişmeye başlıyor – o büyük değişimler – ve siz bunu hissediyorsunuz. Bu sizin fiziksel bedeninizi etkiliyor.

Fiziksel bedeniniz, binlerce yıl önce ilk kez fiziksel insan bedenlenmenizi üstlendiğinizde, bu Dünya'ya inişe almıştı. Bedeniniz, doğal olmayan bu hale almıştı, tıpkı suyun derinliklerine inmeye alıştığı gibi. Bir süre sonra, nefesin eksikliğine alışsınız. Bedeninizdeki basınca alışsınız. Yönünüzü kaybetmeye alışsınız. Fiziksel bedenlenmelerinizin hepsinde bunu yaptınız. Yüzeyin altında doğal olmayan bir halde bulunmaya alıştınız. Ve tam da bununla nasıl baş edeceğinizi bildiğinizi düşünürken, herşey yeniden değişmeye başlıyor.

Fiziksel evrenden gelen enerjiler var – diyelim ki bu Dünya (çizer) – şu anda fiziksel evrenden, ve görünmez olan evrenden şimdiye kadar hiç olmadığı gibi gelen enerjiler var. Bunlar bir taraftan uzun süredir sıkışıp kalmış olan enerjileri ortaya çıkartıyor, ya da onların çıkıp gitmesine yardım ediyorlar. Siz bunların hepsinin ortasındasınız. Üstüne üstlük, kendi veçheleriniz gelip gidiyor, kendi DNA'nız üzerindeki çalışmalarınız var, kendinize ait o yapılanma ve o kalıplar tümüyle başka bir tarafa dönüyor, ve siz bunu hissediyorsunuz.

Özellikle geçen ay enerjiler tüm zamanların en yüksek noktasındaydı. Şu anda bunu doğru ölçecek dünyasal araçlar yok, ama öbür alemlerdeki bakış noktamızdan biz bunu hissedebiliyoruz. Bu, alemler arasında gidip gelen, zaman zaman fiziksel aleme gelenlerimiz için rahatsız edici. Ben son zamanlarda fiziksel bedenlere pek akmadım – (eskiden) iki, üç günlüğüne geldiğim olurdu – çünkü enerjiler şu ara çok meydan okuyucu, ve ben fiziksel gerçeklikte ille de çok zaman harcamak istemiyorum. Biz toplantılarımızı şimdi öbür tarafta yapıyoruz.

Böylece, siz bunların hepsini hissediyorsunuz, ama olan şudur. Bunu bedeninizde hissediyor şöyle diyorsunuz, "Bedenime neler oluyor? Tükeniyor herhalde. Adamus iyi olacağı mı söyledi ama, bedenim dağılıyor!" Bedeniniz ağrıyor. Sabahları kalkıyor ve, "Bu neyle ilgili?" diyorsunuz. Boyun. Şimdi bir de ayaklara vuruyor. Bunu o kadar yoğun algılıyorsunuz ki, bazen elleriniz ve ayaklarınız uyuşmaya, kendini kapatmaya başlıyor, çünkü bu çok yoğun.

Dişleriniz, ağzınız, bunların hepsi, o yoğun enerjileri hissediyor. Neler oluyor? Ve sonra – şimdi burada iğrenç olmayalım – ama (burnunu çeker) sinüsler. (birisi hapşırır) Teşekkür ederim. İşaret. Sinüsler sorun çıkarmaya başlıyor. Gözlerde tikanıyor. Ve sonra, buralarda neler oluyor. (karın ve bel bölgesini gösterir) Offf, aaah, offf, bunlar neyle ilgili? Ve şaşıyorsunuz, "Bana neler oluyor?"

Sonra çılgın düşüncelere kapılıyor ve şöyle düşünüyorsunuz, "Ay, bir Şaud'a daha gitmem gerekiyor. Bir enerji ayarına ihtiyacım var, çünkü gerçekten deliriyorum. Gerçekten dağılıyorum." Evet, dağılıyorsunuz, ama... (kahkahalar) "Ben gerçekten çıldırıyorum." Sonra kendinizle konuşuyorsunuz, ve şöyle bir şeyler diyorsunuz, "Hayır, ben iyi biriyim." "Hayır, sen kötü birisin." "İyilik yapmaya çalışıyorum." "Sen çuvallıyorsun." (kahkahalar)

Ve sonra şöyle düşünüyorsunuz, "Dayan. On yıldır onca şeyden geçtim, ve onlar bizim iyi idare ettiğimizi söylüyorlar, ama bunlar hiçbir anlam ifade etmiyor." Eh, açıkçası etmiyor. Tüm bu

enerjilerin yoğunluğunu gerçekten bir anlayabilseydiniz – gelen enerjiler, çıkıp giden enerjiler, ve bunların burada, gezegeninizde neden olduğu girdap gibi dönmeler, sadece gezegeninizde de değil, gezegeninizi kuşatan yakın Dünya alemleri şu anda eşekarısı kovarı gibi. Gerçekten zor. Eğer yakınlarda sevdiğiniz biri öte tarafa geçtiyse ya da geçmek üzereyse, lütfen onlarla oralarda biraz zaman geçirin. Onların durumu, sizin buradaki durumunuza göre, daha zor. Oralar çıldırmış halde. Bu hem tuhaf, hem de iyi.

İyi. Uygun. Bu, tarihteki en büyük değişimle ilgili. Bu, insanların nihayet gerçekte kim olduklarını anlamlarıyla ilgili, kendi egemenliklerini, bedenleriyle bütünlenmelerini.

Ama olan şudur, önemli bir nokta. Tüm bu şeyler geliyor, daha önce deneyimlediğiniz şeylerden oldukça değişik, peki ne oluyor? Eh, anahtar – (bir çöp adam çizer) bu bir insan – anahtar, o enerjilerin doğrudan buraya (zihin) geliyormuş gibi görünmesidir.

Aslında bedeniniz, zihninize göre, bunu daha iyi özümleyebiliyor ya da uyumlanabiliyor. Ruhunuz, bu enerjilerle hareket ederek ve akarak gerçekten iyi bir iş çıkartıyor. Aslında Ruh, sanki harika ve çarpık bir biçimde enerji akışından hoşlanır – bu (sözde) komikti – ama zihin ne yapacağını bilemez.

Böylece, bir hayal edin... David, gösterebilelim diye buraya gelebilir miydin? Evet, başına taktığın bu kefiyeyle bu mükemmel. (David, bir Mısır giysisi giymiştir)

Böylece tüm bu enerjiler her yerden akıp geliyorlar, zihin – o sadece işini yapmaya çalışıyor – diyor ki, “Yanlış olan ne? Yanlış olan ne?” Şimdi oturabilirsin, teşekkür ederiz. “Yanlış olan ne?”

Böylece zihin çıkıp gidiyor ve kendi yolunu soruşturuyor. Bedenin her yanına enerjisel sinyaller gönderiyor – enseye, sırtta ve mideye ve gözlere ve sinüslere sinyaller gönderiyor. “Yanlış olan ne?” Zihin, hayatınızın her bir bölümüne, yaşamınızın veçheleri diyeceğiniz yanlarının her birine – bir başkasına eş olan yanınıza, profesyonel olan yanınıza, bir müzisyen, bir radyo spikeri, başka her ne ise, sinyaller gönderiyor. Zihniniz tüm bu lanet – “lanet” küfür yerine kullanılmıştır (kahkahalar) – tüm bu soruşturmaları her yere gönderiyor. “Yanlış olan ne? Yanlış olan ne?” Çünkü zihin şu anda hiç rahat değil. Yanlış olan ne?

Bedeninizin kısımları bu sinyali aldığı zaman, “Ha, ben sana neler olduğunu söyleyeyim” deyip geribildirimde bulunmaya başlıyorlar. “Ah, baskı korkunç. Kemikler ve eklemler ağrıyor” demeye başlıyorlar. Beden, garip bir şekilde, zihinle birlikte işleminden geçirmeye başlıyor. Onlar sanki çarpık bir işbirliği içindeler.

Veçheler bu “Yanlış olan ne?” mesajını alıyor ve hissediyorlar, ve “Biz yuvada herşeyin yolunda olduğunu düşünüyorduk ama anlaşılabilir değil” diyorlar. Ve veçheler (söylenmeye) başlıyor, “Hey Allah’ım, sana taşıyıcıyı, ruhumu bir anlatabilsem – o ne hergeledir. Yanlış olan ne mi? Beni anlamıyor. Asla beni dinlemiyor.” Bunları söyleyen eşiniz değil, veçhenizdir.

Böylece zihinden gelen tüm bu sinyaller yayılıyor – “Yanlış olan ne?” – ve oyunu başlatıyor. Herşey yanlıştır. Ve siz de, “Ben neredeyim? Yanlış olan ne?” dersiniz.

Derin bir nefes alın. Bu aslında sizinle ilgili değil. Zihniniz yanlış, hatalı sinyaller gönderiyor.

Şu anda yanlış olan ne, Suzanne? Yanlış olan ne?

SUZANNE: Hiçbir şey.

ADAMUS: Hiçbir şey. Görüyor musunuz? Hiçbir şey yanlış değil. Ann, yanlış olan ne?

ANN: Hiçbir şey.

ADAMUS: Hiçbir şey. Buna gerçekten inanıyor musun? Ha ha ha ha, sen ve ben konuşup durduk.

Peki, yanlış olan ne? Kesinlikle hiçbir şey – tabii buna inanabilirseniz. Şimdi diyorsunuz ki, “Evet, ama Adamus, bende...” Ee, biliyor musun, hiçbir şey yanlış değil. Bunu ne zaman kabul edeceksiniz? “Evet, ama ben sanki dağılıyormuşum gibi hissediyorum, üstelik onca hastalığım da var.” Hayır, aslında yok. Onlar yanlış sinyaller ve yanlış tepkilerdir. Nokta.

Eh, gerçekten mi? Bunu kabul edebilir misiniz? Yanlış olan hiçbir şey yok. Eh... (gökkuşağı görüntüsünde bir peruk takmış olan birine bakar ve güler) Şapkana bayıldım.

Yanlış olan hiçbir şey yok. Sizler tam olarak olmanız gerektiği yerdesiniz. Aslında bedeniniz gerçekte dağılmıyor. Siz delirmiyorsunuz. Geri geri gitmiyorsunuz. Geri geri gidemezsiniz. Yanlış olan hiçbir şey yok. Bir dizi ayrıntılı, özenle hazırlanmış yanlış sinyallere sahibsiniz.

Peki bunun üstesinden nasıl gelirsiniz? (Biri “Aamyo” der, başka biri, “Evet ya, nasıl gelinir?” der) Nasıl gelirsiniz? (Biri “Nefes alarak” der) Nefes alarak. Teşekkür ederim. Nefes alın ve zihninizden daha fazlası olduğunuzu anlayın. Şimdi bu birazcık zordur, çünkü zihin aşırı derecede programlanmıştır. Ama siz zihninizden daha fazlasısınız. Siz zihninizin üzerindesiniz.

Zihniniz aslında gerçekten, gerçekten, gerçekten, gerçekten buna yeniden girmek istemiyor. Yorulmuştu. Tanrısal zekâyla bütünleşebileceğini hissetmişti. Ama birdenbire acil bir göreve geri çağırılıyor. Siz devreye girip de, “Ben o Ben'im, aslında herşey yolunda” dediğiniz zaman, o da yanlış sinyaller göndermeyi durduracaktır. Yanlış tepkiler almayı durduracaktır. Sizi dengeye geri getirecektir. Şu anda enerjile bombardıman edildiğinizi, yalnızca zihinsel düzeyden değil, ama her bir parçanızla anlamanıza yardımcı olacaktır. Bu enerji bombardımanı sizi, tıpkı 15 metre aşağıda suyun sizi sıkıştırması gibi sıkıştırıyor. Şu anda nefes almayı daha zor hale getiriyor. Gerçekliğin/realitenin görüntüsünü çok, çok çarpıtacaktır. Oysa değildir. Gerçekten değildir.

Bugün size iletebileceğim tek bir mesaj varsa, o da şudur – bunların hepsi yanlış, hatalı sinyallerdir. Bu konu hakkında yarına kadar benimle tartışabilir, şöyle diyebilirsiniz, “Ama onlar yanlış değil, şuna bir bak ve şuna bir bak” – zihin çalışıyor. Eğlenin, ama bunlar kesinlikle yanlış sinyallerdir.

Eğer aamyo noktasına girebilirseniz, kendi içinizin derinliklerine inerseniz – ve içinizin derinlikleri, suyun derinlikleri gibi değildir. İçinizin derinliklerinde o basınç yoktur, gerçekliğin çarpıtılması yoktur. İçinizin derinlikleri, fiziksel gerçekliğe dalmak ve sonra da tüm o enerjilerin saldırısına uğramak değildir. Benliğin derinlikleri özgürleştirici ve kurtarıcıdır. Yanlış olan hiçbir şey yok. Kesinlikle yok.

Bunu kabul etmenize izin verecek kadar aamyo'ya sahip misiniz? Bu inançla ilgili değildir. Bu, gerçek olanla, siz olanla ilgilidir.

Şu anda çok baskı var, ama siz, çok bilge, çok deneyimli insan melekler olarak, bunların hepsini kaldırabilirsiniz, gelen saldırıların tümünü, çıkıp giden enerjilerin tümünü – ve onların hepsi sadece enerjidir – kaldırabilirsiniz, aslında simyacılık yapabilir ya da onları dönüştürebilirsiniz. O sadece enerjidir, iyi ya da kötü değildir. Gerçeklik içinde herhangi bir baskı uygulamaz. İçinde herhangi bir kaos barındırmaz. Sadece enerjidir, ve onu aslında içinize soluyabilirsiniz.

Bu çılgınlığı, Dünya üzerinde olagelen bu sözde çılgınlığı, içinize soluyabilirsiniz, tıpkı az önce beni içinize solduğunuz gibi. Diyorsunuz ki, “Ama sen benim kaosu, daha fazla kaosu, daha fazla çılgınlığı içime solumamı mı istiyorsun? Tüm bu terörist enerjisini, tüm bu dualiteyi, Dünya üzerindeki tüm bu öfke ve nefreti içime solumamı mı istiyorsun?” Kesinlikle. Kesinlikle içinize emin, yiyip bitirin, lıkır lıkır için, çünkü o sadece enerjidir. Ama Eski Enerji sistemlerinde onu yorumlamak zor olduğu için, tercüme etmek zor olduğu için insanların kafasını karıştırıyor. O sadece saf enerjidir. Öyledir.

Evet, haberleri okuduğunuz ya da İnternete baktığınız ve, “Burası çılgın bir yer” dediğiniz günler var. Kesinlikle, çılgın, ama o sadece enerjidir.

Böylece şimdi, seçiminiz buysa, kendinizin her bir parçasına – bedeninize, zihninize, ruhunuza – her bir parçanıza şunu söylemek zamanıdır, “Yanlış olan hiçbir şey yok. Bunların hepsi oraya yayılan yanlış sinyaller.” Bu birinci noktaydı. Ne oluyor? Baskı. Baskı.

Kalıplar

İkinci nokta – artık suyun derinliklerinden yukarı çıkabilirsiniz, gerçekten, sadece o dalgıç giysilerini çıkartmış olduğunuzu hayal edin – kalıplar. Kalıplar. Biliyor musunuz, bu ilginçtir. Şimdiye kadar farkında olduğum her varlık türü, insan olsun ya da olmasın, bu Dünya’da ya da başka yerlerde, kalıplar ve sistemler geliştirmek gibi bir eğilime sahipler, her yerde. Gerçekten. Varlığın saf yaratıcı enerjileri başka bir boyutta olsa bile, kalıplar yaratmak gibi – sanırım doğal olan – bir eğilime sahipler. Kalıplar, kendini anlamının ve çevrenizdeki dünyayı anlamının harika bir yoludur.

Ancak, Dünya aşırı kalıplaştı. Herşey kalıplar içinde – bedenlenme biçiminiz, yeme biçiminiz, dua etme biçiminiz – insan yaşamıyla ilgili herşey giderek daha yapılandı, sistematize oldu, daha az özgürlük ve bağımsızlık. Şimdilerde basılı belge gibi şeylere sahip olduğunuzdan – ki basımcılık o kadar da eski değildir – şeyler basılabiliyor, ve bu sayede kitaplar halinde düzenlenebiliyor ve raflara yerleştirilebiliyor ve şimdi de enerjisel kalıplar olarak organize edilebiliyordu. İnternet – yeni kalıplar. Bunların tümü kalıplaştırma yollarıdır.

Kalıpların hayatı basitleştirdiğini düşünen birçok insan var. Hayır, hayır, hayır basitleştirmezler. Hayatı daha kafa karıştırıcı hale getirirler, hatırlanması gereken daha fazla şey, daha az özgürlük. Özgürlük, ruhunuzun doğuştan gelen hakkıdır, ve kalıplar bunu kısıtlar ve hayatı çok daha meydan okuyucu hale sokarlar, çok daha zor hale.

Yani şu anda içinden geçtiğiniz şey şudur, kendinize kalıplaşmayı kırmak, yok etmek armağanını verdiniz. Kalıplaşmayı yok etmek. Herhalde yaşamınızda bununla ilgili küçük – belki büyük – ipuçlarınız oldu, ama önceden içinde bulunduğunuz yapılanmalar gidiyorlar.

Bu başlarda çok endişelendiricidir, çünkü o kalıplar az çok sizin hizada kalmanıza yardım ediyordu. O kalıplar gündelik hayatınızı anlamlı kılmaya yarıyordu – aslında yaramıyordu – ama kalıplar gidiyor. Evlilik, ilişkiler, para, yiyecek, diyet, sağlık kalıpları – tüm kalıplar parçalanmaya başlıyor. Geçmişte müziği bilme şekliniz, geçmişte psikolojiyi bilme şekliniz, işinizin ya da oyununuzun parçası olmuş her şey, yazma biçiminiz – kalıplar değişiyor.

Bu sinir bozucu, çünkü değişimi ne kadar istemiş olsanız da, değişimi ne kadar talep etmiş olsanız da, değişim geldiği an, “Aman tanrım, neler oluyor! Adamus!” diyorsunuz. Ah, bir gecede ne çok çağrı alıyorum. Çok. Böylece... (bir fotoğraf için durup sırtması kahkahalara neden olur) Bir fırsatı asla kaçırmayacaksınız. Hep bunu söylerim. Asla, asla.

Pekâla, şimdi oldukça aşikâr olan bazı kalıplar yüzeye çıktı. Ve, bu arada, kendi kalıplarınızı yok ederken, çok daha özgürleştığınızı göreceksiniz. Rahatsız olma sürecini aşacaksınız. Çok daha özgür olduğunuzu farkedeceksiniz. Bu, sizden çok, etrafınızdaki insanları etkiler, çünkü onlar sizin kalıplarınıza alışkındırlar. Onlar da kendi kalıplarını sizin kalıplarınıza göre oluştururlar, ve çok geçmeden herkes kendi kalıplarına sahip olur, ve o zaman geleneksel bilgeliğe göre herşey daha iyi akar. Oysa gerçek bilgeliğe göre herşey bir durma noktasına gelir. Bu pek de iyi iş görmez.

Siz kalıpları doğal olarak yok ediyorsunuz. Herhangi bir şey yapmanız gerekmiyor. Gidip de kalıpları yok eden bir kristal satın almak zorunda değilsiniz, gerçi birisinin size böyle bir kristal satacağından da eminim. (kahkahalar) “Harika bir fikir” diye düşünüyor bazıları, biliyorum. Aranızda şu anda Hollanda’da olup da bunu not eden biri var. Vazgeç bundan. Yapma. (kahkahalar)

Ama daha derinlere işlemiş, daha da meydan okuyucu olan başka bir kalıp var. O sizin o kadar parçanız haline gelmiş, öyle büyük bir yanınızı oluşturuyor ki, onu aslında görmüyorsunuz bile. Böylece ben burada, Linda'nın ve mikrofonun yardımıyla soracağım, bana hayatınızdaki bir meydan okumayı söyleyin. Bana yaşantınızdaki bir sorunu söyleyin, yaşantınızda sizi etkileyen bir şeyi, ve ben de size kalıbı söyleyeyim. Tabii paylaşmaya cesaret ederseniz. Paylaşmaya cesaret ederseniz. (Linda mikrofonu birisine uzatırken ekler) Ha, ve bu tabii gönüllülük esasına göre olacak.

ALAYA: Ben burada oturmuş, "Hiçbir şey söylemeyeceğim. Hiçbir şey söylemeyeceğim" diyordum.

ADAMUS: Bir sorun, sıkışıp kalmış ve bloke olmuş bir şey.

ALAYA: Hangisini istersin? (ikisi de güler)

ADAMUS: Listende ikinci sırada olanı. İlki biraz kişisel.

ALAYA: Evet. Kendimi yeniden yaratmak ve...

ADAMUS: Kendini yeniden yaratmak, evet.

ALAYA: Kendime yeni bir kariyer yaratmak.

ADAMUS: Ha, kendine yeni bir kariyer yaratmak. Ha, güzel, güzel. Peki, teşekkür ederiz.

ALAYA: Tamam.

ADAMUS: Pekâla, bu çok pragmatik. Peki, ben aslında bundan birkaç dakikaya kadar söz edeceğim. Biraz bekleyeceğim. Bir dakikaya kadar size parlak bir bilimsel incelememi sunacağım, yani buna geri geleceğiz.

Başka bir tane. Kalıplar, meydan okuyan ne? Seni ne zorluyor? Mary, şu an seni gerçekten zorlayan şey nedir?

MARY: Boğaz sorunum.

ADAMUS: Boğaz sorunun. Bu basit bir kalıp. Tamam, boğaz sorunu. Genel konuşacak olursak, boğaz sorunu – kendi Ruh'unun sesinde değilsin (demektir). Ayağa kalk, Mary. Ayağa kalk. Bizim bu noktada bağırmanız gerekecek. Ben sana bağıracağım, sen de bana bağıracaksın, enerjiyi harekete geçirelim. Peki. Üç kadar saydığımızda ikimiz de ciğerlerimizi patlatırcasına bağıracağız. Tamam mı?

MARY: Mikrofonla mı?

ADAMUS: Yok, mikrofonu indir. (kahkahalar) Ve bu ham, açık bir bağırış olsun. Peki, üç kadar saydığımızda, ben benim mikrofonu kapatıyorum. Bir, iki, üç...

MARY (kendi kendine): Aaaaaa! (Adamus kıkırdar)

ADAMUS: Bu güzeldi. Hayır, hayır, güzel değildi. Bu aslında korkunçtu. Hâlâ o bölgede tıkalısın. Peki, bu sefer bunu birlikte yapacağız.

Tamam. Üç kadar – bir, iki üç... (ikisi de bağırır) Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa! (Mary öksürür) Tıkalı. Tıkalı. Tamam, bir daha yapalım. Peki. Derin bir nefes ve – (birlikte) Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa! (Mary tekrar öksürür) Hâlâ tıkalı. Hâlâ tıkalı. Herkes bize

katılsa nasıl olur. Üçte – bir, iki, üç – (izleyiciler onlarla birlikte bağırır)
Aaaa!

Teşekkür ederiz, Mary. Güzel. Tıkanıp kalmış enerji, bu eski bir kalıp, kendi sesinde olmamak. Sana kaç kez, “Sessiz ol. Konuşma, neden söz ettiğini bilmiyorsun” dendi. Kendi sesinle konuştuğun için kaç yaşam boyunca eziyet gördün? Sonra Garret’le bir konuş. Onun çıkmasını sağlamalısın. Çıkmasını sağlamalısın – küçücük bir şarkı söyleme, küçücük bir bağırma, küçücük bir tonlama onu geri getirir. Karnından çalış.

Senin Ruhun şu anda bu gerçeklikte seninle olmak istiyor, ve bu, buradan (kafa) olmayacak. Sen oradan deniyordun. Bu, BURADAN (yüksek bir ses kullanır) olacak. Ah, Hannibal, teşekkür ederiz. Bu bedeninde olacak. Sanatında olacak. Sanatını/tarzını bile bastırıyorsun, çünkü o sesi çıkartamıyorsun. Bu eski bir kalıp. Yani zamanı geldi...

MARY: Ben sanat/tarz diyecektim ama sonra boğaz dedim, çünkü boğazım tıkanmış gibi hissediyorum, sanki bu boğazımdan geliyormuş gibi.

ADAMUS: Eh, aslında enerji hemen şurada (sırtın orta yerini gösterir) tıkanmış. Kökü burada, hemen şurası.

MARY: Evet.

ADAMUS: Ve sen onu burada hissediyorsun (göğsün üst kısmını gösterir).

MARY: Doğru, ve sanatım/tarzım da tıkalı.

ADAMUS: Ve bunu dışarı çıkartmazsan ne olur, biliyor musun?

Tahmin et.

MARY: Çok öksürürüm.

ADAMUS: Çok öksürürsün, evet. Ama öksürük sana onu dışarıya çıkartmalısın demeye çalışıyor.

MARY: Sadece...

ADAMUS: Hastalanırsın. Bir şey olur. Herşeyden önce, onu dışarı çıkartmadığın için, içine de alamazsın. Olması gerektiği gibi nefes almıyorsun. Onu dışarı çıkartmadığın için de yaşantının her bir bölümünü boğuyor. Böylece genç ölürsün, ya da bir hastalık gelip – bazen hastalık bedeninin başka bir kısmına gider, tam boğazında olması gerekmiyor – bazen kulaklarına yerleşir, çünkü, aloo, Ruh seninle konuşmaya çalışıyor, ama sen dinlemiyorsun. Ruh, “Ben’im’i ol. Aamyo ol. Ses ol” demeye çalışıyor. Sözünü söylemekten asla korkma. Teşekkür ederiz.

MARY: Teşekkür ederim.

ADAMUS: Başka bir sorun.

LİNDA: Bunlar bizim bebek bekleyen çiftimiz. (hanım hamiledir)

ADAMUS: Güzel. Güzel.

LİNDA: Bebek bekleyen Şambramız.

ADAMUS: Herhangi bir sorun var mı?

LARA: Bir bakalım.

LİNDA: Bebek ne zaman geliyor?

LARA: 14 Şubat.

LİNDA: Ayyyyyyyyy!!!! (çok heyecanlanır)

ADAMUS: Ah, güzel, güzel. (kahkahalar)

MARTY: Biraz daha heyecanlanabilir misin? (kahkahalar)

ADAMUS: Çok yeni bir bebeğin geldiğini söylemeliyim. Çok yeni. Sürprizlere hazır olun.

LARA: Peki! (güler)

ADAMUS: Evet, evet. Eh, bu harika bir şey. Yeni gelen bebeğinizin fazla saplantıları olmayacak, bir dolu karma getirmeyecek. Çok berrak, açık geliyor, ama her ikinize karşı da çok sabırsız olacak. (kahkahalar)

LARA: Bunu duyumsayabiliyorum.

ADAMUS: Evet.

LARA: Evet. Onun için de sanırım o kalıp – yani öncelikle ortaya çıkan – ... parayla ilgili...

ADAMUS: Evet.

LARA: ...ve o akıyor, akıyor, akıyor, sonra da duruyor – duruyor, duruyor da duruyor.

ADAMUS: Evet, evet.

LARA: Akıyor, akıyor, akıyor. Duruyor.

ADAMUS: Evvet. Güzel.

LARA: Yani sürekli durmuyor.

ADAMUS: Hayır, hayır. Ama bu iyi bir kalıp, ve gündeme geleceğini umduğum bir kalıp. Para. Kaçınız – ellerinizi kaldırmayın, görmek istemiyorum – kaçınızın para sorunları var? (gözlerini kapatır; kahkahalar)

Böylece bu, içine girdiğiniz bir kalıptır. Yolun bir yerlerinde, yeterli miktarda paraya sahip olmama kalıbını geliştirdiniz, ya da, Tobias'ın diyeceği gibi, 'sadece yeterince' bilincine inandınız – bir yere varmanızı sağlayacak benzini alabilmeye yetecek kadar, sadece kiranızı ödemeye yetecek kadar – ama hayatın tadını tam olarak çıkartmaya yetecek kadar değil.

Bunun kökü – ben burada genel konuşuyorum – bunun kökü, önceki zamanlarda gerçekleştirdiğiniz bazı kilise çalışmalarınıza dayanıyor, bilirsiniz, o yoksulluk yeminleri hâlâ etrafta dolanıp duruyor. Ve aslında şu ara birçoğunuzda daha çok şöyle bir düşüncenin geçerli olduğunu söyleyeceğim, birdenbire çok paranız olursa, onun size tahakküm edeceğini, sizi etkileyeceğini, yozlaştıracağını, kötü bir şey yapmanıza neden olacağını düşünüyorsunuz. Üzerinde bulunduğunuz bu disiplinli – palavra – yoldan çıkmanıza, ve sizin bir şekilde burada Dünya'da sıkışıp kalmanıza neden olacağını düşünüyorsunuz. Bir yanınız şöyle düşünüyor, "Biliyor musun, bu herhalde benim son hayatım olacak – belki sondan bir önceki – ve çok param olursa herhalde kalmak isteyeceğim, çünkü zengin olacağım ve tüm o şeyleri yapabileceğim. Ve biliyor musun? Ben gerçekten kalmak istemiyorum, onun için de param olmayacak." Anlıyor musunuz?

Peki, bir tarzı olan, klasi olan biri olsanız ne olurdu? Benim tercihim bu. (kahkahalar) Zengin olsanız, kesinlikle! (izleyiciler tezahürat yapıp alkışlar) Biliyor musunuz ki... zihniniz devreye giriyor ve şöyle demeye başlıyor, "Evet ya, ama iş bilmem gerekiyor." İş zıvalıktır. Şu anda öyle çabuk değişiyor ki. Öylesine eski ki. Yani bugünkü işler bende sanki 500 yıllık bir kilisede dolanıyormuşum hissini uyandırıyor. Kötü kokuyor. Karanlık. Pek iyi çalışmıyor. Köhne. Bu yüzden... üzgünüm.

Yani işle ilgili bir şey bilmeniz gerekmiyor. Diyorsunuz ki, "Ama eğitimim yok." Ah, iş akıllı insanlarla ilgili değildir. Onlar sizi buna inandırdılar. Değildir. Ve siz kendi kendinize, "Ama ben ne yapacağımı bilmiyorum" diye düşünüyorsunuz. İşte o zaman da tuzağa düşüyorsunuz. Kalıba – "Ne yapacağımı bilmiyorum."

Varlıklı olmak doğal bir varoluş halidir. Nokta. Amin! Aman buna girmeyelim. (kahkahalar) Yanlış sapak! Öbür yöne gidelim! Peki.

Bolluk doğal bir haldir. Bolluktan yoksun olmak sapkınlıktır. Gerçekten öyledir.

Doğal sağlık doğaldır. Sağlık doğaldır. Biyolojik dengeden çıkmış herşey doğal-olmayandır. Sizin doğal bir varlık olduğunuzu düşünecek olursak, bu doğal şeylere geri dönmenizin de zamanı gelmiştir. Ama kalıplar – eski kalıplar – sizi durduruyor. Kalıpları aşmanız gerekiyor. Kalıpları salıverin.

Çoğu kez bir yanınız, örneğin, şöyle düşünüyor, "Evet, ben param olsun istiyorum," Ama başka bir yanınız korkuyla sınıyor, "Ne kadar da açgözlüsün," ya da "Bu seni yozlaştırır," ya da "Sadece bir dolu hüsnükuruntuya sahipsin," bu tür şeyler. Bunu aşmanız gerekiyor. "Bu bir kalıptı. Ona gitmesini söylüyorum, lanet olsun" demeniz gerekiyor. Zihnin devreye girip de – zihin kalıplara takılır – zihine kızmayın, o sadece programlandığı şeyi yapıyor.

Ve sonra da dersiniz ki, "Bolluk doğal bir varoluş halidir. Ben bolluğuma güveniyorum," ve öyle olur. Üzerinde durmayın, her gün ona hokus pokus yapmayın, onunla ilgili zihinsel olmayın. Zihinsel olduğunuz an, bir kalıba geri dönersiniz, ve o olmayacaktır.

Ben'im, aamyo, doğal bolluktur. Neden olmasın? Neden olmasın?

Pekâla, güzel. Sonraki, yaşantınızdaki meydan okumalar.

SART: Merhaba.

ADAMUS: Merhaba.

LİNDA: Saçın güzel olmuş. (Sart diken diken havada duran siyah bir peruk takmıştır)

ADAMUS: Evet.

SART: Güzel, öyle değil mi?

ADAMUS: Evet.

SART: Aa, herhalde son zamanlarda canımı yakma süreci, fiziksel olarak.

ADAMUS: Evet.

SART Evet. Önce bir arabaydı...

ADAMUS: Bu duygusallığın bir parçası mı?

SART: Herhalde biraz daha fazla acıyor.

ADAMUS: (güler) Evet.

SART: Ya çalışma tarzında ya da sadece araba hasarı tarzında.

ADAMUS: Doğru.

SART: Evet.

ADAMUS: Güzel. Peki kalıp ne? Orada neler oluyor?

SART: Eh, bunun bir uyandırma çağrısı olduğunu sandım ama, anlaşılın burada iş görmüyor. (o ve Adamus gülerler)

ADAMUS: Eh, bu, diğer kalıplardan biraz daha farklı. Aslında bu kalıp sana hizmet ediyor, ve ben herkese senin durumunun onların durumuyla aynı olmayabileceğini söylemek istiyorum. Ama sen burada fiziksel olarak canını yakıyorsun – bu bir şoktur, acı verir – ama harika olan şu ki, sen böylelikle kendi ruhunun bu gerçekliğe kendini daha fazla akıtmasına izin veriyorsun. Bunu zihinsel olarak yapamayacağını farkediyorsun. Bir yanın hâlâ şu nefes alma-izin verme-kabul etme şeyini anlamıyor, çünkü sen çok maço sun.

O zaman ne yapacaksın? Maço bir adam kendi canını yakar ve o acı, o anki şok – vıjjt! – Ruh bedenine akmıştır. Ve sen ya bunu bu şekilde yapmayı sürdürebilirsin ya da dışıl enerjiye girerek onu sadece içine soluyabilirsin. Evet!

SART: Bu daha iyi olurdu.

ADAMUS: Bu daha iyi olurdu. Ama sen bunu büyük bir olasılıkla yapmayacaksın, çünkü, eh... yoksa yapacak mısın? (Birisi, "Denemekte yarar var" der) Denemekte yarar var. Hadi bakalım, bunu, burada bulunan herkesle birlikte denemekte yarar var, onu nefesinle içine çek. (derin bir nefes alır) Onu düşünme, canını o zaman yakıyorsun. Sadece içine solu.

(duraklama)

O nefes üzerinde çalışmaya devam et.

SART: Evet.

ADAMUS: Evet, evet. Evet. Bu seni bedenine geri getirir, ki bu da, Ruh'u yaşamına davet etmektir. Güzel.

SART: Bu daha iyi.

ADAMUS: Güzel. Bir dahaki sefere canını yaktığında, beni ara.

SART: Son seferinde aradığımı sanıyordum. (kahkahalar)

ADAMUS: Ha aradın, ama sayıp sövdün de. (yoğun kahkahalar)

Sonraki? Bir tane daha. Bir tane daha. Kalıplar. Şu an yaşantınızda size meydan okuyan şey ne?

BARBARA: Sezgilerime güvenmek.

ADAMUS: Evet, tamam.

BARBARA: Kalbim, kafam.

ADAMUS: Tamam, bu kolay bir tane. Bu bir kalıp. Sen sezgiden çıkmak ve beyni devreye sokmak üzere programlandın. Sezgi, ya anlamsız ya da karanlıkla uğraşmak olarak görülüyor, bilirsin, o bilinmeyen alemler.

Sezgi ayrıca hepinizin, ona artık güvenilmez diye programlandığı bir şeydir. Bu uygundu, kullanılıyordu, çünkü kendinize güvenmemeye programlandığınızda, sistemleri takip ediyordunuz. Eh, "Bu daha iyidir. Sezgi kötü bir şeydir. Doğrusu, onu kullanacak olursanız, sizi yakacaktır" diyen inanç sistemlerini yöneten ve onlara hakim olan ve oluşturan kişiler vardı. Böylece, sezgiden uzak durma, onun yaşıntınıza girmesine izin vermeme kalıplarına sahipsiniz.

Sezgi, doğal bir varoluş halidir. Zihinsellik doğal değildir. Zihinsellik düzmedir. Tekrarlıyorum, zihine karşı değiliz, biz sadece eski programlamanın, eski kalıpların ötesine geçmeye çalışıyoruz.

Liste uzayıp gidebilir, ama özünde dört farklı şeyle ilgilidir. Tobias yıllar önce bundan söz etti. Bu, bollukla ilgilidir. Bolluk doğaldır. Onun geri gelmesine izin verin. Onu düşünmekten vazgeçin, sadece onu olun. Dolaplar çevirmekten, plan program yapmaktan vazgeçin. Dolaplar çevirmekten, plan program yapmaktan vazgeçin. Bazılarınızın bolluk için dolaplar çevirdiğini görüyorum. Ptt! (tükürüyormuş gibi yapar) Sadece bırakın gelsin.

Bir diğeri bedeninizdir, sağlık sorunuz. Ve tekrarlıyorum, bir dolu fiziksel şey, enerjileri yanlış yere oturttuğunuz ya da onları yanlış değerlendirdiğiniz ve bedeninize yerleştirdiğiniz için oluyor, ve sonra bedeniniz hastalanıyor ve buna tepki veriyor. Yanlış mesaj zihinden, fiziksel enerjileri nasıl hareket halinde ve akışta tutacağını bilmemekten geliyor. Onlar birikiyor ve fiziksel sorunlara neden oluyor.

Şu an için, herhangi bir fiziksel hastalığı olanlarınıza, bu ister kanser olsun, ister diyabet, acı ve ağrı, artrit, ya da başka şeyler, benim bakış açım göre bunların suni olduğunu söylemek zorundayım. Bunlar kesinlikle suni, düzmedir. Evet, röntgen falan çeken ve tüm o diğer şeyleri yapan bir doktor tarafından teşhis ediliyorlar – hepsi düzmece, yanlış. Onlar oraya ait değiller. Sizin değiller. Onları artık beraberinizde taşıyıp durmayın. Onlar eski kalıplar, enerjiyi içinize almanın ve sonra da az çok gömüp ondan kaçınmanın gerçekten eski yolları, ve sonra da elbette bir yerden ortaya çıkıyorlar. Böbreklerinizde ya da karaciğerlerinizde ya da – karaciğerinizde, sadece bir tane var (kahkahalar) – duyanızda, sinüslerinizde, her neresiyse, ortaya çıkıyorlar, ve sonra siz neyi yanlış yaptığınızı merak ediyorsunuz. Yanlış bir şey yaptığınız yok. Yanlış sinyaller. Sizde yanlış olan bir şey yok. Bu bu kadar kolaydır. Bu kadar kolaydır... bu kadar kolay.

İlişkilerde kalıplar var, ve bunlar en dallanıp budaklanmış, en yapış yapış olanlardan bazısıdır. Atalardan kalma karma – geriye, çok geriye giden karma – ve hâlâ, sizin en iyi sevgilinizin yine siz olduğunu, ve en iyi eşinizin yine siz olduğu öğrenmediğiniz gerçeğidir. Ama sizi dengesizliğe sürükleyecek – her zaman değil ama çokça – bir eş bulmayı sürdürmek istiyorsunuz. Bir eşte, kendi içinizde bulamayacağınızı düşündüğünüz bir şey arıyorsunuz, onun için de kendinizi o kötü ilişkilerin içinde buluveriyorsunuz. Onların içinde kalıplaşıyorsunuz. Daha iyisini bilmiyorsunuz.

Hayatınızda, aslında salıvermeye gönüllü ya da hazır olmadığınız kalıplar var. Gerçekten hazır değilsiniz, çünkü, ya bu parasal sorunuz olmasaydı? Ya... burada büyük bir kalıp yatıyor, Tanrı ya da gerçek ya da yanıt arayışı, buna ne tür bir makyö demek istiyorsanız, arayış. Bu büyük bir kalıptır. Bu devasa bir kalıptır. Ya şu dakika aydınlanıverseydiniz? Ne olurdu? Dünya'dan yok mu olurdunuz? Herhalde olurdunuz. Ve bir yanınız diyor ki, "Yapamam, çünkü çocuklarıma bakmam gerekiyor." Hmmm. Gerçekten mi?! Sizin çocuklarınız mı?! Onlar size mi aitler? Onlara siz mi sahipsiniz? Onları siz mi yaptınız? Eh, az çok. (kahkahalar) Ama onlar sizin değildirler. Ve inanın, gerçekten size ihtiyaçları yok. Bunu size söylemekten nefret ediyorum ama, gerçekten ihtiyaçları yok. Yani, sizi sevmeleri, evet. (Ama) sizin düşündüğünüz gibi size ihtiyaç duymaları, hani bazen umutsuzca istediğiniz gibi size ihtiyaç duymaları? Hayır, hayır, hayır, hayır. Gerçekten ihtiyaçları yok.

Böylece, anlıyor musunuz, şöyle şeyler kullanıyorsunuz, “Ama bu güzel şey hayatımda olursa, ansızın muazzam bir başarı yakalayan ve herkesin bayıldığı ve gerçekten insanlara yardımcı olan bir kitap yazacak olursam” vazgeçmek zorunda kalacağınız şey nedir? Gezip durmanız mı gerekecek? Toplulukların önünde konuşmanız mı gerekecek? Bir kez olsun kendi gerçeğinizi mi anlatacaksınız? Soruları mı yanıtlamanız gerekecek? Dikkatler sizin üzerinize mi çekilecek? İnsanlar hayatlarıyla ilgili (sorunlar için) size mi gelecekler? Bu büyük bir baskıdır! Hadi bunu yapmayalım, bunu yapmak yerine sadece bundan şikâyet edelim! (bazı gülüşmeler) Pardon. Bu bir kalıptır, sevgilim. Görmüyor musunuz? Bu bir kalıptır, ve her birinizin yapmak istediği ya da olmak istediği mecazi bir kitabı ya da projesi ya da bir şeyi var.

Kanallık yapın. Harika müzik yapın ya da – harika olması gerekmiyor – ama nelerden vazgeçersiniz, hayallerinizi gerçekleştirmenize izin verirseniz hangi kalıpların değişip dönüşmesi gerekir? Sizi geri tutan işte budur. Sizde olan ya da olmayan şeyin ne olduğu, sorununuzun ne olduğu umurumda değil, (ama) onun içinde eski bir kalıp yatıyordur. Ve sizden yapmanızı istediğim şey, o kalıba bakmanızdır. Soruna bakın.

Artık ona sahip olmasaydınız ne olurdu? Yabancı (uzaylı) varlıkların zihin kontrolünü bırakıverirseniz ne olur? – bunu uç bir örnek olarak kullanıyoruz. Gerçekten! Ah, her gece bununla ilgili aldığımız çağrılara inanamazdınız – “Yabancı (uzaylı) varlıklardan nasıl kurtulurum?” (bazı gülüşmeler) Aandrah’la konuşun. (Adamus güler) O, onları döve döve sizden çıkartır. (kahkahalar)

Ama, biliyor musunuz, onlar bunun gerçek olduğuna inanıyorlar. Biz bakıyor ve, “Vaay! Vay, gerçekten mi?” diyoruz. Ama onlar bir nedenden ötürü o kalıbın içindeler. Bu onlara hizmet ediyor, tıpkı herhangi bir kalıbın, rahatsızlık duyduğunuz herhangi bir şeyin size hizmet etmesi gibi. Yoksa, o orada olmazdı. Eğer oradaysa, ondan hoşlanıyorsunuzdur. Eğer perişan, berbat bir haldeyseniz, ondan hoşlanıyor olmalısınız. Duygusallığa ve dramalara bayılan insanlar var. Ha, bundan şikâyet ederler, çünkü bu da duygusallık ve dramdır. Ama eğer oradaysa, lütfen nedenine bakın. Lütfen nedenine bakın. Bunu size zorlayan kimse yok, ve bu kötü bir insan olduğunuz için ya da ruhsal olarak aydınlanmadığınız için orada değildir. Siz onu bırakana kadar size hizmet eder.

Bir bakmanız gerekiyor. Nelerden vazgeçmek zorunda kalacaksınız? Bir ilişkiden mi? Çocuklardan mı? Bu zamanda gezegendeki fiziksel gerçeklikten mi? Özel yaşamınızdan, mahremiyetinizden mi vazgeçmek zorunda kalacaksınız? Belki, sadece belki, bizi bir sonraki noktaya götürecek olan oyunlardan, makyodan mı vazgeçmek zorunda kalacaksınız?

Yazgı

Bu, kendi başına bir Şaud’un tamamını hak ediyor – Şaud’un tamamını – ama bu şu anda gerçekten ortaya çıkıyor. Aslında, öbür tarafta bulunan bizleri şaşırttı, ama üzerinde daha fazla konuşmayı hak edecek kadar ortaya çıkıyor ki, biz de bugün bunu yapacağız. Yazgı.

Tüm şu yazgı inancı, bırakması zor bir inançtır, çünkü onu bıraktığınız an, sorumluluk almanız gerekir. Aslında, diyeceğim o ki, bir insan için daha yüksek bir otoriteye inanmak ve teslim olmak daha kolaydır, ister o daha yüksek otoriteye ruhunuz deyin... bunların hepsi zaman zaman bir demet makyodur. Anlıyor musunuz, sanki ruhunuz, böyle bir planı varmış da sizi de ıstırap içinde, sefil ve bilinçsiz bir biçimde onu yaşamaya zorluyormuş gibi. Gerçekten mi? Ya da yazgının Tanrı’dan geldiğini düşünüyorsunuz. Gerçekten mi? Tanrı bir yazgıya sahip değildir. Ruh’un, Tüm Var Olmuş Olan’ın gerçekten umurunda değildir, umurunda olmasını gereksinmez, sizin için bir planı yoktur.

Şu anda Dünya üzerinde bulunan dindar kişilerden ne kadar sık Tanrı’nın planı(ndan söz edildiğini) duyuyorum. Ne?! Tanrı’nın bir planı yok mu! Eğer Tanrı’nın bir planı olsaydı, zaten olmuş olurdu ve siz de tüm bunlardan geçmezsiniz! Tanrı’nın planının bir sonu olurdu.

Yani bir yazgı yok. Kesinlikle hiç karma yok. Kesinlikle yok. Bir ruh planı yok. Evet, hazır buradayken yapmak istediğiniz şeyler vardı ama onlar yapıldı. Onlar yıllar önce geçip gittiler, ve birçoğunuz şimdi boşlukta iş görüyorsunuz, “Ne yapmalıyım?” Bekliyorsunuz (tavana bakar) ... birisinin gelmesini bekliyorsunuz. Bana hep soruyorsunuz, “Adamus, ne yapmam gerekiyor?” (bir nefes alır ve dişlerini gıcırdatır) Umurumda değil! (yoğun kahkahalar) Bana bu soruyu sormaktan vazgeçmenizi istiyorum. (kahkahalar) Gerçekten bunu istiyorum! Evrende umurumda olan tek şey bu – bana o soruyu sormaktan vazgeçin! Farketmez. Bununla başa çıkabilir misiniz? Farketmez. Bir plan yok. Bir melek ligi yok. Yukarda, bunu yöneten ve 83 varlıktan oluşan bir meclis yok.

Astroloji, ben astrolojiye bayılıyorum, ama insanların ona yaptığından nefret ediyorum. Onun yeni yönlendirici etki olduğuna karar verdiler. Eh, yeni derken, binlerce yıl demek istiyorum, ama astrolojinin eski kalıplarına inandılar. Astroloji ne artı ne de eksidir. Astroloji bir yönerge değildir. Astroloji, ona gerçekten bakacak olursanız, katman katman potansiyellerdir. Ama insanlar tek bir potansiyele bakıp, “Ha, benim şöyle olmam gerekiyor. Benim böyle olmam gerekiyor. Benim...” Her gün kaç insanın ucuz astroloji okuyup sonra da ona inandığını biliyor musunuz? Sonra olur ve, “Görüyor musun? İşte bunu söylemişti” derler. Eh, elbette, bu, olması beklendiği için gerçekleşen bir kehanettir ve sonra da olur. Onlar o kalıba girerler.

Astroloji, ona, potansiyelleri araştırabileceğiniz bir mekanizma gözüyle bakar ve sonra sizin deneyimlemek istediklerinizi seçerseniz, güzel bir şeydir. Genel kullanımdaki haritaların ötesine geçer de astrolojinin derinine inerseniz – çokboyutlu astroloji – içinden seçebileceğiniz her potansiyeli görürsünüz. Ve o potansiyelleri siz yarattığınız için de, içinden seçebileceğiniz neredeyse sonsuz potansiyel vardır.

Ama insanlar her türlü yazgısal pakete inanıyorlar. Ben bu kelimeyi uydurdum. Sevdim bunu. Bu pakete sanki İnternet ve televizyon ve cep telefonu paketi satın alıyormuş gibi, sanki bir kampanyadan yararlanıyormuşunuz gibi, sanki “Benim yazgım ne?” deyip de onu az çok kabul ediyormuş gibi inanıyorsunuz. Ve kötü günlerinizde de, “Bilemiyorum. Bunu anlayamıyorum. Orada bir yerdeki ruhum biliyor olmalı” diyorsunuz. Ruhunuz sizsiniz şimdi. Artık ayrılık yok, artık bölünme yok. Siz ruhunuzsunuz.

Ben bunu devam ettireceğim, gerçi Linda kısa ve öz olmamız gerektiğini söylüyor ama, ben Şambra’yla çok eğleniyorum. Başka bir grup beni şimdiye kadar çoktan kapı dışarı etmişti. (kahkahalar) Siz kalmama izin veriyorsunuz. Yani, bu ne nimet, demek istiyorum.

Sonraki. Derin bir nefes alın, çünkü bu sizi biraz şaşırtabilir. Bunlar iş başında olan dinamiklerdir, yani bugün. Bugün, şu anda. Bu yüzden hissettiğiniz gibi hissediyor, düşündüğünüz gibi düşünüyor, tepki verdiğiniz gibi tepki veriyor, incindiğiniz gibi inciniyor, esinlendiğiniz gibi esinleniyorsunuz, çünkü bunlar şu anda iş başındalar.

LİNDA: Çok açgözlü değil misin, çok kağıt harcıyorsun.

ADAMUS: Kağıt kullanmaya bayılıyorum, çünkü daha fazla ağaç yetiştireceğiz.

Amaç

Pekâla, sonraki. Amaç. Ve bu önceki soruyla bağlantılıdır. Amaç. Ben burada büyük bir açıklamada bulunacağım, ve sizin bunu gerçekten hazmetmeniz gerekecek, ve bundan hoşlanmayacak olursanız, ben gittikten sonra suçu Cauldre’ya atabilirsiniz. (bazı gülüşmeler)

Var olmak için bir amaca ihtiyacınız yok. Ama siz olduğuna inanıyorsunuz. “Amacım ne?” Ve bu yazgıya bağlanıyor, kalıplara bağlanıyor, ve şu ara maruz kaldığınız baskıya bağlanıyor.

İnsanların büyük, çok büyük bir çoğunluğu bir amaçları olması gerektiğine inanıyorlar. Şimdilerde öyle kitaplar yayınlandı ki, kusmak istiyorum. “Amaç Peşindeki Hayat.” Hayır efendim! Ve amaç

makyo'dur. Kesinlikle makyo. Ama siz hâlâ sabahları uyanıyor, "Benim amacım ne? Başkalarını şifalandırmam mı gerekiyor? Gezegeni kurtarmam mı gerekiyor?" diyorsunuz. Hayır! Bir amaç yoktur. Anladınız mı? Bir amaç yoktur. Bunu nefesinizle içinize çekin. Oo, aa, yutulması kolay bir şey değil, yoksa öyle mi.

Misyon/görev yoktur. Biz Eski Enerji tutkusunun ötesine geçiyoruz, başka bir deyişle, bir şey yapmanız gerektiği, bir şey olmanız gerektiği, bir amacın olması gerektiği (bunların ötesine geçiyoruz). Tanrı sizi bir amaç uğruna buraya koymuş olmalı. Tanrı'nın umurunda değil!
(kahkahalar) Gerçekten! Ruh'un sizin için bir planı yok, bu yüzden sizin için bir amacı da yok. Var olmak için bir amaca ihtiyacınız yok; bu yüzden, var olabilir misiniz? O devasa eski şeyi aşabilir misiniz? Ve şu anda yaşantınızda olmakta olan budur. O ortaya çıkıyor.

Üstüste amaçlarınız vardı, katman katman amaçlar. Amaç, bir yaşamdan geçmenizi sağlayan ilginç bir yakıt gibiydi. Amaç aslında az çok sizi burada tutuyor, ama sunidir, düzmedir, ve er ya da geç bir yanınız der ki, "Hey, bu bir dizi makyo, biliyor musun, "benim amacım..." boşluğu doldurun. Ve sonra diyelim ki, amacınıza ulaştınız, o zaman gerçekten, gerçekten depresif oluyorsunuz. Amacınıza ulaşmak gerçekten üzücü oluyor, o zaman ne yapıyorsunuz biliyor musunuz? Amacı kocaman spiritüel bir havuç gibi önünüze koyuyor ve sonra hep ona ulaşmaya çalışıyorsunuz. Amaç için çalışıyorsunuz. Erdem sahibi oluyorsunuz. Güdü sahibi oluyorsunuz. Nörotik ve deli oluyor, asla orada olmayan o amaca ulaşmaya çalışıyorsunuz.

Hadi şu anda o ipi keselim. Amaç yoktur. Vaay. Ama o zaman da diyorsunuz ki, "Hayatım anlamsız." Evet, az çok. (kahkahalar) "Bir amaç yok mu? Bir anlam yok mu? Tutku yok mu?" Evet! Onlar eskiler ve makyo'lar! Biz şimdi aamyo'dan söz ediyoruz. Onlar çok eskiler ve kurtlarla ve parazitlerle ve çöple kaplanmışlar. O bir lağım çukuru!

Bir an için amaçsız bir hayat düşünebilir misiniz? Bir kitap yazmayı, "Amaçsız Hayat" hayal edebilir misiniz (kahkahalar) parantez – "Bir amaç olması gerektiğine inanan tüm siz anal mankafalara yanıtırlar!" Ben buna bayılırdım!

LİNDA: Anal ne? Anal mankafa mı?

ADAMUS: Mankafa! Kitap başlıklarında ben Kuthumi'den daha iyiyim, diye düşünüyorum.
(kahkahalar)

Biliyor musunuz, amaç gerçekten kötü bir yatak partneridir, Sadece var olma adına var olabilmeniz ne kadar da inanılmazdır, tutkunuzun sadece olmak olması.... (birisi "Yaşasın!" der) Yaşasın! Teşekkür ederiz. Şükür!... yok, oraya girmeyeceğiz. Amin? Hayır. Hayır, bunu yapmayalım. Böylece bu çok özgülleştiricidir, ama bir o kadar da meydan okuyucu.

Böylece, son zamanlarda yaşantınıza giren şeyler oldu. Onların ne olduğunu bilmiyordunuz, "Bu ne anlama geliyor?" "Hiç anlamı yok." Ne yapmam gerekiyor?" Hiçbir şey. Bunların hepsi gelip gidiyor, ve sonra da şaşıyorsunuz, "Neler oldu bana?" Hiçbir şey!

Böylece ben sizin bu gelecek ay boyunca gerçekten, gerçekten amaçsızlığı hissetmenizi istiyorum. Amaçsızlık. Kesinlikle anlamsız olmanıza izin verin. Kendinizi salıverin, "Burada hiçbir amacım yok. Hiçbir tutkum yok." Başlarda size çok garip gelecektir ve rahatsız olacaksınız, çünkü yaşamlardır güdülüyordunuz. Aslında buraya, bu yaşama geri gelmeye tam hazır değilken, amaç ve tutku sizi buraya geri emdi.

Bu en âlasından makyo'dur, ama sizin artık buna ihtiyacınız yok. Ve çevrenizde, sizi amaçtan çıkasınız diye dürtükleyen, yok, iten enerjileri hissediyorsunuz, deneyimliyorsunuz. Çıkın o eski... bu programlamadır. Bu bir dizi eski kendi-kendini-programlamadır, kitle bilinci programlamasıdır, o psikik araştırmalarını size yönelten başka alemlerdeki varlıkların programlamasıdır. Onlar amacı olan insanlara bayılırlar. Bu, sizinle birlikte heyecanlanmanın, sizinle dans etmenin, manipüle etmenin en muhteşem yoludur. Amacı salıverin – Eski Enerji amacını kastediyorum, yani onu

düşünme şeklinizi salıvermekten – tutkuyu salıverin, ve gerçekten orada olanı keşfedin. O inanılmazdır. Meydan okuyucudur.

Ve herhangi bir şey de yapmayacaksınız – bunu baştan söyleyeyim çünkü sizi biliyorum. Diyeceksiniz ki, “Peki, bunu attım. Şunu attım, ve tüm o diğer şeyleri de attım. Açığım, Adamus, tüm amaçlarımı ve tutkularımı attım gitti.” Ve ben de diyeceğim ki, “Hayır, ceplerinize bir bakın. Hâlâ saklanıyorsunuz.” “Ha, unutmuşum, Adamus. Bunu çıkarmayı unutmuşum.” Ve ben de diyeceğim ki, “Bir daha kontrol et. Hâlâ bir şeyler var.” “Eh, ama hmm,” diyeceksiniz, “Adamus, bunun bende kalması gerekiyor. Tüm o diğer şeyleri bırakacağım, ve oldukça açık, temiz olacağım. Yüzde 99 açık olacağım, ve bu yüzden de yüzde 99 özgürlük alabileceğim.” Hayır. Hayır. Tümünün gitmesi gerekiyor.

Hiçbirine tutunamazsınız, ve belki bazı işkencelerden ve bazı korkulardan geçeceksiniz, ve o zaman sorgulayacak ve diyeceksiniz ki, “O aslında ne demişti?” Ve sonra da bu konuda felsefi olacak ve başka Şambra’larla konuşacaksınız, ve sonra hepimiz söylediklerimi parçalayarak incelemeye çalışacaksınız. Ben dedim ki, “Hayatınızda amaca ihtiyacınız yok. Varolmak için amaca ihtiyacınız yok!” Nokta. Nokta. Ve o zaman yeni bir biçimde var olacaksınız. Gerçekten, gerçekten harika, yeni, özgürleşmiş bir biçimde.

Böylece, şu ara sizi etkileyen unsurlar bunlardır. Zorlular, ama siz daha iyisiniz. Onları deneyimlemenize izin veriyorsunuz, çünkü genişliyorsunuz. Sizler Bayraklısınız. Siz... ah, bu da eski bir amaçtır. Siz sadece olansınız, ve bu çok güzel bir şeydir.

Hadi derin bir nefes alalım ve sonraki bölümümüze geçelim, çok önemli bir noktaya – ya da değil.

Sihir

Uzun zaman önce... bir dakikaya kadar sizi bu noktada kıştırıracakmışım gibi hissediyorum. Bir zamanlar, uzun zaman önce Dünya üzerinde, sihir denen şu şey vardı. Şimdi, bazılarınız daha sonra soracak, buna neden fantazi demedim diye. Eh, fantazi kötü bir çağrışıma sahip. Onun için buna sihir diyeceğim. Ama uzun zaman önce, Dünya’da olduğu kadar diğer alemlerde de sihir denen bir şey vardı.

Sihir, şu yaratıcı ifadeydi ve diğer alemlerle yapılan yaratıcı değiş tokuştu. Uzun zaman önce Dünya’da rüzgar perileri gibi şeyleri deneyimleyebiliyordunuz – hissediyor, dokunuyor, görüyordunuz. Rüzgar perileri. Onlar havada süzülürler. Onlar havada süzülürler, yanınızdan geçerler, zihniniz, “Ha, bu sadece bir esintiydi” der. Hayır, o bir rüzgar perisi olmuş olabilirdi.

Bulut melekleri vardır, ve gözleriniz onları zaman zaman görür, ama sonra zihin devreye girer ve, “Yok efendim, bu sadece havanın hareketi ve gökyüzündeki desenler, ısı ve nem havadaki su damlacıklarının biçimini etkiliyor” der. Tamam. Tamam. Bu, yaşamının ilginç bir biçimidir, ama aslında bulut melekleri vardır.

Aslında tüm toplantı boyunca orada, köşede tek boynuzlu bir at duruyordu. Ve bazılarınız aslında garip bir şey hissetti, ama zihniniz kendini kapatıyor – “Aman bu saçmalık. Böyle düşünmeye başlayamam, bizim deli olduğumuzu düşünenecekler.” Hayır, onlar zaten sizin deli olduğunuzu düşünüyorlar, yani bu pekâladır. Tek boynuzlu atı deneyimleyin.

Cüceler var. Cinler var. Su elementleri var – suyun içindeki küçük parlak, güzel, büyülü varlıklar. Merlin var. Merlin, çok gerçektir, şu anki gerçekliğin pek bir parçasıdır. Ama insanlar sihiri yaşamlarının dışında bıraktılar, çünkü anlamsız geliyor. Öyle değil mi Charlie? Anlamsız geliyor. Olmanız gereken kalıba uymuyor.

Böylece sihir uzun zaman önce çekip çıkartıldı. Kapatıldı ki, herşey kendi güzel, olması gereken düzeninde olabilsin, ve etrafta koşturan küçük enerjiler gören, küçük, görünmez, sihirli enerjiler

gören çılgın insanlarımız olmasın. Onlar Dünya'nın asli bir parçasıdır. Gaia ile birlikte, Dünya'nın başlangıcından itibaren bu gezegendeki hayatı sürdürmek için çalıştılar. Onlar hâlâ etraftalar. Onlar da şu ara değişiyorlar. Birçok doğa gücünün, burada bulunmuş olan sihirli varlıkların bir bölümü gidiyor. Yeni varlıklar geliyor. Onlar ille de cinlerin ve cüce cinlerin sahip olduğu fiziksel nitelikleri stlenmeyecekler.

Bunlar gerçektir, sevgili dostlarım. Bunlar gerçektir. Bunlar sadece kk çocuklar için olan masallar değildir. Bunlar çok, çok gerçektir. Ve ne yazık ki, yaratıcılığın kaybolmasıyla, Dünya'da hayal gücünün kaybolmasıyla, onlar da bir kenara atıldılar. Unutuldular.

Peki, görmezden gelindiklerinde ya da insanlar onlara sırtlarını çevirdiklerinde ne olur? Onlar şefkat içindedirler, o zaman arkalarını döner ve giderler, çünkü istenmiyorlardır. Ama bekliyorlar. Onlar doğru zamanı bekliyorlar, ve o zaman şimdir.

Bu Dünya'ya sihirin geri gelme zamanıdır. Sihir değişik şeyler yapar. Boyutlar arasındaki koridorları açar. Bunlar boyutsal varlıklardır, genelde fiziksel-olmayan, büyülü varlıklardır. Onlar şimdi Dünya'daki insanlarla, sadece coşku – sadece coşku – adına, sadece bunu yapabildiğiniz için, Yeni Dünya'yı yaratan insanlarla çalışmak için geliyorlar. Onlar havada olacaklar, Dünya'da olacaklar, suda, tüm evrenizde olacaklar. Onlar rüya halinize geliyorlar – izin verirsiniz. Hayal gücünüze geliyorlar – kullanacak olursanız. Size yanıtlar vermek için burada değiller; oynamak için buradalar. Daha önce hiç içine girmediğiniz boyutlara geebilmenize, zihninizin ötesine genişlemenize yardımcı olmak için buradalar.

Yeni enerjilerin dengelenmesine, yeni enerjilerin akmayı sürdürmesine, onları berrak tutmaya yardım etmek için buradalar. Ve onlar buradalar. şimdi salondalar. Yaşantınızda ortaya çıkıyorlardı. Yanıbaşınızda grverdiğiniz belli belirsiz bir şey; duyduğunuz kck bir ezgi, ama ona odaklandiğınız an, sanki yok oluveriyor; geceleri uyurken sanki bir şey yanıbaşınızdan geçmiş ve size srtnmş hissi.

Tekrarlıyorum, biz sihirin geri döndüğü zamandayız. Siz onunla daha önce çalıştınız, bu yüzden şu anda gerçekten renilecek bir şey yok. Bu sadece onun yeniden geri gelmesine izin vermekle ilgilidir. Evet, geçmişte deneyimlediğiniz ve şimdi gelmekte olan yeni varlıklar var, ama siz onlarla bağlantı kurabileceksiniz, çünkü doğa güçleri, o sihirli varlıklar, basitçe sizin geçmiş akıtlarınızın ya da aşılamalarınızın tezahürüdür.

Bunu şöyle söylememe izin verin. Meleksel varlıklar Dünya'yı yaşam enerjisiyle tohumlamak üzere indiklerinde, bu sihiri Dünya'ya akıttılar. Siz gelip de fiziksel bir beden stlendiğinizde, yaptiğınız ilk şeylerden biri, çevrenizdeki şeylere yaşamı akıtmaya ya da nefesinizle flemeğe başlamak oldu.

Bu arada, eski Gizem Okulları'nın bazısında verdiğimiz eğitimlerden biri de şuydu, seramik heykeller ya da seramik figürler yapardık ve sizin orada yıllarca oturmanızı, nefes alıp vererek akıtmanızı sağladık, taa ki o heykel canlanana dek – yürümeye, konuşmaya, etrafta hareket etmeye başlayana dek. Ve o zaman akıtmanın ne olduğunu anlardınız. Artık yıllarca orada oturmanız gerekmiyor. Sadece bunu yapmanız gerekiyor. Yeni Enerji budur. O kadar uzun sürmüyor.

Bunu da söyledikten sonra, o sihirli varlıklar sizin akıtlarınızın tezahürüdür, sizin suya, havaya, toprağa, hayvanlara, görünmez alemlere nefesinizle kendi yaşamınızı flemenizin tezahürleridir. Onlar sizindir. Uzun zaman dışarda bırakıldılar, ve şimdi geri gelmeye hazırlar. Eh, şöyle diyeyim, onların geri gelmesine siz hazırsınız.

Bu, çok, birçok şeyin gerçekleştirilmesine yardımcı olacaktır. Hayal gücünüzü açacaktır. Onlarla sadece oynamak size büyük bir sevinç verecektir, buna izin verirsiniz. Ha, başlarda biraz garip görünecektir, çünkü size dendi ki, "Artık dört yaşındasın. Bu hayali dostlara sahip olamazsın." Size bir şey söyleyeyim mi, zamanımızın en büyük varlıklarından bazısı – gerçi onlar bunu pek işa etmeyecektir – ama Thomas Edison, büyük bir mucit, bazılarınız onunla ilgili belli hislere sahip,

ama Edison doğa güçleriyle oynardı. Kendine böyle bir lüks için izin verirdi. Kendine bunun için – bunu nasıl söylediniz – o meşgale için izin verirdi. Bunu yapmaktan keyif alırdı. Kimseye bundan söz etmedi, çünkü deli olduğunu düşüneceklerini biliyordu. Ama en iyi fikirlerinin bazısını da oradan aldı. Onlar ona bu fikirleri verdiği için değil, yaratıcı bir halde olduğu için, ve sonra da yanıtlara sahip olurdu.

Bu Einstein tarafından kullanıldı, büyük düşünürlerin bazısı tarafından, müzisyenler, Mozart tarafından. Onlar kendilerine yaşamın sihiriyle, büyüyle oynamak için izin verirdi. Elbette bundan söz edemezlerdi. Bunu ifade edemezlerdi, ama bunun yaşamlarının, çalışmalarının coşkusunda önemli bir unsur olduğunu bilirlerdi. Şimdi, bazısı dedi ki, “Biliyor musun, ben çok parlakım ama çılgın olmalıyım, çünkü böyle bir şey yapıyorum.” Yani akıllarını kaybettiklerinden korkuyorlardı. Aslında kaybediyorlardı da, ama bu iyi bir şeydi.

Böylece, sevgili Şambra, ben John’dan, Anders’in şu son şarkısını çalmasını isteyeceğim, hani bu oturuma girerken çaldığımızı. Ben sizden gerçekten içinize nefes almanızı ve kendinize izin vermenizi isteyeceğim – delirin. Bu salonda bir dolu varlık var şu anda, her daim orada duran tek boynuzlu attan tutun da, perilere ve hava cücelerine ve diğer herşeye kadar, bazısı, tekrarlıyorum, fiziksel nitelikler bile üstlenmiş değil. Onları sadece deneyimlemenize izin verin.

Bunu nasıl yaparsınız? Eh, buradan değil (kafa). Bunu, sadece kendinizi açarak, nefes alarak ve oynayarak gerçekleştirirsiniz. Bir dakika için sadece oyuncu olalım. John.

(Müzik başlar: “Sja Va Na”, Anders Holte’nin Oh-Be-Ahn CD’sinin 6. parçası)

Şu anda Pakauwah’larınızı da içeriye davet edin. Onlar da sihirin bir parçasıdır. Pakauwah’larınızı siz yarattınız. Sizin bir parçanızdırlar. Sizin ifadenizdirler. Onlar sihirli, büyümlü varlıklardır, ve şu diğer varlıklarla oynarlar.

Bu varlıkların buraya gelmesine izin verildiğinden bu yana, kendinize onları deneyimleme izni verdiğinizden beri çok, çok uzun zaman geçti. Bu bir dolu eğlenceyi geri getiriyor. Sadece doğal olanı yaşamınıza geri getirmekten başka, kalıpların ve sınırların ötesine geçmekten başka, öyle büyük bir amacın olması gerekmiyor. Bu yaşama çok renk katar. Ama aynı zamanda, boyutlar arasındaki koridorları da açar. Yeni enerjilerin gerçekten dengelenmesine ve onları akışta tutmaya yardım edecek bir yol sağlar.

Şu anda bu sihiri geri getirmek, ve tüm bu sihirli varlıklar, sizin Kristal Çocuklar diyeceğiniz, yeni gelmekte olan çocukların büyük bir bölümünün de eğlencesi olacak aynı zamanda, onların hayal gücünde kalmalarına yardımcı olacak. Aslında, daha önce hiç Dünya’da bulunmamış bir varlığın ilk bedenlenmesi için geldiğini, Yeni Dünya okullarında birçok eğitimden geçtiğini, ama ilk kez buraya geldiğini ve Dünya’nın o katı, katı gerçekliğini hissettiğini hayal edecek olursanız – tıpkı sizin biraz önce hissettiğiniz gibi, hani suyun derinliklerine indiğinizde, bedendeki o aşırı basınç, kafanın karışması ve yön kaybı duygusu gibi – şu anda bu sihirli varlıkları geri getirmek, onlar (çocuklar) için büyük bir kolaylık olacaktır, onları çok daha rahatlatacak ve yatıştıracaktır.

Bunu kendiniz için yapın. Kendiniz için sihiri geri getirin, ama bunu yeni olanlar için de yapıyor olacaksınız.

Böylece, sevgili dostlar, Floransa’daki bir toplantıya gitmek üzere ayrılıyorum. Ve anımsayın, tüm yaratımda herşey yolunda, ve bu yüzden, Ben Adamus’um, hizmetinizdeyim.

Arrivederci.

Şaud yayınlandığında bizden epostayla bir uyarı almak isterseniz, eposta listemize kaydolmak için aşağıya tıklayın.

<http://www.crimsoncircle.com/Newsletter/SignupforOurMailingList/tabid/1546/Default.aspx>

Tobias, Adamus Saint Germain ve Kuthumi Lal Singh'in katılımıyla gerçekleşen Kırmızı Çember Materyalleri, Ağustos 1999'dan beri bedelsiz olarak sunulmaktadır.

Kırmızı Çember, Yeni Enerjiye geçecek ilk kişiler arasında bulunan ve Şambra denen insan meleklerden oluşan küresel bir ağıdır. Onlar yükselişin sevinçlerini ve zorluklarını deneyimlerken, içlerindeki Tanrı'yı keşfetme yolculuğunda olan diğer insanlar için de bir Bayrak haline gelmektedirler.

Kırmızı Çember her ay Colorado'nun Denver bölgesinde toplanmaktadır ve Adamus, Geoffrey Hoppe aracılığıyla son bilgileri sunmaktadır. Bu Kırmızı Çember toplantıları genele açıktır ve isteyen herkes katılabilir.

Eğer bunu okuyorsanız ve bir bağlantı hissediyor ve gerçek olduğu duygusuna kapılıyorsanız, gerçekten de Şambra'sınızdır. Benzer insanlar ve melekler için bir öğretmen ve rehbersinizdir. Şu anda ve gelecek tüm zamanlar için içinizdeki tanrısallık tohumunun çiçek açmasına izin verin. Asla yalnız değilsiniz, çünkü dünyanın her yanında aileniz ve çevrenizdeki alemlerde melekler var.

Bu metni, ticari olmaksızın, bedelsiz olarak özgürce paylaşabilirsiniz. Lütfen bilgiyi bütün olarak, ve bu dip notlar dahil paylaşın. Her türlü farklı bir kullanım için yazılı olarak Geoffrey Hoppe, Golden, Colorado'dan onay alınması gerekir. İletişim için aşağıdaki web sitesine gidin:

www.crimsoncircle.com

Telif Hakkı 2010 Geoffrey Hoppe, Golden, CO 80403

ŞAUD 5: “Şa-daar” KIRMIZI ÇEMBER MATERYALLERİ

(BİR SONRAKİ) Dizisi

ŞAUD 5: “Şa-daar” – ADAMUS’un katılımıyla

**Kanallık, Geoffrey Hoppe
Kırmızı Çembere sunulmuştur
11 Aralık 2010**

www.crimsoncircle.com - <http://kirmizicember.org>

Ben o Ben'im, Egemen/Mutlak Alan'dan Adamus. Sihirin, büyünün olmadığını kim söylüyor?

Bu, yılın güzel bir zamanı; ah, bu, yılın haftasonu, yılın kutlaması, herkesin biraz gevşediği – tabii aileyi görmek için evlerinize gitmiyorsanız (kahkahalar) – gevşediği ve büyünün keyfini çıkarttığı bir zaman. Şambra'yla ve Ralph ile (Ralph Nichols Şaud'dan hemen önce şarkı söylemiştir) ve hepimizle, şu an büyülüdür – müzik ve Noel Baba ve cinler, periler.

Noel Baba gerçek mi? (izleyiciler, “Evet” der) Kesinlikle! Kesinlikle. Bakın, insanlar bilinçlerinde belli arketipsel enerjilere kabul verdiklerinde, onları aslında yaratırlar. Şimdi, Noel Baba ille de Kuzey Kutbu'nda yaşamıyordur, ama o öz, sihir ve Aziz'in güzelliği yaşıyordur. Bu sizin kalplerinizdedir. Sizler çocukken ve bu enerjiyle bağlantı kurmanıza izin verdiğinizde, bu... bu – (durur, ve birisinin kocaman bir çiçekle bezenmiş şapkasına bakar) aman tanrım! (kahkahalar) – gerçektir. İzin verir misin... izin verir misin. (şapkayı alıp başına koyar, kahkahalar) Bir dakika, sadece bir saniye, biz... (ceketini çıkartır ve Linda'ya uzatır) Evet, evet. Linda...

LINDA: Ha, ha, evet efendim, evet efendim, evet efendim. (yoğun kahkahalar)

ADAMUS: Evet, evet, evet. Ha ve Linda, hazır aklıma gelmişken... (cebindeki parayı ona uzatır, kahkahalar) İsrar ediyor da.

LINDA: Ah tanrı esirgedi, yoksa bu yedi doları saçardın. (kahkahalar)

ADAMUS: Böylece... böylece... böylece... Kendimi gülünç hissediyorum. Genelde hiçbir şey canımı sıkamaz ama kendimi gülünç hissediyorum. Umarım gurur duyuyorsundur. (kahkahalar, şapkayı geri verir)

Pekâla, havada sihir var; ah, bunu nefesle içimize çekelim. Nefesle içimize çekelim. Bu gerçektir. Bunu uydurmuyorsunuz. Ço... (bir köpeği okşamak için duraklar) Evet, çok, çok gerçektir.

Bugünün Konukları

Peki, sevgili Şambra, bugün özel bir konuğum var. Genelde konuklar getirmem, ama geçen yılı gözden geçireceğimiz ve yıl sonunu kutladığımız için pek sevgili bir dostumuzun bugün bize katılmasını rica ettim.

LINDA: İsa? (kahkahalar) Sadece bir yorumdu!

ADAMUS: O meşgul. Bilirsin, şu yemlik meselesi. Ben sevgili dost Metatron'dan rica ettim bugün bize katılmasını.

LINDA: Aaa!

ADAMUS: İlginç, Metatron'u içinize solumanıza ve hissetmenize izin verirseniz, içinize solumak ve hissetmek. Metatron (eskiden) sizin daha soğuk olarak nitelendireceğiniz bir enerjiydi, az çok metalik, benim kadar kişisel ve dostane değil, çünkü Metatron sizin ruhtaki sesinizdi. Ama Metatron başka boyutlarda bulunuyordu da diyebilirsiniz. Ayrıydı, farklı bir yerdeydi.

Ve siz, birkaç yıl önce Kuantum Sıçraması'nda da sözünü ettiğimiz gibi, Metatron'u yakınlaştırdınız, Metatron'un adı aslında değişti ve evrimden geçerek Yoham oldu. O müzik grubu değil – eh evet, siz de Yoham'sınız. Metatron evrimden geçti.

Biliyor musunuz, birçoğunuz bazen bana ruhsal adınızın ne olduğunu soruyorsunuz. (mutfaktaki birine hitap eder) Bir fincan kahve alabilir miyim, lütfen. Krema (da koy).

KERRI: Evet, hazırlıyorum.

ADAMUS: Doğumgünü çocuğu.

KERRI: Sadece...

ADAMUS: Tamam, hazır olduğunda ön tarafa getiriver, sence bir sakıncası yoksa. Teşekkür ederim. Teşekkür ederim.

LINDA: İsteddiğin başka bir şey var mı?

ADAMUS: Seçim yapıyorum, bu olur! (kahkahalar) Bugün çukulatanızı bile deneyeceğim. İlginç...

Yani adınız bile değişir. Çoğu zaman soruyorsunuz, "Ruhsal adım ne?" Size söyleyemeyiz. Sır olduğundan değil, sürekli değiştiği ve evrimden geçtiği için, tıpkı sizin gibi.

Ruhsal adların insan adları gibi olmadığını hatırlamanız gerekiyor – doğarsınız ve size bir ad verilir – Mary Beth ya da her ne ise – ve bu gerçekten sizin seçtiğiniz bir ad değildir, ama onu az çok benimsersiniz. Onunla özdeşleşirsiniz, ve sonra da onunla yaşarsınız. Ama ruhsal adlar farklıdır, sürekli evrimden geçerler. Onlar şarkıdırlar, ad değil. Bir tondurlar, kulak tırmalayıcı bir insan sesi değil. Ruhsal adınızı aslında anlamazsınız, onu şarkı halinde söylemeniz, tonlamanız gerekir. Onu katı bir insan kelimesine oturtmaya çalışmak, ona zarar vermek olur.

Hadi bunu yapalım. Bunu yapalım. (birisinin cin/peri şapkasını kapar) Tonlama yapacağız... (şapkayla poz verir, kahkahalar) Sizin ruhsal adınızı tonlayacağız. Bunun için müziğe ihtiyacımız yok. Onu sadece tonlayacağız.

Şimdi, bu biraz aamyo, biraz kendine güven gerektirecek, içinizden çıkmaya başlayan ton... (bir fotoğraf için poz verir, kahkahalar) Habsburg yeleğimle. Evet, bunu bana Kardinal verdi – Wulfing.

Pekâla... aa, lütfen. Utanma. Evet, evet. teşekkür ederim. (Sandra ona bir fincan kahve getirir) Teşekkür ederim. Tepsi yok mu? Fincan tabağı yok mu? Peçete yok mu? Porselen değil mi? Hmmm.

SANDRA: Yok.

LINDA: O seninle evli değil. (kahkahalar)

ADAMUS: Benim zamanımdan bu yana kahvenin biraz düzeldiğini söylemem gerekir. Cauldre'nın içtiğinden daha iyi.

Ruhtaki Sesiniz

Şimdi o adı tonlayalım, ya da adı hissedelim. Sadece bırakın çıksın. Üzerinde düşünmeden çıksın. Zihni baypas edin, bırakın çıksın, üzerinde hiç düşünmeden, ve biraz da taşkınlık yapmanıza izin verin. Ve bu tonun, bu şarkının sürekli değiştiğini de hatırlayın. Yani şu anda onunla belli bir biçimde özdeşleşiyorsanız, değişeceğini hatırlayın.

Hadi derin bir nefes alalım...

Sizi bunun için gözlerinizi kapatmaya davet ediyorum ki beyninize fazla takılmayın.

Derin bir nefes alın ve özünüzü hissedin, Yoham'ınızı, ruhtaki sesinizi, birliğinizi.

Derin bir nefes alın... ve şimdi bırakalım çıksın. Sesin neye benzediği sizi kaygılandırmamasın. Onun çıktığını hissedin.

Pekâla derin nefes ve yapalım.

(HERKES TONLAMAYA BAŞLAR)

Biraz yapısal oldu. Hâlâ biraz ürkek.

(birisine bakar, duraklama, onların orada olduğunu farketmelerini bekler)

Oooo! (kıkırdar) Sart, buraya gel. (kahkahalar)

LINDA: Eyvah!

ADAMUS: Sart, sen bunun nasıl bir şey olduğunu biliyorsun. Peki... bir an için gözlerini kapat, şu anda 20.000 kişinin seni izliyor olmasına takılma. (kahkahalar) Evet. Unut onları.

Peki – evet, mikrofonla – bu nasıl bir şey? Nasıl bir ses? Bir nefes al ve bırak çıksın. Ben elimi hemen şuraya koyacağım (sırtına) onu az çok çıkartmak için.

(SART TONLAMA YAPAR)

(İzleyiciler alkışlar)

ADAMUS: Çok güzel. Çok güzel. Teşekkür ederiz. Teşekkür ederiz, ve Sart, ben dünyanın her yanında buldum. Birçok farklı dil biliyorum...

SART: Ayyy!

ADAMUS: ... ama emin değilim... bu dili gördüğümü hiç sanmıyorum. Bu gizli bir kod mu? (Sart'ın tişörtünden söz eder)

SART: Latince! Okulda herkes Latince aldı, öyle değil mi?

ADAMUS: Yok, bu Latince değil. Latince olmadığını biliyorum. Bu nedir, güzel dostum?

LINDA: Bakmayın. Bakmayın. (izleyiciler güler ve alkışlar çünkü Sart onlara ne anlama geldiğini gösterir – “si... git”)

ADAMUS: Ha, anladım. Bu, Şambra'nın yeni dili. (kahkahalar) Teşekkürler beyim. Teşekkürler.

Hadi bunu tekrar yapalım, Sart'ın rehberliğinde – onun cesaretiyle, taşkınlığıyla. Hadi tekrar yapalım. Ruhunuzdaki sesinizi hissedin. Onun nasıl ses vermesi gerektiğine dair her türlü önyargılı fikir ya da kavramlarınızdan kurtulun. Onu hissedin. Bu önemlidir. Ben burada durmuş zaman harcamıyorum. Bu gerçekten önemli, çünkü sizi, bizim daha sonra kullanacağımız parçalarınıza yeniden bağlayacak. Ben sizin her bir parçanızı içinize getirmek istiyorum.

Sözünü ettiğimiz gibi, ruhunuz içinize gelmeyi bekliyordu. Hayatınıza girmeyi, yaşantınızın bir parçası olmayı bekliyordu. Siz onu uzakta tutuyor, biraz kilo vermek, biraz daha akıllanmak, biraz daha iyi, nazik olmak gibi şeyleri gerçekleştirmeyi bekliyordunuz. Ama o size hemen şimdi katılmak istiyor. Sizi hiç yargılamıyor. Sadece burada Dünya'daki bu büyük deneyimin bir parçası olmak istiyor.

Hadi derin bir nefes alın. Sizi hissedin. Sizi! Uzaktaki bir varlığı değil. Teorik, felsefi, esoterik uzak bir varlığı değil, sizi. Sizi.

Hadi derin bir nefes alın ve konuşmanıza izin verin. Başlayın, bırakın çıksın.

(HERKES YENİDEN TONLAMA YAPAR)

Güzel. Güzel, güzel, güzel. Bir müzik yarışmasını kazanamayacaksınız ama konu bu değil. Biz sesin kulağa güzel gelmesine çalışmıyoruz. Onu aşırı yapısal bir hale sokmaya çalışmıyoruz. Biz onun sadece akmasına izin vermeye çalışıyoruz.

Şimdi bunu tekrar yapalım, ama bu kez buradaki grup ve online olan herkes – sizler de bize katılın – grup Yoham'ını, grup özünü gerçekleştirelim. Bugün oturmuş online izliyor, enerjileri birleştiriyorsunuz. Hadi şimdi şu tonu çıkartalım. Onu buraya topraklayalım ve çıkartalım.

Bir an için onu, grup enerjisini hissedin. Grup enerjisini, dünyanın her yanından bağlantı kurmuş olan herkes dahil, bunu okuyacak ya da dinleyecek olan herkes dahil. Bu, kulağa nasıl geliyor? Bu, burada, bu güzel yıl sonunda, gündönümü/pagan/Hristiyan/Musevi enerjide kulağa nasıl geliyor?

Derin bir nefes alın. Onu hissedin. Yılın çok güzel bir zamanı.

Ve başlayalım. (hımlamaya başlar)

Bırakın çıksın. Bırakın büyüsün, gelişsin.

(HERKES YENİDEN TONLAMAYA BAŞLAR)

Harika. Teşekkür ederiz. Teşekkür ederiz.

Kendinizle, ruhunuzla, her bir parçanızla olan bu bağlantı, gelecek günlerde çok önemli bir rol oynayacak. Artık bunları ayrı tutmayalım. Hepsini buraya getirelim.

Şimdi buna derin bir nefes alalım.

Aamyo

Gabriella, ne oldu? İlginç çizimler giydiğini görüyorum. Ne yaptın sevgilim?

GABRIELLA: Ayağımı kırdım.

ADAMUS: Ayağını mı kırdın? Ayağını kırdın. Peki bunu nasıl yaptın? Nasıl yaptın?

GABRIELLA: Sakin olmam gerekiyordu, onun için de kendime bunu yarattım.

ADAMUS: Ah! Keşke biraz param olsaydı. Ah! Evet. Sakin olman gerekiyordu. Ona verebileceğin paran var mı? (ekipten birisine söyler) Harcamalarına sayardın. Kesinlikle doğru, ve bunun bir kaza olduğunu söylemediğin için teşekkür ederiz. Aptalca bir şey yaptığını söylemediğin için teşekkür ederiz. Sen aslında parlak bir şey yaptın. Parlak.

Şimdi, bedeninin bazı fiziksel acılardan geçti. Kendine sinirlendin. Kısa bir süre için neyi yanlış yaptığını merak ettin, biz konuşana kadar. Yanlış bir şey yapmadın. Bu güzeldi. Aamyo'ydu. Aamyo'ydu çünkü, evet, kendine çok gereksindiğin bir dinlenme verdin. On yaş daha genç görünüyorsun. Şimdiye kadar olduğundan çok daha güzel görünüyorsun. Buna ihtiyacın vardı.

Fazla hızlı gidiyordun. Fazla kaos ve karmaşa içindeydin. Anlamaya... şu iskemleyi çekebilir miyim? (bacağını o iskemleye koymuştur)

GABRIELLA: Ha...

ADAMUS: Hayır, hayır. (kahkahalar) Herşeyi anlamaya çalışıyordun; fazlasıyla analitiktin; birçok amaca yönelmiştin – bir amacının olmasına çalışıyordun; çok fazla plan yapıyordun – çok, çok fazla yılını planlamaya ve yapılandırmaya harcadın – ve bu, bunların tümünü bırakman için sana güzel bir fırsat sundu. Ha evet, tüm o faaliyetlere bu kadar alışık olan insan yanın bundan nefret etti. Nefret etti. Ama işte kendi yaratının güzelliğini, aamyo'yu keşfetmiş olarak burada oturuyorsun. Yanlış bir şey yapmadın. Bu mükemmeldi.

Şimdi, bir sonraki sorun şu, "Buna sahip olmak için hep bir bacağımı ya da kolumu ya da bir şeyi mi kırmam gerekiyor?" Kesinlikle hayır. Kesinlikle hayır, ama o zamanki insani enerjini göz önünde bulundurursak, bu mükemmeldi. Ve o iyileşecek, çünkü sen buna izin veriyorsun. Biz bunu bir dakikaya kadar yapacağız.

GABRIELLA: Teşekkür ederim.

ADAMUS: Evet, kesinlikle.

Trish, ne oldu?

TRISH: Ben... (kıkırdar)

ADAMUS: Evet. Mikrofonu buraya getireceğiz. Dostlar arasındayız. Umarım sence bir sakıncası yoktur. Ne oldu? Buraya koltuk değnekleriyle gelmişin?

TRISH: Kalça kemiğimi kırdım.

ADAMUS: Kalça kemiğini kırdın.

TRISH: Evet.

ADAMUS: Bilerek mi?

TRISH: Evet.

ADAMUS: Evet. Doğrusu herhalde.

TRISH: Doğrusu, evet.

ADAMUS: Herhalde. İlk düşüncen bunun bir kaza olabileceği idi – hiç de değil.

TRISH: Bu onun sadece etiketi, evet.

ADAMUS: Kesinlikle – onun etiketi. Peki burada gerçekte ne oldu?

TRISH: Eh, anlaşılan her türlü enerjiyi dışarı attım.

ADAMUS: Evet. Bunu duydunuz mu Şambra? Anlaşılan her türlü enerjiyi dışarı atmış. Ve her türlü enerjiyi dışarı attığında, başka ne oldu?

TRISH: Cehennem azabıydı.

ADAMUS: Cehennem azabıydı. (kahkahalar) Evet, bunu daha önce görmüştüm, “Yok canım!” Peki. Yok canım. Peki sonra ne oldu?

TRISH: Hımm, ben...

ADAMUS: Nefes aldığında ne oluyor?

TRISH: Bilmiyorum.

ADAMUS: Enerjiyi içine aldın. O şok, o travma – biz bundan daha önce söz ettik – olayın şoku, her şeyden önce, seni kesinlikle beyninden çıkartır, çünkü öylesine lanet acılar içindedir ki, düşünemezsin bile.

TRISH: Evet ya.

ADAMUS: Bu olduğu zaman, tanrısallığın, Benliğin muazzam bir şekilde akar. Sana hizmet etmeyen bir dolu şeyi anında salıverdin. Oysa zihinsel olarak ya da başka yollardan ondan kurtulmak yıllarını alabilirdi. Ha, danışmanlara gidebilirdin, her türlü şeyi yapabilirdin ama sen dedin ki, “Hayır, bunun icabına ilk ve son kez olarak hemen burada bakacağım.” Kalça kemiğini kırdın. Neden olmasın? (Trish güler)

Ve güzel olan şu ki, iyileşiyor! İyileşiyor. Aslında güzel olan şey, hanımlar, öncekinden daha iyi olacaktır. Şimdi, gidip de daha iyi olsunlar diye ellerinizi kırmayın, ama daha iyi olacaktır. Şimdiye kadar olduğundan çok daha iyi olacak.

Yani bu bir hata değildi. Aptallık değildi. Doğrusu güzel bir parçan şöyle dedi, “Hadi muazzam miktarlarda enerjiyi içimize alalım.” Sonuç olarak, her ikiniz de şifanın gerçekte ne olduğuna ilişkin yeni farklı bir anlayışa sahip olacaksınız. Ve bunun, ah, benim başlıca şikayet konularımdan biri olduğunu söyleyebilirsiniz – yani şifanın eski tanımı. Bu o kadar eski, o kadar zahmetli ve usandırıcı ki. İyileşme/şifalanma aslında çok, çok hızlı ve güzel olur, özellikle de Yeni Enerjiyle birleştirildiğinde. Çok güzeldir. Onun için, kendine teşekkür et, çok acımış olmasına rağmen. Kendine teşekkür et.

Roy, sana ne oldu?

ROY: Kendi Pakauwah'ıma dönüştüm.

ADAMUS: Evet, evet, evet. (kahkahalar, çünkü Roy başına kara karga gibi görünen büyük bir şapka geçirmiştir) Onu gerçekten nefesinizle içinize aldığınızda, işte bu olur sevgili Şambra. Neler olduğuna bakın. Bu eğitilmiş bir profesyonel tarafından yapıldı; lütfen bunu evde denemeyin.

ROY: Fazla nefes aldım.

ADAMUS: Fazla nefes aldın. Peki senin ve Linda'nın hayatında neler oldu? Neler oldu? (duraklama) Son altı ayda, ne oldu?

ROY: Biz... ben ruhumla iletişime geçtim. İkimiz de geçtik.

ADAMUS: Linda, ne oldu? (Roy'un eşine sorar)

LINDA H.: Sanırım kendi dışıma baktığım zaman gördüğüm herşey, kim olduğumun bir yansıması, bu ister Sarah Palin, ister Barack Obama, Kraliçe Elizabeth ya da Çin'deki bir pirinç çiftçisi olsun. Ama kendi içime baktığım zaman, gerçekten, Ben sadece o Ben'im, ve hepsi bu.

ADAMUS: Linda, Roy, Aandrah ile çalışarak altı ay boyunca çok yoğun bir süreçten geçtiler, yoğunluğu yüzünden, çok kişiye öneremeyeceğim bir süreçten, tabii insanlar sizin kadar inanca ve kararlılığa ve içlerinde o derin sevgiye, ve ayrıca Aandrah'ın rehberliğine sahip olmadıkça.

Böylece sizler, ortalama bir insanın beş, on yaşamını alacak, eski şeyleri temizleme, inançları ve kendine duyulan kuşkuları ve yargıları ve biriktirilmiş çöpleri temizleme sürecinden geçtiniz. Breckenridge'de yaptığımız Zihinsel Dengesizlik Sempozyumu'ndan başlayarak bu ikisi "Evet" dedi. Bu ikisi, "Biz bunu yapacağız. Yapacağız çünkü zamanı geldi. Yapacağız çünkü o zaman diğerleri için Bayrak olabiliriz. Yanlışın olmadığını göstermek için yapacağız" dedi. Yanlış yok. "Neyi yanlış yapıyorum?" mentalitesine insanların girmesi o kadar kolay ki. Yanlış olan hiçbir şey yok. Bu yaşamda ve diğerlerinde muazzam, inanılmaz deneyimleriniz oldu, ve sonra dediniz ki, "Zamanı geldi. Bunu aşmanın, oyunu oynamaktan vaz geçmenin zamanı geldi, ya da en azından" dediniz, "en azından oyunu oynayacak bile olsam, onun bir oyun olduğunun farkında olmak istiyorum. Eğer rol yaparsam, bir rolü oynayarsam, en azından sadece rol yaptığımı bilmek istiyorum."

Ben rol yapmaya bayılırım. Her zaman bilerek rol yaparım. Burada rol yapıyorum. Bu benim, ve benim rolümü oynuyorum, çünkü bunu yapabiliyorum. Başka hiç bir nedeni olmasa bile rol yapabildiğim için yapıyorum. Ama konuştuğumuz gibi, rol yaptığınız gerçeğinin farkında olmanız gerekir. Siz bir insan rolünü oynuyorsunuz. Fiziksel sorunları olan birinin rolünü oynuyorsunuz. Parasal sorunları olan, ya da her neyse, birinin rolünü oynuyorsunuz. O zaman gerçekten rollerinizi seçerken, bunu fazla ciddiye almadan çok eğlenebilirsiniz.

Böylece bu süreç sayesinde, en karanlık, en derin, çukur diyeceğiniz yerlere giderek, var olmak isteyip istemediğinizi, yalnızca bu gerçeklikte değil, ama başka alemlerde bile var olmak isteyip istemediğinizi bile bilmeden, bunu anladınız. En zor bölümü budur. Çaresizlik içinde burayı terk eden kişiler, bunu unutabileceklerini sanırlar – oysa kendileriyle birlikte götürürler. Ama siz en sonunda güzel kelimeler keşfettiniz – "Tüm sahip olduklarım ben'im." Vaay! Tüm sahip olduklarım ben'im. Şimdi, bazı insanlar için bu kulağa biraz üzücü gelebilir, ama aydınlanmış varlıklar için bu en büyük armağandır. Bu, Ben o Ben'im'dir.

Sevgili Linda ve Roy, Aandrah ile birlikte çalışarak "Tüm sahip olduklarım ben'im"i keşfetmek için kendi cehennemlerinden geçtiler. Bu bir nimettir. Bu gerçek sevgidir. Bu inanılmazdır, ve senin sen olduğunu keşfettiğinde, seni asla kaybetmemişindir. Asla kaybetmemişindir. Seni asla kaybetmemişindir, Linda ve Roy. O hep oradaydı. Şimdi her türlü şeyi deneyimleyebilirsiniz. (yeleğinin cebinden bir 100 dolar çıkartıp Roy ve Linda'ya verir) Gizlemiştik... (izleyiciler alkışlar) Geri gelir. Geri gelir.

LINDA H.: Vay canına. (alkışlar ve tezahürat)

ADAMUS: Kesinlikle. Linda, bir sorun mu var?

LINDA: Senin Zihinsel Dengesizlik Çalışmanı önereceklerini düşünüyor musun?

ADAMUS: Sor!

LINDA H.: Eğer cesaret edebiliyorsanız, öneririm.

ADAMUS: Cesaret edebiliyorsanız, ah evet. Ama bu zaten bu yaşamınızın tamamıyla ilgili bir şey değil miydi – cesaret ediyorsanız? (izleyiciler, “Evet” diye karşılık verir) Cesaret ediyorsanız. Az çok eğlenceli ama, öyle değil mi? (birisi, “Evet, şimdi” der) Evet şimdi. Güzel.

Yeniden Dengelenmek

Pekâla Şambra, şimdi burada güzel bir şey yapalım birlikte. Tüm o yeniden dengelenmenin birleşmesine izin verelim, hemen şimdi. Biz bundan daha önce söz ettik. Bedeniniz kendine nasıl bakacağını bilir. Zihniniz aslında nasıl yeniden dengeleneceğini bilir. Gerçekten hiçbir sorununuz yok, tabii istemediğiniz sürece. Gerçekten yanlışıınız yok, tabii bu oyunu oynamaktan hoşlanmadığınız sürece.

Böylece, yeniden dengelenmek için bu ânı – bu saf aamyo ânını, bu temelde amaçsızlık, baskısızlık ânını kullanalım. Sanırım buna Eski Enerji şifası derdiniz ama, bu yalnızca doğal varoluş haline geri gelme meselesidir, kendinizi yeniden dengeleyebileceğinizi bilecek kadar aamyo'ya ya da güvene sahip olmaktır. Her an kendinizi yeniden yönlendirebilirsiniz, ve aslında bir şey yapmanız da gerekmez. O kendi kendine yapar. Bunu yapmayı bekliyor. Gerçekten bekliyor, kesinlikle. Bedeniniz – Bilinç Bedeniniz – bekliyor.

Siz, insan kimliği olarak, özellikle de şu son yıllarda, etrafta koşuşturup çalışıyor, düşünüyor, eyleme geçiyor, çok deneyimlerden geçiyor, çok – buna ne deniyordu? – yeniden canlanmalardan, yeniden yapılandırmalardan geçiyordunuz.

Şimdi şu birkaç dakikayı, bir aamyo – mutlak güven – halinde, bedeninizin kendini zaten iyileştirdiği, zaten şifalandırdığına ayıralım. Zihniniz dengededir, ama yeni bir yerde. O eski yere geri dönmeyeceksiniz. Bu, yeni bir yerde şifalanmaktır. Yeni bir yerde dengelenmektir. Ve sonra bırakıverin olsun. Şu birkaç dakika boyunca müzik çalarken – (John'a) bir dakikaya kadar sana haber vereceğim – sadece olmasına izin verin. Sadece izin verin. Hiçbir zikir yapmanız gerekmiyor. Hiçbir şey düşünmeniz gerekmiyor. Sadece gevşeyin.

Bu sanki kendi kendinize ruhunuz için verdiğiniz bir mesaj gibidir. Bırakın olsun. Düşünmeye ya da kuşku duymaya başladığınız an, sadece derin bir nefes alın. Salıverin gitsin.

Dr. Kuderka, müziği hazır edebilir misin, ikinci parça. Şimdi bu, öyle tıngırdatılmış bir müzik değil. Yeni çağ müziği değil. Sadece eğlenceli bir müzik, ama bunu yapmak için ne harika bir müzik. Bu, CD'deki parçanın sonu, John.

Böylece derin bir nefes alın, ve tüm yeniden dengelenmelerin size yetişebilmesi için şu birkaç dakikayı kendinize ayırın.

(MÜZİK ÇALAR – “Happy Holidays (Beef Wellington Remix)” (YouTube'da şuradan dinleyebilirsiniz <http://www.youtube.com/watch?v=fgOC52mSzh8>)

Vaay! Çok mu kolaydı? Zor olması gerekmiyor. Kendinizi her yeniden dengelemek istediğinizde, zor olması gerekmiyor. Bu kadar kolay olabilir. Eğlenceli olabilir. Öyle can sıkıcı bir müzik çalmanız gerekmiyor, tabii istiyorsanız başka. Seçtiğiniz yere ulaşmak için bir dolu ıstıraptan geçmeniz gerekmiyor. Onu düşünmeniz gerekmiyor. Çok keyfine vardığınız herhangi bir ortamda sadece birkaç dakikanızı ayırıp olmasına izin verirsiniz.

İşte bu, Yeni Enerji yeniden-dengelenmedir, ki eskiden buna şifa denirdi. Karmaşık sistemleri bilmeniz gerekmiyor. Basitlik, sevgili Şambra. Gurulardan eğitim almanız gerekmiyor. Aydınlanmış bir guruyla daha karşılaşmam gerekecek. Ve başka bir insanı aydınlatan bir guruyla daha hiç karşılaşmadım, hiç. Kaçını tanıyorsunuz? Aydınlanmış olup da tümüyle fiziksel beden içinde olan

kaç tane varlık tanıyorsunuz? Kaç tanesi sınıflara ya da okullara ya da tüm o diğer şeylere gitmiş de oradan aydınlanmış bir halde çıkmış? Çünkü bunu basit kılmayan her sistem, onu başka bir yere öter.

Sizler, sevgili dostlarım, sizler – eğer bunu seçerseniz – ruhun basitliğini, benliğin basitliğini öğreteceksiniz. İnsanlar bunu binlerce, onbinlerce, hatta belki milyonlarca yıldır çok zor hale getirmeye çalışıyor. Neden? Çünkü, açıkçası – Cauldre benim böyle küstah bildirilerde bulunmaktan hoşlanmıyor ama eh, bu benim gösterim, onunki değil – şimdiye kadar kimse onu gerçekten anlamadığı için böyle karmaşık hale getiriyorlar. Gerçekten anlamadılar. Anlamadılar. Kimse gerçekten anlamadı. Peki ne yapıyorlar, karmaşık bir sistem icat ediyorlar, sizi bir labirentten geçiriyor, aynı zamanda paranızı da alıyorlar, ve sonra oradan çıktığınızda, “Eh, ben yeterince iyi değilim. Anlamadım,” diyorsunuz, çünkü karmaşıktı. Oysa basittir. Bilinç Bedeni'nizi, bedeninizi, zihninizi, ruhunuzu yeniden dengelemek mi istiyorsunuz? Bunu basit bir biçimde yaparsınız. Doğrusu, ne kadar az çaba harcarsanız, o kadar kolay ve etkili olur. Ne kadar çok oturur da herhangi bir müziği dinlerseniz ya da her ne yapmak istiyorsanız – banyo almak, yürüyüşe çıkmak ya da hiçbir şey yapmamak – işte bu o zaman olur.

Bu, tekrarlıyorum, aamyo'nun tanımıdır – bu, Tanrı'nın ilahi parçaları olarak sizin, daha yola çıkmadan çok önce her aracı yolunuza zaten koyduğunuzun anlayışıdır. Siz zaten tüm potansiyelleri yerlerine yerleştirdiniz, ve bu şimdi sadece bunu farketme meselesidir. Netlik, berraklık meselesidir. Basitlik meselesidir.

Diğer Grup

Bunu sadece güncellemek adına söylüyorum, size bir yıl kadar önce Şambra ile çalışmak üzere geldiğimi söylemişim. Bir seçime sahiptim. Başka bir grup vardı – aslında birçok grup vardı, ama... (kahkahalar) – başka bir grup, onların “üstadi” olarak onlarla çalışmamı istiyordu, ve aslında o seçimi yapmak fazla uzun sürmedi. Tobias gelip Kırmızı Meclisle, Kırmızı Çemberle ve Şambrayla çalışmamı istemişti. Bu seçimi yapmak gerçekten uzun zaman almadı, ama şimdi o öbür grubu izlemek ilginç oluyor, dağılma, parçalanma sürecindeler, birkaç nedenden ötürü.

Onlar, her bireyin kendini dengeleyebileceğini ve yenileyebileceğini kabul etmek istemediler. Gerçekten, birbirlerini şifalandırmada, diğer herşeyi şifalandırmada sıkışıp kaldılar. Bu, çalışmalarının temelini oluşturdu. Birbirleri için şifa seansları yapıyorlardı. Bu enerjisel olarak gerçekten de kötü bir şey değildir, ama sonuçta çok kısıtlayıcıdır. İlle de şifa istemeyen başka insanlar için haftada bilmem kaç tane seans yapmaları gerektiğini hissettiler, ve bunları yapmanın iyi, güzel bir karma olduğunu hissettiler. Grup harikaydı, harika varlıklar, ama Şambra değillerdi. Organizasyonları içinde epey hiyerarşik bir sistem vardı. Epey bir örgütsel yapı vardı.

Biliyor musunuz, aslında öyle insanlar var ki, özellikle de bu ruhsal arayış içinde, yapısallığı seviyorlar, kuralları seviyorlar – “Bugün yapman gereken şey şudur. İzlemen gereken şey şudur. Hiç anlamadığın lanet bir dile tercüme etmen gereken şey şudur. Mesajı nasıl yayman gerektiği şudur.” Ve bu öyle bir sistemdir ki, doğrusu asla kazanamazsınız ya da ondan çıkmadığınız sürece asla onu aşırı geliştiremezsiniz. Böylece bu diğer grup çok hiyerarşik, çok yapısal bir hal aldı, ve oyunun bir bölümü, yapının bir bölümü de, “Hepimiz birbirimizi şifalandırıyoruz” idi. Önemli bir şeyi unuttular. Bu nedir? Kendine bakmak, kendiyile ilgilenmek. En büyük şifacı, en büyük öğretmen, en büyük Bayrak, önce kendiyile ilgilenendir.

Ha, biliyorum, bazen oraya çıkıp kendi şeyinizi yapmak istiyorsunuz. Gidip başkalarına yardım etmek istiyorsunuz – bu eski bir şartlanmadır – ama kendinizi mutlak biçimde sevdiğiniz ve, “Bu o kadar kolay ki. O kadar eğlenceli ki. Ve o kadar benim seçimim ki” dediğiniz noktaya gelene kadar, gidip de ellerini sallamaya, zikirler yapmaya kimin hakkı var? Biliyor musunuz, bu biraz da bencilliktir. Birinin önünde durup da gözlerinin içine bakarak, varlığının her bir parçasından “Ben o Ben'im” diyene kadar, bu nedir? (birisi “Makyo” der) Makyo! Kesinlikle.

Yani, ben bu gruba geldiğim için çok memnunum, çünkü siz yaşıyorsunuz, canlısınız. Bazı yeni projeler görüyorum. Bir grup olarak yaptıklarınızı, birey olarak yaptıklarınızı görüyorum – bu grup canlı. Yani buraya gelmem ne büyük nimet.

Gözden Geçirme

Şimdi hızlı hızlı bir gözden geçirelim – yıl sonu tekrarı. Bu yıl bir dolu bilgidен geçtik, ve ben hemen geri dönüp, nereden geldiğimize bir bakmak istiyorum, sonra da Yoham – Metatron – ve ben birleşik bir mesaj vereceğiz. Pekâla, nereden geldik?

Dalga biçimlerinden söz ettik – oldukça temel şeyler – ruhun ve insanın binlerce yıldır bu dansı nasıl birlikte yaptığından. Birlikte akmalarından, ayrılmalarından, tıpkı bir akordiyon gibi. Akordiyon çalan var mı?

LINDA: Beni ele vermen gerekmiyor.

ADAMUS: (gülür) Bir akordiyon gibi. (kahkahalar) Ah, bu çok romantik. Akordiyon çalmak çok seksi. (yoğun kahkahalar) Gerçekten öyle!

İçeri girmesi, dışarı çıkması; yakına gelmesi, ayrılması – hepsi de mükemmelen doğal – ama sonra bir şey olur. Bu gelip gitmelerden, akordiyon etkisinden bıcarsınız. Farklı bir şey istersiniz. Dersiniz ki, “Peki biz ne zaman birleşeceğiz? Ne zaman bütünleşeceğiz?” İşte içinden geçtiğiniz şeyler bunlardı. Biz buna uyanış diyoruz. (çizer)

Şuradaki, hemen şuradaki noktaya gelirsiniz, X kuşağına, uyanış kuşağına. Tanıdık geldi mi? (Awakening Zone – Uyanış Kuşağı adındaki radyo yayınına göndermede bulunur) Uyanış kuşağı... (Michelle’e hitaben) bunu seçtiğin için teşekkür ederiz. Buraya ulaşırsınız ve yaşadıklarınız buydu. Şurada (“X” öncesi) yıkım olduğunu, kaos gibi görünen, hayatınız cehenneme dönüşmüş gibi görünen, kendinden-kuşku-duymaların falan olduğu, ve bir dolu makyoyla dolu bu yeri hatırlayın.

Bu zor, meydan okuyan hisleri kendinize bir dolu makyoyla vererek, kendinize, “Ben ruhsal bir varlığım”lar vererek, ve kendinize aslında meydan okumayı şiddetlendiren gizemli zihinsel şeyler vererek yatıştırmaya ya da karşı koymaya çalıştınız. Ama bu bir anlamda iyiydi. Ateşe ne kadar çok makyoyla attıysanız, ateş de o kadar harlandı, siz de kendinizi o denli kötü hissettiniz, ve bu ateş, eh, Kuthumi’nin bileceği gibi, tezek ateşiydi, ve gerçekten kötü kokuyordu, ama yanmaya da devam ediyordu. Enerjiyi sürdürüyordu. “Ben artık kendi makyoma bile inanmıyorum. Kim olduğumu bilmiyorum” dediğiniz bir noktaya geldiniz.

Ve elbette, son bir kez daha dışsallaştırma denemeleri olur, yanıtları dışarlarda bir yerlerde bulmaya çalışmak, yanıtları kendinden başka diğer herkeste bulmaya çalışmak, ve sonra bu iş görmez olur. İş görmez. Peki ne yaparsınız? Varolmaktan çıkmaya çalışırsınız.

Varolmaktan çıkmaya çalışırsınız; kesinlikle o kadar uyuşmaya, o kadar hissiz ve ilgisiz olmaya çalışırsınız ki, düşünemeyesiniz diye zihninizi kapatıverirsiniz, akılcı bile olamazsınız; yeniden dengelenmesin diye bedeninizi kapatırsınız – aslında sizi Dünya üzerindeki bu korkunç yolculuğa soktu diye bedeninize kırgınsınız – bedeni kapatırsınız. Bazen bazılarınıza şaşıyorum – kimsenin yüzüne bakmayacağım – bazılarınıza şaşıyorum... biliyor musunuz, bedeniniz inanılmazdır. Şimdiye kadar ölmüş olmalıydı! Sizi zehirlemiş olmalıydı. Gerçekten olmalıydı – inanılmaz – ona dayattığınız şeylerden ötürü ve kendinize iyileşme izni vermeyişinizden ötürü. Ve bugünlerde bedene tıklan abur cuburdan ötürü. Ben çağdaş ilaçlara karşı değilim, yeter ki onları alan kişi iyileşmek istesin.

Kaç kişi – ben burada bulunan sevgili doktora sorayım (Dr. Peggy Ensign) – gördüğün tüm insanların arasında, yalnızca Şambra değil, ama her türlü insan – ayağa kalkabilirsin, evet – tıp sanayi ortamında gördüğün onca insanın içinde, sence kaç tanesi gerçekten iyileşmek istiyor?

PEGGY: Çoğunlukla dikkat çekmek istediklerini düşünüyorum.

ADAMUS: Teşekkür ederiz! İşte herşeyi söyledi. Tekrar söyler misin?

PEGGY: Çoğunlukla dikkat çekmek istediklerini düşünüyorum.

ADAMUS: Dikkat çekmek istiyorlar. Neden? Çünkü bunu kendilerinden alamıyorlar. Gerçekten istedikleri, kendilerinden alamadıkları sevgi. Peki ne yapıyorlar? Bir tür bunalıma ya da yıkıma giriyorlar, dikkat çekiyorlar, gidip senin gibi insanlara görünüyorlar...

PEGGY: Başkasına güveniyorlar.

ADAMUS: Başkasına güveniyorlar. Sence gerçekten iyileşmek isteyenlerin yüzdesi nedir?

PEGGY: Onların aslında iyileşmenin, şifanın ne olduğunu bildiğini sanmıyorum.

ADAMUS: Doğru.

PEGGY: Onlar...

ADAMUS: Gerçek şifaya karşılık ıstırabı sadece biraz daha katlanılabilir düzeye indirmek hakkında kafalar karışık.

PEGGY: Sadece yeterince...

ADAMUS: Sadece yeterince.

PEGGY: ... ertesi günü çıkartacak kadar.

ADAMUS: Evet. Peki, tekrar soruyorum – senden zorla bir yanıt almaya çalışıyorum – kaç kişi gerçekten yeniden dengelenmek istiyor? Kaç kişi sağlıklı şekilde tümüyle kendi bedeninde-zihninde-ruhunda olmak istiyor? Ben rakkamı biliyorum. Seninkiyle karşılaştıracam. Bekle. Benimkini yazacağım. (bir rakkam yazar ve saklar, kahkahalar)

PEGGY: Ben sıfır derdim.

ADAMUS: Sıfır!

PEGGY: Evet...

ADAMUS: Aa, sen benden daha kötümserdin. (kahkahalar)

PEGGY: ... yani gelip de başka birinin onlarla ilgilenmesini bekleyenlerin arasında.

ADAMUS: Evet. Ve biz aslında oldukça yaklaştık. Ben yüzde üç diyorum. Senin ortamındaki insanların yüzde üçü – yaklaşık yüzde üçü gerçekten esaslı bir bakım, esaslı bir değişim istiyor. Ve sen sıfır diyorsun, hmmm. Evet, teşekkürler canım.

Ve sadece bunun için, bugün için özellikle hazırlanmış Adamus ödüllerinden birini alacaksın, hazırlayan...

LINDA: Steven.

ADAMUS: Steven, ve – birçoklarından biri – “Seç.” Teşekkür ederiz. (Adamus Peggy’e “Seç” yazan bir metal uzatır, izleyiciler alkışlar)

Size şunu söyleyeyim ki, herkes burayı bir armağanla terk edecek. Kendimi Oprah gibi hissediyorum. (kahkahalar) Dışarıya bakıyorsunuz. Orada arabalar mı var? Yeni arabalar?

Pekâla, evet, yaklaşık yüzde üçü aslında gerçekten şifalanmak istiyor. İnsanların doktorların muayenehanesine girip de, “Hey doktor, ben şifalanmak istiyorum. Bana bu konuda yardımcı olacak mısın? Ben değişmek istiyorum” dediğini hayal edin. Bu pek de sık olan bir şey değildir.

Böylece şurada (çizimde “X” den önceki bölgede) yapılandırmayı yıkmak var. Ateşe atılan ve aslında süreci sürdüren ve ateşi körükleyen makyo burada, ama insanların eğilimi... şu berbat şeyi (vantilatör) kapatabilirsiniz. Bu doğru akım olmalıydı, alternatif ya da dalgalı akım değil. Bunun titreşimleri! (Linda’ya hitaben) Seni çıldırtmadığına şaşırıyorum! (Linda’nın yüz ifadesi kahkahalara neden olur)

LINDA: Güzel bir dikkat dağıtıcısı olabilirdi.

ADAMUS: Bakalım bir numaralı kapının ardında ne var. (David vantilatörü kapamaya çalışıyordu) Neyse!

Pekâla, içinden geçtiğiniz şey buydu. Tanrı’ya şükür bu işlemi bitirdiniz. Küçük bir tortu kaldı ama bitirdiniz. Bunun için kendinize teşekkür edin.

Böylece buradaki kuşağa geldiniz. Evet ya, kendiniz alkışlayın. (izleyicilerden alkışlar ve tezahürat yükselir) Ve biliyor musunuz, burasıyla ilgili tasarladığınız şeyin güzelliği şu ki, geri dönemezsiniz. Geri dönemezsiniz. Onun güzel tarafı budur. Bazılarınız bundan korkuyor, ama geri dönemezsiniz. Ve dönecek olursanız, ben orada olacağım. Orada olup sizi yaklaştırmayacağım.

Böylece şuradaki bu güzel kuşağa (X) girersiniz ve birkaç farklı şey olur. Birincisi, biz aamyo’dan söz ettik. Aamyo o güvendir. Burada kendinize mutlak biçimde nasıl güveneceğinizi öğrenmeye başlıyorsunuz. Biraz zaman alır. Bir gecede olup bitmez, ama, tıpkı Linda ve Roy’un öğrendiği gibi, sahip olduğunuz yegâne varlığın siz olduğunu öğrenirsiniz. Ve güzellik budur. Sır budur. Hayatın gizemi budur.

Tek varlık sizsiniz. Şimdi, bununla ne yapacaksınız? Kendinizden nefret mi edeceksiniz? Kendinizi red mi edeceksiniz? Kendinizden tiksinecek ya da kendinizi sevecek misiniz? Aslında pek de fazla bir seçime sahip değilsiniz, değil mi? Bu, sonunda kendinizi sevmekle ilgilidir.

Bir varlık sadece bu kadar uzun bir süre kendinden nefret edebilir ya da kendini reddedebilir – birkaç milyon yıl, topu topu bu kadar (kahkahalar) ve sonra kendini sevmenin öğrenilmesi gerekir. Şunu açabilirsin. (vantilatör) Seni etkilediğini görebiliyorum.

LINDA: Ay, çok tatlısın. Pek tatlı anların var. (David yeniden vantilatörü açar)

ADAMUS: Böylece biz aamyo’yu, kendine olan o güveni öğrendik. Siz aamyo’yu, o güzelliği, o zerafeti hâlâ öğrenmektesiniz. Aamyo öylesine zarif bir varoluş halidir ki, hiçbir şey için kaygılanmanız gerekmez. Ha evet, dışarda hâlâ o dış dünya vardır. Hâlâ aileniz ve işleriniz vardır, ama birdenbire bu bile dönüşür. Birdenbire, artık o kadar da önemli olmayıverir. Birdenbire, enerjiler akar. Gelecek ay enerji akışından daha çok söz edeceğiz, enerjilerin nasıl sürekli girdap gibi döndüğünden. Bazı günler size nasıl vurduklarından, nasıl hücum ettiklerinden, ama artık buna gerek yok. Bu, aamyo’nun güzel, zarif bir dansıdır. (ellerini dalgalandırır) Bunu hissediyor musunuz?

LINDA: Hı hııı.

ADAMUS: Aa! Hissediyor musun?

LINDA: Hı hııı.

ADAMUS: Ben bir şey yapmadım. (güler) Yaptım.

Pekâla, biz aamyo hakkında konuştuk. Biz yazgı hakkında konuştuk. Evet, tekrar yapıyorum. Üzgünüm. Oralarda bir yerlerde bazılarınız diyor ki, “Bugün bize yeni bir şey sunmayacak mı?” Evet, en sonunda. Oraya geliyorum, ama bu gözden geçirme önemli. Bu yıl o kadar çok şeyden geçtiniz ki, bizler bile – Metatron, bazı başka varlıklar, bendeniz, Kırmızı Meclisten olanlar – sizin kadarını gerçekleştirebileceğimizi düşünmedik. Siz gerçekten daha fazlasından geçtiniz, yani şu yıl sonu özetini sunmak iyidir. Pekâla, yazgı ve amaç – ya da yazgı ve amaç olmadığı gerçeği.

Biz bu anlayışı gündeme getirdiğimiz zaman, daha büyük bir başkaldırma, daha büyük bir devrim olmadığına aslında çok memnun oldum, çünkü kişinin yazgısını elinden almak, onun en sevdiği yorganını elinden almaya benzer. Amacını elinden almak, temelde hayatının tüm makyoyu anlamını elinden almaktır.

İnsanlar, genelde, amaca, hedeflere bağımlıdırlar. Kaçınız kurumsal dünyada buldunuz da hedefleriniz oldu, ve gündemleriniz oldu ve programlarınız oldu? Bu, şeyleri gerçekleştirmenin yapay, çok kısıtlı bir biçimidir. Bazılarınız hedefler üzerine eğitildiniz. Üzgünüm. Ama gerçekten yaşarken, hedefler yoktur. Var olmaktan – var olmanın coşkusundan – başka

amaç yoktur.

Benim hiçbir hedefim ya da amacım yok. Yarın bu grup dağılacak olsa, dönüp Üçüncü Çemberime kadar gülerdim. Neden? Çünkü sizinle birlikte burada olmaktan zevk aldım. Benim bir hedefim yok. Bu yaptığımda bir beklenti yok. Biz öbür tarafta sayıları izlemeyiz. Kaç kişinin inancını dönüştürdüm? Kaç kişi yükseldi? Kaç kişi intihar etti? Kaç kişi çıldırdı? (kahkahalar) Biz bu kayıtları tutmayız. Her biriniz, yaşamlarınızda ya da işlerinizde, o hedeflerden kurtulun. Biliyorum, zavallı Cauldre'nın bir dakikaya kadar nefesi tıkanacak, ama hayır, gerçekten. Hedeflerin olması gerekmiyor. Projeler, içine atladığınız şeyler, çabalar, sadece öylesine yaptığınız şeyler, sadece var olmak adına, sadece size büyük bir sevinç verdiği için yaptığınız şeyler. Sadece öylesine.

Böylece, şu son ayın üzerinden geçerken, var olmak adına bir amacınızın olması gerektiğini söylüyorum. Nasıl olsa var oluyorsunuz. Çağdaş bilinç, var olmaya layık olmak için bir tür amacınızın olması gerektiğini söylüyor. Hiç de değil. Hiç de değil. Yalnızca var olma uğruna. Yalnızca burada olmak uğruna.

Şimdi biz şundan söz ediyoruz, siz bu kuşaktayken, aamyo'yu kucaklarken, yazgıyı ve amacı salıverirsiniz, ve başka bir şey daha var. Biz “akıtmak” kelimesini kullandık. Biz bir nesneye nefes üflemeden söz ettik. Biz nefesi içinize çekmekten söz ettik.

Şa-daar

Aslında bunu betimleyen daha doğru bir kelime var. (yazar) Şa-daar. Şa-daar. Size bir şey ifade ediyor mu? Şa-daar. Bu kadim bir kelimedir. Çok eskilere dayanır, Atlantis'ten bile öncesine. Kadim, çok kadim. Özgün seslerden biridir – şa-daar – ve hayat vermek anlamına gelir, hayata hayat vermek. Ve bu kulağa tanıdık gelmeli, ya da herhangi bir şekilde tanıdık gelmeli, çünkü siz bunu buraya geldiğinizden beri gerçekleştiriyorsunuz. Kendinizi kendi hayatınıza soluyorsunuz, akıtıyorsunuz – siz bunu fiziksel biçim edindiğinizden beri gerçekleştiriyorsunuz.

Fiziksel varlık kendi içinde büyülü bir şeydir. (duraklar, bir hanıma bakar, “ben şa-daar'ı yazıyordum” der hanım) (kahkahalar) Güzel, güzel. Sadece cep telefonunu kullanmaya kalkmadığından emin olmak istedim.

Pekâla, hayata hayat vermek, hayata nefesle hayat üfleme ve sonunda kendi hayatına katılmana izin vermek. Bu, yeniden canlandırmak, geri getirmek istediğimiz bir kelime.

Size, pakauwah'larınızla bağlantı kurmaktan söz ettik. Bu, şa-daar'ın bir biçimidir. Birkaç ay önce bir nesneyi alıp – herhangi bir nesneyi, çantanızdaki bir şeyi, evinizdeki bir şeyi, araba anahtarlarınızı, herhangi bir şeyi – ona kendinizi akıtmaktan söz ettik. Neden? Çünkü siz çok içsel çalışma yaptınız, son beş, 10, 20 yıldır bir kozadaydınız, içsel çalışmalarınızı yapıyordunuz; bunu ortaya çıkarmak zamanıdır. İçinize o çok derin dalışı gerçekleştirdiniz. Ve siz bunu yaparken, yıllar önce Tobias'ın sözünü ettiği o parçanız, hani Yuva'yı terk eden parçanız – Meleklerin Yolculuğu'ndan hatırlayın, bir parçanız Yuva'yı terk etti ve dışsal bir ifade haline geldi; bir parçanız başka alemlerde kendi kozasına girdi – bunu bitirdiniz, gerek başka alemlerde gerekse burada Dünya'da. Artık bunu yapmanıza gerek yok. Ve bunu yapmanız gerekmiyor.

Böylece bundan sonra olan şey, kendi şa-daar'ınızla, hayata, kendi hayatınıza hayat verme yeteneğinizle bir olmanın doğal eğilimidir. Ne inanılmaz bir anlayış/kavram – kendi yaşamınıza nefesle hayat vermek. Çoğunuz kendi yaşamından hayatı sıkıp çıkarmaya çalışıyor ve hissisleştirdiyordunuz, hayatı reddediyordunuz. Biz şimdi hayata nefesle hayat verme noktasına geliyoruz.

Böylece, şimdi her birinize bu kutlama/tatil zamanının küçük bir nişanını armağan etmek istiyorum. Ve Eesa'lı Linda armağanları dağıtacak, kimden yardım alarak...

LINDA: David McMaster.

ADAMUS: David.

LINDA: Salonun her iki tarafına yetecek kadar var.

ADAMUS: Bu gerçekten bir Adamus ödülü ya da bir maça. (çvr: Adamus, Yeni Enerji Üstatlığının simgesi olarak maçayı kullanıyor. Daha önce de toplantıya katılanlara yaka iğnesi olarak bu maçalardan dağıtılmıştı) Herkes bir tane alacak. (izleyiciler alkışlar)

(ARMAĞANLAR DAĞITILIR)

Bir zaman önce konuştuklarımızı hatırlayın, bir maça. Bir maça, tersyüz edilmiş bir kalptir. Ya da daha doğrusu, bir kalp, tersyüz edilmiş bir maçadır. Aşağı tarafa işaret eden bir kalp, maddeye iniş, Dünya'ya gelip biyolojik biçim edinme anlamına gelir. Maça – yükseliş, yükselmek – yeniden yukarı yükselmek. Bunlar aslında bir araya geliyorlar, çünkü siz Dünya'ya gelme deneyimine ve şimdi de onu aşmak deneyimine sahipsiniz. Yani her ikisine de sahipsiniz.

Pekâla, onları takmadan önce, elinizde tutmanızı istiyorum ve şu hayata hayat vermeyi yapalım. Biliyor musunuz, bir yaratıcı için herhalde en doyurucu ya da tatmin edici şeylerden biri, kendi yaşamını bir şeye nefesle üflemdir, ona hayat vermektir – cansız bir nesneye, metal bir maçaya, her ne ise – işte eğlence burada başlar, Şambra. Onu yaşama geçirmek.

Siz şeyleri az çok işlemiden geçirilmiş biçimde, zihinsel biçimde yaratmaya alışkınsınız. İş planlarınızı yapar, şeyleri düşünür, onları hayata geçirmek için az çok zorlarsınız. Bunu yapmak zorunda değilsiniz. Evet, yine de insani işlevlerin bazısından geçmeniz gerekecek, ama özündeki enerji, hayata nefesle hayat vermek olacaktır – şa-daar.

Böylece, bu armağanı alın – o şimdi sizin; şimdi sizin – ve ona nefesinizle hayat vermenize izin verin.

Bakın, ben “nefesle” dediğim zaman, bunun ağızla ya da burunla olması gerekmiyor. Önemli olan akıtmadır. Kendi ışığınızı ona akıtmak. Bunu yaptığın zaman bir şey kaybetmezsin, Kathleen. Kathleen'in hiçbir şeyi kaybolmaz. Bunun güzel tarafı budur. Bunu hatırlayın. Hiçbir şey kaybolmaz. Kendinizi başka bir şeye akıttığınız zaman – dikkatinizi çekerim, ben başka birisine demedim; başka bir şeye dedim – ona akıttığınızda, sizden hiçbir şey alıp götürmez. Bilinç Bedeniniz aynı

dengeyi tutar, aynı enerji ve bilinç oranını birlikte tutar. Yani bunu yaptığınız zaman kaçağınız olmuyor.

Böylece, hayata hayat vermenize izin verin. Çevrenizdeki şeylere sizi akıtın. Bu sadece kendini açmak meselesidir.

(duraklama)

O akış kalbinizden, Bilinç Bedeninizden gelir, coşkulu, zarif bir biçimde. Sadece o dansı yapar.

(duraklama)

Bu yalnızca maça biçimindeki şu küçük metal parçasıdır, ama burada bir şey oluyor.

(duraklama)

Dünya böyle yaratılmıştı – melekler hayata hayat vermişti, sizler buraya gelip hayata hayat vermişsiniz. Orada uzun süre tıkanıp kaldınız, çok zihinsel oldunuz, çok, çok sıkışıp kaldınız. Bu yüzden zihinsel dengesizlik benim tutkum haline geldi. Sıkışıp kalmış çok enerji var. Biz zihnin ötesine geçiyoruz. Zihin, yolculuğun bir parçası olacak, ama kendi yeni adını ve kendi yeni biçimini, şeylerle çalışmanın kendi yeni tarzını üstlenecek. Bırakın kendi ışığınız o maçanın bir parçası olsun.

Burada ilginç bir şey oluyor. İki şey oluyor. İlki, o küçük maça hayata geçiyor, canlanıyor. İlle de kollar ve bacaklar edinip göğsünüzde dans etmeye başlamıyor ama, canlanıyor. O şimdi kendi ışmasına, kendi özüne sahip oluyor. Bazılarınız buna enerji demiş olabilir, ama o şimdi sizin niteliklerinizi – sizin hayatınızı – üstleniyor ve bunu ışıyor. (O ışım) sizden geldiği gibi o küçük maçadan da geliyor.

Olan ikinci şey, cesur olup da kendi enerjilerinizle oynamanıza izin verirseniz, bu, onların yeniden harekete geçmesini sağlar. Enerjileri tıkanıklıktan kurtarır, ve sizin, bir yaratıcı olmanın – hayata hayat vermenin – gerçekten neye benzediğini görmeye ve hissetmeye ve hatırlamaya başlamanızı sağlar. O zaman onu dışardan bir yerden almaya çalışmazsınız. Onu başka insanlardan ya da yiyeceklerden ya da paradan ya da güçten ya da herhangi başka bir yerden almaya çalışmazsınız. Birdenbire farkedersiniz ki, “Vaay! O buradaymış. O hemen buradaymış. Yapmam gereken tek şey onu serbest bırakmakmış. Yapmam gereken tek şey onun akmasına izin vermekmiş” yapısal olmayan bir biçimde... hani neredeyse güdülmemiş diyebilirsiniz – evet, bu güzel bir kelime, güdülmemiş – biçimde çıkmasına izin vermek.

Bazılarınızın kafasında hemen belirebilecek ilk şey şu olabilir, “Bu gücü istismar edecek miyim?” Kesinlikle hayır. Bana bu soruyu sormaktan vazgeçin. Bu eski bir korkudur, ve bir yaratıcı olmamak için gerçekten makyo bir bahanedir. “Gücü istismar edecek miyim?” Hayır.

Herşeyden önce, aslında bunu hiç yapmadınız, ve ikincisi de, o zamanlara göre bilinciniz şimdi çok farklı. Bunu yapmayacaksınız, onun için cesurca ve korkusuzca bırakın çıksın. Bunu yaptığınız zaman, ah, kendinizi çok daha iyi hissedeceksiniz. Sanki uzun süredir ruhsal kabızlık çekiyormuş da şimdi açılmasına izin veriyormuş gibi hissedeceksiniz. Bunu yaptığınız zaman, sihirden söz ederken aslında ne dediğimizi gerçekten anlayacaksınız.

Sihir

Sihir, geçen ay sözünü ettiğimiz gibi, yaşamın doğal bir parçasıdır, ama kapatılmıştır. Sihirin hayatına – kendi sihirinize – hayat verebildiğinizi göreceksiniz. Kendi sihirinizi yaratacaksınız. Sadece, zaten orada olan bulut perilerini ve su devalarını ve bu tür şeyleri görmeyecek, ama

yenilerini de yaratacaksınız. Bu yüzden geçen yıl sizinle başlarken bir pakauwah ile bağlantı kurmanızı istedim. O sizin yaratınızdır. Onu başka alemlere göndereceksiniz. O sihirlidir. O sizdir.

Çoğunuz zaman zaman onunla oynuyorsunuz, ama onu az çok görmezden geldiniz. Onu da geri getirmek zamanıdır. Bunların tümü ışımının bir yoludur, kendi ışımınızın. Gittiğimiz yer orası.

(bir içecek alır) Şerefe. Kahveye teşekkürler sevgili doğumgünü çocuğum. Teşekkür ederiz.

Sırada Ne Var?

Böylece soru şu oluyor, sırada ne var? Sırada ne var? Araçlara sahiptiniz. Ne yapacağınızı biliyorsunuz – basit tutacak ve hayata hayat vereceksiniz. Tüm araçlara sahiptiniz. Aslında bazen geri gidip hatırlamaya çalışıyorsunuz, “Biz ne söylemiştik?” Hatırlamaya çalışmayın. Zaten biliyorsunuz. Peki, sırada ne var?

Biz bundan gelecek günlerde söz edeceğiz, ama 2011 ve 2012 Dünya üzerinde çok, çok kaotik, karmakarışık zamanlar olacak. (birisi “lanet olsun” der) Lanet olsun. (kahkahalar) Evet. Bunu kim söyledi? (ona metal bir levha uzatır, gülüşmeler ve alkışlar) “Sen de Tanrısın.” Evet. Güzel.

Bu zamanlar çok karmaşık olacak, ve biz bir süredir bundan söz ediyorduk. Neden? Çünkü – çok kolay – sadece bu yaşamda nelerden geçtiğinize bir bakın, belki son birkaç yaşantınıza, işte Dünya bunlardan geçecek. O sizi izliyor. Sizler bilinç modasının eğilimini, trendini saptayanlarsınız. Evet. Temelde diğerlerinin geldiği yolu açan sizlersiniz.

Ne olduğunu mu bilmek istiyorsunuz? Dönüp kendi yaşamınıza bakın. Önünüzdeki birkaç yıl parasal kargaşa (olacak). Eğer ben Federal Hazine’nin başı olsaydım – (birisi “Kaç” der) Kaç; kim kaç dedi? (ona bir levha uzatır) “Şambra” – paniklerdim. Şimdi lütfen bir an için söylediklerimi duyun.

Dünyanın finansal sistemi uçurumun kenarında! Ve biz komplolardan söz etmiyoruz. Biz dram ya da korku yaratmak için konuşmuyoruz. Aslında kutlamanız gerekir. Finans sistemi çok, çok ince bir ipliğe bağlı. Onu işlevsel tutmak için hükümetlerin her gün yaptıklarına bir bakın. İpliğe bağlı. Bu iyi haber. Çünkü bu, dünya parasını yöneten insanlar için öylesine bir stres ve kaos yarattı ki, bundan yorulmaya başladılar. İpliğe bağlı olmaktan yoruldu. Bunun nasıl bir şey olduğunu biliyor musunuz? Bilmelisiniz. Onlar gerçekten bu konuda bir şeyler yapacaklar. Ve bu da, bunun bir komplo olduğunu ya da uzaylıların ele geçirdiğini ya da buna sebep olanların Habsburg’lar ya da Rockefeller’ler ya da her neyse olduğunu iddia eden birçok insanın keyfini kaçırarak. Oysa değildir! Değildir.

Size şunu söyleyeyim. Hiçbir hükümet ya da aile ya da aile grubu dünya finansını artık kontrol edemeyecek. Bu fazlasıyla kafa karıştırıcıdır. Fazlasıyla farklılık yaratıyor. Muazzam. Yani küçük bir grup... iki, üçyüz yıl önce bu olabiliyordu, ama hayır efendim. Artık olmayacak.

Sistem aslında gerçek değerleri temel almıyor. Peki neye dayanıyor? (birisi, “Güven” der) Güven! İşte bu. Lütfen bir başka... evet. Hangisini isterdin? (ona bir levha getirir) Hm, sen “Berraklık”ı alacaksın. “Berraklık”ı alacaksın. Evet, evet.

VINCE: Ona bakıp duruyordum!

ADAMUS: Ha, ona bakıp duruyordun demek. (kahkahalar) Kendimi bugün Oz Büyücüsü gibi hissediyorum! (yoğun kahkahalar) Pekâla, sana “Berraklık.”

Güven. Herşey güvene dayalı. Ve şu son yıllar boyunca güvenle olan kendi kişisel deneyimlerinizden ne biliyorsunuz? Kuşku. Makyö-MSU. (Adamus güler) Yapabildiğiniz son şey gerçekten kendine güvenmek oldu, yani dünyanın da içinden geçtiği budur. Bu çok kolay.

Öngörülerde bulunan ve enerjileri okuyan ünlü biri mi olmak istiyorsunuz, bilirsiniz, hani yılbaşlarında bunlar gazetelerde başlıklarla yayınlanır. Bunu yaptığınız için ünlenebilirsiniz. Bunu bilmek için, doğrusu kendi yaşadıklarınızdan başka bir şey bilmeniz gerekmez.

Dünya finansı ipliğe bağlı. Bu iyi haber, çünkü hükümetleri, insanları ve – (kısa bir an için oturur) Cauldre oturmak istiyor; ben öyle düşünmüyorum! (kahkahalar) – ve diğerlerini yeni bir sistem üzerinde çalışmaya zorluyor. Ha evet, tüm komplocular ortaya çıkıp, “Aa, biz tek bir dünya hükümetine gideceğiz” gibi şeyler söyleyecekler. Belki. Belki zamanı gelmiştir. Belki ufak ufak birleşmelerin de zamanı gelmiştir. Ve benim bu konuda belirli bir görüşüm yok, ama olanlara bakın.

Böylece dünyada yepyeni bir finans ve yepyeni bir bolluk anlayışına geliyorsunuz. Bir gün birisi uyanacak; onlar ünlü olacak ve televizyona çıkıp şöyle diyecekler, “Bu dünyada herkese yetecek kadar bol miktarda kaynak var ve üstelik on misli de “kasa”da artacak.” Kesinlikle! (bazı alkışlar) Cansız bir alkış bu, ama kesinlikle. Ve bu (kaynaklar) var. Bol bol yiyecek var. Onlar her gün yiyecekleri atıyordu. Yiyeceklerin yetiştirilmesi için bol bol arazi var. Tarım sanayi inanılmaz bir teknolojiye sahip, çekmecelerdeki klasörlerde duruyor. Neden? Çünkü finansal olarak mantıklı değil, çünkü zaten fazla fazla yiyecek var. Kötü dağıtım ve kötü politikalar mı mesele.

Bu arada, dünyadaki finans sistemleriyle ilgili, onu düzelterek olanlar hükümetler ya da bankalar olmayacak.... (biri “Biz” der) Evet, ama bilinciniz, yaşam gücü enerjiniz iş dünyasına girecek. İş dünyası. Bu şeyi bir arada tutacak en büyük haklı ilgiye sahip olanlar onlar. Aslında bir şeyler yapanlar da onlar. Onlar bir düzeyde, sizin oluşmasına yardımcı olduğunuz potansiyellerle çalışacaklar, bununla bağlantı kuracaklar. Birleşen, iş dünyası olacak.

İş dünyası savaşa girmez. Bunu farkediyor musunuz?

LINDA: Tabi Halliburton olmadığın sürece. (yoğun kahkahalar, Adamus ona metal bir levha verir, alkışlar)

ADAMUS: “Öz-sevgi.” Çok güzel. Ama onlar başka iş alanlarıyla savaşa girmiyorlar; işin kendisi savaş. İş dünyası savaştır. Yani onların birlikte çalışmayı ya da birbirlerini farklı yollardan yok etmeyi öğrenmesi gerekti. Ama onlar birbirlerini havaya uçurmuyorlar.

İş dünyası da değişecek. Tüm şu rekabet anlayışı ilginçti, peki ya işbirliği, işbirliği? Dünyada olacak olan işte budur.

Pekâla sevgili Şambra, bunların hepsi olup bitmekte. İçinden geçtiğiniz her türlü şeyin içinden şimdi dünya geçiyor. Yoksulluk, kendinden-kuşku-duymak, kilo almak, hastalanmak – dünya bunlardan geçecek, özellikle de sonraki iki yıl içinde. Paniklemeyin. Şefkat duyun. Nefes alın. Her şey güzelce hallolacak.

Ve biliyor musunuz, tahmin edin bakalım? Bunun sizden herhangi bir şey alıp götürmesi gerekmiyor. Siz – Cauldre beni yine durduruyor – siz artık bunun bir parçası değilsiniz. Birkaç yıl önce (orayı) terk ettiniz. Bir seçim yaptınız – biz sizi bağırtta çağırta oradan çekip almadık – dediniz ki, “ben kendimi kitle bilincinden özgürleştireceğim.” Ve içinizde bununla bağlantılı az sayıda his tuttunuz, sizi gördük. “Ben çoğunlukla kitle bilincinden özgürleşeceğim.” Yani bu artık sizin sorunuz değil. Kaosun, kargaşanın bir parçası olmanız gerekmiyor.

Şehirler yanacak, sanırım bunu söyleyen Tobias idi, gitmeden hemen önce. Benim şehrim ve başka şehirler demedi, ama olan budur. Bunu görüyorsunuz. Sistemlerin, bilimin, matematiğin, tıbbın, 500 yıldır ya da daha fazla zamandır var olan bankacılığın kitlesel bir yapısallığı yıkma (süreci). Bunların değişme zamanı geldi. Olacak olan budur.

Tek tek her biriniz için önemli olan, kendi güvenli alanınızı hatırlamaktır, kendi tanrısallığınızı hatırlamak, kendi hayatınıza nasıl hayat vereceğinizi hatırlamaktır. Gerçekten neden burada

olduğunuzu hatırlayın – yeni dünya için potansiyeller yaratmak. Yeni dünya için potansiyeller yaratmak.

Adamus'un İsteği

Şimdi asıl noktaya geliyoruz, Metatron'un neden bugün burada olmak istediği, sizin neden bugün burada olmak istediğiniz noktasına geliyoruz.

Pekâla, Cauldre buna hazırlıklı değildi, ama biz onun oturmasına izin vereceğiz (oturur) – peki, birçoğunuz Yeni Dünya'da sadece arada bir değil de tam zamanlı eğitim vermek istediğinizi söylediniz, düşündünüz, hissettiniz. Bazılarınız, belki de artık gitmek, (dünyayı) terk etmek zamanıdır dedi; bazı şeyleri gerçekleştirmek için buraya gelmiş ve hepsini de gerçekleştirmiştiniz ve öbür taraftakilere yardım ederek daha verimli olabilirdiniz. Bazı Şambra arkadaşlarınız gittiler. Onların kim olduğunu biliyorsunuz. Onlar öte tarafa geçtiler, oradan size yardım ediyor, sizinle çalışıyor, bazen de size gülüyorlardı. Ama bazılarınız belki zamanın geldiğini hissediyor, düşünüyordu. Öyle dramatik umutsuzca intihar gibi bir yoldan değil, ama yani, eh, sanki "Belki de zamanıdır" gibilerinden.

Biz, sevgili Şambra, sizden kalmanızı rica ediyoruz, ve sizden bunu şu anda rica ediyoruz. Bu çok önemli bir noktadır, özellikle de gelecek birkaç hafta içinde, enerjisel olarak şeyler hareket edip değişirken. Gelecek birkaç hafta, şimdi ile 5 Ocak arası, çok önemli bir zamandır. Sanırım buna seçim zamanı, oy kullanma zamanı diyebilirsiniz. Ben, ansızın hepiniz yok olmaya, gözden kaybolmaya başlayacaksınız demiyorum, ama bunu yapmak için işlemi oluşturabilirdiniz. Ve bazılarınız şimdiden çıkış yolu üzerinde derin derin düşündü.

Metatron, Kırmızı Meclis'ten daha birçok varlık, bendeniz, sizden burada kalmanızı rica ediyoruz.

Neden? Sadece eğlence olsun diye. (kahkahalar) Sadece eğlence olsun diye. (izleyiciler alkışlar) Neden olmasın? Buna yeniden askere yazılmak gözüyle bakın. (kahkahalar) Ve yeniden askere yazıldığınız için ikramiye de almadığınız gözüyle bakın. (Adamus güler) Esas hizmetinizin bittiği ve artık gidebilirsiniz gözüyle bakın, ama bunu gerçekten istiyor musunuz?

Bazılarınız bunun üzerinde derin derin düşündü. Bazılarınız neden burada olduğunu merak ediyor. İşte bizim şu amaç ve yazgı meselesini ele almamızın tek sebebi buydu. Öncelikle – öncelikle ve en başta – Dünya'da sevinç duymanın nasıl bir şey olduğunu deneyimlemeniz için burada olmanızı isteriz. Biz sizin burayı bazı eski katı enerjilerle, acı enerjilerle, geride bırakılmış eski şeylerle terk etmenizi istemiyoruz. Biz sizin Dünya'da olmanın, özellikle de tüm çevrenizde süregelen kargaşanın tam ortasında Dünya'da olmanın nasıl bir şey olduğunu kutlamanızı, ve hayatınızın zamanını yaşamanızı istiyoruz.

İkincisi, aydınlanmış varlıkların orada olmaktansa burada olması daha etkilidir. Oraya giderseniz ve, bilirsiniz, enerjiniz değişir. Dünya ile ve insanlarla ve diğer herşeyle olan bağlantınız değişir. Bu, hemen burada bu sandalyelerde oturmak kadar etkili değildir.

Kendi içinizdeki potansiyelleri değerlendirdiğiniz zaman, ki yıllardır bunu yapıyorsunuz, yaşamınızda yapmak isteyeceğiniz seçimleri değerlendirdiğiniz zaman, bu yalnızca sizinle ilgili değildir. Bu, gezegeni etkiliyor. Enerjileri stratosfere yerleştiriyor. Gerçek değişim için potansiyelleri Dünya'nın dinamiklerine yerleştiriyor.

Sizden bunu istememizin nedeni şudur, aslında şimdiye kadar olduğundan çok daha fazla insan gerçekten değişim istiyor; aslında yüzde üçten fazlası istiyor. Bu yaklaşık dördüttür. (kahkahalar) Ama, "Yaşamımızda değişimi seçiyoruz" diyen yeterince insan var. Ve bu herşeyi etkiler, özellikle de hâlâ kitle bilincine bağlı olanları. Bu tam anlamıyla kitle bilincinin dengesini değiştirir.

Bu arada, kitle bilinci değiştikçe, Dünya'nın kutupları da değişir. Dünya'nın manyetik kutupları da değişir. Dünya'nın eksenini değişir. Bunlar arasında doğrudan bir bağıntı vardır. Yani bilinçteki küçücük bir değişme, Dünya'nın manyetiğinde ve ekseninde küçücük bir değişme yaratır.

LINDA: Değişme?

ADAMUS: Değişme.

Böylece biz her birinizden, her şeye rağmen, burada kalmayı düşünmenizi istiyoruz. Gerçi farklı bir biçimde kalmayı. O eski biçimde kalmak değil. Sevinç, coşku adına kalmak – bir amaç olduğu için bile değil, ama bunun bir etkisi olduğunu anlayın. Bir amaç yok, ama bir etki var. Bu, zihnin düşünme tarzına terstir, ama amacı ya da anlamı olmayan bir şey yapabilir ve muazzam bir etkiye sahip olabilirsiniz. Bu aslında şeyler üzerinde giderek artan bir etkidir.

Böylece, sevgili Şambra, biz diyoruz ki, bu, Dünya'da olmak için ne harika bir zaman. Neden şimdi gidesiniz ki? Neden çıkış işleminizi başlatasınız ki? Neden yaşamınıza hayat vermeyeseniz, hemen burada sahip olduklarınıza? Bu hayatınızın en güzel, en güzel deneyimleri olabilecek şeylerin keyfine varın. En sonunda sevinç duymak. Dolapları ve çekmeceleri tasfiye edip temizlediniz. Size gerçekten de pek yakışmayan o eski karmik ilişkilerden kurtuldunuz. Ve şimdi en iyi, en güzel yıllar geliyor. (izleyicilerden tezahürat ve alkış yükselir)

Sevgili Şambra, bazılarıңыз şöyle düşünüyor, "Bu gerçek mi?" Eh, siz ne kadar gerçek olmasını istiyorsanız, o kadar gerçektir. Evet gerçektir. Biz Dünya'daki enerji dengelerini ve bilinç düzeylerini sürekli ölçüp izliyoruz. Dünya üzerinde şu anda olduğundan daha muazzam bir zaman yok. Kesinlikle daha muazzam bir zaman yok.

Şimdi, bir yandan bunu söyleyip bir yandan da 2011, 2012 tümüyle keşmekeş içinde geçecek nasıl diyebilirim? Kendi hayatınıza bakın. Nelerden geçtiğinize bakın. Nelerin yapısını yıkmak ve salıvermek zorunda kaldığınıza bakın. Bu hayatınızın zamanı olacak, Ali. Ve ben... (hanıma bir levha getirir) ah, bu bugün senin olmalı, evet, "Bayan İnanılmaz." Evet, evet. (alkışlar) Daha en baştan size ait olmayan onca kuşkuyu ve beraberinizde taşıdığınız şeylerden sonra, bu hayatınızın en muazzam zamanı olacak.

Peki, meydana gelecek onca karmaşayla nasıl başa çıkacaksınız? Dünya'daki karmaşa, şu son birkaç yılın az çok önemsiz, hafif görünmesine neden olacak, ve hepsi de uygundur. Nasıl başa çıkarsınız? Onu nefesinizle içinize alırsınız. Tıpkı hayata hayat vermek gibi, o kaosu nefesinizle içinize alırsınız – korkusuzca, sistemlerinizi, ruhunuzu, Bilinç Bedeninizi altüst edecek mi diye merak etmeden. Onu yersiniz. Onu içersiniz, tıpkı bir şişe zehir içip de onun sadece enerji olduğunu ve dönüőeđini bilmek gibi. Onu nefesinizle içinize alırsınız ve o size hizmet eder. Gerçekten eder.

Eh. Buna kabul verdin mi? Güzel. Bir ödöl alacaksın. Bir saniye bekle. Güzel. Mükemmel.

Pekâla, şimdi şunu yapalım. Bir dolu – "Nefes al" (hanıma bir levha verir) – çokça kaos olacak, ve hepsi de uygundur. Kaosun tuzağına düşmeyin. Dramların tuzağına düşmeyin, ama bunu biliyorsunuz.

2011 – Dramların yılı. Hemen burada onu nefesle içimize alalım. O nefesi cesurca ve korkusuzca alalım. Finansal sorunlar – tam anlamıyla, şehirler, eyaletler ve belki ülkeler, iflas ettikleri için çökecekler. Yok yahu. Evet yahu. Tam anlamıyla, bu gelecek yıl oldukça garip yerlerde savaşlar çıkacak. Hadi bunu nefesle içimize alalım. Bu, onu desteklediğiniz ya da onayladığınız anlamına mı gelir? Hayır, bu, onu anladığınız anlamına gelir. O sadece enerjidir. Sürecin, işlemin doğal bir parçasıdır. Onu nefesinizle içinize alırken, içinden geçtiğiniz şeyleri hatırlayın, ve hallolduğunu da hatırlayın. Hallolduğunu hatırlayın. Siz, öyküyü anlatmak için buradasınız. Ayrıca bu iyi bir öykü.

Onu nefesinizle içinize alın. Önünüzdeki iki yılın kaosunu, karmaşasını şimdi nefesimizle içimize alalım. Ondan kaçmaya çalışmayalım. Onu şifalandırmaya çalışmayalım. Ona danışmanlık yapmaya kalkmayalım. Hayır, Tobias'ın diyeceği gibi, danışmanlık yok. Onu nefesle içimize alalım. Neden söz ettiğimizi hatırlayın. Kaos yalnızca enerjidir. Aslında kaos güzeldir. Zihin onu kaos olarak görür, çünkü o eski kalıpları izlemez, onun için de zihin kaosu reddetmeye ya da onarmaya çalışır. Yeni Enerji insanı, Şambra, kaosun güzellik olduğunu anlar. O, hareket halindeki enerjidir. O, uygun olan yeni potansiyelleri arayan enerjidir. Kaos sıklıkla isyan eden tıkanmış enerjidir, o artık tıkanmış olarak kalmak istemiyor, ve uygun olan yeni potansiyelleri bulmaya çalışıyor.

Onu nefesinizle içinize alın. Korkmayın.

Korkmayın. Onu nefesinizle içinize alın.

Dışardan birine bu garip görünecektir – “Ya, dağın tepesindeki bu grup kaosu nefesle içine çekiyor.” Kesinlikle. O sadece enerjidir. (birisini bağıırır, “Beni kaydet!”) (kahkahlar ve alkışlar)

Pekâla Şambra, burada bir noktaya daha değineceğiz. Bir nokta daha, ve biliyorum, partinizin başlama zamanı geldi. (çvr: her yıl bu zamanda Noel'i ve Yeni Yıl'ı kutlamak için Aralık Şaud'undan sonra bir parti veriliyor)

Yeni Enerji Topluluğu

Geçenlerde, sizin CC Melekleri (Kırmızı Çember Melekleri) dediğiniz, burada olan biteni gerçekten destekleyen – enerjisel olarak, parasal olarak – gerçekten destekleyen o güzel gruba konuştuk. Biz onların her birine tek tek teşekkür ediyoruz.

Biz onlara topluluktan söz ettik. Topluluk. Ve ben o zaman şunu dedim, insanlar diyor ki, “Şu anda dünyada yanlış giden ne?” ve siz çok analitik, teorik oluyorsunuz. Ama bana sorulduğu zaman diyorum ki, dünyada yanlış giden nedir ya da şu anda dünyanın neye ihtiyacı var? Dünyanın şimdi gereksindiği şey... (herkes, “Aşk tatlı aşk” der) (kahkahalar) Ödülü alacaksınız. Ama şarkıyı ciğerlerinizi patlatırcasına söylemeniz gerek!

Dünyanın şimdi gereksindiği şey... (izleyiciler şarkı söylemeye başlar, “Aşk tatlı aşk”; Adamus güler) La la la la la la. Evet. Belki bu gece karaoke'de. Senin için – aa bu seninkiydi (Linda'ya hitaben); onu almak istemiyorum – “Öz-sevgi” Elizabeth'e. (hanıma levhayı uzatır) “Öz-sevgi.”

ELIZABETH: Evet.

ADAMUS: Evet. Güzel. (bazı alkışlar)

Peki, dünyanın şimdi gereksindiği şey, alçakgönüllü görüşüme göre, diğer herşeyi bir kenara koyun – topluluk. Topluluk. Ve siz bunun meydana geldiğini görüyorsunuz, az çok. İnternette ve başka yollardan oluşmaya çalışıyor. Ben topluluklardan söz ederken, komün demek istemiyorum. Biz komünist tarzlara ya da Atlantis tarzı komünlere ya da insanın bireysel kimliğini elinden alan topluluklara geri gitmiyoruz. Ama aslında Yeni Enerji topluluğu kendi gücünden beslenen, kendini gerçekleştirmiş birçok insanı gerektirir, onları bir araya toplar ve sonra ne olur? Toplam, tüm birimlerden daha büyüktür. Ve herkes – her bireysel parça – o zaman o daha büyük toplamla bağlantı kurar. O zaman, potansiyel olarak kendi başınıza yaratabileceğiniz potansiyellerden daha fazlası yaratılır. Ne olursa olsun, farklı bir potansiyeller seti, bağlantı kurabileceğiniz potansiyeller (yaratılır).

Siz, deyim yerindeyse, kendi potansiyellerinize, kendi yarınlarınıza sahipsiniz, ama şimdi onları başkalarıyla paylaşmaya başlıyorsunuz. İkinizin potansiyel yarınlarınızı paylaşmanız, size şu an sahip olmuş olabileceğiniz görüşünüzden farklı bir görüş sunar. Bu Yeni Enerji topluluğu şimdiden oluşmakta. O şimdiden burada. O sizdir.

Ben Kırmızı Çember Melekleri'ne, gerçek Yeni Enerji topluluğunun ne olduğunu hissetmeleri konusunda meydan okudum. Sizler güzel bir başlangıca sahipsiniz. İnternet siteniz bir topluluktur. Orası gittiğiniz yer. Orası öğrenme yeri, toplanma yeri, bilgi alma yeri. Böyle toplandığımızda bu, topluluğun bir biçimidir. Ve belli özel yönetmelikleri izlemek zorunda değilsiniz, sadece burada olursunuz. Şu anda meydana gelmekte olan bir paylaşım var. Buraya girerken sahip olduğunuzdan daha fazla potansiyelle ve daha fazla, da denebilir, enerjıyla çıkıp gidirsiniz.

Yeni Enerji topluluğu, çoğunuzun hayalini kurduğu gibi, bir merkez ya da fiziksel bir tesis – buna ne diyorsunuz, fiziksel bir bina – olabilir, ya da çok şey olabilir. Yukarıdakilerin hepsi olabilir. En yeni yaratınız olabilir, Uyanış Kuşağı. Bu bir topluluktur.

Melek konuşmasında söylediğim gibi, insanlar kabile gibi yaşamaya oldukça yatkındır. İnsanlar, başka insanlarla er ya da geç bir araya gelme ihtiyacı duyar. Bu iyidir, ama aynı zamanda insanlara pek de iyi hizmet etmedi. Siz kabileyi son birkaç yılda terk ettiniz, kendi yolunuza gittiniz. Evet, arada bir burada yeniden toplanıyorsunuz, ama sizi keşfetmek için çıkıp gittiniz. Sizi bulmak için gittiniz. Böylece topluluğa geri geldiğinizde, tümüyle farklı geri gelirsiniz – onlara bağlı değilsinizdir, onlara bel bağlamıyorsunuzdur, onlardan beslenmiyorsunuzdur, ama bu yeni modele, bir toplulukla ilgili bu yeni fikire şimdi katkıda bulunuyorsunuzdur.

Bu nereye gider? O size bağlı. Bizim bazı fikirlerimiz var, ama sizin onu hissetmenizi istiyoruz. Yeni Enerji topluluğu nedir?

Bunu hissettikçe, paylaştıkça, geliştirdikçe, yalnızca Kırmızı Çember ve Şambra üzerinde bir fark yaratmayacak, dünya için de bir fark yaratacaktır. Sonra da, gelmekte olan tüm Yeni Dünyalar için bir fark yaratmaya başlayacaktır.

Artık sadece bir tane Yeni Dünya yok. Sözünü ettiğimiz o asıl Yeni Dünya, fiziksel Dünya'nın aynası, bir başlangıç yeri idi. Hatırlayın, asla maddeye bedenlenmemiş, asla fiziksel bir deneyime sahip olmamış milyarlarca melekse varlık, gelmeyi bekliyordu. Geride durup da deneyimlerinizden geçerken sizi izleyen ruhsal aileleriniz, kendi deneyimlerinden geçmek istiyor.

Bu Dünya, üzerinde yaşadığınız bu fiziksel Dünya, şu anda, birçok nedenden ötürü yaklaşık 10 milyar kişiyi, en fazla, kaldıracaktır. Peki diğerleri nereye gider? Yeni Yeni Dünyalara. Bu yeni Yeni Dünyaların modelleri nelerdir? Tam burası.

Biz bu yüzden, sevgili Şambra, burada kalmanızı çok isterdik. Fiziksel bir beden içinde var olmayı sürdürmenizi, ama şimdi bunu sevinç dolu bir deneyim – berrak, coşku dolu bir deneyim olarak gerçekleştirmenizi çok isterdik. Bunun, var olmaya başlayan tüm o diğer Yeni Dünyalar üzerinde, fiziksel gerçekliğin niteliklerini üstlenecek olan tüm o ruhsal aile dedikleriniz üzerinde derin bir etkisi vardır.

Bazısı, burada Dünya'da bildiğinizden başkalaşmıştır. Bu fiziksel Dünya'nın çok katı olan bazı şeylerinin o diğer Yeni Dünyalarda ille de uygulanması gerekmeyecektir. Ama bu varlıklar – melekse varlıklar, milyarlarcası – kendi yükselişlerinden, kendi Ben'im'lerinin keşfinden geçmek istiyorlar. Onlar, "Ben kimim?" sorusunun yanıtını istiyorlar. Yeni Dünyalar bu yüzden inşa ediliyor. Bu yüzden bu Dünya – bu Dünya'nın önünüzdeki birkaç yılda içinden geçeceği şeyler – bu kadar önemli, bu kadar temel. Ve siz bu yüzden burada olmayı seçtiniz.

Derin bir nefes alın.

Biz bugün büyük bir soru soruyoruz, ve bu sizin seçiminiz, kesinlikle sizin seçiminiz, ama (burada) kalır mıydınız? Yeniden kaydolur, yeniden gönüllü yazılır mıydınız? (Şambra, "Evet!" der) Ama evet demeden önce (kahkahalar), bunun bir seçimini yapın, bunu nasıl yaşamak istiyorsunuz, bunun içinde nasıl var olmak istiyorsunuz. Anlıyor musunuz, doğumgünü çocukları, evet – Kerri, Tanya – her gün doğumgününüz olmalı. Her gün. Her gün, sizin seçtiğiniz gibi olmalı. Her gün, yazgıdan,

kitle bilincinden, amaçtan, karmadan, eski şeylerden özgür olmalı. Her gün sizin seçiminize göre olmalı.

Böylece, sevgili Şambra, Metatron ve ben, bizi içeriye davet ettiğiniz için size teşekkür ediyoruz. Sizinle olmamıza, sizinle şakalaşmamıza, birkaç ciddi dakika geçirmemize izin verdiğiniz için teşekkür ederiz. Kutlama, eğlenme zamanınızın geldiğini biliyoruz. Yarın yokmuşçasına kutlayın. Herşey buradaymışçasına kutlayın.

Ve bunu yaparken de hatırlayın – şunu hatırlayın – tüm yaratımda herşey yolunda.

Böylece, Mutlu Noeller!

Ben o Ben'im, Adamus.

ŞAUD 6: “2011 ve Ötesi için Araçlar” KIRMIZI ÇEMBER MATERYALLERİ

(BİR SONRAKİ) Dizisi

ŞAUD 6: “2011 ve Ötesi için Araçlar”

**ADAMUS’un katılımıyla, Kanallık, Geoffrey Hoppe
Kırmızı Çembere sunulmuştur
8 Ocak 2011**

www.crimsoncircle.com - <http://kirmizicember.org>

Ben o Ben'im, Profesör Adamus Saint Germain, hizmetinizde. Yeni yıla başlamanın ne mükemmel bir yolu bu – nihayet, güzel bir fincan çay. (kahkahalar) Rengi ve üretimi güzel bir kravat ve bir kez olsun uygun bir şarkı (Yoham'ın “Makyo”su). (kahkahalar) Gerçi 'deli saçması' kelimesini çıkarmış olmalarına biraz şaşırdım. (yoğun kahkahalar) Saçma olmadan makyo nasıl olabilir ki? Şarkı öylesine nazik, öylesine yumuşak ki.

Pekâla sevgili dostlar, hadi birlikte güzel derin bir nefes alalım. Bugün kapsayacağımız çok konu var. Burada olmak bir mutluluk.

Günün erken saatlerinde Cauldre beni bulamadı, oysa buradaydım. Çoğunuz bunu hissedebildiniz, ama o hissedemedi. Şapka, Patti. Bunun geleceğini biliyordun. (Patti ona büyük beyaz şapkasını uzatır, kahkahalar)

Pekâla, bugün ilk kez online olarak dinleyenler için, bu sizin ti... (birisi resim çeker) teşekkür ederim. Bu sizin tipik spiritüel toplantılarınız gibi değildir, tanrıya şükür, çünkü o tipik spiritüel toplantılar, ah, onlar bir dolu makyo'ya, bir dolu çarpıklığa ve dikkat dağıtıcılara sahiptir. Ve eğer bu sizi rahatsız ediyorsa, hemen şimdi bağlantıyı kesebilirsiniz, çünkü bu, bugün konuşacağımız şeylerin daha sadece başlangıcıydı.

Eğer... (ekranda kendi görüntüsünü görür ve hayranlıkla bakmak için durur, yoğun kahkahalar ve alkışlar) İzleyiciler – sadece dinlemek üzere bağlantı kurup da görüntüye sahip olmayanlar için söylüyorum – onlar bugün olağanüstü güzel görünüşlerini alkışlıyorlar. (Adamus güler)

Pekâla, sevgili Şambra... (şapkayı Patti'ye geri fırlatır, kahkahalar)

ŞAMBRA (hanım): Neredeyse oluyordu.

ADAMUS: Şunu deneyeceğim. (başka birinin şapkasını alır)

SUSAN: Alacağını biliyordum.

ADAMUS: Peki... Dave? (Dave bir resmini çeksın diye poz verir, kahkahalar) Teşekkür ederim.

ŞAMBRA: Pek bir Fransız tarzı. (şapka bere tarzıdır)

ADAMUS: Pek Fransız. Peki, sevgili varlıklar, eğer geleneksel bir spiritüel toplantı bekliyorsanız, bu onlardan biri değil.

LINDA: Şapkalarla işin bitti mi?

ADAMUS: Hayır, hayır, hayır, hayır. Bu sürüp gidecek... Ve, Linda'nın beni paradan mahrum ettiğini size söylemem gerekiyor, şu beş dolarlık buruşuk banknot hariç. Onun için bunu hemen elden çıkartacağım. Kutsanmıştır. Temizlenmiştir. Ona daha önce nefesimi üfledim. Ve siz bayım, bu sizin için. Sizin için. (banknotu genç bir delikanlıya verir, izleyiciler onaylayıp alkışlar)

Şimdi, artık param kalmadığına göre, onu bana bugün siz vereceksiniz. Evet, evet. Çantalarınızı açın. Cüzdanlarınızı açın. Sadece...

LINDA: Adamus ödüllerim var.

ADAMUS: Aa, işi berbat ettin. (Adamus kıkırdar) Bu sizin tipik spiritüel toplantınız değil.

Şambra, bu grup, dinleyen biri, siz o tipik spiritüel varlıklar değilsiniz. Neden? Çünkü siz bir dolu söylemlerden geçtiniz, ve bir dolu eğitimden geçtiniz, ve onlar bir dereceye kadar işe yarar ama en sonunda, o dışarda bir yerlerde değildir. Bunu herhangi bir inanç sisteminde, herhangi bir yapının içinde ya da organizasyonda, kuruluştaki bulamayacaksınız. Onu herhangi bir kitabın içinde bulamayacaksınız, ve bunu zaten keşfettiniz. Onun için buradasınız. Buradasınız, çünkü onun tam burada olduğunu biliyorsunuz, Elizabeth. Tam içinizde. Tam içinizde, Kathleen. O tam burada.

Onun çıkmasına izin vermek için, onu açmak için buradasınız, bu Tanrı-varlıklar topluluğunda bir araya geldiniz. Bugün günümüze tam olarak bununla başlayalım. Günümüze aamyo ile başlayalım. Aamyo ile.

Aamyo mutlak kabul ve kendine güvendir, sizin de Tanrı olduğunuzu bilmektir, ama onu akli bir anlayıştan uzaklaştırarak, birkaç klişe laftan uzaklaştırarak, gerçekten hissetmektir, kesinlikle, her biriniz. Sizler olmak-isteyen Tanrılar değilsiniz. Sizler eğitim gören Tanrılar değilsiniz. Belki Tanrı olduğunuz gerçeğini saklayan Tanrılarınız, ama gerçekten öylesiniz.

O Zaten İçinizde

Gereksindiğiniz her şey, istediğiniz her şey, yaratmayı seçtiğiniz her şey, her ânın her potansiyeli zaten sizin içinizde. Ben, onun fiziksel bedeninizin içinde olmasından söz etmiyorum, gerçi aynı zamanda orada da bulunuyor. Ben onun bilincinizde olmasından söz ediyorum. Bilinciniz, farkındalığınızdır, ama farkındalığınızın büyük bir bölümü kapatılmıştı, bilerek, ve aslında bunun bir nedeni vardı.

Bu bir hata değildi, Gülen Ayı. Hiç hata değildi. Öğrenmenin ve gelişmenin ve genişlemenin ve sadece insan olmanın neye benzediğini hissetmenin bir parçasıydı. Hatta, çok zor bir durumdan geçen bir insan olmanın neye benzediğini hissetmenin.

Ve biliyor musun, Gülen Ayı, işe yarıyor, değil mi? Sen bunu anlıyorsun. O meydan okuma ve zorluk hâlâ var, ama canın kadar sevdiğin, ama belki de seni geri tutan ve belki eşini de geri tutan bir ilişkiyi salıvermenin ne büyük bir nimet olduğunu anlıyor musunuz? Ve, Gülen Ayı, hâlâ ne büyük bir sevgi var, fark ediyor musun, öyle derin bir sevgi ki, ruhsal düzeyden her ikiniz de, Ben'i keşfedebilirsiniz diye, uzun süredir saklanan içinizdeki o Tanrı'yı keşfedebilirsiniz diye insan düzeyinde koptunuz. İşte bu, inanılmazdır. Bu sevgidir, çok, birçok yaşam boyunca birlikte olan ve birbirine yeminler edip sözler veren iki insanın, birbirini bırakacak kadar sevebilmesi. Ha, acııyor, biliyorum.

Kalıplarınızın ve yaşamınızın ve tarihinizin bu kadar parçası olmuş şeyleri bırakıvermek zordur, ve siz bunu mutlak sevgiden ötürü bırakıyorsunuz. Hiç... hadi bunu yapalım. Bu şeylere izin vermeye, ruhun size beslediği sevgiyi hayal edebilir misiniz? Bunların hiçbiri bir ceza değil. Bunların hiçbiri hata değil, ve bugün burada bulunan her birinize ve dinlemekte olan her birinize şu mesajı bir iletebilsem. Hatalar yoktur.

Bizim yapacağımız şey – şimdiden yaptığınız şey – insan ve çehesiyle ruh arasındaki, canınızla insanlığınız arasındaki sinerjiyi anlamaya başlamaktır, ve şimdi onlar birbirlerine örülürken, şimdi birlikte dans ederken, dinamikleri ve bütün bunların nasıl işlediğini anlamaktır. Ah, bu, bunun için inanılmaz bir yıl olacak. İnanılmaz bir yıl.

Bir Aamyo Ânı

Ama şu anda, bir aamyo ânı yaşayalım. Biliyorum, hepiniz meşguldünüz, zorlandınız, merak ettiniz, kuşku duyduunuz ya da sadece günlük faaliyetleriniz içinde koşturup durduunuz, ama hemen şimdi bir aamyo ânı yaşayalım.

Aamyo ânı, sadece kendine sevgi içinde güvenmektir. O erdem, o lütfun özüdür. O, kuşkuyu bıraktığınızda olur. Kendinizi sevdiğinizde olur. O aamyo ânında herşeyin zaten orada olduğunu, sadece ortaya çıkarılmayı gereksindiğini farkedersiniz. DNA'nızın her bir parçası... ah, DNA'nın büyük bir bölümü saklıydı ya da bulunmaz haldeydi, doğru zamanda ortaya çıkmayı bekliyordu, açılmayı bekliyordu, ve şu anda bir çoğunuzun içinden geçtiği şey budur – DNA'nızda değişim, biyolojinizde değişim, manyetiklerinizde değişim.

Onunla savaşmak yerine ona şu anda sadece izin vermeye ne dersiniz? Yanlış olan nedir diye merak etmek yerine, bir an için bu ânın mükemmeliyetini anlamaya ne dersiniz?

Aamyo ânımızda şimdi derin bir nefes alalım...

(duraklama)

Tek bir yanlış yola bile girmediğinizi, hiçbir şeyi yanlış yapmadığınız biyolojinizde hiç hata olmadığını, hiç yanlışlık olmadığını bildiğinizi hayal edebilir misiniz? – Ah evet edebilirsiniz, hayal edebildiğinizi biliyorum. Sadece, herşeyin gerçek mükemmeliyetine dair farkındalık yoktu.

İnsan ve Ruh birleşip kaynaşırken, ki şimdi bunu yapıyorlar, kendinize, Ruh – içinizdeki Tanrı – dediğinize güvenmeye başlayacaksınız, ama o aslında gerçekten de bulunmaz bir haldeydi. İnsan ve Ruh birbiriyle kaynaşırken, hiçbir şeyle ilgili savunma, koruma ya da direnme içinde olmanız gerekmediğini farkedeceksiniz. Mikroplarla ilgili kaygılanmanız gerekmiyor. Kötü düşünce dediğiniz şeylerle ilgili kaygılanmanız gerekmiyor. Kendi kendinizi imha etmekle ilgili kaygılanmanız gerekmiyor. Hele cehennemle ilgili kaygılanmanız hiç gerekmiyor. Siz zaten orada bulundunuz. (kahkahalar) Pek de büyük bir mesele olmadı.

Çevrenizdeki dünya için kaygılanmanız gerekmiyor. Birçoğunuz dünya için kaygılanarak endişesine endişe katıyor. Onlar iyi olacak. Atlantis'in sonunda bir anlamda dünyayı parçaladınız. Ama bakın, hâlâ buradasınız! Sihir. İnanılmaz. (kahkahalar) Çünkü gerçekten, Ruh'un her şeyin içinde ve sizin içinizde olan kısmı kendini hep yeniler, hep genişler, hep yeniden-dengelenir.

Ama, biliyorsunuz, insan ve çehesi yolun bir yerinde, meydana gelen o doğal dengelenmeye güven duymaz oldu ve ona inanmaktan vazgeçti. Bir dolu beyin yıkama ve hipnoz ve bu tür şeyler oldu, ve bu sizi güvenmekten uzaklaştırdı.

Bu ilginç bir deneyim oldu: Kendine güvenmemek nasıl bir şey? Sabahları korku içinde uyanmak nasıl bir şey? Geceleri yatağa girip de bazı geceler gözünü bile kapatmaktan korkmak nasıl bir şey? Çünkü bazen gözleri kapatmak, onları açık tutmaktan daha meydan okuyucudur. Birçoğunuz,

gerçekten tümüyle uyuşmuş bir halde, her şeyi tümüyle silerek, ortaya çıkmasına izin vermeyerek yatağa giriyorsunuz, ya da girdiniz, oysa aslında geceki rüyalarınız güçlü yaratıcılık ve anlayış ve bilgelik alanlarıdır. Ama bu beyin yıkama kendinize güvenmemenize ve geceleri oraya çıkmaya korkmanıza neden oldu. Kendinizin gerçek parçalarından korkmaya programlandınız. Bu oldu ve artık bitti. Oldu ve bitti – en azından bu grupta.

Hadi bir aamyo ânı yaşayalım. Derin bir nefes alın.

Kendinize güvenin. Siz de Tanrı'sınız, ve bu konuda inanılmazsınız.

(duraklama)

Yaşama Yaşam

Ve bu ânı, kendi yaşamınıza nefesinizle hayat vermek için de kullanalım. Artık kendini geri tutmak yok. Artık şeyler nasıl olabilirdi diye merak etmek yok, ama gerçekten yaşamınıza nefesinizle hayat vermek, gerçekten yaşamın tadını çıkarmanıza izin vermek. Ve onun sunacağı o kadar çok şey var ki. Sunacak çok şeyi var.

(salonun arkasındaki yiyecekleri kontrol eder) Sadece nefes almaya devam edin. Ben... mmmm, mmmm, mmmm. Siz şu anda Şa-daarlıyor olmalısınız, ben yiyorum. Şa-daar, Şa-daar. (ağzı dolu konuşması gülüşmelere yol açar) Açım. Son zamanlarda çok sıkı çalıştım, ve eğer farketmediyseniz, ortalıkta bir dolu enerji var.

Pekâla derin bir nefes alalım. Nefesinizle yaşamınıza hayat verin. Nefesinizle potansiyellerinize hayat verin. Potansiyeller her yerdeler. Baloncuk gibiler. (çevresine bakınır) Benim (sabun köpüğü) baloncuk makinama ne oldu?

LINDA: Suzy kaldırdı.

ADAMUS: Ha, tamam o zaman, ama... Evet, burada size potansiyellerinizi göstermek için bir baloncuk makinamız olacaktı. Onlar (potansiyeller) baloncuk gibidir, Yeni Yıl baloncukları gibi.

Peki o potansiyellere nefesinizle hayat verin. Yaşamınızdaki milyarlarca potansiyele, hepsi sizin için sıraya dizilmiş, sizin için sizin tarafınızdan yaratılmış, sizi bekliyorlar. Onların sadece farkında değildiniz. Bir dizi çok sınırlı potansiyelin farkındaydınız. Onlar uçsuz bucaksızlar. Bir dakikaya kadar bundan söz edeceğiz.

Sadece derin bir nefes alın. Nefesinizle yaşamınıza hayat verin.

Bakın, çoğu insan bunu yapmaz ve yapamaz. Gerçekten. Bunu – ne diyorsunuz buna – muggle arkadaşlarınızın (kahkahalar) bazısıyla deneyin. (çvr.: J.K.Rowling'in Harry Potter romanlarında, sihrin, büyü'nün gücüne sahip olmayan insanlar için kullandığı terime göndermede bulunur) Onlara, kendi yaşamlarına nefesleriyle hayat vermelerini söyleyin. Ha, her şeyden önce sizinle akli, zihinsel olmaya çalışacaklar. Sizi zihinsel olarak işin içine katmaya çalışacaklar. "Hayır, hayır, hayır. Sadece nefesinle kendi yaşamına hayat ver" deyin. Ve sonra ne sattığınıza şaşacaklar. Hava.

Çoğu insan bunu yapamaz, çünkü kendi hayatlarına yeterince güvenmiyorlar. Daha büyük bir yaşamla, daha muhteşem bir hayatla başa çıkabilirler mi, bilmiyorlar. Neden? Şu anda sahip olduklarıyla zar zor başa çıkabiliyorlar. Bunun neye benzediğini biliyorsunuz. Orada bulundunuz, onu yaptınız... bitirdiniz. Böylece onlar nefesleriyle hayata hayat veremezler. Ama siz verebilirsiniz. Siz nefesinizle yaşama ve tüm potansiyellere hayat verebilirsiniz.

Herşeyin ne kadar mükemmel olduğunu farkediyor musunuz? Seni orada arkada görmektense burada görmek güzel. (genelde mutfakta olan Sandra'ya hitap eder) Bu sefer gelip seni buraya

sürükleyecektim. Artık saklanamazsın. Sen ve ben bir anlaşma yaptık. Yani ben yaptım, sen de ona uyacaksın. (kahkahalar) Bu yıl saklanamazsın.

En azından şöminede bir ateş yakabilir miyiz? Baloncuklar yok ama belki şöminede ateşimiz olur. Doğal odunları koymuşsunuz oraya. (Birisini ateşi yakmak üzere hareketlenir)

Böylece, çoğu insan kendi yaşamına nefesiyle hayat veremiyor. Bunu yapmak istemiyorlar, yapmaktan korkuyorlar, ve açıkçası, bunu yapsalardı, öylesine muazzam bir değişim dalgası yaratmış olurlardı ki, onunla gezegenden çıkıp gitmeden baş etmede çok zorlanırlardı. Ama siz, sevgili Şambra, nefesinizle yaşama hayat verebilirsiniz. Buna Şa-daar deniyor. (Adamus bir nefes alır ve verir) Hmm, o sosun içinde sarmısak var. Öyle olsun. (insanlara doğru nefes vermeye başlar, kahkahalar) Buna uygun adamı biliyorum. (gidip Garret'e doğru nefesini üfler, o da kalkıp Adamus'a doğru üfler, ve biraz güreşirler, yoğun kahkahalar) Ben de bir an için beni öpecek sandım! Bu, yaşam deneyimimde kağıda dökülecek bir şey olurdu.

Başka Bir Grubun Enerjileri

Pekâla, sevgili Şambra, Cauldre beni önceleri hissetmedi, ve bunun büyük bir olasılıkla iyi bir nedeni vardı. (Salonun arkasında durmuş araç gereçlere bakarken gitmesi işaret edilir) Ha, nefesimi sana üflemedi mi istiyorsun, Jean? Ha, gerçekten. Yapmamı istiyorsan yaparım. Yalvar bana! (Jean'i taciz etmesi kahkahalara neden olur)

Cauldre beni hissetmedi. Neden? Çünkü bugün burada bazı başka enerjiler var. Sanırım bir anlamda bununla gurur duymalısınız, ama bu diğer enerjiler, genelde buradaki toplantılarımızdan birinde olabilecek enerjilerden değil. Bir süre oldukça soyutlanmış haldeydik. Sessizce, huzur içinde, dışarıdan fazla bir müdahale gelmeden kendi işimize bakıyorduk. Ama saklı kalmak zordur. Biz – sizler – dışarıdan bazı dikkatleri üzerimize çektik.

Tam anlamıyla, insan biçimini üstlenmiş, ister inanın ister inanmayın ama kendine spiritüel – çok spiritüel, çok küstahça spiritüel, haklı olarak spiritüel – diyen bir grup var. Bunun da nasıl bir şey olduğunu hatırlıyor olabilirsiniz. Ama onlar, hangi grupların iyi ve hangi grupların kötü olduğunu belirleme sorumluluğunu üstlenmişler. Ve bu, birlikte olmak üzere davet edildiğim grup değil, başka bir grup.

Bir ipucu, matriks kelimesini kullanıyorlar. Ünvanlarında değil, ama birçok çalışmalarında. Neyse, onlar hem yargıç hem jüri olduklarına karar verdiler, ve sizlerin birer musibet olduğuna karar verdiler. (izleyiciler tezahürat yapıp alkışlar) Evet ya. Bunu nefesle içinize çekin.

Böylece onlar toplantılarını, meditasyonlarını yaptılar, öyle diyorlar, sizin için, çünkü bu grubun çokça karanlık enerji ve bir dengesizlik yarattığını hissediyorlar. Eh, yaratıyorsunuz. (kahkahalar) Yarattığınız o karanlık enerji, aslında artık yaşamınızda size hizmet etmediği için salıverdiğiniz şeyler – kendinizle ilgili hoşlanmadığınız, kendinizle ilgili kabul etmediğiniz, ve korktuğunuz şeyler – ve bunu salıveriyorsunuz. Böylece dışardan bakan birine sanki çokça duman, kara duman yayıyormuşunuz gibi görünüyor. Ama siz de ben de biliyoruz ki bunu salıverdiğiniz zaman saf ve doğal bir hale geri döner.

Onlar sizin bir tarikat, bir kült olduğunuzu da düşünüyorlar, size bazı mesajların verildiğini ve buna uymanız gerektiğini. Bunun, burada gerçekleştirdiğimizin tam da tersi olacağını söyledim. Sizi yapmanız için cesaretlendirdiğimiz bir şey varsa, o da olduğunuz Tanrı'yı keşfetmek, bilmek ve deneyimlemektir. Kurallar yok. Kurallar yok. Yöntemler yok. Aslına bakarsanız, sizler yöntemleri darmadağın edenler oldunuz, ve sorun da burada.

Özellikle bu grup, yöntemler ve sistemler olmadan herhangi birinin nasıl spiritüel olabileceğini anlamıyor. Tabii, bazı içsel enerjiler doğrultusunda kendi yöntemlerini ve sistemlerini satmayı sürdürmeleri gerekiyor, ama gerçekten şuna inanıyorlar; herhangi bir grup buna nasıl sahip olmaz?

Nasıl olur da yaşamınızda sıkı bir düzene, eğitime sahip olmazsınız? Kendinizi disiplin altına almanız gerekirdi. Günde X dakika meditasyon yapmanız ve mumlar yakmanız ve yeni sistemler satın almanız ve tüm o geri kalan şeyleri yapmanız gerekirdi. Böylece onlar bugün bize enerjisel bir saldırıda bulunuyorlar, planlı, bilinçli, enerjisel bir saldırı.

Üstüne üstlük, bunu yaptıkları zaman, başka alemlerden, ille de bu grupla bağlantılı olmayan ama dramlara çekilen ve, “Güzel, eski moda iyi bir çatışma olacak” diyen enerjileri de kendilerine çekiyorlar.

Birkaçınız bunu günün başında hissetti, sevgilim.

LINDA: Biliyorum.

ADAMUS: Birkaçınız dün, ya da buraya gelirken bazı hisler deneyimlemiş olabilirsiniz, ama böyle toplandığımız zaman garip bir şey olur. Biz bir kalkan yaratmıyoruz, çünkü aslında onların yapmanızı istediği şey budur. Etrafımızda beyaz ışıktan bir kaplama yaratmıyoruz, çünkü buna gerek yok. Gerçek şu ki, siz, Şambra, şu anda bizi dinleyenler, hatta ilk kez buraya bağlananlar, bunu şefkatle içinize soluyacağınızı anlıyorsunuz. Fiziksel saldırı artık bir çatışma ya da artık gidip de saklanmanızı gerektirecek bir şey değildir. Onu nefesinizle içinize alırsınız, o sadece enerjidir.

Şimdi, onlar enerjiyi saldırgan bir biçimde size fırlatıyorlar, ama siz onu o şekilde kabul etmek zorunda değilsiniz. O sadece enerjidir, nefesle içinize alırsınız. (Adamus derin bir nefes alır) Bunu yaptığınız an, siz – insan bedeninde bulunan bir simyacı olarak – o enerjiyi dönüştürsünüz. Ona tutunmanız bile gerekmez. Sadece bırakırsınız gider. Kendi potansiyellerinize, dünyanın geri kalanına ya da her ne ise, akmasına izin verirsiniz. Yani bunun bugün olması ilginç.

Ama işte buradasınız, onu yalnızca nefesinizle içinize çekiyorsunuz. İşte buradasınız, sadece aslında o enerjinin sizi desteklemesine izin veriyorsunuz. Bu önemli bir nokta, bu yılda ilerlerken çok önemli bir nokta. Eh, yaşamınızın geri kalanı ilerliyor, geri kalan sonsuzlukta. Bu enerjileri kendinize çekersiniz. Gerçekleştirdiğiniz çalışmayla... ateş için teşekkürler. Gerçekleştirdiğiniz çalışmayla... ben neden bir ateş istedim? (Bir Şambra, “dönüştürmek için” der) Ah, sizi seviyorum! Bunu ilk kim söyledi?

PATTI: Ben.

ADAMUS: Bir ödül hak ettik mi? (kahkahalar) Evet ya. Bana para vermen gerekiyor.

LINDA: İşte, işte, işte, işte.

ADAMUS: Şaka yapıyorum.

LINDA: Ödüllerin var. Senin ödüllerin var.

ADAMUS: Evet, evet. Buyur al.

LINDA: Bir Adamus ödülü hak ettin.

ADAMUS: Buyur al, bir Adamus ödülü. Evet, evet.

PATTI: Susan bunu aynı zamanda söyledi.

SUSAN: Tamamdır, bende bir tane var.

ADAMUS: Sende yalnızca bir tane mi var?

SUSAN: Sadece bir tane var, ve bir tane de evim için gereksiniyorum.

ADAMUS: Ha, buyur al, sevgilim. Evet. Evet, enerjilerin dönüşümü çok önemlidir.

Pekâla, sevgili Şambra, hadi derin bir nefes alalım ve bunu aklımızda tutalım.

Aslında bunu kendinize siz çekiyorsunuz, ve inanılmaz olan da budur, çünkü göze çarpmaya başlıyorsunuz. Bu (grup), çoğu spiritüel gruba göre çok farklıdır.

EDITH: Dalga geçme.

ADAMUS: Dalga geçme, diyor! Bana Aşikâr Olanın Üstadı mı demiştin? (kahkahalar) Bu benim diğer adım, teşekkür ederim.

Önemlidir, çünkü şu son on yıldır az çok saklanıyordunuz, gösterişli olmamaya, göze çarpmamaya çalışıyordunuz. Artık değil. Ve bu, bu yıl giderek daha fazla ortaya çıkacak, hazırlıklı olun. İnsanlar sizi hedef alacaklar. Hiçbir şeyi savunmanız gerekmiyor. Hiçbir şeyle çatışmanız, savaşmanız gerekmiyor. O sadece enerjidir. Sadece derin bir nefes alırsınız.

Kırmızı Çember'in, Şambra'nın tüm şu yanlış şeyleri, tüm şu kötü şeyleri yaptığını söyleyenler olacak. Sizi türlü şeylerle suçlayacaklar, ve bu bazı düğmelere basacak, gerek bireysel gerekse grup olarak. Bazı temel sorunlarınıza parmak basacak.

Temel Sorunlar

Temel sorunlar nelerdir? Temel sorunların bazısı nelerdir? Birisi size bir grup ya da bireysel olarak yaptıklarınız hakkında ne söyleyebilir? Evet.

ŞAMBRA (hanım): Para.

ADAMUS: Para, kesinlikle. Evet, buna hazırlıklı olmak isteyebilirsin (Linda'ya söyler). Para. Onlar grubu, buradaki şirketi, para peşinde olmakla suçlayacaklar. Peki yanıt ne? Eveet! (kahkahalar ve alkış) Peki bunun nesi yanlış? Tabii, aldatıcı ya da dengesiz bir biçimde yapılmadıkça, ama buna asla izin verilmeyecektir, hatta bu, herhangi birinizin seçeceği bir potansiyel bile değildir. Ama bu büyük bir sorun. Para.

Ama hatırlayın, bunun gündeme gelmesinin iyi bir nedeni olur, çünkü Şambra'nın içinde hâlâ para sorunu var. Sanırım bunu Linda'dan duydum, bir bolluk semineri vermek üzere programa mı alındım?

LINDA: Evet! Nefesimizi tuttuk bekliyoruz.

ADAMUS: Ha! (Adamus sarmısak kokulu nefesini yeniden üfler) Evet bekliyorsun. (kahkahalar) Böylece, sarmısak ve çay! Şimdiden söyleyeyim, bu gece akşam yemeğinde Cauldre'nın yanına oturmayın.

Peki, para bir sorun. Sorun olan başka ne var?

MARY: Kontrol.

ADAMUS: Güzel. Nerede? Bunu kim söyledi? Mary, lütfen. Kontrol, kesinlikle.

LINDA: Lütfen ne?

ADAMUS: Bir Adamus ödülü.

LINDA: Ha peki.

ADAMUS: Önce onu kutsayayım.

LINDA: Ha al. Keseyi kutsa. Buyur al.

ADAMUS: O zaten Mary tarafından Mary için kutsandı.

Pekâla, evet, güç ve kontrol. Geçmişte hepiniz bunun için suçlandınız. Hepiniz geçmişte gruplara liderlik ettiniz. Ve bir dereceye kadar da... eh, o güç ve kontrol baştan çıkarıcıdır. Ha, tıpkı sıcak bir yaz gününde içinde votka bulunan Kool Aid gibidir. (çvr.: Kool Aid – ABD’de şeker ve suyla karıştırılan bir çeşit tozla elde edilen soğuk içecek) Çok baştan çıkarıcıdır. Cinsel enerji dinamiklerinin bir parçasıdır, ve güce sahip olanlar hep daha fazlasını isterler. Sahip olduğunuz güçle asla yetinmezsiniz.

Yıllar önce Tobias güç ile ilgili ne söylemişti?

KATHLEEN VE DİĞERLERİ: O bir yanılısama.

ADAMUS: O bir yanılısama. Teşekkür ederiz.

LINDA: Bir ödül hak etti mi?

ADAMUS: Onları saçmaya başlayabilirdim... evet, evet. Sanırım Kathleen bir tane alacak.

KATHLEEN: Teşekkür ederim.

ADAMUS: O bir yanılısama. Güç diye bir şey yok. O yapaydır, uzun zaman önce meleksel alemlerde yaratıldı ve yaşamın nasıl yapılandırıldığının büyük destekçilerinden biri olarak Dünya’ya getirildi, ama güce ihtiyaç yok. Güç bir kuvvet dinamiğidir, ve siz bu Yeni Enerjide hiçbir şeyde kuvvete gerek olmadığını öğreniyorsunuz. Bağlantı kurulabilen bir akış var, ama güce gerek yok. Negatif yok, pozitif yok. Bunların hepsi eski yanılısamalardır.

Nerede kalmıştım?

EDITH: Temel sorunlar.

ADAMUS: Temel sorunlar. Teşekkür ederim. Teşekkür ederim. Şu mora bayıldım. Pekâla başka temel sorunlar? Düşmenize ne basar?

LARRY: Yargılama.

ADAMUS: Yargılama, insanların seni yargılaması. Kesinlikle. Kesinlikle. Peki bu neden temel bir sorun? Neden acıtıyor? (Yanıt) kolay.

LARRY: Farklı olmak istemiyorum.

ADAMUS: Kendini yargılıyorsun. Larry bir Adamus ödülü alacak. Evet, çünkü biliyorsun. (Adamus güler) Evet. Profesör. Kesinlikle! Ama bunda bir yanlışlık yok. Bunu iyi bir amaç uğruna yapıyorsun... bir amaç uğruna yapıyorsun. Evet. Bu arada, bunu yapmanın farklı bir yolu var, ama sen bunu bir amaç uğruna yapıyorsun.

Kendini yargılama, eleştirel yaradılış. Yolun bir yerinde bedenlenmiş Tanrı olmak istediğinizi söylediniz, ve yine yolun bir yerinde bunu, önce mükemmel bir insan olmak gerektiğiyle karıştırdınız. Mükemmel insan diye bir şey yoktur. Bu asla, asla, asla, asla ulaşamayacağınız bir hedeftir. Neden? Çünkü ona yaklaştığınız an, mükemmel olmanın yeni bir kriterini bulacaksınız.

Asla mükemmelen akıllı olmayacaksınız, Tanrı'ya şükür. Akıllı olmak istemezsiniz, hayır. Bilge olmak istersiniz. Sezgisel. Ama o mükemmel bedene yaklaşık üç ila beş yıldan fazla sahip olamazsınız. Sonra gider. (kahkahalar) Topluma göre. Asla o mükemmel işe, mükemmel eşe, hele mükemmel aileye sahip olmayacaksınız – daha fazlasını söylemeye gerek var mı? – ama insanlar böyle bir kovalamacaya giriyorlar. Oynadıkları bir oyun bu. Asla olmayacak.

Peki, başka bir temel sorun nedir? 'Onlar' ne söyleyebilirler?

EDITH: Amaç. Bundan nefret edersin.

ADAMUS: Bu yıl diğer insanların size söyleyebileceği temel sorunlar nelerdir, çünkü bunu söyleyecekler. Size gerçekten ne dokunur?

KERRI: Özü sözü bir olmak.

ADAMUS: Özü sözü bir olmak. Oldukça yaklaştın. Oldukça yaklaştın.

ŞAMBRA (erkek): Tanrı olduğum.

ADAMUS: Bu...

JEAN: Çıldırıldığını (söylemeleri).

ADAMUS: Teşekkür ederim. Jean bir ödül alacak. Çıldırıldığınız! Evet, bunların hepsi de ilişkili, ama "sen çıldırmışın" (demeleri) herhalde size herşeyden çok dokunacak. Hezeyan içindesin, hayal görüyorsun (demeleri). Çıldırıyor sun (demeleri). Yine programlarından, huysuzluk nöbetlerinden ya da heveslerinden birine falan kapıldın (demeleri). Özellikle de çıldırıldığınızı söylemeleri. Bu neden can sıkıcı?

ŞAMBRA (hanım): Doğru da ondan.

ADAMUS: Çünkü doğru. (yoğun kahkahalar) O öbür grubun içeri sızacağını biliyordum. Ama bu kadar çabuk olacağını düşünmemiştim!

Zihnin Ötesi

Evet, bu, temelde canınızı gerçekten sıkıyor, çünkü bazen kendiniz bile bunu sorguluyorsunuz. Çünkü aslında bu gerçek oluyor, ama ben bunu farklı kavramlarla ifade edeceğim; siz aklınızı kaçıyorsunuz, ve bu iyi bir şeydir. Tam anlamıyla aklınızı kaçıyorsunuz, çünkü aklın, zihnin güzel bir şey olduğunu farkediyorsunuz, ama o, önceden programlanmış bir sabit disk gibi. Sınırlı, oysa çok daha fazlası var, ve her biriniz bunu hissedebiliyorsunuz. Bunu kalbinizde biliyorsunuz.

Bu, zeki ya da akıllı olmakla ilgili değil. Ben'i olmakla ilgili. Sezgisel yaradılış, kuantum uzaklıkları kadar zihnin ilerisindedir. Gelen bilişler, enerjisel olarak Akaşik Kayıtlarla, ki bunlar her şeyin sadece küçük bir parçasıdır, bağlantı kurabilme becerisi, kitle bilinciyle ve gelecekteki potansiyellerle bağlantı kurabilme yeteneği, asla zihinden gelmeyecektir. Bilinç Bedeninden gelecektir, fiziksel beden, zihin, ruh, gnost – her bir siz parçasının birleşmesi olan – Bilinç Bedeninizden.

Böylece birisi, "çıldırıyor sun" dediğinde öyle bir kaygı oluyor ki – (çünkü) bu size sanki yoldan çıkıyormuşunuz ya da hayal içinde yaşıyormuşunuz anlamında söylenir – sizi aşağılamanın ne güzel bir yolu, çünkü bu anında zihninize gider ve siz de anında "Acaba o ilaçlara devam etse miydim?" diye sorgulamaya başlarsınız. (kahkahalar)

Şu anda, şimdiye kadar olduğundan çok daha garip düşüncelere sahipsiniz. Doğru mu? (Şambra, “Evet” der) Ama o düşüncelere eleştirel yaklaşıyorsunuz. Evet ya, bu uzun süredir oluyordu. (Garret’i kastederek) Ama ona bir bakın şimdi! Ona bir bakın şimdi, ne parlak bir örnek.

Şimdiye kadar olduğundan çok daha çılgın düşünceleriniz var, ama hâlâ onlarla mücadele ediyor, onları düzeltmeye çalışıyor, nereden geldiklerini ya da size neler olduğunu sorgulamaya çalışıyorsunuz. (Size) hiçbir şey (olmuyor). Sadece kendinizi açılıyorsunuz. Zihninizden çıkıyorsunuz.

Bütün düşüncelerinizin tüm temelleri değişiyor, ve şu anda doğal olarak meydana gelen bu değişime izin vermeye ya da onunla akmaya gönüllü olmazsanız, bu sürecin parçası olan enerjiler eski düşünme işlemlerinizi tam anlamıyla yıkacaktır. Bu gerçi heyecan vericidir ama, bunu bu şekilde yapmak zorunda değilsiniz. Bu şekilde yapmak zorunda değilsiniz. Sadece, eski zihnin değişmekte olduğunu anlamamız gerekiyor. O genişliyor ve siz çok ötelere geçiyorsunuz, onun için de düşünceleriniz ya normalden daha çılgın olacak; tanımlaması şimdiye kadarkinden çok daha zor olacak; şöyle demek daha uygun, onları anlamak ya da kavramak daha zor olacaktır.

Şu ara gelip geçeni kavramak çok zordur. Sonra da şaşırıyorsunuz, “Bütün bunların anlamı ne? Biliyorum bir şeyler gelip geçiyor. Bu çılgın düşüncelere kapılıyorum, ama daha büyük bir şey gelip geçiyor, ama anlamıyorum.” Neden anlamıyorsunuz?

KATHLEEN: Çünkü zihinselsin.

ADAMUS: Çünkü zihinselsiniz. Zihni aşan şeyi kavramak için zihnizi kullanmaya çalışıyorsunuz.

Bu arada, sizi bildiğimden beri, ki bu uzun bir zaman, Tanrı’yı anlamaya çalışmak için de zihnizi kullanıyordunuz. Zihni kullanıp anlamaya çalıştığınız o... Zihin asla Tanrı’yı kavrayamaz. Böylece zihnin yaptığı şudur, onu anlayabilmek için Tanrı’yı kendi dışına yerleştirir. Onu cennete ya da başka bir yere yerleştirir. Onu dışarda bir yere yerleştirir ki analiz edebilsin ve parçalara ayırabilsin ve anlamaya çalışabilsin.

Siz bunu yaşamlardır yapıyordunuz, ama hâlâ işe yaramıyor. Hâlâ işe yaramıyor. İnsanlar ortaya bazı tanımlamalar atmaya çalıştı, ama bu gerçekten pek de işe yaramıyor. Bugün bilinçle ilgili sorunlardan biri de bu. İnsanlar artık Tanrı’nın eski anlayışına inanmıyorlar. Eskiden bu anlayışla sorgusuz sualsiz içtenlikle geçinip gidiyorlardı, çünkü onlara deniyordu ki, eh, “(kabul etmezsen) yanacaksın.” Onun için de bu anlayışa katılıyorlardı. Ama artık katılmıyorlar. Bu da bilinçte devasa bir karışıklığa yol açıyor. Bir deprem – az önce dünyanın bir yerinde bir deprem olduğunu mu hissettim? Sanırım hissettim, o zaman o kelimeleri kullanmamalıydım – bir değişim depremi oluyor bilinçte.

Yani zihin Tanrı’yı kendi dışında bir yere koyuyor ve hâlâ onu anlayamıyor. Ve sonra belli bir noktada zihin gerçekten kendi içine çöküyor ya da gerçekten kendine saldırmaya başlıyor, çünkü öfkeli. Sinir içinde. Onu anlayamadı, bu yüzden de kendine düşman oluyor. Ve işte siz de o zaman çıldırdığınızı düşünüyorsunuz, oysa aslında çıldırmıyorsunuz. Sadece yapıları yıkıyor, ve aslında evrimleşiyorsunuz. Yeni zihine evrimleşiyorsunuz.

Bu yıl beni çok heyecanlandırıyor ve özellikle de sonraki yıl. Bunlar bizim birlikte geçireceğimiz en önemli yıllarımız, çünkü asla bu kadar çok fırsat ve asla bu kadar çok kargaşa, kaos olmadı. Bunlar elele giderler, öyle değil mi? Evet, sadece enerjidirler. Bu bazılarına kaos gibi, her şey parçalanıyormuş gibi görünecek; sizin için ise bir fırsattır.

Pekâla, hadi derin bir nefes alalım ve bunu hissedelim.

Hedeflere Karşı İzin Vermek

Pete, bir Yeni Yıl kararı aldın mı?

PETE: Hayır.

ADAMUS: Sen bir Yeni Yıl kararı aldın mı?

SUSAN: Evet.

ADAMUS: Neydi? Şu mikrofonu buraya alalım.

SUSAN: Hiçbir şeyden korku duymamak.

ADAMUS: Hiç korku duymamak. Güzel, mükemmel.

ADAMUS: Sen bir Yeni Yıl kararı aldın mı? Hayır. Sen bir Yeni Yıl kararı aldın mı?

ŞAMBRA (hanım): Aldım.

ADAMUS: Peki neydi?

ŞAMBRA (hanım): İsteyerek, bile bile yaşamak.

ADAMUS: İsteyerek yaşamak. Güzel. Başka var mı? Başka var mı? Karar yok. Karar yok. Mary'i dene.

MARY: Saklanmaktan vazgeçmek.

ADAMUS: Saklanmaktan vazgeçmek. Peki. Güzel. Kaç kişi bir Yeni Yıl kararı aldı? (birkaç kişi) Kaç kişi almadı? (birçok kişi) Vaay! Güzel. Bu grubu seviyorum. Onu seviyorum! (kahkahalar) Onu seviyorum. Eğer bir Yeni Yıl kararı aldıysan, Mary, at gitsin. At gitsin. Hayır. Bu o eski oyun. Oraya bir şey koyarsın...

MARY: Kararı bugün aldım.

ADAMUS: Yine de onu atarsın. Nasıl olsa neredeyse her şeyi atacaksın. Çünkü farketmez, uygulanamayacak. Eğer bir Yeni Yıl kararı aldıysan, daha başlamadan kaybedeceksin. Doğru mu? O kararları kaç kez aldın da işe yaramadı? Burada bulunan insanların çoğundan bir ipucu edin – artık hedefler yok. Artık hedefler yok, onlar gerçekten sıkıcı. Pek de işe yaramıyorlar. Üzgünüm, ama yaramıyorlar.

Bana öyle kuşkuyla baktığın için sorumu sana yöneltiyorum, Eesa'lı Linda. O yeni girişiminde, hani The Awakening Zone'da, bir hedef var mıydı? O nasıl oldu? (çvr.: Linda ve Geoffrey, Lee Carrol, Dr.Meg Blackburn Losey, Norma Delaney ve Garret Annofsky gibi tanınmış isimleri de yanına alarak The Awakening Zone (Uyanış Kuşağı) adında, muktedir insanların uyanışına odaklanan uluslararası bir radyo yayını başlattı. <http://www.awakeningzone.com/Home.aspx>)

LINDA: Sadece izin verdik.

ADAMUS: Duymadım.

LINDA: (daha yüksek sesle) Sadece izin verdik.

ADAMUS: Yine de duyduğumu sanmıyorum.

LINDA: Sadece izin verdik!

ADAMUS: İzin verdiniz. Sadece izin verdiniz. Aslında yaptığınız şey, bir potansiyeli devreye sokmak ve onun farkına varmaktı. Siz potansiyelleri... çünkü biraz – şöyle diyebilir miyim – stres vardı, farklı bir şey yapma gereğini doğuran bir stres. Doğru mu?

LINDA: Evet.

ADAMUS: Kesinlikle. Yani o stres yüzünden değişiklik istedin ve sonra da izin verdin. Peki ne olur? Daha önce hiç görmediğin potansiyeller – ki onlar hep orada duruyordu, hep orada duruyordu, sen yarattın onları – o potansiyeller ansızın görünür oldular. Ve farkında olduğun için, bazı rehberlikler aldığın için, arzun olduğu için, onlar ansızın devreye girdiler. Bir hedef hiç olmadı. Bu yeni girişim için bir iş planı hiç olmadı. Tüm Şambranın ve ileride Şambra olacakların, tüm o küçük daha doğmamış Şambraların (kahkahalar ve izleyiciler “Ayy” der) bilincine bir bağlantı vardı. Çok tatlı. (çvr.: daha doğmamış Şambraları kasteder)

Yani sen/siz bunların hepsiyle bağlantı kurdunuz ve o potansiyel birdenbire ortaya çıktı, ve bununla ilgili biraz korkmuş da olabilirsin, ama onu nefesinle içine aldın, ve kabul ettin ve izin verdin, çünkü o potansiyelin senin ve hepinizin olduğunu biliyordun. Böylece o ansızın tezahür etmeye başlar, ve işte bu noktada eğlenceli olmaya başlar, çünkü... doğru değil mi, Michelle? O noktada eğlenceliydi – o uzun saatler, dışardaki Eski Enerjiyle çalışmalar, ama onlarla verimli bir biçimde nasıl çalışacağını öğrenmek. Yumruğunu vurmanın ve kızmanın ve başkalarını suçlamanın pek de iyi iş görmediğini öğrenmek. Ama derin bir nefes almak ve hepsinin sadece enerji olduğunu farketmek. Derin bir nefes almak ve o enerjinin ona hizmet etmek için orada olduğunu farketmek. Evet, sana, ona hizmet için (Alain’e söyler). (bazı gülüşmeler) Sana, arkada oturan kişiye hizmet için oradalar. Derin bir nefes almak ve onu farketmek, ve o sonra başka bir akışa geçer. Gerçekten yapabileceğinizi düşündüğünüz şeyleri aşar, çünkü siz yapabileceğiniz şeyleri düşünüyordunuz. Birdenbire farkedersiniz ki, bu gerçekten işe yarıyor.

Bir dereceye kadar, evet, sizin meydan okuma diyeceğiniz şeyler vardır, ama çok geçmeden o meydan okumalar artık meydan okumaz olur; onlar keşçeler dolusu ve kovalar dolusu ve depolar dolusu enerjidir ve sadece sizi bekliyordur. Sonrası eğlenceli olmaya başlar. Sonrası inanılmaz olmaya başlar. Ve sonra, sonuca ilişkin gerçekten bir beklentiniz ya da gündeminiz olmadığı için, başka bir deyişle, en sonunda nasıl görünmesi gerektiğini belirlemediğiniz için, yaratınızın kendi hayatını üstlenmesine izin verir, ve ona nefesinizi üflersiniz. Onu kontrol etmeye, yönlendirmeye, idare etmeye çalışmazsınız; sadece nefesinizle kendinizi ona üfler ve sonra da genişlemesine sadece izin verirsiniz.

Yaratıcılığın coşkusu, yaratınızı bırakmakta yatar. Bunu bir düşünün çünkü... hayır, bunu düşünmeyin. Düşünmenizden nefret ediyorum. Onu bir an için hissedin. Yaratıcılığın coşkusu bir şey yaratmada ve sonra da onu bırakmada yatar. O hâlâ sizindir, ama onu kontrol etmeniz gerekmez. Bu mutluluktur, onu sadece izlemek ve büyüdüğünü hissetmek. Gündemi ya da beklentiyi salıvermek, ama onun gelişmesine de izin vermek.

İşte bu sizin Tanrı, Sonsuz Olan dediğinizdir, Sonsuz Olan'ın ezelden beri en büyük sevinci sizi bırakmaktır. Gitmenize izin vermek. Deneyimlemek istediğiniz her şeyi deneyimlemenize izin vermek, Edith, ve bunda mutlak bir sevinç duymak. Sizi kontrol etmeye çalışmak değil. Tanrı sizi kontrol etmeye çalışmak istemezdi.

EDITH: Hayır, Tanrı istemezdi.

ADAMUS: Ve sen de Tanrı'nın seni kontrol etmesine izin vermezdin. (kahkahalar) Hayır, hayır, hayır, hayır.

EDITH: Bu Tanrı bundan hoşlanırdı.

ADAMUS: Evet. Ama bir kontrol yok. Ruh'tan inen kurallar yok. Yazgı yok. Tanrı'nın sonuçla ilgili bir beklentisi ya da gündemi yok. Doğrusu, Ruh'un umurunda değil. Hiç takmıyor. Biz az sonra bunu

ele alacağız. Ben bir şarkı istiyorum. Buna biraz önce Hannibal buradayken başlamıştık, ama Ruh hiç umursamaz.

Şimdi, bunu söylüyorum ya, o öbür grup, enerjisel olarak burada bulunan grup, “Görüyor musun, demiştim sana. Görüyor musun?” diyecek. Bu tür şeyleri kullanmak istiyorlar. Tanrı umursamaz. Ah, bu büyük bir manşet olurdu. Evet. “Grup, Tanrı’nın Umursamadığına İnanıyor. Hiçbir Şey Farketmiyor.” Ne garip bir grup. Evet. Çıldırılmış olmalılar, ve paranızı almak istiyor olmalılar.

LINDA: Onlara gerçekten manşetler sunarak destek olman gerekiyor mu? (kahkahalar)

ADAMUS: Kesinlikle! Kesinlikle. Neden? Eh, manşetleri ben yazacağım. O lanet hikayeyi onlar için ben yazacağım, çünkü bu sadece enerji, ve size doğru geliyor. Ve size teslim edildiği o çirkin küçük ambalajdan onu çıkartabilirsiniz, ama o sadece enerjidir. Seninle ilgili kötü bir şey söylüyorlar, David – ve söyleyecekler – onu iç. Evet, ye bitir. (David onu içip bitiriyormuş gibi yapar, kahkahalar) Evet. Evet, şimdi böyle diyorsun, ama... (yoğun kahkahalar) Oo!

DAVID: Doğru.

ADAMUS: Pekâla, sevgili Şambra, bunu bu yıl bekleyin. Onların, “Sen aklını kaçırmışın. Çıldırılmışın. Ne yaptığını bilmiyorsun. Kanıtla. Bana referanslarını ver. Referansların neler?” demelerini bekleyin. Kathleen, senin referansların neler?

KATHLEEN: Sadece ben olmak.

ADAMUS: Teşekkür ederim. Kesinlikle. “Ben o Ben'im.” Bu senin kartvizitinin üzerinde yazmalı.

KATHLEEN: Ve bu yüzden ben hep olacağım.

ADAMUS: Aynen... bunu makyolaştırma. Ben o Ben'im. (kahkahalar) Kartvizitinin üzerine neden kocaman bir pislik koymayasın! Hayır, onu temiz tut. “Ben o Ben'im.”

Pekâla, sevgili Şambra, önünüzdeki yıla bir göz atalım. Ama bunu yapmadan önce, ben tek bir yorumda bulunmak istiyorum. Yeni bir Şambra belirtisi, yeni uyanış belirtisi, en büyüğü... (birisi elini kaldırır) Evet?

CHRIS: Doğrusu, benim bazı sorularım var, Adamus’un söylediği bazı şeylerle ilgili. Sen Adamus’sun, değil mi? (kahkahalar) Yani Adamus’un yaptığı bazı alıntılar... demek istiyorum ki, bu benim buraya ilk kez gelişim, ama...

ADAMUS: Ben o Ben'im. Kim olduğumu bilmiyorum, ama bu çok kafa karıştırıcı.

CHRIS: Benim... yani demek istiyorum ki... benim aşına olduğum...

ADAMUS: Evet. Gelip geçen o karanlık güçler olabilirdim...

CHRIS: ... Başmelek İsrail (Raphael), bunu onaylar mıydın. Benim Başmelek İsrail ile tanışık olduğumu onayla, lütfen.

ADAMUS: Evet. Evet.

CHRIS: Tamam.

ADAMUS: Elbette.

CHRIS: Gerçekten mi? Bunu onayladın.

ADAMUS: Farketmez.

CHRIS: Farkeder.

ADAMUS: Farketmez.

CHRIS: Sana farketmiyor mu? Tamam, her neyse, konu Şu, sanki bu Dünya'nın dışında yeni Dünyalar var gibi alındı kulağıma.

ADAMUS: Evet.

CHRIS: Ve onlar uzayın başka bir yerinde mi?

ADAMUS: Hayır.

CHRIS: Hayır mı?

ADAMUS: Hayır.

CHRIS: Ha. Yani tüm yeni Dünyalar bu Dünya'nın sırtına mı yüklendi?

ADAMUS: Hayır.

CHRIS: Yani bana doğru dürüst bir yanıt vermeyeceksin.

ADAMUS: Veriyorum.

ŞAMBRA (hanım): Evet veriyor!

ADAMUS: Yeni Dünyalar ille de fiziksel değiller, ama bu fiziksel gezegenin enerjisel niteliklerine sahipler. Bilinç niteliklerinin bazısına sahipler. Onlar...

CHRIS: Yani bu Dünya yaratımının yeni alemleri bu fiziksel biçimin içinde mi mevcut?

ADAMUS: Yeni Dünyalar sizin fiziksel evreninizde değil. Bu (fiziksel evren) tüm boyutların sadece bir dilimidir.

CHRIS: Peki Dünya'yı yuvaları olarak gören ve burayı terk etmekte olanlar mı var?

ADAMUS: Evet.

CHRIS: Peki ya ben gitmek istemiyorsam ve bu kulağa... bu kulağa çılgın bir fikir gibi geliyor...

ADAMUS: Evet.

CHRIS: ... ve sen insanları manipüle ediyor da...

ADAMUS: Ha, ediyorum.

CHRIS: ... bunun iyi olduğuna inanmalarını sağlıyorsan, oysa onları ve/veya atalarının soyundan gelenleri aslında (Dünyadaki yaratımdan) (kelimeler net değil) yok ediyorsan.

ADAMUS: Aman Tanrım!

CHRIS: Ve böylece sen... sen ...

ADAMUS: Evet. Hayır, dur bir dakika.

CHRIS: Güvenilirlikten söz ettiğinde...

ADAMUS: Evet, biz tüm ataları yok edeceğiz.

CHRIS: ... ve bu insanlara çılgın diyen insanlar...

ADAMUS: Burada olduğum sürece ataları yok edeceğim. Bu en büyük...

CHRIS: E hayır, bu bana uymuyor. Sen benim ya da atalarımın üzerinde bir otoriteye sahip değilsin.

ADAMUS: Hayır, hayır. Değilim, ama sana şunu söyleyeyim, ataların tümüyle...

CHRIS: Çünkü ben onları biliyorum. Onlarla konuşuyorum. Onlarla birlikteyim. Böylece senin öteyi hissedenler ortalamana giriyorum.

ADAMUS: Aynen, aynen.

CHRIS: Ve sözünü ettiğin bazı şeyler, Adamus...

ADAMUS: Evet.

CHRIS: ... kaygılandırıcı...

ADAMUS: Evet!

CHRIS: ...ve bu insanlar yanılısama içinde kaybolmuş gibiler.

ADAMUS: Kesinlikle. (yoğun alkış)

CHRIS: Yani ben doğrulamış oluyorum ...

ADAMUS: Evet. Evet. Evet. Ben aslında...

CHRIS: ... o cümlelerin tamamıyla ve seninle apaçık bu konuda konuşmakla...

ADAMUS: Evet.

CHRIS: Sadece, bu insanlar ve onların atalarının soyundan gelenler için senin onları aldatman ve, bilirsin işte, şeylerden sıyrılmış şansızlıkken, böyle bir anlayış ya da yorum nasıl alkışlanır, anlamıyorum...

ADAMUS: Evet.

CHRIS: ... çünkü burası onların yuvaları ve sen, meleksel varlıkların onu ellerinden aldığını ileri sürüyorsun ya da ima ediyorsun.

ADAMUS: Ama şunu yapalım... şunu yapalım...

CHRIS: Ben buna katılmıyorum.

ADAMUS: Ki bu pekâladır. İzleyiciler arasında bir anket yapalım. Herkesin... eh, özgür iradeniz yok. Üzgünüm, ama özgür iradeye sahip değiller. Bu seni gerçekten sinirlendirecek.

CHRIS: Eh, bu yanlış.

ADAMUS: Evet ya. (kahkahalar)

CHRIS: Gerçek insanlar olarak onlara iftira atmış olabilirsiniz...

ADAMUS: Evet.

CHRIS: ... ama gerçek bir insan değilsen, yani o insan (Geoffrey) senin hayatını miras aldıysa ve sen öbür dünyadaysan, neyin doğru neyin yanlış olduğunu söyleyen varlıkların batağında kaybolmuşundur.

ADAMUS: Evet.

CHRIS: Yani bunu görüyorum, demek istiyorum.

ADAMUS: Evet, ve umarım... umarım bu, yani özgür iradeye sahip olmaman, seni sınırlendiriyordur.

CHRIS: Ve ben oldukça... ben oldukça... Belki ben de kuruntu yapıyorum ama bir varlıkla birlikteyim...

ADAMUS: Aa hayır, hayır, hayır.

CHRIS: ...bu bedene doğmuş bir varlıkla.

ADAMUS: Evet.

CHRIS: Ve sen esasında onu (Geoffrey'i) hayatından koparıyorsun ve onun adına bir hayat sürüyorsun. O neden öğrenip de bilgeliği bizim için gözler önüne seremiyor.

ADAMUS: Sana şunu söylemem gerekir ki Chris, bu kanallık bittiği an, ben bedenden çıkıp gidiyorum.

CHRIS: Yani bu sanki...

ADAMUS: Hiç öyle bir arzum yok...

CHRIS: Ben kanallık yapmadım ama birçok varlıkla birlikteyim, bu sanki daimi olarak başkasının bedenine girmiş bir varlıktan geliyor.

ADAMUS: Evet.

CHRIS: O zaman da senin verdiğin, kulağa kötü gelen bilgiler ediniyorum.

ADAMUS: Öyledir! Öyledir!

CHRIS: Ve bu sanki...

ADAMUS: Kesinlikle öyledir, nereden baktığına bağlı.

CHRIS: Yani o zaman sen bir anlamda bunu sahipleniyorsun ve doğru bir şekilde bunu kötü olarak yaftalamak diye tanımlayacaksın, Adamus.

ADAMUS: Evet.

CHRIS: Yani, tabii sen sadece...

ADAMUS: Kötü nedir? Şer nedir? Ve bunu yapmadan önce kötü'yü bir hecele (harflerine bir bak).

CHRIS: Her türlü şey olabilir... evrimsel durumların işlemini temel alan birçok şey olabilir. Evrimsel bir evrim olsa bile, ki kötü/şer o evrimde sadece işkencenin bir dengesi olabilir.

ADAMUS: Kötüye tersten bak. Kötüye tersten bak. Nedir? (izleyiciler "Yaşamak" der. Çvr: kötü/şer = evil, tersten okunduğunda live = yaşamak) Kötü enerji ya da karanlık enerji nedir?

CHRIS: Yani gerçeği çarpıtıyorsun. Gerçekliği manipüle ediyorsun...

ADAMUS: Hayır, aslında, Chris, ben...

CHRIS: (Esinlenme) kapsamını (genişletiyorsun)...

ADAMUS: Ben insanları sinirlendirmek, harekete geçirmek, esinlendirmek, kızdırmak isterim. Onların hepsi bana daha önce kızdı. Çoğu hâlâ kızgın.

CHRIS: Soruları yanıtlamamak kabul edilebilirdir, ama...

ADAMUS: Evet.

CHRIS: ... seninle bu söyleşiyi sürdürmeye ihtiyacım yok.

ADAMUS: Evet.

CHRIS: Sadece sorup bilgi almak istiyorum...

ADAMUS: Evet, çünkü bu konuda çok zihinsel olabiliriz. Bunu şuna indirgememe izin ver.

CHRIS: Bana söyleme. Bana söyleme. Sorularımı bitirdim. Sen onu yanıtlamadın.

ADAMUS: Aa hayır, hayır, hayır.

CHRIS: Yanıtlamaktan kaçınıyormuş gibisin.

ADAMUS: Bu... a-a-a-a-a, hayır, hayır, hayır, hayır, hayır.

CHRIS: Ben sana bir soru sordum. Sen onu yanıtlamıyorsun.

ADAMUS: Peki başta dedim ki, burada ortaya çıkan bir enerji var. O sevgi ve kabul görüyor. Bir saldırı hissi yok. Zihinsel bir tartışmaya girme isteği var. Bunlar önemli değil. Önemli olan tek şey – ee (durur) – önemli olan tek şey Ben o Ben'im'dir. Senin de Tanrı olduğun. Sen de Tanrısın.

CHRIS: Aldatmaca. Sen sanrıdan ve yanılsamadan söz ediyorsun.

ADAMUS: Bu günlerde ne kadar da anında tezahür ettirdiğimizi görüyor musunuz? (izleyiciler "evet" der) Peki. Ve böylece...

CHRIS: Yani hepsi sana katılıyor mu?

ADAMUS: Umarım öyle değildir.

CHRIS: Yoksa başka bir yere mi gönderilecekler?

ADAMUS: Umarım öyle değildir!

CHRIS: Öldükten sonra mı Dünya'ya yuva diyebilecekler? Bu mudur?

ADAMUS: İstedikleri kadar sık geri gelebilirler. Kaç kişi geri gelmek istiyor? (birisi "ben değil" der) Az kişi. Az kişi. Kesinlikle onların seçimi. Kesinlikle onların seçimi, evet. Ya da – bu kelimedenden pek hoşlanmıyorum, Chris, ama – Yükselmiş Üstatlar olabilirler. Ve bunların hepsinin anlamı, egemenliğini, Ben o Ben'im'i kabul etmektir. Kimseye, hiçbir inanç sistemine, hiçbir arzuya minettar olmamak.

Sana şunu söyleyeyim: Amaç makyodur. Her türlü amaç, her türlü tutku, her türlü hedef, Eski Enerjidir. Eski bir düşünme biçimidir. Şimdi, bana göre...

CHRIS: Sen uzaylı bir yabancı varlıksın, öyle değil mi? (yoğun kahkahalar) Burası senin yuvan değil.

ADAMUS: Ben Dünya üzerinde çok, birçok hayat yaşadım. Ve hayır, aslında uzaylı varlıklarla pek ilgilenmiyorum.

CHRIS: Yine de sen busun.

ADAMUS: Bazı karşılaşmalarım oldu...

CHRIS: Dış uzaydansın, değil mi?

ADAMUS: Tıpkı senin de olduğun gibi, eğer böyle tanımlamak istiyorsan.

CHRIS: Temsil ettiğin senin hayatın değil.

ADAMUS: Yoo, benim hayatım.

CHRIS: Hayır. Hayat hakkına doğuştan sahip olan bu insan (çvr.: Geoffrey'i kasteder), yani, bilirsin, bir insan olarak yaşayan ama gözleri köreltilerek kendi yaşamını deneyimlemekten ve onu kendi başına yaşamaktan...

ADAMUS: Bunu eşine sorman gerekir.

CHRIS: ... gerçek bir insan gibi (yaşamaktan) alıkonuyor.

ADAMUS: Bunu eşine sorman gerekecek. Yeni Enerjide, Chris, bir varlık konuşmak için geldiğinde...

CHRIS: Ahlâka ve ahlâki değerlere ne oldu?

ADAMUS: çok çabuk gelir ve sonra çıkar giderler.

CHRIS: Eğer enerji, insan davranışında ahlâki değerlerin söz konusu olmadığı enerjiyse, o zaman sadece, sanki en iyi suçlu kim meselesi var. Kim onu hiç ahlâki değerler olmadan en iyi şekilde kaldıracaktır (meselesi var), tabi özgürse ve sadece enerji söz konusuysa.

ADAMUS: Güzel. Peki, şimdi, o düşünceye tutun. Dediğim gibi – bizi dinlemekten vazgeçebilirsiniz.

CHRIS: Hayır, hayır. Vazgeçmeyeceğim.

ADAMUS: Tamam. Daha önce de dediğim gibi, bu yıl bunun olacağını bekleyebilirsiniz, ve size kötü ya da şer diyenler, parası için burada olduğunuzu söyleyenler olacak...

CHRIS: Söz konusu olan onlar değil. Söz konusu olan (parayı kendilerine getiren) insanlar.

ADAMUS: E, benim sıram, senin değil. Senin değil. Para ya da kontrol için burada olduğunuzu söyleyecek kişiler olacak. Bu, aamyo meselesine geri geliyor. Aamyo, kendini kabul halidir, başka kimseyi değil. Başka kimseyi değil. Kendine güvenmektir.

CHRIS: Neye güvenmek?

ADAMUS: Artık yeter. Yeter.

Kendine güvenmek. Nefesle Ben'i içine almak.

Pekâla, tamam, devam edelim.

Şimdiki ve Gelecek Enerjiler

2011 epey kargaşalı olacak. Dünyada bir dolu dikkat dağıtıcı şey olacak. Şimdiden bunu gazetelerde okuyorsunuz – Cauldre bu konudan söz etmemi istedi – gökten kuşlar düşüyor, suda balıklar ölüyor, ve bunlar olmaya devam edecek. Olmaya devam edecek.

Tobias bundan çok, birçok yıl önce söz etti, Dünya'yı terk edecek türler olduğunu söyledi. Bunun küresel ısınma ya da uzaylıların bir komplosu ya da bu tür şeyler olduğuna ilişkin bazı kaygılar olacak. Yani bununla ilgili birçok komplo teorileri olacak. Cauldre bundan söz etmemi istedi. Peki neler oluyor?

Eh, binlerce yıldır Dünya'da olup da Gaia enerjisinin bir parçası olan ve bir amaca hizmet etmiş olan, bir enerji dengesini tutan türler var. Onların zamanı doldu, onlar burada olmayı seçmiyorlar, ve daha da önemlisi, yeni türler için yer açıyorlar.

Peki ne oluyor? Başka alemlerden, sadece dış uzaydan değil, ama başka alemlerden gelen yeni enerjiler var. Bunlar tam anlamıyla Yeni Enerjiler, geçmişte deneyimlediğiniz titreşimsel enerjilere hiç benzemiyorlar. Yani bu sadece daha büyük hacimli Eski Enerji değil. Onlar yepyeni Yeni Enerjiler. Onlar tam anlamıyla ışık frekansında geliyorlar, ama çoğu kez fiziksel gözlerinizle göremeyeceğiniz bir (ışık) tayfında.

Ama ben epey bir süredir gökyüzünde ışıklar görmeye başlayacağınızı söyleyip durdum, hem gündüz hem gece, görünen ışıklar olacak. Bunlar uzaylılara ait gemilerin ışıkları gibi olmayacak. Gökyüzünde hareket eden küçük nesnelere olmayacaklar, ama göğü aydınlatacaklar. Şimdiden bunun bazı örnekleri oldu, ve bu Kuzey Işıkları değildir. Bunlar farklı görünecekler.

Bu Yeni Enerjiler, esasında ışık dalgalarına binmek üzere kendilerini yeniden biçimlendirerek buraya geldiklerinde, bu, bu varlıkların (kuşların, balıkların vs) çoğu için bir şok yaratıyor, çünkü havadaki ve Yeryüzündeki manyetiğin özelliklerini değiştiriyor, Dünya'da olan şeylerin bir dengesini tutan, şeyleri birarada tutan manyetik özellikleri değiştiriyor. Böylece bu enerji ışınlarından ya da enerji dalgalarından biri geldiğinde, tam anlamıyla manyetik güçleri anında dengeden çıkartıyor – ki özellikle kuşlar ve balıklar buna karşı çok hassaslar, yönlerini çoğunlukla onunla buluyorlar, ve belleklerinin büyük bir çoğunluğu da bu manyetik dalgalarda diyebilirsiniz – dengeden çıkartıyor ve öyle yoğun bir travma yaratıyor ki, onları öldürüyor. Ve bunun olduğunu daha çok göreceksiniz.

Bu sadece kuşlarda ve balıklarda olmayacak. Ve bu, bu arada, bir noktada dünyanın her yanında olmayacak. Bunlar farklı zamanlarda, farklı yerlere gelen ışınlar olacak. Başka türleri de etkilediğini görmeye başlayacaksınız, ve insanlar bunun dünyanın sonu, Kıyamet olduğunu söylemeye başlayacaklar. Her türlü komploları suçlamaya başlayacaklar, ama siz bunun uygun olduğunu anlayın. Bu, gelmekte olan Yeni Enerjinin bir parçasıdır.

Sizi etkileyecek mi? Dengeden çıkartacak mı? Büyük olasılıkla hayır, çünkü aslında insanın manyetik sistemi, ve DNA'nın manyetizmayla ilişkisi, aslında hayvanlardaki kadar hassas değil. Ancak, bunu söyledik ama, sizin DNA'nız herhangi bir bilim insanının, herhangi bir araştırmacının bildiğinden çok daha giriftir, karmaşıktır. DNA'nız çok karmaşıktır. Şu anda bir çiçek gibi açıyor, kendinin hep orada olmuş olup da kapalı olan bölümlerini görünür kılmak, ortaya çıkarmak için açılıyor.

Yani bir anlamda zamanlama mükemmel, çünkü Yeni Enerji dalgaları geliyor ve sizin eski kısımlarınızı, ya da Eski Enerji kısımlarınızı pek etkilemeyecekler; aslında DNA'nızın yeni parçalarını ya da ortaya çıkmakta olan parçalarını uyaracak ve canlandıracaklar. İşte o noktada onu nefesinizle içinize alırsınız. Balıklar ve tavuklar ve penguenler ve diğer herşey için kaygılanmak yerine, o noktada onu nefesinizle içinize alırsınız. Bir takım koruyucu giysiler giymek ya da bu dalgalara direnesiniz ya da onları geri püskürteseniz diye birinin size sattığı kristalleri ya da mücevherleri ya da cici bicileri almak yerine, onu sadece nefesinizle içinize alırsınız. O sizin enerjinizdir. Onu siz yarattınız. Yeni Enerji, titreşimsel değil, ama genişleyicidir; o sizin için burada.

2011 çok yoğun bir yıl olacak – bundan geçen haftaki oturumumuzda söz ettik (bakınız, CC'nin sitesinde 2011 – Intense and Personal) – çok yoğun; yaşamlarınızda olağandışı şeyler ortaya çıkacak, düğmelerinize basacak. Çok yoğun olacak, ama yine de aşına olacak, çünkü bunlar sizin içinden geçtiğiniz şeyler.

2012'ye doğru yol alan 2011, yeni bir şey yapmak için her biriniz için şimdiye kadarki en iyi zaman olacak, şimdiye dek en iyi zaman. Biz bundan çok kez söz ettik. Hayatınızda yapmak istedikleriniz için şimdi daha fazla enerjiye erişebilir haldesiniz, daha fazla enerji geliyor. Eski sistemleri altüst edecek, ama siz zaten bundan geçtiniz. Bunu zaten deneyimlediniz, onun için o potansiyelleri nefesinizle içinize çekebilirsiniz. Bu sizin için şimdiye kadarki en iyi zaman.

Tobias bundan birkaç yıl önce söz etmeye başladı. Dedi ki, "Şimdi saklanmayın." Evet, çevrenizdeki herşeyin yapısı yok oluyormuş gibi görünse de, o aslında sadece enerjidir. Sadece enerji. Birisi size öfkelenirse, birisi sizi bir şeyle suçlarsa, sizi terk ederse, o sadece enerjidir ve her şey uygundur. Her şey uygundur.

Yaratıcı olmak için şimdiye kadarki en iyi zaman. Gülmek ve hayatın tadını çıkarmak için şimdiye kadarki en iyi zaman.

En Büyük Uyanış Belirtisi

Biraz önce sözünü ettiğim şeye geri geleyim. Şu an, insanların içinden geçtiği en büyük Şambra belirtisi – uyanış belirtisi – nedir? En büyüğü.

KERRI: Meteliksiz olmak. (yoğun kahkahalar)

ADAMUS: O hep gündemde. Ama bunu belirttikten sonra, belirttikten sonra, sevgilim, sen ve ben birçok konuşma yaptık. Sen başarılısın. Sen başarıyı kanıtladın. Başarıyı sadece merak etmen gerekmiyor, sen onu kanıtladın. Bazı çok iyi nedenlerden ötürü farklı yollara saptın, ve meteliksiz olduğuna ilişkin bir algın var. Aslında değilsin. Aslında oldukça iyi durumdasın. Ama, sevgilim, muazzam yeteneklerin var. Sen... güçlü demek istemiyorum. Sen kararlısın. Kararlı. Şimdi bunu gerçekleştirmek için – bu yıl, sonraki yıl – ne büyük bir fırsat.

KERRI: Beni suyun altında tutabilir misin...

ADAMUS: Tutacağım.

KERRI: kısa bir süre için?

ADAMUS: Evet, kısacık bir süre için, sadece 12 dakika ya da daha fazla.

Böylece bu inanılmaz bir zaman, ama şu anda duyduğumuz en yaygın Şambra belirtisine – uyanış belirtisine – bağlanıyor. Peki nedir bu? (“güven,” “yalanlar,” “aynalar,” “kafa karışıklığı,” “öyle çok var ki,” “oyalanma” gibi birçok yanıt gelir)

En çok duyduğumuz – duyduklarımın arasında en çok yaklaşan oyalanmaktı – herşeyden çok duyduğumuz, Şambra'nın, “Şu anda ne yapmam gerekiyor?” demesi. İlk duyduğumuz – “Ne yapmam gerekiyor?” sonra da şu geliyor, “Eh, meteliksizim, onun için zaten bir şey yapamam.” Ama bu şu ara büyük bir mesele. “Ne yapmam gerekiyor?” Ve burada bulunanlarınızın büyük bir çoğunluğu bunu merak ediyor. Herkes değil, ama birçok kişi. “Ne yapmam gerekiyor?”

2011 bunu keşfetmek için iyi bir yıl. Aslında bunu düşünmeniz gerekmiyor. Analiz etmeniz ya da bu tür bir şey yapmanız gerekmiyor. O size gelecektir, eğer istekliyseniz, gönüllüyseniz. O, orada olan bir potansiyel.

Siz bu soruyu tekrar tekrar sorup duruyordunuz – “Ne yapmalıyım? Tutkum ne? Gerçeğim ne?” Tüm bu şeyler değişme ve evrimleşme halindeydi, çünkü siz bir Eski Enerji bilincinden çıkıp yenisine giriyordunuz, ve bu sürekli değişim halinin olması gerekiyordu. O bu yıl size gelecek. Size gelecek. Ve onu destekleyen tüm enerji de size gelecek.

Bu yıl – buna ne diyorsunuz – dört ayak üstüne düşmek. Adını siz koyun... Bu yıl sizin için o yıl olacak...

ŞAMBRA (hanım): Ayağını gazdan çekmeden devam.

Uygulama Yılı

ADAMUS: Evet, diyeceğim ki bu bir... (yazmaya başlar) popüler bir deyim çalacağım – çünkü çalmaktan hoşlanıyorum – bu bir uygulama yılıdır. Bu şu anda kullanılan sosyal bir terim. Bilgisayardaki en gözde şey uygulamalar. Uygulamalar. Sizin uygulamalarınız farklı. Herşeyden önce, “uygulayın” anlamına geliyor. Uygulayın. Onu uygulayın. Ama bunun ötesinde – bir benzetme kullanacak olursak – sizin için erişilir halde olan Yeni Enerji uygulamaları, bir ambar dolusu uygulamalar var; öyle uygulamalar ki, sizi tam anlamıyla zihninizden çıkartacak ve bilgiyi nasıl algıladığınızı ve aldığınızı ve kullandığınızı genişletecek; yoksunluk bilincini tam anlamıyla aşmanızı sağlayacak uygulamalar. Onlar sizin uygulamalarınız. Onları siz tasarladınız, siz yapılandırdınız, onlar sizindir.

Öyle uygulamalar ki... aamyo'da olmanızı ve bedeninizin kendini iyileştirmesine izin vermenizi sağlayan güzel bir uygulama. Bunu hayal edebiliyor musunuz, bedeninizin kendini iyileştirmesini? Dışardan hiç yardım olmadan, hiç müdahale olmadan. Bedeniniz kendini iyileştirebilir. Biraz nefes yapmanıza, güzel bir çay içmenize izin veren bir uygulama – genelde bana kahve ya da Pepsi veriliyor, şimdi çay verildi. (Bir yudum alır) Ve, sadece derin bir nefes alıp, “Sevgili beden, kendini yenile, gençleştir. Ben buradan (kafa) işine karışmayacağım, çünkü nasıl olsa her şey makyö. Kendini yenile. Sana hizmet edecek enerjiyi içine al” demenize izin veren bir uygulama. Tüm enerji size hizmet eder. Enerji Üstada hizmet etmek ister. Enerji tek tek her birinize hizmet etmek ister.

Bunu gerçekleştirmenize izin veren bir uygulama – bir uygulama var bu yıl. Onu siz tasarladınız, bu arada. Siz yarattınız. O uygulama, enerjiyi başınızdan savmak yerine, onu hak etmediğinizi söylemek yerine, enerjinin size hizmet etmesine nihayet izin vermenizi sağlayacak. Uygulama şunu söylüyor, “Enerji, Üstada hizmet eder.” Evet.

Yani bu, uygulama yılıdır, onun için uygulamalarınızı birbirinizle paylaşmanız sizin açınızdan hoş olurdu – ücretsiz yazılım, kopyalanır yazılım ya da eğitim yazılımı (olarak). Ama bu yıl, bunların

tümünü uygulamaya başlayacağınız, Yeni Enerjiyi yaşamınızda uygulamaya başlayacağınız yıldır. Eski'den çıkıp yeniye devreye sokma dönüşümünden geçiyordunuz.

Dört Yeni Tişört

Şimdi, çok ruhsal ve gelişmiş bir grup olduğumuz için, bir sonraki konuya geçmek istiyorum, ve bunu biraz da Kuthumi'den ödünç alıyorum – Kuthumi Lal Singh, (burada hizmet veren) karakterlerden biri, çok ruhsaldır. Ben bu yıl dört tane tişört istiyorum. Dört yeni tişört. Evet, ya da araba etiketi ya da ... ama dört tane yeni.

İlki, (yazmaya başlar) ve sen bu işte iyisindir, Sart. Birkaç tane uydurabilirsin... Işıldadığını görüyorum. Siz ikiniz bir iş anlaşması peşindediniz! (kahkahalar) Şimdiden oluşturuyorsunuz. Bugün sizler daha buradan çıkmadan ön siparişleri alıyorsunuz. (Adamus yazar "Ben") Ben bir komisyon alacak mıyım?

SART: Hiç sanmıyorum. (kahkahalar)

ADAMUS: (yazmayı sürdürür "Potansiyelim") Ben Potansiyelim. Haa! Bazı insanları tedirgin edeceksiniz, ki bu iyidir. Tedirginlik iyidir. Bazı enerjileri harekete geçireceksiniz. "Ben potansiyelim derken ne demek istiyorsun?" "Ben potansiyelim." "Ben potansiyelim" kendi yaşamınızın... kendi yaşamınızın.

Potansiyellik Baloncukları

Etrafta süzülen öyle çok potansiyel var ki – keşke o küçük baloncuk (sabun köpüğü) makinam burada olsaydı – ama bir baloncuk makinasının burada olduğunu hayal edin. Onu fişe soktuğumu ve şimdi her yerde baloncukların uçtuğunu hayal edin. Bunu hayal edebilir misiniz? Oldukça güzel görünüyor, değil mi? Her yerde baloncuklar.

Yerde sabun köpükleri. Olsun, onlar sanal sabun köpükleri. (kahkahalar)

Pekâla, potansiyeller, önceden gördüklerinizden çok daha fazla. Potansiyelleri yaşamınıza nasıl çekersiniz? (birisi "nefesle" der) Nefesle. Bu iyiydi. Güzel. Ama biraz daha pratik olayım – genelde değişim korku ve umutsuzluk ve ıstırap yüzünden istenir.

Bu doğru. Yaşamınızdaki birçok değişimi harekete geçiren bu oldu. Eski biçimlerden sıkıldınız, böylece bu sizi Crimson Circle Awakening Network (Kırmızı Çember Uyanış Ağı)na has potansiyellere getirdi. Bu kötü bir şey değildi, ama "(İnsanlara) nasıl ulaşıyoruz? Nasıl açılırız? Nasıl paylaşıyoruz?" diyen o kuruluştı, ve bu sizi, gerçekten zaten orada olan potansiyellere götürdü, ama onlar buradaki şu makinadan ortaya püskürtülüyordu, ne demek istediğimi anlıyor musunuz. Onlar sıkışıp kalmıştı... Sıkışıp kalmıştı – bunu bu Yeni Enerjide hayal etmeniz gerekiyor – bu makinada sıkışıp kalmışlardı. Şu anda odayı dolduran tüm o baloncuklar gibi püskürmüyorlardı, tamam mı?

İşte potansiyellerin birçoğu buna benziyor. Makinada sıkışıp kalmış haldeler. Makinanın içinde olan sadece sabun, ve onlar potansiyel olarak yolunuza çıkmadılar. Şimdiye kadarkinden çok daha fazla potansiyel olacak – ya da bunu farklı şekilde söyleyeyim – siz daha fazla potansiyellerin farkında olacaksınız.

Bu iyi haber. Kötü haber ise şu, yolunuza çıkan, farketmeye başlayacağınız potansiyeller, diğer potansiyellerden farklı görünecekler. Dualite özelliklerine sahip olmayacaklar. Dualite – aydınlıkla karanlık arasındaki eski mücadele. Yeni potansiyeller dualite içermiyor. Buna ihtiyaçları yok. İyi/kötü, eril/dişil içermiyorlar. Birlikte bütünleşmiş haldeler. Bu yüzden de belki size biraz yabancı,

biraz korkutucu görünecekler. Eski biçimlerinize, tarzlarınıza tutunmak isteyeceksiniz. Kendini geri çekme, tutunma eğilimi olacak.

Sizi potansiyelleri en azından hissetmeye davet ediyorum. Onları siz yarattınız. Onlar sizin. Var olduğunuzdan beri sizin potansiyeller alanınızdaydılar. Şimdi var olmaya başlıyorlar, ama onlarla belki biraz bunalabilirsiniz. Şimdiye kadarkinden daha fazlası olacak.

Doğru ya da yanlış yok, bu arada. Çoğu kez, Şambra, donup kalıyorsunuz. Diyorsunuz ki, “Yanlış kararı almaktan korkuyorum.” Siz de Tanrı’sınız. Tanrısal bir varlıksınız. Yanlış karar alamazsınız. Vaay!

Pekâla, yani şimdiye kadarkinden daha fazla potansiyel. Soruya geri dönelim, potansiyelleri kendinize nasıl çekersiniz? Potansiyelleri kendinize nasıl çekersiniz? Bunun büyük bir bölümü değişim istemekle gerçekleştirilir, çünkü eski biçimden bıkmışsınızdır. Başka? (izleyicilerden “seçmek”, “hayal gücü” gibi yanıtlar gelir) O kelimeyi şurada duydum.

SUSAN: Hayal gücü.

ADAMUS: Hayal gücü. Ah, senin şu şapka daha gün bitmeden o ödüllerle dolacak. Hayal gücü.

Hayal gücü, zihninizden çıkma, zihninizi aşma becerisidir. Hayal gücü zihin tarafından anlaşılabilir bile. Gerçekten hayal ettiğinizde zihnin o kadar ötesine gidirsiniz ki, o artık ne yorum yapabilir, ne anlayabilir ne de analiz edebilir. Bu oldukça korkutucudur, çünkü bırakıveriyorsunuzdur. Bırakıveriyorsunuzdur. Ama bırakmıyorsunuz, çünkü o enerjileri ve o potansiyelleri hissedebiliyorsunuz. Onları düşünmeniz gerekmiyor. Onları aydınlık ve karanlık, doğru ne ya da yanlış ne diye analiz etmeniz gerekmiyor. Onların özünü hisseder ve bunun sadece bir deneyim olduğunu anlarsınız. İşte şimdi onu tutmaya hazırsınızdır. Ona binip gitmeye hazırsınızdır.

Böylece potansiyelleri değişim arzusuyla ya da şimdiye kadar hayal ettiğinizin çok ötesine geçerek, renk tayfını aşarak, fiziksel nitelikleri aşip düşleyerek kendinize çekersiniz. Bizim kristalin alemler dediğimize düşlersiniz. Bu, potansiyelleri daha çok farketmenizi sağlar ve onları size çeker.

Çok önemli bir nokta var, ben baloncuk makinasının önünde duruyorken – ve baloncuklar şimdi her yerden çıkıyorken, tüm potansiyeller ortaya çıkıyorken – Şambra’yla ilgili büyük bir soru geliyor gündeme. “Ya o potansiyeli kaçıırırsam? Ya piyangoyu kazanacaktıysam?” diyebilirsiniz. “O hiç tanımadığım, bana para gönderecek akrabamın telefonunu kaçırmıyaydım da cevaplasaydım, ama orada değildim ve telesekreter de bozuktu” - çünkü elektronik aletlerinizin çoğu bugünlerde bozuluyor. Peki ne olacak? O potansiyeli kaçırdınız.

DAVID: Döner dolaşır geri gelir.

ADAMUS: David bir Adamus ödülü alacak, ve...

LINDA: Benim cüzdanımdan mı korkuyorsun?

ADAMUS: ... bir de kucaklanacak. Bir de kucaklanacak. (David’i kucaklar)

DAVID: Teşekkür ederim. (alkışlar)

ADAMUS: Böylece o döner dolaşır geri gelir. Onu asla kaybetmezsiniz. Diyelim ki, makinadan çıkan o baloncuk patlayıverdi, sözde sabun olarak yere düştü. O kaybolmamıştır, sevgili dostlar. O potansiyel geçici olarak farklı bir boyuta gitmiş, var olmaktan çıkmış olabilir. Bu arada, bu fizik (kurallarına) çok benzer. Farkındalığa giren ve çıkan ya da fiziksel gerçeklik gibi görünen şeyden çıkıp giden parçacıklar (partiküller) vardır, ama sonra geri gelirler. Hepsi geri gelir.

Bir potansiyeli kaçıramazsınız. Korkmaya eğilimli olabilirsiniz – “Ya onu kaçıırırsam? Ya doğru zamanda doğru yerde olmam gerekiyorsa?” Doğru yer ve doğru zaman sizsiniz. Onun için gevşeyin. Ağırdan alın. Derin bir nefes alın. O potansiyel kesinlikle geri gelecektir. Potansiyeller yok edilemezler. Yok edilemezler.

Bu bizi ilginç bir felsefi makyoy tartışmaya götürüyor. Yeni potansiyeller yaratılabilir mi?

DAVID: Evet.

ADAMUS: Evet. Evet.

DAVID: Bir daha. (bir daha kucaklanmak ister)

ADAMUS: (gülerek) Burada açgözlü bir beyimiz var! (kahkahalar) Yakın zamana kadar ‘hayır yeni potansiyeller yaratamazsınız’ demek zorunda kalırdım, ama içinden seçeceğiniz o kadar çok potansiyele sahiptiniz ki, gerçekten farketmezdi. Onlardan çok az yararlanılıyor. Ama doğrusu geçenlerde yeni potansiyeller yaratma işlemini/sürecini başlattınız. Bunu yapmak zorundaydınız, çünkü önceleri sahip olduğunuz her potansiyel – bir tanesi dışında – her potansiyel temelde Eski Enerji dualitesinden geliyordu – aydınlığa karşı karanlık, eril/dişil. Yani sahip olduğunuz her potansiyel ondan yaratılmıştı.

Orada tek bir potansiyel, tek bir küçük sabun köpüğü vardı ki, ona Yeni Enerji deniyordu, ve o hep sizinleydi. Ruhunuzun tüm tarihi boyunca o oradaydı, ama yakın zamana kadar canlanmadı. O Yeni Enerji potansiyeli aslında size şimdi daha fazla potansiyellerin potansiyelini sundu. Tıpkı o cin gibi, uç arzunuz vardır, ama bunda istediğiniz kadar çok arzunuz olabilir. Onları siz yaratıyorsunuz. Bunlar sizin potansiyelleriniz. Bu sizin hayatınız; onunla istediğinizi yaparsınız. Bunlar sizin potansiyelleriniz.

Böylece buna derin bir nefes alalım.

Siz potansiyelsiniz. Siz, Ben potansiyellerisiniz.

Sonraki Tişört

Pekâla, sonraki tişört. Hazır mısınız, Sart? (Adamus yazar “Ben o Ben'im”) Ben o Ben'im. (yazar, “çünkü ben...” birisi, “Çünkü umursamıyorum” der) Kâfiyeli olsun, lütfen. (yazısını bitirir, kahkahalar) “Ben o Ben'im, Çünkü Hiç Takmıyorum.” Şimdi, bir dolu insanın, gerçekten, bu tişörtü giydiğinizi gördüklerinde tüyleri diken diken olacak, ama olsun, yine de giyin. “Ben o Ben'im, çünkü hiç takmıyorum.”

Sevgili Şambra, taktığınız zaman, kelimenin tam anlamıyla Ben'i engellersiniz. “Umurumda değil. Ruh'un umurunda değil” bildirisini kabul etmek birçok insana zor gelir. “Eh, umurumuzda olması gerekiyor...” (derler).

LINDA: Sadece tercüme açısından soruyorum, “Takmıyorum” ile “Umursamıyorum” aynı anlama mı geliyor?

ADAMUS: Benzer.

LINDA: Sadece tercüme açısından.

ADAMUS: Benzer, ama hepsi aynı kategoride toplanabilir. “Takmıyorum.” “Umursamıyorum.” Alo, Tobias'ın Büyük Piramit'teki favori sözleri – “Farketmez.” Farketmez. Farketmez. İnsanlar umursama kapanına yakalanıyorlar. Aslına bakarsanız, bu onların yaşama nedenlerinin bir parçası haline geliyor. Bir şeyi umursamaları gerekiyor. Bir tutkularının olması gerekiyor. Bir misyonlarının

ve sebeplerinin ve amaçlarının olması gerekiyor. Bu onların devam edebilmelerini sağlıyor. Onları çok erdemli kılıyor.

Sonuçta, gerçek Ben Varlığı'nda, farketmiyor. Gerçekten etmiyor. Ben hiç takmıyorum. Farketmez, çünkü herşey mükemmeliyet içinde. Her şey yoluna girer. Siz de Tanrı'sınız. Onunla mücadele etmekten vazgeçin. Onunla ilgilenmekten vazgeçin.

Şimdi, tekrar, bu birçok insanı kızdıracak, ama "balıklar ölse de, gökten kuşlar düşse de, takmıyorum." Gerçekten! Onu omuzlarınıza yüklemeniz gerekmiyor. Yunusları ya da balinaları ya da ateş karıncalarını – evet ya, zavallı ateş karıncaları – ya da yatak böceklerini (kahkahalar) kurtarmanız gerekmiyor. Bunlar sizin nedenleriniz değil. Bunlar sizin nedenleriniz değil ve doğrusu, neden-sonuç etkisine maruz kalırsanız, her nedeni sırtlanmanız gerektiğini düşünürseniz, kendinizi iyi hissediyorsunuz. Kendinizi önemli hissediyorsunuz. Dünyayı kurtarıyorsunuzdur – evet ya, siz ve Lancelot, dünyayı kurtarıyorsunuz – ama bu aslında gerçekten sadece dualiteye katkıda bulunuyor. Eski sorunlara katkıda bulunuyor.

LINDA: Geoffrey ne dediğini duyuyor mu?

ADAMUS: Oo evet, evet. Oo evet.

Pekâla, Ben o Ben'im, çünkü hiç takmıyorum. Ben o Ben'im, çünkü herşeyi olduğu gibi kabul ediyorum; herşeyi içinde bulunduğu mükemmel varoluş haliyle kabul ediyorum.

Toplum içinde giymek için ne şok edici bir tişört ama. İnsanlar diyecek ki, "Ama biliyor musun, umurunda olmalı. Politika umurunda olmalı. Çevre umurunda olmalı." Hayır, çünkü aslında potansiyel bir bilinç değişimiyle çok daha etkili olursunuz, dramalara kapılmadan. Hiçbir drama kapılmadan.

Böylece bu diğer tişörttü. Üçüncüsünü az sonra, gitmeden önce söyleyeceğim, ama böylece, sevgili Şambra... dördüncüsü de var, evet, ama bugün sadece üçünü ele alacağım. Birini saklıyorum.

Sorular ve Yanıtlar

Böylece, sevgili Şambra, soru ve yanıtlar için birkaç dakikamız var. (izleyiciler şaşırmıştır) Onları yanıtlamaktan mutluluk duyacağım, ama biz onları zaten yanıtlıyorduk, yine de burada soru ve cevap yapmadığımızdan bu yana bir buçuk yıl geçti. Ve sizin neler olacağına dair birçok sorunuz var, onun için birkaç tanesini almaktan mutlu olacağım.

LINDA: Şimdi mi?

ADAMUS: Gece yarısına kadar bekleyebilirdik!

ALAYA'NIN SORUSU: Teşekkür ederim.

ADAMUS: Evet.

ALAYA: Onca baloncuk varken, etrafta süzülen onca potansiyel varken, hangisini seçeceğini nasıl bilirsin? Nasıl... yani o kadar çok var ki bazen insanın kafası karışıyor demek istiyorum.

ADAMUS: Evet, ve yanıt nedir? Ben soru ve yanıt yapacağız dedim, onları yanıtlayacağım demedim. (kahkahalar) Evet, bunun yanıtını bilmek isterim.

ALAYA: Aslında, yanıtı aldım aslında.

ADAMUS: Böylece tüm o potansiyellere sahipsin...

ALAYA: Ve aslında yanıt geldi, çünkü...

ADAMUS: Evet! İnanılmaz değil mi!

ALAYA: Evet, ve eh, diğerleri patlayacak ve biri görünür olacak ya da ortaya çıkacak.

ADAMUS: Evet.

ALAYA: Ve onunla devam edeceksin.

ADAMUS: Kesinlikle, ve...

ALAYA: Teşekkür ederim!

ADAMUS: İstedğin herhangi birini seçebilirsin. Ve aslında seni çok geniş bir yelpazeyi denemen için yüreklendireceğim, çünkü, "en büyük en altın fırsata sahip potansiyeli seçeceğim" demek yerine, hepsini dene. Bu 41 çeşit lezzeti aşan bir şey, ve sen yalnızca bir tanesiyle sınırlı değilsin. Aslında aynı zamanda birçok potansiyeli deneyimleyebilirsin. Hepsini ille de bu fiziksel gerçeklikte gerçekleştirmezsin, ama onları deneyimlemeye başlarsın.

Şu anda, aynı zamanda rüya gördüğünü de farkediyorsun. Bir yandan çok uyanık bir halde burada duruyorken, başka boyutlarda çok faal olan başka parçaların var. Senin aracılığınla onlar da potansiyelleri deneyimlemeye başlayabilirler.

ALAYA: Ve baloncuk makinası hiç durmaz.

ADAMUS: Baloncuk makinası...

ALAYA: Bilirsin, o... ve tek bir baloncuk...

ADAMUS: Baloncuk makinasının arada bir sadece tek bir baloncuk üflediği yanılsamasını yaratabilirsin, ama aslında hiç durmaz.

ALAYA: Ve bir baloncuk seni bir başkasına sürükler.

ADAMUS: Kesinlikle.

ALAYA: Ve bir başkasına genişler.

ADAMUS: Kesinlikle.

ALAYA: Ve baloncuklar içinde baloncuklar olabilir.

ADAMUS Kesinlikle! Ah, şahane! (yoğun alkışlar) Ve işte bu hayatın sevincidir!

ALAYA: Aslında eğlenceli olabilir.

ADAMUS: Bu, hayatın sevinci, neşesidir. Ve hiçbir baloncuk seni incitemez, ister inan ister inanma, çünkü hiç takmıyordur. (kahkahalar) Şeyler ancak umursadığın zaman incitir.

ALAYA: Güzel. Evet, evet, evet.

LINDA: (Adamus ödül dolu çantayı omuzuna takmaya çalışır ama eli ayağına dolaşır) Pek beceremiyorsun.

ADAMUS: Kaşkol için fazla sıcak, teşekkür ederim, ama burası sıcak.

ALAYA: Teşekkür ederim.

ADAMUS: Evet, çok sıcak.

ALAYA: Evet.

ADAMUS: Evet, ama şu şapkayı denemek isterdim. Evet, teşekkür ederim. Eh, pek oturmadı. Evet, evet, evet. Onun (Cauldre) büyük bir kafası var. Evet.

Böylece, mükemmel. Mükemmel bir yanıt. Teşekkür ederiz.

ALAYA: Bunun üzerinden geçme fırsatına ben teşekkür ederim.

ADAMUS: Evet.

LINDA: Sonraki soru.

ADAMUS: Çanta bozuldu. (onu kapatamaz, Linda'ya geri verir)

LINDA: Çok iyi, aferin.

ADAMUS: Peki tamam, sonraki soru. Harika. Evet.

2.ŞAMBRA'NIN SORUSU (erkek): Ben buradayım. Kendi gerçekliğimi – bizim kendi gerçekliğimizi yaratıyorum.

ADAMUS: Evet.

2.ŞAMBRA: Biliyor musun, potansiyellerimize bir kez eriştik mi, istediğimizin o olduğuna karar veriyoruz, sonra şeyler olacağını düşündüğümüz şekilde meydana gelmiyor ya da istediğimiz biçimde olmuyorlar.

ADAMUS: Evet.

2.ŞAMBRA: Ve biz merak içinde kalıyoruz, "Eh, o şekilde olmadıysa, belki böyle yarattım" diyoruz.

ADAMUS: Evet.

2.ŞAMBRA: Ama bir başka yanımız da diyor ki...

ADAMUS: Bu senin kontrol ettiğin.

2.ŞAMBRA: Evet, bilirsin, bir taraf diyor ki, "Eh, o yöne gitmediyse belki bunu yarattığın içindir." Öbür taraf da, "Hayır, ben ama gerçekten o yöne gitmesini istiyordum" diyor.

ADAMUS: Evet.

2.ŞAMBRA: Yani sürekli bir mücadele var ve... off.

ADAMUS: Evet. Evet, ve bu mükemmel, mükemmel bir gözlem. Peki yanıt?

2.ŞAMBRA: Ve yanıt herhalde hiçbir şeye takmamız gerektiği. (yoğun kahkahalar ve alkışlar)

ADAMUS: Bir açıdan, evet. Harika bir açıdansa, bir şey yarattığında, hangi yöne gittiği farkeder mi – insan veçhene farketmesi dışında – gerçekten farkeder mi? Aslında etmez. Sonuç olarak etmez. (Önemli olan) ifade ve yaratım sevincidir.

Hayal kırıklığı, insan veçhesi ona bir değer ya da beklenti yükleyip “Böyle görünmesi gerekir” dediğinde gelir. Peki açık, özgür, beklentisiz bir yaratımı denemeye ne dersin, çünkü “Hiç takmıyorum. Yaratırken eğleniyorum ve onun açılmasına ve genişlemesine izin veriyorum, kendi yoluna gitmesine izin veriyorum.”

Şimdi ilginç bir fırsata sahip olursun, bu yaratımın, ona üflediğin hayat nefesinle birlikte kendi yaşamını, ki o senin yaşamının bir parçasıdır, kendi akışını ve kalıplarını nasıl üstlenmeye başladığını izleme fırsatına sahip olursun. Onun zihne ya da insani beklentilere göre biçim alması gerekmiyor. Bir anlamda zihnin hayal edebileceğinden çok daha geniş, çok daha muhteşemdir. Bu yılın en büyük meydan okumalarımızdan biri bu olacak diyebilirim, yani zihinde kısıtlanmış olan şeylerin ötesine geçmek, elbette zihinle birlikte, tüm Bilinç Bedeni’yle birlikte hareket etmek, ama genişlemek. Teşekkür ederiz.

Peki şunu bir dene, özellikle de enerjiler şu ara bu kadar yüksek ve bu kadar güçlüyken. Şunu bir dene – bir yaratım (gerçekleştir) – ve sonra onu kontrol etmeden sadece bırak açılın ve genişlesin. Sadece bırak gitsin. Bu, şuna benzerdi; küçük bir oyuncak yelkenli alıp onu göle bırakırsın, ve “Öbür tarafa gitmek zorundasın,” ya da “Adaya gitmek zorundasın” diyerek onu telepatinle, altıncı hissinle zorlamaya çalışmak yerine sadece, “Bu benim yaratımım. Nereye gidiyoruz?” dersin ve sonra onu izlersin, ve tüm bu zaman boyunca da onun kendi mükemmel yolculuğunu yapacağını anlarsın. Mükemmel yolculuk, onu deneyimlerden geçirebilen, fırtınalı sulardan geçirebilen, ya da karaya oturtan ya da, Tanrı korusun, şimşekle ya da gökten düşen kuşlarla batıran bir yolculuktur. Ama bu, yani kötülüklerden ya da başkalarından ya da ona zarar verileceğinden kaygı duymadan onun nasıl geliştiğini izlemek, ruhunun güzelliğinin ve bilgeliğinin bir parçasıdır. Bu konuda bir daha hiç kaygılanman gerekmez, gerçekten. Gerçekten. Peki, güzel, sonraki soru.

LINDA: Kimse onlardan ellerini kaldırmalarını istemedi. (kahkahalar) Soru sormak isteyen?

JEAN: Merhaba Adamus. Mark Twain’in geçenlerde yayınlanan kısaltılmamış otobiyografisinde ne kadar etkin oldu?

ADAMUS: Evet. Ve yanıt nedir?

JEAN: Tamamına mı? (birisi, “Onu o yazdı!” der)

ADAMUS: (güler) Sadece, zamanydı diyeyim. Aslında, herhangi bir şeyi etkilemem gerekmedi, çünkü gerçekten umurumda değil. Ama potansiyeller uygun zaman ve mekânda enerjilerle buluşur. Böylece zamanı geldiğinde, ortaya çıkar.

Bu aslında güzel bir nokta, çünkü bu yıl tam anlamıyla topraktan birçok şey çıkacak. Bu... WikiLeaks’den söz ediyorsunuz, onunla ilgili ne düşünürseniz düşünün, o sadece şeylerin açığa çıkma zorunluluğu için bir araçtır. Gizlenmiş, saklanmış olan şeyler – aldatmacalar, yalanlar – ortaya çıkmak zorundadır. Ortaya çıkmak zorundadır. Bu yıl bunu çok göreceksiniz. Bazısı biraz şok edici olacak, insan olarak sizin için, ama ifşa edilen kuruluşlar için şok edici olacak. Bu daha da fazla çatışmaya ve anlaşmazlığa neden olacak. Bu da yeni bilince, bir Ben bilincine geçerken ateşi körükleyecek. Peki, mükemmel. Güzel soru, teşekkür ederiz, Jean. Güzel yanıt.

TRISH: Merhaba. Ben şunu anlamakta zorlanıyorum, ben ne hissediyorum ya da bende olan biten nedir, yoksa acaba bir başkasının enerjisini mi üzerime alıyorum. Bunu nasıl ayırt edebilirim?

ADAMUS: Evet. Ve yanıt nedir?

TRISH: Bilmiyorum. Onun için soruyorum.

ADAMUS: Hayır, bilmen gerekir.

TRISH: Biliyor muyum?

ADAMUS: Evet, kesinlikle. Onun için mikrofonu eline aldın, çünkü zaten biliyorsun.

TRISH: Bildiğimi sanmıyorum.

ADAMUS: O zaman ben sana sorayım. Senmişim gibi davranayım. Ben Trish'im ve sen Adamus, ve ben sana gelip diyorum ki, "Bilemiyorum. Ne yapmalıyım?"

TRISH: E bilmiyorum!

ADAMUS: Evet. Sana ait olanı nasıl bilirsin? Soruyu soruyorum.

TRISH: Anlıyorum.

ADAMUS: Neyin bana ait ve neyin kitle bilinci olduğunu anlamıyorum. Çevrede dolanan bir dolu düşünce var. Şu anda bu odada düşünceler var. Şehirlerden gelen düşünceler var ve havada olan ve her yerde olan düşünceler var. Hangisinin bana ait olduğuna dair artık hiç bir fikrim yok.

TRISH: İşte böyle hissediyorum. (kahkahalar)

ADAMUS: Hayır, senin sözde Adamus olman gerekiyor – bilge ve akıllı. (kahkahalar) Ve ukalaca bir şey söylersin. Evet. "Hiç takmıyorum" demen gerekiyor.

TRISH: Hiç takmıyorum! (kahkahalar)

ADAMUS: Güzel, ve... Ben hiç takmıyorum – şunu da kullanacağım, farketmez – ve aslında sana ait olan yegâne düşünceler senin seçtiklerindir. Diğer herşey sana ait değildir, veçhelerinin, geçmiş yaşamının, atalarının kıvrı zıvırları, akıp gelen diğer herkes – şehir, havaalanları, hükümet, politikalar, uzaylılar ve kötü melekler dahil. Onlar sana ait değil. Şu anda onların ve benim de bombardımanım altındasın. Tüm bu enerjilerle bombardıman ediliyorsun. Sana ait olan yegâne düşünceler senin seçtiklerindir.

Her yerde psişik manipülatörler var, kötü düşüncelere sahip olduğunu düşünmeni sağlayacak kasti psişik saldırılar var. Farketmez, ama bazen önem taşıması eğlencelidir. Enerjilerle insan bilincine tam anlamıyla saldırıda bulunan gruplar var.

Önceden sözünü ettiğim o grup kendini tam anlamıyla spiritüel bir grup olarak adlandırıyor, ve cennetin sancağı altında iş görüyor – bu bazen büyük bir sancak oluyor – ama felsefi olarak insanların kendi egemenlikleriyle, bağımsızlıklarıyla baş edebilecek kadar bilge ya da akıllı olduklarını düşünmüyorlar. İnsanların hâlâ öğrenmeleri gerektiğine inanıyorlar. İnsanlarda doğuştan getirdikleri kusurlu bir şey olduğunu, bu yüzden de kontrole, yapıya, organizasyona, liderliğe ve hipnoza ihtiyaç duyduklarını düşünüyorlar. Sürekli olarak kasti planlı sinyaller gönderiyorlar, ve siz de onları alıyorsunuz. Ama ... mmmm mmmm mmmm. (durup birisini kucaklar ve öper, kahkahalar) Ama neden? Ama neden?

Böylece, değerli olmadığınız, hazır olmadığınız, insan doğasında kusurlu bir şeyin olduğu, geçmişte yanlış yaptığınız, ve onu beraberinizde taşıyıp durduğunuz gibi sinyallerin içinize girmesine izin veriyorsunuz. Bu grup kendini gayet spiritüel görüyor. Sürekli matriksden söz ediyorlar. Matriks kusurludur ve siz onun bir parçasısınız ve onlar sizi kurtaracaktır. (Adamus tükürür) Halıda Suzy, yerde değil.

Peki, soruna geri gelelim. Senin olan yegâne şeyler seçtiklerindir. Seçtiklerin. Ve istediğin her şeyi seçebilirsin. Çılgın düşünceler ya da garip düşünceler ya da her türlü şeyi seçebilirsin, ama sana ait olan yegâne şeyler senin olanlardır.

Sonraki Tişört

Şimdi, bunu da söyledikten sonra ben şimdi üçüncü tişörtü ele alacağım ve birini de daha sonra, çünkü o bu konuya bağlanıyor.

Üçüncü tişört. Hazır mısın Sart?

SART: Hazırım.

ADAMUS: Onlara sahip olmazsın, sen sadece...

SART: Ben sadece...

ADAMUS: Onların çıkmasına yardımcı olursun.

SART: Sadece herkesin çıkmasına yardım ederim.

ADAMUS: 2011 için ... bunlar tişörtler üzerinde (yazılı) çok spiritüel söylemler. (yazar) Bilge ol ... (ne yazdığını saklaması kahkahalara neden olur) "Bilge Ol, Aza İndirge." (ya da Bilge Ol, Minimize Et)

LINDA: Cehennemim üzerimde buz tutması gerekecek. (çvr: asla olmayacak ya da olamayacak şeyler için kullanılan bir İngilizce deyim)

ADAMUS: Tutacak. (yoğun kahkahalar) Hem de nasıl, ve sonra bana gelip diyeceksin ki, "Adamus, cehennem buz tuttu. Ne yapacağım? Ve ben sana ne diyeceğim, sevgilim?"

LINDA: (alaycı komik bir sesle) "Geoffrey'i dinlemeliydin."

ADAMUS: Bunu asla söylemem. Beni dinlemeliydin (derim)! Şöyle derim, "Cehennemim buz tutmasına sen sebep oldun; buzdu da sen eritebilirsin." Ben kendimi kristalin içine, zindanıma soktum; oradan da kendim çıkardım. Yani ben bunu diyeceğim.

Bilge ol, aza indirge. Sizler gerçekten size ait olmayan tüm o fazladan düşünceleri beraberinizde taşıyıp duruyorsunuz. Onlar gerçekten, gerçekten size ait değiller. "Bu ben olmalıyım" diyen oyun zihinde sürüp gidiyor. Bu bir veçhe oyunu, öyle değil mi, Aandrah? Bir veçhe oyunu. Bu kitle bilinci. Hipnoz. Tüm bu saçmalıklar, ve size ait değiller. Size ait değiller. Bu yüzden bazı inanç sistemelerinizden kurtulmanız konusunda size meydan okudum ve, umarım, sizi kızdırdım. Onlar makyoyu, aşırı yük.

Bu yıl çok yoğun olacak – ve harika, ama yoğunluğu çok fazla bir yıl olacak – tüm o yedek yükler aslında... onları ya bırakacaksınız ya da sizden kopartılacaklar – sizin tarafınızdan, ama bilinçli siz tarafından değil, akıllı siz tarafından.

Onun için, bu yıl ve özellikle gelecek yıl, bilge olun, aza indirgeyin, çünkü gelip size hizmet etmek isteyen tüm o enerjiler var, onlar size hizmet etmeye hazırlar, sevgilim. Beraberinizde taşıdığınız onca dağınıklık onca çöp varken – fiziksel çöp, duygusal şeyler – size yollarını bulamazlar.

Bazılarınız ... sen değil, Elizabeth, sen hiç değil, ama bazılarınızın eski yaraları var, ve bu yaraları, bu duygusal izler sanki bir onur madalyasıymış gibi onlara tutunuyorsunuz. Bırakın gitsinler,

onlar artık gerçekten size ait değiller. Ya da ateşe atın; dönüştürün onları. Oraya biraz odun atmamız gerekiyor. Dönüştürücü ateşimiz harını biraz kaybetmeye başladı. Simya için büyük bir ateş yakmamız gerekiyor ki hortlakları korkutsun. Hayır, hayır! (kahkahalar)

Böylece ben önce çevrenizdeki fiziksel şeylere ... öğelere bir bakmanızı isteyeceğim. Mutfağınızdaki alet edevatın kaçını gerçekten kullanıyorsunuz? Kaç tane fındık kıracağına gerçekten ihtiyacınız var? Senin koleksiyonunu kastetmiyorum (Linda'ya), ama... (kahkahalar)

Kaç tane yumurta dilimleyicisine gerçekten ihtiyacınız var? Bir bakın. Biriktirdiğiniz şeylere bir bakın. Dolaplarınıza, elbiselerinize bakın. Garajınıza bakın. Bu – evet, üzgünüm, bunu gündeme getirmemeliydik – ama bu, bu şeyleri elden çıkartmak isteyeceğiniz bir zamandır. O şeyleri bırakın gitsinler, çünkü bu yıl yeterince enerji dolanıp duracak. Ve ayrıca bu duygusal, fiziksel, enerjisel çöplerin birikintisine sahip olursanız, yeni şeyler iyi bir şekilde gerçekten gelemez. Bekler. Ona yer açılana kadar sabırla bekler. Yani uzak durur. Bu yıl aza indirgeyin.

Mantığınız diyeceğiniz şeyi, düşünme tarzınızı minimize edin. Durumları analiz edip düşünme biçiminizde çok eski kalıplara sahiptir. Bu bir labirent gibi olmaya yatkın. Zihin, şeyleri karmaşık hale getirmeyi sever. Neden? Eh çünkü o zaman orada olması için bir nedeni vardır. Bu yüzden karmaşayı bilerek yaratır. Basitleştirin onu. Düşünmenin daha basit bir yöntemi var.

Hayatınıza bir sorunun, bir problemin girdiği her sefer, özellikle gelecek ay, bir an durun. Geri dönüp ondan nasıl geçip gideceğinizi eski şekilde düşünmeyin. Nasıl geçip gideceğinizi hissedin. Eski biçim çok dağınık, enerji açısından çok verimsiz, muazzam miktarlarda enerji tüketiyor ve sizi çok yoruyor. Ve çok yorgun olduğunuzda, bazen hâlâ gidip başka insanlardan enerji çalmaya yatkın oluyorsunuz. Ve bunu yapmaya ihtiyacınız yok, çünkü her şey içinizde. Her şey tam burada.

İki soru daha, ve sonra dördüncü tişörtümüzü ele alacağız.

LINDA: Soru sormak isteyen var mı?

ŞAMBRA (hanım): Sanırım korkuyorlar.

LINDA: Sormaya korkuyorlar. Ne yaptığını görüyor musun!

ADAMUS: Hayır, hayır, hayır. Arkada biri var.

JOE: Sana mı yoksa kaybolmuş çılgın bir veçheye mi yoksa bir uzaylıya mı yoksa Marc'a mı konuştuğumu nasıl bilirim?

ADAMUS: Evet. Pekâla. Peki.

JOE: Ya da Sart'a.

ADAMUS: Eğer bir İsviçre aksanı varsa, herhalde Marc'dır. (kahkahalar) Ve yanıtın nedir?

JOE: Hmm, hiç takmıyorum.

ADAMUS: (güler) Ha, hayır, sonraki. Yanıtın nedir? Çevrede dolanan bir varlığın...

JOE: O sadece vardır.

ADAMUS: ... Yükselmiş bir Üstat mı yoksa bir pislik mi – ölü bir pislik – olduğunu nasıl bilirsin? Ben mi yoksa Linda mı olduğunu nasıl bilirsin?

JOE: Sanki o anda kendime ne söylüyorsam oymuş gibi hissediyorum ve sanırım bazen ne ise odur diyorum, ve bazen de sanki bir labirentin içinde kayboluyorum.

ADAMUS: Peki bu bileşim neden?

JOE: Bu çılgınlık nereden geliyor (diyorsun), ne demek istediğimi biliyorsun, hani senin şu çılgın düşünceler ya da ...

ADAMUS: Doğru. Bazı temel şeylere geri gidelim. Sen Tanrı'sın. Sen egemensin.

JOE: Elbette.

ADAMUS: Yani seçen sensin. Yoksa o George Bush'muydu?

LINDA: Hayır, o karar veren.

ADAMUS: O karar veren. Kesinlikle.

JOE: O karar veren.

ADAMUS: Ama aynı şey. Böylece – sen seçersin – burada ilginç bir şey oluyor. Zihin numara yapıyor, "Kime konuştuğumu bilmiyorum. Adamus olup olmadığını bilmiyorum. Bilmiyorum ki acaba... belki de Kuthumi'dir." Belki de bugünün olayı budur. Bu gerçekten Kuthumi'dir de ben Adamus'muşum gibi davranıyordur. Hayır, o zaman "Namaste" derdim. Ağzımdan kaçırırdi. Engel olamazdım. (kahkahalar)

ŞAMBRA (erkek): Az önce dedin ya.

ADAMUS: Kesinlikle. Peki o zaman nasıl bilirsiniz? Çünkü bir aamyo halinde mutlak güvene sahipsinizdir. Seçtiğiniz zaman tam olarak onu elde edersiniz. Onu elde edersiniz. Eğer kafası karışık olmayı seçerseniz, çoğu insanın yaptığı gibi – "Valla hiç bilmiyorum. Yanıtı bilmiyorum. Kafam karışıyor. Ne yapacağımı bilmiyorum" – eh, o zaman tam olarak onu elde edersiniz. Ve sonra gerçekten kafanız karışır ve kimin konuştuğunu bilmezsiniz ya da senin aracılığıyla kimin konuştuğunu bilmezsin. Artık neye inanacağını bile bilmezsin.

Seçtiğin zaman, kiminle bağlantı kurmayı, kiminle konuşmayı seçiyorsun? Marc'la mı? (Marc başını sallar) O zaman ikiniz bir süreliğine arka odaya geçebilirsiniz.

JOE: Peki ama ben (şöyle düşünüyorum), benimle konuşurken İngilizce mi konuşuyorsun, yoksa...

ADAMUS: Kesinlikle hayır.

JOE: Bunu anlamıştım.

ADAMUS: Fransızca.

JOE: Yani bana söylediğini düşündüğüm şeyi kendime söyleyen... yorum mu yapıyorum senin söylediklerine... (kahkahalar)

ADAMUS: Ben seninle konuştuğumda – Cauldre etrafta olmadığı zaman, sadece sen ve ben varken – biz kelime kullanmıyoruz, sen ve ben. Melekler İngilizce ya da Fransızca ya da herhangi bir (dil) kullanmazlar – bazısı Fransızca konuşur ama yeterince değil – ama biz hislerle ve enerjile konuşuruz. Kelimelere ihtiyaç yoktur. Ve aslında kelimeler bir mesajı gerçekten çarpıtıyor, gerçekten kısıtlıyor.

Ben seninle hiç kelime kullanmadan, çok güzel bir şeyi kalpten paylaşabilirim. Ama sonra bunu kelimelere indirgemem gerekir sanırım, zihnin anlayabilsin diye. Ama şu anda sana çok _____ bir mesaj yolladım. Ve eğer onu almaya izin verirsen, ne olduğunu bileceksin. Ama zihin devreye girip,

“Eh, onun bana kesinlikle hayran olduğunu gerçekten söylediğine emin değilim” diyor, oysa dedim. Ama çok onurlandırıcı güzel bir Namaste tarzında. (Adamus güler)

Pekâla, sevgili Şambra, zaman doldu. Bir soruyu daha çabucak ele alalım ve sonra sıra dördüncü tişörtümüze gelecek.

LINDA: Şurada bir el kalktı.

ADAMUS: Bir tek sen varsın, oğlum.

CHRIS: Demek istiyorum ki, ben...

LINDA: Bekle, bekle, bekle. (mikrofonu getirir)

ADAMUS: Soru, ve sen yanıtlayacaksın.

CHRIS: Ben... Doğrusu, ne istersem onu yapabiliyorum. Ama ne duyduğum hakkında biraz kaygı duyuyorum. Belki şeyleri yanlış yorumluyorum, ama burada seni iyi niyetle kabul ediyorum. Ve sen iyi olursan, ben de o kabul halinde kalırım.

ADAMUS: Ben ne iyi ne kötüyüm, bunu söylemem gerekir.

CHRIS: Ve bu, neyin gerçek olduğuyla ilgili.

ADAMUS: Sorun neydi?

CHRIS: Neyin gerçek olduğuyla ilgili. Eğer iyiysem, burada seni kabul ederim. Eğer değilsen, burada kabul görmezsin.

ADAMUS: Adamus mu... yoksa Tobias mı...

CHRIS: Adamus. Ve Gregory'nin (çvr: Geoffrey'i kasteder) kendi olabilmek için daha fazla özgürlüğe ihtiyacı var. Yoksa adı bu değil miydi, Geoffrey, Gregory? Bizim fikrimiz bu, yani, bilirsin, biz gerçek insanlara saygı duyarız.

ADAMUS: Evet.

CHRIS: Ve soru da senin için pek soru sayılmaz. Soru şu, senin kötü olduğun doğruysa ve ben bunu umursuyorsam, ne yapacaksın? Ne dediğimi anlıyor musun?

ADAMUS: Hı hııı.

CHRIS: Ve eğer senin iyi olduğun doğruysa, ve iyi niyetle buradaysan, o zaman aslında insanların, bu yaratımın kuşlarını ve balıklarını umursamalarını önerirdin, o zaman bu, senin iyi olduğunun işareti olurdu. Ama bu tür şeyleri görmezden gelmek?

ADAMUS: Kötü.

CHRIS: Bana göre...

ADAMUS: Evet.

CHRIS: ... yani ilettiğin şeylere dayanarak.

ADAMUS: Evet. Ve izin ver ... sorunu yanıtlayacağım, ve iki dakikamız var.

CHRIS: Bu bir soru değil, daha çok bir davet.

ADAMUS: Tobias – ve Cauldre, Gregory, Geoffrey bunu paylaşmamı istiyor – Tobias yıllar önce, 1997’de, ilk kez Cauldre’ya geldiğinde, ilk kez Cauldre’ya geldiğinde, ve tabii, o kanallık yapan biri değildi, o zamanlar spiritüel bile değildi, ama Tobias ansızın Gregory’e – Geoffrey, Cauldre, adına ne demek isterseniz, bir uçakta görünür. Varlığını çok bilinir kılar. Geoffrey hemen, “Işıktan mı, karanlıktan mı geliyorsun?” (diye sorar). Ve Tobias’ın yanıtı, ki sanırım başka bir tişörte de bu yazılabilir, “Buna sen karar vermek zorundasın” idi.

Eğer sana ışıktan geldiğimi söylersem, yalan söylemediğimi nasıl bilebilirsin? Eğer sana karanlıktan geldiğimi söylersem, ödünü patlatırım. Yani karar senin. Sen karar vereceksin. Ben ışık mıyım yoksa karanlık mı?

EDITH: Sana bir seçenek sunuyor.

ADAMUS: Kötü müyüm? İyi mi? Farkeder mi? Bu, insanların oynayıp durduğu eski bir dualite oyunu – ayırmak, bölmek, ışık, karanlık. Her şeyin özünde, sevgili dostum, sevgili oğlum – ben oğul kelimesinin altını çiziyorum, ne demek istediğimi anlıyorsan – ışık (aydınlık) ve karanlık yoktur. (Chris bir şey söylemeye başlar) Bitti. Işık ve karanlık yoktur.

Dördüncü tişört mükemmelen buna bağlanıyor. Dördüncü tişört, hazır mısın Sart?

SART: Evvet!

ADAMUS: Tüm yaratımda her şey yolunda, bu yüzden, hadi bir kutlama yapalım. (izleyiciler alkışlar)

Ve Ben o Ben’im, Egemen/Mutlak Alan’dan Adamus. Adios amigos.

ŞAUD 7: “Özgürlük Açmazı” KIRMIZI ÇEMBER MATERYALLERİ

(BİR SONRAKİ) Dizisi

ŞAUD 7: “Özgürlük Açmazı”

**ADAMUS’un katılımıyla, Kanallık, Geoffrey Hoppe
Kırmızı Çembere sunulmuştur
5 Şubat 2011**

www.crimsoncircle.com - <http://kirmizicember.org>

Ben o Ben'im.

Ben o Ben'im, ama ben kimim? Hmm! (kahkahalar) Böyle bir soru. Böyle bir soru.

Ben kimim? Ben rol yapan Cauldre, nam-ı diğer Geoffrey Hoppe miyim? O asla bu şekilde rol yapmaz.

Ben kimim? Güzel soru. Ben Saint Germain miyim? Geçmişte Saint Germain ile çalışmış olanlarınız açıkçası bundan kuşku duyuyor ve sorguluyor.

Ben Adamus muyum?

Ben kimim? Ben Linda mıyım? Bazı günler evet.

Sevgili Şambra, Ben o Ben'im. Ve ben Adamus'um, ve ben Saint Germain'im, ve ben Geoffrey ve Linda ve tek tek her birinizim. Ben sizin geleceğinizim. Beni çağırdınız, onun için uzak bir zamandan, gelecekteki potansiyel bir zamandan geldim, küçük metal bir gemiyle değil, ama belki bir ışık içinde. Sadece belki.

Ben sizin geçmişinizim, kısmen sizleri önceden tanıdığım için, kısmen sizi bildiğim ve geçmişinizi bildiğim için. O veçheleri ve bedenlenmeleri biliyorum. Böylece ben sizin geçmişinizim, ve bu en zorlu olandır.

Ben rüyalarınızım. Kuşularınızım. Korkularınızım. Ben sizim. (durur ve birisinin not defterine neler çizdiğine bakar) Hmm, güzel. Gösterebilir miyim? Evet küçük kırık bir yumurta. Ne kadar da özel. Bayıldım.

Ben sizim. Ben Şambra'yım. Ben enerjyim, şu anda dünyada uyanmaya başlayıp da farklı bir yanıt arayanların bilinciyim. Ben Adamus'um, gerçekten de. Ben Saint Germain'im. Ama herşeyden çok, ben tek tek her birinizim, çünkü öğrenci çağrıda bulunduğu zaman, içindeki öğretmen ortaya çıkar.

Ben sizim. Ben kafanızda duyup da pek emin olmadığınız kelimelerim. Ben sizin sezginizim. Onunla zaten bağlantı kuruyorum. Ben geleceğin potansiyelleriyim. Ben, sizi tekrar tekrar taciz etmeyi sürdüren o geçmişim. Ben o Ben'im. Tek tek her biriniz için buradayım, yolun her bir adımında.

Bu alışılmadık bir grup – bugün burada bulunanlar, bizi dinlemekte, daha sonra okuyacak olanlar – alışılmadık bir grup, çünkü sizler ne istediğinizi biliyorsunuz, ama bu sonradan bulutlanıyor ve karışıklaşıyor ve bulanıklaşıyor. Siz nereye gittiğinizi tam olarak biliyorsunuz – kendinize, egemenliğinize, bağımsızlığınıza (gidiyorsunuz) – ama yolda giderken bu bazen birazcık bunaltıcı ve kafa karıştırıcı bir hal alıyor. O zaman kendinizi ortaya çıkartıyorsunuz bir Yükselmiş Üstat biçiminde... bu terimden çok hoşlanmıyorum. Başka bir insan üzerinden kendinizi ortaya çıkartıyorsunuz, mesaj vermek ya da kanallık yapmak denen bu işlemin olmasına izin verecek bir insan üzerinden. Ama bildiğiniz gibi, o sizsiniz. O sizsiniz.

Bugün bazılarınız merak ediyor, önünüzde duran bu varlık da kim? Bu bir maskeli balo mu? Bir oyun mu? Kısmen. Kısmen, çünkü, bakın, siz yanıtlara sahipsiniz. Onlara güvenmiyorsunuz, tüm o seslerden kafanız çok karışıyor, kendi veçheleriniz sizinle eğleniyor, kafanızı karıştırıyor, böylece siz de kanallık denen bu şeyi yapan bir insanı ortaya çıkartıyorsunuz, ama o aslında sizsiniz.

Sonunda buna ihtiyacınız kalmayacak. Sonunda ben bu şekilde burada olmayacağım. Burada oturan siz olacaksınız. Grupların önünde duran, konuşan, siz olacaksınız. Bunu kendi sesinizle, kendi bilgeliğinizle gerçekleştireceksiniz. Biraz korkutucu. Biraz korkutucu. Ama aamyo ânına girmenize izin verir, ona nefesinizi üfler, onu hissederseniz – korkutucu değildir. Bilgelik zaten orada. Yanıtlar zaten orada. O insan o kuşkudan kurtulduğunda ancak, insanoğlu bu tür bir gösteriye, ben buna gösteri diyeceğim, bu tür bir güvenceye ihtiyaç duymaktan vazgeçtiğinde, işte siz o zaman bunu gerçekleştireceksiniz.

O gün, meleklerin kutlama yapacağı gün olacak. Kutlayacaklar çünkü o zaman benim bu kadar sık buralara gelmem gerekmeyecek, ve kutlayacaklar çünkü bu, insanlık büyük bir adım attı demek olacak. Gerçekten de başka bir insana güvenebiliyor olacaklar. Bir insanın kusurlarla ve korkularla dolu olması gerekmediğini anlayabiliyor olacaklar. Bir insan aynı zamanda hem tanrısal hem de insan olabilir, ve Yeryüzünde yürüebilir.

Böylece öğrenci çağrıda bulunduğunda, içinizdeki öğretmen de ortaya çıkar. Ben o öğretmen değilim. Ben sadece bir aktörüm. Sadece bir aktör – sizin kelimelerinizi oynuyorum, sizin korkularınızı oynuyorum, sizin kendi erken gelişmişliğinizi oynuyorum – hepsi bu. Sadece kovboy gibi giyinmiş bir aktör. (kamera için poz alır) Böylece... evet, evet. O zorunlu fotoğrafı çektirmem gerekiyor. Teşekkür ederim. Teşekkür ederim.

İnteraktif Spiritüellik

Pekâla, sevgili Şambra, burada olmakta olan, özel bir şey. İnteraktif (etkileşimli, birbirini etkileyen) spiritüellik. (birisinin şapkasını alır) Az çok oturdu, öyle değil mi! (kahkahalar) İnteraktif spiritüellik. Bu farklı, çünkü çoğu insan hâlâ gidip de bir vaizi dinlemeye alışık, belki gözleri kapalı kanallık yapan birini dinlemeye alışık, sadece dinlemeye alışık. Ama burada bir etkileşime sahibiz, çünkü bu sizin gösteriniz. Bu sizin hayatınız. Sizin deneyiminiz. Bazı insanlar gerçekten bunu kaldıramıyor. Kuşku duyuyorlar. “Peki ama, bunun spiritüel olması gerekmiyor muydu? Hepinizin om-laması ya da zikir yapması ya da oradaki bir varlığa saygı dolu bir övgü düzmesi gerekmiyor muydu?” Hiç de değil. Bu interaktiftir. Daha önce de söylediğim gibi, sizler spiritüel korsanlarsınız. Off! Off! (kahkahalar) Evet, evet. Off! Teşekkür ederim. (şapkayı geri verir) Teşekkür ederim.

Pekâla, sevgili Şambra, evet, geçen ay öğrendiğimiz gibi, dışarıda bundan hoşlanmayan, insanların kurallara sahip olması gerektiğini, saygılı olması gerektiğini, ve kendi tapınma biçimlerini uygulamaları gerektiğini hisseden insanlar ve gruplar var. Şambra gibi bir grup insanın nasıl bu kadar kanun tanımaz olabileceğini anlayamıyorlar. (birisi “Evet!” diye bağırır, kahkahalar ve tezahürat) Ve onlar için bu şu anda iş görmüyor. Sizin için, görüyor. Ah, zaman zaman (herşey) biraz karman çorman oluyor. İster insan biçimi içinde böyle bir toplantıda olalım, ister öbür taraftaki bir toplantıda, zaman zaman (ortalık) biraz karışıyor. Ama bu iyi bir şeydir. Düş kırıklıklarınızı, duygularınızı ifade etmenize izin veriyorsunuz. Onları baskılamaya kalkmamayı, bir modele ya da kalıba uydurmaya çalışmamayı öğrendiniz.

Ah, bu, egemen olmanın başlangıcıdır. Eğer kırgınsanız, kızgın olmanıza izin vermek. Eğer mutluysanız, gülmenize izin vermek. Eğer üzgünseniz, o kederi yaşamak. Her ne hissediyorsanız onu hissetmek, artık yapay bir kalıp, gerçekten hakiki olmayan bir kişilik yaratmaya çalışmamak.

Böylece, dünyanın her yanındaki, bu gezegenin her yanındaki insanlarla bağlantı kurduğumuz bu aamyo ânında derin bir nefes alalım.

Hadi derin bir nefes alalım...

(duraklama)

Cauldre'nın az önce değindiği gibi, siz şu anda herşeyi hissediyorsunuz, ve önemli olan neyin size ait olduğunu neyin olmadığını saptamaktır. Gaia'dan neler hissediyorsunuz? Çünkü Gaia, Ekvador'da keşfettiğimiz gibi, gerçekten değişiyor, salıveriyor.

Bu ay Mısır'daki ayaklanmalarda sadece birkaç bin ya da belki onbin, yüzbin ya da daha fazla insan ayaklanmıyor. Mısır'daki Eski Enerji tapınakların duvarlarından, topraktan, havadan salıveriliyor. Orada derin ve güçlü olan atalardan kalma karma, aile karması, aynı aileye tekrar ve tekrar ve tekrar bedenlenmek, hepsi salıveriliyor. Toprağa gömülü milyonlarcası, milyonlarcası ve milyonlarcası şimdi yüzeye çıkıyor ve salıveriliyor.

Bu ilginç bir olgu (fenomen). Toprakta ruh enerjileri var – bu günlerde Dünya'da fiziksel bir bedenlemeye sahip olmayan eski enkarnasyonlar, bunlar biraz daha kolay salınabilir – ama binlerce ve binlerce ve binlerce yıldır toprakta, tapınaklarda, duvarlarda tıkanıp kalmış olanlar şimdi yüzeye çıkıyorlar. Haberlerde gördükleriniz buzdağının sadece ucu. Şimdilerde gitmekte olan, (orayı) terk etmekte olan milyonlarca varlığı görmüyorsunuz. Onlar başka alemlerde kendilerini yeniden bir araya topluyorlar. Ruhları öylesine parçalanmıştı ki – bir parçası burada, bir parçası toprakta, Yakın Dünya boyutlarında dolanıp duruyorlardı – ve onlar şimdi kendilerini yeniden bir araya topluyorlar.

Daha zor olan durumlar ise geçmiş yaşamında, diyelim Mısır'da yaşamış ve şimdi aynı zamanda yine fiziksel bir bedenlenmeye sahip olan varlıklarla ilgili. Onların enerjilerinin ya da bilincinin bir bölümü toprakta gömülüydü; şimdiyse o fiziksel bedenlenme kendisinin kadim ruhsal enerjisiyle bağlantı kuruyor, böylece o ruh enerjisi için gitmek zorlaşıyor. Ve bugünkü insan bedenlenmesiyle eski veçheler arasında bir tür çatışma meydana geliyor. Eski veçheler gitmek istiyor, ama bugünkü bedenlenme diyor ki, "Ben daha hazır değilim. Bu topraklara bağlıyım. Aileme ve işime bağlıyım. Ne kadar berbat olursa olsun ben ona bağlıyım." Bu eski bir gelenektir, Tanrı'ya şükredin ki – yani kendinize şükredin ki... (Adamus güler) bu bir şakaydı. (bazı gülüşmeler) – sizler geleneklerden, eski kalıplardan kopuyorsunuz. Birçok durumda bunu gerçekleştirmek zordur, çünkü, eh, eski kalıplar ve gelenekler rahattır. Ayrıca bir dolu suçluluk duygusu da içine örülmüştür – zaman içinde birlikte yolculuk ettiğiniz ve bu yüzden onlara bağlı olduğunuz aile üyelerinin suçluluk duygusu – ama o eski geleneğin büyük bir bölümünü salıvermeyi öğreniyorsunuz.

Bu yıl izleyin. Zaten gördünüz. Bunun dünyaya nasıl yayıldığını izleyin. Bu Tunus'ta ve Mısır'da ve Ürdün'de oldu ve hükmetmenin ve gücün ve yapılanmanın ve geleneğin eski kuvvetleriydi. Onlar diyor ki, "Biz bunu hep böyle yaptık. Şimdi neden değiştirelim ki?" Ama buna adeta engel olamıyorlar.

Buna adeta engel olamıyorlar, çünkü birisi dünyanın her yanına yolculuk etti, gruplarla buluştu, egemenlikten, bağımsızlıktan söz etti, kendini özgürleştirmekten söz etti, ve topraktaki, lahitlerdeki, tapınaklardaki enerjiler bunu hissedip de "Salıverilmek zamanı geldi" dediği zaman, bunu gerçekleştirirler. Gerçekleştirirler. Böylece alt akıntılardaki bu devasa enerjiler salıveriliyor, gidiyorlar, onlar kendilerine, kendi gerçek doğalarına geri dönüyorlar. Bunun Dünya'ya dağıldığını göreceksiniz. Birisi her yere yolculuk edip bu eski, sıkışık kalmış enerjilere (artık) gidebileceklerini

söyledi. Peki bu kim olabilir? Bazı grupların size biraz sinirlenmesine hâlâ şaşılıyor musunuz? Ben hiç şaşmıyorum.

İnsanlar Ne İstiyor?

Böylece bugün bir... (Cauldre'nın, üzerinde bir futbol takımının logosu olan içecek kutusuna bakar) Eski gelenek, olamaz. (kahkahalar) Ve Linda, mikrofon ve Adamus Ödüleriyle hazır olursan lütfen. Biz bugün biraz spiritüel sosyoloji yapacağız.

Evet, burası bir sınıf, böylece...

LINDA: Ben hazırım.

ADAMUS: Pekâla, bir an için kitle bilincini hissetmenizi istiyorum. Kitle bilincini hissedin. İnsanları. İnsanların arzularını. İnsan zihnini. Bir an için kitle bilincini hissedin.

Derin bir nefes alın. Oraya gitmenize izin verin, zihninize değil, kalbinize.

(duraklama)

Kitle bilincini hissedin. (bir pencereden geçer) Bugün dışarıda güzel kar var. O kitle bilinci nasıl hissediliyor? (odadan çıkması üzerine izleyiciler tepki verir) Sessizlik, sessizlik; burası bir sınıf. İnsan bilinci.

(duraklama)

Pekâla, kitle bilinci neye benziyor? Ne hissediyorsunuz? İnsanlar ne istiyor? (yeniden görünür, başında bir şapka vardır) Onun (Geoffrey) bir kovboy gibi giyindiğini görüyorum, bari bir kovboy gibi de şapkam olsun.

Pekâla, insanlar gerçekten ne istiyor? Kim yanıtlayacak. Linda mikrofonu alıp gönüllüleri seçecek.

LINDA: Elinizi kaldırmazsanız ben seçeceğim. Ha güzel.

ADAMUS: İnsanlar ne istiyor?

ŞAMBRA 1 (hanım): Sevgi.

ADAMUS: Sevgi.

LINDA: Sev-v-g-i.

ADAMUS: Sevgi. Sevgi mi istiyorsun, sevgilim?

ŞAMBRA 1: Baş edebileceğim kadarını.

ADAMUS: Ah, ah! Gel bana. (onu kucaklar, kahkahalar) Evet, insanlar sevgi istiyor. Sevgi garip bir şey. Ben aslında bu kelimedenden hoşlanmıyorum, çünkü beslenme anlamına gelmeye başladı. Görev ve kontrol, çokça kontrol anlamına gelmeye başladı. Kaçınızın şöyle diyen ana-babanız oldu, "Seni seviyorum – tutsağım benim! – ama... bunu seni sevdiğim için yapıyorum." Kaçınızın şöyle diyen eşleri ya da partnerleri oldu, "Seni seviyorum, bu yüzden benim için bir şey yapman gerekiyor." Peki, güzel, sevgi. Sonraki?

LINDA: Bu bir Ödül hak ediyor mu?

ADAMUS: Sana söylerim. (kahkahalar)

LINDA: Ha, teşekkür ederim.

VINCE: Kontrol. Biz borçları, kabahatleri kontrol etmek istiyoruz. Durumu kontrol etmek istiyoruz.

ADAMUS: Kontrol. Mükemmel. Kontrol. Bu garip. İnsanlar hem kontrolden nefret ediyor hem de kontrole bayılıyor. Aşk-nefret ilişkisi, ve biz bir dakikaya kadar bundan söz edeceğiz, ama evet, çokça kontrol. Evet.

ŞAMBRA 3 (hanım): Özgürlük.

ADAMUS: Özgürlük. Güzel. Başka? İnsanlar gerçekten ne arzuluyor? Neye doğru çabalıyorlar? (birisi "barış/huzur" der) Barış, huzur. Evet. Barış, huzur. Elizabeth.

ELIZABETH: Güvenlik.

ADAMUS: Güvenlik.

ELIZABETH: Güvenlik. Sadece kendilerini güvende hissetmek istiyorlar.

ADAMUS: Güzel. Sonraki?

LINDA: Sart'ın bilge irfanına ihtiyacımız var.

SART: Yeni bir Cadillac. (yoğun kahkahalar)

ADAMUS: Bebeğin ağzından. Cadillac. Güzel, güzel. Bu bir mecaz – eğlenceli ama bir mecaz – hayatta biraz daha iyi bir şey istemek. Daha büyük, daha güçlü insanlar olmayı istemek. Kesinlikle. Linda mikrofonu getirecek. Evet.

ALAYA: Ben insanların bilmek istediğini hissediyorum. Biliş istiyorlar. Bilmek.

ADAMUS: Biliş. Gerçekten de.

ŞAMBRA 4: Geleceği bilmek istiyorlar, ne olacağını.

ADAMUS: Haa, geleceği okumak istiyorlar. (bazı gülüşmeler) Evet ya. Neler olacağını bilmeye nasıl da bayılıyorlar. (tahtaya yazar) Ben buna geleceği okumak diyeceğim. Kulağa kehanetten daha basit geliyor. Kehanet (söz) kulağa biraz daha sofistike, karmaşık geliyor.

Hayır, insanlar gerçekten bilmek istiyor. Neden yıldız fallarını (horoskop) okuyorlar? Neden, söyledikleri doğru değil de daha çok yanlış çıkan falcılara, okuma yapan psişik insanlara gidiyorlar? Hepiniz daha sezgiselsiniz, ve aslında okuma yapan o insanlardan spiritüel sezgisellik bağlamında daha mantıklısınız. Neler olacağını anlamak için çok akıllı olmanız gerekmiyor. Ben sizin için bir okuma yapabilir ve aşkınızı kaybedeceğinizi, düş kırıklıkları yaşayacağınızı, yaşamınızda sorunlar olacağını söyleyebilirdim, sonra da şeyler olurdu. Bunu yapmak çok kolay, çünkü bunlar insan doğasının kalıpları. Evet, ve sonra siz zengin ve ünlü olursunuz ve... evet, evet. Peki, sonraki.

DANIEL: Birçok insan kurtarılmak istiyor. Kurtuluş.

ADAMUS: Kurtuluş. Mükemmel. Ben bu noktada bir dakika için geleceğin okunmasına geri geleceğim.

Peki, ortalama bir insan geleceği gerçekten bilseydi ne yapardı? – herşeyden önce, belirlenmiş bir gelecek olduğunu varsayardı, ki yok. Sorunun bir bölümü buradan kaynaklanıyor. Ama diyelim ki

bunun haritasını çıkartabiliyor ve birisine hayatının sonraki beş yılı boyunca neler olacağını tam olarak söyleyebiliyoruz. Bununla başa çıkabilirler mi? Hayır. Hayır. (birisi, “Genellikle bir yerden patlak verir” der) Bir yerden patlak verir, ve sonra da zaten olmaz. Ve o zaman da kesinlikle doğru olmayan bir şey onaylanmış olur – yani bir yazgının olduğu, herşeyin zaten planlı oldu ve gerçekleştiği, oysa değildir.

Ruh bu kadar gaddar değil. Tanrı böyle çarpık bir mizah anlayışına sahip değil. Ruh tek tek her birimize kesin egemenlik, kesin bir seçim yapma hakkı verdi. Ama garip bir nedenden ötürü ortalama insan, bir tür genel bir yapının, yukarıda bir tür bir plan olduğuna inanmaktan hoşlanıyor. Yok. Ben onu aradım. Yok. Geleceğin kayıtlarını tutan öyle büyük bir salon falan yok. Olacakların tüm bilinen bilgisini içeren öyle büyük bir gezegen falan yok. Yukarıda oturup da Dünya gezegeninde ya da başka herhangi bir yerde bundan sonra neler olacağını belirleyen öyle yargılayıcı bir melekler grubu yok. Ben her yere baktım ve hemen buradan başka geleceği içeren hiçbir yer bulamadım. Gelecek sizsiniz. Hepsi hemen burada. Hepsi hemen burada. (Edith, “Bizim seçimimiz” der) Sizin seçiminiz. Kesinlikle. Sonraki.

EDITH: Bu korkutucu.

ADAMUS: Korkutucudur! Evet.

LULU: İnsanlar hayatta kalmak istiyor.

ADAMUS: Onlar hayatta kalmak istiyor. Kesinlikle. Bu en temel güdülerden biri. Lemurya uygarlığında öyle bir noktaya gelindi ki, fiziksel maddeye bedenlenmiş olan insan melekler gerçekten hayatta kalmak istemediler. Burada olmak isteyip istemediklerini bilmiyorlardı. Ama Atlantis çağında bu tümüyle farklı bir kavram haline geldi – hayatta kalmak.

Hayatta kalmanın (sağ kalmanın) yiyecek anlamına geldiği açık. Hayatta kalmak sevgi anlamına geliyor. Hayatta kalmak yalın gereksinimler, sizi dışsal unsurlardan korur. Ama insanlar tarım konusunda daha üretken olmaya başladıkça, şimdi... ben bundan daha önce söz ettim – Dünya üzerinde yiyecek kıtlığı yok, hiç yok. Bunu gazetelerde okuduğunuzda, inanmayın. Yiyeceğin dağıtımında sorun var, politik sorunlar var, ama insanlar şu anda olağanüstü miktarlarda yiyeceği çok küçük, küçücük bir toprak parçasında yetiştirebilirler. Tarım ürünlerinde çokça kontrol meydana geliyor. Tohumların, şimdi gerçekleştirdiklerinden çok daha fazla büyüme yeteneği var, ama tohumlar insanın kişisel ve insanların toplu bilincine tepki veriyor, ve böylece, tıpkı insanlar gibi, onlar da yalnızca bu kadar üretiyorlar. Sizin DNA'nızı, enerjinizi, özünüzü içereceklerdir. Gübrelemek zorunda kalmadan olağanüstü güzel ekinler elde edersiniz, bitki böceklerine ve kuraklığa ve diğer unsurlara daha dirençlidirler. Yiyecek sorun değil.

Böylece insanlar hayatta kalmaya odaklı, ki bu da kendi içinde ilginç, çünkü bu modern çağda hayatta kalmak gerçekten oldukça kolay. Herşey var. Tüm araçlar, enerji, teknoloji – hepsi var. Ama o esirgeniyor. Hayatta kalma birçok ülkede, bu ülke dahil, sadaka verir gibi dağıtılıyor, yani sadece yeterince. Sadece yeterince. Atın önündeki havuç (gibi).

Sadece yeterince'den fazlası var. Ben şu öyküleri duyduğumda – “Dünyanın enerjisi tükeniyor” – gerçekten mi? Gerçekten mi? Tükenmiyor. Petrol tükeniyor olabilir, ama insanların petrolden vazgeçme zamanı zaten gelmedi mi? Daha basit olan o kadar çok teknoloji var ki. Soğuk füzyon bunlardan biri. Ve lütfen bana güneş ve rüzgar hakkında ders vermeye kalkmayın. Bu çok antika. Çok eski. Şu anda piyasaya çıkan öyle teknolojiler var ki, gerçekten sistemi altüst edecekler. Şu anda laboratuvar tezgâhlarında durup da yakın gelecekte ortaya çıkacak yeni teknolojiler var – sizin yakın geleceğinizde, benim değil; benim yakın geleceğim sonraki 500 yıldır, sizin yakın geleceğinizde – bu dünya tüm gereksinimlerini ve tüm üretimleri ve tüm insanları destekleyecek enerjiye fazlasıyla sahip olacak.

Bu dünya giyim için yeterli malzemeye sahip. Evleri ısıtmak için yeterli enerjiye sahip. İhtiyacı olan herşeye sahip. Yani bu hipnotik katman oraya yerleştirilmiş durumda – ve bazen siz, dostlarım, ona

inaniyorsunuz – yani yeterince olmadığına. Yokluk çekeceğiz (diyorsunuz)... tuvalet kağıdının yokluğunu – uzun süre mutlu olmanızı sağlayacak kadar tuvalet kağıdı olduğunu garanti ederim. (kahkahalar)

Pekâla, evet, hayatta kalmak, ve ben durup özellikle şu maddeye işaret ediyorum (geleceği okumak), çünkü bu şu anda manipüle ediliyor; para yapmak isteyen, kontrolü elinde tutmak isteyen, insanları korkutmak isteyen insanlar tarafından manipüle ediliyor. Bunu yapmanın en kolay yollarından biri şunu demektir, “Yokluk çekeceğiz.” Oysa hiçbir yokluk yok. Lütfen buna inanın. Kendi hayatınızda buna inanın. Hiçbir şeyin yokluğunu çekmek zorunda değilsiniz. Hiçbir şeyin.

Ben bundan Sedona’daki atölye çalışmamızda daha çok söz edeceğim, enerjilere nasıl emredileceğinden, enerjiye nasıl simya uygulanabileceğinden. Enerji bir biçimden ötekine ve ötekine geçer durur, ve her insan tarafından dönüştürülebilir ya da değiştirilebilir ya da simyadan geçirilebilir. Ama kendinize inanmanız ve güvenmeniz gerekir, ve Merlin olduğunuzu farketmeniz gerekir. Merlin sadece enerjiyi alır ve onu bir halden ötekine değiştirirdi. Böylece asla hayatta kalmakla ilgili kaygılanmayalım, bu ama Şambra için geçerli.

En kötüsü nedir? En kötüsü – ölürsünüz! Evet, en kötüsü ölürsünüz, biz gelir bu tarafta büyük bir parti yaparız, ve sonra bir seçime sahip olursunuz, dahası için geri gitmek istiyor musunuz?

Bunu daha önce söyledim, ama bazı yeni kişiler için ya da gelecekte bunu okuyacak olanlar için yeniden söylemek istiyorum. Ölmek, doğmaktan çok daha kolaydır. Sizler binlerce kez öldünüz, ve genellikle bilinciniz aslında siz ölmeden önce, birkaç gün önce ayrılır.

Şimdi, fiziksel varlığınız ve zihniniz hâlâ çalışıyor. Çoğu insan hiçbir şeyden şüphelenmez, ama siz gitmeden önce gidirsiniz. Ve eğer, “Hayır, bu bir araba kazası ya da âni bir kalp krizi” diye düşünecek olursanız; hayır, hayır, hayır. Zaten gitmişsinizdir. O noktada gerçekten sadece fiilen devam ediyorsunuzdur. Bedeniniz hâlâ işlevini sürdürüyordur. Hayati organlar hâlâ oradadır ve siz az çok otomatik pilotta iş görürsünüz, ama zaten gitmişsinizdir. Yeterince akıllı olduğunuz için, “gitmeden önce ayrıl”mayı bilecek kadar sık gerçekleştirdiniz bunu – yani öteye geçmeyi. (kahkahalar) Bu da bir başka tişört olur. Evet. Evet. Kimse neden söz ettiğinizi anlamayacak, yani bu... Evet, GK. Ah, Geleceği Kazan. Bu komikti.

Pekâla, sevgili Şambra, biz bazı şeyleri listeledik, bir ya da iki yorum daha alalım. İnsan bilinci: insanlar genelde gerçekten ne istiyor? Evet. Bu arada, ben sizin sözlerinizden esinleniyorum.

ŞAMBRA 8 (hanım): Eh, onlar hep sosyalleşmek istiyorlar.

ADAMUS: Sosyalleşmek. Evet, bu güzel. Bir topluluk istiyorlar. Topluluk. Topluluk yazabilir miyim?

ŞAMBRA 8: Evet.

ADAMUS: Güzel. Zaten öyle yazacaktım. Peki, topluluk, evet, ve bu da çok ilginç bir olgu. Ve aslında, bir açıdan ruhunuzun antitezi. Topluluk (olgusu) Atlantis zamanında çok önem kazandı – herşey için Atlantis’i suçladığımdan değil, ama bundan güzel filmler ve kitaplar çıkar. Yani Atlantis’te herşey çok toplumsal, ortak hale gelmişti. Hepiniz birlikte yaşıyor ve herşeyi paylaşıyordunuz – yemekleri, işi, çocukları, aileleri. Bu sanki işlevsel olmayan tek bir büyük aile gibiydi.

İnsanlar yalnız olmaktan korkuyordu, çünkü dışarda ya da içlerinde ne olduğunu anlamıyorlardı. Böylece (içlerine odaklanmak yerine) dikkatleri dağılsın diye komünal oluyorlardı. Komünal olmak (topluluğun bir üyesi olmak) bir noktaya kadar iyi idi, çünkü insanların işbirliği yapmasını sağlıyordu... birçok iyi şey yapıldı. Bu komikti. Evet. Yani işe yaramadı.

Böylece komünal olmak bir noktaya kadar iyi idi, ama bireyselliği yok ediyordu. Komünal olmak, birbirine yardımcı olmanın iyi bir yoluydu, ama aynı zamanda kitle bilinci ya da uç noktalarda

hipnoz dediğimiz şeyin gelişmesine de katkıda bulundu, bir komün ya da topluluk içinde zihni psişik olarak ve enerjisel ve mekanik olarak programlamak çok daha kolaydır. Böylece siz sonraki 100.000, 150.000 yılı, bundan çıkmak için harcadınız, ve ben bir komün halinde birlikte yaşamaktan söz ettiğiniz zamanlar şaşırıp kalıyorum. Bunun ne kadar süreceğini biliyor musunuz? Bir öğleden sonra kadar. (kahkahalar) Çünkü siz, Şambra, kendi egemenliğinizin ve kendi bireyselliğinizin peşindediniz, buna can atıyorsunuz.

Şimdi, geçenlerde sizinki gibi yeni bir topluluk türünden söz ettim. Burada kurallar yok. Birlikte yaşamıyorsunuz. Kendi başınıza bağımsız egemen varlıklar olmayı öğreniyorsunuz, ama öykülerinizi birbirinizle paylaşıyorsunuz. Deneyimlerinizi paylaşıyorsunuz. Ve ister ayda bir kez bir araya gelin ister her altı ayda bir, o topluluk bir amaca hizmet ediyor. Ama komünler, o tür bir şey, hayır.

Sosyal etkileşim bir noktaya kadar iyidir. Sosyal etkileşimlerde şöyle bir yatkinlik söz konusu... tamam, bunun bir sosyal parçası var, ama benim gözlemlediğim, muazzam bir beslenme enerjisinin olduğu. Bu, insanların kabul görme ihtiyacından kaynaklanıyor.

İnsanlar kendilerini kabul etmiyorlar, onun için de bunu başka insanlarda, toplumda arıyorlar. Herşeyden önce kendi ana-babalarından kabul görmek istiyorlar; öğretmenlerinden; yaşlılarından, arkadaşlarından. Kabulü dışarıda arıyorlar çünkü içlerinden gelmiyor.

Bir insanı gerçekten nasıl mutlu edeceğinizi bilmek ister misiniz? Onları kabul edin. Kabul sözcükleri söyleyin. Onay ve kabulün anlamı maaş çekinden daha fazladır. İnsanlar daha fazla maaş almaktan söz edip duruyorlar. Onları onaylayıp kabul edin; bunun anlamı çok, çok daha fazla. Çok daha fazla. Yani evet, topluluğa, kabule, dostluğa ihtiyaç var. İnsanların genelde hâlâ yalnız kalmaktan ödü patlıyor.

Bir ilginç olgu daha, biz Yükseliş Rüya Yürüyüşü sınıfını yaparken, katılımcıların karşılaştığı en büyük açmazlardan biri egemen olmak. Bizim Üçüncü Çemberiniz dediğimiz – ki bu tümüyle kendine-yetmekle ilgili bir mecaz – şeyi olmanın açmazı, ikilemidir, ve biz sınıfta bu noktaya geldiğimiz zaman, katılımcılar büyük bir seçim yapmak zorunda kalır, ve çoğu bu seçimi yapmıyor. Çoğu bu seçimi sallantıda bırakıyor, ama o onlara geri gelir. Ve onlar diyor ki, “Üçüncü Çemberde, ben oyum. Ben o Ben'im. Her gün ne yapıyorum? Ne yapıyorum? Arkadaşlarım kimler? Birlikte takılacağım başka Yükselmiş Üstatlar var mı? Hangi sorunları işlemden geçiriyorum ya da hallediyorum?” Buna katılan insanlar diyor ki, “Bu gerçekten kulağa sıkıcı geliyor. Sanırım yükselişimi bir 20 yaşam falan daha erteleyeceğim. Ben sadece insan olmamı mükemmelleştirmeye çalışayım.”

Ama gerçekten, kendinizi bir kez anladığınızda, takdir ettiğinizde, ve bir kez Ben'im'i anladığınızda, sıkılmakla ya da başka insanlarla ya da ne yapacağınızla ilgili kaygılanmanız gerekmeyecek. Zaman tümüyle bir yanılısına halini alır. Ve acaba, sadece kendinize aşık olduğunuzu ve bunun yeterli olduğunu hayal edebilir misiniz? Dışsal yansımalara, dışsal enerjilere ihtiyacınız olmadığını? Sonsuza kadar sadece kendinizle olmayı hayal edebilir misiniz? “Hayır, olamaz!” (bunu komik bir sesle söyler ve güler) Bana ve Kuthumi'ye ve diğerlerine meydan okuyan şeylerden biri de bu, çünkü siz o örtücü-katmana sahipsiniz. Bunu hiç hayal bile edemezsiniz. “Kim, ben sonsuza kadar benimle mi olacağım? Tartışacak kimse olmayacak mı? Birlikte gülecek kimse olmayacak mı? Hiçbir hedefin olmaması mı? Hiçbir amacın olmaması mı?” Ve sonra geri çekiliyorsunuz. Diyorsunuz ki, “Hm, belki de Adamus'un söylediklerinin o bölümüne inanmıyorum. Kulağa gerçekten sıkıcı geliyor. Orada, öbür tarafta bir faaliyetin olması gerekir. Herhangi bir şeyin. Güzel bir futbol maçı, ne olursa.”

Böylece biz şu anda insan bilincinde hakim olan, insanların istediği on şey listeledik. Ve, elbette, daha bir dolusu var, ama bunlar aslında özetlemeye başlıyor.

Ben en önemli şey olarak neyi görüyorum? Söyleyeceğim, ve lütfen Adamus Ödüllerini şimdi hazır edelim. (Linda'ya hitaben) Buraya öne gelebilirsin.

LINDA: Peki efendim.

ADAMUS: Pekâla – ve bu belki de Dünya’da devam eden en büyük akımlardan biri, herhalde şeylerin bu şekilde meydana gelme nedenlerinden biri, ama aynı zamanda şu anki anlaşmazlıkların ve tıkalı enerjilerin de en büyük nedenlerinden biri – özgürlük.

LINDA: Aa.

ADAMUS: Adamus Ödülü. Evet. Pekâla, özgürlük. Ve bu o kadar açık ki, öylesine açık ki. (Linda Şambra 3’e Adamus Ödülünü verir) Teşekkür ederiz. (izleyiciler alkışlar) Ve bunların hepsi aslında doğru yanıtlar, ama benim bugün üzerinde konuşmak istediğim, özgürlük.

Özgürlük

Şu anda haberlerde ne görüyorsunuz? Özgürlüğe duyulan arzuyu. Herhangi bir meleksel varlık, doğası gereği, sonsuza kadar kısıtlanamaz ya da sınırlanamaz ya da kontrol edilemez. Er ya da geç içerdeki bir şey ortaya çıkar ve, “Ben özgürlük istiyorum” der. Bu aslında pek insandan değil de daha çok ruhtan gelir, ve ben bir dakikaya bundan söz edeceğim, ama onlar özgürlük isterler. İçerden bir şey yükselir, özellikle de onu başka insanlarda duyumsamaya ve hissetmeye başladıklarında. Bunu kendi çevrelerindeki havada hissetmeye başlarlar.

Aslında, Dünya – fiziksel Dünya – çok güzel bir biçimde şu anda özgürleşmeye başladı. Gaia, tıpkı herhangi biriniz gibi bir ruhtur, ruhu olan bir varlık – ruhu olan muhteşem bir varlık – fiziksel Dünya’nın sorumluluğunu üstlenmiş bir varlık. Ama onun bile zamanı doldu. O, buraya yapmak üzere geldiği şeyi tamamladı – yani bu Dünya’yı yaşayan bir gezegen, yaşanan bir alan haline getirdi. Ve bu tamamlandı. Gaia şimdi suyunu, havasını salıveriyor – o şekilde değil. (bazı kahkahalar) Suyu, havayı, ağaçları, balıkları, hayvanları teslim ediyor. Yani Gaia bile o özgürlüğü istiyor. Peki Dünya’daki insanlar ya da Dünya topraklarına gömülmüş olup da hâlâ Dünya’yı karıştıran, da denebilir, insanlar ansızın bunu havada duyumsarsa ne olur?

Özgürlük şu anda eşi benzeri görülmemiş şekilde bütün dünyaya yayılıyor. Ve biz onun üzerinde çalışmaya başlamıştık – yani biz hep onun üzerinde çalıştık – ama 1700’lerde tüm Avrupa’da özgürlük için büyük bir itilim oldu. Ve ah, bu benim ve birçoğunuzun işin içinde olduğu zorlu bir şeydi – Avrupa krallardan, kraliyet ailesinden, kontlardan, şövalyelerden, ve enerjileri kontrol ve manipüle edenlerden nasıl özgürleşecekti. Ve biz özgür bir Avrupa oluşturmaya çalıştık, ayrıca birçok politik sınırları özgürleştirmeye, eski enerjileri, bazı eski anlaşmazlıkları özgürleştirmeye çalıştık.

Ve şeyler pek de iyi yürümeyince, biz – biz derken benim o zamanlar birlikte çalıştığım düzenler, benim, birçoğunuzun – biz Amerika denen o yeri oluşturduk... ona Yeni Atlantis deniyordu, özgür Atlantis, özgür ülke – ayrıca Avustralya’yı da – özgür ülkeler olarak.

Ve çağrı yapıldığında birçoğunuz uzun, çok uzun zamandır Dünya’da görülmemiş yeni bir özgürlük biçimini deneyimlemek için buraya geldiniz. Bu bir dereceye kadar iş gördü. Şimdi bir sonraki özgürlük düzeyine geçiyoruz, ve bu tam anlamıyla bütün dünyaya yayılıyor. Ve insanlar özgürlüğü, içlerinde özgürlük arzusunu hissediyor, çünkü temel ihtiyaçlarının çoğuna sahipler. Hayatta kalabiliyorlar, ve bazılarının gerçekten de Cadillac’ları var. (kahkahalar)

Yani şu anda bu özgürlük bütün dünyaya yayılıyor. Peki bu neden özgürleşmek? Neden özgürleşmekti? Mikrofon?

LINDA: Sorun değil.

ADAMUS: Bugün hızlı olman gerekiyor.

LINDA: Aa tabii!

ADAMUS: O basit, basit yanıt. (birisi, “kontrol” der) Ne tür bir kontrol? (birisi “hükümet” der) Hükümet, vergiler.

LINDA: Mikrofonu kullanmalarını istiyor musun istemiyor musun?

ADAMUS: E koşman gerek! Evet. Elleri kaldırın, koş. (kahkahalar) Devam et.

MARC: Baskı.

ADAMUS: Baskı. Özellikle de ne tür bir baskı?

MARC: Dini.

ADAMUS: Dini, kesinlikle. Şimdi, buna bir yorumda bulunacağım. Benim dinle ilgili duruşum ya da tutumum sorgulandı, ve bu dinin ruhsal/spiritüel doğasıyla ilgili değildir, ama dinin kontrolcü doğasıyla ilgilidir. İnsan gruplarını din yoluyla kontrol etmek diğer herşeyden daha kolaydır. Bu yüzden de bu şu anda Dünya’da baskın. Bu yüzden de böyle zamanlarda dinler aslında daha da güçlenmeye çalışıyorlar. Birini kendi inançlarıyla korkutmak ya da kontrol etmek daha kolaydır, ve bu, burada yapmadığımız bir şeydir. Tek inanç... tek odak, herşeyin içinizde olduğudur, ve bu zorlu bir inanç ya da odaktır. Ama kesinlikle, dini inançlar.

Ve hepiniz bunu zaten biliyorsunuz, ama burada Dünya üzerinde meydana gelen savaşların altında yatan enerji nedir? Din! Bu savaşlar Tanrı adına, cennetin sancağı altında yapılıyor. Din. Şu anda Mısır’daki ve diğer ülkelerin bazısındaki durum, birçok dava, sonunda dine bağlanacak. Din, hükümetten daha güçlüdür, çünkü inançlarla uğraşır, ve insanlar fanatik bir hale gelir. Ve aslında insanlar organize olmuş ruhsal inançları, organize olmuş dini yapıları tercih ederlerdi, bir hükümet yapısındansa ona daha çok ihtiyaç duyuyorlar. Böylece aslında hükümetlerle dinlerin arası uzun zamandır açıktı – bazen garip bir arkadaşlık kuruyor, bazen de birbirlerine tamamen karşıt oluyorlardı – çünkü sonuçta dini kontrol hükümetten daha kuvvetlidir.

Peki, başka? Neden özgürleşmek?

LINDA: Mikrofon bende.

PATRICIA: Korku.

ADAMUS: Korkudan özgürleşmek. Evet, ve özellikle de ne tür bir korku?

PATRICIA: Her türlü.

ADAMUS: Her türlü mü? Bana üç tanesini söyle.

PATRICIA: Endişe, ki bu hayatta kalmakla bağlantılı olabilir.

ADAMUS: Evet.

PATRICIA: Onaylanma ihtiyacından özgürleşmek...

ADAMUS: Evet.

PATRICIA: ... ki bu da hayatta kalmakla bağlantılı olabilir.

ADAMUS: Kesinlikle.

PATRICIA: Düşünceden özgürleşmek.

ADAMUS: Düşünce. Güzel, mükemmel. Peki, korkudan özgürleşmek. Bir dolu korku var ve korkunun her türlü var – kendini incitme korkusu; sahip olduğun herşeyi kaybetme korkusu. Bu arada, burada bulunanlarınızın bazısı bu konuda deneyimli. Siz herşeyinizi kaybettiniz, ve hâlâ buradasınız. Aslında herşeyi kaybetmediniz; sadece bazı eski algıları kaybettiniz. Peki, korkudan özgürleşmek. Kendi düşüncelerinden korkmak devasa ve güçlü bir şey.

En büyük korkulardan biri, başka bir hayatta yaşadığınız ıstıraplı, zor ya da meydan okuyucu şeylerin tekrarlanmasıdır. Bazılarınız ateşten korkuyor. Eh, direğe bağlanıp yakıldınız, yani bundan tekrar korkacağınız açık. Bazılarınız boynu vurulacak diye korkuyor – ne korkunç bir şey – çünkü bu daha önce oldu. Ya da hastalık korkusu. Bunlar veçhelerdir. Bunlar yeniden ortaya fırlayan eski öykülerdir. Yani evet, tamam. Birkaç tane daha alalım. Özgürlük. İnsanlar özgür olmak için ne istiyor?

LINDA: Koş, Forrest, koş! (kahkahalar)

MARY: Kendi gerçeğini konuşma özgürlüğü.

ADAMUS: Kendi gerçeğini konuşmak, evet, kesinlikle. Bundan birkaç dakikaya kadar söz edeceğim. Bu ilginç bir nokta. Bazı ülkelerde özgür konuşma hakkı garanti edilmiş durumda. Çoğu insan bunu hiç kullanmıyor. Ve sanıyorlar ki, özgürce konuşmak sadece birisine (bir el işareti yapar) diyebilmek ya da inançlarını ifade etmek. Doğrusu çok az insan özgürce konuşuyor. Nasıl konuşulacağını bilmiyorlar. Bu kendi başına bir sınıf konusu. Kendi başına bir tartışma konusu.

Çoğu insanın ağzından kafasındaki konuşmalar çıkabiliyor, ve çıkanın yüzde 90'ı da saçma sapan şeyler ya da çöp. Bu beyinlerinden geliyor. Beyin, kendi konuşmasını duymaktan hoşlanır, çünkü o zaman, beyin kendini duyduğu zaman, kendi kimliğini pekiştirir. Beyniniz sizin konuştuğunuzu duyarsa, "Gerçekten de akıllı olmalıyım, ve bu yüzden varım, çünkü kendimi konuşurken duyabiliyorum. Bu yüzden de beynim gerçek" dersiniz. Oysa çoğu çöptür. Gerçek konuşma kalpten gelir. Zihni içerir ve Bilinç Bedenini de içerir, ama kalpten gelir.

Biliyor musunuz, birisinin konuşmasını dinlerken, eğer bu kalpten geliyorsa esin vericidir, çünkü konuşmanın manyetik etkisini bedeninizde hissedebilirsiniz. Birisi kalpten konuştuğunda bunun kimyasal etkisini bedeninizin içinde hissedebilirsiniz. Ama eğer beyinden geliyorsa? (esner, kahkahalar) Ve sizi meşgul eder, bağlarlar. Sizi beyinden-beyine durumuyla bağlarlar, ve sizi de kendileri kadar zihinsel kılmaya çalışırlar, ve genellikle söylenenin tek bir kelimesini bile anlamadan çıkar gidirsiniz, ya da bir tür çekişme yaşadığınızı, ya da sizin enerjinizi çaldıklarını hissedersiniz. Böylece, evet. Tamam, özgürlük.

Çok Önemli Bir Soru

İnsanlar özgürlük peşindeler. Doğası gereği her ruhu olan meleksel varlığın eninde sonunda özgürlüğe sahip olması gerekir. Eninde sonunda. Bugün bu grup ve dinleyen herkese soracağım soru... ve bu çok önemli bir soru, çünkü Dünya'nın nereye gittiğiyle, bu gezegenin buradan sonra nereye gittiğiyle çok ilgili. Ama şu anda tasarlanan, inşa halinde olan yeni Dünyalar üzerinde de çok büyük bir etkisi var, çünkü Dünya nasıl giderse tüm diğer Dünyalar da öyle gider. Bu tek Dünya'nın, insan (olma) deneyiminin peşinde olan tüm meleksel varlıkları kaldırması ya da misafir etmesi mümkün değil. Ve tüm meleksel varlıkların da yükselişe giden yolda insan deneyiminden geçmesi gerekiyor. Bu... buna (yükselişi gerçekleştirmenin) en kolay yolu denebilir. Gerçi çok kolay değil, ama yükselişin yolu bu – tümüyle bedenlenmek, tümüyle kendi içine girmek – böylece meleksi bir biçim içinde gazımsı bir madde falan değilsinizdir; siz aslında bunu yaşıyor ve deneyimliyorsunuz. Melekler gerçekten deneyimleyemiyor. Gerçekten deneyimleyemezler. Onlar –

bunu nasıl söylediniz – şeyleri az çok duyumsayabilirler. Ama sadece burada Dünya’da, ve daha sonra da yeni Dünyalar’da yaşam deneyimlenebilir.

Böylece soru şu oluyor – ve bu çok önemli bir soru, ve umarım yanıtı sizdedir çünkü bende değil – insanlar özgürlüğe hazır mı? Evet diyorsunuz ama... çünkü sezgisel olarak diyorsunuz ki, “Eh, herkesin özgürlük hakkı olmalı,” ve bu doğru olabilir. Ama benim sorduğum şu, insanlar hazır mı, hemen şimdi, bu bölgede, bu zamanda.

Şimdi bir an için yeniden kitle bilincini hissedin. Kitle bilincini hissedin. Özgürlüğe hazırlar mı? (birisi “Hayır” der)

EDITH: Eh, sanki hazır olmak zorundalar gibi görünüyor.

ADAMUS: Mikrofon lütfen.

LINDA: Seve seve.

ADAMUS: Evet, pardon. Edith, evrendeki herkesin söyleyeceklerini duymasını istiyoruz.

EDITH: Özgürlüğe hazır olmak zorundalar gibi görünüyor.

ADAMUS: Belki, ya da değil.

EDITH: Eh, özgürlükle nasıl başa çıkacaklarını öğrenemezlerse ortalık kesin duman olur.

ADAMUS: Güzel bir gözlem, ama biz şu anda Dünya’da... Tobias buna bir ayrılık noktası derdi, oradayız. Bu yüzden gerilimi hissediyorsunuz. Bu yüzden herşey belirsiz, muallakta görünüyor.

Peki, insanlar hazır mı – başka yorumu olan? – insanlar özgürlük için hazır mı? Ben sizlerden söz etmiyorum, insanlıktan söz ediyorum.

JOANNE: Ben olduklarına inanmıyorum. Onların kontrolden hoşlandığını düşünüyorum. Kendilerine güvenmek istemediklerini düşünüyorum, onun için de ne yapacaklarını hep bir başkasının söylemesini istiyorlar. Yani farklı bir özgürlük düzeyini istiyor olabilirler.

ADAMUS: Evet.

JOANNE: Çünkü şu anda buldukları yerde, Mısır’da olduğu gibi, başka bir şey istediklerini biliyorlar.

ADAMUS: Aynen.

JOANNE: Ve ona bu şekilde ulaşacaklar.

ADAMUS: Güzel bir nokta. Bir şey istediklerini biliyorlar. Mısır’ı örnek olarak kullanacağız, çünkü ben orada yaşadım ve oraya gitmek üzereydim. Ama ellerine ne geçecek? Önümüzdeki birkaç ayda neler olacak? Ve biz bu yüzden bunu bugün tartışıyoruz, çünkü burada gerçekleştirdiğimiz bile bilinci açıyor. Pekâla, Vince?

VINCE: Bir şey elde edecekler, ama acaba dine dayalı bir yönetim (teokrazi) gibi farklı bir kontrol biçimi mi olacak?

ADAMUS: Evet. Yani pastadan onlara kaç dilim düşecek misali.

VINCE: Bu onlara kalmış.

ADAMUS: Onlara kalmış. Ama benim sorduğum da bu. Sezgisel olarak bir hisset. Neler olacak?

VINCE: Sanırım bir deneyim yaşayacaklar. (izleyicilerden ve Adamus'tan yoğun kahkahalar yükselir)

ADAMUS: Gelecek ay buraya sen çıkacaksın (öne gelip sen konuşacaksın)! (kahkahalar) Yaşayacaklar.

Başka var mı? Neler olacak... sezgisel olarak, Mısır'da neler olacak, ve bu bağlamda birçok başka ülkede? Biz özgürlükten söz ediyoruz. Peki, evet?

KERRI: Benim bir yanıtlım vardı ve sen sonra soruyu değiştirdin. Ama diyecektim ki, o zaman sorumluluk alman gerekir ve birçok insan da bunu yapmak istemiyor.

ADAMUS: Çok parlak... hak ettin bir...

KERRI: Parlak olduğumu biliyorum, ama teşekkürler.

ADAMUS: Bir Adamus Ödülü hak ettin, kesinlikle.

Pekâla, soru özgürlük. Özgürlük şimdi yeni bir anlam kazanıyor. Bu, sorumlulukla ilgili. Kaç insan kendi yaşamından sorumlu olmaya istekli? (izleyiciler "fazla değil" der) Fazla değil. Fazla değil. Kaçı, kendi işlerini onlar adına yapsın diye sırtını hükümetine dayıyor, başka bir deyişle, sadece yeterince yiyecekleri olmasını, sadece üzerinde zar zor yolculuk edebilecek kadar iyi yollar, ama koca bir ordunun olmasını da sağlama almak. Bu önemli. Bu şakaydı. (kahkahalar) Bunu okuyan ve buna gerçekten inanan biri var.

Yani kaç kişi kendi sağlığının sorumluluğunu almaya hazır? Kendi sağlığının! Ve soru şu, siz hazır mısınız? Hazır mısınız? Genelde evet, ama hâlâ kuşku var. Hâlâ kuşku var, ama ister doktora gidin ister Standart Teknoloji uygulayın, aynı şeydir. Sorumluluk alıyorsunuzdur. O sizin bedeniniz. Sizin bedeniniz, ama yine de birçok insan buna inanmıyor. O zaman da bir dolu insan bedeniyle bir başkasının ilgilenmesini talep ediyor.

Sorumluluk, eh, ana-babanızı suçlamaktan vazgeçmek demek. Kendinizi eğitirsiniz. Şu anda eğitimle ilgili sorunlardan bir tanesi de eğitimin başka bir şeye dönüşmüş olması, ve insanlar artık kendilerini nasıl eğiteceklerini bilmiyorlar. Ebeveynler okulları suçluyor, ama ebeveynlerin dönüp kendilerine ve oğullarına ve kızlarına bakmaları gerekiyor.

İnsanlar bolluklarının sorumluluğunu almıyor. Hükümete öfkeleniyor ve, "Daha fazla ekmeğimiz olmalı" diyorlar. O zaman git ve yetiştir ve yap, ya da yiyecek yeme zorunluluğundan ya da bu kadar çok yeme alışkanlığından kendini kurtar.

Peki, bu mükemmel bir yanıt – sorumluluk. Benim ilgimi çekense, belki de en önemli şeyin sorumluluğu, ki bu da ruhunuzdur. Çoğu kez bu sorumluluk bir rahibe ya da hahama ya da kiliseye ya da tapınağa yükleniyor. Bir camiye ya da her türlü başka şeye yükleniyor. İnsanlar, nasıl sorumluluk alacaklarını ve kendi ruhlarını hissetmeyi unuttular.

Ve birisi diyor ki, "Ama bu kitapta yazılı, onun için buna uymak gerekir." Biliyor musunuz, böylesi daha kolay, tembelcedir, ve özgür değildir. Yani insanların özgürlük istemelerine şaşıyorum. Gerçekten ne istediklerini biliyorlar mı? Hayır. Hayır. Sadece biraz daha fazla ekme mi istiyorlar? İşlerinde birazcık daha fazla maaş almak ve insani şeyler için birazcık daha fazla özgürlük mü istiyorlar? Kesinlikle.

Böylece soruyu yeniden gündeme getiriyorum, çünkü bu muazzam bir soru, ve dünyanın her yanında olan da bu. Çin'de oluyor. Hindistan'da oluyor, Ortadoğu'da ve hemen burada, sizin daha

gelişmiş diyeceğiniz ülkelerde oluyor. Ama insanlar hâlâ bir işe gitmek zorundaysa, gelirlerini ancak belli zamanlarda bir işe giderek sağlıyorsa, hiçbir yerde buna gelişmiş bir ülke denemez.

Şimdi, burada bulunanların çoğu işsiz oldu. Başka bir deyişle, siz kendi işinizi yarattınız. Şimdi özgürsünüz. Çok çalışıyorsunuz, ama bu sizin tutkunuz ve seçiminiz. Yani bu yapı olduğu sürece gerçekten özgürlük yoktur. Ve ben bunu, gelecek birkaç yıl içinde neler olacağını izleyin diye söylüyorum. Bu özgürlük dalgası bütün dünyayı sarmaya başlayacak. Ve oldukça aşikâr alanlara sızmaya başlayacak – diktatörle yönetilen ülkelere, politik olarak kontrol edilen ülkelere. Sonra başka bir çember yaratarak Dünya'yı süpürecek ve bir kırbaç darbesi gibi, aşırı ve sınırlı spiritüel dini inançlara sahip ve hakiki dini özgürlükten yoksun olan ülkelerde patlayacak.

Bunun neye benzediğini biliyorsunuz. Yakın zamana kadar, hatta şimdi bile, inançlarınız yüzünden size gülünüyor, ve inançlarınızdan ötürü kendi aileniz ve arkadaşlarınız, öncelikle ve büyük bir olasılıkla hükümet, muhtemelen gecenin bir yarısı kapınızı çalacak ve size işkence edecek korkusu, hâlâ altta yatıyor. Birisi şöyle diyecek korkusu, "Seni izliyorduk. Seni takip ediyorduk. Bizimle gel." Ve bu, bu arada, olmayacak, ama hâlâ altta yatan bu korku var.

Sonra bu, bu özgürlük çağrısı, dünyanın her yanında devam edecek, dönüp duracak, ve insanların gerçekten özgürlüğe sahip olup olmadıklarını düşünmelerini sağlamaya başlayacak. Ha, bu hızla büyüyecek. İnsanlar işlerine bakıp gerçekten özgürlüğe sahip olup olmadıklarına bakmaya başlayacaklar. Ailelerine bakmaya başlayacaklar. Kendilerine, veçhelerine bakmaya başlayacaklar. Bu herhalde en zor olanlardan biri. Siz oradan geçtiniz, ama çoğu insan, veçhelerinden özgürleşmeyi, geçmişinden özgürleşmeyi, kendinden özgürleşmeyi daha sadece anlamaya başlayabilmek için çok yaşamdandan geçecek.

Pekâla, konuya geri dönelim. Böylece şimdilerde meydana gelen bu özgürlük çağrısı – bazen duygusal, çılgınca, dramatik biçimde yapılan bu özgürlük çağrısı - dünyada döner de döner durur. Peki sonra ne olur? İnsanlar, özgürlüğün gerçekten ne anlama geldiğini farkeder.

Şimdi, bir tarafa doğru bir dönme hareketi olduğunda nasıl olur bilirsiniz, sonra ansızın öbür tarafa dönen bir hareket olur: ikisi birbiriyle çarpışmaya başlar. İşte şimdi elinizde bir enerji vardır. Şimdi sizin enerjiniz vardır. Dünyanın geri kalanının başı derttedir, ama sizin enerjiniz vardır. (kahkahalar) Ve o sadece enerjidir. Ve, Cauldre'nın onayıyla, küçük bir öykü anlatacağım. Yok, onaylamıyor, ama ben yine de anlatacağım. (kahkahalar)

Pekâla, Mısır'la ve oraya büyük bir grubu götürmekle ilgili kaygıların, ve elbette o büyük grup için verilmiş sözler ve üstlenilmiş görevler, sorumluluklar, para sorunları ve diğer herşeyin ortasında kalan Cauldre biraz, hadi buna korku diyelim, ya da aşırı korkuya kapıldı. İyi nefes alamadı. Gerçekten şimdi bedenini ve zihnini ve diğer her bir kısımlarını bölmeye başladı ve büyük bir karmaşaya girdi. Birçoğunuz, hayatınızdaki durumlara dayanarak Cauldre'nın bu haliyle ilişki kurabilir.

Ve böylece, çoğunuz gibi, o da unuttu. Temel şeyleri unuttu – derin bir nefes almayı. Aşırı korku içinde olduğunuz zaman bunu yapmak zordur ama yapmak da önemlidir. İşte böyle zamanlarda bunu yapmak istersiniz. Böyle zamanlarda biraz şarkı söylemeniz gerekir. Biraz tonlama yapmanız ve o enerjilerin sizden akıp gitmesine izin vermeniz gerekir. Onlar sıkışıp kalıyor. Bu yüzden korkuya kapılıyorsunuz. Onları SALIVERMEK istersiniz. (çok yüksek sesle söyle) Onları AÇMAK istersiniz. Panik ve terör ve korku içindeyken bunu yapmak zordur. Ama yapmak için de iyi bir zamandır.

Ve sonra Cauldre onun sadece enerji olduğunu unuttu. Nefesinle içine çek! Gerçi kaosun ve travmanın ya da depresyonun ya da herhangi bir şeyin tam ortasındayken yapmak isteyeceğiniz en son şey budur. (Ama) Onu nefesinizle içinize çekin! İçinize emin!

Böylece hafifçe Cauldre'ya vurmam (birisine bir tokat atar, kahkahalar) ve şöyle demem gerekti, "Onu nefesinle içine al!" çünkü otomatik bir tepki oluyor – onu uzaklaştırmaya çalışıyorsunuz. Ya

onu görmezden gelmeye ya ondan kurtulmaya ya da başka şeyler yapmaya çalışıyorsunuz. Ama hayır, onu nefesinizle içinize çekin. Ha, ve başta acıdır. O anda duygusal, fiziksel olarak acı vericidir. Aslında yapmak istediğiniz son şey onu nefesle içinize almaktır ama, en iyisi budur. Onu içinize emersiniz. Nefesle içinize alırsınız. Evet, Mısır'daki tüm kaosu ve tüm travmayı nefesinizle içinize alırsınız. Bu, olana onay ya da kabul veriyorsunuz anlamına gelmez. Bu, onun sadece enerji olduğunu farketmeniz demektir. Sadece enerji.

Yani onu nefesle içinize alırsınız – ah, bu herşey için uygulanabilecek iyi bir şeydir – sonra da salıverirsiniz. Onu dönüştürdüğünüzü farkedersiniz. Bunu düşünmeniz gerekmiyor. Enerjinin şimdi size hizmet edeceğini farkedersiniz, ve bu durumda da olacak olan tam budur.

Böylece, sevgili Şambra, tüm bu kargaşa, tüm bu dönüp duran şeyler olmakta. Özgürlük talep eden insanlar var, ama onu almaya başladıklarında – yani maaşın azıcık artmasının ve yiyeceğin azıcık artmasının ötesine geçildiğinde, ya da sadece insana ait temel ihtiyaçların ötesine geçildiğinde – o zaman ne olacak? Ve siz biliyorsunuz – ve ben soruyu size soruyorum, çünkü her biriniz bununla karşılaştınız – egemenliği birdenbire derin derin düşünmeye başladığınızda ne olur? Birdenbire sizin de Tanrı olduğunuzu anladığınızda, seçimlerin gerçeklik halini aldığını anladığınızda, ne olur? Nefesiniz kesilir! Nefesiniz kesilir. Bu sanki, “Ben bu kadar da özgürlük istememiştim” gibidir. (kahkahalar) “Ben sadece hayatın biraz daha kolay olmasını istemiştim.”

Hayır, ve bunu lütfen hatırlayın. Özgürlük, ya hep ya hiç önermesidir, kesinlikle, çünkü kısmi özgürlük yoktur. O hâlâ tutsaklık ve kısıtlılıktır. Ancak tümüyle özgür olduğunuzda özgürsünüzdür. Ve, benim sevgili dostlarım, Dünya'da karşılaşacağınız şey budur.

Biraz özgürlük isteyen varlıklar ve bu yolda saldırganlaşanlar ya da herşeyi yapacak hale gelenler – kendini yakmak, her neye mâl olursa – insanların çoğu biraz özgürlük isterken... Onlar özgürlüğü seçim sandığına gitmek ve istedikleri insanı seçmek için istiyorlar. O özgürlüğü kendi işlerini seçmek için istiyorlar. O özgürlüğü bazı temel şeyler için istiyorlar. Ama gerçek özgürlüğe, ruhun özgürlüğüne, herşeyi – ölümü, hayatı, herşeyi – aşan özgürlüğe çoğu insan hazır değil ne yazık ki. İş buna geldiğinde çoğu insan kendiyi çarpışacak. Ve o zaman olacak olan şudur, doğal bir geri gitme, ya da geri gitmeye çalışma eğilimi başgösterir, ki hepiniz bunu biliyorsunuz, hepiniz bunu deneyimlediniz.

Sonra biraz bunun özgürlüğü, biraz şunun özgürlüğü, biraz burada kontrol, biraz şurada kontrol derken ipin ucu kaçır ve kontrole geri dönülür, bu ister hükümet ister din olsun. Ve bu, şu anda bu açmazdan geçen bazı ülkeler için büyük bir olasılık. Büyük bir ihtimalle bir kontrol biçiminin yerine başka bir tanesini koyacaklar. Ve onlar – neydi o kelitemiz? Onlara bu arada biraz şaklabanlıklar edilecek ve ekmek verilecek – iyi hissetmeleri sağlanacak, bir futbol maçı, biraz bira – ve özgürlüğe sahip olduklarını sanacaklar.

Ama ruhlarındaki bir şey buna inanmayacaktır. İnsan veçhe geçici olarak pasifize edilmiştir, ama ruhlarındaki bir şey buna inanmayacaktır. Ve şimdi 'özgürlük' teriminin ne anlama geldiği hakkında daha da sinirlenecek, daha depresif olacak ve daha da kaybolacaklardır. Peki sonra ne yaparlar? Kendilerini hipnoz battaniyelerine sararlar. Kendilerini aldatırlar, ve derler ki, “Belki yarın daha iyi olur,” ya da “Belki çocuklarımda zamanında daha iyi olur.” Bu makyodur. Makyodur.

Özgürlük için Yeni Potansiyeller

Pekâla, sevgili dostlar, bunu gündeme getiriyorum çünkü her biriniz bununla karşılaştınız, ve size bir dakikaya kadar bir şey yönelteceğim. Siz muazzam bir etki yaratma potansiyeline sahipsiniz, yani özgürlükle ilgili şu anda dünyadaki birçok insan tarafından görülmeyen potansiyeller anlamında. Kendi içinizde ona dalan sizsiniz. Gerçekten nasıl özgür olunacağını öğrenmekte olanlar sizsiniz, ve bilinciniz aracılığıyla onu oraya, o ülkelere, o insanlara yerleştirebilirsiniz. Enerjilerin dönüp dolaşması gerekmesin diye, o insanların özgürlüğün gerçekte ne olduğunun daha

büyük anlayışına sahip olmalarına yardım edebilirsiniz. Enerjilerin çarpışması gerekmiyor. Gerçek özgürlüğün ne olduğu hakkında insanların ansızın nefeslerinin kesilmesi gerekmiyor.

Bu dini bir şey değil. Spiritüel bir şey bile değil. Ama bu şu, ruhun gerçek özgürlüğü nedir? Ve siz bunu düşünürken, biz bunu bir grup olarak düşünürken, dışarıya yeni bir potansiyel koyarız. Biz herhangi bir insanı ya da herhangi bir ülkeyi bir şeye ya da diğer bir şeye inandırmaya çalışmıyoruz. Ama şu anda bir dakikamızı ayırıp, gerçek özgürlük potansiyelini tam anlamıyla genişletebiliriz, böylece onu seçenler için, oraya gitmeye gönüllü olanlar için, o kendi gerçeklikleri olur.

Ben sizin kendi özgürlüğünüzü, öğrendiklerinizi, kendi özgürleşme yolunuzu hissetmenizi istiyorum. Ha, ve siz salıverip durdunuz, sürekli salıverdiniz. Özgürlüğe kavuşmanıza yardımcı olan tüm katmanları (hissedin).

Daha önce bulduğunuz o kitle bilincine geri gidin.

(duraklama)

Özgürlükle ilgili bilgeliğinizi nefesinizle içinize alın.

(uzun bir duraklama)

Özgürlükle ilgili kalbinizden geleni paylaşmanıza izin verin. Gerçek özgürlük.

(duraklama)

Egemenlik...

(duraklama)

Kontrolsüzlük...

(duraklama)

Onun içine nefesinizi üfleyin.

Ona nefesinizi üfleyin.

(duraklama)

Şu anda kafalarınızın nasıl hemen gevezeliğe başladığını duyabiliyorum, size şöyle diyorlar, "Ben özgürlük hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Yaşamıma bir bak." Ah, evet, özgürlüğü bal gibi biliyorsunuz. Özgürlük, içinizdeki çok derin bir yerden gelir.

(duraklama)

Pekâla, derin bir nefes alalım. Sizler, benim sevgili dostlarım, bazı eşi benzeri görülmemiş potansiyeller yaratıyorsunuz. Gerisi artık başkalarına kalmış. Gerisi onlara kalmış, ne seçiyorlar? Hangi yöne gidiyorlar?

Kendi Özgürlüğünüz

Peki, şimdi bu enerjinin genişlemesine izin verelim. Bırakın gitsin. Onu kontrol etmeye hiç gerek yok. Biraz da sizin özgürlüğünüzden söz edelim. Sizin özgürlüğünüzden.

Pekâla, dediğim gibi, özgürlük bir ya hep ya hiç şeyidir, ama ona doğru ya da onun içine bir yolculuk yaparsınız. Hadi, sizin yaşamınızda belki de o kadar özgür olmayan ya da sizi özgür olmaktan alıkoyan şeylere bir bakalım. Linda, mikrofon lütfen?

LINDA: Seve seve.

ADAMUS: Sizi özgür olmaktan ne alıkoyuyor?

JANE: Beden sorunları, sağlık.

ADAMUS: Beden sorunları. Evet, beden. Kesinlikle, ve bu, çok zor ve meydan okuyan bir şey, ama değil. Bedenin ve zihninin ve ruhunun ayrı olduğuna inanmaya devam ettiğin sürece, büyük bir olasılıkla beden sorunların olacak. Sen bir Bilinç Bedeni'sin. Sen bütünlendin. Senin Bilinç Bedenin benim ruh için (kullandığım) kelime. Tümü sensin. Ama beden ayrı tutulduğunda ve ruh ayrı tutulduğunda ve zihin, sorunlar olacaktır, çünkü onlar – senin bu kısımların – özgürlük istiyorlar. Bedenin – sadece seninki değil – ama beden özgürlük istiyor. O kontrol edildi, manipüle edildi, kabul edilmedi – kabulsüzlük gördü – istismar edildi, travmatize edildi her açıdan. O ifade özgürlüğü istiyor.

O kendini iyileştirmek istiyor, ama izin vermiyorsunuz. O, DNA'nın kendini yeniden-yapma işleminden geçmek istiyor, ve DNA kendini manyetik ve kimyasal olarak yeniden-yapar. Kendini sadece daha fazla sarmallarla yeniden-yapmakla kalmaz, bedeni, zihni ve ruhu bir Bilinç Bedenine bütünleme biçimini de, ve Yerküreye bağlanma biçimini de ve başka şeyleri de yeniden-yapar.

Ama siz bedeninizin bildiği şeyi yapmasına izin vermiyorsunuz. Şu dietleri yapıyorsunuz, evet ya . Dinlemiyorsunuz. Bedeniniz gerçekten kendini iyileştirmek istiyor. Bunu yapma özgürlüğünü ona ne zaman vereceksiniz? Güzel. Peki. Beden. Evet?

CHRISTY: Güven ya da o yüzden yoksunluk.

ADAMUS: O yüzden yoksunluk. Evet, güven yoksunluğu özgürlüğü kesinlikle boğacaktır. Kesinlikle. Sonraki.

MARTY: Kötü alışkanlıklar. Biz kendi başımıza seçme hakkına sahip olduğumuzu düşünüyor ve buna küçük bir ara veriyoruz, ama...

ADAMUS: Kötü alışkanlıklar. Bu ilginç bir tane. Ve kötü alışkanlıklar seni özgür olmadığına inandıracak. Peki nedir kötü alışkanlıklar? Kötü alışkanlığın ne olduğuna dair bana birkaç örnek ver. Senin kötü alışkanlıkların neler?

MARTY: Aa, uyuşturucu yoluyla kaçmayı seçiyorsan ya da, bilirsin işte, günlük yaşamın gerçeklerinden kaçmayı seçiyorsan.

ADAMUS: Evet. Peki, kötü alışkanlıklar – sigara içmek, alkol almak, uyuşturucular, seks.

MARTY: Doğru. Hı-hı.

ADAMUS: Zevk.

MARTY: Aynen, evet. (kahkahalar)

ADAMUS: Çok güzel.

MARTY: Ve bu aslında senin özgürlüğünü boğuyor.

ADAMUS: Yiyecek. Koca bir liste çıkartabiliriz. Bunlar çok, çok basittir, ve (aslında) eski programlanmalardır. Daha önce de söz ettik, ama, azıcık bir zevke programlandığında insanın gerçekten ağır ve uzun işlerde çalıştırılabildiği Atlantis'te keşfedilmişti. Yani tam anlamıyla enerjisel bir merkez ki hemen şuradaydı... (Adamus karnın alt bölgesini gösterir, sonra izleyiciler daha iyi görebilsin diye sandalyenin üzerine çıkar, kahkahalar) Tam bu bölgeye enerjisel olarak, az çok mekanik ve psişik olarak yerleştirilmişti. Ve Atlantis'in seçkin kişileri, insanları uzun ve ağır işlerde çalıştırmak için bunu kullanıyorlardı, çünkü günün sonunda insanlar azıcık bir zevk alıyorlardı, azıcık bir zevk.

Ve bu zevk merkezi hâlâ orada, siz kendinizi ondan özgürleştirene kadar (da orada olacak). Ve ara sıra azıcık bir zevk alacaksınız diye, itaat eder, kurallara uyar, ağır çalışır, geri kalan tüm şeyleri yaparsınız. Ve bu sonra çok çarpık bir hal alır ve kötü bir insan olduğunuzu düşünürsünüz, kötü alışkanlıklarınızın olduğunu, hiç kuvvetli olmadığınızı ya da kendinizi kontrol edemediğinizi düşünürsünüz. Herşey o şekilde tasarlanmıştı, yani şu alışkanlıklarınız yüzünden kendinizi kendinizle ilgili kötü hissedersiniz diye.

Kötü alışkanlık yoktur. Siz hiçbir şeye bağımlı değilsiniz. İnanın bana. Ve biliyorum, bazılarınız bu konuda benimle tartışmak isteyecek, ve ben bu tartışmaya girmeyeceğim, ama tütüne bağımlı olabileceğinizi düşünüyorsunuz. Olamazsınız. Olamazsınız.

LINDA: Öyle mi! (kahkahalar)

ADAMUS: Kesinlikle olamazsınız! Alkol, seks, bunlar hemen orada başlayan tetikleyici şeyler ve sonra da beyninize gider, ve sonra dersiniz ki, "Ben bağımlıyım, bu yüzden kusurluyum, bu yüzden de daha kuvvetli ya da iyi olana kadar ıstırap çekmeyi sürdürmem gerekir. Gidip kendime bir kurtarıcı bulmam gerekiyor. Sigara içtiğim için ben de Tanrı nasıl olabilirim?!"

Bunun üstesinden gelin. Üstesinden gelin. Ben bir dolu küp gibi sarhoş olmuş Yükselmiş Üstat tanıdım. (kahkahalar) Ama siz kendinize bu suçluluk duygusunu yüklüyorsunuz, "Yanlış olan bir şey var. Ben bir sapığım," ben değil, ama siz. "Ben bir sapığım. Fazla yiyorum. Çok az yiyorum." Bunların hepsi o programlanmanın bir parçasıydı, bu yüzden, özgür değilsiniz; bu yüzden ona inanıyorsunuz. Tüm o saçmalıklara inanıyorsunuz, oysa onu bırakıvermek çok kolay.

Ama soru şu, hazır mısınız? Kendi özgürlüğünüze hazır mısınız? Size az önce Dünya (insanları) için sordum bu soruyu, ama belki de aslında sizin için soruyordum. Hazır mısınız?

Özgür olmaktan sizi ne alıkoyuyor? Söyleyeyim. Veçheler. Ah, o küçük – ben şimdi bizim o gri ya da karanlık veçheler diye tanımladıklarımızdan, o ayrı tutulanlardan söz ediyorum – o küçük yaratıklar! Onlar hamam böcekleri gibiler. Zararlı böcek gibiler, ve o kadar kolay saklanabiliyorlar ki. Siz ölürsünüz onlar hâlâ yaşarlar, ve geri gelirler. Nükleer bir faciada sağ kalan hamam böcekleri gibiler. Hâlâ oradalar. Dünya sona erdiğinde hamam böcekleri tarafından ele geçirilecek. Veçheleriniz, birçok açıdan, sizin hamam böceklerinizdir. (kahkahalar) O ayrı tutulanlar. Onlar sizi özgür olmaktan alıkoyuyor. Sizi manipüle ediyor. O küçük lafları kafanıza sokuyorlar. Değerli olmadığınızı söylüyorlar.

Bunu yapmalarına siz izin veriyorsunuz. Cinayetten paçayı kurtarmalarına siz izin veriyorsunuz, tam anlamıyla, çünkü kendi özgürlüğünüzden ve kendi özgür iradenizden vazgeçtiniz. Bilinçli, bilinçsiz, onu teslim ettiniz. Ve onu bir kiliseye ya da hükümete teslim etmiyorsanız, veçhelerinize ediyorsunuz. Onu feda ediyor, teslim ediyorsunuz!

Onun için soruyorum size, özgür olmaya hazır mısınız? (izleyiciler bağırır, "Evet!")

SART: Hepsi sana yalan söylüyor! (Adamus ve izleyiciler çok gülerler)

ADAMUS: Kanal olana kanal olmaktan vazgeç! Bu çok kafa karıştırıcı! (kahkahalar) Önce kim geldi?!

Bunu söylüyorsunuz. Bunu söylüyorsunuz ama, az önce kitle bilincine bakmanızı istediğimde, aslında bir anlamda kendi içinize bakıyordunuz. Ve ben bugün sizi zorluyorum, umarım. Umarım sizi rahatsız ediyordumdur. Umarım şu anda saatlerinizi izliyor ya da uyuyormuş gibi davranıyorsunuzdur, çünkü bu önemli – sizin için, dünya için. Onun (dünyanın) belki hiç umurunda değil, ama bundan niçin söz ettiğimizi söyleyeyim – çünkü siz istediniz. Bunu siz istediniz. Siz kendi özgürlüğünüzü bilmek istediniz, sizi durdurmanın ne olduğunu, engelleyenin ne olduğunu bilmek istediniz.

Özgürlük yoksunluğunuz bazı eski inançlar(dan kaynaklanıyor), ama bunların büyük bir bölümü ya eriyip gitti ya da sökülüp alındı. Özgürlük yoksunluğunun çokça kısmı ise hâlâ özgüven yoksunluğudur. Biz aamyo'dan söz ediyoruz, ama aamyo'nun ne olduğunu gerçekten anlıyor musunuz? Belki burada (kafa), ama burası (kalp) aamyo'ya hazır mı? Hayır. Hayır. Yaklaşıyorsunuz, ama ben aamyo dediğim zaman, bu o kendine duyulan tam güvendir, ve artık bedeninizle ilgili kaygılanmazsınız. Bedeninizin kendi iyileştirmesine izin verirsiniz. Herşeyi düşünüp taşınmaya çalışmak sizi kaygılandırmaz.

Düşünmeyi bıraktığınızda, ben de sizinle birlikte kutlayacağım, sabaha kadar sizinle dans edip içeceğim. Ve, "Düşünmeyi bırakın" demem kulağa küfür gibi geliyor, çünkü şöyle diyorsunuz, "Tüm sahip olduğum bu. Düşünmeyi bırakırsam ne olur? Şeytan (beni) ele geçirir!" Aa, buna bayılıyorum, "şeytan." Böylece tetikte olmanız gerekiyor. Hep düşünmeniz gerekiyor. O sizin kalbiniz değil. O eski bir beyin. Veçheler sızıp beyine girdiler. Beyini kullanıyorlar, ve kitle bilinci de bunu yapıyor ve tüm o diğer hipnotik makyolar da bunu yapıyor – beyini kullanıyor.

Gerçekten düşünmeyi bıraktığınızda özgür olacaksınız.

Ve biliyorum bu biraz zorlu, çünkü zihniniz "İyi de, düşünmeyi nasıl durdururum?" demeye çalışıyor. Eh, o sizin zihniniz, besbelli. (kahkahalar) Düşünmeyi sürdürmenizi istiyor. Düşünmeyi sürdürüyorsunuz diye zorluyor. Düşünmeyi sürdürüyorsunuz diye herşeyi yapar. Ama düşünmeyi bıraktığınızda, kendinize o denli güvendiğinizde, Bilinç Bedeninize geri gelirsiniz, ruhunuza. Ve siz daha o denli kendinize güvenmiyorsunuz, onun için de özgür değilsiniz. Ama oraya geliyorsunuz. Ve sizinle birlikte geçirdiğim zaman içerisinde yapabileceğim bir şey varsa, o da sizi kızdırmak ve yüreklendirmek ve sataşmak ve kendinize güvenip de özgürleşmenizi sağlayacak herşeyi yapmaktır.

Neden? Çünkü bunu siz istediniz. Yoksa umurumda bile olmazdı. Çıldırarak kadar çok istiyorsunuz bunu, ama sonra ben size özgürlüğün ve sizi bundan alıkoyanın ne olduğunu söylediğimde, bazılarınız kızıyor ve zavallı Cauldre ve Linda tüm o epostaları alıyor.

Size karşı Ruhunuz

Pekâla, sevgili Şambra, özgürlüğünüzle ilgili başka bir durumumuz daha var. Ruhunuzla aranız açık. Ruhunuzla aranız açık. Ruhunuz özgürlük istiyor, ama siz istemiyorsunuz. Bu kendi kişisel özgürlük arzunuz, ruhunuzdan geliyor. Sizden – beyninizden – gelmiyor. İnsan veçhesi özgürlük yoksunluğuna öyle koşullanmış ki, temelde bunu kabul etmiş, ama ruhunuz çağrıda bulunuyor. Sizin tamamınız, Bilinç Bedeni, kalbiniz, adına her ne demek isterseniz, o özgürlük istiyor.

Ve siz onu alıkoyuyorsunuz, ve o kızgın. Ruhunuzu özgürlüğe sahip olmaktan alıkoyuyorsunuz, çünkü siz ruhunuzun bir parçasısınız ve onun özgürlüğe sahip olmasına izin vermiyorsunuz. Ruhunuzun ne kadar kızgın olduğunu hayal edebilir misiniz? Ruhunuzu alıkoyuyorsunuz, çünkü siz şu insan halindedesiniz, özgürlükten yoksun, ve aslında özgürlük yoksunluğunu da kabul ediyorsunuz.

Öte yandan, özgürlük yoksunluğunuz için, dolaylı olarak ruhunuzu suçluyorsunuz. Ruhunuzu suçluyorsunuz. Biliyorum, çünkü sizin şöyle dediğinizi duyuyorum, “Eh bu biraz da tanrısal plan olmalı. Üzerinde hiçbir etkimin olmadığı şeyleri manipüle eden ve yöneten, insan benliğimin ruhum denen bir amiri olmalı. Ve bu yüzden ruh, kontrol eden bir varlık, ve bir gün onunla buluşabilir ve onunla yeniden birleşebilirim, ama bu ne piç kurusu bir ruh ki bana bunları yapıyor! Yaşamımda neler olacağını ruhun tam olarak yazması gerekirdi. Ruhun, o kötü şeylerin bana olmasını engellemesi gerekirdi, benim o kahrolası ruhum.” Ve bu, özgürlüğe sahip olmamak için bir başka bahane daha olur. Bunun için ruhunuzu suçluyorsunuz, ve ruhunuz size çok kızgın! Bu iyi bir durum değil. (kahkahalar)

Bu bir anlaşmazlık, bir çatışmadır, benim sevgili dostlarım, ve buna gülebildiğinize memnun oldum. Ona gülebilmemiz gerekir. Ama bu çok doğru. Çok, çok doğru. Ruhunuzla süregelen bir savaş halindediniz. Siz onu suçluyorsunuz. O sizi suçluyor. Peki ne yapacağız? Yanıt nedir?

Size, şimdiye kadarki yanıt neydi söyleyeyim, ve ben sizi bunda zorlayacağım. Ben sizi, şimdiye-kadarki-yanıt'ın ötesine geçmeniz için zorlayacağım. Yanıt şuydu, “Ben insani yollarıma/tarzlarıma geri döneceğim ve ne olacağını görecekim. Yarın ne olacağını görecekim. Belki uyanırım ve bir de bakarım ki, ruhum ve ben yeniden arkadaş olmuşuz...” Siz bunu çok, birçok yaşam boyunca denediniz. Pek de iyi iş görmez.

Peki ne olacak? Evet.

PATRICIA: Sorumluluğu ruha vermek.

ADAMUS: Sorumluluğu ruha vermek.

LINDA: Bu mudur?! (kahkahalar, birisi “bana uyar!” der)

ADAMUS: Evet, ama neden sorumluluğu İsa'ya vermiyoruz. (izleyiciler söylenir) Neden sorumluluğu Tanrı'ya vermiyoruz? (daha fazla söylenirler) Neden... bir şey söyleyeyim. Hadi inkâr...

PATRICIA: Sorumluluğa kendimize verelim.

ADAMUS: Haa, sorumluluğu kendimize verelim! Çünkü siz ruhunuzsunuz ve, basitleştirilmiş biçimde, yanıt budur. Siz ruhunuzsunuz; sadece o olduğunuzu düşünmüyorsunuz. Onu, tıpkı bedeninizi ve zihninizi ve özünüzü ayrı tuttuğunuz gibi ayrı gördünüz. Özünüzü, ruhunuzu başka bir yere yerleştirdiniz ve sonsuzlukla ve cennetle ilgili tüm o öykülere inandınız. Ve yeterince bilge olmanıza rağmen hâlâ oraya geri gidiyorsunuz. Sonsuzluktan söz eden o küçük, dırdırcı, dindar veçheye hâlâ sahiptiniz. Bazen cennette güzel bir oda kapmaya çalışıyorsunuz. (kahkahalar) Böylece, beden/zihin/öz/gnost/diğer herşeyde bir bölünme olduğu sürece, insan benliğiniz ve veçhelerinizde bir bölünme olduğu sürece, onlar bu tür çatışmalar içinde ve hatta ara sıra birbirleriyle savaş halinde bile olacaklardır.

Onun siz olduğunuzu farkettiğiniz an, ruhunuz olursunuz – oldukça korkutucu, öyle değil mi? Siz onun daha muhteşem bir şey olmasını istiyorsunuz. Onun büyük ve büyümlü olmasını istiyorsunuz. Aslında onun bir tür amir olmasını istiyorsunuz. Onun, duvarların ötesini görebilen ve zihinleri okuyabilen ve geleceği söyleyebilen ve bu tür şeylerin hepsini yapabilen koca kanatlı şu büyüğün de büyüğünden de büyüğünden de büyük varlık olmasını istiyorsunuz. Oysa öyle değil. Evet, ne yazık ki. (kahkahalar) Ve siz, “İyi de, o zaman bunu neden yapıyoruz!” diyorsunuz. Çünkü zihin onu uygun şekilde manipüle ederek ruhu oldukça büyük ve karmaşık bir hale soktu, çünkü, anlıyor musunuz, zihnin sevdiği şey budur. Zihin büyüklük sever. Karmaşıklık sever. Bu onu önemli hissettirir. Ama alttan alta zihniniz özgürlük için bağıyor. Artık baş edemiyor. Bu iyi bir şey.

Şu anda Dünya'da öyle çok enerji var ki, olan biten öyle çok şey var ki, zihin aşırı yükleniyor ve kendi tarzında avaz avaz bağıyor. Özgürlük istiyor. Ama zihnin özgürlüğünü o ölümle

bağdaştırıyor, oysa gerçekten o şekilde değildir. Zihin bütünlenir. Bedenle, ruhla, özle, her neyse hepsiyle karışır, kaynaşır ve sizin kendi birliğiniz haline gelir. Egemenliğiniz. Özgürlüğünüz. Siz.

Böylece, sevgili dostlar, kendinize konuşmak zamanıdır. Kendinize beden/zihin/öz olarak konuşun. Her bir parçanız kendi özgürlüğünü istiyor. Her bir parçanız bütünlenmenin olmasını istiyor. Artık hiçbir parça diğerini kontrol etmek istemiyor. Artık hiçbir parça gerçekten, hakikaten bu ayrılığı istemiyor, ve bunun hemen burada başladığı açıktır. Bu o amir ruhla başlamaz, çünkü hemen burada olan sizsiniz. Bu, bu bütünlenmeye, bu egemenliğe, kendinize bu bir olma hali için izin verdiğiniz şu anda başlar.

Ben sizden bir an için kendi kişisel özgürlüğünüzü hissetmenizi isteyeceğim...

(duraklama)

Beden, zihin, öz, gnost'un eski anlayışını nasıl aştığınızı (hissedin)...

(duraklama)

Özgürlük sizin doğuştan gelen hakkınızdır, ruhunuzun hakkı ve sizin insan hakkınızdır, ve dünyanın her yanında ve Gaia'nın kendisinde de bu özgürlük ayaklanması meydana gelirken, ben size soruyorum, hazır mısınız? Onu düşünmeyin, değişiklik olsun diye. Onu düşünmeyin; sadece hissedin.

(duraklama)

Makyo'yu aşın.

(duraklama)

Bu Ben'dir. Bu Ben'im'dir.

(duraklama)

Hadi derin bir nefes alalım...

Gerçek Özgürlük

Varlığınızın doğası, doğası gereği, siz özgürsünüz. Bu sadece biraz çarpıtıldı, biraz kapana kısıldı. Benim en büyük sevincim kendilerini özgür kılmaya çalışan insanlarla çalışmak, çünkü, öyküyü duymuş olabileceğiniz gibi, ben kendi kristal zindanımda 100.000 yıl kapana kısılmıştım. Gerçekten. Ve eğer bu öyküyü duymadıysanız seve seve tekrar anlatırım. (kahkahalar)

Ama sevgili dostlar, bu benim sevincim, ve insanlar, bireyler özgür olmak istedikleri zaman bunu duyumsayabiliyorum. Eski biçimlerden, tarzlardan bıktıklarını, ama gerçek özgürlükle ilgili korkularını ve kuşularını da duyumsayabiliyorum. Ve genelde olan şudur, bu insanlar bir orta ya da nötr duruş üstleniyorlar. Özgürlük arzusunu hissetmeyi sürdürmelerine izin veriyorlar, ama olmasına aslında izin vermiyorlar. Aslında her gün, yaşamlarında belki de özgürlükle ilgili bir keşif yapacaklarını düşünerek uyanıyorlar, ama onlara küçük ve önemsiz ya da gerçekten anlamsız özgürlükler veren bir yolu takip ediyorlar.

Biz burada gerçek özgürlükten, gerçek egemenlikten söz ediyoruz. Bu, bazı şeylerden vazgeçersiniz anlamına gelir. Bu, şeyler değişecek anlamına gelir, besbelli. Bu, insanlığınız, her ne kadar özgürlük istese de, belli şeyler neden oluyor diye yakınacak ve bilmek isteyecek anlamına gelir. Ama nefes aldıkça, bunların hepsinin sizin tarafınızdan yaratıldığını farkedersiniz. Hepsi

gerçek anlamda özgür olma işleminin parçasıdır – eğer özgürlük istiyorsanız. Eğer gerçekten özgürlük istiyorsanız.

Ben hâlâ Dünya'nın, genel olarak insanların, çoğunluğun özgürlük isteyip istemediğini sorguluyorum. Bilmiyorum. Onların daha fazla zevk istediklerini düşünüyorum. Birazcık daha konfor istediklerini düşünüyorum, ve birazcık daha kabul görmek istediklerini düşünüyorum. Ama özgürlük? Bilmiyorum.

Siz, sevgili Şambra, özgürlük için herşeyi göze aldınız, onun için herşeyi göze aldınız. Yaşamlardır onun peşindediniz, ama bazı eski engellere çarpıp duruyorsunuz – sorumluluk için gerçekten hazır olup olmadığınızı merak eden, ve gerçekten kendinize güvenip güvenemeyeceğinizi merak eden veçhelere (çarpıyorsunuz). Tüm tarihsel kanıtlar, kendinize güvenemediğiniz gerçeğine işaret ediyor. Eski programlanmaların, eski altyapının ve deneyimlerin tümü, “Bunu her yaptığımda kazık yiyorum” diyor.

Peki ne olur? Gider yeni ve farklı olduğunu düşündüğünüz bir şeyi dener ve tepetaklak aynı kalıpların içine düşersiniz. Sonra da bazı parçalarınız, “Gördün mü, sana demiştim” der. Veçheleriniz o sözleri çok iyi bilirler – “Gördün mü, sana demiştim. Yine berbat ettin.”

Ama, sevgili Şambra, şu anda burada bütün bir varlık olarak, ruhu olan bir varlık olarak, Tanrı olarak otururken, o özgürlük seçimini yapabilirsiniz, istiyorsanız tabii. Ya da bekleyebilirsiniz. Biz bu konuşmayı bir sonraki yaşamanızda yaparız.

Nereden Başlamalı

Eğer biraz özgürlük deneyimlemeye başlamak istiyorsanız, şimdi ile bir sonraki toplantımız arasındaki zamanda yapabileceğiniz pratik şeyler var. Kendinizi özgürleştirmek için en kolay olanlardan biriyle çalışın, zamanla – bu o kadar kolay ki, çocuk oyuncağı. Zaman. Zamanlara kilittisiniz, Dünya'da zaman kullanıyorsunuz, ama bir dakikanın bir dakika olduğuna inanıyorsunuz. Onun belirlenmiş bir enerji dalgasıyla çözüldüğüne ya da boşaldığına inanıyorsunuz. Oysa öyle değildir.

Zaman bir yanılsamadır, ama muazzam bir araçtır. Eğer burada Dünya'daysanız zaman harika bir şeydir. Eğer insanlarla (bir şeyi) koordine etmeye çalışıyorsanız zaman harika bir şeydir. Biyolojiniz için bile zaman harika bir şeydir, bir noktaya kadar. Ama o öte yandan bir zindandır. Sizi özgürlükten de alıkoyar. Zaman-merkezli olursunuz. Herşey zaman üzerine kurulur. Zihin zamanı sever çünkü düzenlidir, organizedir. Çok sistematiktir. Kalıplar içindedir.

Gerçek özgürlüğünüze, zamanı aşarak başlayabilirsiniz. Ve bu arada, bu, zamanı aslında bir araç olarak kullanabileceğiniz bir durum, ama onun ötesine geçersiniz. Zaman, daha uzun zaman orada olacak (kahkahalar) insanlar onu hâlâ kullanıyor, ama diyelim ki büyük bir projeniz, bir göreviniz var, ve zamana bakıyor ve, “Bunu yetiştirmem mümkün değil” diyorsunuz. Evet yetiştirebilirsiniz. Zamanı aşarsınız. Zamanı unutursunuz. Enerjinin böyle sistematik olarak boşaldığını ya da çözüldüğünü unutursunuz. O zaman saatinden kurtulur ve, eh bu zaman değildir ama bir sonsuzluk halidir, bir açık-olma hali, ona girersiniz, ve bununla neler yaratmaya başladığınıza şaşır kalırsınız.

Eğer bir randevunuza geç kaldıysanız, zamanın ötesine geçin. Lütfen bunu yanlış anlamayın. Siz zamanı manipüle etmiyorsunuz. Bu manipülasyon olur. Siz zamanı aşıyorsunuz. Kendinizi zamandan özgürleştiriyorsunuz. Ah, ansızın özgür olduğunuzu farketmeniz bedeniniz, zihniniz, özünüz, Bilinç Bedeni'niz üzerinde çok derin bir etkisi olacak. Bu yeni bir kalıp ya da yeni bir... kalıp değil, Cauldre, ama içinizde yeni bir enerjisel dinamik oluşturacak, ve bu dinamik, “Ben özgür olabilirim” diyecek. Zaman, kendi özgürlüğünüzü geri kazanmak için yapabileceğiniz şeylerin içinde en kolay olanlardan biridir aslında.

Peki ne yaparsınız? Eh, eğer zamanı içeren bir olay varsa, derin bir nefes alır ve buradan (kalp) zamansız olma seçimini yaparsınız, ve saate de bakmazsınız. Zamanı genişletmeye ya da kısaltmaya çalışmazsınız. Bu manipölasyondur. Siz zamanın dışına çıkarsınız.

Bu gelecek ay boyunca bununla çalışmanızı, oynamanızı, deneyimlemenizi öneriyorum. Size özgürlüğün bir lezzetini tattıracaktır .

Pekâla, sevgili Şambra, derin bir nefes alalım.

Bugün çok çalışma yaptık. Bilinç Bedenleriniz bunun etkisini bu gece ve yarın hissedecek. Çok çalışma yaptık. Birkaç kez dünyanın etrafında döndük. Potansiyeller açtık. Özgürlükten söz ettik, ve onu yuvaya, size geri getirdik – kendi özgürlüğünüzü, kendi benliğinizi.

Böylece, sevgili Şambra, dolu dolu bir oturumu, faal bir ayı daha geride bıraktık, ve daha niceleri olacak. Ve bunların tümü dünyanın her yanında, ister Mısır’da ister kendi kalbinizde olmaya devam ederken, sadece derin bir nefes alın. Onunla ilgili kaygılanmaktan vazgeçin.

Birisinin dediği gibi, “Yükselişinizde gevşeyin.” Yaşamın keyfine varın. Başka birisine verebileceğiniz en büyük armağan, yaşamın keyfini çıkartmaktır.

Derin bir nefes alın ve tüm yaratımda herşeyin yolunda olduğunu hatırlayın.

Ben o Ben’im, size sevinç içinde hizmette bulunan Adamus.

Ve öyledir.

ŞAUD 8: “Kihak” KIRMIZI ÇEMBER MATERYALLERİ

(BİR SONRAKİ) Dizisi

ŞAUD 8: “Kihak”

**ADAMUS’un katılımıyla, Kanallık, Geoffrey Hoppe
Kırmızı Çembere sunulmuştur
5 Mart 2011**

www.crimsoncircle.com - <http://kirmizicember.org>

Ben o Ben'im, özgün ve asla-taklit-edilmemesi-gereken Adamus Saint Germain. (kahkahalar)

Toplantıya hoşgeldiniz, her biriniz. Bir an için, derin bir nefes alıp bir an hissetmenize verin, bu salonda enerji var. Çatırıyor. Patlıyor. Yüksek bir enerji. Elektriksel! Heyecan verici bir enerji. Onu hissedebiliyor musunuz? Yoğun. Havada. Havadaki tüm moleküllerin arasındaki alanda. Her yerde.

Bu, bir araya gelip toplandığınız zaman olur. Bir an için kuşkuyu askıya aldığınızda olur. Az önce yaptığınız konuşmaları dinledim de – kuşkuyu gidermek, yok etmek için bir uygulama yapılabilseniz, harika olmaz mıydı? (izleyiciler bu görüşe katılır) Bir an için hayal edin, kim olduğunuzdan kuşku duymaktan vazgeçseydiniz yaşamınız nasıl olurdu... sen kim olduğun biliyorsun, dostum! Zaten biliyorsunuz, ama kuşku duyuyorsunuz. Sorguluyorsunuz. Ve bu biraz da bir oyun sanki, öyle değil mi? Gerçekten öyle değil mi? Kendinden kuşku duymak küçük bir oyun değil mi? Bunda küçük duyusal, nefsi bir şey yok mu? Ayartıcı bir şey?

KERRI: Sadece kazanabileceksem oynamaktan hoşlanırım!

ADAMUS: Kazanıyor musun?

KERRI: Pek değil.

ADAMUS: O zaman neden oynuyorsun?! (kahkahalar)

Bir an için hayal edin... bunu yapacağımı biliyordun. (birisinin yeşil leprikon (İrlanda masal kahramanı cüce cin) şapkasını alıp başına koyar, kahkahalar) Ben bugün leprikon bir kovboya benziyorum. (kameraya poz verir, kahkahalar) Gazete kupürlerinin yapıştırıldığı albüm için bunu yapmak zorundayım. Evet. Evet.

Kuşkuyu askıya alabildiğinizi ya da durdurabildiğinizi – bu bende kalacak – bir hayal edin. Bu, bir dolu enerjiyi özgürleştirir miydi?

LINDA: Daha şık bir aksesuar ister misin?

ADAMUS: Kesinlikle! Evet, bugün kendimi burada biraz çıplak hissediyorum.

LINDA: Bunu denemek ister misin? (Linda ona bir armağan uzatır)

ADAMUS: Bana mı?

LINDA: Açacak mısın?

ADAMUS: Kesinlikle. Buraya gelip de bir armağan alacağımı hiç düşünmemiştim.

LINDA: Çok mızızlanıp duruyordun. Seni uyumlama zamanının geldiğini hissettim.

ADAMUS: Mızızlanmak mı? (kahkahalar)

LINDA: Evet ya.

ADAMUS: Ben buna düşüncemi açıklamak derdim. (armağanı açar ve tepkide bulunur) Aaaa... aa, aa, ooooo! (görmek için kaldırır) Aaaa! (sallantılı bir süsü olan gümüş bir kolyedir)

LINDA: Onlar yakut.

ADAMUS: Nişanı bana takar mısın? (Linda'nın önünde diz çöker)

LINDA: Evet, evet ya, onlar yakut. Daha sonra! (kıkırdar)

ADAMUS: O farklı bir şekilde okunur.

LINDA: Ha.

ADAMUS: Ah, evet. Mücevherler. Aaa.

LINDA: Yakut!

Altın, Mücevherler & Kristaller

ADAMUS: Yakutlar, ah. Bu noktada bir dakika için konumuzun dışına çıkacağım. Biraz mücevherlerden, mücevherattan, altından söz etmeme izin verin. Ben altına bayılırım. Diğer herkes de öyle. Şu günlerdeki fiatına bir bakın!

LINDA: Bana biraz para ver, ben de sana altın vereyim. (kahkahalar)

ADAMUS: Altın, büyüleyici bir metaldir. Altın güzeldir, çünkü enerji simyacıları tarafından temelde her türlü dönüşüm işlemini dengelemek için kullanılırdı ve hâlâ da kullanılıyor. Simyacılar tarafından yumuşatmak için kullanılırdı... enerjide bir değişimin ya da simyanın meydana geldiği her sefer, altın onu dengelemenin ve tamamlamanın, keskin kenarları törpülemenin bir yoluna sahiptir. Bu yüzden simyacılar uzun bir süre altından söz ettiler. Herkes onların altın yarattığını sandı, oysa yaratmıyorlardı. Sadece işlemin bir parçası olarak altını kullanıyorlardı.

Birçok firavun ve diğer yüksek varlıklar altınla gömülürdü. Neden, yozlaşmış çocuklarının altına sahip olmalarını istemedikleri için mi? Hayır. Altın, insan biçiminden ruh biçimine dönüşmede yardımcı olduğu için, öteye geçme işleminin biraz daha kolaylaşmasına yardımcı olduğu için. Fazlasına ihtiyaç yok. Onu varlığınıza takabilir, cebinizde taşıyabilirsiniz tabii. Ama fazlasına gerek yok. Bezelye büyüklüğünde (bir parça) yeterlidir – ve sanırım bugünlerde bu büyük bir miktar – ama tüm gereken bu kadardır. Bilinç Bedeninize doğru kendi dönüşümünüzden, kendi kişisel simyanızdan geçtiğiniz bu işlem sırasında, altın, bu işlemin biraz yumuşamasına yardımcı olur.

Mücevherler. Ben mücevhere bayılırım. Kristaller. Sizler kristalin varlıklarsınız. Şu anda içinizde tam anlamıyla kristaller var. Bunlar ille de fiziksel değildir, ama ruhunuzun, bedeninizin, zihninizin sözde uyum içinde akmasını sağlayan kristalin yapılar, içinizde bu iletişim ağının olmasını

sağlayan kristalin yapıları sahipsiniz. Böylece bu kristaller (yakutları kaldırıp gösterir) az çok Bilinç Bedeninize hatırlatmada bulunurlar.

Kristaller bir noktada muazzam miktarda enerji içeriyordu. Meleksen varlıklar yaşam-biçimi enerjisiyle Dünya'yı tohumlamaya geldiklerinde, kristalin enerjiyi de getirdiler. Bu, fiziksel kristaller anlamına gelmiyor – sonradan fiziksel kristallere dönüştürüldüler – ama bunlar enerjisel kristalin yapılarıdır.

Gaia, Yeryüzü tarafından yaratılmış olan kristaller tam anlamıyla muazzam miktarlarda enerjiler içeriyordu. Özellikle Atlantisliler – bunu nasıl derdiniz – bu kristallerin kendi enerjilerine uyumlanarak ses vermesini ya da rezonansa girmesini, titreşmesini nasıl sağlayacaklarını biliyorlardı, ve bu şekilde, sizin şimdi elektriği kullanmanız gibi (kristalleri) enerji sağlamak amacıyla kullandılar. Elektrik oldukça ilkel, kaba (bir enerji), ama gerçek şu ki, Yeryüzü kristallerinin enerjileri uzun zaman önce (burayı) terk etti. Ama o geri geliyor.

Aslında kristaller, sizin gibi bireyler tarafından taşındıklarında, Yeni Enerjiyi kendine çekmek için – doğru insan tarafından taşındığında – aslında kristalin biçiminize bir hatırlatıcıdır, ve enerjilere bir hatırlatıcıdır. Ben şu anda uzun uzadıya farklı kristallerin anlamlarına, farklı yarı-değerli taşların anlamlarına girmek istemiyorum, çünkü bunu herhalde kendiniz de anlayabilirsiniz. Bu kristaller, yakutlar ve pırlantalar ve safirler ve tüm diğerleridir. Önemli olan, onların artık o enerjiyi içermedikleridir. Altın da öyle, bir enerji içermiyor, ama sizinle birleştiğinde denge sağlar, akış sağlar ve ayrıca muhteşem görünür. (kahkahalar)

Kuşkuyu Salmak

Pekâla, kuşkuya geri dönelim. Derin bir nefes alıp kim olduğunuzla, ne yaptığınızla ilgili sahip olduğunuz o kuşkuyu salabildiğinizi bir hayal edin. O kuşkuyu ne yaratıyor? Onu sürdüren nedir? Geçmişiniz, kendi tarihiniz, "Hayır, sen sadece bir insansın. Sadece aşağılık birisin. Yanlışlar, hatalar yaptın" gibi hatırlatmalarda bulunan beyin denen o zihinsel çöplükteki düşünceler. Zihin onları hata olarak nitelendirir, oysa değildirler. Sadece deneyimlerdir.

Peki ya... ya biz... merhaba sevgili varlık, evet. (Kuan Yin'in bir resmini alır) Biz birlikte güzel zamanlar geçirdik. Bu da başka bir öykü. (bazı gülüşmeler)

Peki ya derin bir nefes alıp da kuşkuları salabilseydiniz (ne olurdu)? Bunu gerçekleştirmende sana engel olan nedir, Kerri?

KERRI: Zihnim mi?

ADAMUS: Suçu zihnine mi atıyorsun? Hayır, sen. Sen. Onu sen engelliyorsun. Peki bir derin nefes alıp da o kuşkuları bırakabilseydin, ne olurdu?

KERRI: Bundan hoşlanırdım.

ADAMUS: Tamam, hadi yapalım. Hep birlikte yapalım. İnanılmaz olan, kim olduğunuzu biliyor olmanız. Gerçekten biliyorsunuz. Ve sonra, tıpkı San Fransisko'ya inen sis gibi kuşku geliveriyor ve siz de bilmiyormuş gibi davranıyorsunuz. Belki de başkalarının sizi küçümseyeceğinden korkuyorsunuz. Eh, onlar nasıl olsa bunu yapıyorlar, onun için sadece derin bir nefes alın.

Bunu birlikte yapalım. Derin bir nefes alın ve o kuşkuyu salıverin.

O artık size yakışmıyor. Mücevherler size çok daha fazla yakışırdı. Kuşku, yeni Bilinç Bedeninizle rezonansa girmiyor. Gerçekten girmiyor. Kuşkunun gerçekten onun içinde yeri yok. Yani siz bir dönüştürücü olabilirsiniz, şu anda üzerinizde altın olsun ya da olmasın. Tüm o kuşkuyu saf bir

enerjiye dönüştürebilirsiniz. Yanlış yaptığınızı düşündürten ya da kötü yaptığınızı düşündürten tüm o anıları sadece deneyim enerjisine dönüştürebilirsiniz.

En sevdiğim şeylerden biri de, uyanıştan ya da yükselişten, aydınlanmadan geçen bir insanın yaşadığı o “haa” anları. Şeyleri anlamlandırmak adına birçok yaşam boyunca mücadele ettikten sonra, en sonunda şeyleri burada asla anlamlandıramayacaklarını farketmeleri. Anlamlandıramazsınız. Bu özgürleştiricidir. Onu hiç anlamlandıramayacaksınız, asla. Onun için bunu yapmaya çalışmaktan vazgeçin, lütfen. Gençken olmuş bir şeyi asla anlamlandıramayacaksınız; geçmiş bir yaşamı asla anlamlandıramayacaksınız. Veçheleri asla anlamlandıramayacaksınız, onun için bunu yapmaya çalışmaktan vazgeçin. Onlar, anlamlı olsunlar diye tasarlanmadılar. Zihinsel olarak anlaşılacak üzere tasarlanmadılar. Bu bir deneyim olarak tasarlandı. Böylece arada bir ansızın şu büyük “Haa”ları yaşayan inanılmaz varlıklar oluyor. “Haa, bu sadece bir deneyimmiş. Doğrusu yanlış yokmuş. Ben bunu psikolojik açıdan, ders kitabı bağlamında asla anlamayacağım.” Onu o açıdan anlamak istemeyin, çünkü o zaman deneyimi kaybedersiniz.

Hadi birlikte derin bir nefes alalım.

Artık kuşku duymanız gerekmiyor. Bu, Ben o Ben'im'dir. Ben'im'de kuşkuya yer olduğunu mu sanıyorsunuz? (kisa bir duraklama) Bunu düşünüp taşınmanız gerekmemeliydi! (kahkahalar) Kesinlikle yok. Kesinlikle yok.

Sevgili Şambra, hepiniz, izlemekte olan hepiniz – evet, sizleri buradaki alana davet edeceğiz. Arada bir, bu dünya çapındaki aileyi kaale almadığım için Eesa'lı Linda tarafından suçlanıyorum, ve bu bugün sadece burada bulunan insanları aşacak. Birkaç dakikaya kadar size küçük bir sürprizim olacak. (birisi “eyvah” der, Adamus güler)

Pekâla, sevgili Şambra, siz çetin bir yol seçtiniz. Bu güzel bir kitap adı olurdu. (Şambra, “Evet ya!” der) Evet ya, ciltlerce kitap. Güzel bir uygulama başlığı. Evet, kesinlikle. “Çetin Yol.”

Siz bu çetin yolu seçtiniz. Tanrı'yla, Dünya'yla, başka insanlarla ilişkinizi anlamaya çalışarak birçok hayat yaşadınız, ve sonunda kendinizi çok adadığınız, çok tutkulu olduğunuz o noktaya geldiniz ve dediniz ki, “Tüm istediğim bu. Ben Tanrı'yı hatırlamak istiyorum, o her ne ise.” Hemen hepiniz – hayır, burada bulunan her biriniz, bizi dinlemekte olan her biriniz, Ruh'u yeniden bilmek için kendine o derin sözü verdi. Bir Ruh olduğunu biliyorsunuz, adına her ne demek istiyorsanız – Sonsuz Olan, Kaynak – onun olduğunu biliyorsunuz. Onu neredeyse hissedebiliyordunuz, neredeyse duyumsayabiliyor ve deneyimleyebiliyordunuz, ama sonra çok hayali oluveriyor. Sanki uzaklaşıp yok oluyor. Ama siz tutkuyla peşinden koşuyorsunuz, ve dediniz ki, “Başka hiçbir şey önemli değil,” ve haklısınız. Kesinlikle haklısınız. En sonunda, başka hiçbir şey önemli değil.

İnsanlar, bir bakıma, başka önemli şeyler olduğunu düşünerek kendi dikkatlerini dağıtıyorlar. Dikkatlerini dağıtıyorlar, ve bazen aslında kendi arayışlarının, arkadaşlarının, ailelerinin epey keyfine de varıyorlar, ama en sonunda, hatırlamaktan başka hiçbir şeyin önemli olmadığını her biriniz biliyorsunuz. Herşey buna indirgeniyor.

Dediniz ki, “Neye mâl olursa olsun.” Biz burada Hannibal ile birlikte bu konuda bir şarkı söyledik, “Neye mâl olursa olsun,” (4 Eylül 2010 Şauduna göndermede bulunur) ve yaptınız. Çok şey feda ettiniz. Muazzam şeylere katlandınız. Çok şey üstlendiniz, aslında sadece kendiniz için de değil, ama başkaları için – başka insanlar için, tanıdığınız ve sevdiğiniz insanlar için, insanlık için, meleksel aileleriniz için üstlendiniz. Muazzam miktarlarda üstlendiniz, ve ben, bu hepiniz için çetin bir yol oldu, diyorum.

Şeyler Değişiyor

Farketmiş olabilirsiniz – farketmişinizi, hissettiğinizi biliyorum – bu değişmeye başlıyor. Çok farklı yollardan aydınlanmaya başlıyor. Şükür ki, eskiden yaptığınız gibi kendinize ıstırap çektirmiyor, o kafa karışıklığını ve kuşkuyu yaşatmıyorsunuz. Şükür ki, yükselişinizde, uyanışınızda gevşiyorsunuz. Umarım, “Bu nasıl olsa olacak” diyen Kuthumi’nin ve Tobias’ın sözlerini duydunuz. Siz zaten oradasınız. Siz zaten yükseldiniz. Siz zaten kendi Üçüncü Çemberinize ya da kendi egemenliğinize, bağımsızlığınıza ulaştınız, ve şimdi sadece oraya nasıl ulaştığınızı deneyimliyorsunuz. Ve bu aslında eğlenceli olan kısım, çünkü istediğiniz herhangi bir şeyi seçebiliydiniz. Bana o kuşku dolu bakışlara bakıp, “Gerçekten mi, Adamus?” diyorsunuz. Bir dakikaya kadar bundan söz edeceğiz.

Böylece, sevgili Şambra, farketmeye başlıyorsunuz. Bu değişmeye başlıyor, ve hepimizin bunun gerçekten olmasına izin vermesi için en iyi zaman şimdidir.

Sevgili Linda, bunca yıldır kilo sorunuyla uğraşan Şambra için, uyanmakta olanlar için (kilo sorununun) neden birdenbire giderek kolaylaştığından, değiştiğinden söz etti. Eh, bir şeyler oluyor. Siz bedeninizi, eskiden olduğu gibi cezalandırmıyorsunuz; onu seviyorsunuz. Şimdi, bazılarınız bir diyeteye başlayabilir, ve Tobias’ın diyetlerle ilgili ne söylediğini biliyorsunuz. Ben bu konuda Tobias kadar tutucu değilim, ama “Ben şimdi kilonun azalmasına izin vereceğim” diyerek başlıyorsunuz. Ve bakın, garip bir şey olur. O diyeti yaklaşık 30 gün sonra bırakırsınız ve kilo az çok kendi başının çaresine bakar. Evet, inişler çıkışlar olur ama bedeniniz birdenbire ayarlanıverir. Bedeninizin, kıtlık ya da açlık olabilir düşüncesiyle ya da, bilirsiniz, o duygusal desteği gereksindiği düşüncesiyle bir dolu ekstra ağırlığı taşıması gerekmiyor. Kilo gitmeye başlar, ve dersiniz ki, “Amm da kolaymış yahu.” Eh, bu noktaya gelebilmek için içinden geçtiğiniz şeyleri bir düşünün, ama, evet, kolaylaşıyor. Kolaylaşıyor. Beden kendini nasıl besleyeceğini bilir.

Enerji sistemleriniz, hepsi değişiyor. Kendinizle ve diğer herşeyle birbirine bağlı olma biçiminiz, tümü değişiyor, ve gerçekten de kolaylaşıyor.

Mizah duygusu. Sizler, insanlar, Şambra, on yıl önce bu kadar komik değildiniz. (kahkahalar) Çok şükür ki, Tobias çok daha sabırlıydı. Ama siz gerçekten gergindiniz, gerçekten fazlasıyla ciddiydiniz, oysa şimdi hemen her şeye gülebiliyorsunuz. Neden? Çünkü aslında her şey az çok komik de ondan. (yoğun kahkahalar) Gerçekten öyle. Ve siz kendinize gülebiliyorsunuz, şükürler olsun, çünkü ben uzun zamandır buna gülüyordum, (kahkahalar) ve nihayet birlikte gülebiliyoruz! (salak bir peruk takmış olan Sart’a gelir) İşte bu, keyif almanın, sadece keyif almanın bir örneği! (yoğun kahkahalar)

Böylece kendinize, çevrenizdeki dünyaya gülebiliyorsunuz, ve bu işi çok daha kolaylaştırıyor, ve... (Adamus birini öper)

ŞAMBRA (hanım): Teşekkür ederim!

ADAMUS: Bu işi çok daha – pardon, pardon, özür dilerim, özür dilerim... (oturanların arasından geçer) evet, tamam, evet – çok daha kolaylaştırıyor. Bunları gündeme getiriyorum çünkü, evet, değişiyorsunuz. Bilin ya da bilmeyin, bundan hoşlanın ya da hoşlanmayın, değişiyorsunuz. Enerjilerinizin bir Bilinç Bedeni olarak, bir bir varlık olarak, bir egemen, bağımsız varlık olarak birleşmesine izin veriyorsunuz. Zihin çalışma biçimini değiştiriyor. Lütfen deliriyor musunuz diye kaygılanmaktan vazgeçin. Delirmiyorsunuz. Tüm sistemleriniz değişiyor.

Şimdi şuraya gidip tam olarak neler olduğunun diyagramını çizmeye başlayabilirdim ama yapmayacağım. Neden? (Çünkü) değişmeye devam ediyor. Ayrıca bu çok zihinsel olmaya başlandı ve ayrıca siz o zaman sistemi kontrol etmeye kalkardınız. Bir bakıma, bilmemek daha iyidir; onun olduğunu bilmek, ama hangi enzimlerin ne tür enerjilere dönüştüğü hakkında kaygılanmamak. Farketmez. Gerçekten farketmez.

Şu anda burada oturuyorken sizinle, sizin izninizle – belki de değil – az çok oynadığımızı, ve bunu yaparken de şu anda DNA’nızı gıdıkladığımızı biliyor musunuz. Evet, biz DNA’yı gıdıklıyoruz. Ve o

arada bir güzelce gıdıklanmayı gereksiniyor çünkü değişiyor, dönüşüyor. Patlıyor, çok iyi bir biçimde. Kendi eski kutusunu, eski yapılarını ve unsurlarını kırıp çıkıyor, ve şu anda evrimleşiyor. Açılıyor, ve aslında bununla ilgili ne kadar az şey bilerseniz, o kadar iyi, çünkü aksi halde gidip diyagramlar çizmeye ve kitapları yutup araştırmalar yapmaya başlar, sonra da tümüyle kuşkuya düşer ve bunu ıstıraplı bir hale sokarsınız. Bu zaten oluyor.

Değişime İzin Vermek

Böylece bu değerli ânı hepimiz için kullanalım ve sadece izin verelim. Bırakın gelip de sizi biraz gıdıklayalım ve siz de kendinizi gıdıklayın. Kendinizi bilinciniz yoluyla, kalbiniz yoluyla gıdıklayın, ve bunu yapmanız gerçekten bedeniniz, zihniniz, ruhunuz arasındaki, sizinle veçheleriniz arasındaki iletişim ağını uyarır. Veçhelerin zaman zaman iyi bir gıdıklanmaya ihtiyacı vardır.

Derin bir nefes alın. Bu ne anlama geliyor? Sadece olmasına izin verirsiniz. Bununla eğlenin. Ve bir dolu yapısallık olmadan – ki farkediyorsunuz, biz zikir falan yapmadık, mum yakmadık, çünkü Linda buna izin vermiyor, başka bir şey yapmadık - bu güvenli alanda bunu gerçekleştirirken doğal bir işlemin sadece olmasına izin veriyoruz.

Böylece, derin bir nefes alırsınız, Ben o Ben'im'in nefesini, ve olmasına izin verirsiniz.

(Adamus derin bir nefes alır) Ahh! Bir dolu hokus pokusa gerek yok. Bir dolu şifaya gerek yok burada.

(duraklama)

O sadece olur. Ve işte bu, yaşamınızın her günü bu kadar basittir. Sadece derin bir nefes alır ve kim olduğunuzu olmanıza izin verirsiniz. Ne inanılmaz bir şey.

O kuşku içinize süzölmeye başladığında, puff. Ama hayır, derin bir nefes alın.

Ve biliyor musunuz, bunu yaptığınız zaman – onu düşünmeniz bile gerekmiyor – ama o herşeyden önce, içinizdeki o doğal dengeleme sistemini uyarır. Ve o doğal dengeleme sistemi toksinleri temizlemeye başlar; tıkalı enerjileri dönüştürmeye başlayarak hareket etmelerini sağlar; bastırılmış enerji ve anıları değiştirmeye başlayarak onların şimdi deneyim haline gelmesini sağlar – ve bunların tümü hiçbir şey yapmak zorunda olmadan gerçekleşir.

Siz kendinize inanılmaz bir yapı inşa ettiniz, beden/zihin/ruh, ve şimdi buna Bilinç Bedeni deniyor. O bununla başa çıkar. Sadece, bunu daha yumuşak gerçekleştirebilmesi için onu (Bilinç Bedenini) onaylamanızı gereksinir. Çiçek açabilmek için, sadece sizin o aamyo ânında olmanızı gereksinir.

Bu sanki tavanı, çatıyı söküp de güneş ışığının içeri girmesini sağlamak gibidir, ama bu durumda, güneş sizsiniz. Siz sadece onu açmış olursunuz. Artık o oyunu oynamak zorunda değilsiniz, tabi istemediğiniz sürece. Bedeniniz, şu anda, toksinleri temizliyor – fiziksel hastalıklara ya da ağrıya/acıya neden olmuş toksinleri. Zihniniz, Eski Enerji inançlarını temizliyor – ve inanın bana, orada bir dolu eski inanca sahipsiniz – ama o bunu doğal olarak gerçekleştiriyor. Doğal olarak gerçekleştiriyor.

Siz her bir parçanızı yeniden dengeliyor ve Yeni Enerjiyi içinize alıyor, onu kendinize çekiyorsunuz – Yeni Enerji ki, o o eski titreşimsel enerjinin aynısı değildir. Bu şu anda oluyor. Bu küçük gıdıklama seansı sırasında, hemen şimdi oluyor.

Bu inanılmaz değil mi? Bunun böyle olması gerekmiyor muydu? Araştırmalar yapan ve kurslara katılan ve az biraz daha inceleyenleriniz, bunları başarı derecesi değişen şekillerde gerçekleştirdi, ama sonunda biraz da düş kırıklığına uğradı. Ve sonra ne olduğunu biliyorsunuz – yardımsever insanlar olduğunuzdan – sınıflara katılıp araştırıp öğreniyorsunuz, ve size söz verilen sonuçları ya

da beklediğiniz sonuçları alamıyorsunuz. O zaman ne yapıyorsunuz? Kendinizi suçluyor ve diyorsunuz ki, “Gördün mü, bir yanlışlık var. Anlamamışım. Bahse girerim ki diğer herkes anladı, ama ben anlamamışım.” Ve ne yapmanız gerekiyor diye düşünüyorsunuz? Gidip biraz daha fazlasını öğrenmek.

Böylece bu bir döngü oluşturuyor. Pek de buna değer olmadığı kalıbını oluşturuyor – yeterince akıllı olmadığınız, yeterince ruhsal olmadığınız, yeterince değerli olmadığınız, her ne ise – ama, “Biliyor musun, bu sınıf bana göre değil,” ya da “Bu sınıf, varlığımla yankılanan bir enerjiselliğe sahip değil” demek yerine, kendinizi suçluyorsunuz. Ben şimdi o sınıfa ya da kursa ya da kitaba sinirlenin demiyorum, ama ona bir bakın diyorum. Kendinizi suçlamaktan vazgeçin. O eski kalıplara girmekten vazgeçin.

İşte bu, hemen burada bu güvenli ve güzel alanda (olmak). Bir nefes alırsınız. O Ben'im'dir. Bu o yalın, yalın, yalın gerçektir. O yalın gerçek, bu kadar. Ah!

Hadi birlikte güzel derin bir nefes alalım.

Nefes almak, biraz su ve biraz şarkı söylemek. Harikadır.

Böylece, sevgili Şambra, siz çetin bir yol izlediniz. Bu ana yol ya da yan yol bile değil; daha az kullanılan bir yol bile değil; sadece çetin bir yol. Ama şu anda, bulunduğunuz yerde, ben değişimler görüyorum. Bunu daha kolaylaştıracağınızı görüyorum. Ben – hepiniz için – daha genç, daha diri enerji, gibi şeyler görüyorum; özden gelen daha dinç bir enerji, ve bu sonuçta yüzünüzde ve bedeninizde ve ruhunuzda görünecek, ama, o daha gençliğe özgü dinç enerji ortaya çıkıyor.

Ve şu korku şeyinden vazgeçeceğiniz bir enerji bu. O korku şeyi, uyanıştan geçen birçoğunuz için bir sorun, ama çoğunuzun şimdilerde keşfettiği gibi, o korku da – o içsel korku – sanki gidiyor görünüyor. Hâlâ dışsal bir korku var, çünkü tüm çevrenizdeki dünyayı hissediyorsunuz. Orada büyük bir korku hakim, ama o size ait değil. O size ait değil. Onu duyumsayabilirsiniz, hissedebilirsiniz, farkedebilirsiniz, ama sahiplenmeniz gerekmiyor.

Hatta – birçoğunuz beni çok etkiledi – depresyon dediğiniz şeyin düzeyi bile yok olmaya başlıyor. Depresyon biraz da uyanışın doğal bir sonucudur, çünkü siz bir boşluk yaratıyorsunuz. Değişimden geçtiğinizde, bir dolu karmaya sahip olup da bu yaşam yolunda sıkışmış o eski insan olmaktan çıkma işleminden, o simya işleminden geçerken bunu (o eski insan olmayı) salıverdiğiniz zaman, bir boşluk yaratılmış olur. Zihniniz bunu depresyon olarak yorumlar. Oysa değildir. Bir değişimdir. İçsel olarak derin düşünme zamanıdır. Muazzam bir arınma, salıverme zamanıdır, ama siz bunun ötesine geçiyorsunuz. Ve aslında Dünya'daki hayatın tadını çıkarmaya başlayacaksınız, ve neden olmasın? Neden olmasın?

Bugünün Konukları

Hadi derin bir nefes alalım, ve küçük bir grup benden bugün buraya gelebilmeyi talep etti. Onların her birinin Dünya üzerinde tek bir yaşamı oldu, ve bu onların ilk yaşamıydı. Tek yaşamı olanlar. İlk kez (yaşam sahibi) olanlar. Her biri fiziksel bedenlerinde 20'li yaşlarında öterek kendi alemlerine döndüler; 20 ila 29 arasında gittiler, yani oldukça genç yaşta. Buraya davet edilmiş olanların hepsi bir dakikaya kadar burada olacak – her iki cinsten de bu arada, dünyanın her yanından farklı uluslararası geçmişlere sahipler – ve bugün altısı bize katılıyor, iyi bir nedenden ötürü.

Ve o iyi neden de, zamanı geldi, Profesör hazırlıksız küçük bir sınav yapacak. Onların soruları var ve sizin de yanıtlarınız, umarım. Sorular önceden hazırlandı. Kapalı zarf içinde Linda'dalar, o zarfı ortaya çıkartabilirsen. Linda kendi gözleriyle onları görmedi. Sorular Cauldre tarafından daktilo edildi, ama hatırlamasın diye biz uygun bir biçimde belleğini sildik.

Bunlar uygun sorular, ve biz bu soruları sorsunlar diye bu grubu buraya getiriyoruz, yanıtlarınızı hissetsinler ve duyumsasınlar diye, çünkü bunlar çok geçerli sorular, çok, çok geçerli. Özellikle de, Dünya’da sadece tek bir yaşamı olmuş varlıklardan geldiği için geçerliler, çünkü belli şeyler (bu varlıkların) akıllarını karıştırmış, kafalarını bulandırmış, ve bugün bazı yanıtlar alabilmek için burasının iyi bir yer olacağını hissetmişler.

Böylece ben, şu anda başka alemlerde var olan, çoğu başka bir yaşam için geri gelme hazırlığı yapan bu altı varlığı buraya davet edeceğim. Ve Linda’dan soruları okumasını, ve izleyiciler arasından da gönüllüler rica edeceğim. (Linda’ya söyler) Yani sen her iki şeyi birden yapacaksın.

LINDA: Ay, çok heyecanlıyım.

ADAMUS: Evet. Ve ben hepimizin gerçekten, gerçekten yanıtı hissetmenizi – ne cevap vereceğinizi hissetmenizi – istiyorum, çünkü sanıyorum içgörülerinizin bazısından siz de etkileneceksiniz, yalnızca burada bulunan varlıklara yardımcı olmayacak, ama gerçekten etkileneceksiniz de. Bu varlıkların – burada bulunan bu altı varlığın – her biri, yaşamı oldukça erken terk etti, insani açıdan, 20’lerinde. Başa çıkmak onlara fazla geldi.

İlk kez buraya gelenler için burada kalmak, burada olmak, çok, birçok durumda zordur. İnsan bilincindeki baskı şu anda çok güçlü, ayrıca Gaia’nın gidiyor olmasının da etkileri var. Gaia’nın gitmesiyle birlikte topraktaki birçok Eski Enerjinin, eski kemiklerin gitmesinin de etkisi var. (Ortalık) yoğun. Çok, çok yoğun.

Şimdi, buraya ilk kez geliyor olsaydınız bu neye benzerdi, bir hayal edin. Çoğunuz binlerce kez burada bulundunuz – çok kez – ama bunun sizin ilk seferiniz olduğunu hayal edin, ve birdenbire o tüpten, o borudan aşağıya inip geliyorsunuz. Bizim eglendra dediğimiz şeysiniz, yani fiziksel bedene doğmak üzere olan bir melek, ve birdenbire o tüp ya da boru tarafından emiliyorsunuz.! Rahime yolunu bulmaya çalışan yüzlerce, binlerce başka varlıkla birlikte aynı anda o tüpte yuvarlanıyorsunuz! Bulabildiğiniz bir rahime tutunuyorsunuz! (yoğun kahkahalar) “Bu aile mi, yoksa şu mu olacak? Kiminle birlikte olacağım?!” Pat! Ansızın, oradasınız. Aaaa... (izleyiciler “Lanet olsun!” der) Evet, teşekkür ederim. (kahkahalar) Bu tür sözleri söylememe artık izin yok – lanet olsun! – ama siz söyleyebilirsiniz. İstedığınız zaman söyleyebilirsiniz.

Soru 1

Böylece ansızın fiziksel bedeninin içindesiniz, “Aaaa!” ve özellikle de bu sizin ilk seferinizse – hayret verici, şok edici, inanılmazdır. İşte bu yüzden birçoğu 30 yaşını geçemedi.

Pekâla, sorulara geçelim, Profesörün hazırlıksız sınavına, ve sizin makyoyla mi yoksa aamyoyla mi dolu olduğunuzu görelim.

Tamam, evet. Lütfen o Adamus ödüllerini hazır edin. Evet, tamam. Sorular.

LINDA: Hazır mısınız?

ADAMUS: Koşu ayakkabılarını giymiş! Bu ne kadar insanca? Peki, ilk soru... ve mikrofon gerekecek.

LINDA: Daha değil. Ben okurken değil.

ADAMUS: Sırayla.

LINDA: Evet ya.

ADAMUS: Hazır mısınız?

SORU 1 (Linda okur): Son enkarnasyonumda (bedenlenmemde) neden hep çok yorgundum? Semavi alemlere geri döndüğüm zaman, o yorgunluk hissi geçiverdi.

ADAMUS: Pekâla, bugünkü melekler açık oturumumuzdan güzel bir soru. “Neden hep çok yorgundum?” Lütfen bir gönüllü bul, elini kaldırmayan herhangi biri. (kahkahalar)

LINDA: Aa, geç kaldım.

DAVID: Düşünmeye fazla zaman ve enerji harcamış.

ADAMUS: Güzel. Düşünmeye fazla zaman ve enerji harcamış. Evet. Bu iyi. Bir Adamus Ödülü alacaksın.

LINDA: Başka birini seçeyim mi?

ADAMUS: İstedğini. Arkada oturanlar, ellerinizi kaldırın. Bu varlık neden hep yorgundu?

JANE: Bilinç çok yoğun olduğu için.

ADAMUS: Evet. Vay, buraya kadar güzel gitti. İki de iki. Mükemmel. Taa arkaya.

ŞAMBRA 3 (bir bey): Çünkü onlar insanlığa bağlandılar, ve zamanın bu noktasında insanlık, gezegende şeylerin olma biçiminden bıkip usanmış halde.

ADAMUS: Evet, güzel. Mükemmel. Teşekkürler! Teşekkürler, ve kitle bilinci şu anda yorgun. Kitle bilinci gerçekten yorgun, ve yorulduğunuzda ne olur biliyor musunuz? Eh, huysuz olursunuz, hırçın olursunuz, bedeninizde, hayatınızda olmak istemiyormuş gibi hissedersiniz. Peki, kesinlikle. Bir tane daha. Bir tane daha. Hep yorgun hissetmek.

ŞAMBRA 4 (hanım): Başkaları senden besleniyordu.

ADAMUS: Evet, mükemmel, mükemmel. Mükemmel, mükemmel.

LINDA: Aa, sen SES’i (Cinsel Enerjiler Okulu) almışsın.

ADAMUS: Mükemmel. “Baskaları besleniyordu.” Tüm yanıtlar doğru. Teşekkür ederiz. Teşekkür ederiz, Linda. Tüm yanıtlar doğruydı, ve fiziksel bedenin içinde olmanın yorucu bir deneyim olduğunu çeşitlendiriyordu. Bu şu anda doğal değil. Bu sizin doğal haliniz değil. Siz uyum gösterdiniz. Hepiniz bir beden içinde nasıl olunacağını ve sizin yıllarınıza göre 80, 90, 100’e kadar nasıl tutunacağınızı öğrendiniz, ama ilk kez buraya gelen bu varlıklar için (bu durum) onların enerjisine dayanılmaz acılar verir. Artı, diğer insanlar da onlardan besleniyordur. Artı, o örtücü katman, kitle bilincinin o sisi de devrededir. Artı, insan gerçekliğindeki enerji sistemi, fiziksel olmayan alemlerdeki enerji sistemlerinden çok farklı biçimde çalışır. Böylece tüm bu güçler birleşir ve çok yavaş hareket eden, ağıdalı ya da tıkalı bir enerji yaratır.

Peki çözüm nedir? Hiç bedenlenmemek. Güzel yanıt. (kahkahalar) Ama bakın? Buna mecbursunuz. Er ya da geç her meleksel varlık Dünya’dan geçmek zorunda. Bu fiziksel Dünya olmasa bile, başka bir Dünya olması gerekiyor, ama er ya da geç bu deneyimden geçmek zorundasınız.

Peki, o zaman başka bir yaşam için buraya geri gelecek olan o sevgili meleğimize verilecek doğru yanıt nedir? Ne yaparsınız? (izleyiciler “Nefes” der) Nefes alırsınız. Mükemmel. Nefes alırsınız.

Başka? (törlü yanıtlar ve kahkahalar gelir, birisi, “Uyumak” der) Uyumak, evet. Nefes almak. Aslında uyumak çok önemli. Uyumak gerçekten önemli, çünkü ruhsal benliğinize bağlandığınız

sessiz sakin bir zamandır bu. Ayrıca tüm gece boyunca çoklu düzlemlerde dizi dizi rüyalarından da geçersiniz. Yarım saat boyunca sadece bir rüya görmezsiniz. Bunu kim uydurdu bilmiyorum. Şu rüya araştırmacıları – birisinin onlardan yaptıkları araştırmaları değiştirmelerini istemesi gerekir.

Siz bütün gece – bütün gece – rüya görüyorsunuz, üstelik çoklu düzlemlerde. Aynı anda devam eden 30, 100 rüyanız olabilir, ama bu gerçek doğandır. Bu, gerçekte kim olduğunuzdur. Ve o dizi dizi rüyalarından geçerken aslında kendi ruhunuzu tazeliyorsunuz. Kendinizi tazeliyorsunuz. Yani buraya gelmekte olanlara verilecek yanıt evet, kesinlikle – “Nefes almak”tır.

Çok pragmatik olarak (diyeceğiz ki), gelmeden önce o lanet olası doğru aileyi seçin! Doğru aileyi – bilinçli bir aileyi, besleyici olacak ve güvenli bir enerjisel çevre sağlayacak aileyi – seçmek varken, neden biyolojinizle çerçöp içinde oynayasınız?

Ve ayrıca, seçmeyi öğrenin. Meleksel varlıklar Dünya'ya geldiğinde gerçekten çok garip bir şey olur. Ansızın, bir seçime sahip olduklarını unutuverirler! Oysa seçebilirler. Neden bu birdenbire bellekten siliniverir?

LINDA (ve izleyiciler): Neden?

ADAMUS: Neden? Çünkü bilinç o kadar ağırdır ki, ve şu olur, bilinç – bilincin kalıpları – bir seçiminiz olmadığı yönündedir. Bu aslında çok uzun zaman önce kitle bilincine programlandı. Şu anda o program değişiyor.

Onlar buraya geldiklerinde o kitle bilinci o kadar ağır, o kadar yoğundur ki, ona direnmeye çalışsalar bile o katmanlarda, kitle bilincinin hareketlerinde bir şekilde sıkışıp kalır, ve bir seçime sahip olduklarını unuturlar. Ve hepiniz, şu ya da bu zamanda, seçime sahip olduğunuzu unuttunuz. Hâlâ bundan kuşku duyuyorsunuz, ama şimdi kendinizi buna açılıyorsunuz. Pekâla, güzel. Sonraki soru.

Soru 2

LINDA: İki numaralı soru.

SORU 2 (Linda okur): İnsanlar neden gerçekten kastettiği şeyi söylemez? Sözcükleri neden o kadar örtülü?

ADAMUS: İnsanlar neden gerçekten kastettiği şeyi söylemez? Neden bir şey söylerken aslında başka bir şey kasteder? Bu ilginç bir soru, o kadar büyük bir soru ki, bugün burada bunu soran biri var. Belli ki yaşamlarında bunun bir etkisi olmuş. Evet, lütfen, mikrofonla. İnsanlar aslında neden kastettikleri şeyleri söylemez?

LESLIE: Hayatta kalma güdüsü.

ADAMUS: Mükemmel. Güzel. Bu en azından bir Ödül hak ediyor. Güzel. Hayatta kalma güdüsü, çünkü şu ara bilincin hali öyle ki, gerçekten kastettiğin şeyi söylecek olsan...

LINDA: Kimse senin gerçekten kastettiğin şeyi duymak istemiyor.

ADAMUS: Evet, evet ya. (Adamus güler) Güzel. Güzel. Tamam. Sonraki.

CAROLYN: Eski eğitimler. Bize nasıl davranılmasını istiyorsak, insanlara da öyle davranmalıyız.

ADAMUS: Evet. Yani...

CAROLYN: Hep nazik olmaya çalışmak.

ADAMUS: Nazik olmaya çalışmak. Ve Tobias'ın nazik olma konusunda ne dediğini biliyorsunuz. (Vince, "Hatırlat bana" der) Tobias nazik olmakla ilgili ne demişti?

CAROLYN: Hatırlamıyorum.

ADAMUS: Tobias bunun SES virüsünün bir parçası olduğunu söylemişti. Biliyorsun, siz cici kızlar ve cici oğlanlar olmak üzere eğitildiniz. Başka bir deyişle, "Terbiyeli ol, uyumlu ol ya da boyun eğ, ve şu küçük kutuya gir (ayak uydur)." Nazik olmak bitsin. Lütfen nazik olmaktan vazgeçin. Nazik kelimesini kullanmaktan vazgeçin.

LINDA: Ne dedin?

ADAMUS: Nazik olmaktan vazgeçin!

LINDA: Gerçekten mi.

EDITH: Ee peki ne olmamız gerekiyor, berbat biri mi? (kahkahalar)

ADAMUS: Şu 'nazik olmaya çalışmak' maskesini indirseydin, gerçekten berbat biri mi olurdu? O maskenin altında berbat biri mi yatıyor?

EDITH: Hayır, sadece sıradan biriyim.

ADAMUS: Hayır, sen sıradan değilsin. (kahkahalar) İnsanlar gerçekten kastettikleri şeyi söylemiyorlar, değil mi? (yoğun kahkahalar) Sen sıradan değilsin. Sen özelsin! Sen Ben'im'sin. Sen inanılmazsın.

EDITH: Teşekkür ederim.

ADAMUS: Evet, ve az çok da seksisin aynı zamanda. (kahkahalar) Seni daha önce duydum. Sıradan değilsin! Sıradan olmak, nazik olmaktan da beter! Birisinin, "Eh, sen sadece sıradansın" dediğini hayal edebiliyor musun? Nee??! Evet ya, işte böyle nefesin kesilir. Diyorum ki, hayır! Sıradan değilsin. Normal değilsin, ama bunu zaten biliyorsun. Ama normal değilsen, ki değilsin, bu anormal olduğun anlamına gelmez. Olağanüstü olduğun anlamına gelir. Görüyor musun, hepsi programlanma. Programlanma, programlanma.

Peki başka hangi nedenlerden ötürü kastettikleri şeyi söylemezler? Bu, bu varlığı o kadar rahatsız etmiş ki Dünya'yı terk etmiş. Son vermiş.

ŞAMBRA 7 (bir bey): Dil, konuşulan dil enerjiyi doğru olarak betimlemiyor.

ADAMUS: Doğru. Doğru. Konuşulan dil çok yetersiz, fazlasıyla yetersiz, onun için de insanlar kelimeler üretmeye çalışacaktır. Peki, iletişim kurabileceğimiz o noktaya ne zaman geleceğiz? Kuşku duymaktan vazgeçtiğimizde. Kuşku duymaktan vazgeçtiğimizde iletişim de kurulabilir, Jean, ve onlara güvendiğimizde. Bunu anladığınızı biliyorsunuz. Şimdi bunu sadece yaşayın. Bundan kuşku duymayın.

İnsanların ne kastettiğini söylememesinin başka sebepleri? Bu hileli bir soru. Ben doğru yanıtı arıyorum – benimkini. Evet?

ŞAMBRA 8 (hanım): Çünkü koşulsuz olarak sevildiklerini hatırlamıyorlar.

ADAMUS: Evet...

ŞAMBRA 8: Onun için de koşullu sevgiye konuşuyorlar. "Ne istediğimi söyleyeceğim ki ..."

ADAMUS: Kesinlikle. “Başkalarının söylememi beklediği şeyi söyleyeceğim,” ve arada bir de küçük bir sapma gerçekleştirirler. Çoğu kez de bu karşınızdakini sakinleştirmektir – tekneyi sallama, dalga yaratma – ama biliyorsunuz – ben bu tartışmaları Cauldre ile yapıyorum – bu bir yeni çağ toplantısı değil. Bu bir yeni çağ toplantısı değil. Eğer öyle olduğu beklentisiyle bunu dinliyorsanız, çok düşük kırıklığına uğrayacaksınız.

Bu bir spiritüel toplantı da değil, ve eğer buraya spiritüellik beklentisi içinde geliyorsanız, büyük bir olasılıkla ona sahip olamayacaksınız.

Bu, bilinçle ilgili, ve bu yüzden de genelde söylemek istediğimiz şeyi söyleriz, “bok”, “lanet olsun”, “kahretsin” ya da bu tür şeyleri söylememize izin verilmediği halde. (yoğun kahkahalar ve alkışlar) Ama eğer dinliyor ve...

LINDA: Bu adil değil! Bu, Marty'nin yanıtıydı ve sen onu çaldın!

ADAMUS: ve bunun, bu tür sözlerin söylenmediği spiritüel bir toplantı olduğunu düşünüyorsanız, eh, düşük kırıklığına uğrayacaksınız. Biz – biz – hissettiklerimizi söyleriz, ve bilincimiz hakkında açıkça konuşuruz, ve makyö ve tüm bu şeyler hakkında açıkça konuşur, enerjiyi hareket halinde tutarız.

Yani evet...

LINDA: Marty Ödülünü alabilir mi?

ADAMUS: O sözleri söyledin mi? (kahkahalar) Ayağa kalkmak ister misin? Ben onları duymadım, onun için sorguluyorum. Onları gerçekten söyledi mi bilmiyorum. Peki ne demiştin?

MARTY: Bok, kahretsin, lanet olsun, pislik. (kahkahalar)

ADAMUS: Bu bir Ödül hak ediyor, teşekkür ederiz. Şimdi, bunlar gerçekten o kadar kötü mü? Belki birine yönelttiğinde. Eğer deseydiniz ki... bunu ona söyler miydin (David'i gösterir), mesela?

MARTY: Hayır, onu seviyorum.

ADAMUS: Aa, işte bu gerçekten hoş. (kahkahalar) Eğer bunlar birine yöneltirse... bunlar sadece kelimeler. O kadar az anlamları var ki, ama insanlar sinirleniyor. Her neyse, ben hâlâ yanıtı almadım.

LINDA: Ha, belirli bir yanıt.

ADAMUS: Evet. Şimdiye dek tüm yanıtlar doğruydu, ama bir yanıt var ki göze çarpıyor.

LULU: Kabul edilmek.

ADAMUS: Kabul edilmek, evet. Evet, ve bu üstü kapalı söylenmişti, ama sen bu yanıt için bir Ödül alacaksın çünkü seni seviyorum, ve nazik biriyim. (kahkahalar) Ben nazik değilim, nazik olmak da hiç istemiyorum. Ben kendim olmak, ben olmak istiyorum. Gerçek olmak.

LINDA: Bunu iyi beceriyorsun!

ADAMUS: Teşekkür ederim. Böylece evet, bir yanıt.

KERRI: Çünkü kıçlarına tekmeyi yemek istemiyorlar.

ADAMUS: Eh, evet. Bu söylendi, evet, istismarı istemiyorlar, ve (onun için) uyum gösteriyorlar, genele tabi oluyorlar. Peki ama neden – hepiniz – gerçekten hissettiğinizi söylemiyorsunuz?

MARC: Çünkü kendi insan kimliğiyle özdeşleşiyorsun.

ADAMUS: Çok yaklaştın. (David, “Biz kendimize güvenmiyoruz” der) Sorun, kendinizi bilmediğinizdir. Kim olduğunuzu bilmediğin, kim olduğunuzu hatırlamadığın zaman, ne söyleyeceğini nasıl bilebilirsin? Gerçeğin ne olduğundan emin değilsen gerçeği nasıl konuşursun? O çapraşık bir hal almış.

Bu bir konuşma meselesi değildir. Buraya (kalp) ulaşma meselesidir. Kendinizi bilmezseniz, evet, ağzınızdan çıkan sözler temelde makyö olacaktır, ve sonra da insanları sakinleştirmeye çalıştığınız kalıplara düşersiniz. O korkutucu şeye düşersiniz, “Onlara duymak istediklerini söyle.” Ama aslında olan şudur, bu şeylerin tümünü içinize alırsınız. Aslında bilmiyorsunuzdur, kendi varlığınızın size söylediğinin ne olduğunu bilmiyorsunuzdur, böylece herşey karmakarışık olur. Çıkan herşey – sizin ağzınızdan değil ama insanın ağzından – temelde makyö’dür. Çapraşık bir hal almıştır, ve sonra insanlar gidip daha fazlasını öğrenirler ve kullanacak daha büyük laflara sahip olurlar. Onlar sadece daha büyük makyö boklardır.

LINDA: Ne?!

ADAMUS: Bugün bunu söyleyebilirim. Kendi gerçeğimi konuşuyorum. Bakın, sonra da o söz katmanlar edinir. İşte, sevgili dostum, insanların neden kastettiği şeyi söylememesi bundandır. Ne kastettiklerini bilmiyorlar.

LINDA: Bu bana yeterli gelmedi.

ADAMUS: Evet.

LINDA: Çok, birçok genç insanla konuştuğumdan, gözlediğim o ki, kimsenin onu (gerçeği) duymak istediği hakiki bir alan yok. Onlar için o şekilde konuşabilecekleri güvenli bir alana sahip olmak yaygın bir şey değil.

ADAMUS: Doğru. Ancak ben buna meydan okuyacağım. Kendi içinde güvende olduğunda, insanların bunu duymak istediğini görecek, duyacak, hissedeceksin. Onlar bunu duymak istiyorlar.

LINDA: Onların arkadaşlarıyla konuştun mu?

ADAMUS: Bu, bunun hemen buradaki canlı örneği. Burası güvenli bir alan ve biz açıkça konuşabiliyoruz. Birçok kelimeyi sansürlemeden dobra dobra konuşabiliyoruz. Ben birkaç kelimeyi fazla sık söyleyemiyorum, çünkü o zaman, eh, Cauldre sinirleniyor. Ama o bu kelimeleri söylüyor! (kahkahalar) Sadece benim söylememi istemiyor. Gördün mü? Pek mantıklı değil, öyle değil mi? Onun için o varlıkların erken gittiğine şaşmamalı.

Soru 3

Pekâla, sonraki soru. Bizim tümüyle farklı, başka bir konumuz var konuşacak; bu sadece ısınma faslı.

LINDA: Öyle mi?

ADAMUS: Kesinlikle.

SORU 3 (Linda okur): Fiziksel biçimimin içindeyken neden kendimi kendimden o kadar kopuk hissettim, ve neden herşeyden o kadar kopuk hissettim?

ADAMUS: Kopuk. "Neden benliğimden bu kadar kopuk, ayrı hissettim?" Bu soruda benim duyduğum bu, "benlikten." Hadi aydınlanmış Şambra'dan birkaç tane hızlı yorum alalım, neden o kadar kopuk hissettiler?

JAN: Çünkü içlerine bakmıyorlardı. Bize asla içimize bakmak öğretilmedi. Bize hep dışarıya bakmak öğretildi ve içimize bakmak hiç öğretilmedi.

ADAMUS: Evet, bu doğru – ilk kez gelenlere göre binlerce kez burada bulunmuş olanlarınız için daha da doğru – ama evet, böyle bir örtücü-katman var, "Yanıt dışarıda. Asla buraya bakma" diyen böyle bir yoğun baskı var. "Önce diğer herkesle ilgilen, git tüm o sosyal çalışmalarını yap, kendini unut." Bu garip değil mi? Diğer herkesle ilgilenmek? Ben bu konuda saatlerce konuşabiliyordum. Biliyor musunuz, gruplara belirli bir yapıyı takip etmek istediğinizi söylemek harika bir şeydir, bu ister kilise ister bir şirket ya da çekirdek aile olsun, "Önce diğer herkesle ilgilen." Hayır, hayır. Kesinlikle hayır. Bu, bu Yeni Enerjideki en büyük paradigma dönüşümlerinden biridir. Önce kendinle ilgilen, kendine bak, ve sonra sizin yaydığınız ışığı gören herkes için harikalar yaratırsınız. Bu gerçekten kolaydır.

Devam et.

ŞAMBRA 12 (bey): Sanırım bu sorunun yanıtı, Dünya'ya hoşgeldin'dir. (kahkahalar)

ADAMUS (gülerek): Evet!

ŞAMBRA 12: Son 10.000 yılın teması buymuş gibi görünüyor.

ADAMUS: Kesinlikle. Dünya'ya hoşgeldin. Bu mükemmel, ve güzel de bir özet. Bu hep böyle oldu. Sanki şu... diyelim ki öbür alemlerde şu hava kadar hafif ışık varlıksınız ve sonra ilk kez buraya iniyorsunuz. Burayı duydunuz. Şambra'nın öykülerinden duydunuz. Yeni Dünya'daki öyküleri duydunuz. Bunu öğrendiniz. Buraya gelmek üzere kendinizi hazırladınız. Birdenbire, buradasınız, ve size ne kadar çok sözünü etmiş olsalar da, ne çok şey öğrenmiş olsanız da, buraya gelene kadar anlamanız gerçekten mümkün değildir.

Dünya'nın çevresindeki bilinç bulutu şu anda öylesine ağır ki, ve herşey kim olduğunuzu unutmakla ilgili. Bu varlıklar şimdi geliyorlar, bir dolusu, ilk kez gelenler buraya gerçekten ilk kez geliyor. Onlar... onlar... doğru kelimeyi düşünmeye çalışıyorum. Onlar bunalıyorlar. Kendileriyle olan ilişkilerinin nasıl bu kadar hızlı koptuğuna şoke oluyorlar.

Hiçbir kurs onlara kendi bağlantılarından nasıl hızla koptuklarını asla öğretemezdi. Ve sonra, Dünya'nın kalıpları yüzünden, birdenbire dışarıda bir arayışa girersiniz. Bu bir kazanan-yok oyunudur, arayış deneyimi hariç. Ama o, sizin de anladığınız gibi, dışarıda değil. Bir kitapta değil. Bir tapınakta değil. Bir mantrada ya da guruda ya da herhangi başka bir şeyde değil. O hemen burada, sizin içinizde. Bu sanki sinyaller kasten karıştırılmış gibidir, sizden size olan sinyaller. Siz tüm şu parçalara ve kısımlara sahipsiniz, şu veçhelere, ve onlar birbirleriyle yumuşak bir iletişim içinde olmalılar, akmalılar, zarif, rahat olmalılar, gelen veçheler, giden veçheler, her bir veçhenin içinde siz, sizin içinizde onlar. Ama sinyaller bozuldu. Saptılar ve çarpıtıldılar.

Ve o ağ çalışması gerektiği gibi çalışmadığında... cep telefonlarınızın ağını düşünün. Birkaç küçük uyarıda, ya da İnternet ağını, sadece birkaç bit ve bayt yeterli onları kullanılmaz hale getirmek için (birisini "siktir" der) – teşekkür ederim – herşey biter. (kahkahalar) Ve Jean, bu Şaud'u epey bir edit etmen gerekebilir. O küçük sembolleri koyuverirsin.

LINDA: Uyarı işaretini.

ADAMUS: Evet. Bunun kimi kandırdığını sanıyorsun ki? O küçük garip sembolleri koyuyorsunuz.

LINDA: Eğer koydukları...

ADAMUS: Hiç de değil! Yine de siktir diyordur.

LINDA: "S"yi ve "r"yi koymazlarsa demez...

ADAMUS: Tabi tabi.

LINDA: ... ve o nokta noktayı koyarlarsa.

ADAMUS: Böylece tüm o sinyaller sapar ve karmakarışık olur. Peki sinyalleri nasıl geri getirirsiniz? (izleyiciler, "Nefes alarak" der) Nefes alarak. Aynen az önce yaptığımız gibi. Bir an durursunuz. Derin bir nefes alırsınız, "Ben o Ben'im." Tüm iletişimin – sinyallerin, kalıpların, enerjilerin ve bilincin – kendi düzenlerine geri gelmesine izin verirsiniz. Onlar nasıllını bilirler. Nasıllını bilirsiniz, izin verilirse.

Ancak, arayış içine girerseniz, kendinizi kristalleri ve çanları ve mumları ve tütsüleri ve diğer herşeyi olan şifacılarla bulursunuz. Sinyallerinizi daha da altüst ederseniz. Çünkü tüm bu sinyaller şöyle der, "Görünen o ki, patron herşeyin altüst olmasını istiyor." Onun için de az çok buna uyarlar, anlıyor musunuz; az çok dengesiz halde kalırlar. Ama sadece derin bir nefes aldığınız an, mutlak güvende olduğunuzu farkederseniz, kesinlikle – kesinlikle; siz sonsuz, ebedi bir varlıksınız – ve sinyaller dengeye geri gelmeye başlar.

Ve dengeye geri geldiklerinde, diyecekler ki, "Biliyor musun, düzensiz frekansların olduğu bu zaman içerisinde, biz bazı tıkanık enerjiler, fazlalık olan bazı enerjiler, bazı ilginç garip inanç sistemleri, sistemde yağ, beyinde delilik yarattık. Biz bunu temizleyeceğiz." Ve bunu yapar. Yapacaktır. Onu temizleyecektir – tabii ona izin verirseniz, tamir etmekten vazgeçerseniz, karmakarışık etmeyi keserseniz ve onu manipüle etmekten vazgeçerseniz ve mahallenize gelen her yeni falcıya gitmeyi keserseniz!

Gidip masaj yaptırın. Gidip kendiniz için bir şey yapın ya da sadece yürüyüş yapın ya da yeni bir araba ya da yeni bir ev ya da buna benzer bir şey alın. Evet ya. Ciddiyim. Bu size si-... ah, o gözleri hissedebiliyorum (arkasında bulunan Linda'ya göndermede bulunur; kahkahalar). Bu, sizin sisteminize yaşamak istediğinizi, ilerlemek istediğinizi bildirir, ve o da tüm hatları yeniden döşeyecektir.

Ah, buna bayılıyorum. Bunu daha sık yapma... bu kadar sık ölmek istemezsin (fiziksel-olmayan konuya hitap eder). Tamam, böyle. (kahkahalar) Sonraki soru.

Soru 4

LINDA: Tamam. Bu, 4 numaralı soru.

SORU 4 (Linda okur): Dört yaşımdan fiziksel ölümüne kadar kafam seksle meşguldu. Neden?

ADAMUS: Bunun buradan (fiziksel-olmayan konuklardan) gelen bir soru olduğuna ve buradan (izleyicilerden) gelmediğine emin misin? (kahkahalar) "Dört..." Nasıldı soru?

LINDA (soruyu tekrar okur): Dört yaşımdan fiziksel ölümüne kadar kafam seksle meşguldu. Neden? (Birkaç Şambra bağırarak yanıt verir)

ADAMUS: Linda mikrofonu alacak. Ödüller onda. Evet.

LINDA: Neredesin?

KATHLEEN: Cinsel enerji virüsü.

ADAMUS: Cinsel enerji virüsü. Evet, bu doğru. Bu bir kısmı. Bir kısmı. Güzel.

LINDA: Pete.

PETE: Bana öğretilenler yüzünden birçok sınır oluşturdum, ve başka bir insanla bağlantı kurmanın tek yolu cinselliği, samimiyetimi değil.

ADAMUS: Öyle mi?

PETE: Evet.

ADAMUS: Evet. Güzel. Mükemmel. Mükemmel, ve bu aslında çok içgörülü bir anlayış, Pete, çünkü oluşturulmuş sınırlar var. Pek iyi iş görmüyorlar, ama bir dolu cinsel enerji beslenmesi meydana geliyor, sürüyor, ve bir dolu ilişki sorunu da, çoğu kez enerji beslenmesine dayanıyor. İlişkiler, kabul edelim ki – ne dersiniz deyin – Eski Enerjideki çoğu ilişki beslenmeye dayanıyordu. Beni yuhalayabilirsiniz, ama yapmıyorsunuz. Bana bir şeyler fırlatabilirsiniz, ama yapmıyorsunuz, çünkü bu grup bununla ne kastettiğimi gerçekten anlıyor.

Şimdi bu herhalde İnternet’te yayılacak ve herkes bir şey söyleyecek, ama hakikat bu. Gerçekten. İlişkilerin, sizin eril/dışil dengesizliğinizin ya da karmik dengesizliğinizin ya da kuşku dengesizliğinizin ya da... listeyi uzatabilirsiniz, boşluğunu doldurması gerekiyordu, ve çoğu ilişki buna dayanıyordu. Böyle olması gerekmiyor. Dünyadaki en harika ilişki... ? (izleyiciler, “Kendinle olan ilişki” der) Ah, buna bayılıyorum. Görüyor musunuz? Kendinle olan.

Kendinizle mahrem, sevecen bir ilişkiniz olduğunda, o zaman diğer ilişkiler de güzel ve özgürleştirici ve neşeli ve engelsiz olabilir. Ve aslında başka bir insanla hayatın zevkini çıkarabilirsiniz. Bu bir armağandır. Bu gerçek bir armağandır. Başka varlıklarla paylaşılan yaşamın özgür hazzı; ve bu cinsel yoldan olabileceği gibi, sadece – doğru kelime değil – ama deneysel de olabilir; ya da bu tür şeyler. Ama, evet, güzel yanıt Pete.

Pekâla, cinsellikle ilgili başka yorumlar. Bu varlık neden...

JOEP: Aile karması.

ADAMUS: Aile karması. Bu...

JOEP: Yanlış aileyi seçmişindir.

ADAMUS: Yanlış aileyi seçmiştir, kesinlikle. Cinsel enerji ataların soyundan akar, ve cinsel dengesizlik ya da cinsel sapkınlıkla ilgili hiçbir şeyi bir başkasından biyolojik miras olarak alamazsınız. Ha, araştırmalar yapıp, “Eh, büyükbabada aynı sorun vardı,” dediler ve çocuklara kadar inerek kanıtlamaya çalıştılar. Ama, sonunda yolunu hücrelere ve DNA’ya kadar bulsa da, bu biyolojik değildir, evet, peki nereden geldi? Ataların soyundan akıp gelen SES virüsünden geldi. Kesinlikle.

SES (Cinsel Enerjiler Okulu) – cinsel enerji virüsü – hemen her yere, her şeye girebilir. Yolunu her bir küçücük oyuğa bulur, her bir küçük... Biliyorsunuz, şu ülkelerden biri özgürlük için çağrıda bulunmaya başladığı an, ne olur? SES virüsü içeriye dalar ve bazısını etkiler. Umarız hepsini değil, ama evet.

Şu cinsel – sorudaki kelime neydi – cinsel baştan çıkarma, ‘kafanın cinsellikle meşgul olması’ hissiyle ilgili paylaşımda bulunmak istememin başka bir nedeni var. Bir insan olarak yaşarken, Dünya, son derece baştan çıkarıcıdır. Son derece. Böyle bir ayartıcılığa sahiptir, ki her biriniz bunu hissettiniz. Zaman zaman burada olmak çok zor olsa da, aynı zamanda çok da baştan çıkarıcıdır.

Dramlar baştan çıkarıcıdır. Güç – seksin kendisinden daha ayartıcıdır. Dengesizlik ayartıcıdır, çünkü bilinç yeniden-dengelenmenin bir yolunu hep bulmaya çalışacaktır, anlıyor musunuz.

İnsan olarak burada bulunmak her açıdan fazlasıyla baştan çıkarıcıdır. Bu iyi olabilir. Size muazzam sevinç ve harika deneyimler ve duyumsamalar sunabilir – ayartıcılıkta yanlış olan bir şey yok – ya da yıkıcı olabilir. Yaşamınızı yönetebilir. O ayartıcılık sahip olduğunuz cinsel kalıplarınıza girebilir, sadece organlarınıza değil, ama cinsel makyajınıza, ve zihnin seksle ilgili o küçük yerine girebilir, ki o aslında seksle ilgili değildir. Zihninizde küçük bir yer var, öyle fiziksel bir yer değil, ama düşüncelerinizin bir kısmı seksle bağlantılı, ve bu yüzden seksin bağımlılık yapabildiği söylenir. Yapmaz. Yapmaz, ama zihin, onun bağımlılık yaptığına inanır.

Zihin, bu doğal ayartıcılığı kullanmanın çok ilginç bir yoluna sahiptir. Baştan çıkarma enerjisi harika olabilir; sizi gerçekten canlandırabilir. Kötü olması gerekmiyor. Ama zihin onu, şeyleri anlamının kısıtlı olduğu o küçük yere hapsedebilir ve bir varlığı cinsel doyum açısından tetiklemeyi sürdürebilir, ama o doyum çok, çok geçicidir.

Cinsel doyum – ben sadece fiziksellikten söz etmiyorum, çünkü seksin enerjisel, ruhsal bir doyum da söz konusudur – suni olduğunda, o beyin kalıbına yerleştirildiğinde, asla doyum sağlamaz. Böylece kişi sürekli bu baştan çıkarmayı, seksi hisseder. Ne kadar çok cinsel ilişkiye girerse girsin, asla tatmin olmaz. İşte onun bu kısmı bağımlılık yapar. Başka bir deyişle, beyin öyle bir kalıba girmiştir ki, oradan nasıl çıkacağını bilmiyordur.

Bu arada, hiçbir şeye bağımlılık yoktur. Beyin, zihin, kalıplara girer ve nasıl çıkacağını bilemez. Bir açıdan çıkmak istemez. Onun, içine düştüğü ayartıcılık budur. Bağımlılıklar yoktur. Bilimin fiziksel bağımlılıklarla ilgili ne dediği umurumda değil, yoktur. Hiç yoktur. Hepsi buradan (kafa) gelir.

Böylece belki, sadece belki, kişinin kendi yapılarının tuzağına düşmediğini farketmesine yardımcı olacak enerji akışları ve enerji dinamikleri üzerinde çalışmaya başlayabiliriz. Yani insanlar kendi kristallerinin içinde tuzağa düşmüş değiller. Kendi zindanlarında değiller. Sonraki soru.

LINDA: Bir sorum var. Eğer o varlıklar ilk kez gelen varlıklarsa, söylenen başka şeylere dayanarak, onların daha önce büyük bir olasılıkla hiç seks yapmadıkları anlamı çıkıyor.

ADAMUS: Evet doğru. Kesinlikle.

LINDA: Bunun az çok yarattığı bir...

ADAMUS: Bu onların fiziksel biçim içinde ilk cinsel deneyimleri.

LINDA: Aynen.

ADAMUS: Bu kendi başına inanılmaz bir şeydir. Bu belki de en büyük armağanlardan biridir. İnsan olmanın yedi harikası olsaydı, bu herhalde onlardan biri olurdu – bedeni, zihni, ruhu içeren bir deneyime tamamen, tümüyle dalmak – çünkü gerçekten, gerçek anlamda seviştiğinizde, gerçek anlamda seks yaptığınızda, bu sizin her bir parçanızı kapsar, sadece hı-hı değil. (kahkahalar) Bu kelimeleri söylememem gerekiyordu, böylece... Böylece bu sizin her parçanızı içerir, ama teorik olarak, buraya ilk kez gelen meleksel bir varlık bu güzel şeye kesinlikle aşık olurdu. Onun güzelliğini göz önünde bulundurlardı. Ama bunun nasıl negatif ve çarpık ve çarpıtılmış ve saptırılmış bir hal aldığına bakın.

İnsanlar artık seksle ilgili ne düşüneceklerini bile bilmiyorlar. Sadece ona itildiklerini biliyorlar, ama bu gerçekten, çoğu zaman, doyurucu mu? Bu gerçekten sizin, meleklerin, olmasını amaçladıkları şey mi? Ve – Tobias bundan söz ediyor, ben de ileri (gelişmiş) SES’de bundan daha çok söz edeceğim – ama şu fikrin tamamı – bu kelimeyi Tanrı önünde (kendini gösterir) ve herkesin önünde söyleyeceğim – mastürbasyon! Eğer Katolikseniz, aman allahım, şu anda eriyip yok oldunuz

demektir! (kahkahalar) “Ah Rahibe! Ben yapmadım! Ona dokunmak istemedim! Oluverdi!” (kahkahalar) Kim, ben mi?!

LINDA: Kulağa çok tanıdık geldin. (kahkahalar)

ADAMUS: Birinize kanal oluyordum. (yoğun kahkahalar) Kendinizi her biçimde sevmenin nesi yanlış? Kendinizi fiziksel olarak sevmenin yanlış bir tarafı mı var? Olması gereken sadece... ha, biliyorum, siz sadece kendinize karşı nazik olmak durumundasınız. Hayır! Lütfen! Atlantis’te, önceki daha iyi günlerde, hayır, gençlere her şekilde bedenlerini onurlandırmaları öğretilirdi, ne demek istediğimi anlıyor musunuz, yani daha bir eş edinecek yaşa gelmeden çok önce. Kendinizle mahrem bir ilişki kurmada rahat değilseniz, bir başkasıyla nasıl mahrem bir ilişki kurabilirsiniz? Bu size bir şey diyor mu? Herkes yere bakıyor, “Buradan çıkıp eve gitmek için sabırsızlanıyorum” diyor. (kahkahalar) Mahrem, samimi, yakın. Peki tamam, güzel. Teşekkür ederiz. Sonraki.

Soru 5

LINDA: 5. Soru.

SORU 5 (Linda okur): Neden insan deneyimi bu kadar yoksunlukla dolu? Ailem yoksuldu, komşularım yoksuldu, ve sanki Dünya’da geçirdiğim zamanın büyük bir kısmı yaşamak yerine hayatta kalmaya çalışmakla geçti.

ADAMUS: Tanıdık geldi mi? (Şambra, “Evet” der) İnsan deneyimi neden yoksunlukla dolu? Bunu bolluğun olmamasına örnek olarak kullanacak olursak, neden yoksulluk var? Neden yoksunluğu var? boşluğu siz doldurun. Neden Dünya’da yoksunluk var? Böylece, lütfen, aydınlanmış Şambra’lara (git).

LINDA: Tamam.

MARY: Sanırım bu kitle bilinciyle kendimizden kuşku duymanın, kim olduğumuz, ne olursa olsun bolluk içinde olabileceğimizi unutmuş olmanın bir bileşimi.

ADAMUS: Güzel. Güzel. Kitle bilinci, kendinden kuşku duymak, evet, güzel. Bir Adamus Ödülü. Evet, teşekkürler. Sonraki. Neden bu kadar yoksunluk var? Bu varlığa ne derdiniz?

PATRICIA: Biz, yoksunluğun karşıtının hiçlikten gelen enerji ve bilinç olduğunu unuttuk.

ADAMUS: Evet, evet. Kesinlikle. Harika. Adamus Ödülü.

PATRICIA: Aa güzel. Ödülüne teşekkür ederim!

ADAMUS: Evet. Yoksunluk dediğimiz bu şey neden var?

LARRY: Ee eğlenceli.

ADAMUS: Eğlenceli. Kesinlikle. Teşekkür ederiz. Bu dürüst bir yanıt. Az çok eğlenceli. İsteddiğiniz herşeye sahip olsaydınız, ne sıkıcı olurdu. Değil! (kahkahalar) Ama birçok insan, uzun dönemde, onunla aslında eğlenmeye başladı. İstirap çekmekten belli bir garip zevk alıyorlar ve belirli bir... biliyor musunuz, hedefi kovalamak bazen hedefe sahip olmaktan daha eğlencelidir. Yani evet, bu, kitle bilincindeki bir örtücü-katman. Evet.

Jean elini kaldırdı. Yoksunluk, Jean. Neden?

JEAN: Kendi deneyimime göre, yoksunluk sanki bir boşluk oluşturuyordu ve bana yaratmayı deneyimleme fırsatı sunuyordu.

ADAMUS: Bundan zevk alıyor musun?

JEAN: Evet, gerçekleştirirsem.

ADAMUS: Hayır, yoksunluktan zevk alıyor musun?

JEAN: Hayır, ama sanki bana bir motivasyon sağlıyor.

ADAMUS: Ha, ilginç. Bir motivasyon sağlıyor. Teşekkür ederiz. Buna bir Adamus Ödülü. Vince'e geçeceğiz, ve... evet, motivasyon sağlıyor. Şu anda yoksunluk seni motive ediyor mu? (Jean başını "hayır" anlamında sallar) Yoksunluktan korkuyor musun?

JEAN: Artık korkmuyorum.

ADAMUS: Artık korkmuyorsun. İyi.

VINCE: Yoksunluk eşittir daha ruhsal olmak.

ADAMUS: Evet, yoksunluk eşittir daha...

LINDA: Aaaa.

VINCE: Özellikle de Yahudi-Hıristiyan kültüründe.

ADAMUS: Kesinlikle. Yoksunluk ve ruhsal olmak, bunu kim uydurdu? (birisi "Din" der)

LINDA: Papa!

ADAMUS: Eh, insanlar, ama evet, şimdi bunu söylediğine göre. Her türlü kuruluş, ister dini olsun, ister bir okul, bir iş ya da her neyse, ve şöyle bir anlayış var, bilirsiniz, eğer tüm o bolluğa sahip olsaydın, yaptığın şeyde nasıl iyi olabilirdin? Ve bu aslında din tarafından odak haline getirildi.

Ancak, birisi durup da şöyle demeli, "Merhaba, Başpapaz, altından altarlarınız, sunaklarınız var. Devasa binalarınız var. Yemek istediğiniz herşeye sahipsiniz. Ordularınız var. İşleriniz var. Teröristleriniz var. Halkla ilişkiler elemanlarınız var, ki bazen bu aynı şeydir. Bunların tümüne sahipsiniz." Ama işte hepimiz için şaşırtıcı olan da bu, neden hiç kimse açıkça ortada olana dikkat çekmiyor?

KERRI: Bizi öldürdüler! (yoğun kahkahalar)

ADAMUS: Ne olmuş yani! Hâlâ buradasınız. Geri geldiniz, üçüncü raund. Evet, evet, bazen öldürdüler, ama, biliyor musunuz, daha fazla insan kalkıp da...

LINDA: İnsanların bunu duyduğunu sanmıyorum. Kerri'nin yanıtı, çünkü bizi öldürdükleri için, idi.

ADAMUS: Çünkü bizi öldürdükleri için, evet. Ama daha fazla insan ayağa kalksaydı, daha fazla insan kendi bilinçlerinin hakikatının çıkmasına izin verseydi, bu kadar uzun sürmezdi. Toplantının başında Cauldre'nin belirttiği gibi, Mısır'da 18 gün sürdü. Şimdiyse kendi değişimlerinin sonuçlarıyla uğraşmaları gerekecek. Ve kelimenin tam anlamıyla, sizlerin onlara gönderdiğiniz, onlara yaydığınız, ışığındığınız şey... daha iki ay, altı ay önce onlar için orada olmayan potansiyelleri yaratıyorsunuz. Yani bu kendi kendine hallolmanın bir yoluna sahiptir.

Ama insanlar yoksunluk (anlayışına) giriyorlar çünkü, evet, bu programlanmıştır. Evet, garip ama bir oyundur. Çarpık bir motivasyondur – o yoksunluk korkusu, sadece güçbela yetecek kadarına

sahip olmak, insanların devam etmesini sağlıyor. Bizim artık buna ihtiyacımız yok. Hayatınızda o yoksunluğun olmaması seçimini, herhangi bir noktada bilinçli olarak yapabilirsiniz.

Neden? Enerji bolluğu var da ondan. Şu anda havada çitirdiyor ve patlıyor. Her yerde. Sizin içinizde enerji var, ve o hep orada olan bir enerji deposudur, ve size "tam zamanında" yöntemiyle veriliyor. O sadece... (Adamus parmağını şaklatır) Anda ortaya çıkar. Şöyle diyen eski bir programlanma var, "Hayır, bilirsin işte, büyük miktarlar olduğunu bilmem gerekiyor. Onu görüp ona dokunmam gerekiyor." O nötr bir halde oradadır, ve sizin tarafınızdan size tam zamanında verilir. Ve bu, büyük bir güven gerektirir, bu arada. Evet.

Soru 6

LINDA: Bir soru daha?

ADAMUS: Evet.

LINDA: Son soru.

SORU 6 (Linda okur): Neden istediğim şeyi yaratamadım? Ne istediğimi bildiğimi sanıyordum ama sanki olmasını hiç sağlayamadım .

ADAMUS: Şambra? Şambra, evet.

LINDA: Hazır mıyız?

ADAMUS: Evet, lütfen. Mikrofon... nasıl oldu da istediğim şeyi yaratamadım?

JOSHUA: İsteddiğin şeyi yarattın, istediğini sandığın şeyi yaratamadın.

ADAMUS: Evet. Evet. İsteddiğin şeyi yarattın. O sadece istediğini sandığın şey değildi. Parlak bir yanıt. Çok parlak bir yanıt, ve... (izleyiciler alkışlar) Linda bugün ceplerimi kontrol etmeyi unuttu. (Adamus Joshua'ya para verir; kahkahalar ve tezahürat) Yaratım ne kadar kolay, görüyor musunuz? Peki, teşekkür ederiz.

Pekâla, Şambra, derin bir nefes alalım.

LINDA: Ben senin annen değilim. Ceplerini kontrol etmeyeceğim.

ADAMUS: Siz, bu arada, siz buradaki bu kısa sınavdan geçtiniz. Parlak yanıtlar. Kolay, basit yanıtlar. Kolay değil mi? Ve yanıtları bilmek için kafanızı da fazla kaşımamız gerekmedi. Çünkü neden? Eh, siz aslında bu bilgiyi şu Şaud denen şeyde yıllardır veriyordunuz. Şimdi ise fiilen onu yaşamaya başlıyorsunuz. Onu aslında hemen buraya getirmeye başlıyorsunuz.

Böylece derin bir nefes alalım ve... sınırlı zamanımızda... onların gitmesi gerekiyor.

LINDA: Bu arada, Awakening Zone'daki insanlar herhalde sen, Adamus'un, Joshua'ya 50 \$'lık bir ödül verdiğini bilmiyor.

ADAMUS: Cauldre'nın cebinden aldığım şeyle böbürlenmek istemedim. Ama evet, o 50 \$ aldı. Ne diyebilirim k? Ne diyebilirim ki? (izleyiciler onaylar)

Sonraki bölüme geçerken derin bir nefes alın, ve bu, son soruya bağlanıyor.

Kihak

Pekâla, neden istediğiniz şeyi yaratamıyorsunuz? Eh, yaratıyorsunuz. Sonraki soru şu. Ne istediğinizi nasıl anlamaya başlarsınız?

Eski bir kelime var, Lemurya'dan kalma bir sözcük, ve ben onu burada kullanacağım. Türlü nedenlerden ötürü kullanacağım. O kelimeyi seviyorum, kulağa hoş geliyor, enerjisi güzel, ayrıca bunun için bilinen gündelik bir kelime kullanacak olsaydım, biraz zihinsel olmaya yatkınlık gösterirdi.

Ben sizden bu kelimeyi hissetmenizi isteyeceğim. Şöyle yazılıyor (yazar) “key-hak.” (“ki-hak” olarak okunur) Ki-hak. Kulağa eğlenceli gelmiyor mu? Söyleyebilirsiniz. (Şambra kelimeyi tekrarlar) Evet. Bok dermiş gibi. Sadece ki-hak! (kahkahalar) Ki-hak! Lemurya sözü, ki aslında farketmez, ama esası “hak” kelimesidir, eylem halindeki ruh anlamına gelir; deneyim içindeki ruh. Hak. Kadim bir kelimedir, ve biraz gırtlaktan söylemeniz gerekiyor. Hak! Hak! Evet, hak, hak. Ruh anlamına gelir, sadece bir kavram olarak ruh değil, o akli, zihinsel ruh değil, ama deneyim içindeki ve hareket halindeki ruh anlamında. O sizsiniz. Sizsiniz. Hak budur.

Diğer kelime “ki (key)” – ve bu kelime ille de bu şekilde yazılmak zorunda değil, ama “ki”, eylem içindeki enerji anlamına gelir. Kadim... ki-hak belki de kulağa biraz adaların dili gibi geliyordu, biraz Hawai tarzı, çünkü bir Lemurya sözüdür. Ama bunun anlamı... birleştirecek olursak (yeniden yazar) keahak (kihak), enerjiyi kendine nasıl çekeceğini gerçekten anlamakla ilgilidir, ve bu da sonuçta yaratıcılığın ne olduğuyla ilgilidir. Bu, enerjiyi nasıl kendine çekeceğini anlamakla ilgilidir.

Ben Çekim Yasası hakkında çok laf edildiğini duyuyorum ve Şambra'dan da çok soru geldi. Bu, neler olduğunu anlamak için iyi bir başlangıçtır. Benim bu konuda tek bir problemim var, eh, yaklaşık sekiz problem ama bu en büyüğü. Bu problem ne olabilir?

ŞAMBRA (hanım): Zihinsellik.

ADAMUS: Zihinsellik! Evet, zihinsel. Bu zihinseldir. Bu onu yanlış yapmaz. Bu, bu grup aslında olan bitenin biraz farklı bir anlayışını gereksiniyor, anlamına gelir.

Bir düşünceniz olduğunda, özellikle de yansıtılan bir düşünce, bilinçli bir düşünce olduğunda, enerjiyi kendine çeker. Ben şimdi çöp adamdan küçük yuvarlak bir adama geçeceğim. (çizer) Öbür figür çok sıksa ve bir deri bir kemikti, pekâla, bu bizim insanımız. Bu sizsiniz. Evet, zencefilli kurabiye gibi, ve... (bir yüz çizer) tamam, koca bir gülümseme. Tamam. Peki, evet, ben çöp adamlar çizmekten sıkılmıştım. Ama bu aslında az çok sizin enerjinizden biraz fazlası. Sadece çizgilerden oluşmuyor. O... siz yuvarlak bir kütesiniz! (kahkahalar) Başka bir deyişle, enerjiniz, Bilinç Bedeniniz katı bir biçimde değil, demek istiyorum. Yumuşak bir biçim. Akıyor.

Yaratım

İşte böyle, yuvarlak kütle Bob, ve... bu bilinçtir. Siz bilinçsiniz, fiziksel bedeniniz bile. Kendinize enerji çekersiniz, her an – (küçük yuvarlaklar çizer) bunlar küçük enerji şekilleri. Bunu şu anda da yapıyorsunuz, ama bilincinde değilsiniz. Ve bu çokça kafa karışıklığına neden oluyor, çünkü bu oluyor, siz gerçekliğinizi yaratıyorsunuz, o gerçeklik her neyse, ama bir gerçeklik yaratıyorsunuz – belki ıstırap çekilen bir gerçeklik, ya da bu tekil boyuta mutlak biçimde battığınız bir gerçeklik, ki bu aslında az çok doğaya aykırıdır, çünkü aslında çok-boyutlusunuz – ama o gerçekliği yaratıyorsunuz. Ailenizi, sağlığını, ve geride ne varsa, hepsi yaratılıyor.

Ama nereden yaratılıyor? Soru bu. Günün büyük sorusu bu. Nereden yaratılıyor? Bir araştıralım, çünkü o birçok yerden geliyor.

Gerçekliğinizi yaratan enerjileri zihinden kendinize çekiyorsunuz. (yazar) Biz buna Zihinsel Düşünce diyoruz. Çok etkili, çok güçlü değildir. Şu anda burada otururken bir düşünceye – zihinsel

bir düşünceye – sahip olabilir ve bir şey istediğinizi söyleyebilirsiniz. Bir ilişki düşünün, bazılarınız bunun peşinde, “Ben bir ilişki istiyorum. Bir ilişki düşünüyorum. Bir ilişki görüyorum.” Bu azıcık da olsa bir etkiye, bir kuvvete sahiptir, ve küçük bir tutam enerji gelecek ve bunu oldurmaya başlayacaktır. Ama bu enerjiler çok dinamik değildir. Çok güçlü değildir. Sadece bir düşüncedir.

Düşüncelerinize bir sayaç koyacak olsanız, azıcık hareket ederdi, fazla değil. Çekim yasasının öğretilme yollarının bazısında, ya da zihnin gücü hakkında konuşma şekillerinden, insanların zihin kontrolünden söz etme şekillerinden bazısında çokça hayal kırıklığı işte bu noktada ortaya çıkar. Bu aslında çok verimsizdir, çok modası geçmiştir, ve eninde sonunda intihara neden olur. Olur, gerçekten, çünkü gerçek bir içsel ihtiyacı tatmin etmemiş olursunuz. Kasıtlı olarak kendinizi aldatırsınız. Sonunda büyük bir kara deliği boylar ve burada bulunan bazılarının yaptığı gibi son vermek istersiniz. Yani Zihinsel Düşünce belli bir kuvvete sahiptir.

Bir başka düzey var ki ona duygusallık deniyor (yazar), ve ben buna Duygu Dramı diyeceğim, zihinsel düşünceden çok daha kuvvetlidir. Neredeyse hemen herkesin yaşamında bu iş görür. Gerçeklikler bu şekilde yaratılır – Duygu Dramı’ndan:

Daha önce söylediğim şeyi hatırlayacak olursanız, duygu, zihnin ucuz, suni, hissetme girişimidir. Zihnin kendisi kesinlikle hissedemez. Hislere, yani duygusal algılara sahip olamaz, böylece, sanki hissetmeyi hissedebilmesi için, sanki patron oymuş gibi hissedebilmesi için, duygu denen bu küçük şeyi yaratmıştır. Duygular kalbinizden gelmez. Hele ruhunuzdan hiç gelmez. Onlar buradan (kafa) gelir. Ama şöyle garip bir hile söz konusu. Siz zihinle duyguların ayrı ayrı şeyler olduğunu düşünürsünüz; oysa onlar aslında aynı şeydir.

Ama bilinç – tam doğru kelime değil, Cauldre – Duygu Dramı’ndan çıkıp gelen suni bilinç, gerçekten enerjiyi kendine çekme biçimine sahiptir. Bu yüzden, zihin, duygulardan oluşan o suni altkümüsiyle birlikte, şöyle düşünür, “Görüyor musun? Duygular gerçek, ve ben çok duygusalım,” çünkü muazzam miktarlarda enerjiyi kendine çekebilir. Duygular enerjiyi kendine çeker. Dramlar, ki yüksek vitesli duygulardır, gerçekten enerjiyi çeker. Bu yüzden birçok kimse dram bombaları atar, çünkü enerjiler alelacele koşa koşa çıkıp geliverirler. Koşa koşa gelen enerjiler, ve insanlar bunsuz yaşayamazlar.

Sonra o enerji gelir... enerji, hatırlayın, nötr haldedir. O her yerdedir. Şu anda hemen burada bizi kuşatan havada çınlayıp duruyor. O nötrdür. Enerji temelde gerek artı gerekse eksi – pozitif ve negatif – potansiyel yeteneklere sahip olan bir biçimdedir ve bilince bağlanmaya hazırdır, ve sonra da gerçekliği yaratır. Çağrılana kadar da o nötr halde oturur.

Dramlar ve duygular bu enerjilerin çok büyük bir miktarını çağırabilirler, ve onlar da koşa koşa gelip yaşamınıza girerler. Ve gerçekliğinizde yaratmaya başlarlar, ve içinizdeki bir şey der ki, “Eh bak. Olan biten şu şeylere bak. Hareket eden enerjilere bak.” Ha, hareket ediyordur, ama saatte 150 km ile bir duvara çarpmak üzere olan araba da hareket ediyordur. Hareket ediyordur, ama sonra ne olacaktır, anlıyor musunuz. Kaza.

Böylece dramlara çekilen muazzam miktarda enerji var. Ve çoğu insan bu yaratıcı yeteneğin içinde tam anlamıyla tıkanıp kalır. Onun bilincinde değildir. Bir duygusal karşılaşmadan ötekine, bir dram durumundan ötekine giderler, ve garip bir düzeyde de sanki şeyler oluyormuş gibi hissederek. Eh, oluyordur da, ama bilinçli değildir. Ve sonra kaç kişi şöyle der, “Eh, bunlar nasıl çalışıyor bilmiyorum, onun için kadere ve alın yazısına boyun eğeceğim.”

Kader ve alın yazısı tüm yalanların içinde en kötü olanıdır! Ve aslında kimlerin kader ve alın yazısına inandığını biliyor musunuz? Spiritüel, yeni çağcı, spiritüel, kiliseden insanların. Din, deli gibi kader ve alın yazısını teşvik ediyor, çünkü çok yanıltıcı ve çok ... bu, “Biz aslında var olmayan bir şeye inanacağız” demek gibidir, ve insanları kader ve alın yazısına bağlamak kolaydır.

Bunlar mevcut değil, tabii siz istemedikçe. Mevcut değildir. Önceden yazılmış bir plan yok. Yok öyle yukardaki Tanrı’nın bir eli... yani size söylenmeyen böyle bir plan olsaydı ve siz de sadece birer

kukla olsaydınız, bu hastalıklı bir şey olurdu, ve ben de öyle hastalıklı bir Tanrı'nın çevresinde bulunmak istemem. Böylece çoğu insanın hayatı buradan yaratılıyor.

Sonra, bir de sonraki düzey var, ki ben buna Hakiki Kalp diyeceğim. (yazar) Hakiki Kalp. Bu, gerçekten hakiki hislerinize ulaşmaya başladığınızda olur. Son zamanlarda birçoğunuz onları hissetmeye başladınız – o içsel bilişi. Ve Hakiki Kalp sadece buradan gelebilir (kalpten). Dramlar, duygu enerjileri ve yanlış bilinç – zihinsel düşüncedir, ve diğer herkesinkiyle karışabilir. Ama Hakiki Kalp tam buradan gelir.

Sorun şu ki, sizlerin Hakiki Kalp'te bulunduğunuzdan bu yana çok uzun zaman geçti. İçinize baktığınızdan bu yana uzun zaman geçti, ve ona pek de güvenmiyorsunuz. Siz – genel olarak insanlar – şeylerin onlar adına yönlendirilmesine, insanların onlara ne yapabileceklerini ve ne yapamayacaklarını söylemesine hâlâ çok yatkınlar. Böylece bu, olması gerektiği kadar kullanılmayan bir kaynak, ama oradadır, ve bu Hakiki Kalp, yaşadığınız birkaç aşkın deneyimden bileceğiniz gibi, muazzam, muazzam miktarlarda enerjiye sahiptir. Muazzam miktarlarda enerji çeker.

Tek bir deneyim yaşayabilirsiniz, ve o kesinlikle yaşamınızı değiştirebilir. Tek bir deneyim, sizi bulunduğunuzdan yoldan alıp bambaşka bir yola savurabilir, öngörülmemiş, alın yazısı olmayan, karma falan olmayan bambaşka bir yaşama sıçratabilir. Bu muazzam enerjiyi alan, ve şimdi yaşamına sokan ve (böylece) yaşamını değiştiren sizsiniz.

Böylece Hakiki Kalp muazzam miktarlarda enerji çeker, ki aslında enerjiyi size getiren de, benim, bilinciniz ya da Bilinç Bedeniniz diyeceğim şeydir. O sizin çekirdeğinizdir. Özünüzdür. Ama soru şu, onunla nasıl bağlantı kurarsınız? O nedir? Nerededir? İnsani ihtiyaçlarınızı anlar mı? Onu nasıl ölçersiniz? Size konuşur mu? Siz ona konuşuyor musunuz?

Sizin bilinç bedeniniz, gerçek bilinciniz, şu anda hayal bile edemeyeceğiniz enerjileri size getirir; herşeyi yapabileceğiniz herşeyi getirebilir; yaşamınızı ve çevrenizdeki insanların yaşamlarını, eğer bunu seçerlerse, değiştirecek şeyleri çekebilir. Bu, bu noktada kelimeleri aşıyor, onun için sözle ifade etmek çok zor. Ama kelimeleri aşıyor. Bu, kihak kavramıdır, mutlak özgürlük – yaratma özgürlüğü, hiç bir çaba göstermeden enerjileri getirebilme özgürlüğü.

Size daha önce de söyledim, aslında sonunda hiçbir şey için çabalamak istemezsiniz. Neden? Neden? Çabalamanız gerekmemeli, ama bazılarınız hâlâ çabalamaya bağımlı. En sonunda, bu olmamalı. (Asıl olan) muazzam miktarlarda enerjiyi çeken saf bilinçtir.

Pekâla, soru şu, onunla nasıl bağlantı kurulur? Zihnin ötesine nasıl geçilir? Duyguların ve dramların ötesine nasıl geçilir? Gerçekten ne yaratmak istediğiniz nasıl anlaşılır? Bu tümüyle basit güzel kihak akışına nasıl girilir – yani istediğiniz şey için enerjileri kendinize nasıl çekersiniz?

Ben şimdi burada bir dolu ikileme düşünüyorum, ve bugün bunu bitirebilecek miyiz bilmiyorum. Zihin devreye girip yapılandırmaya çalışıyor... (kapının rüzgarla açılması üzerine kahkahalar) Aslında onlar gidiyorlardı. (kahkahalar) Zihin bunu ölçmeye ve yapılandırmaya çalışıyor. Ve yine zihin, o harika programlanmış haliyle der ki, "Ha evet, ben Adamus'un neden söz ettiğini tam olarak biliyorum, kihak." Ve sonra da sizi, bilincinizi, buna açmaz. Onu zihinsel bir kavram olarak tutar ve onunla oynar. Ve kendini de iyi hisseder. Der ki, "Görüyor musun, ben kihak nasıl gerçekleştirilir biliyorum, çünkü kelimeyi duydum," ve işte şimdi çok zihinsel olmuştur, ama siz kihak'a girememişsinizdir. Bu, makyô'ya bir örnektir – yani kelimeleri söylemek, bilincin enerjisiyle nasıl eşleştiğini ya da enerjiyi çektiğini (ifade eden) bu kihak hakkında herkesle konuşmak. Sonra anlatmaya başlarsınız ve sanki onu zihinsel olarak küçük düşürme çabasına girersiniz. İşte, onu kaybettiniz. O noktada, onu kaybettiniz.

Yani zihnin kendi... o size karşı iş görmeye çalışmıyor, bu arada, yani zihin. Kesinlikle çalışmıyor. Ama kendi işini görmek üzere eğitildi, ve kitle bilinciyle örtücü katmanlara bağlı. Hani neredeyse

elinde değil. Umutsuzca (bu durumu) aşmak istiyor. Umutsuzca. Genişlemek, kendini aşmak istiyor.

Bu yüzden yönetimi siz aldığınızda, geri gelip de kendinizin sorumluluğunu üstlenerek o sorumluluğu sadece zihninize yüklemekten vazgeçtiğinizde, bedenlenmiş bir ruh olduğunuzda, seçimler yapıp sorumluluk aldığınızda, zihin sevinçten bayram eder. Bu, onun hep istediği şeydir. O, bu eski oyunu gerçekten hiç oynamak istemiyor.

Böylece, hemen şimdi derin bir nefes alın... bunu birlikte yapalım.

Anlayışa nasıl ulaşırsınız? Özünüze, canınıza nasıl yeniden-bağlanırsınız? Hakiki Kalbe, gerçekten istediğiniz şeye nasıl ulaşırsınız?

İnsani Gereksinimler

Buna giren ve kafayı karıştıran diğer şey, insani gereksinimlerdir. İnsani gereksinimlerinizin olduğu açık. Kendinizi beslemeyi gereksiniyorsunuz, ve giyeceklere ve bir arabaya ve bir eve ve o diğer şeylere ihtiyaç duyuyorsunuz, böylece o insani gereksinimler devreye giriyor ve aslında dikkati çok dağıtıyor. Ve, "Ben şunu istiyorum. Ben bunu istiyorum" oluyor. İnsani gereksinimler enerjiyi çağırıyor. İnsani gereksinimler, enerjiyi çağırırken oldukça iyi olduklarını düşünüyorlar, ama aslında değiller. Sizin o insani veçheniz, o küçük insan varlığınız – çok, çok, çok muhtaç halde.

Bu, beyin ya da zihinle eşleştiğinde, çarpık veçhelerinizle eşleştiğinde, evet, bir dolu verimsiz yaratıcılık meydana geliyor. Bir dolu enerji emiyor, ama çok, çok verimsiz, sonra da Hakiki Kalbinizi anlamamanızı engelliyor. Gerçek bilincinizi anlamamanızı engelliyor.

Peki bu insani gereksinimlerle nasıl çalışırsınız, sanki sürekli müdahale eden bu insani gereksinimleri nasıl halledersiniz? Ne yaparsınız? Ayağınızla ezer misiniz? (birisi, "Nefes" der) Nefes almak insani gereksinimlerin umurunda değildir, tabi kafanız suyun içinde tutulmadığı sürece. (kahkahalar) Nefes almak gerçekten onun umurunda değildir! Yani, insani gereksinimleriniz nefes alacağınızı varsayıyorlar, demek istiyorum.

Peki, çok enerji emen, Hakiki Kalbi, gerçek tutkuyu, yaratmaktan alıkoyan insani gereksinimlerle nasıl başa çıkarsınız? (Edith, "Onları dönüştürsün" der) Hayır, özel olarak dönüştürmek değil. Yani, onlar dönüşmüş hale gelecektir, onun için sanırım soru daha çok, nasıl... ya da, bu tam doğru değil. (birisi, "Bir seçim yapmak mı?" der) Bir seçim yapmak önemlidir. Bu önemlidir. Bilinçli bir seçim yapmanız çokça enerji çeker, çünkü bilinçlidir ve bir seçimdir, ve bu birdenbire öncelik kazanır, insani gereksinimlerden önce gelir. Birdenbire, umalım ki bu hakiki kalbinizin arzusu olsun. Bir seçim yaparsınız. Bu, enerjiyi hareket ettirmeye başlar.

Çoğu insan seçim yapmıyor, ki bundan daha önce söz ettik, tabi ne renk kravat ve kahvaltıda hangi tahıl gevreği kutusunu seçecekleri dışında. Ama seçim yapmıyorlar.

Çok bilinçli bir seçim yaptığınızda, ki tek tek her biriniz bu seçimi yaptınız ve şöyle dediniz, "Ben Tanrı'yı bilme seçimini yapıyorum. O her nerede ise, her ne ise, bu bilinçli seçimi yapıyorum." İşte bu, gerçekliğinizi destekleyerek sonunda bu sandalyelerde oturmanızı sağlayan bu yola sizi sokan muazzam miktarlardaki enerjiyi çekti. Bilinçli seçim çok önemlidir.

Ama insani gereksinimler hâlâ orada duruyorlar, onu küçük küçük kemiriyorlar, elinizden alıyorlar, gerçek yaratıcılığı, bilinçli yaratıcılığı çalışmaktan alıkoyuyorlar.

İnsani gereksinimleri nasıl ele alırsınız? Pete?

PETE: Eh, şifamda bana yardımcı olsun diye evrene bir niyet salarım.

ADAMUS: Evet.

PETE: Ve evren yanıt verdiğinde de o yanıtı teslim olurum.

ADAMUS: Bu, üzgünüm ama, makyo'nun sınırlarında dolanmak olur. Yine de pekâladır. Biraz çapraşık, Pete. Pete diyordu ki, evrene niyetini salar ve sonra...

PETE: Yardım etsin diye.

ADAMUS: Yardım etsin diye, ve sonra...

PETE: Ve sonra evren bir yanıt verir.

ADAMUS: Evet.

PETE: Ve sonra benim o yanıtı teslim olmam, onu kabul etmem gerekir.

ADAMUS: Peki. Herşeyden önce, bir şey istemediğin gibi, denklemin içindeki seni de unuttun. İkincisi, ben niyetlerden pek hoşlanmam. Bir şeyi ya yaparsın ya da yapmazsın. Niyet etmezsin. Sadece yaratıverirsin. Yani, bunun için sadece bir seçim yaparsın, demek istiyorum. Ve ben seni, harika bir örnek olarak kullanıyorum.

PETE: Teşekkür ederim.

ADAMUS: Çünkü biz bir adım ötesine sıçrayabiliriz. Evren – zaten, şimdiden sana – tam olarak... Eh, evren enerjidir. Enerji zaten yaşamına akıyor; soru şu, gelenlerden hoşnut musun?

PETE: Eheet.

ADAMUS: Hoşnut musun?

PETE: Eh bazen değilim, ama ona nasıl teslim olacağımı biliyorum.

ADAMUS: Peki.

PETE: Onu kabul ediyorum.

ADAMUS: Kendini kabul et, ama gerçekliğinde meydana gelen şeylerden hoşnut değilsen, ona teslim olma. Onu değiştir, demek istiyorum! Bir seçim yap. Bir seçim yap.

“Evren” – ben bunu tırnak içinde kullanıyorum – fiziksel evren değil, ama orada, dışardaki enerji harfi harfinedir. Çok basittir. Aslında enerji gerçekten boştur. Gerçekten öyledir. Enerjide zekâ yoktur.

PETE: Bir zekâyâ, inceliğe sahip değil.

ADAMUS: Bir zekâ, incelik yok ve – buum! – bunun gibidir. Basitçe tepki verir. Ve eğer yoksunluğa inanıyorsan, sadece... o orada. Umurunda değil. Bir beklentisi, ya da gündemi yok. Sana hizmet etmek üzere orada. Enerji, tüm enerjiler, size hizmet için oradalar.

Çoğu insan bunu farketmiyor. Bir şekilde sanki onlar enerjiye hizmet etmek için orada bulduklarını sanıyorlar. Ama o çok harfi harfinedir. Eğer günaha inanırsanız, oradadır. Günah işleyeceksinizdir. İnsani deneyimin berbat olduğuna inanırsanız, bunu destekleyecektir. Çok harfi harfinedir. Beyinsizdir.

Böylece sen niyetini evrene salarsan, bir yaratıcı olarak kendinle ilgili ne hissediyorsan onu desteklemek için kesinlikle geri gelecektir.

PETE: Bir yanıt aradığım zaman, niyeti varlığımla ya da kaynakla uyumlanmış olarak salıyorum.

ADAMUS: Tamam. Ve kaynak hemen burada (Pete gösterir). Orada bir yerde değil.

PETE: Doğru.

ADAMUS: Evren bir yanıtı sahip ve senden onu esirgiliyor değil. Evren, o Alan, istediğin her ne ise onu destekleyecek enerjileri gönderecektir.

PETE: İstediyimi, aynen.

ADAMUS: İstediyimi. Soru şu ki, ne istiyorsun? Soru şu – eski soruma geri dönüyorum – ne istediğini biliyor musun? Enerjileri nereden kendine çektiğini, nereden çağırdığını biliyor musun? Ve yanıt, hayırdır. Yanıt, hayırdır.

Bir sonraki toplantımızda bu konuyu daha geniş kapsayacağız. Şimdi sadece bir başlangıç yaptık. Bu – bir sonraki toplantımızda bunun özüne ineceğiz – ama bu, şu kihak işlemiyle ilgilidir. Kihak, sizin o enerjilere bağlanan ve onları getiren yanınız için kullanılan kadim kelimedir.

Ve enerjiler, tekrarlıyorum Pete, zekâya sahip değildir; onlar destekleyici bir role sahipler. Dışarda, evrende, senden/sizden daha muhteşem bir zekâ yok. Hiçbir yerde. Tüm kâinata arayabilirsiniz ve (hiçbir yerde) daha büyük bir zekâ yoktur. Ben zihinden söz etmiyorum; ben ruhtan söz ediyorum. Yoktur.

Günün birinde Kaynağı bulacaksınız, ona bakacak ve “Allah, o benim!” olacaksınız. Şimdiye kadar tanıdığım, bildiğim ve Kaynak’la karşılaşmış olan her varlık hep şunu farketti, “Tıpkı bana benziyor. Tıpkı benim gibi davranıyor. O benim! Güzel Tanrım, keşke biri bana bunu söylemiş olsaydı.” Söyledik. Söyleyip durduk, ama söylemeyi sürdüreceğiz.

Böylece bir sonraki toplantımızda kihak hakkında konuşmayı sürdüreceğiz. Ben sizin o kelimeyi hissetmenizi ama ona takılmamanızı istiyorum, onu hissedin – enerjiyi çeken bilinç – ve biz şimdi Yeni Enerji’nin nasıl farklı bir hal aldığından söz edeceğiz. Yeni Enerji büyük ölçüde Eski Enerji’den farklıdır. Yeni Enerji’nin buna nasıl dahil olduğundan söz edeceğiz.

Ve bir sonraki toplantımızda, onu nefesimizle içimize alacağız, içimize gelmesine izin vereceğiz, ve Bilinç Bedeni’ne ait o Hakiki Kalbin bilinci ile Yeni Enerji’yi birleştirme deneyimine sahip olacağız.

Pekâla, derin bir nefes alın.

Sevgili dostlar, bu, inanılmaz bir gün daha oldu, bir dolu enerjiyi hareket ettirdik, bir dolu iş hallettik, eğlendik, her bir parçanızı gıdıkladık. Her bir parçanızı gıdıkladık.

Ve şimdi ila bir sonraki toplantımız arasındaki herhangi bir zamanda o kuşku ortaya çıkacak olursa, bir an için durun ve sadece o çok temel önermeyi hatırlayın; tüm yaratımda herşey yolunda, ve bu yüzden, Ben o Ben’im.

Böylece, sevgili dostlar, gelecek sefere kadar hoşçakalın, adios.

ŞAUD 9: “Kihak II” KIRMIZI ÇEMBER MATERYALLERİ

(BİR SONRAKİ) Dizisi

ŞAUD 9: “Kihak II”

**ADAMUS’un katılımıyla, Kanallık Geoffrey Hoppe
Kırmızı Çembere sunulmuştur
2 Nisan 2011**

www.crimsoncircle.com - <http://kirmizicember.org>

Ben Ben'im, Egemen/Mutlak Alan'dan Adamus. Bugün, bu mükemmel dünyada, bu mükemmel evrende tüm spiritüel korsanlarla birlikte olmak büyük keyif. Aargh! Aargh! (İzleyiciler de karşılık verir “Aargh! Aargh!”) Gaz mı çıkarıyorsunuz yoksa yorum mu yapıyorsunuz? (Kahkahalar) Derin bir nefes alın ama eğer karnınızda gaz yoksa. Derin bir nefes alın sevgili Şambra. Burada sizinle birlikte olmak ve sizin tüm bunlara gerçekten de gülebiliyor olmanız büyük keyif. Güç bela tebessüm edebildiğiniz tüm o uzun yıllar boyunca zavallı Tobias sizinle uğraşmak zorunda kaldı! (Kahkahalar) Şimdi buna gülebiliyoruz.

Gerçekten de, bazı günler zor oluyor, gerçekten de, ama bu kötü olmak zorunda değil. Siz şöyle iyi bir meydan okumadan hoşlanıyorsunuz, öyle değil mi?

EDITH: Kesinlikle!

ADAMUS: Kesinlikle ve bu yüzden buradasınız. Biraz daha meydan okuma ister misiniz?

EDITH: Tabii, neden olmasın.

ADAMUS: Neden olmasın. Ah, böyle söyleme! (Adamus güler) Ya da eğer söyleyeceksen, yalnızca kendi adına konuş.

Daha önce konuştuğunuz gibi, nasıl bir zamanda yaşadığınızı biliyorsunuz. Bu konuda hiçbir kuşku olmamalı. Kesinlikle hiçbir korku olmamalı. Gülümseme, zevkini çıkarma zamanı. O meydan okumanın içine girme zamanı. Onun içinde yaşama zamanı. Burada olma sebebi sizi uyuşturmak değil. Sizi içine almak için burada.

Bu dünya olaylarının hiçbiri ya da sizin başınıza gelenlerin hiçbiri, sizi yok etmek ya da ezmek için gerçekleşmiyor. Size hizmet etmek için buradalar. Enerji Üstada hizmet eder. Buna inanıyor musunuz? (İzleyicilerden bazıları “Evet” der.) Gerçekten mi? İyi. Enerji Üstada hizmet eder. Ve siz şu anda yüksek enerji zamanları yaşıyorsunuz. Muhteşem zamanlar. Kendinizi bu zamanlardan uzakta tutmanız, sanki gerçekleşmiyormuş gibi davranmanız, bir zamanlar Atlantis'te yaptığınız gibi yeraltına saklanmanız ve tadını çıkarmamanız çok üzücü olurdu.

Duyusal/Tensel Olmak

Bildiğiniz gibi, insanlar – özellikle melekler – insan melekler son derece duyusal/tensel varlıklardır. Meleklerin böyle olduklarını biliyor muydunuz? Son derece duyusal/tensel varlıklardır. Belki bir meleği duyusal/tensel bir varlık olarak düşünemezsiniz ama öyledirler.

Şimdi, – “duyusal/tensel” kelimesini kullanıyorum ama bu ille de seksi demek değildir, her ne kadar bazıların vahşi pembe şapkalı varsa da. (Kahkahalar) Hayır, duyusal/tensel demek, meleklerin hissetmeyi, deneyimlemeyi, hayatta olmayı sevmeleri demektir. Yaratmayı ve ardından yaratımlarından zevk almayı, yaratımlarının içinde pişmeyi, bazen yaratımlarının içine girmek ve çıkmak için savaşmayı severler. Ama bu duyusaldır/tenseldir. Melekler renkleri, sesleri ve hisleri severler. Melekler müziği, özellikle insan müziğini severler, çünkü o oldukça duyusaldır/tenseldir. Duyusal olmak yanlış değildir. Onu yalnızca seksüel/cinsel olmakla karıştırmayın, ki bunu söylediğim için çok üzgünüm ama bazıları bunun nasıl olduğunu unutmuş durumda. Hayır,

duyusal/tensel olmak yaşamın bedenlenmesi ve deneyimlenmesidir. (Birinin sırtına vurur.) Bu duyusaldu/tenseldi, öyle değil mi? Bir histir. Histir. (Ayağı yaralı birini işaret ederek) Ayağına yaptığın şey, az biraz duyusal/tensel, az biraz delice ama... (Kahkahalar)

Melekler duyusal/tensel olmak için, bir deneyimin içinde olmak ve onu hissetmek için şu derin arzuya sahiptir. İnsanlar bunu kapatmayı denediler. İnsan melekler bunu kesip atmayı denediler. Neden? Belki ona bağımlı olduklarını ya da yenik düştüklerini hissettiler. Ama yolculuğunuzda bu noktaya ulaştığınızda, derin bir nefes alabilirsiniz. Aamyo halindeyken, zarafet halindeyken, – deneyimlerin ve hislerin ve günlük aktivitelerin ve yemeğin ve dans etmenin ve seksin ve tutkunun – sizi alt etmesinden, bunaltmasından endişelenmenize gerek yoktur.

Anlayacağınız, insanlar az çok ... yanlış olanın bu olduğunu düşünerek, onu kapattılar ya da akışı kısıtladılar. Onlara yanlış olanın bu olduğu söylendi. Beyne gittiler – “Artık, gerçekten sevmediklerimin dışındaki yiyecekleri yiyemem. Bir kadeh şarap içemem çünkü geçmişte bir ayağa dönmüş olabilirim.” Şimdi olmayacaksınız. “Cinsel parçamın zevkini çıkaramam çünkü rahibeler böyle ahlaksız şeylerin kötü olduğunu söyledi ve ellerimin üzerindeki kılları da uzatacağım.” Bu komikti. (Kahkahalar.) Gerçekten komik. Böylece insanlar kendilerinin o parçasını kapattılar. Ama, kendinizle yeniden bağlantıya geçtikçe, kim olduğunuzun köklerine geri döndükçe, yeniden bir melek olma iznini kendinize verirsiniz, duyusal/tensel olabilirsiniz. Bunda bir sakınca yoktur. Bunu yapabilirsiniz. Bu yaşamın tadını çıkarmaktır, keyfini sürmektir. Evet.

Buna derin bir nefes alın sizi gidi duyusal/tensel korsanlar sizi. (İzleyiciler karşılık verir “Aargh! Aargh! Aargh. Aslında, daha çok a-a-rgh-h şeklinde. (Seksi bir sesle; kahkahalar) Duyusal/tensel korsan budur. A-a-argh-h. Bunu yapabilir misiniz? (İzleyiciler karşılık verir, “A-a-argh-h”) Ah, hayır, seksi. Bugün seksi olmasını istiyorum! (İzleyiciler tekrarlarlar.) Sesiniz eski bir arabanın patlak lastiği gibi çıkıyor. (Kahkahalar) Hadi birlikte deneyelim. Size bir örnek vereceğim. Aslında, Linda size bir örnek verecek.

LİNDA: A-a-argh. (kedi sesine benzer şekilde, mırlar gibi)

ADAMUS: Ah! Ahhh! (İzleyiciler onaylar ve alkışlarlar) Pekala, bunu yapabilir misiniz? (İzleyiciler tekrarlar “A-a-argh”) Hala kendinizi tutuyorsunuz. Hala “Çok fazla duyusal/tensel olamam, çünkü o zaman aşırı derece cinsel/seksüel ya da aşırı derece insan haline gelirim” der gibisiniz. Tabii ki, çoğunuz bu kahrolası gezegeni terk etmeye çalışıyorsunuz ve eğer gerçekten duyusal/tensel olursanız, bir kez daha sıkışıp kalacağınızı düşünüyorsunuz. Bağımlı olacaksınız. Bu yüzden duyusallığınızı/tenselliğinizi mümkün olan en düşük seviyede tutuyorsunuz. Bu sizin için iyi değil. Hiç iyi değil. Hayır ve aslında... enerjinizi gerip sertleştiriyor. Sfinkterinizi (Doğal bir yolu ya da iki boş organ arasındaki birleşme yerini kapatıp açan kas lifleri halkasına bu ad verilir. Örneğin: a) Anus sfinkteri, b) Mideyle, duodenum arasındaki, pilor sfinkteri.) sertleştiriyor. (Kahkahalar) Ve ondan sonrası da hiç eğlenceli olmuyor.

Umarım aranızdan biri şöyle bir kitapçık hazırlar – “Gerçekten İsteyenler için Bu Dünyadan Paçayı Kurtarma Rehberi.” Son derece kısa. Tek bir bölümden ibaret, çok fazla kelimeye gerek yok – içine dalın. Mutlaka içine dalın.

Bir dağ tepesinde meditasyon yaparak oturmazsınız. Bunu daha önce yaptınız ve bakın – hâlâ buradasınız. (Bazı gülüşmeler) Zikir yapmak ya da dua etmek ya da kristallere tapmak ya da benzerleri gibi yeni uygulamalara tutunmazsınız. Bunu daha önce yaptınız. Kendinizi bir manastıra kapatmazsınız. Bunu yaptınız. Tanrı'yı bulacağınızı düşünerek 62 yıl boyunca gidip bir adada oturmazsınız. Hayır, bunu yapmazsınız. Yapmazsınız. Hayatın içine dalarsınız.

Geçmişte bütün o diğer şeyleri yaptınız. Her biriniz manastırlarda bulundunuz. Rahibe manastırlarında bulundunuz. Kendi kendinize bu spiritüel arayışlara girdiniz ve kendinize ıstırap çektirdiniz, kendinizi disipline soktunuz. Disiplinin ne olduğunu biliyor musunuz? (birisi “Makyo” der) Makyo, teşekkür ederim. Zihin Makyosu. Zihin Makyosu. Disiplin enerjileri kısıtlar. Öğrenmek eğlencelidir, ama bir kez öğrendiniz mi, bırakın gitsin. Disiplin kendinizi çarmıha germenin bir yoludur, biraz ıstıraptır. Tüm bu şeyleri yaptınız. Şu anda bunları yapmakta olan başkaları var. Geçmişte enerji tutuculuğu yaptınız. Tobias “Off! Bırakın gitsin” diyene kadar bundan gurur duydunuz. Şunun ya da bunun artık her ne ise, onun enerji tutucusuydunuz. Ve bilirsiniz, aslında, enerji tutucular bir amaca hizmet ettiler. Lemurya'nın, Atlantis'in, yıldız ailelerinin tohum enerjilerini tuttular. İnsan bilincinden gitmesinler diye bunları el değmemiş, bozulmamış halde tuttular. Ama bu çok büyük bir işti. Bu enerjileri çok, çok, çok uzun zaman boyunca tuttunuz. Hala enerji tutucu olmanın alışkanlıklarına yakalanıyorsunuz. Buna gerek yok.

Ve bana “Peki, eğer yunuslar ve balinalar için enerjiyi ben tutmazsam, kim tutacak?” diyorsunuz. Eh, diğer pek çok insan. Eğer fark etmediyseniz, gelmekte olan pek çok yeni varlık var. Bir süre için enerji tutucular olarak hizmet edecekler, ama sizin yaptığınız kadar uzun zaman değil. (İçeceğini değiştirirken duraklar) Enerjileri devam ettirmeyi ve idare etmeyi, ama şimdi ayrıca hareket ettirmeyi öğrenecekler.

LİNDA: Sen ve Cauldre şu içecek meselesini halletmelisiniz.

ADAMUS: Ah, evet. Ben aslında kahve alabilirim; sütlü ve şekersiz.

LİNDA: Zevkle.

ADAMUS: Evet, teşekkür ederim. (Kahkahalar)

LİNDA: Sana hizmet etmeme izin ver. (Kahveyi getirmeye gider)

ADAMUS: BANA HİZMET ETMENİ EMREDİYORUM! (İzleyiciler onaylar ve alkışlarlar) (Linda) çok tatlı. Çok tatlı. Cauldre'nin ne söylediği umrumda değil, ama o da (Linda'nın) çok tatlı olduğunu söylüyor! (Kahkahalar) Çok, çok tatlı.

Sevgili Şambra, şimdi enerjileri hareket ettiriyoruz. Yepyeni bir yerdesiniz. Tamamen yeni bir bilinçtesiniz. Öteye geçtiniz. Duyusal/tensel spiritüel korsanlarsınız. Ne harika bir sıfat. Şimdi enerjiyi hareket ettiriyorsunuz.

Aslında, enerjiyi hareket ettirmek onu itmek ya da zorlamak değildir. Hareket ettirmek onun üzerine binmektir, aslında, yarattığınız o dalgayı – yarattığınız o bilinç dalgasını, değişim dalgasını – yakalayıp üzerine çıkmaktır. Onu çoktan yarattınız. O tıpkı büyük bir dalga gibi ve siz şimdi üzerinde sörf yapıyorsunuz. Neden yapmayasınız, çünkü duyusal/tensel bir varlık olarak çoktan yarattığınız bir şeyin parçası olmayı hissetmek ve deneyimlemek istiyorsunuz. Bunun hakkında çok fazla düşünürseniz kafanız çok, çok karışır. Sadece hissedin.

Ah. (Kahvesini alır.) Ve kurabiye. (Kahkahalar)

LİNDA: Zevkle. (kurabiyeleri getirmeye gider.)

ADAMUS: (Bir yudum alır) Ahh! Duyusal/tensel. Yiyeceğinizi, içeceğinizi eğer ağzınıza koyarsanız, en azından tadını çıkarın. Gerçekten. Ve bundan kaçmayın. Tobias sizinle bu konu hakkında konuştu ve ben de bunu tekrarlayacağım, ama bazen “Haberlerde kahvenin benim için kötü olduğunu duydum” diye korkarak kendilerini hayattan koparan spiritüel varlıklar, spiritüel öğretmenler bizi hayrete düşürüyorlar. Püff! Aslında sizin için hiçbir şey kötü değildir. Gerçekten hiçbir şey – kendiniz dışında. (Kahkahalar) Bu bilinen gerçek. Bunu bir yerlerde bir afiş olarak görmek istiyorum. Neden? Çünkü kendi yolunuza çok fazla çıkıyor ve sonra da spiritüel Skype'ınızdan bizi arıyor ve olup bitenler hakkında sızlanıyorsunuz. Bu yüzden, sevgili Şambra, eğer onu yiyecekseniz, tadını çıkarın. Eğer birşey yapacaksınız, onu sevin. Eğer burada olacaksınız, yaşamı deneyimleyin. Gezegenden çıkmanın yolu budur. Bu biraz ironik, çünkü bu gezegenin keyfini gerçekten çıkarmaya başladığınız anda ... ah, evet! (Linda bir tabak tatlı getirir.) Gerçekten keyfini çıkarmaya başladığınız anda... mmm mmm mmm mmm mmm. (pastadan aldığı büyük bir lokmanın tadını çıkarırken kahkahalar)

Dünyada daha önce hiç bulunmamış melekler var, burada dünyada yaşamak için can atan, bunun için herşeyi feda edebilecek olan melekler var – siz buna ne diyorsunuz, canını kanını feda etmek mi? Onlar bunun ne olduğunu bilmiyorlar – şu anda Cauldre'nin yapmakta olduğunu yapabilmek için sol kanatlarını verirlerdi (Kahkahalar) (Bir ısırık daha alır) Ve bazıları buna direniyorsunuz, öteye iteliyorsunuz, kendinize bahaneler uyduruyorsunuz. “O kadar iyi ki benim için iyi olamaz. Bu kadar iyi olduğuna göre kötü birşey olmalı. Eğer duyusalsa onu törpülemeliyim. Onu sıkıcı hale getirmeliyim. Sanki pişmemiş hamura benzer birşey haline getirmeliyim.” Yani çok sıkıcı, sıkıcı, sıkıcı.

Hayır, eğer burada olacaksınız, bunu yapın. Size bu yüzden giyininip kuşanmanızı, eğlenmenizi, oynamanızı söylüyorum. Daha önce ne kadar kılı kırk yaran, pımpirikli – Cauldre'nin kelimeleri, benim değil – biri olduğunuzun farkına varacaksınız. (Birinin şapkasını alır ve başına geçirir) Ve bununla eğlenin! (izleyiciler karşılık verir “Ooo”) Kanallık yaparken pembe kovboy şapkası takın. Neden olmasın Cauldre? Saklanmayı bırakın. Kendinizi açığa vurun. Evet, fotoğraf çekiyorlar, sonra bunlar yayılıyor ve “Bu spiritüel bir öğretmen mi?” diye soruluyor. Kesinlikle! İşte bu! S... edin! (bir dolu kahkaha ve alkış) Evet! Evet!

Yani... (Adamus kıkırdar) işte bu kadar kolay. Bu kadar kolay. Bütün o çalışma, diğer herşey... Bu kitabın* yayınlandığına ve ona benzer başka kitapların da geleceğine gerçekten seviniyorum. “Duyusal/Tensel Melek” – harikulade bir kitap adı. Evet, mmm, evet. “Tek Bir Büyük Kahkahayla Gezegenden Paçayı Nasıl Kurtarırsınız?” “Nasıl Gülümsemeli” Spiritüel arayışçıların

gülümsemediklerini hiç fark ettiniz mi? Kötü kabul edilir. Gülümsemek – “O zaman hayattan çok fazla keyif alabilirim, yanlış sinyal gönderebilirim. ‘Burada fazlasıyla iyi zaman geçiriyorum.’” Buradan böyle gidebilirsiniz. (* Giriş konuşmasında bahsi geçen “S.... Spiritüelliği” kitabına gönderme yapıyor. <http://thefuckitway.com/>)

İronik olan şu ki Edith, bir kez bunu yaptığında, bir kez gerçekten keyif alıp yeniden duyusal/tensel olduğunda, işte o zaman – ki ironi de buradadır – o zaman burada kalmak istersiniz. Ah, ah, ahh. “Ama hayır, ben gitmek istiyorum, bu yüzden bu beni bir bilmecenin içine sokacak” diyorsunuz. Hiç de değil. Hiç de değil, çünkü buraya geri gelmekte olan yeni bir yükselmiş üstatlar zümresi var. Bunu açıklamak biraz güç, ama, anlayacağınız, onlar yükselmişlerdir, geri gelmelerine gerek yoktur ama aslında geri gelmelerine imkan veren de tam olarak budur ve geri gelirler ve asla da sıkışıp kalmayacaklardır. Geri gelirler, Tobias’ın yaptığı gibi. Dünyanın kurtarılmaya ihtiyacı olduğundan değil, (Tobias) buraya derin bir bilgelik getireceğinden değil – ki bunu yapacak – ama çok uzun zaman boyunca çok gergin, çok biçimci olduğundan. Burada Yahudi gerginliğini (kahkahalar) kast ediyorum. Çok, çok uzun zaman boyunca.

(Tobias) Ard arda pek çok yaşamını kahrolası bir kitabı öğrenerek – “S...” kitabını değil, diğer kitabı – kurallara uymaya çalışarak geçirdi. Anlayacağınız – bizi dinlemediğinden emin olmak istiyorum – ne zaman seks yapabileceğine, nasıl seks yapabileceğine ve seksten ne derecede zevk alabileceğine dair bile kuralları vardı. (Birisini “Vay canına” der.) Vay canına demeyin. Sizin de aynı şeyi yaptığınızı duyuyorum! Belli günlerde neler yiyebileceğine ve diğer herşeye dair bir dolu kuralı vardı. Hayattan keyif almak bu değildir. Bu spiritüel olmak değildir. Bu duyusal olmanın zıttıdır. Melekler, doğaları gereği, son derece duyusaldır. Bu yüzden buraya gelmek isterler. Bu yüzden sizin yerinizi isterler. Bu oldukça komikti aslında. Eğer buraya gelmeye çalışan bir melekseniz feci halde komiktir. Ama bazen o paha biçilmez anlarınızı ve nefesinizi tüm bu kurallarla ve düzenlemelerle ve tüm o şeylerle neden boşa harcadığınızı anlayamıyorlar. Onlar sadece duyusal/tensel olmak istiyorlar. En nihayetinde burada kimsenin gerçekten sıkışıp kalmadığını biliyorlar. Sadece, sanki sıkışmışsınız gibi gelir. En nihayetinde ölüm yoktur. Gerçekten ölene dek ölüm gibi gelir ve ardından yeniden diğer tarafa geçtiğinizde ve duyusal/tensel olmanın nasıl birşey olduğunu hatırladığınızda Dünya’da ölmemiş olmayı dilersiniz. (Bir kaç kahkaha) Püfff! Bunun hakkında bu kadar çok düşünmeyin.

Bu yüzden, her birinizi, yaşarken gerçekleştirdiğiniz yükseliş sürecinizin bir parçası olarak, spiritüel bir öğretmen olmanın bir parçası olarak ve diğerleri için bir Bayrak olarak – duyusal/tensel olmanız için yöreklendiriyorum. Aandrah’ın diyeceği gibi, ölçüsüzce, taşkınca yaşayın. Bazen senin çalışmalarına geliyorum. Umarım senin için bir sakıncası yoktur. (Aandrah “Para ödemiyorsun” der) Evet ve en iyi günde... hayır, ödemiyorum. (Kahkahalar) Aslında, şu ya da bu biçimde, ödüyorum. Ama en iyi günlerde Oama, Adamus birlikte biraz eğleniyoruz. Ara sıra içeri giriyorum ve Aandrah ile On – Norma’yla Garret – gerçekten de insanları sadece ölçüsüzce, taşkınca yaşamaya teşvik etmeye çalışıyorlar. Taşkınlıkla. Ve Linda’yla Cauldre’nın bana söylediği belki de bu toplantıların biraz taşkınca olduğu, spiritüel toplantıların standardında olmadığı. Tanrıya şükür, s....

(Kahkahalar) Bu ikisini aynı cümlede kullanabilirsiniz.

Bu durumda, hadi bir oy- ... biraz eğlenelim. Hadi bir oyun oynayalım diyecektim, ama, hay aksi şeytan, bunların hepsi oyun, öyle değil mi? Öyle.

Zaman-Esaslı Gerçekliğin Ötesi

Benim geldiğim yer... Ben gelecekte geliyorum. Doğrusal bir gelecekte değil, zaman çizgisinde olan bir gelecekte değil. Ama bir süre önce yükseldim ve fiziksel biçimdeki insan enkarnasyonuna geri dönmedim, doğum sürecinden geçmedim, bu yüzden de bir potansiyeli geri getirmek amacıyla, gönüllü olan ve bunu kabul eden varlıkları kullanıyorum – Cauldre beni düzeltiyor, gönüllü olan ve bunu kabul etmiş varlıklarla birlikte çalışıyorum. Anlayacağınız, yükseldiğimde, bütün bu potansiyelleri gelecek dediğiniz şeye saçtığımı söyleyebilirsiniz. Her yere serpilmiş durumdadır. Üzerlerinde sizin isminiz var. Herhangi birinin ismi değil, her ne kadar diğerleri de bundan faydalanabilecek olsa da... Ama üzerlerinde bizim bağlantımız yazılı.

Yani, bunları etrafa serptim ve doğrusal zaman çizginizde ilerlerken bu potansiyellerden hangisini seçeceğinizin size kalmış olduğunu söyledim, çünkü siz hâlâ daha ziyade o an be an, ay be ay, yıl be yıl zaman çerçevesindeyiz. Yavaş yavaş bunun nasıl çözüleceğini öğreniyorsunuz, ama hâlâ o zaman dilimindeyiz. Bu yüzden şimdi benim bırakmış olduğum serpilmiş potansiyellerle karşılaşıyorsunuz.

Şimdi, bunlar son derece gerçektirler. Potansiyeller enerji değildir. Potansiyeller bilincin küçük benekleri, tanecikleridir. Etrafta dolanan küçük bilinç incileridirler. İnsanlar tarafından, sizin tarafınızdan, berrak ve bilinçli bir idrakla etkinleştirildiklerinde, bu potansiyeller enerjiyi kendilerine çeker ve bu enerjiyi hayata getirirler, adeta güzel bir bilinç balonunun son derece dinamik bir enerjiyle kaplanması ve ardından da burada Dünyada tezahür ettirilebilmesi ya da deneyimlenebilmesi gibi.

Bir anlığına duyusal/tensel olacağım. Teşekkür ederim. (İçeceğini alır) Ah! Önceki değildi, işte bu. (Adamus Linda'yı öper)

LİNDA: Biraz daha bebeğim.

ADAMUS: Ah! (Adamus Garret'ı öperken kahkahalar artar)

Bu durumda, bugün size gelecekte geldiğimi, sizinle içinde bulunduğunuz bu Şimdi ânında bulunduğumu söyleyebilirsiniz, çünkü bugün konuşacaklarımızın, bugünün esasının ne olacağının potansiyelini siz ortaya çıkardınız – potansiyelini siz etkinleştirdiniz. Bugün, sizin buraya nasıl geldiğinizden, şu anda otururken sırtınızın ya da poponuzun nasıl hissettiğinden ibaret değil – bunların hepsi dikkat dağıtıcılar. Potansiyel, şu anda burada yaptığımız şeyin esasıyla ilgiliydi. Yani, gelecekte geldiğimi ve sizinle Şimdi ânında bulunduğumu söyleyebilirsiniz. Ama sizden bunu bir anlığına değiştirmenizi isteyeceğim. Sizden önce derin bir nefes almanızı ve gevşemenizi ya da zaman-esaslı yaşam deneyimini biraz gevşetmenizi rica edeceğim. Bunun (zaman-esaslı yaşam deneyiminin) anlamı sizin bugünü ve sonra yarını ve sonra da öbür günü sırasıyla deneyimlemeye meyilli olmanızdır. Gerçeklikle – sizin gerçekliğinizle – en temel bağlantılarınızdan biri zamandır. Zaman aslında yoktur. Bununla birlikte, deneyimin evrimi vardır.

Şimdi, herşeyin aynı anda gerçekleştiğini söyleyecekler olabilir. Bu tartışılabilir ve gerçekten fark etmez, ama melek varlıkların kol saati takmadıklarını, saate bakmak zorunda olmadıklarını söyleyebilirim. Onlar için açılıp genişleyen, çözülen deneyim vardır. Ve bazı gerçekten büyük ve engin deneyimler vardır ki son derece dinamik bir biçimde genişlemeye ya da açılmaya meyillidirler. Diğerleri küçük deneyimlerdir ama bu deneyimlerin hepsinin açılmayı ya da çiçek açmayı yarattığını söyleyebilirsiniz. Ve melekler gerçekten de geriye – bu çok iyi bir kelime değil ama elimizde başka kelime yok – bakabilir, deneyimlerinin açılmasına bakabilirler. Bu onlara, sıradaki deneyim için seçmek istedikleri potansiyelleri belirlemelerine yardımcı olan, sizin geçmiş – gerçekte geçmiş değildir, deneyimin açılmasıdır – diyebileceğiniz bir anlayış verir. Ohh! (Adamus derin bir iç çeker)

Pekâla, işte bununla bağlantı kurma yönteminiz. İşte bunu nasıl yapabileceğiniz. Zaman çizgisinde sıralanmış deneyimleriniz var ve geçmişe baktığınızda “Bu 10 yıl önce oldu, bu belli bir tarihte 30 yıl önce gerçekleşti” diyorsunuz. Yolunuzu işaretliyorsunuz. Gelişiminize zamanı esas alan küçük çentikler atıyorsunuz. Bu çok, çok doğrusal, çok sınırlı. Bu yüzden şimdi durun ve gevşeyin ... zaman kavramınızı – zaman-esaslı deneyimlerinizi – gevşetin.

Bunu nasıl yaparsınız? Derin bir nefes alın. Bu doğaldır. Zamanın içinde yaşamak doğal değildir, hiç doğal değildir. Bunun (zaman içinde yaşamamanın) en tepesinde bir sürü gezegensel etki vardır, güneş doğar ve batar ve tüm bunlar zaman dediğiniz şeyi pekiştirir. Evriminizde şu anda olduğunuz noktada artık zamandan kurtulma vaktidir.

Zihninizin ve bedeninizin kaygılarından biri de zamanı bıraktığınızda birdenbire dış uzayda akıntıya kapılmışçasına zincirlerinizden boşanacağınız, bir yerlere sürükleneceğinizdir. Hiç de değil.

Zaman-esaslı inançları ve deneyimleri bıraktığınızda, daha çok topraklanmış, daha gerçek ve, evet, daha duyusal/tensel hissedeceksiniz. Hadi bunu yapalım.

Eğer seçerseniz, önce derin bir nefes alın ve eğer seçmezseniz, bunda da sorun yok. Ama eğer seçerseniz, derin bir nefes alın ve zaman-esaslı inancınızı gevşetmek için kendinize izin verin.

(Duraklama)

Zamanın Ötesindeki Potansiyeller

İkinci olarak, gelecekte geldiğimi söylüyorum. Hadi bunu biraz daha farklı biçimde ifade edelim. Ben sizin henüz deneyimlemediğiniz bir potansiyelden geliyorum. Bir potansiyel alanından geliyorum, henüz sizin deneyimlemediğiniz potansiyelleri bilincim her yere serpti – ve bir gün bunu siz de yapacaksınız. Bu yüzden, sizden kendinize havada süzülme ya da yüzme, artık hangisini isterseniz, – gevşeyin – iznini vermenizi ve sahip olduğunuz deneyimin ilerisinde benimle buluşmanızı rica edeceğim.

Başka bir deyişle, Şimdi ânının algısını bırakın. Gelin ve bir potansiyel – henüz gerçekleşmemiş deneyimler – alanında benimle buluşun ve orada süzülüğünüzü hayal edin. Kaybolmayacaksınız.

Böylece, zamanın ötesine geçeriz, doğrusal deneyimin ötesine geçeriz ve siz birdenbire, şimdi değilse bile bir noktada, farkına varmaya başlıyorsunuz “Sevgili Tanrıbenlik, benim algıladığımdan çok daha fazlası varmış”.

Şimdi, eğer zihninizde mücadele ediyorsanız, ki yaklaşık %63’ünüz şu anda bunu yapıyor, bırakın. Salıverin. Yaptığınızı görüyorum. Biliyorum. Biliyorum ve bunu yapan bir tek sen değilsin ama kafasında takılıp kalanların tipik bir örneğisin. (İzleyicilerden birine söyler) Kafada sıkışıp kalmak. Bırak. Kaybedecek hiçbir şeyin yok ama herşeyi kazanabilirsin.

Bu yüzden derin bir nefes al ve kafandan çık ve hakiki kalp, hissediş, deneyim dediğimiz şeye git. Deneyim.

Ben bir potansiyel bahçesinden, şarkı söyleyen çiçeklerin, dans eden toprağın, yağın güneş ışığının olduğu bereketli, güzel, rengârenk bahçeden geliyorum. Ben bu potansiyel alanından geliyorum. Gelin ve benimle buluşun. Buraya gelin. Benim olduğum yere gelin. Sizinle buluşmam için beni zaman çizgisindeki deneyiminize getirtmekten vazgeçin. Benim olduğum yere gelin. (duraklama)

Çok fazla uğraşıyorsunuz. Bakın, sorun bu. Çok fazla uğraşıyorsunuz. Düşünerek yapmaya çalışıyorsunuz. Sadece yapın, siz duyusal/tensel varlıklarsınız.

(Duraklama)

Şimdi “Ama ne hissetmem gerekiyor?” diyorsunuz. Hissedeceksiniz. Hissedeceksiniz. Ve sonra size kendinizi bu şekilde açtırdığım için bana küfredeceksiniz ve harika olan da bu.

Derin bir nefes alın ...

(Duraklama)

Gelin ve orada bir yerde benimle buluşun.

Ve soru şu hale geliyor, daha gerçek olan ne var? Sevgili, sevgili arkadaşlar, az önce bir şey olmadı mı?

Peki, şimdi, mesele şu. Siz bunun daha önce yaşadığınız şeylere benzer biçimde gerçekleşmesini bekliyorsunuz. Öyle olmayacak. Geriye dönüp bakıyor “Büyük bir deneyim istiyorum. Yanan bir çalı istiyorum.” ya da “Ben, bilirsin işte, Cauldre’nin birdenbire havalanmasını ve odanın üzerinde süzülmesini istiyorum” diyorsunuz. Bu gerçekten eski. Yeni deneyim – ki biraz uyum süreci gerekir – yeni deneyim farklıdır ve siz ... bu şapkayı örnek olarak kullanmak için yeniden ödünç alabilir miyim? (Pembe şapkayı alır.) Kendinize deneyimin içine süzülme, doğrusal yolu bırakma iznini verdiğinizde, ilginç – çok, çok ilginç – bazı şeyler olur ve Dünyada olmak işte bu noktada eğlenceli hale gelmeye başlar.

Bu şapkayı hep ön taraftan gördüğünüzü hayal edin. Şapkayı bu şekilde bilirsiniz. Rengi pembedir, burasında küçük bir tacı vardır ve sizin şapkayı algıladığınız biçim hep budur çünkü zaman-esaslı deneyim yoluyla onu hep bu şekilde algılayacaksınız. (Zaman-esaslı deneyim) Size şapkanın yalnızca tek bir görüntüsünü verir ve tek sahip olduğunuz görüntü de budur. Bu durumda, şapkanın pembe olduğunu, burasında bir kıvrımının olduğunu ve ön tarafta da küçük değerli bir tacın olduğunu varsayarsınız. Şapkayı hep bu şekilde algılayacaksınız.

Şimdi, zaman-esaslı deneyimden çıktığınızda, kendinize yeni potansiyellere genişleme iznini verdiğinizde, birdenbire şapkanın bir de arka tarafı olduğunu görürsünüz. (Şapkayı döndürerek tersini çevir.) Birdenbire diğer yanları olduğunu, tepesi olduğunu, içi olduğunu görürsünüz. Ve birdenbire, sanki “İçine hiç gerçekten bakmamışım” der gibi bakmaya başlıyorsunuz. Farklı bir derinlik, gölgeler görmeye başlıyorsunuz ve birdenbire bu şapkanın aslında pembe olmadığını farkına varırsınız! Değildir. Burada maviler vardır; olmak zorundadırlar. Sarılar buradadır, burada sarıların olması gereklidir. Yeşiller. Tabii ki kırmızı. Burada siyahlar vardır. Olmak zorundadır. Ama, siz hayata doğrudan baktığınız için, sizin gözünüze çarpan potansiyel, görmekte olduğunuz pembedir. Ve bazılarınız hala mücadele ediyor, gözlerini kırıştırıyor ve “Lanet olsun, şapka hala pembe” diyorlar. Değil. Gerçekten değil.

Demek istediğim, gerçek anlamda, fizik biliminin bakış açısından, burada maviler olmak zorundadır, aksi halde pembe pembe olmayacaktır. Sarılar olmak zorundadır. Yani, bu insan bilimidir; göz bağlayıcı spiritüel bir bilim değildir. Ama algı onun daima pembe olduğu yönündedir. Şimdi, bu önemli bir noktadır, çünkü bu şapka bir daha asla aynı olmayacak. Bu önemli bir noktadır. Zaman çerçevenizin dışında benimle buluştuğunuzda, buraya geldiğinizde (resmini çizer) şimdi farklı bir yerde birleşiyor olacağız, sizi ziyaret etmek amacıyla buraya gelmek için benim büyük miktarda enerji harcamam gerekmeyecek, biz şimdi yarı yolda buluşuruz. Bu sizin zaman

gerçekliğini tamamen görmezden geldiğiniz anlamına gelmez; sizin artık esnek olduğunuz anlamına gelir. Her ikisini de yapabilirsiniz – zaman gerçekliği ve deneyim gerçekliği. Burada dikkat edilmesi gereken nokta ... sadede geleceğim, Cauldre soruyordu. Burada dikkat edilmesi gereken nokta, bu çok, çok önemli, zaman-esaslı algının dışına çıktığınızda, birdenbire geçmişin – sizin geçmiş algınızın – aslında oldukça pembe olduğunun farkına varacak olmanızdır. Sizin geçmiş algınız sınırlıdır.

Şimdi, benimle bilek güreşine tutuşacak insanlar var – ve muhtemelen kazanacaklar da, çünkü bunu istiyorlar – benimle bilek güreşi yapacak ve “Hayır, ben dört yaşındayken istismar edildim ve lanet olsun, bu benim hikayem. Buna bağlı kalacağım.” diyecekler. “Eh, daha geçen hafta arabamla kaza yaptım. Bunun doğru olmadığını söyleyerek ne demek istiyorsun?” diyenler olacak. Ve bu konuda ısrar edecekler.

İleri düzeyde olanlara öğretirken karşımıza çıkan en zor şeylerden biri budur – ileri düzeydekiler diyoruz, onlar gerçekten ilerleyen, gelişen duyusal/tensel korsanlar – çünkü hâlâ “Hayır, kahretsin, bu oldu” deme eğilimi var. Sanki bir fotoğraf gibi ve sizin inandığınız da “Eh, bu bir fotoğraf. Kauai’de, bir teknenin içindeki bir grup Şambra’nın resmi. İşte olduğu şey bu.” Hayır, hayır, hayır, hayır, hayır.

Ve Dave bunu biliyor. Mavi suları, teknenin küpeştesinin bir kısmını ve öğle yemeklerini çıkarmaya hazır durumdaki bir grup Şambra’yı gösteren bir resim çektiğinizde, orada olanların hepsi gerçekten bunlar mıdır? Hayır! Bu miyop, uzağı göremeyen görüntüdür. Bu orada olanın odaklanmış bir görüntüsüdür.

Orada başka ne vardı? Eh, kabinde öğle yemeği duruyordu ama eğer hastalanmak üzereyseniz onu aklınıza getirmezsiniz. Gökyüzünde kuşlar vardı. Okyanusta balıklar vardı. Güneş oradaydı. Yaklaşık üç saat içinde batacak olan güneş vardı. Geceydi. Ve daha pek çok şey vardı. Anlayacağınız, bu fazlasıyla doğrusal deneyimleme biçiminden çıkmadığınız sürece resim o kadar da tam değildir. Aniden, resme bakmaya muktedir olacak ve onu – 360 derecelik – bir hologramdan göreceksiniz ve orada olduğunu, onu gerçekten görebileceğinizi fark edebileceksiniz ve eğer etrafta perileri ve büyüü görmeye başlarsanız delirmeye başlamadığınızı anlayabileceksiniz. Yaşamak budur. Duyusallık/tensellik budur. İşte siz buradasınız ya da buraya gidiyorsunuz.

Zaman Çizgisinin Ötesinde

Şimdi bu özellikle önemli, çünkü geçmişinize bir fotoğrafmış, anlık bir çekilmiş gibi bakıyorsunuz. Belli şeylerin olduğunu söylüyorsunuz. Zaman çizgileri çiziyorsunuz. Geriye gidebilir ve “Üniversiteden şu yılda, şu alanda – diyelim ki psikoloji – mezun oldum” diyebilirsiniz. “İlk işime şu tarihte girdim, evlendim, çocuklarım oldu” dersiniz. Bunları ayrıntılarıyla bir planın içine oturtursunuz. Yanlış. Mutlak surette ... yanlış. (Bazı kahkahalar) Burada biraz küfredilemek için başınızla onaylamanızı istedim, ama bu yanlış. Çok yanlış. (Linda başıyla çok güçlü şekilde onaylarken kahkahalar) Henüz konuşmuş olduğumuz fotoğraf kadar yanlış. Bu yüzden, bir anlığına duralım ve geçmişinizin aslında bütün resim olmadığının farkına varalım.

Doğrusal gerçekliğin ötesine genişlerken derin bir nefes alın.

(Duraklama)

Şapkanın pembe olmadığını ve üzerinde bir taç bulunmadığını görmeye başlıyorsunuz, en azından arkadan ve içinden baktığınız zaman. Bu da beni geçmişinizin aslında geçmişiniz olmadığı sonucuna götürüyor. Ona içtenlikle tutunuyorsunuz. Onun için savaşıyorsunuz. Onun için benimle savaşıyorsunuz. Ona küfrediyorsunuz. Onu lanetliyorsunuz ama ona tutunuyorsunuz. Neden? Çünkü hiçkimse size, tabiri caizse, “O aslında senin değil” demedi.

Başka bir deyişle, uzun zaman önce olmuş olan şeylere bölünmez bir bütün olarak, hologrammış gibi bakılabilir. Kendi geçmişinizin etrafında dolanmaya ya da süzölmeye başlayın. Orada sizin daha önce hiç farkına varmamış olduğunuz pek çok şey var. Gözünüzde at gözlüğü vardı. Kameranın objektifini tek bir şeyin üzerine odaklamıştınız. Ona içtenlikle tutundunuz.

Ancak yükselişinizin içinde rahatladıkça, geçmişinizin ne kadar ihtişamlı olduğunu, hakikatte neyin gerçekleştiğini, sadece insan gözlerinizde değil ama hakikatte neyin gerçekleştiğini anlamaya başlayacaksınız. Farkında olduğunuzdan çok daha fazlasının orada olduğunu anlamaya başlayacaksınız. Birdenbire, geçmiş geçmiş olmayacak. Birdenbire, karşınıza çıkan tarihiniz son derece eksik olacak. Fazlasıyla sınırlıydı, fazlasıyla artık odaklanmanız gerekmeyen şeyler üzerine odaklıydı. Aniden, başınıza gelen şeyin deneyimi açılır, genişler ve orada olan sadece acı ya da incinme değildir. Oradaki sadece kötü bir gün değildir. Gerçekleşmekte olan çok daha fazla şey vardır. Bu herşeyi değiştirir.

Lütfen bu kavramı zorlamayın. Başka bir ifadeyle, bunun ne olduğunu zihniniz yoluyla çözümlenmeye çalışmayın, çünkü bunu yapmak sizi sadece hayatın doğrusal deneyiminde tutacaktır. Sizin için doğal olan, zaman-esaslı varoluştansa, deneyimsel varoluştadır. Yani derin bir nefes alın. Gevşeyin. Doğal olana geri dönün. Duyusallığa geri dönün. Genişlemeye geri dönün. Bu şapka pembe değil. O aynı zamanda mavi ve sarı. Bu sadece bir taç değil. Bir arkası ve bir önü ve bir içi var. Bu sadece bir şapka değil. Sahip olduğu çok şey var.

Bu tuhaf bir teori ya da kavram değil. Gerçek yaşamın biçimi bu. İnsanların yaşamı deneyimleme yolu sanırım bir noktaya kadar ilginç, ama yeniden söylüyorum, bu kameradaki odaklanmış objektif gibi, hakikatte olanın yalnızca çok dar bir görüntüsünü algılıyor ya da farkında oluyor. Sizler hayatın o çok daha dolu deneyimine sahip olmak için kendinizi açmaya hazırsınız.

Bunun anlamı, geçmişinizin gerçek doğasını – geçmişinizin sadece pembe bir şapka olmadığı gerçeğini – anlamaya başladığınız için, birdenbire bu farkındalığın, geçmişinizin çok daha geniş farkındalığının, gelecek potansiyellerinizin, ya da onlara sıradaki potansiyeller de diyebilirsiniz, çok daha geniş doğasının anlamınızı sağlayacak olduğudur. Tobias yıllar önce “Gelecek şifalanmış geçmişti” demişti. Ben “Geçmiş geçin. Onu aşın devam edin” diyorum.

Ansızın dün ne olduğuna dair algı değişir. Dün yoktu, sizin olduğunuzu düşündüğünüz biçimde gerçekleşmedi. O çok daha geniş ve renklidir. Bu size sıradakiyle ilgili yeni bir farkındalık verecektir.

Şu anda sıradakiyle ilgili oldukça dar bir görüşünüz var. Tıpkı “Eh, yarın belli şeyler olmak zorunda” der gibi. Siz az çok bu doğrusal ilerleyişi takip ediyorsunuz, yarın ya da sıradaki deneyim üzerinde diyelim, çok da fazla seçime ya da çeşitliliğe sahip olmadığınızı hissediyorsunuz. Ama zaman çizgisinden çıktıkça, “Ah Tanrıbenliğim, aslında ne kadar çok şey varmış!”ın farkına varacaksınız. Yarının tahminlerinde yalnızca pembe şapka yok. Maviler ve sarılar var. Kasketler var. Eldivenler var. Herşey açılır. Aslında birazcık ürkütücü, çünkü aniden biraz bunaltıcı olabileceğini fark edersiniz.

Ama değildir. Derin bir nefes alın. Derin bir nefes alın.

Sevgili Şambra, önemli olan nokta, geçmişin sizin düşündüğünüz şey olmadığıdır. Geçmiş için benimle kavga etmeyi bırakın. Ona tutunmayı bırakın. Artık sizin üzerinizde güzel durmuyor, size yakışmıyor. Geçmişiniz son derece tekdüze bir giysi.

Bir Ayrılık Noktası

Sevgili Şambra, Şambra, Şambra, şu anda bir ayrılık noktasındasınız. Buraya, benim dünyama geldikçe, sizinkinden biraz kurtuluyoruz. Bugün deneyimleyeceğimiz bu potansiyele süzülme izni kendinize verdikçe, havada eğlenceli bir şey hissediyor musunuz? Umarım öyledir. Çok fazla şey oluyor. İyi.

Bu durumda, şimdi, konu bir ayrılık noktasında olduğunuz. Tekrar, diyelim ki yaşamın o doğrusal deneyiminde ilerliyorsunuz – A noktasından B noktasına oradan C noktasına, bıktırınca kadar. (Bir zaman çizgisi çizer.) Ayrılık noktası aniden bilinç değiştirmeniz demektir. Artık o düz çizgide gitmeyeceğiniz anlamındadır. Şu anda olduğumuz gibi ayrılık noktasına gelirsiniz ve bu biraz göz korkutucudur çünkü siz en azından hikayenin nasıl devam edeceğini biliyorsunuzdur. Hatta neredeyse son bölümün ne olduğunu bildiğinizi bile söyleyebilirsiniz. Hikayeyi biliyorsunuz ve bu bir anlamda sıkıcı, bir anlamda acı vericidir.

Bu yüzden, bu ayrılık noktasına gelir ve “Pekâla, büyük bir sıçrama yapmaya hazırım” dersiniz.

Eğer hâlâ anlamadıysanız, bu sıçrama her halukârda gerçekleşecektir. Hakiki kalbinizde sizin sıçramayı yapmanızı sağlayan birşey vardır. Sıçramayı yapabilirsiniz çünkü o özgür ifadeyi istersiniz ya da sıçrayabilirsiniz çünkü hemen arkanızda elinde ateşle biri durmaktadır.

(Kahkahalar) Ve elinde ateş olan o kişi sizsinizdir, hakiki kalbinizdir, ruhunuzdur.

Yani, burada ayrılık noktasındasınız (zaman çizgisinin üzerine “X” çizer), ayrılmaya hazırsınız.

Yüzlerce kez bunu yaşadığınız için neye benzediğini biliyorsunuz. Eh, burası her zaman endişeyle, heyecanla doludur, telaşla, titremeye doludur ve bir sürü geçmiş veçhenizle doludur, ki bunlar ...

veçheler zaman çizgisinin, geçmişinizin üzerinde sıralanmayı severler. Bunu severler. Severler! Severler! Ona sıkıca bağlanırlar! Bunu anlamamış mıydınız ... Aandrah veçhelerin geçmiş zaman çizgisine sanki bir ipmişçesine tutduklarını anladı. Ve veçheler geçmişin üzerinde öylesine coşarlar ki bu onların kendilerini algılamalarını güçlendirir, pekiştirir. Onu bırakmak istemezler.

Ondan gerçekten nefret etseniz bile, sizi bırakmamanız için ikna ederler ve bu da sadece geçmiş güçlendirir. Ve bu sizin, ona sıkıca tutunmuş bütün veçhelerle birlikte, büyük bir ipi, çok büyük ve ağır bir ipi etrafta sürüklemenize benzer. Geçmişiniz budur.

Ve burada ayrılık noktasındayız. Kendimi eğlendiriyorum. Seni bilmiyorum ama ... (kahkahalar) Cauldre'yla konuşuyordum.

Evet, ayrılık noktasındasınız. Zaman deneyiminden çıkma ve gerçekliği tamamen farklı bir biçimde algılama vakti.

Yapmanız gereken birkaç şey var. Bir seçim yapmak – eh, sizin seçim yapmanızı istiyorum – ve bunun zihinsel değil, hissi bir seçim olmasını istiyorum. Aradaki farkı biliyor musunuz? Biri başağrısı diğeri sevinç verir. Doğru, çok doğru. Zihinsel bir seçim ... (Başka bir şapka bulur) Kör olası, bu mor. Bu herşey. Ve küçük. (Şapkayı başına oturtunca kahkahalar duyulur) Gerçekten küçük. Ama bazen kafanız büyür ve eski şapka artık size uymaz. (Şapkayı Linda'ya verir.)

LİNDA: Oo!

ADAMUS: Sana hediyem olsun sevgilim.

Bu durumda, burada neredeyiz? Bakın burası, zaman çizgisi deneyiminizin dışında – bakın, aslında burada değiliz (zaman çizgisinin üzerinde bir yeri gösterir), biz şuralarda bir yerdeyiz (zaman çizgisinden uzağı işaret eder) – ama bir parçanız hâlâ burada olduğunuza inanıyor. Ve değilsiniz.

Yani, bu ayrılık noktasındasınız, bunun anlamı da eski yoldan çıkıyorsunuz. Sizden birkaç şeyi hissetmenizi ve göz önünde bulundurmanızı isteyeceğim ve kalbinizden seçimden yapın, beyninizden değil. Beyniniz – ve ağızınız – beyniniz ve ağızınız “Evet, bunu istiyorum” diyecekler. Ama önce hissedin.

Ayrılık noktası ve bu sadece sizin için değil, çalışmaya devam edeceğim bütün Şambra grubu için.

LİNDA: Hmmm.

ADAMUS: Hmmm. Yani bazılarını yol kenarında bırakabiliriz. Bunda bir şey yok. Birilerinin yolun kenarını temizlemesi lazım. Bu komikti. (Kahkahalar)

LİNDA: Ha, ha, ha, ha, ha.

ADAMUS: Teşekkür ederim. Burada bir kahkaha efekti. (Kahkahalar)

Bu durumda, tamam, ayrılık noktası, ama birkaç seçimin yapılması gerekiyor.

1 Numaralı Seçim

Süreçlerle ve şifayla işiniz bitti mi? Hâlâ süreçlerden geçen ve şifayla uğraşan insan meleklerle birlikte ilerlemek istemiyorum ve bazılarının bunları hâlâ yapıyor. Gerçekten yapıyorsunuz. Süreçlerin ve şifanın o kadar içine batmış haldesiniz ki. Bu bir yaşam biçimi haline geldi. Enerji vampirliği. Eğer bu süreçlerle ve şifayla uğraşıyorsanız enerji vampirisiniz. Bunu bir başkasının, hatta kendinizin pahasına yapıyorsunuz. Bu döngüye yakalandınız ve içinden çıkmak da çok zor. Ve bu dramdır; son derece zihinsel; son derece doğrusal esaslı çünkü süreçten geçmek sadece geçmişinizin etrafında daireler çizmek demektir. Feci şekilde zaman tüketicidir.

Şifa, şifalanma! Ööö (kuser gibi bir ses çıkarır) Şifa yetti!

LİNDA: O neydi?

ADAMUS: Ööö, şifalanma yetti! Yeteri kadar şifalanmadınız mı? (Bazı izleyiciler “Evet” der) İşe yaramadı, değil mi? Eh, birazcık, ama fazla değil. Bilirsiniz, size farkındalık verdi. Size bir başkasının bunu sizin için yapamayacağı farkındalığını verdi. Size 500 dolar kadar dolandırıldığının ve kendi başınıza çok daha iyisini yapabileceğiniz farkındalığını verdi. Evet, size enerjilerin var olduğunun farkındalığını verdi. Çoğunuzun zihninden çıkmasını sağladı. Ama hâlâ bu makyonun içinde olan varlıklarla ilerlemek istemiyorum. Bu bizim için, özellikle benim için, çok tüketici. Hepiniz için tüketici.

Yeni kitapları yazmaya çalışıyoruz. Bunlar kitap bile olmayabilirler. Yeni potansiyelleri yaratmaya çalışıyoruz. Bunu bir grup ‘şifacı’ ve ‘yaralı’yla, işe yaramaz enkazlarla, ve geçmişini bırakmayı reddeden insanlarla yapamayız. Tıpkı teknenin üzerindeki fotoğrafın, teknenin üzerindeki fotoğraf olduğunda ısrar etmeleri gibi bu konuda da ısrar ediyorlar. Bununla uğraşamam! Bu size bir anlam ifade ediyor mu? (Şambranın bazıları “Evet” der) Gerçekten mi? Buna gerçekten inanıyor musunuz? (Şambranın bazıları yeniden karşılık verir “Evet”) Vaay, iyi. İyi.

Bu durumda, ilerleyecek olanlar, süreçleri bırakalım. Şifa yapmayalım. Enerji dengeleme ve düzenleme, evet. Ve eğer aradaki farkın ne olduğunu merak ediyorsanız, Aandrah'ya sorun. Arada büyük bir fark var.

Bildiğiniz gibi, çok yoğun bir ortamda yaşıyorsunuz. Zaman zaman durmanız, derin bir nefes almanız ya da banyo küvetine gömülmeniz ya da bir yürüyüş yapmanız ve nefes almanız ve nefes almanız ve nefes almanız, iyi bir müzik dinlemeniz gerekiyor çünkü herşeyle – kendiniz de dahil olmak üzere, gerçekliğinizin her parçasıyla – olan bağlantınız değişiyor.

Eskiye hatırlayın – Cauldre'nın hafıza bankalarına giriyorum, galiba epeyce yaşlı – eski telefon santrallerini hatırlıyor. Sizi bağlamaları gereken zamanları hatırlayın ... operatörü (Taklidini yapar) Evet, aynen.

Beş yıl önce böyleydi, çok nadiren ... o fişi çıkarıp başka bir yere koyuyor, yeni bir tanesini onun yerine sokuyordunuz. Bu nadiren oluyordu – ve siz bundan şikayet ediyordunuz – ama birden bütün o fişleri prize takmak ve sürekli yerlerini değiştirmek için yaklaşık on kola ihtiyacınız oldu. Şimdiyse bunun için hiç çaba harcamayacağınız bir noktaya geliyor. Aslında, bunu kendi kendilerine yapıyorlar ve siz de ne kadar esnek olduğunuza hayran kalarak arkanıza yaslanıp oturabiliyorsunuz.

Dünyaya bağlanma biçiminiz, ışık enerjisi dediğinize... Prana sürekli akış halindedir, sanırım siz ona yaşam gücü enerjisi diyebilirsiniz. Önceden ona bir bağlanma yönteminiz vardı, tıpkı herkes gibi. Tek bir büyük matris, bağlan, aptallaş ve – (bazı kahkahalar) bugünkü izleyiciler epey sıkı! – ve sonra unut.

Şu anda hâlâ yaşam gücü enerjisi var, fakat şimdi içinde sizin faydalandığınız farklı bir akış ya da farklı bir akıntı var. O eski akıntıya bir çok yaşamlar boyunca girdiniz, ondan faydalandınız. Sadece, kullandığınız bu akıntının aynı parçasından daha fazlasını istediniz. Şimdi akıntının farklı bir parçasına girebileceğinizi, faydalanabileceğinizi öğreniyorsunuz. Ve o kadar çok yaşam gücü enerjisi çekmenize de gerek yok, çünkü en nihayetinde herşeyle bağlantınızı koparacak, fişinizi çekeceksiniz. Fakat bunu bir başka konuşmaya saklayacağım. Evet.

Konumuza geri dönersek, süreçler.. Süreçten geçmek. Eğer sürekli buna yakalanmış haldeyseniz, eğer sürekli geçmişteyseniz, şimdiki âna bağlanmak sizin için çok zor olacaktır. Şimdiki ânın zamanla işi yoktur. Bunu anlıyor musunuz? Şimdiki an bugün değildir. Şimdiki an tam şu anda açılıp genişlemekte olan deneyimdir. Ve bu açılan deneyim fazlasıyla holograma benzer. Etrafında bir dolaşın, yukarı, aşağı, içeri doğru ve çok fazla şeyin gerçekleşmekte olduğunun farkına varacaksınız.

Öyleyse, süreçten geçmek, ayrılık noktasıdır. Süreçlerle işiniz bitti mi? (İzleyiciler karşılık verir "Evet!") Ah, evet diyorsunuz. Evet diyorsunuz. Sabaha beni seveceğinizi söylüyorsunuz, ama ... (Kahkahalar) Yarın sabah tabii ki. (Biris "Aargh!" der) Aargh! Oh! Linda bunu yapmayı biliyor. Nasıl yapıyorsun?

LİNDA: A-a-argh-h!

ADAMUS: A-a-argh-h! Büyük bir kedicik gibi. A-a-argh-h.

Ayrılık noktası. (Yazar.) Şifa, süreçler, bunların hepsi geçmişle ilgilidir. Ve geçmiş artık geçmiş olmadığına, bunlara gerçekten ihtiyacınız var mı? Kesinlikle yok! Basit değil mi? (İzleyiciler karşılık verir "Evet") İyi.

2 Numaralı Seçim

İkinci olarak, sıradaki şey – ayrılık noktası – çok eski. Ayrılık noktası – aramaya ve bulmaya çabalamaya devam eden bir grupta ya da kişilerle daha ileri gidemem, çünkü aramak ve bulmaya çabalamak, oralarda bir yerde ulaşamadığınız, sahip olmadığınız bir şey olduğu anlamına gelir. Sırlar ve gizemler olduğunu düşünerek kandırıldınız. Gizem Okulunda yaptığımız ilk şey, sizden başka bir gizemin var olmadığını söylemektir! Bazen gizem siz oluyorsunuz.

Gülme efekti.

LİNDA: Ha, ha, ha! Ha, ha. Ha, ha, ha.

ADAMUS: Bir düğmeye mi ihtiyacım var? (Adamus kıkırdar) Evet, bir tabela, evet. O zaman ... (Adamus duraklar)

LİNDA: Ne?!

ADAMUS: Cauldre tamamen uçup gitti. Nereye gittiğini bilmiyorum.

LİNDA: Nee!

ADAMUS: Ona ihtiyacımız var. Bir dakika durun. (Oturur ve nefes alır.)

LİNDA: Sana yardım edebilir miyim?

ADAMUS: Derin bir nefes al. Tamam, harika.

Aramak ve bul- ... eh, bir anlığına buradan ayrıldı. Çok utanmış ya da onun gibi birşeydi.

LİNDA: Neden?

ADAMUS: Benim yüzümden!

LİNDA: Oo.

ADAMUS: Öyleyse, sıradaki şey, aramak ve bulmaya çabalamak. Eğer arar ve bulmaya çabalarsanız, bu, bilmediğiniz birşey olduğu izlenimini verir ve bu genellikle dışsal bir eylemdir.

Sizin unutkanlığınızın dışında, evet bu oluyor, hiçbir gizem yoktur, mutlak surette yoktur. Arayış neredeyse baştan çıkarıcıdır. Bağımlılık yaratır. Tutku haline, yaşama sebebi haline gelir ve buradaki her biriniz bunu biliyorsunuz çünkü hepiniz bundan geçtiniz.

Şimdi keşfetmeye, deneyimlemeye doğru gidiyoruz. Ama, lütfen, daha fazla aramayın ve bulmaya çabalamayın, çünkü bunlar aynı zamanda geçmişin sınırlı bir görüşüyle de ilintilidirler. Bu yüzden artık aramayın. Keşfedin. Çoktan bu devasa potansiyel alanında olanları keşfedin. Gerçekten de istediğinizi yaratabileceğinizi – ve yaratmak zorunda olduğunuzu – keşfedin. Evrende, bu kadar çok insanın bulmaya çalıştığı o büyük cevabı verebilecek hiçbir varlığın olmadığını keşfedin. Bazen insanların neden geçmişe bu kadar gömüldüklerini merak ediyorum. 2000 yıl öncesine – İsa'ya olanlara! (Kahkahalar)

Herşeyden önce, bu (bulduklarını sandıkları şey) tam doğru olmayacaktır. Gerçekten değildir. İkincisi, geçmişini araştırmanın bir parçasıdır. Anlayacağınız, bir geçmişini araştırma vardır bir de geleceği araştırma ve her ikisi de sizi bir yere götürmeyecektir. Size – nasıl denir – şu anda yaşamının tam deneyimini vermeyeceklerdir. Oysa onlar gidip 2000 yıl önce, ya da 500 yıl önce ya da Atlantis'te neler olduğunu çözmeye çalışıyorlar, buna takılıp kalıyorlar. Bunların bir önemi yoktur çünkü tarih hatalıdır. Tarih mutlak surette yanlıştır çünkü sınırlıdır. Genellikle tek bir insanın algısına dayanır. Ve onlar da ... pembe şapkanın sadece önden görüntüsüdür. Gerçekte ne olduğuna bakmazlar.

Yeshua hakkında duyduğum hikayeler yüzünden o haçın üstüne atlamak istiyorum. Doğru değiller! (Kahkahalar) Çarpıtılmışlar, sınırlılar, hüznülüler. Yeshua'nın iyi bir hayatı oldu. Gerçekten oldu. Evet, sizin gibi o da insani meydan okumalara katlandı ama harika bir hayatı oldu. Amacı duygusal/ tensel bir insan olmak, hayatın keyfini gerçekten çıkarmaktı.

Bu yüzden, bütün bu arama ve bulma çabaları sınırlama getirir. Bunlardan kurtulmaya hazır mısınız? (İzleyiciler "Evet" der)

LİNDA: Evet.

ADAMUS: İyi, iyi.

EDİTH: Keşfetmeye hazırız.

ADAMUS: Keşif.

3 Numaralı Seçim

Listede sırada, başarı ya da ya muvaffakiyete duyulan şu arzu var. Şimdi, bu adeta DNA'nıza, atalardan kalma karmanıza işlenmiş, size öğretilmiştir. Şimdi, benim bahsettiğim şey ... bunun bollukla bir ilgisi yok, ben sizin amaçlarınızdan söz ediyorum. Başarılı olmak, başarılı bir spiritüel insan olmak, başarılı bir iş adamı/kadını olmak, kusursuz bir ebeveyn olmak gibi arzularınız var. Neden? Bu neden bu kadar önemli?

EDİTH: Faturaları ödemek için.

ADAMUS: Faturaları ödemek. Çok pragmatik. Çok pragmatik. (Başarı) Kimliğinizi, kim olduğunuza dair algınızı pekiştirir, güçlendirir. Bir şeyde başarı gösterdiğiniz zaman bazı veçhelerinizden bir göz kırpması ya da onaylayıcı bir baş sallama alırsınız.

Şimdi ben demiyorum ki yaratmak ve kişinin spiritüel güçlerinin farkına varması... bunlar iyi hissettirir. Bunun olumsuz olduğunu söylemiyorum. Ama zihin amaçların ve başarıların üzerine odaklanır. Kendinizi özgeçmişinize ne koyduğunuzla, bankada kaç paranız olduğuyla, ilişkilerdeki ya da spordaki performansınızla yargılırsınız.

Eğer kriteriniz buysa – başarılı olmak – daha ileri gidemeyiz. Eğer "Evet, Şambra'yla, Adamus'la, Kırmızı Meclis'le birlikte ilerleyeceğim" diyebildiğinizi düşünüyorsanız ve ansızın diğer insanlara "Bana bakın. Başardıklarına bakın. Bir sonraki seviyeye geçiyorum" diyorsanız, anlamamışsınız demektir.

Genellikle başarı geçmişinize de dayalıdır. Veçhelerinizle aranızı düzeltmeye çalışıyorsunuz. Onlar size dallama olduğunuzu söylüyorlar – (Kahkahalar) bu gerçekten komikti – sizin zayıf ya da aptal olduğunuzu söylüyorlar, bu yüzden siz de başarılarınızı kullanarak onlarla pazarlık etmeye ve "Hayır, ben gerçekten iyiyim, çünkü bunu, bunu ve bunu yaptım" demeye çalışıyorsunuz.

Onlar gülüyorlar. Gülüyorlar çünkü bu başarının dağılacağını, parçalara ayrılacağını biliyorlar. Başardıklarınız yok olacak. Eğer çok fazla para kazanırsanız, çok fazla para kaybedeceksiniz. Eğer yakışıklı ve güçlüyseniz, eninde sonunda yaşlanacak ve zayıf düşeceksiniz.

Yani ne olacağını zaten biliyorlar. Parçalara ayrılacak.

Bu kötü bir şey değildir, çünkü, sadece enerji değişiyordur. Başka bir deyişle, herşeyin cehenneme gittiğini söylemiyorum. Her zaman değiştiğini söylüyorum. Her zaman evrilir. Ve en az kazandığınız

ve kaybettiğiniz kolaylıkla daha fazla para kazanabilirsiniz. Bu gerçekten çok kolaydır. Ve ardından onu dağıtın, bağışlayın. Onu bağış yoluyla kaybetmek için bilinçli bir seçim yapın ve çok daha fazlasının geri gelişini izleyin. (Elini cebine sokup biraz para çıkarır ve bunu dağıtırken kahkahalar duyulur) Hediye edin! Dağıtın! Evet, çünkü çok daha fazlası geri gelecek. Bununla ilgili gerilmenize gerek yok. (Linda'ya) Gerçekten evden çıkmadan önce ceplerini kontrol etmelisin.

LİNDA: Öyle mi diyorsun?!

ADAMUS: Evet.

LİNDA: Hayır, ben onun annesi değilim!

ADAMUS: Öğretmenlerinizin çoğunun ve ebeveynlerinizin sizi programladığı bütün bu başarmak, başarı, kendinizi birşey yapmak kavramı, veçhelerinizi manipüle etmek ya da kandırmak için sizin zaten yapmakta olduğunuz bir şeyi takviye etti. Sonuçta fark etmez. Önemli olan deneyimlemektir. Bir amaç yoktur. Burada bir amaç yoktur. Konu kendinize yeni bir biçimde deneyimleme izni vermektedir ve biliyorum ki bazılarınız bunu kafanızda halletmeye çalışıyorsunuz. Durun. Orada durun.

Artık bu şeylere ihtiyacınız yoktur ve ilginç bir şekilde, bu şeylerin bir sonraki tanımları ya da bir sonraki evrimleri ne olursa olsun (size) gelir. Bu doğaldır. Başarılar ve muvaffakiyetler, bolluk, akış – bunların hepsi gelir. Zaman-esaslı deneyimin dışına genişlediğimizde, kendi geleceğinizden geldiğinizde, kendi evriminizden deneyiminize geri geldiğinizde hepsi oradadır çünkü ansızın artık ayırıyor ve seçiyor olacaksınız. Uğraşmıyor olmayacaksınız. Başarılarını ayarlıyor, düzenliyor olmayacaksınız.

Bu yüzden, kendi geleceğinizden geçmişiniz diyebileceğiniz, ama aslında sizin evriminiz olan kendi seçilmiş deneyiminize geri geldiğiniz zaman, başarı, bolluk, şifa gibi şeyler hakkında endişelenmenize gerek olmaz. İsteddiğiniz şey sizi çoktan orada bekliyordur.

Biraz acayip... zihin bunu çok fazla sevmez, ama kendinizi özgür ve çoktan yükselmiş ya da buna ne demek istiyorsanız öyle hayal edin. Siz zaten Ben'im'siniz ve şimdi doğrusal olmayan anda bunu nasıl isterseniz öyle deneyimlemekte özgürsünüz.

Bunların hepsi gelecek ayki kihak konuşmamıza bağlanıyor.

Enerjiyi Çağırarak

Bir enerji havuzunun şu anda size hizmet etmek için beklediğini daha önce söyledim, büyük bir rezervuar, o kadar büyük ki asla gerçekten tükenemez. İçi o kadar dolu ki siz bütün istediklerinizi oradan alsanız bile geriye herkese yetecek olandan da fazlası kalacaktır. Sınırlılık kavramı, "Yeteri kadar yok" kavramı çok eski daraltıcı bir enerjidir. Aslında çok, çok fazla vardır.

Şu anda etrafınızda bu büyük enerji havuzu var, etkinleştirilmeyi, size hizmet etmek için uyandırılmayı, sizin gerçekliğinizde ortaya çıkarılmayı bekliyor.

Geçen ay söylediğim gibi, zihin – düşünceleriniz – pek fazla bir etkiye sahip değildir. Gerçekte çok fazla enerjiyi ortaya çıkaramaz. Özellikle de, zihnin kendisi çok sınırlı olduğundan, sadece sınırlı miktarda enerjiyi çağırabilir.

Zihin, şimdiye dek, sınırlamalara inanmıştır ve bu yüzden de her ne yaparsa yapsın hep sınırlamaların parametreleri içinde yapar. Bunu anlayabiliyor musunuz? (Bazı izleyiciler "Evet" der.) İyi, çünkü Cauldre gerçekten kayboldu. (Adamus kıkırdar) Ona bunun kolay bir iş olmadığını söylemişim.

Yani, zihin bu sınırlamalara inanır. Fakat Bilinç Bedeni evrildikçe, zihninizle savaşmanız gerekmez. Sadece size entegre olmasına izin vermelisiniz.

Duygular ve dram daha fazla enerji çağırır. Enerji, aktif hale getirilmeyi bekleyen, nötr halde oturan, park halindeki – bilirsiniz, yolun kenarına park etmiş arabalar gibi – küçük parçacıklardır. Ve bir kez etkinleştirildiklerinde, ileri ve geri gidebilirler ama ayrıca yanlara, yukarı ve aşağı doğru da gidebilirler.

Bu enerji parçacıkları sadece bekliyorlar. Eh, dram ve duygular zihinden daha fazla etki edebilirler. Bu yüzden insanlar bu kadar çok dram ve duygu kullanmaya meyillidirler – parçacıkların bazıınının nötr halden kendi hayatlarına doğru etkinleşmelerini sağlarlar. Ardından bazen (bu enerji) acı verici, rahatsız edici, öngörülemez – zihin tarafından öngörülemeyen – sonuçlarıyla birlikte hayatlarına gürül gürül akar ve o zaman da bundan hoşlanmazlar. Onu kapatırlar. Zihinleriyle bir savaşa girer ve "Bütün bu duygusal şeyleri sevmiyorum. Hadi şunu kapatalım" derler.

Onu kapatırlar ve enerji kesilir, yeniden bir çeşit durma haline gelir, ve bunun ardından o insanlar "Hayır, bir şeye ihtiyacım var. Birşeyler hissetmeye ihtiyacım var" derler ve böylece duyguları yeniden açarlar ve bunun nasıl birşey olduğunu da hepiniz biliyorsunuz. Son derece duygusal

zamanlarınız olur ve sonra herşey sakinleşince, istikrarlı hale gelmeye başlayınca duyguları yeniden açarsınız. Duyguları tatmin etmek için enerjiyi çağırır sonra da bundan şikayet edersiniz. Eğer o noktaya gitmeye gönüllüyseniz, eğer içinde ne olduğunu keşfetmeye gönüllüyseniz, gerçekte büyük miktarda enerjiyi çağırın hakiki kalp enerjileri, bu derin öz enerjileridir. Hakiki kalpte olan şey büyük olasılıkla sizin düşündüğünüz ya da dram yoluyla dışa vurduklarınız değildir. Hakiki kalp gerçektir. O herşeyi kapsar. Tamamen hissediyor.

O zaman şu soru ortaya çıkıyor, ona ne oldu? Neden daha çok mevcut değil? İnsan yolculuğunun bir noktasında, geçmişe inanmaya ve o tarihe tutunmaya, o zamanlar ne olduğuna, yaralarınıza, çok doğrusal bir şeye odaklanmaya başladığınız yerde, bu sizin hakiki kalp algınızı, ruh benlik algınızı kapattı. O hâlâ orada duruyor, ama siz kendinizi onu görmezden gelmek üzere eğittiniz. Ortaya çıkmayı denediği zaman onu bastırmak, sanki orada değilmiş gibi davranmak konusunda eğitilmiş bir ninja gibisiniz. Ama o orada. Şu anda orada. Anlayacağınız, şu anda farklı bir gerçeklikteyiz – bugün doğrusal bir gerçekliği izlemedik, bambaşka bir yerdeyiz – bu yüzden bu gerçeklikte hakiki kalbinizi gerçekten hissedebilirsiniz.

Sorunun bir kısmı, normalde olduğu kadar çok olmasa da, yine de beyninizi buraya sürüklemiş olmanızda.

Hakiki Kalp

Öyleyse, deneyimlemek istediğiniz nedir? Ve bu bir hissetme sorusu. Nedir?

Biliyorsunuz, ben bu soruyu – Ne istiyorsun? – sorduğumda, bazen “Bir milyon dolar” cevabını alıyorum. Eh, peki, tamam, ama gerçekten, hakiki kalbinizin, gerçek duygularınızın derinlerine inerek, istediğiniz nedir? Bazıları son derece maddi şeylerden söz ediyorlar ve bunların hepsi tamam ama çok da önemli değil.

Şu anda, gerçekten de, çok daha hakiki bir bilincin içindeyiz. Eski doğrusal patikadan birazcık ayrıldık. Hakiki kalbinizdeki ne? Bunu şimdi hissedebilir misiniz? Hissedin. Orada ne var? Ne size deneyimin sevincini verirdi?

Orada ne var? Derin bir nefes alın.

(Duraklama)

Ve şimdi derin bir nefes daha alın ve zaman çizgisinin dışına, geçmişinizin dışına ve öngörülen geleceğinizin dışına biraz daha çıkalım. Orada gerçekte ne var? Sevinci ne verir?

(Duraklama)

Hakiki kalbin içine girdiğinizde, bu arada, aklınız bunu anlamaya çalışmıyor. Tam bir hissedişe gidiyorsunuz, duyuşal/tensel – hissetmek anlamında – deneyime doğru ilerliyorsunuz. Orada ne var?

(Duraklama)

Hakiki kalbe gittiğinizde, size şarkı söyleten, genişleten ve dans ettiren ne? Size kendinizi özgür hissettiren ne?

(Duraklama)

Hakiki kalbinizi hissettiğinizde – düşündüğünüzde değil, hissettiğinizde – hakiki kalbinizi hissettiğinizde, size özgürlük veren ne?

(Duraklama)

Derin bir nefes alın. Bunun içine nefes almaya devam edin.

Eğer düşünüyorsanız, bırakın.

Karnınızı ısıtan, göğsünüzü genişleten noktaya doğru gittiğinizi hissetmekten bahsediyorum, ve aslında bunu tanımlayacak kelimeler yok.

Hakiki kalbinize gittiğiniz zaman. Ne size özgürlük veriyor?

(Uzun duraklama)

Eğer kendinize “Bilmiyorum” diyorsanız, aslında bu da sorun değildir. Bilmemeniz ilk adım olabilir çünkü ben bu konuda zihinsel olmaktan söz ediyorum. Bu mutlak bir histir ve kelimelere dökmeniz aylar hatta bir iki yıl bile alabilir. Ve bu gerçekten de iyi bir şeydir, çünkü, lütfen size neyin özgürlük verdiğine dair bu deneyime geri gidin. Kendi içinizde hissedene dek; bir volkan misali patlayana dek; burada olmayana dek Gülen Ayı, tam burada olana dek; tüm bedeninizin ışıldamasını sağlayana dek; onun sizden dışarı sızdığını ve kalkıp dans etmek istediğinizi hissedene dek, kelimelere dökmeye çalışmadan buna geri gidin – içine dalın. Ve eğer birisi “Dans etme sebebin ne?” diye sorarsa, “Kahretsin, bilmiyorum. Bir önemi de yok!” deyin. (Kahkahalar) O sadece vardır, sadece öyledir. O his – buradan değil (başını gösterir) ama o his – muazzam miktarda enerjiyi ortaya çıkarır. Muazzam miktarda.

Bir kez onun içine girdiğinizde, herşey adeta önemsiz hale gelir ama aslında son derece kolay seçimlerdir. Para? Sorun değil. Sağlık dengesi? Bir nefes almak kadar kolay.

Doğru ilişkiler – yanlış olanlar değil, onlardan yeteri kadar yaşadınız – ama diğer insanlarla, sizi harekete geçirecek ve cesaretlendirecek ve geçmişinize değil, aslında olduğunuz kişiye karşılık verecek insanlarla doğru ilişkiler. Geçmişinize karşılık veren insanları kendinize çekme eğiliminiz gerçekten berbat birşeydir. Onlar size karşılık vermiyorlar, sizin geçmişinize karşılık veriyorlar. Ve o zaman çizgisi ipine dolanıyorlar ve siz onları da sürüklemeye başlıyorsunuz. Ama, kolayca derin bir nefes aldığınızı ve eski boktan karmanıza değil de egemen bir birey olarak size karşılık veren insanların hayatınıza girdiğini hayal edin. Bu muhteşem bir şeydir.

Kihak

Akış halindeki, hareket, aksiyon halindeki enerji anlamına gelen kihak hakkında konuştuk. Deneyimdeki ruh, siz anlamına gelir. Bu ikisini yan yana koyduğunuzda sonuç çok ama çok dinamiktir.

Bu kihak halinde, burada değil (baş) ama burada (kalp) gerçek duygularınızla bağlantıdayken size daha sonra kendinize sormanız için bir soru soruyorum, sizi ne özgürleştirir? Bu, hislerinize nasıl gireceğinizi belirleyen iyi bir sorudur. Sizi ne özgür kılar?

EDİTH: Bize bir ipucu verebilir misin? (Kahkahalar)

ADAMUS: Tek kelimeyle – hayır. Bu o zaman benim keşfim olurdu, sizinki değil. Sizin deneyimlemenizi istediğim şey olurdu.

Sizi ne özgür kılar – ve insan bakış açısından değil; özünüzden – sizi ne özgür kılar?

EDİTH: Kendine duyduğun koşulsuz sevgi ve güven diye düşünüyordum.

ADAMUS: Ah.. Bu sadece bir avuç makyö. Çünkü biliyorsun, aslında ...

LİNDA: Vaay, vaay. İnsanların bunu gerçekten duyabilmeleri için tekrar edebilir miyiz?

EDİTH: Eh, bunun makyö olduğunu söyledi.

ADAMUS: (Kıkırdar) Evet.

LİNDA: Mikrofonun açık, konuşabilirsin.

EDİTH: Peki, makyöyu tekrarlamak istemiyorum. Ben, kendine duyduğun koşulsuz güven ve sevgi olabilir mi dedim.

LİNDA: Hangi konu hakkında konuşuyorsun?

EDİTH: Adamus'un sorduğu soru hakkında.

ADAMUS: Sizi özgür kılan şey.

EDİTH: Evet.

ADAMUS: Ve bunun makyö olduğunu söyleme sebebim, Edith, sözlerinin buradan geldiğini görebiliyor olmam ve sanırım diğerleri de bunu görebiliyor. Hoş bir klişeden geliyor.

EDİTH: Ama hoş bir hissi de var.

ADAMUS: İyi. İyi, o zaman oynamak istediğin yer orası – buradaki hoş his, buradaki değil. Orada oyna. Hatta sözcükleri bile bırak, çünkü çok daha fazlası var. Çok daha fazla derinlik ve anlam var. Bu, ânın içine büyük miktarlarda enerji getirir. Ve o anda – sadede geliyorum – o zaman hayatınızdaki tüm o dünyevi, sıradan şeylerle ilgili seçimlerinizi yapabilirsiniz. Ansızın neyin anlamı olduğunu anlar ... eh, bu kelimeyi sevmiyorum Cauldre. Bu fiziksel, duygusal/tensel deneyimde özünüzün en iyi parçasını ne ortaya çıkarır?

O zaman, geri kalan herşey bir hayli önemsiz gelir. O zaman siz sadece ... tam anlamıyla, sadece enerjileri yönetmeye başlarsınız, işte böyle (elleriyle nasıl olduğunu gösterir), para, sağlık dengesi, beden/zihin/ruh birleşmesi, ilişkiler.. Büyücülük yapmak gibi. Bazılarınızın dokunmatik ekran kullandığını biliyorum. Ama bunu yapmaktan bile kolaydır. Sadece – hoop! – istediğinizi yapmak için enerjileri çekiverin.

Ve aniden insan bağımlılıklarına, eski insan şablonlarına yakalanmayacağınızı anladığınız için – geçmiş gerçekleşmedi, sizin sandığınız şekilde olmadı – eski alışkanlıklara yakalanma korkunuz olmaz. Böylece, birdenbire, enerjileri farklı yerlere atamak konusunda ölçüsüz/taşkın olursunuz. Ve eğer başkalarını incitmekten endişeleniyorsanız, bu olmayacak. Gerçekten. İncitmeyeceksiniz. Bencil olmakla ilgili endişeleriniz varsa, olmayacaksınız. Aynı benim yaptığım gibi, hakkında hiç endişelenmeden, – Cauldre'nin parasıydı, ben neden endişeleneyim ki (biraz daha para dağıtır, kahkahalar) – hiç endişelenmeden bağış yapabilirsiniz, çünkü sadece – hooop! – ve daha çok parayı getirebilirsiniz. Hedonist (hazcı) olmaktan endişelenmenize gerek yok. Bazılarınızın bundan korktuğunu düşünüyorum. “Bırakırsam ne olur? Hedonist olur çıkarım.” O zaman öyle olsun. Deneyimleyin, ona yakalanmayı deneyimleyin. Bunu başaramazsınız. Yapamazsınız, gerçekten. Hayır işlerine yakalanmak sizin için çok daha zor olacaktır ve şimdiye kadar çoğunuzun bunlardan nasıl keyif aldığını biliyorum ama onlara yakalanmayacaksınız. Keyfini daha çok çıkaracaksınız. İçinde olacaksınız.

Kihak Projesi

Böylece, bunu da söyledikten sonra, bir kihak grubu, bir deneyim oluşturmak istiyorum. Bu konuda yoğun bir şekilde çalışmak istiyorum ... bundan bahsetmeyi unuttuğum için özür dilerim (Linda'ya). Diyelim ki, 99 kişiyle gelecek bir yıl boyunca, 1 Nisan'a kadar, yoğun bir şekilde çalışmak istiyorum. İyi bir tarih. Kesinlikle. Ve bu insanlarla düzenli biçimde çalışmak istiyorum. Düzenli olarak bağlantıda olacağız. Doksan dokuz. Buna katılmanın bir maliyeti olacak çünkü Kırmızı Çember'le birlikte yapılacak pek çok çalışma olacağı gibi bu aynı zamanda kendinize yaptığınız bir yatırım da olacak. Düzenli ev ödevleri yapmak zorunda olacaksınız. Yerine getirilecek görevler olacak. Yapılacak şeyler olacak ve bazen bana küfredeceksiniz ama bu...

LİNDA: Bazen mi?

ADAMUS: (kıkırdar) Bana daha sık küfredeceksiniz. Bir günlük tutmanız ve bu günlüğü grubunuzda paylaşmanız gerekecek.

İster kendiniz gelerek, isterse de teknolojilerinizi kullanarak yapılabilecek grup tartışmalarına katılmanız istenecek. Haftada en az bir gecenizi rüya halinizde bu alanda daha yoğun bir çalışma yapmak için adamanız istenecek. Bu ertesi gün berbat hissedeceğiniz anlamına gelebilir ama bunda bir sorun yoktur, çünkü eninde sonunda bunun üstesinden geleceksiniz.

Sizden yazılı bir kayıt tutmanızı istiyorum, çünkü 99 kişiyle yapılacak bu çalışmayı belgelemek ve, hadi ismini koyalım, kihakı hayatınızda kullanmak; muazzam bir enerji deposu kullanarak ve yeni zamanlarda enerjiyi aksiyona, ruhu harekete geçirmenin klinik sonuçlarını göstermek istiyorum. Bu, sevgili arkadaşlarım, bizim ilk grup projemiz olan Yeni Enerjide Ustatlar kitabının on adım ötesindedir. Bu çok, çok daha derine inecek ve sonuçta ister bir kitap isterse de öğretmenlerin öğreteceği bir kurs haline gelsin, biz bunu gelecek yıl boyunca geliştireceğiz. Adı Kihak Projesi olacak.

Linda'yı bunaltmamak için – Cauldre bir süre önce gitti (Kahkahalar), bütün bunları kaldıramadı – bu durumda lojistik konusunda, sana bu konuda yardım edecek, işleri yoluna koyacak iyi bir ekip var.

Şimdi, doğrudan bu projede yer almayacak olanlar, dolaylı yoldan katılmayı seçebilirsiniz. Enerji anlamında ve bilinçli olarak ona bağlanabilirsiniz. Günlük tutmanız gerekmeyecek. Bu grubun düzenli toplantılarının bir parçası olmanız şart değil. Ama enerji anlamında, tıpkı Şambra'nın, Kırmızı Çember'in, Awakening Zone'un olduğu gibi, bu projenin de parçası olacaksınız. Eğer bu

grubun bir parçası olmayı seçerseniz size dipnotların bazılarını söyleyebilirim – söyleyeceğim. Ama hepsini değil.

Son derece yoğun olacak. Çok, çok yoğun olacak. Hüsrana uğranılan, bunalınan zamanlar olabilir. Kesinlikle bir değişim, hadi evrim diyelim, yılı olacak. Sizi kesinlikle zaman çizgisi esaslı gerçekliğinizin dışına çıkaracak. Ve eğer kendi tarihinize bağlıysanız – tarih derken aileniz, işiniz, kimi zaman içtenlikle tutunduğunuz şeylerden söz ediyorum – bu sizin için uygun bir proje olmayabilir çünkü sizi geçmişinizin dışına çıkaracak.

Tabii ki, eğer süreçlerden geçiyor ya da şifayla uğraşıyorsanız, eğer hâlâ yaralı savaşçıysanız – hadi artık aşalım bunu – bu grubun bir parçası olamazsınız. Eğer hâlâ bir şeyler başarmanın peşindeyseniz ve eğer spiritüel bir arayışçıysanız, lütfen, burası size göre değil, çünkü derhal canınıza okuyacaktır. Ve sonra mutlu olmayacaksınız. Paranızı geri isteyeceksiniz ve bu işte geri ödeme yok. Komik. (Kahkahalar)

Meleklerin insanlardan farklı bir mizah anlayışı vardır. (Kahkahalar) Evet, insanlar diğerlerinin acısına gülebilirler ama kendilerinininkine değil. Melekler – bazı melekler – kendilerine gerçekten gülebilirler ve bu en iyi mizahtır.

Öyleyse bu proje. İlerlediğimiz nokta bu. Tabii ki herkes içinde olacak ama 99 kişi – nasıl diyorsunuz – en önde olacak. Evet.

Sorular ve Cevaplar

ADAMUS: Ve bununla birlikte sevgili Şambra, bir kaç dakikamız kaldı. Birkaç soru almaktan memnuniyet duyarım. Evet.

LİNDA: Vay canına.

ADAMUS: Linda elini kaldıranların yanına mikrofonla gelecek. Arkaya.

LİNDA: Tamam, buyrun.

1. ŞAMBRANIN SORUSU (bir kadın): Anladığım kadarıyla sen...

ADAMUS: Tüm dünyanın güzelliğini görmesi için ayağa kalkabilir misin?

1. ŞAMBRA: Bir süredir Gaia'nın ayrılmakta olduğunu söylüyorsun.

ADAMUS: Evet.

1. ŞAMBRA: Ve biz de Dünyanın vekilharçları haline geleceğiz. Peki, ben...

ADAMUS: Soru nedir?

1. ŞAMBRA: Soru şu ki, ben Gaia'nın gitmediğini duydum. Burada teknik bir detayı mı atlıyorum?

ADAMUS: Hayır, dur. Bir anlığına dur. Mükemmel bir soru bu arada. Mükemmel.

Gaia ayrılıyor mu, ayrılmıyor mu? Enerjilerin ve hareketlerin izlerini sürmediğiniz sürece fark etmez, Dünyada ne olup bittiğini merak ediyorsunuz. Ama buna karar verecek olan sizsiniz. Bir an için ayırt etme yetisinden bahsedelim. Ayırt etme yetisi. Bildiğiniz gibi çok fazla şey gerçekleşiyor. Çok fazla şeyin olup bittiğinin farkına varmanız için iyi bir okuyucu olmanıza pek gerek yok. Ama sonra kafa karıştırıcı hale geliyor çünkü siz bunları kendi içinizde olup bitenlerle karıştırıyor, arapsaçı haline getiriyorsunuz. Bunu yapıyorsunuz çünkü aralarında bir paralellik var – sizin içinizde olanla, dünyada etrafınızda olanlar arasında. Bazılarının inandığı gibi Gaia ayrılıyor ... ve bu yarın olacak demiyorum. Gelecek 1000 belki de 5000 yıldan söz ediyorum. Dünyanın

yaşını, Gaia'nın ne kadardır burada olduğunu göz önüne aldığınızda bu epey hızlı. Ve bu nazik bir salıverme olacak.

Ama, bunu söyledikten sonra, neyin sizin neyin dış dünyanın olduğu konusunda ayırt etme yetinizi nasıl kullanırsınız? Arapsaçına dönmüş haldeler. Birbirlerinin içine girmiş durumlar ve esasında dış dünyada olan şeyler genellikle size olmakta olan ya da daha önce olmuş olan şeylerin yansımasıdır. Çok fazla parçanız bütünlendi. Çok fazla parçanız bir araya geldi. Bir şekilde yeniden birleşebilmek için eski veçheler ayrıldılar. Ama bunun bir önemi yok.

Şimdi, dış dünyada, dışarıdaki olaylarda ne olduğunu nasıl söyleyebilirsiniz? Eh, bunlar hakkında düşünmezsiniz çünkü bu herşeyi yeniden arapsaçına döndürecek. İşte yapılacak şey:

Gözlerinizi kapatın...

Ve burnunuz yoluyla yavaş, nazik bir nefes alın...

Enerjinin kokusunu alırsınız. Bilincin kokusunu alırsınız – ve eğer komşunuzun kokusunu alırsanız, taşınmak isteyebilirsiniz – ama kokusunu alırsınız. Hepsi havadadır.

Şimdi, beyninize nefes almak yerine, Bilinç Bedeninize nefes alın.

(Duraklama)

Kendinize nefes alın. Ben'im'inize nefes alın. Şu anda bir şey başarmaya çalışmadan enerjileri duyumsuyorsunuz.

Nefesi içinize çekin ve hissedin. Tanımlamaya çalışmayın. Hissedin.

(Duraklama)

Ve ardından, kendinize onu hissedebilme iznini verdikten sonra, tanımlamaya çalışmadan, bırakın. Bırakın.

Tanım size gelecektir, bu bir sonraki anda da olabilir, yarın da, ama ansızın cevabı alacaksınız. Hatta benim size burada verebileceğimden bile iyi bir cevap alacaksınız, çünkü ben kelimeleri kullanmak zorundayım. Söyleyebileceklerimi azaltmak zorundayım.

Sonra Gaia'nın ayrılıp ayrılmadığını anlayacaksınız. Ve ardından onun kokusunu almaya ve gerçekleşecek yeni Dünya olayının ne olduğunu duyumsamaya başlayacaksınız. Kahin ya da medyum olmaktan bahsetmiyorum; şu anda olmakta olan şeylerin enerjilerini duyumsamaktan söz ediyorum. Bu sonraki depremin 14 Haziran'da ya da izleyen tarihlerde güney Kaliforniya'da olacağını söylemekle ilgili değil. Şu anda gerçekleşmekte olan enerji hareketlerinin ne olduğundan bahsediyorum. Bunu duyumsayın.

Bunu yaparken gözlerinizi kapatmanızı istedim. Gözler gerçeğin en büyük aldaticılarıdır. Evet, kesinlikle. Gözler sizi her seferinde aldatacaktır. Nefes aldığınız zaman enerjileri koklamak için kendinize izin verin. Birşey olacağı zaman, enerji hareketi olacağı zaman, bu çınlar, havada bir tınlama yaratır, sadece oksijende değil ama her yanınızda. Tüm yapmanız gereken bunu koklamaktır. Bunun en iyi duyu olduğunu söyleyebilirim çünkü bazen duyma duyunuz bozulur, duymak beyne bağlıdır, tat alma basitçe yarı ölüdür, bu yüzden koklayın. Koku duyusu sezgidir. Bu yüzden zihinde bir cevap almaya çalışmadan koklayın.

Sana cevabı vereceğim. Kesinlikle, Gaia ayrılıyor. Bu gezegen için, insanlar için yeteri kadar hizmette bulunmadı mı? Emekli olma zamanı gelmedi mi? Atlantis'ten sonra emekliye ayrılacağını düşünmüştü ama sonra siz yerdeki deliklerin içine doğru süründünüz ve çakılı kaldınız, bu yüzden o da aynı durumda kaldı.

Evet, bu onun zamanı ve onu onurlandırın, sevin, teşekkür edin ama Gaia bir ruhtur. Ve tıpkı sizin bir projeyi üstlenebilmeniz gibi – bu arada, bazıları bunu yapacaklar, fiziksel ve fiziksel olmayan evrendeki diğer gezegenlere gideceksiniz. Gaia'nın yaptığının aynısını yapacaksınız, Pete, ve orada varlığın egemen halinde gidecek ve kendini ve yaşam gücü enerjisini gökyüzündeki o büyük dönen kayaya zerk edeceksin. Ve o kayada Pete gezegenini, Ulu Pete'in ruhunu onurlandıracaklar.

Ve sonra o kaya hayata geçecek ve muhtemelen bu fiziksel gezegenin niteliklerini taşıyacak çünkü Dünya'da deneyimler yaşamış biri tarafından yaşam zerk edilmiş olacak ve hayvan krallığı ve bitki krallığıyla filizlenecek ve kozmoz aracılığıyla gelen yaşam gücü enerjilerini içine çekecek. Ve Pete, melekler, her çeşitten spiritüel aileler bir süreliğine orada dolanırken sen de orada takılacak, Bilinç Bedeninde olmanın nasıl bir şey olduğunu öğreneceksin. Ve duyusal/tensel ışık varlıklar, maddede derin bir deneyim isteyerek oraya gelecekler. Ve o oyun alanını onlara Pete sağlayacak. Ama Pete'in bir noktada oradan ayrılmak isteyeceğini ve tüm o meleklerle "Hey, oyun alanınızı devralın" diyeceğini düşünmüyor musunuz? Pete gitmek ve bir süre için kendi başına sadece nefes almak ve dans etmek isteyecek ve sonra aranızdan bazılarıyla takılacak.

Evet, Gaia ayrılıyor, ama Gaia'nın kalmasından çıkarları olanlar var. Bu yüzden "Evet, Gaia gitmiyor. Bu grup neden bahsediyor? Neler saçmıyorlar? Önce ruhsal rehberlerimizin gittiğini söylüyorlar. Bu zırvadan başka bir şey değil, çünkü binlerce rehberimiz var ve eğer bana ödeme yaparsan sana isimlerini söylerim. Ve bu grup ruhsal rehberlerin ayrıldığını ve sonra da size meditasyon yapmayı bırakmanızı ve sadece nefes almanızı söylüyor. Nefes yoluyla şifalanabileceğini düşünüyor musunuz?" diyecekler. Kesinlikle, ama onlar şifalanamaz. Yapamazlar. Şifa meselesinin o kadar içine gömülmüş haldeler ki – onu çok seviyorlar – başka herkesin de buna devam etmesini istiyorlar. Artık şifayla uğraşmayacağınız bir nokta gelecek. Geçmişinize sadece "S..." diyeceksiniz. (Kahkahalar) Kesinlikle! Kesinlikle.

Bu yüzden, evet. Gaia ayrılıyor. Bu konuda fazla dram yaratmayalım. Dünyayı devralıyorsunuz ve öyle olsun. Harika bir soru. Sıradaki?

Ve bir önemi var mı? Gaia'nın ayrılıyor olması gözlerinin dolmasına sebep oluyor mu?

1. ŞAMBRA: Bu beni çok korku...

LİNDA: Sıradaki soruyu duymak ister misin?

ADAMUS: Birazdan. Seni korkutuyor mu?

1. ŞAMBRA: Öyle söyledim. Kahrolası.

ADAMUS: Aa, seni çok korkutuyor. Neden?

1. ŞAMBRA: Daha büyük bir ruh olmak için çabalıyorum ve farkında olmak ...

ADAMUS: Çabalamayı bırak. Daha fazla arama. Sen büyük bir ruhsun.

1. ŞAMBRA: Tamam, büyük bir ruh olduğumun farkında olmak için çabalıyorum ve bu konuyu umursamayan milyonlarca insanı düşünüyorum. Ve onlar aynı zamanda Gaia'nın gidişinden sonra Dünya'yla ilgilenen olan insanlar.

ADAMUS: Kesinlikle.

1. ŞAMBRA: Bu beni korkutuyor.

ADAMUS: Oo, hayır, bu harika bir şey çünkü onlar tıpkı şu anda yaptıkları gibi, suya saygı göstermeyi, havaya saygı göstermeyi, hayvanlara saygı göstermeyi öğrenmek için gelecekler.

Aslında, Gaia ne kadar çok burada kalırsa onlar da durumu değerlendirmek için o kadar az motive olacaklar. Ve havada bu şey olduğu zaman – “Gaia ayrılıyor, bu gezegenle ilgilenmeliyiz” ve fanatik bir şekilde değil; çok sevgiyle..

Aslında bu gezegenle ilgili önemli olan ne biliyor musun? O bir ... anıt doğru kelime değil. O bir ... o doğru kelime değil Cauldre. O bir ... doğru kelimeyi düşünemiyor. Bir mabet. Tüm yaratılıştaki bütün diğer varlıklar için bir mabet, çünkü fiziksel gerçekliğin olduğu ilk yerd. Ve sizler de bunu ilk deneyimleyenlersiniz. O bir mabet olmalı. Nasıl diyorsunuz – tarihi bir anıt olmalı. O bir katedral. Yeni Enerjinin kütüphanesi. Bu yüzden Gaia'nın insanlara sorumluluk alma ve herkese bu gezegenin ve onunla ilişkilerinin daha çok farkında olma imkanını veriyor olması aslında çok iyi bir şey. Kesinlikle.

Sıradaki soru ise, Dünyayla olan bağlantını, ona karşı olan sorumluluğunu kabul etme becerisine sahip olduğuna inanıyor musun? Dünyayla olan ilişkisini anlıyor musun?

1. ŞAMBRA: Tanrısal benliğim biliyor, ama insan benliğim sınırlı.

ADAMUS: Evet, tam olarak.

SHAUMBRA 1: Ve durum beni bu yüzden korkutuyor olabilir.

ADAMUS: Ve senin tanrısal benliğin bedenselliği bilmez, o burada değildi. Tanrısal benliğin, biliyorsun, bütün bu şeyleri anlamıyor ... sen burada mücadele ederken, fiziksel deneyimden geçerken o başka bir yerdedi. Ama şimdi seninle birlikte olmak için geliyor. Cevaplar onda değil. “Tanrısal”ının bilmediği şeylere çok şaşırırdın. O, seninle birlikte hayatı deneyimlemek için burada. Sana cevapları vermek için değil. Seninle birlikte dans etmek, oynamak ve duygusal/tensel deneyimler yaşamak için burada. İnsani terimle, tanrısallığın pek de zeki değil. Çok basit. Çok zarif. Çok duygusal. İnsan şeyleri hakkında pek zeki değil. Bu yüzden buradasın. Bu arada, tanrısallığına burayı anlatmalısın.

1. ŞAMBRA: Başımız belada.

LİNDA: Bu bir ödül hak ediyor mu?

ADAMUS: Kesinlikle. Bazıları para, bazıları onur verici ve prestijli Adamus Ödülünü alır. Teşekkürler. Sıradaki soru.

2. ŞAMBRANIN SORUSU (bir erkek): Gelecek yıl boyunca canlarına okunacak insanlardan biri olmak istiyorum. Listeye nasıl girebilirim? (Kahkahalar ve alkışlar)

ADAMUS: Biz... şimdi yapman gereken şey Linda'ya rüşvet vermek.

LİNDA: Tamamdır.

ADAMUS: Kırmızı Çember ekibinin lojistik konusunu halletmesi gerekiyor ve bunu yapmak için, vay canına, en azından bir saate ihtiyaçları var. (kahkahalar)

LİNDA: (gülerek) Oh ne kadar yüce gönüllüsün! Yarına halletmiş oluruz.

ADAMUS: İki hafta. Evet.

LİNDA: Peki, teşekkür ederim.

3. ŞAMBRANIN SORUSU (küçük bir kız): Eğer dünyayı değiştirecek olanlar biz çocuklarsak, neden bazı çalışmalara katılmamıza izin verilmiyor? (İzleyicilerden bazıları alkışlar)

ADAMUS: Aa! Hangisine katılmak isterdin?

3. ŞAMBRA: Himm, CEO. (Cinsel Enerjiler Okulu)

ADAMUS: Evet. CEO dışında ve bu – bu noktada insani öğelere saygı göstereceğim – ama belki de bu, yasal yaşın altındakiler için bir Cinsel Enerjiler Okulu geliştirmek için teşvik edici olur. Sanırım bunu gayet politik ifade ettim. İnsanların kaygılandığı bazı kanuni sorunlar var. Evet. Ama bu konuda hamle yaptığın için teşekkür ederim. (İzleyiciler alkışlar) Teşekkürler. Ve CEO'ya – Cinsel Enerjiler Okulu'na – katılmak ister miydin?

3. ŞAMBRA: Evet.

ADAMUS: İyi.

LİNDA: Annesi burada. Sanırım o yasal izni verebilir.

ADAMUS: Evet.

LULU (Anne): Sürekli her çalışmaya katılmak istiyorlar ve ben de, buna izinleri olup olmadığını bilmiyorum. Bu yüzden bana durmadan o soruyu soruyorlar.

ADAMUS: Evet, ve meleksi alemlerde çalışan Kırmızı Çember'in olduğunu belirtmek zorundayım. Çoğunlukla Dünya üzerindeki Kırmızı Çember'in çalışmalarına müdahale etmiyoruz. Başka bir deyişle, torpil yapıp onlara işleri nasıl idare edeceklerini söylemiyoruz çünkü bunların hepsi sizin deneyiminizin parçaları. Evet.

LULU: Eh, benim sadece küçük bir yorumum olacak.

ADAMUS: Evet.

LULU: Gaia'ya neden ayrıldığı ve kalıp kalamayacağı soruldu. Özür dilerim, biraz heyecanlıyım.

ADAMUS: Elbette, bunda bir şey yok.

LULU: Nefes al. (Adamus'la birlikte derin bir nefes alır) Ah! Tamam.

ADAMUS: Gördün mü, burada değildin, ve şimdi... Ah! Evet.

LULU: Şimdi yerden yükseleceğim. Tamam. (Kahkahalar)

ADAMUS: İyi.

LULU: Tamam, neyse, bu kişi Gaia'ya ayrılmayıp burada kalıp kalamayacağını sordu.

ADAMUS: Evet.

LULU: Bu soruyu sordu ve (Gaia) "Bir yere mi gidiyorsun?" dedi. Soruyu soran kişi "Bildğim kadarıyla hayır" dedi. Ve ardından Gaia yeniden sordu, "Herhangi bir zamanda herhangi bir yere gidecek misin?" diye sordu. Bunun üzerine "Eh, öldüğüm zaman bedenimi bırakacağım ve gideceğim" dedi. Ve Gaia da "Evet. Ben de öyle. Bu benim bedenim, bana evrim onurunu verin." dedi. Yani sanırım bu oldukça anlaşılabilir ve ona bu onuru vermeliyiz. Teşekkür ederim.

ADAMUS: Teşekkürler. Ve şimdi ayrıldığınızda, buradan gittiğinizde Bilinç Bedeninizi de yanınızda götüreceğiniz noktaya geliyoruz. Ben bu yüzden Bilinç Bedeni hakkında konuşuyorum. Ayrıldığınızda, fiziksel bedeninizin niteliklerini alacaksınız ve ölü dokudan söz etmiyorum, beden niteliklerinden ya da bilincinden söz ediyorum.

Dünyaya, sizin deyiminizle, ışık varlık olarak geldiniz. Asırlardır bu fiziksel bedende olmanızın bir sebebi var, siz sadece geri gitmeyeceksiniz ... siz asla – çok güçlü bir beyanda bulunacağım – asla sadece bir ışık beden olarak geri gitmeyeceksiniz, asla, çünkü fiziksel beden ve fiziksel zihnin ve ruhun bütünleşmesini anlamak için burada binlerce yaşama yatırım yaptınız, binlerce yaşam harcadınız, onları seçtiniz, ve şimdi hepsi biraraya gelmiş haldeler.

Bu yüzden, bu gezegeni terk ettiğiniz zaman, nereye giderseniz gidin, ya da isterseniz yükselin, yaratımın her yerindeki melekler tarafından tanınacaksınız. Size bakacak ve “Sen bir Bilinç Bedenisin. Dünyada bulundun. Orada bulundun, bunu yaptın. Kendine rüya görme ve sonra olma iznini verdin” diyecekler. Ve bu çok önemlidir, rüya görmek ve olmak. Bu, zamanda geri gitmek gibidir. Rüyasını görürsünüz ve sonra olur.

Sizi tanıyacaklar, sadece auranızdaki renkler yüzünden değil, – burada kelimeler çok sınırlı kalıyor – tüm varlığınızın genişlemişliğinden ya da azametinden tanıyacaklar. Burada Dünyadayken spiritüel bir korsan olduğunuzu bilecekler.

Ve bununla birlikte, yaratımda herşeyin yolunda olduğunu lütfen hatırlayın.

Ve Polonya’daki arkadaşlarıma da “godbere”. Çok yakında orada olacağım.

Ve öyledir.

Çeviri: Deniz Sertbarut

**ŞAUD 10: “Kimliği Aşmak”
KIRMIZI ÇEMBER MATERYALLERİ**

(BİR SONRAKİ) Dizisi

ŞAUD 10: “Kimliği Aşmak”

**ADAMUS’un katılımıyla, Kanallık, Geoffrey Hoppe
Kırmızı Çember’e sunulmuştur
7 Mayıs 2011**

www.crimsoncircle.com - <http://kirmizicember.org>

Ben O Ben’im, Mutlak/Egemen Alan’dan Adamus. Yeni bilincin bu sınıfına yeniden hoşgeldiniz. Neredeyse bir aylık bir arayı hiç vermemiş gibiyiz.

Cauldre bugün çok başarılı bir şekilde ne kadar da fazlasıyla iç karartıcı bir müzik çaldı. (kahkahalar) Yalnızca aşk kalbini kırabilir? (Şaud’dan önce çalınan şarkı) Biraz Frederic Chopin’e ne dersiniz, ya da başka cla- ... yalnızca aşk mı kalbinizi kırabilir? Hayır, yalnızca siz kalbinizi kırabilirsiniz. Aşk sadece kalbinizdeki çiviye bir çekiç darbesi daha indirir. (kahkahalar)

Herkes hoş geldi. Yeniden hoşgeldiniz. Burada sizlerle olmak güzel. Güzel bir gün.

Ben bir şey yapmak istiyordum. Kameranı alabilir miyim? (Dave Schemel’e hitap eder) Kimseye vermeyeceğim. Sen sürekli herkesin resmini çekiyorsun, bir de seninkinin çekilmesine ne dersin? (Adamus, Dave’in resmini çeker, kahkahalar ve alkış) Teşekkürler bayım.

DAVE: Bir şey değil.

ADAMUS: Teşekkür ederim.

Aargh, tüm spiritüel korsanlara! (izleyiciler karşılık verir, “Aargh!”) (birkaç izleyici korsan gibi giyinmiştir) Aaaaarrrrrgh! Kulağa sanki soğuk bir günde arabanızı çalıştırıyormuşunuz gibi geliyor. (kahkahalar) Peki ganimet nerde? Ganimet nerde? Korsanlarımız var ama ganimet nerde? Paradan daha değerli, altından daha kıymetli olan nedir?

LINDA: Yaşam.

ADAMUS: Adamus Ödülleri!

LINDA: Aaa! Çok akıllıca!

ADAMUS: Korsan gibi giyinmiş herkese bir Ödül. Lütfen ayağa kalkın – bu kişilere. (alkışlar) Ganimet dağıtılsın. Korsanlarımız ganimetsiz olamaz!

LINDA: (Ödülleri verir) Buyrun. Buyrun.

ADAMUS: Buna bayılıyorum. Şambra, uzun bir süre önce “Buraya gelirken giyinip kuşanın” demiştim. Bayramlıklarınızı kastetmemiştim – gerçi bunu da yapabiliydiniz – ama giyinip kuşanın! Oynadığınız o rolden, çok bağlı olduğunuz o kimlikten çıkın.

LINDA: Pardon. Bir sorunumuz var.

ADAMUS: Evet?

LINDA: Sart'la ne yapacağımı bilmiyorum. (kahkahalar)

ADAMUS: Sart iki Ödül alacak! (yoğun kahkahalar, tezahürat ve alkışlar) Bu şekilde giyinebilen, küçük spor bir araba sürerek herkesin dikkatini çekebilen biri iki ödül alır. Böyle bir günde kabriolesinin üstü açıldı, buna inanabiliyor musunuz? Şehirlerarası yollarda gece boyunca direksiyon sallamaktan yorulup kenara çekmiş kamyoncular aşağı bakıyor ve bunu görüyorlar! (kahkahalar) Pencereyi indirip bağılıyorlar, "Yavrum, o hindistan cevizleri senin mi yoksa sadece beni gördüğün için mi mutlu oldun?!" (yoğun kahkahalar) Ah, sevgili Şambra.

LINDA: Adamus, Sart'ın nasıl giyindiğini bilmeyen bir dolu insan var. Onlar sadece dinliyorlar.

ADAMUS: Ha, lütfen (kalkar mısın). (Sart ayağa kalkar)

LINDA: Ama tatlım, onu göremiyorlar ki.

SART: Bu aslında geçen ayın kılığı.

ADAMUS: O zaman Linda ayrıntılı bir şekilde anlatacak. Sart birader, buraya gel.

LINDA: Bunu kibar bir biçimde yapabilir miyim bilmiyorum.

SART: Merhaba Şambra!

LINDA: Sart burada...

ADAMUS: Yalnızca dinleyip de göremeyenler için Linda Sart'ın kılığını tarif edecek.

LINDA: Tamam, en iyi şekilde yapmaya çalışacağım. Sart'ın kılığı...

ADAMUS: Ben gideceğim.

LINDA: ... bir Hawaili gibi, üzerinde yapma çiçekleri, çiçeklerin göbeğinde inciler olan saçaklı bir etekliği var... aman tanrım... boyundan bağlı hindistan cevizine benzer bir sütyen takmış ve Hawai tarzı yapma çiçek kolyesi var ve iki tane boncuk bilezik ve ne yapacağımı bilemediğim saçları var. Sanki çok – bilemedim – sanki parmağını prize sokmuşsun gibi. (kahkahalar) Teşekkürler, Sart!

SART: Şambra budur!

ADAMUS: Teşekkür ederiz. (alkışlar)

LINDA: Ve o hula (dansını) yapıyor. Teşekkürler, Sart. Senin hayal gücüne ve yaratıcılığın bayılıyorum.

ADAMUS: Bu aslında çok önemli – çok önemli – bir noktayı gündeme getiriyor, ve biz bunu bugünün konusu olarak kullanacağız.

LINDA: Haa.

ADAMUS: Bu daha önce de sözünü ettiğimiz bir şey, kimliğinizde tıkanıp kalmak, aslında olmadığınız bir şeymiş gibi davranmak çok kolaydır. Olduğunuzu düşündüğünüz bir kimliğe kilitlemek çok kolaydır, oysa o bir rolden fazlası değildir. Bugün farklı bir kılıkla gelmemiş de

olsanız, o sadece başka bir giysi, başka bir kostümdür. Bedeniniz: bir kostüm. Geçmişiniz: sadece bir oyun metni, senaryo. Hepsi bu. Ve şu anda kendiniz için yapabileceğiniz en harika şeylerden biri, o kimliği bırakmaktır. Ve bu aynı zamanda en korkutucu olan şeydir. Siz onunla özdeşleşiyorsunuz. O... ya da onun siz olduğuna inanmışınız. Olmadığını, sevgilim, sana söyleyebilirim. Değildir.

Ve ilginç olan, özellikle de ruhsal yoldaki insanların o kimliği pekiştirmek ve anlamlandırmak istemeleri ve onu mükemmelleştirmeye, saflaştırmaya çalışmalarıdır. Bu işe yaramaz. Yarayamaz. Bu kimliği asla mükemmel kılamazsınız, çünkü o bir yanılısamadır. Hatta onun bir yalan olduğunu söyleyecek kadar ileri gidebilirsiniz. En azından bir oyundur. Belki bir macera, ama gerçek değildir. Onu anlamlandırmaya ve mükemmelleştirmeye ne kadar çok çalışırsanız, o kadar derine batarsınız.

Peki, Tobias'ın epey bir zaman önce anlattığı öyküye göre sonra ne olur? Habire kazar da kazarsınız. Bu mantıksız bir mantıktır – yani ne kadar derin kazarsanız er ya da geç çıkacağınızı mı düşünüyorsunuz? Hayır. Kendinizi sadece daha derine gömersiniz. Öyle bir nokta gelir ki, “Kazmaktan vazgeçeceğim, ya da kendimle özdeşleşmeye çalıştığım biçimle, tüm bu deneyimi anlamlandırmaya çalışma biçimimle özdeşleşmekten vazgeçeceğim. Kazmayı bırakacağım, ve ya kendimi kurtarıp çıkartacağım, ya da en azından farklı bir yöne doğru kazmaya başlayacağım” demeniz gerekir, Tobias'ın öyküsünde söylediğimiz gibi – giderek daha derine ve daha derine kazar da kazar, taa ki bir gün nihayet tepenin yanından yanlamasına kazabileceğini farkedene kadar, yoksa o şekilde kazarsa cehenneme gidecekti, o kadar derin kazınca tabii. Bu komikti. (bazı gülüşmeler) Evet, gerçekten.

Böylece, sevgili Şambra ... (ekrana gülme efektini görüntüleyen salak bir çizgi film yansır, kahkahalar) Pekâla, sevgili Şam... (filmin yeniden yansması üzerine kahkahalar yükselir ve Adamus filmi görür) Ah, şimdi gülün. Şimdi gülün, ama rüyalarınızda son gülen ben olacağım.

Kihak

Sevgili Şambra, kihak; bir dakika kadar bundan söz edelim. Daha önce değinildiği üzere, birçok... ha, bunun yerine (Linda'ya hitap eder) sence bir sakıncası yoksa, çingırağı çalıp da bana az kremalı bir kahve alabilir miyiz acaba? Bugün şekerli olmasın.

LINDA: O zevk bana ait.

ADAMUS: Teşekkür ederim.

Kihak ... enerji size hizmet etmek ister.

Kihak. Geçen ay, Cauldre'nın daha önce söylediği gibi, Kaynak enerjisinin yeni düzeylerini buraya getirmek amacıyla doksan dokuz kişiyle çalışma planımızı duyurduk – ve emin olun, öbür tarafta bu 99 kişiyle çalışan yüzlerce, belki binlerce varlık olacak.

İnsanlar, doğaları gereği, Kaynak enerjisini başka bir yerde tutma, onu bu Dünya'dan, bu gerçeklikten ayrı tutma alışkanlığına sahipler. Onu buraya getirmekten korkuyorlar, belki, uzun bir yolculuğun, zaman zaman lanet ettiğiniz, ama zamanla sevdiğiniz, o çok duyusal doğasını takdir ettiğiniz bir yolculuğun sonunun başlangıcını oluşturacağı için, ve başka insanlarla ve Dünya'nın kendisiyle büyük bir dostluk kurduğunuz için. Kaynak enerjisinin o düzeylerini buraya getirmek, belki de egemenliğinize, yükselişinize giden son adımlardan önceki son adımdır. Kulağa harika geliyor, yine de dehşete düşüyorsunuz. Gitmeye hazır mısınız diye merak ediyorsunuz. Bir dakikaya kadar bundan, neden burada kalmak isteyebileceğinizin sebeplerinden söz edeceğiz.

Bu kadar Kaynak enerjisini buraya getirirseniz ve o kirlenirse diye bir kaygı var, tıpkı insanların havayı ve sularını ve Dünya'nın kendisini kirlletmesi gibi. Aman tanrım, diğer alemlerden Kaynak

enerjisini buraya getirirseniz ve o bu yoğunluğa, bu yerçekimine, bu dualiteye yolunu bulursa, buraya, Dünya'ya yolunu bulur da sonra tümüyle kirlenirse ne olur?

Bazılarınızın, sorumluluk duyan ve sezgisel olanlarınızın – (arka tarafta biri güler) bu komik değıldi! (kıkırdar) – sorumluluk duyan, sezgisel ve anlayışlı olanlarınızın gerçek ve geçerli bir kaygısı var: Kaynak enerjisinin o düzeylerini Dünya'ya getirirseniz ne olur? Ya yeterince sorumlu davranmıyorsanız? Ya o enerjiyi istismar edecek piçkurusu bir veçheye sahipseniz? Şu anda sahip olduğunuzu kontrol edebilir misiniz ya da idare edebilir misiniz diye sorguluyorsunuz.

Ya bu – bana yayındayken kullanılması sakıncalı olmayan bir kelime söyleyin, bu... (birisi, "Bok" der) o kelimeyi sevdim, "bok" – ya o enerjiyi saptıracak ve çarpıtacak ve kirletecek ve başkalarını, ama daha da kötüsü sizi istismar etmek için kullanacak o boktan veçhelerden birine sahipseniz? Yani böyle bir kaygı var.

Şu anda yaklaşık olarak ne kadarıyla başa çıkabileceğinizi biliyorsunuz. Sınırlarınızın ne olduğunu biliyorsunuz – bildiğinizi sanıyorsunuz, ama bu konuşan o eski insan kimliğiniz – böylece bir parçanız onu başka bir yerde tutuyor. O yükü neden üstlenmeli ki? O ek şeyi neden üstlenmeli ki? Bir olasılıkla sizi daha da toplum dışına itecek, diğler insanların sizi daha da çok yargılamasına ya da kınamasına neden olacak o yeni düzeyleri neden üstlenmeli ki?

Onca yaşamınızı, en azından son üç ya da dört yaşamınızı saklanmaya çalışarak geçirdiniz ... (bir vantilatörü kapamaya çalışır) ... (David vantilatörü kapatır) Teşekkür ederim. Şu küçük elektrikli motorlarınız, cep telefonlarınız, bunların hepsi küçük frekanslara sahiptir, ama buradaki daha büyük frekansımızı yine de etkiliyorlar. Linda, "Aman tanrım, şimdi burası çok sıcak olacak" diye düşünüyor. Ama... (Linda küçük bir el vantilatörü çıkartıp yüzüne tutar, kahkahalar, Adamus da güler)

Bir bakalım, nerede kalmıştım? Ha, Kaynak enerjisi.

Yani Kaynak enerjisinin bu yeni düzeyini buraya getirmekle ilgili böyle bir kaygı var. Saklandığınız, (diğlerlerine) uymaya çalıştığınız birçok yaşamınız oldu. Bu yaşamın önceki dönemlerinde, aslında oldukça yakın zamana kadar uymaya çalışmanın, "normal" olmaya çalışmanın nasıl bir şey olduğunu hepimiz biliyorsunuz.

Şimdi, (normal) olmadığınızı biliyordunuz, ana-babanız olmadığınızı kesinlikle biliyordu, çevrenizdekiler kuşku duyuyordu, onun için bir bukalemun olmaya çalıştınız. Doğru olmadığını, en azından sizin kendi yaşamınız için istediğiniz olmadığını bildiğiniz bu biçimlere ya da tarzlara uymaya çalıştınız. Uyum göstermeye çalıştınız. Görünmez olmaya çalıştınız. Büyük bir içgörünüzün, büyük bir projenizin olduğu her sefer, kimseye sataşmıyorum – Jane – onu sonra küçümsemeye kalktınız. Hatta o eski insan adlarını bile tutuyorsunuz ... (birisine göz kırpar)

Pekâla Şambra, kihak! Kaynak enerjisinin yeni düzeylerini buraya getirecek 99 kişi için bu yoğun bir yıl olacak. Bir değışim ve evrim yılı olacak. Bir benimle çalışma yılı – hmmm, tam bir yıl – desteklemek için gelen meleksi varlıklarla çalışma yılı olacak. Koskoca bir takımımız olacak. Biz onlarla bunu konuşacağız. Ve eğer bu projenin doğrudan bir parçası değilseniz – yani 99 kişiden biri değilseniz – ne yapabilirsiniz? (birisi "Dua etmek" der) Dua etmek. (Adamus güler) Enerjisel olarak bu grupta olabilirsiniz.

Biliyorsunuz, uzay mekiğınızı dış uzaylara, yıldızlara gönderdiklerinde, mekikte sadece birkaç kişi vardır, ama yerdeki kontrol merkezinde bir dolu insan bulunur. Hâlâ burada olup da iş gören bir dolu insan vardır, işte enerjisel olarak programa katılmak isteyen her birinizin yapabileceği şey budur. Yerdeki kontrol merkezinin bir parçası olabilirsiniz, Major Tom. (çvr: (Binbaşı) Major Tom, David Bowie'nin "Space Oddity" "Ashes to Ashes" gibi şarkılarında kullandığı düşsel bir astronotun adıdır) Bu grubun bir parçası olabilirsiniz... enerjiyi tutmayacaksınız, güvenin bana; enerjiyi hareket ettireceksiniz. Bu 99 kişinin bağlantısı olacaksınız. Çok yakından ilişkili olabilirsiniz, ve bir grup varlık, meleksi varlıklar ve bazı insanlar bunu destekleyecekler.

Şu anda – hemen şimdi konuştuğumuz şu anda – dağlarda, dağların içinde yaşayan varlıklar var. Sadece insan, uzaylı değil. Onlar yüzyıllardır oradalar, ya da ataları oradaydı. Bu enerjiyi tutmak, onların Dünya'ya verdiği hizmetin bir parçasıydı. Şu anda onlar zikir yapıyor, çünkü el verme zamanının geldiğini, Dünya üzerindeki zamanın doğru olduğunu biliyorlar. Bu yeni sorumluluğu kabul etmeye hazır olan bir grup insan var.

Manastırlarda olan başka insanlar var, ki onlar... eh, onlar buna dua diyorlar ama bir çeşit zikir, meditasyon yapıyorlar. Birçok yaşamdır bu manastırlardalar. Birçok yaşamdır. Evet, kilisenin sancağı altında gizleniyorlar, ama aslında hiç de gizlenmiyorlar. Onlar doğru zaman için enerjiyi tutuyorlardı, doğru zamanın gelmesini, ciddi ve adanmış bir grup insanın Kaynağı, Kaynak enerjisini buraya getirmesini beklerken, sizin değerli kristalin enerjiler diyeceğiniz – fiziksel değil, ama kendi içlerindeki – enerjileri tutuyorlardı, ve bu insan grubu kendi bilincini zihinlerinin çok ötesine, zihinlerinin dışına, çılgınca dışına genişletmeye gönüllü olacaktı. Evet.

Böylece, sevgili Şambra, eğer o 99 kişiden biri değilseniz, enerjisel olarak katılanlardan biri olabilirsiniz. Ve (Linda'ya hitaben) sence bir sakıncası yoksa elinde kaleminle lütfen tahtaya gider misin.

LINDA: Evvet efendim.

ADAMUS: Aa, bana efendim deme. Sadece Hazret (Tanrı) demen yeterli. (kahkahalar)

LINDA: Aman Tanrım! (yoğun kahkahalar)

ADAMUS: Pekâla, sevgili Şambra, katılabilirsiniz, ama bazı koşullar var. Bu bir yıl olacak. Ve adınızı yazdırırsanız geri dönemezsiniz. Dönmek isteyeceksiniz, ama dönemezsiniz. Adınızı yazdırırsanız sizden enerjisel olarak katılmanızı isteyeceğiz. Bu, bir şeyler olacak anlamına gelir. Bir şeyler olacak. O daha yoğun çalışmaların bazısının içinde olmayacaksınız, ve bu belki bir nimettir, belki de değildir. Ama eğer adınızı yazdırır da kaydolursanız, adınız gerek burada Dünya'da gerekse benim diğer alemlerdeki ofisimde kaydedilecek.

Belli şeyler hissedeceksiniz. Belli şeyler duyacaksınız. 99 kişilik grubu enerjisel olarak izleyecek ve hissedeceksiniz – onları destekleyecek, yüreklendireceksiniz – ama aynı zamanda da topraklanmaya yardım edeceksiniz. Sözünü ettiğimiz Kaynak enerjisinin düzeylerini o doksan dokuz kişi kendi başına buraya getiremez ve topraklayamaz. Bunun için bir köyün nüfusu kadar insana ihtiyaç var. Bir topluluğun nüfusuna ihtiyaç var. Eğer bu projeye ilişkili olmak istiyorsanız, keahak@crimsoncircle.com adresine bir eposta gönderin. Şu anda grup liderlerinin, "Bize bundan söz etmedi" dediğini duyabiliyorum. Aynen. keahak@crimsoncircle.com

Oradan, doldurmanız için size bir form verilecek. Size verilecek olan... buna anket diyorlar, doldurup geri göndereceksiniz. Adınız kaydedilecek. Bu grubu idare edecek, uygulamalara, teknolojiye ve kihak enerji destekçileri olacak diğer şeylere ayak uydurmada yardımcı olacak birkaç gönüllü isteyeceğiz. Bu koca bir grubu gereksinir, Şambra, hepimizi.

Biz bu enerjinin yepyeni düzeylerini buraya getiriyor olacağız ve bilinci açacağız ve onu kaydedeceğiz ve Bilinç Bedeniniz'de nelerin olup bittiğini anlayacağız, böylece bunun bir haritası çıkarılmış olacak, böylece bu projede neler olduğu anlaşılacak, eğer bunun bir parçası olursanız. Bu ücretsiz, bu arada; siz enerjisel olarak destek vereceksiniz. Ücretsiz.

Böylece buna derin bir nefes alalım. Kihak yola çıktı.

Eğer bu projeye ilişkim olsun mu, olmasın mı diye tartıyorsanız, size küçük bir ipucu vereyim. Geçen gece, Çarşamba gecesi (çvr: 4 Mayıs 2011) Çarşamba gecesi çok garip rüyalar gördünüz. Biz bir hazırlık toplantısı yapıyorduk. Gece, ya da sabahın erken, çok erken saatlerinde sizi uyandıran çok yoğun rüyalar. Rüyanın ayrıntılarını hatırlamanız önemli değil. Hatta neyle ilgili

olduğu bile farketmez. Biz, bu programa ilgi duyabileceklerle bazı çalışmalar gerçekleştiriyorduk. Yani bu da dağarcığınızda bulunsun.

LINDA: Teşekkür ederiz.

Zorlu Zamanlar

ADAMUS: Pekâla Şambra, sonraki konu.

Hadi derin bir nefes alalım. Bir an için zihninizden çıkın ve gerçekten ne dediğimi duyun. Gerçekten, gerçekten duyun, sadece kelimeleri değil, ama hisleri ve anlayışı. Bir an için hissedin.

(duraklama)

Mayıs ve Haziran – sonraki iki ay – bu gezegenin şimdiye kadar deneyimlediği (zamanların) enerjisel olarak en zorlu (en meydan okuyucu) ayları olacak, özellikle de yaklaşık olarak Mayıs ortalarından Haziran ortalarına kadar, bu, bu gezegen üzerindeki en zor, meydan okuyucu ve değişim içeren zamanlar olacak, ve siz bunu hissedeceksiniz. Hissediyordunuz. Buna yol açacak şeyleri zaten hissediyordunuz.

Şu ara gerilim çok tırmandı. İnsanlar aşırı stres altında. İnsanlar akıllarını kaybediyor. Şu ara neredeyse hayal bile edilemez düzeylerde çatışmalar, anlaşmazlıklar olageliyor, ve hepsi de, yepyeni bir kozmik enerji, bir boyutlararası enerji dalgasının bu gerçekliğe girdiği bu zamanda oluyor. Öyle miktarlarda ki, Dünya’da böylesi hiç görülmedi, ve bunların hepsi de çok ilginç, ilginç bir astrolojik zamanda, gezegenlerin ilginç (bir biçimde) uyumlandığı, daha doğrusu, uyumlu olmadığı bir zamanda oluyor. Çoğu zaman astrologlar uyumlanmalara, hizalanmalara bakarlar, ama bildiğiniz gibi, uyumlu olmama da aynı derecede önemlidir.

Bütün bunlar olagelirken, evreninizdeki fiziksel nesnelere ilgili bazı ilginç keşifler de olacak. İlginç yeni keşifler, bunların bazısının açığa çıkması aylar, belki de yıllar alabilir ama çıkacak. Gelecek aylarda, daha önce hiç görülmemiş gezegenler, daha önce hiç görülmemiş ya da anlaşılmamış kozmik formasyonlar görülecek.

Neler olabileceğinin, herşeyin bu denli stresli olduğu bir noktada, sonraki iki ayda neler olabileceğinin potansiyellerini hayal edebilirsiniz. Her zaman, her zaman, her zaman hatırlayın – hatırlayın – bu sizinle ilgili değil.

Daha önce söyledim; tekrar söylemem gerekecek. Onu kendinizinmiş gibi içinize alma alışkanlığınız var. Bunu yaptığınızı nasıl anlarsınız? Eh, çünkü ilk iş olarak şöyle diyorsunuz, “Bana ne oldu? Neler oluyor? Neden garip hissediyorum? Şeyler neden ardı ardına gelmiyor? Neden sersemlemiş hissediyorum? Neden şeyler anlamsız geliyor? Bana neler oluyor?” Ben sizi kastediyorum. Sizi. İşte böyle yapıyorsunuz. “Bana neler oluyor? Neyi yanlış yapıyorum? Neyi farklı bilmem gerekiyor? Bana neden temel kuralları vermiyorlar? Yanlış bir şey yapmış olmalıyım. Bu belki bir veçhedir, belki geçmiş yaşamlarımdır, ama ben dengeden çıktım.” Kesinlikle. Ama bu sizinle ilgili değil.

Bir an için bu enerji akışını ve yoğunluğunu hayal edebilir misiniz; bir an için bu gezegenin bilincinin, kitle bilincinin sınıra kadar esnediğini, şimdiye kadar genişlediğinin ötesine genişlediğini hayal edebilir misiniz; Dünya’nın frekansları ve rezonansları, normalde iş gördükleri ritimden tümüyle farklı – neredeyse senkronize olmaktan ya da temposundan çıkmış – ritimlerde çalışıyor. Şaşırtıcı... yani sizin delirmemiş olmanız şaşırtıcı, ve bu gezegenin neredeyse kendi üzerine çökmemiş olması da şaşırtıcı.

Gelen bu yüksek düzeyli enerjilere ek olarak, bu enerjiler aynı zamanda, o ilerlemek istemeyen grupların ya da güçlerin daha da çok direnmesine sebep oluyor. Olağanüstü bir direnç sürüp

gidiyor, ve bunu her defasında, insanlar o eski güzel günlere geri dönmekten söz ettiğinde anlayabilirsiniz. Ve size şunu söyleyebilirim, geçmiş yaşam veçhelerinizle de (bunu) bir gözden geçirecek olursanız, o eski güzel günler yoktu! Bazı inanılmaz zamanlar vardı, ama şu âna benzer bir zaman, bir boyut hiç yok.

İnsanların yüz yıl, bin yıl, ikibin yıl geriye gitmekten, Atlantis ya da Lemurya'ya geri gitmekten söz ettiklerini duyduğum zaman gülesim geliyor. Birincisi – geri gidemezsiniz. Deneyebilirsiniz, ama gidemezsiniz. İkincisi – onlar ille de güzel, iyi zamanlar değildi! Lemurya'da, bedeninin içinde kalabilmek gibi büyük bir meydan okumayla karşılaştınız. Bir parçanız deli gibi çıkıp gitmek istiyordu; bir parçanız bu gezegenin doğası gereği baştan çıktı.

O zamanlar çirkindiniz! Dinazorlar gibiydiniz, bazıları. Ve bazıları balık ve kuşa benziyordu ve iki ya da üç kafası ve on ayağı vardı. O zamanlar güzel değildiniz. (kahkahalar) Şimdi çok daha iyi görünüyorsunuz. Çok daha iyi. Çok daha iyi.

Böylece, sevgili Şambra, geri gitmek isteyen grupları ve bireyleri duyacaksınız. Gidemezsiniz. Bu da ek bir gerilime ve tansiyona neden oluyor, ki bunu deneyimleyeceksiniz.

Mayıs'ın nasıl başladığına bakın. Ha, bu daha sadece başlangıç. Herhangi bir şeyin sonu değildi. Sadece şu son hafta neler olduğuna bakın, bu daha sadece başlangıç.

Bunların hepsi aynı zamanda olmakta, Yakın Dünya alemlerinin bazı kısımları var ki – birçok kısımları ... bunlara Dünya'yı kuşatan fiziksel olmayan alemler diyebilirsiniz. Hortlaklar ve hayaletler orada takılıyor. Tümünüyle altüst olmuş veçheleriniz, sizi taciz etmedikleri zaman, oraya takılmak eğilimindedir. Çok derin inançlara, güçlü inanç sistemlerine, özellikle dini açıdan, sahip olan varlıklar, bağımlılar ve diğerleri, yaşamlar arasında orada takılırlar. Onlar cennete gitmez; cehenneme gitmez. Yakın Dünya alemlerine giderler, ki orası aynı zamanda az çok gerek cennet gerekse cehennemdir.

Oraya giderler ve tam olarak burada yaptıklarını deneyimlemeyi sürdürürler, ama belki aslında daha akışkan bir halde, daha becerikli bir biçimde. Onlar bu diğer alemlerde gerçekten kendi inançlarını ortaya koyabiliyorlar. Onlar tam anlamıyla fiziksel olarak Dünya'yı kuşatmıyorlar, ama Dünya'yla çok bağlantıdalar, hatta fiziksellüğün fiziksel-olmayan unsurlarına bile sahipler. Başka bir deyişle, çok kolayca numara yapabilirler, yani –miş gibi davranabilirler, çünkü daha önce burada Dünya'da bulunmuşlardır.

Yakın Dünya alemlerinin öyle parçaları var ki, şu anda kaos içinde. Tam bir kaos. Tam bir kargaşa. Yakın Dünya alemleri yoktu. Bu harika gezegenin başlangıcında Yakın Dünya alemleri yoktu. Sizler içinde bulunduğunuz biyolojik bedenlerinizden ölererek çıkmaya başladığınızda ve gerçekten Dünya'yı özlemeye başladığınızda, ve az çok Dünya'nın çevresindeki bu psişik bulutta takılmaya başladığınızda meydana geldiler. Eh, onlar gerçekten tıklım tıklım oldu. Ölmüş tüm varlıkların, onların tüm veçhelerinin orada takıldığını düşünebilirsiniz.

Şimdi, oraya gidirsiniz, bazı çok güvenli güzel yerler vardır. Şambra Hizmet Merkezi, Yakın Dünya alemlerinde bulunan harika bir yerdir. Her yer kötü değildir, ama birçok varlığın yaşamlar arasında buraya takıldığını düşünebilirsiniz. Çoğu, buraya, yani Dünya'ya geri gelmek için bilinçli bir seçim yapmaz. Şu muhteşem planlama seansları ve seçim yapmalarla ilgili hikayelerden kurtulmamız gerekiyor. Birçok varlık buraya geri emilir. Bu tıpkı enerjisel bir vakum borusu gibi onları aşağıya, fiziksel bedene, rahime geri emer. Birdenbire ortaya çıkarlar ve "Ben yine buradayım" derler.

Yani onlar kaos içindeler. Bu sizi etkiliyor. Siz Yakın Dünya alemleriyle bağlantıdasınız. Orada sevdikleriniz var. Orada bulundunuz. Oralar birçok durumda, Dünya yaşamları arasında sizin yuvanız oldu. Böylece orada süregelen bunca kaos ve kargaşanın, sizin nasıl hissettiğinizi ve Dünya'nın şu anda nasıl gittiğini ne denli etkilediğini tahmin edebilirsiniz.

Bir de, bunlar yetmiyormuş gibi, diğer alemlerden (gelen) varlıklar var, uzaylı diyebilirsiniz onlara. Elbette, hepimiz uzaylıyız, öyle değil mi? Müdahaleciler. Müdahaleciler. Onların meleksi varlıklar olduğunu söyleyebilirsiniz, ama onlar başlarının üzerinde o güzel haleye sahip olan meleklerden değil. Onlar şu anda müdahale ediyorlar. Mesafeyi koruyorlar, çoğu zaman. Neden mesafeyi koruyorlar? Neden uzaktan çalışıyorlar? Buraya emilmemek için. Bir kez geldiler mi, binlerce yaşam olacağını, ve kaybolacaklarını ve buraya neden geldiklerini unutacaklarını, ve giyinmek gibi ve okula gitmek gibi, daha da beteri, bir işi olmak gibi insani şeyler yapmaları gerekeceğini biliyorlar. Bir işleri olsun istemiyorlar. (kahkahalar) Gülüyorsunuz, ama bu en büyük korkulardan biri. "Ne yapmak??!" (yoğun kahkahalar) Onlar köle olmak istemiyorlar.

İma ettiğim şeyi anladınız mı? Onlar köle olmak istemiyorlar. Pekâla, güzel. Güzel. Sorun değil.

Pekâla, sevgili Şambra, böylece bu varlıklar diğer alemlerdeki güç diyebileceğiniz şu kuvvetleri temsil ediyorlar (a) Kaynağın olduğuna inanmayan; (b) Kaynağa geri dönmek için herşeyi yapan. Bu bir çelişki mi? Kesinlikle öyle. Kesinlikle. Kesinlikle, ve işte bir dolu kargaşa da orada hüküm sürüyor.

Bu varlıklar, insan varlıkların ya da meleksi varlıkların özgür iradeyle, tanrısal iradeyle, ya da özgürlükle baş edebileceğini hissetmiyor (inanmıyor), nokta. Doğrucu varlıklar onlar, zaten pek inanmadıkları yaratımın tümünü koruduklarını düşünüyorlar, başka meleksi varlıklara özgürlük verilecek olursa tüm yaratımı tamamen çökmekten koruduklarını düşünüyorlar. Bunlar kulağa, çok uzun zamandır burada Dünya'da oynanan senaryoların benzeri gibi geliyor mu? Kesinlikle! Çünkü Varşova'da da sözünü edeceğimiz gibi, onlar müdahale ediyorlar.

Onların beklentisi, gündemi – ha, bu konuda kendilerini çok doğrucu, çok haklı hissediyorlar – ama sürekli yaptıkları, enerjiyi emmek, yaşam gücünü emmek, ve kendilerini beslemektir. Sonuçta enerji çalışıyorlar. Ve, kulağa ne kadar saçma gelse de, aslında bir yuvaya inanmadıkları halde Yuva'ya geri dönmek için enerji çalışıyorlar. Ama yine de bir şey, en karanlık varlıkta bile – karanlık, bilinçten yoksun, çok azıcık bilinç anlamında – bu varlıkların en karanlık olanında bile, küçük bir ışık zerresi, yani az bir bilinç ya da farkındalık vardır. Ve o küçücük şey, yuvaya geri dönmeye çalışıyor.

Ah! Ha ha ha! (birisinin ona büyük bir korsan kılıcı uzatması üzerine kahkahalar yükselir) Erkekçe! Bir düello için sana meydan okuyorum! (David ile "düello" yapması kahkahalara neden olur) Evet, bu bir dual-ite. Bu komikti işte. (ekranda gülme efektini gösteren çizgi filmi beklemesi üzerine kahkahalar daha da yükselir) Çok iyi. Çok iyi, evet. Bazılarınızı korkuttum mu? Gitti kafa! Ha, ooo, bunu söylememeliydim. Size geçmiş yaşamlarınızı hatırlatıyor, ha?

Bu Zamanlarda Yaşamak

Böylece tüm bu dinamikler olagelmekte ve doruğa tırmanacakları zaman da önünüzdeki iki aydır. Ben korkutmaya çalışmıyorum, hiç çalışmıyorum. Bunda bir dram yok, çünkü siz – tek tek her biriniz, dinlemekten olan her biriniz kesinlikle (kameranın içine bakar) ... dinlemekten olan her biriniz kesinlikle güvende. Şimdi görüyorum ki kameralarınız numaralı. Takip etmek o kadar zor muydu? Bir, iki, üç. (kahkahalar) Pekâla ... (Adamus güler)

Siz kesinlikle güvenli bir alandasınız. Doğrusu, spiritüel dolabınızdan çıkma zamanı şimdidir. Şimdi ortaya çıkma zamanıdır, bu gezegende tam olarak yaşamak için nerede olursanız olun ortaya çıkın.

Dediğim gibi, şimdiye kadar olduğundan çok daha fazla enerji var; bilincinizi genişletmek için daha fazla fırsat var; diğer alemlerde özgürlüğe inanan, Kaynağı anlayan – sizin nereden geldiğinizi, egemenliği/bağımsızlığı anlayan – nereye gittiğinizi, sevgiyi/aşkı anlayan varlıklardan daha fazla destek var. Sevgi/aşk, sevgi kalbinizi kırmaz, ama sevgi bilinci genişletir, ve bu kendini sevmekle başlar. Orada başlar.

Şu an o atılımı gerçekleştirmek için, hep istediğiniz ya da düşlediğiniz şeyleri yapmak için en harika zaman, çok uzun süredir içinde gizlendiğiniz kimliğin üstesinden gelmek için o atılımı gerçekleştirme zamanı. Bir dakikaya kadar bundan söz edeceğiz. En mükemmel zaman. Dünya üzerindeki en harika zaman.

Sizi korkuya, endişeye sokan şeyleri kenara koyun. Gazeteleri, eğer onlar bunu tetikliyorsa. Ben onlarda yanlış bir şeyler olduğunu söyleyemiyorum, ama onların odağı... ben bu noktada bir açıklamada bulunacağım, ve Cauldre ile Linda bundan kesinlikle hoşlanmayacaklar.

Sevgili dostlarım, başka alemlerden gelen muazzam etkiler var. Onlar aptal değil. Çok bilinçli değiller, ama bilinçle zekânın birbiriyle hiçbir ilgisi yok.

Bu varlıkların çok iyi eğitildiğini söyleyebilirsiniz. Çalışmalarına çok odaklanmış haldeler, ve Dünya'nın yakınına gelmiyorlar. Buraya küçük metal gemilerle gelmiyorlar. Bunun üstesinden gelin. Uzaylılara özgü ölçümler yapmıyorlar... burun deliğinizden (kahkahalar) ... ya da başka yerlerden. Ama manipülasyon ve etkinin nerede yapılacağını biliyorlar. Ha, ve bunu bazen açıkça ortada olan yerlerde gerçekleştiriyorlar, bazen sizi şaşırtacak yerlerde. Medya gibi şeyleri etkilerler, çünkü medya doğrudan kitle bilincine, insanların beynine bağlanır. Onlar dramlarla çalışırlar.

Şimdi, bunun için gazetecileri suçlamayın. Medya kuruluşunu suçlamayın. Satır aralarını hissetmeyen ya da okumayan insanları suçlayın. O varlıklar, cüret edip söylüyorum, kiliseler ve dinler ve, sevgili dostlarım, spiritüel organizasyonlar üzerinde çalışıyorlar. En kolay lokma onlar. Ben kayda geçiyorum. En kolay lokma onlar. Neden? Çünkü çoğu spiritüel grup – ve bunu yüksek sesle söylüyorum – basitçe dinlerin uzantısıdır. Ve... (bazı alkışlar) Teşekkür ederim. Tek bir alkış. (daha fazla alkış ve biraz da gülüşmeler) Hayır, ben alkış istemiyordum, ama ona hep değer veririm. (bazı gülüşmeler)

O tür grupları kullanıyorlar – kendini-düzeltilme (Adamus tükürür), kendini-geliştirme (Adamus yeniden tükürür), bunun için üzgünüm... ah, güzel, güzel – enerjileri manipüle etmek için. Ve onlar şu anda iş başındalar. Korkulacak bir şey yok. Kesinlikle korkulacak bir şey yok, tabii dramın içine emildiğinizi biliyor ve nasıl çıkacağınızı bilmiyorsanız başka!

Şu ara her şeye dikkatle bakmak – her şeye, hiç gerekçesiz – istediklerinizi gerçekleştirmek (gerekli). Çılgın başlıklar olsa bile, garip olaylar meydana geliyor olsa bile, hatta, özellikle – bunu hatırlayın, altını çiziniz, kalın puntolarla yazın, bir sonraki videoma koyun – küçük metal gemiler Dünya'ya ulaşsa bile, bu enerjiyi nefesinizle içinize çekin. O gelen İsa ya da kurtarıcı ya da başka biri değildir; onlar müdahale edenlerdir. Size herhangi bir iyilik yapmak amacıyla burada bulunmuyorlar.

(Linda'ya hitaben) Bu, Polonya için bir ısınmaydı.

LINDA: Haaa... vay...

ADAMUS: Çıkacak gerçek bilgi için Cauldre'yi hazırlıyorum.

LINDA: Vay.

ADAMUS: Böylece, sevgili Şambra, manipülasyon, kontrol, diğer her şeyin olduğunu anlayın. Ve bu soru soruldu, ve ben onu yüksek sesle soracağım: Şu anda sizi manipüle etmediğimi ya da hipnotize etmediğimi nasıl bilirsiniz? Çünkü bunu istemiyorsunuz! Tek yanıt bu. Çünkü bunu istemiyorsunuz, bu yüzden de (manipüle ya da hipnotize) edilmiyorsunuz. Denesem bile, siz benim bunu yapmamı istemiyorsunuz. Doğru mu? (izleyiciler "Evet" diye yanıtlar) Kulağa pek de inandırıcı gelmedi. (izleyiciler "Evet" diye bağırır) Kesinlikle.

Bu sizin egemenliğinizle ilgili. Bu sizin özgürlüğünüzle ilgili. Bu, zaten olduğunuz o Tanrı'ya bağlantınızla ilgili. Ben dahil, başka varlıklar dahil, "Hey, bunu okuman gerek" diyerek – gerçekten mi?! – başkalarına ilettiğinizi gördüğüm o şeyler dahil, kimsenin ne söylediği farketmez.

Ana esaslar. Egemenliğe bir yol sunuyor mu? Eğer bu diğer materyalleri başkalarına aktaracaksanız, bir an durun. Onu okurken nasıl hissettiniz? Ve dramlar sayılmaz! Diyorsunuz ki, "Gerçekten heyecanlandım ve gerçekten korktum ve sonra da onu herkese göndermem gerekti!" Neden?! Egemenliğe önyak oluyor mu? Ve özgürlüğe önyak oluyor mu? Ve, o her zaman sahip olduğunuz ama uzun zamandır vazgeçtiğiniz özgür iradeye geri dönmenizi destekliyor mu? Sizi kendinize geri getiriyor mu? Yoksa sizi başka bir yere mi oturtuyor? Kriterler bunlar. İster ben söyleyeyim, ister başka biri, kriterler bunlar.

Anladınız mı? (izleyiciler "Anladık" diye yanıtlar) Güzel. Böylece...

Sevgili Şambra... ah, şu sokaklarda üzerine çıkılıp da konuşulan sandıklardan edinmeliyim bir tane ve burada ayağa kalkıp... evet!

Yani enerji çok, çok yoğun. Eğer şu anda bu gezegende herhangi bir şey meydana gelecektiyse, bu hemen şimdi olacaktır. Şu sonraki birkaç ayda olacak. Olması gerekmiyor. Kötü olması gerekmiyor. Ama hava açısından, terörizm açısından, finansal açıdan herhangi bir şey olacaksa ... size söylüyorum, olan biten bu şeylerin çoğunu temel alan sonraki iki ay boyunca finansal olarak neler olduğunu izleyin. Finansal.

Finans... o sadece enerjidir, ama çok manipüle edilip çarpıtıldı. Para insanlara garip bir güç duygusu veriyor, çünkü o zaman başkalarını köleleştirebiliyorlar, ister kelime anlamında olsun ister sadece manipüle etmek açısından. Yani insanlar uzun, çok uzun zamandır para istifliyorlar – her türlü entrika dönüyor orada, her türlü şey oluyor.

Size hemen şimdi şunu söyleyeyim, para – bu Dünya'nın finansal kaynakları – yeniden-dağıtım (aşamasında). Ben burada komünizmden söz etmiyorum. Ben eşitlikten söz ediyorum, çünkü parayı istifleyen ve istismar eden çok fazla insan, çok fazla Eski Enerji şirketi, çok fazla güç simsarı oldu, ve insanlar buna artık göz yummayacak, tahammül etmeyecekler. Bu Dünya buna artık tahammül etmeyecek.

Biliyor musunuz? Bolluk yetersizliği (eksikliği) yoktur. Göstergelerini açıp kapamak zorunda oldukları bir boru hattı yok. Onun sınırlı bir deposu yok. Mutlak bir enerji bolluğu var, ve şimdi de Yeni Enerji denen şey var. Böylece o sadece herkes için enerjiyi daha erişilir kılıyor.

Bir süre önce insanlık bilincinin belli bir bölümü, "Yeter. Haksızlık, adaletsizlik bitti" dedi. Bu gezegene gelen herkes eşit ve adil bir fırsata sahip olmalı. Sonrası onlara kalmış. O fırsatla ne yapacakları onlara kalmış. Onunla ne yapacağınız size kalmış, ama herkes eşit ve adil bir fırsata sahip olmalıdır.

Ne için eşit ve adil bir fırsat? Ben'in keşfi için. Biz bunun için bir dolu başka kelime kullanabiliriz, ama bu, başka alemlerden gelen bir manipülasyon ya da müdahale olmadan, bu alemden gelen bir müdahale olmadan, Benliğin, varlığın keşfedilmesi ve bütünlenmesiyle ilgilidir. Ve bu olmakta. Kesinlikle olmakta, ve bu yüzden önünüzdeki iki ay boyunca şu enerjinin biraraya gelip de birlikte akması meydana gelecek, yani eski olanla yeni olabilecek olanın, tutunmaya çalışanla özgür bırakılmak isteyen, yeni gerçekle – diyeceğim – eski sahteciliklerin biraraya gelmesi meydana gelecek. Ve bu olmakta. Siz bunun tam ortasındasınız. Tam ortasındasınız.

Paniklemeyin. Korkmayın. Korku ve dram yüzünden şu anda gidip de çılgın şeyler yapmayın. Sevgi yüzünden çılgın şeyler yapın. Duyusal olduğunuz için, burada olmak istediğiniz için çılgın şeyler yapın.

Bazılarınızın, ah, ışık enerjisinin yeni kaynaklarını buraya getirmek konusunda biraz kuşkulu (tereddütlü) olduğunu daha önce de söyledim, çünkü bu gezegene derin bir sevgi besliyorsunuz. Şu ara olan bitenlerle ilgili sezgisel bir anlayışa sahipsiniz – buna ister devrilme noktası deyin, ister değişim noktası, ayrılık noktası deyin – sizin o yanınız şimdi gitmeyi hiç istemiyor. Gösteri bu noktada güzelleşiyor. Çalışmalarınızın, nefeslerinizin, düşlerinizin meyvesi bu noktada Dünya üzerinde var olmaya başlıyor. Ve bu olacak. Bu olacak.

Biz öbür alemlerde enerjileri ölçüyoruz. Öyle küçük mekanik aygıtlarımız yok; biz onları hissediyoruz. Türlü türlü şeyleri ölçüyoruz, sonra, onlar bize bilincin nereye gittiğini söylüyor, buna Gaia'ya olan her şey dahil – enerjileri ölçmenin harika bir yolu bu – ve biz bu gezegendeki bilincin bir atılım yapacağını biliyoruz. Ama bunun olmasını istemeyen güçler var. Öte yandan, “Zamanı geldi. Yer burası. Bu burada olacak” demiş olan yeterince insan var.

Önünüzdeki iki ay boyunca nefes almayı sürdürün. Nefes almayı sürdürün. Eğer nasıl nefes alınacağını unutacak olursanız, www.newbreath.net adresine gidin ve Aandrah'nın nefes alma kayıtlarından birini indirin. Birkaç dolar harcayın. Bir bağış yapın, o kayıt bedelsiz olsa bile. Neden? Çünkü Aandrah büyük yaşamayı sever, ve ben de, ve siz de! (kahkahalar) (birisi, “bu komikti” der) Bu gerçekten komikti! (yoğun kahkahalar) Aandrah hâlâ bunun komik olup olmadığını merak ediyor. Komikti.

Ah sevgili, sevgili Şambra, lütfen, şu bollukla ilgili şey. Kihak parasıyla ilgili ne kadar çok şikayet duyduğumu biliyor musunuz? Çok fazla. Çok fazla. Onu (parayı) sadece buraya getirin. Onunla ilgili gerginlik yaratmaktan vazgeçin. Bunu nasıl yapacağınızı birkaç dakikaya kadar söyleyeceğim.

Gaia Hakkında

Pekâla, bugünün programındaki bir sonraki konu... zaman? (saate bakar) Ha, tamam.

Programımızdaki sonraki konu: Dünya, Gaia, herşey bununla bağlantılı. Gaia gidiyor, üzgünüm. Gaia gidiyor. Her ihtimale karşı tekrar söylüyorum ki kuşkuya yer olmasın. Gaia gidiyor. Neden? Gaia tıpkı sizin gibi bir ruh, sizin gibi bir varlık, birçoğunuz dahil olmak üzere milyonlarca başka meleksi varlık tarafından desteklenen bir melek. Gaia'ya derin bir bağ var. Gaia, İsis Evi'nden geliyor ve çok saf, sevecen, sizin dışı diyeceğiniz bir enerji, güzel bir enerji, bir yaratan enerjisidir.

Gaia, o melek Gaia, bu kayaya yaşam gücü enerjisini akıtmak için bu gezegene milyonlarca diyeceğim yıl önce geldi. Buraya yaptığı kesin yolculuktan önce, başka meleksi varlıklar buraya gelip, fiziksel biçimde değil semavi biçimde, Gaia'nın bir süre burada kalmasına izin verecek kristalin enerjilerin sizin deyiminizle tasarımı ya da damgasını oluşturdular. Bu gezegen kristalin enerjilerle doludur. Bir kristal ağını var. Onu araştırıp incelemeniz gerekmiyor; sadece hissedin.

Dünya'da kristaller, fiziksel kristaller var, elbette. Aynı kristaller enerji kaynaklarınız için Atlantis zamanında kullanıldı, ama artık bunu yapmıyorlar. Yoksa yapıyorlar mı? Yoksa yapıyorlar mı? Ki bu, Dünya'nın değerli taşları, kristalleri, taşlarıyla ilgili başka tartışmalara yol açar.

Dünya, özünde devasa bir kristaldir. Bilim adamlarının/kadınlarının ne söylediği umurumda değil, o bir kristaldir. Siz derinlerde erimiş lavların kaynadığını mı düşünüyorsunuz? Bazı düzeylerde kaynıyor, ama Dünya'nın çekirdeğinde güzel, devasa, fiziksel bir kristal var olduğu gibi – ki olması gerekiyor – onu kuşatan enerji kristalleri de var. Bu, bu gezegeni az çok birarada tutuyor, ve Gaia'nın buraya gelmesini sağladı.

Gaia, bu kristalin tohumlar şu koca kayaya ekildikten sonra geldi. Gaia buraya geldi – yaptığı ilk şey ne oldu? (birisi “Nefes verdi” der) Ona nefesini üfledi. Bu harika. Ben senin, ‘kaçıp gitmek’ diyeceğini sandım. (kahkahalar) Hayır, o ona nefesini üfledi, tıpkı sizin kayalara ve diğer her şeye nefesinizi üfleyerek onu hayata geçirmeniz gibi. O ona nefesini üfledi.

Ve Dünya, ormanları ve okyanusları ve gökyüzlerini ve havayı, ateşi, tüm o diğer şeyleri biçimlendirerek yaşamı geliştirdiğinde, Gaia Başmelekler Düzeni'ne küçük bir eposta, semavi bir eposta gönderdi... bugün benim esprilerime gülmüyorsunuz. (bazı gülüşmeler) Bir an için o diayı yeniden gösterebilir miyiz? (çvr: gülme efekti filminden söz eder) Size ne yapacağımı söyleyeyim. (dianın gösterilmesi üzerine kahkahalar yükselir) Size ne yapacağımı söyleyeyim. Önce dianın gösterilmesini isteyeceğim, esprimi ondan sonra yapacağım.

Böylece Gaia buraya geldi. Hazır olduğunda, işini yapıp da türleri yarattığında, Dünya üzerinde yürüyen türleri – ki çoğu şimdi mevcut değil, ama onlar yaşamın prototipydiler, biyolojinin potansiyelleri – Başmelekler Düzeni'ne, meleksel varlıklara bir eposta gönderdi ve, "Ben hazırım. Ben hazırım, onları getirin" dedi. Ve melekler buraya göç etmeye, buraya gelmeye başladılar.

Şimdi, Gaia bu gezegene inanılmaz bir hizmette bulundu. Ama tüm varlıklar gibi, bilinçli olan herşey gibi, onun da evrimleşmesi gerekiyor. O evrimleşmeyi istiyor. Buradaki işini bitirdi ve gitme zamanı geldi.

Bu yüzlerce ya da binlerce yıl alacak. Hemen yarın gitmiyor, ama hazırlanıyor. Hazırlanıyor, ve hazırlanırken de artık Dünya'nın bir parçası olmayan enerjileri salıveriyor. Hazırlanıyor ve Dünya üzerindeki insanları kendi sahnelerine, kendi oyun alanlarına bakmaya, gözetip ilgilenmeye hazırlıyor, ve diyor ki, "Bu, yakın bir gelecekte, sizin olacak. Size verdiğim suların farkında olun. Dünya'yı renklendiren bahçelerin farkında olun. Serinliği, gelişmeyi, arınmayı sağlayan ormanların farkında olun. Size hizmet etmek için burada bulunan hayvanların farkında olun, çünkü onlar bir anlamda sizdir. Bu yakında sizin gezegeniniz olacak. Ona değer verin. Neler yaptığınızı anlayın."

Dünya'da bulunmuş herkesin Gaia ile, bu gezegenle çok yakın, mahrem bir bağı vardır. Ama o, bilinci olan tüm varlıklar gibi, evrimleşmeye hazır.

Enerji ve bilinç öyle olduğu yerde kalmaz. Gaia sonsuza dek burada olmayacak ve siz de öyle. Siz evrimleşecek ve devam edeceksiniz.

Ha, peki Gaia sonra ne yapacak? Şu anda tasarım ve inşa halinde olan yüz ve daha fazla yeni Dünya'nın birine gidecek. Aynı buna benzer kayalar yaşam gücü enerjisiyle döllenecek. Ve o, öğrendiklerinin tümüyle oraya gidecek, ve o, bazısı yakınlarda insan biçimine girmiş başka bir meleksi varlık kadrosuyla oraya gidecek, oraya gidecek ve başka gezegenlere yaşam verecek.

Ve o, kopyaların, reproduksiyonların olduğu – fiziksel biçimde değil, ama enerji ve bilinç biçiminde – fiziksel olmayan boyutlara gidecek, oralara gidecek ve bu fiziksel olmayan semavi yerlere kendi yaşamını üfleyecek ki onlar da Dünya gibi olabilsinler.

Ve o şu anda inşa halinde olan o yüz bilmem kaç başka yere gidecek, onunla çalışacak gönüllüleri de beraberinde götürecek – ya da (o gönüllüleri) isteyecek diyeyim. Son evrelerinde bulunan, Dünya'yı hiç deneyimlememiş, yaşam denen – gerçek yaşam – bu güzel duyusal şeyi hiç deneyimlememiş başka meleksi varlıkları kabul edebilecek (varlıkları beraberinde isteyecek). Melek yaşamı değil, onların hepsi pofuduk, dumansı, havadar hafif. Burası dayanıklı. Yiğitçe. Aargh. Gerçek, o kadar gerçek ki içinde kaybolabilirsiniz. O kadar gerçek ki kim olduğunuzu unutabilirsiniz, ya da daha da kötüsü, o kadar gerçek ki, aslında olmadığınız bir şeymiş gibi davranabilirsiniz.

Gaia birçok başka varlığı beraberinde götürecek, ve belki de sizi, eğer bunu seçerseniz. Belki de seçmezsiniz. Ama ben bu yüzden Gaia gidiyor diyorum. Tiksendiğim için değil. Başarısızlık yüzünden değil. Aslına bakarsanız, başarı yüzünden. Ama onun gidişi ek bir gerginlik yaratıyor.

Şimdi soruyorsunuz, "Peki ya Gaia'ya kanallık eden başka varlıklar?" ki onlardan çok var. Dahası da olacak, çünkü Gaia şimdi gitmeye hazırlanırken, birbirinden farklı şeyler yapıyor. Öncelikle, yeni

Dünyalara – çoğul, yeni Dünyalar – onunla birlikte giderek yeni yerler inşa edecek takımın parçası olmak isteyenleri çağırıyor.

Bir (diğer) parçası, ona aracı olacak yeni sesleri gündeme getiriyor, yeni araçları ya da ulakları ki burada, Dünya’da bir mesaj kalsın, insanlara sürekli, çağlar boyunca, gelecek yıllar boyunca, bu güzel gezegen hatırlatılsın, ve sizin burada gerçekleştirdikleriniz hatırlatılsın, bu yer hatırlatılsın. Burası tek yer... eğer herhangi biri yükselecekse, herhangi biri muhteşem bir semavi varlık olacaksa, bu Dünya kanalıyla, Dünya yoluyla gerçekleştirilir. Ve şimdiye kadar tek bir Dünya oldu. Sadece tek bir tane. Ha, bir dolu başka gezegen var, birçok başka gerçeklik var, birçoğu da üstün zekâya sahip olduğunu iddia ediyor. Ne olmuş yani? Bilinç ve zekâ hiç de aynı şey değildir.

Böylece, sevgili dostlar, tüm bu dinamikler olagelmekte; hissedebiliyor musunuz? (izleyiciler “Evet” diye yanıtlar) Kesinlikle. Bedeninizi etkiliyor mu? (izleyiciler “Evet” diye yanıtlar) Kesinlikle. Onu nefesinizle içinize çekebiliyor musunuz? (izleyiciler yeniden “Evet” diye yanıtlar) Ve sonra da bırakın akıp gitsin. Bırakın akıp gitsin. Olan işte budur. Olan işte budur. Yanlış bir şey yapmıyorsunuz. Her şeyi doğru yapıyorsunuz. Vurgulamaya çalıştığımız nokta bu – siz her şeyi doğru yapıyorsunuz.

Böylece Gaia çağrıda bulunacak. Bu siz olabilirsiniz de olmayabilirsiniz de. Dünya’da Gaia ile birlikte hizmet etmeye bayılacak çok, çok, birçok varlık var. Gaia size çağrıda bulunmayabilir. Buna değer olmadığınızdan değil, başka bir çağrıya kulak verdiğinizizi bildiğinden.

Peki nedir o çağrı? Hiçbir fikriniz yok mu? O çağrı, sevgili dostlar, burada, Dünya’da Ben’in bedenlenmesi haline gelmektir. Yaşamlar arasında çekip gidene kadar, ya da bu fiziksel gerçeklikten çıkmayı beklememek; bunun nasıl yapılacağını söyleyen bir kurtarıcının gelmesini beklememek; bir guruyu beklememek, ama bunu şimdi gerçekleştirmek, kendinizin gerçekleştirmesi. Bu dramatik, bu tümüyle yeni Kaynak enerjisi düzeyini buraya getirmek. Kendi Ben’im benliğinizi tümüyle bu gerçekliğe getirmek, bu yüzden de, Bayrak olmak. Ve Tanrım, şu anda Dünya’nın ihtiyacı olan da budur. Bayraklara ihtiyacı var. Dini söylemlerden özgürleşmiş birine, spiritüel makyodan özgürleşmiş birine, takipçiler toplamaya çalışmayan, ve sadece kendi berbat insan kimliğini sağlamlaştırmaya ya da geliştirmeye, abartmaya çalışmayan birine ihtiyacı var. (duraklama, Adamus gülme efektini gösteren çizgi filmin yeniden gösterilmesini isteyerek ekrana işaret eder, kahkahalar) Biliyorum, arkada İnternette başka bir şeye bakıyorsunuz. CNN benden daha mı etkileyici? Arkada, tüm o bilgisayarların olduğu yerde.

Pekâla, sevgili dostlar, nerede kalmıştık? Dikkat ne kadar da kolay dağılıyor.

Siz buradasınız. Gaia size çağrıda bulunmayabilir, çünkü siz Bayraklar olmak üzere buradasınız. Dünya üzerinde bir Bayrak. Bedenlenmiş varlık. Hatırlayın, çok iyi bilinen bir birey sizden önce Bayraklardan biriydi, ve siz sadece bir adım gerisinde misin? Yeshua. Ah, Yeshua hakkında yazılanları unutun. Onu hissedin.

Şimdi, siz ve Yeshua arasındaki fark – ne? Sakalı mı vardı? Hayır. Yahudi miydi? Hayır. Sizinle Yeshua arasındaki fark, sizin ruhu olan bir varlık olmanız, onunsa olmamasıdır. Sizin bir ruhunuz var. Yeshua bir kolektif idi, bir prototip ya da deney olarak – bu belki de en iyi kelime değil, Caldre – ama mümkün olup olmayacağını (görebilmek amacıyla) bir deneyim olarak tasarlandı. Eh, yaklaşık 33 yıl sürdü, ama öyleydi. Bu bir işlemi başlattı, sizin de desteklediğiniz bu arada, her biriniz enerjisel olarak desteklediniz – o zamanlar bedenli olun ya da olmayın – Yeshua’nın yaptığını enerjisel olarak desteklediniz. Şimdi sıra sizde – bir ruhla.

Korkutucu mu? (izleyicilerden bazıları “Hayır” der) Olmalı. (Adamus güler) Kesinlikle tahrik edici mi? Evet. Kesinlikle mümkün mü? Evet. Evet. Sizi çarmıha gerecekler mi? (izleyiciler yüksek bir “Hayır” der) Hayır, sadece arabanın arkasında sürükleyecekler. (kahkahalar)

Yani hayır, hayır, aslında, ve yanıt kesinlikle hayırdır. Neden? Çünkü şu anda Dünya üzerinde, Bayrak (olanları) isteyen, bunun gerçekleştirilebileceğini görmek isteyen insanlar, buna karşı

çıkacak insanlardan daha fazla. Ha evet, hâlâ eski dini inançlarında çok tıkanıp kalmış insan var – ben onların eski inanç sistemlerini korku inançları olarak düşünmeyi seviyorum – ve onlar tehditkâr olabilirler, belki direkt olarak değil, ama endirekt, dolaylı olarak, ve sinsice etrafınızda dolanıp sizi yeniden mağranıza, saklandığınız yere geri göndermeye çalışacaklar. Ama, sevgili dostlar, onlar sizin odağınızı, bunu (Ben'in Dünya'da bedenlendiğini) görmek isteyenlerden, bunu tüm o abartı ve aldatmacalar olmadan, ve onu kuşatan tüm o makyo olmadan görmek isteyenlerden uzaklaştırıyorlar. (Bayrak olanları görmek isteyen) insanlarsa, bu Şimdi anında genişleyen bilince uyan Kaynak enerjisini buraya getirebilen ve onu soluyan ve burada yaşayan ve bedeninin içinde olan ve bedeni reddetmek yerine bedenli olmayı seven bir insan görmek istiyorlar.

Bu, geçmiş Üstatların, siz onlara öyle diyorsunuz, okuyup incelediğiniz o varlıkların bazısının (takıldığı) bir şeydi – insan deneyimi çok yadsınıyordu; insan olmanın olumsuzlukları fazlasıyla düşünüyor ya da bu olumsuzluklara fazlasıyla inanılıyordu, öyle ki, mesele bu gezegenden çıkıp gitmek haline geliyordu. Oysa mesele bu gezegene girmektir. Bu, kendi yaşamınıza girmekle ilgilidir. Burayı terk ettiğinizde durum daha iyi bir hal almaz. Bunu burada gerçekleştirdeniz de olur.

Ve bu kolaydır. Basit ve güzel ve şahane bir şekilde kolaydır. Ama buna girmeden önce – bir televizyon reklamı gibi konuştum – biraz Yeni Dünya hakkında konuşmak istiyorum.

Yeni Dünya(lar)

Siz, bu fiziksel Dünya'nın bir Yeni Dünya'ya bütünlenmesi üzerinde çalıştınız. Sizler, dostlarım, bunun üzerinde çalıştınız, ve burada, bu gezegende gerçekleştirdiğiniz her şey, yeni Dünya'da gerçekleştirdiğiniz her şey, şimdi yeni Dünyalar olmasını (sağladı). Ve diyorsunuz ki, "Yeni Dünya'nın amacı ne? Bu gezegeni havaya uçuracağımız için gidecek yeni bir yere mi ihtiyacımız var?" Hayır. Diğer alemlerde ruhsal ailelerinizden olan – lideri olduğunuz ruhsal aileler ya da o ruhsal ailelerin ilerici, yenilikçi bir unsuruydunuz, o bağı hâlâ derinden hissedebildiğiniz – milyarlarca meleksi varlık bekliyor. Onlar bekliyor, sizi bekliyor, bir yer (açılmasını) bekliyor. Fiziksel bedenle (burada bulunmak için) Dünya üzerinde artık fazla yer kalmadı. Daha önce burada bulunmuş olanlar için sanki bir öncelik söz konusu, onlar yeniden fiziksel bedene girebilmek için sanki dirsekleriyle yer açmaya çalışıyorlar.

Ama kozmosun enerjileri, ki bir zamanlar durma noktasına gelmişlerdi – ve enerji için bu iyi bir şey değildir, ama durdu, hareket etmez oldu – yeniden hareket ediyorlar. Yeniden hareket ediyorlar. Bu yüzden ben bazı çok garip astronomik kozmik olaylar olacak diyorum, çünkü enerji yeniden hareket ediyor. Onun için de gerçek sanılan, evrenle ilgili bilinen şeyler – tüm şu komplolar ve planlamalar – yakında parçalanacak; yakında, çünkü aslında gerçek değil. O bir yanılsama, yanıltıcı gözlerle ve yanıltıcı araç gereçlerle bakılmış bir yanılsama.

Böylece ansızın dışardaki şeyler değişmeye başlar. Ansızın, şu geçen 20, 30 yıl boyunca insanların evrenle kurduğu ilişki biçimi değişmeye başlayacak. Ve biliyorsunuz, insanlar değişimden hoşlanmazlar. Onu isterler, ama ondan hoşlanmazlar. Yani bunların tümü olmakta.

Ve kozmos, tüm evrenler, uzun bir uykudan sonra, hareketsizlikten sonra, ki enerji bunu gerçekleştirmede pek de iyi değildir, yeniden hareket etmeye başlıyor, ansızın hareket ediyor. Birdenbire, ruhsal ailelerinizin üyeleri, ki siz oradan geldiniz, kendi adlarına devam etmek, bilinçte ilerlemek istiyorlar. Onlar buraya, Dünya'ya, sizin yolculuğunuza ve deneyiminize bakıyor ya da (bunu) hissediyorlar.

Siz bir Bayraksınız. Bir anlamda, yol sizsiniz. Bu Dünya'da fazla yer kalmadığını (düşünecek olursak) – bu Dünya bir ihtimal 10 milyar insanla baş edebilir, hatta bu rakkam bile zorlayıcı olur – o yeni Dünyalar (devreye girecek).

Siz prototip üzerinde çalıştınız. Bu bir bilim kurgu öyküsüne benziyor, öyle değil mi? Bu, insanlığın en iyi yanlarını alarak, Dünya'nın en iyi yanlarını alarak, dualite olmadan, dualitesiz – güzel, çok

güzel bir dokunuşla – o ağır, yoğun güçler olmadan yaşamın en iyi yanlarını alarak geliştirilmesine yardımcı olduğunuz bir prototiptir. Kullanıma hazır bir dualite, tam-zamanında bir dualite olacak, ihtiyacınız olduğunda onu devreye sokacak, istemediğinizde salıvereceksiniz. Kulağa cennet gibi geliyor. Ah, evet ya. Yeni Dünyalar bunlar. Onlar – ha, ve bazısı çok büyük, o kadar ki, bu küçük orijinal Dünya'nın küçük görünmesine neden olacaklar – onlar milyarlarca varlık üstlenebilecekler.

Şimdi, bir an için burası değil de birdenbire gidilecek başka bir yer olduğunu düşünün. Birdenbire, onun bu gezegendeki sıklığı, ve tüm şu çatışmaları ve mücadeleleri, bu Dünya gezegenine yoğunlaşmış odağı, aydınlıkla karanlığın savaşı diyeceğiniz şeye olan odağı, dualiteye, egemenliğe, köleliğe ve kısıtlamalar yerine özgürlüğe olan odağı rahatlattığını düşünün. Ve başka alemlerden gelen varlıkların müdahale ettiği bu savaşları burada, Dünya'da oynamak yerine, birdenbire bu yeni yerlere sahip olduğunuzu düşünün. O yerler yüksek bir bilinçle tohumlandı, tek tek her birinin yüksek bilinç potansiyeli ile tohumlandı. Ansızın bu yeni Dünyaların yüzlercesi – yüzün üzerinde – açılmaya başlayacak. Yakında. Yakında.

Onlar, kendi bütünlenme yolculuğuna başlayabilmek için kardeşlerinizin, ruhsal ailelerinizin gidebileceği, Ben'im'i anlamalarına, kendi Kaynaklarını anlamalarına yardımcı olacak tümüyle farklı bir ortama girebilecekleri bir yer olacak. Ve bunların hepsi şu anda oluyor. Bu, yaşamak için inanılmaz, inanılmaz bir zamandır.

Bazılarınız, bir sonraki enkarnasyonunda (bedenlenmesinde) bu gezegene geri gelmemeyi, ve çokça deneyime, çokça bilgiye sahip olacağınız bu yeni Dünyalardan birine gitmeyi seçebilir. Ha, küçücük bir gölde çok, çok büyük bir balık olacaksınız. (kahkahalar) Önemli biri olacaksınız, ama bilgeliliğiniz, kendini beğenmiş biri olmanızı engelleyecek, ve bir daha asla zeki olmak için çabalama odaklanmayacaksınız. Bu, bilincin doğal bir sonucudur, olmasına izin verirseniz.

Böylece, sevgili dostlar, olan biten budur. Ve siz şimdi soruyorsunuz, peki yeni Dünyaların bu eski Dünya ile birleşip bütünlenmesine ne oldu? (Bu konudan söz ettiğimizi duyduğunuz son sefer, 30 yıl önceydi). Bundan söz ettiğimiz son sefer, konuyla ilgili çok bunalım ya da üzüntü yaşanmıştı. Şu anda bu olmayacak. Buna hazır değiller. Hazır değiller. Ama bu, o yeni Dünyalar erişilir hale getirilemez anlamına gelmiyor.

Sizin yaşam süreciniz içinde Yeni Dünya ile bu fiziksel Dünyanın birleşeceği bir nokta gelecek – bunu gerçekten hissediyor, gerçekten biliyorum, ama bu eski Dünya'da hâlâ çok eski beklentilere, gündemlere sahip olan, güce fazlasıyla yatırım yapan, istismara ve enerjisel beslenmeye çokça yatırım yapan çok fazla insan var. Hâlâ savaş halinde olan başka alemlerdeki, Yakın Dünya alemlerindeki varlıklar tarafından desteklenen, Dünya'daki bilinci ve insanları kontrol etmeye çalışan kuvvetler var. Ve bu mücadele çözümlenene kadar, gerçekte olan bitenin ne olduğuna dair daha büyük bir anlayış olana kadar, birleşmeyi şimdilik göremeyeceğiz. Şimdilik. Ama ben sizin yaşam sürecinizde bunun olacağına inanıyorum.

O zaman şöyle bir soru söz konusu, bu varlıklar o diğer yeni Dünyalara da müdahale ediyor mu? Şimdi oraya da gidip beslenecekler mi? Herhalde hayır, çünkü buradaki, Dünya'daki sofraya, herhangi bir yerdekenden çok daha lezzetli. Burada, o diğer yerlerde olmayan o kadar çok geçmiş (tarih), o kadar çok derinlik, o kadar çok dram var ki. Gerçekten hiç dualitesi olmayan yeni bir Dünyaya nasıl gider de beslenirsiniz? Temelde insanların dramları içinde olmadığı, ve birbiriyle dualite mücadelesine girmediği bu yeni Dünyalardan birine neden gidip de beslenmek isteyesiniz ki? Yok, hayır, yer burası. Evet. Bir köpek salata tasına yanaşmaz. Bir köpek et tasına gider, ne demek istediğimi anlıyorsanız. Dünya işte o et tası. (kahkahalar)

Böylece, sevgili Şambra, ne muhteşem zamanlarda yaşıyorsunuz. Şimdi sadede gelelim. Sadede gelelim.

Kimliğinizi Aşın

Belirtmek istediğimiz nokta şu – bunu daha önce söyledik, ama ben yeniden söyleyeceğim – ne yapabilirsiniz? Şu anda ne yapabilirsiniz? Önünüzdeki bu iki aylık zaman içinde yapabileceğiniz en önemli şey nedir? (biris, “Nefes almak” der) Nefes almak, kesinlikle.

Çok önemli bir şey daha var. Kimliğinizi salıverin.

Biz yüz yıldır yüz farklı şekilde bunu söyleyip durduk – kimliği salıverin. Ben korsanları seviyorum çünkü bir an için rol yapabiliyorlar. Ve her rol yaptıklarında, her rol yaptığımda (David’e hitap eder), kendinizin bir parçasına bunların tümünün bir oyun olduğu hatırlatılır. Tümü bir oyundur. Günün devamında David’e geri dönülmez. Günün devamında David gibi rol yapmak vardır, ama bu varlığın içsel parçası hatırlamaya başlar. “Ha, öyle ya. Bu, David’i mükemmelleştirmekle ilgili değil. Hatta David’i onarmak ya da şifalandırmakla da ilgili değil. Onarılacak ya da şifalandırılacak bir David yok. Bu bir roldü.” Onu ne kadar onarmaya ve şifalandırmaya çalışırsanız, onun gerçek olduğuna ilişkin o eski inanca o kadar çok gömülürsünüz. Ben bu yüzden geçen ay, tüm o şifalandırmaları, tüm o işleminden geçirmeleri aşın dedim. Kendi içinize ulaşın.

Tüm şu bolluk şeylerinin üstesinden gelin. Bu, yani o bolluk sorunları sizin eski oyununuz. Öyle. Bir bolluk sorunu yaşadığınız her sefer, gidip birine sızlanacağınıza, kendinize bunun sadece bir oyun olduğunu hatırlatın. O sizin eski oyununuz. Peki yeni oyununuz ne? Ve oyunlar iyidir. Bir aktör olmak harikadır. Herşey bununla ilgili. Dünya bunun için var. Rol yapmak! Keşfetmek! Deneyimlemek!

Şimdi en büyük oyunu, bir yandan hatırlayarak ya da bu oyunların yaratıcısının kim olduğunu bilerek, hayal edebilir misiniz? Başka bir deyişle, David ya da Aandrah ya da herhangi biriymiş gibi davranarak eğlenmenin bilinçli farkındalığı. Bu bir oyun, Mary. Bir oyun! Bunu size söylemeye çalışıp durduk. Söylemeye çalışıp durduk. Güzel bir oyun. İlgici bir oyun, ama bir oyun. Hepsi bu.

Kimliğinizin üstesinden gelebilerseniz – ki bu, oynadığınız bu oyun için en korkutucu şeydir, çünkü sonra ne olacağını bilmiyor – ve siz birdenbire kimliğinizin üstesinden gelip de olduğunuzu sandığınız kişiyi aslında olmadığınızı anlarsanız, eh, o zaman o kimlik küçük bir sorun yaşar. O kimlik der ki, “O zaman öleceğiz! Var olmaktan çıkacağız, ve...” Hayır. Hayır, o role ya da o veçheye kulak asmayın.

Ben’im’e kulak verin.

“Ben’im.” Ve bu, “Olmuş olduğum Ben” değildir, ama siz bu şekilde yaşıyorsunuz! Böyle yaşıyorsunuz. “Olmuş olduğum Ben’im. (kahkahalar) Ne halt olacağımdan emin değilim.” Bu, “Ben olmakta olduğum Ben’im”dir. Olmakta olmak şu andadır. “Ben oluyorum. Ben o Ben’im.” Basitçe – “Ben’im.” Ben’im.

Diğer her şey bir oyundur. Diğer her şey sadece eğlence içindir. Diğer her şey deneyimin bir parçasıdır. Ama o deneyimi kimin yarattığını farkında olmamak yerine, deneyimin nedenini farkında olmamak yerine, deneyimden nasıl çıkacağınızı farkında olmamak yerine, birdenbire tümü biraraya geliverir. Her şeyin sezgisel tanrısal bir anlamı olmaya başlar. İnsani bir anlam değil. İnsani bir anlamı olmayacaktır, ama tanrısal bir anlamı olacaktır.

Birdenbire, Ben’im, Kırmızı Çember toplantısında başka insanları kucaklarken söylediğiniz sadece o küçük güzel klişe olmaktan çıkar. Birdenbire, o odur. Birdenbire, o farkındalıktır. “Pete”in üstesinden gelin. Ben Pete’i severim, ama Pete’in üstesinden gelin. Ve bakın, ben Pete’i yok edin, imha edin demiyorum. Güzel Tanrım, hayır. Sadece Pete’in üstesinden gelin. Pete’in öbür tarafına geçin. Ve Pete’i tekrarlamayın, sadece... (yoğun kahkahalar, çünkü Adamus bir kelime oyunu yapar, ve aynı zamanda ekrana gülme efekti yansır)

Bu arada, rol yaparken, zamanlama her şeydir! Komik olan şeyin iki saniye sonrasında düğmeye basmanız bir şey ifade etmez. Hayır, parmağınız sanki o düğmeye yapışmış olmalı, her an basmaya hazır. Her an.

Pekâla, sevgili Şambra, ne yapmalı? Ne yapmalı? Üstesinden gelin. Kendinizin üstesinden gelin. Bu, kendinizin öbür tarafına geçmek anlamına gelir. Pete'in üstesinden gelin, yani öbür tarafa geçin ve Pete'e bakabiliyor olup, "Ne harika bir oyun. Ben şimdi bu oyunu neye dönüştürmek istiyorum? Yoksa yepyeni bir oyun mu istiyorum?" diyebilin. İlginç ve şaşırtıcı olan şey, şu anda – bunu şimdiye kadar yapamıyordunuz – ama şu anda yaklaşık on rolü aynı zamanda oynayabilir ve bölünmeyebilirsiniz (çoklu kişilik bölünmesi ya da bozukluğu yaşamayabilirsiniz). Burada ince bir çizgi var, Aandrah. İnce bir çizgi!

AANDRAH: Çok ince.

ADAMUS: Çizgi nedir? Aradaki fark...

ŞAMBRA (erkek): Onların farkındasıdır.

ADAMUS: Onların farkındasıdır. Çoklu kişilik farkında değildir, ve hepiniz bir dereceye kadar buna sahipsiniz, Aandrah da onlarla çalışır. Bu kişilikler kim sahnenin önünde, kim sahnenin ortasında olacak diye itişip kakışırlar.

Yeni Enerji çoklu kişiliği, Şambra çoklu kişiliği (Adamus güler; birisi "Aargh" der) – Aargh! - Şambra çoklu kişiliği on – ya da daha fazla, ama biz on taneyle başlayalım – rolü aynı zamanda oynayabilir, hepsini de sahnenin tam ortasında oynayabilir; artık enerji ya da dikkat çekmek için yarışmak yok; tüm değişim ve dönüşümün tamamen farkında olmak, ve bunu bir orkestra şefi gibi gerçekleştirmek, zarafetle ve kolayca ve istediğini öne çıkartıp diğerlerini geliştirerek, arada bir birkaçını da sahneden atarak. Bu noktaya ulaşabilirseniz, benim sevgili canlarım, kendinizin üstesinden gelebilirseniz, o zaman kendiniz olmaya başlayacaksınız, ilk ve son kez olarak.

İlerlerken

Böylece, önünüzdeki iki ay boyunca kimliğinize bir göz atın. Kimliğinizi hissedin. Onu yapılandırma ve geliştirme çabasına ne çok yaşam harcadığınıza bakın. Son yaşamınızda diyordunuz ki, "Tamam, sonraki yaşamımda şunun üzerinde çalışacağım, ve bunun üzerinde çalışacağım." Son yaşamınızda olduğunuz o eski varlığın aynısısınız, biraz farklı bir yüz ama aynı düşünceler, aynı kalıplar. Bu robotu – bu biyolojik robotu, zihinsel robotu – yapılandırmaya binlerce yıl harcadınız, ve şimdi onu çöpe atacaksınız.

Ve tekrarlıyorum, bunun, her bir parçanıza saygı duymamak anlamına gelmediğini lütfen anlayın. Doğrusu, bu onu çok onurlandırmak ve saygı duymak anlamına gelir. Onu düzeltmeye çalışmaktan vazgeçin. İçinizde yer etmiş olan o eski kayıtları – "yaptığın yanlış şeyler" kayıtlarını – çalıp durmaktan vazgeçin, ve sadece Ben'im'i olabileceğinizi farketmeye başlayın. Kendi Ben'im'inizin bir parçası olarak David'e yine de sahip olabilirsiniz. Kendi Ben'im'inizin bir parçası olarak Sharona'ya sahip olabilirsiniz. Ben'im'inizle istediğiniz her şeyi yapabilirsiniz.

Bu kritik olacak, yani sonraki iki ay. Tüm baskılarla, tüm gerilimlerle, tüm müdahalelerle, tüm dualiteyle, olagelen her şeyle, bu çok, çok önemli olacak. Ve tüm bu kaosun tam ortasında bizim şu Kihak projesini başlatmamıza hiç şaşmamalı. Kesinlikle. En iyi zaman. Ben kaosa bayılıyorum. Ben kaosa bayılıyorum, çünkü kaos hiç de kaos değildir. Kaos, yeniden düzenlenmedir. Herşey yeniden düzenlenirken ve yeniden organize olurken sadece bir an için kaos gibi görünür.

Ama ne olursa olsun, şu sonraki birkaç ayda ne olursa olsun, derin bir nefes alın ve hatırlayın (a) siz sadece bir oynusunuz – muhteşem bir oyun, harika bir oyun, ama sadece bir oyun; (b) tüm yaratımda herşeyin yolunda olduğunu hatırlayın. Ve bu yüzden şu anda Dünya üzerinde bu kadar

gerilim var, çünkü yaratımın özünde enerjiler çok güzel, çok yeni bir biçimde yeniden biraraya geldiler.

Bu mesajın Dünya'ya ulaşması binlerce yıl alabilir. Ve bu arada da, hâlâ Dünya'yı oynayan, hâlâ dualiteyi oynayan, bunu bırakmak istemeyen varlıklar var. Ve Dünya, sizin Kaynak diyeceğinizden çok uzaklarda olduğu için, bu eski oyunu sürdürmek için harika bir yerdir.

(Olan bitenler) sizi bunaltacak olursa ya da kendinize sıkılacak, sinirlenecek olursanız , sadece hatırlayın, tüm yaratımda her şey yolunda. Ve istediğiniz an onunla bağlantı kurabilirsiniz.

Böylece, sevgili dostlar, Ben o Ben'im, yolun her sevecen adımında sizinle olan Adamus Saint Germain.

Teşekkür ederim.

ŞAUD 11: “Spiral/Sarmal Deneyimi” KIRMIZI ÇEMBER MATERYALLERİ

(BİR SONRAKİ) Dizisi

ŞAUD 11: “Spiral/Sarmal Deneyimi”

**ADAMUS’un katılımıyla, Kanallık, Geoffrey Hoppe
Kırmızı Çembere sunulmuştur
4 Haziran 2011**

www.crimsoncircle.com - <http://kirmizicember.org>

(Not: Çizimleri ve fotoğrafları görebilmek için lütfen CC'nin PDF versiyonunu indirin)

Ben o Ben'im, çok Egemen Alandan Adamus. Toplantımıza hoşgeldiniz, sevgili Şambra. Bu grubun enerjisine – burada, bu Canyon Hall'da bulunanların, dünyanın her yanından izleyenlerin, evet, işte (kameraya bakar), enerjisine hoşgeldiniz – selamlar, hoşgeldiniz.

Günümüze başlarken birlikte derin bir nefes alalım.

Benim bir bardak suya ihtiyacım olacak, ve... sadece bardağa, suya değil. Şeffaf bir bardak. Onu kıracağımdan mı korkuyorsun?

LINDA: Evet! (kahkahalar)

ADAMUS: Bundan korkacağımı biliyordum, sevgilim, ve bu yüzden dün gece bir bardak kırdın. Hmmm. Ahhh. Ahhh!! (kahkahalar) Ki bugün bunu yapmak zorunda kalmayayım.

LINDA: Sana yardım edebildiğime çok memnun oldum.

ADAMUS: Bardağımı beklerken... ve kahve de alırım, şeker, krema olmasın lütfen. Aa, teşekkür ederim. (Suzy ona bir bardak getirir) Teşekkür ederim.

LINDA: Teşekkürler Suzy.

ADAMUS: Pekâla, sevgili Şambra...

LINDA: Pişman olacaksın, yine de teşekkürler.

ADAMUS: Evet. Bugün, bir yandan konuşurken bir yandan da küçük bir oyun oynayacağız. Bunu yapmak ister misiniz? (izleyiciler “Evet” diye yanıtlar)

LINDA: Sağlık güvenliği sorunları olmadığı sürece.

ADAMUS: Oyun oldukça basit. Bakın, buraya, bir şeyle dolmak üzere geldiğinizi düşünüyorsunuz. Bir şeyde zayıf ya da eksik olduğunuzu düşünüyorsunuz. (bardağa su doldurur) Bu, yaklaşık olarak (bardağın) yarısı mı? Bir şeyde zayıf ya da eksik olduğunuzu düşünüyorsunuz, onun için de bu toplantıya dolmak için geldiğinizi düşünüyorsunuz.

Ah! Bu bir yanılsamadır. Bu büyük bir yanılsamadır, ve insanların çoğu yaşamını bu şekilde sürdürür – o bardağı sürekli doldurmaya çalışır, sürekli olarak biraz bolluğun, birazcık sevginin, biraz seksin, her ne ise, olmasını sağlamaya çalışır. (kahkahalar) Sürekli o bardağı doldurmaya çalışır. Ve o (bardağın içindeki) giderek azalır, ve siz geri gidip onu başka bir yerde doldurmak zorunda kalırsınız. Şeylerin aslında iş görme biçimi bu değildir. Bunu lütfen benim için tutar mısın. (bardağı Linda'ya uzatır)

Bugün oynayacağımız oyun şu. (Adamus tahtaya bir sarmal – spiral çizer)

LINDA: Kıvrıkcık saç mı? (izleyicilerden biri "Spiral" der)

ADAMUS: Spiral. Herşey bununla ilgilidir – spiralle. Bardağı doldurmakla, onu tekrar tekrar doldurmakla ilgili değildir. Bu, genişlemekle, süreklilik gösteren spiralle ilgilidir.

Böylece bugün yapacağımız şey – eğer isterseniz küçük bir oyun oynayacağız – bugün gelişecek, evrimleşeceğiz. Bugün enerjilerimizi spiral şeklinde hareket ettireceğiz. Bugün çiçek açacağız. Sadece bir bardağı doldurmayacağız; çiçek açacağız.

Böylece ben konuşurken, söylevimi verirken – iyi ya da kötü, gerçekten farketmez. Aslına bakarsanız, hiçbir şey söylemeyebilirdim de. (duraklama) Buna bir alkışın gelip gelmediğine bakıyordum. Gelmedi, güzel. (kahkahalar) Hiçbir şey söylemeyebilirdim...

LINDA: Bu komikti.

ADAMUS: Bu komikti. (kahkahalar) İnsanoğulları, en azından gülebiliyorsunuz.

Böylece oyun şu, bugün ben konuşacağım. Ha, söyleyecek birkaç şeyim var... bir dolu şeyim var. İstersek çok, çok geçe kalabiliriz ya da sadece normal zamanın içinde kalırız. Bize sonradan bir GE – Guidance Energy (Rehberlik Enerjisi) katılacak (Kathleen Loughery'nin kanallığını yaptığı), ve bir "Soruyu Yanıtlı" turu yapacak ve bunun sizi nereye götürdüğünü göreceğiz...

LINDA: Aaa.

ADAMUS: ... ya da bizi. Soru sormaya cesaret edecekler mi? Soru sormaya cesaret edecekler mi?

Böylece biz dikkati dağıtırken, konuşurken, bu eğlence devam ederken... umarım eğleniyorsunuzdur, eğleniyor musunuz? Ben her ânında eğleniyorum, Sart. (kahkahalar; Sart bir melek kostümü giymiştir)

Biz o spiralden geçerken küçük duraklamalar yapacağız. Onları farketmeyebilirsiniz bile, ama küçük bir enerji duraklaması. Tobias buna Ayrılık Noktası dedi. Az çok bir değişimden geçtiğinizde o bir sonraki döngüye geçmeniz anlamına gelir. Böylece ben bugünün konularını ele alırken ve biz her bir soruyu irdelerken, o küçücük, neredeyse tespit edilemeyecek duraklamaları yapacağız ki o spiralin devam etmesini sağlayabilelim, ve bunu gün boyunca yapacağız. (spiralin üzerine küçük küçük işaretler kondurur) Ve bu duraklamaları bitirdiğimizde, buradan biraz farklı ayrılacaksınız. Bir şey öğrendiğinizi düşünacaksınız. Oysa herhalde hayır. Herhalde hayır (öğrenmemiş olacaksınız). Ha, belleğinizi gıdıklayabilirim, ama aslında bir şey öğrenmeyeceksiniz. Ama bir şey deneyimleyeceğinizi umuyorum.

Burada spirali görüyorsunuz. Hiç, çok büyük olup da yuvarlakmış gibi – ya tümüyle yuvarlak ya da enikonu yuvarlak – görünen bir bina gördünüz mü? O aslında yuvarlak değildir. O bina bir dolu yassı taştan ya da cam levhalardan yapılmaz, ve binanın yuvarlak olduğu yanılsamasını yaratır. Ama aslında değildir.

Spiral yanılması da buna çok benzerdir. Yaşamınızı sürdürürken şu anda burada olduğunuzu (bir "x" çizer) ve bu yolu yürüyerek akşamüstü burada olacağınızı (başka bir "x" noktasına bir çizgi çeker) düşünüyorsunuz. Hiç de değil. Siz aslında bu güzel spiralin, bir genişlemenin, kendi evriminizin içindesiniz. Herhangi bir bardağı doldurmuyorsunuz – bunu tutacağını sanıyordum (Linda'ya söyler) – herhangi bir bardağı doldurmayacaksınız, çünkü bu o eski kalıptır: Onu biraz doldurursunuz; biter, tükenir. (bardağı yere boşaltır, birisi nefesini tutar) Aman bu sadece su. (kahkahalar) Bunu yapacağımı biliyordun. Suyu kucağına boşaltacağımı sandın değil mi. (kahkahalar) Ahh!

LINDA: Bunu daha önce yaptı.

1.ŞAMBRA (kadın): Yaptığını biliyorum!

ADAMUS: Evet, kesinlikle. (farklı bir içecekten bir yudum alır) Bu enerji veren bir içecek. Çok yapışkan, onun için bunu dökmeyeceğiz.

Böylece oyun bu. Biz önümüzdeki yaklaşık bir buçuk saat boyunca konuşacağız, ve düşünmeyi kesin. Bırakın. Olmasına izin verin.

Derin bir nefes. Bir numaralı spiral. Bir numaralı Ayrılık Noktası şu anda meydana geldi.

Şimdiki Enerjiler

Sonraki konu... bu kadar çok düşünmeyin! Sonraki konu. Yoğun birkaç hafta geçti, ve daha bitmedi. (Yoğun günlerin) Yüzde 40'ını geçtiğimizi söyleyebilirim, Pete. Çok, çok yoğundu.

Bunu yapacağımı biliyordun. (birisinin şapkasını alır)

SUSAN: Onu senin için satın aldım.

ADAMUS: Evet. (şapkanın içine sıkıştırılmış gazete kağıdını çıkartır) Gazetede iyi bir haber var mı? (kahkahalar) Gazeteyi şapkayı takarken mi özümsüyor, içine çekiyorsun... ? (kahkahalar) Gazete okumanın çok ilginç bir yolu bu – onu şapkanın içine koymak. (şapkayı başına koyar) Bir dahaki sefere birazcık daha büyük bir şapka olsun, ya da ben kanal olacak daha küçük kafalı birini bulayım. (Dave bir fotoğraf çeker) Bir tane daha. (bir tane daha çeker) Tamam, güzel. Teşekkür ederim.

Gördünüz mü, sevgili dostlar, bir dikkat dağılımı... bu ne... (melek kostümü giymiş Sart'a bakar) Allah Allah?! (kahkahalar) Bir yanılısama! (artan kahkahalar) Ölüp cennete gidecek ve seni göreceksin olsaydım, ânında aksi yöne kaçırdım!! (kahkahalar) Ama tabii, bak, Cauldre da bu salak şapkayı takıyor!

LINDA: Buraya gel, Sart. Gel. Öne gel. Kim tutar seni. Bunu hak ediyorsun.

ADAMUS: Çok güzel. Teşekkürler.

SART: Merhaba Şambra! (izleyici alkışlar)

LINDA: Korkutucu bir melek.

ADAMUS: İki numaralı dikkat dağılımı. Derin bir nefes alın.

Görüyor musunuz? Bugün vurgulamak istediğim şey, bunun bu kadar basit olduğudur. Bu kadar basit. Düşünmeyi gerektirmiyor. İşlemden geçirme yok. Bir dakikaya kadar bundan söz edeceğiz, ama işlemden geçirmeler bitti.

Böylece bu geçtiğimiz ay, çok yoğundu, ve biz yolun yaklaşık yüzde 40'ını katettik. Bununla nasıl başa çıkıyorsunuz... ah, bunu sormamalıydım. Nasıl başa çıkıyorsunuz?

ŞAMBRA 3 (kadın): Harika.

ADAMUS: Harika. Bunun geleceğini biliyordum. Gözünü kırptığını görebiliyorum.

Sevgili Şambra, şu anda kendinizin bir fotoğrafını çekmenizi istiyorum, çünkü Dünya üzerindeki enerjiler asla bu kadar yoğun olmadı. Giden enerjilerle ve gelmeye hazırlanan yeni enerjilerle, böyle bir enerji geçişi şimdiye dek hiç olmadı. Sistem asla bu kadar gerilime maruz kalmadı. Aslında şaşırdım. Bahisçi bir melek olsaydım şimdiye kadar şeylerin çatırdayacağına ya da patlayacağına bahse girmiştım. İnsan bilincinin lastiği çok gerildi, çok gerildi, özellikle de şu son birkaç haftada, ve daha da gerilecek.

Şimdi, onun rahatlamasına yardımcı olan bazı insanlar var aslında. Aslında. Onlar haber oluyor. Onlar... ben onların sizin adınıza günah işleyerek özveride bulunduğunu söylemek istemiyorum, ama bir anlamda bunu yapıyorlar. Özveride bulunarak günah işliyorlar.

LINDA: Edwards ve Schwarzenegger gibi mi? (kahkahalar)

ADAMUS: Böylece okuyorsunuz... onların yaşamı birdenbire cehenneme dönüyor, bunları okuyor ve sonra, "Bunun ben olmadığına çok seviniyorum" diyorsunuz. (kahkahalar) Ama o sizsiniz, bir anlamda. Ama haberlerde çıkan şeylerin bir bölümü aslında o büyük ağır dramlar değil. Elbette travmatik şeyler var. Piyasa, tüm yıl olduğundan daha düşük. Daha ne kadar düşebilir? Bunu keşfedebiliriz.

LINDA: Utan utan. Bunu yüksek sesle söyleme bile.

ADAMUS: Bunu keşfedebiliriz. Yunanistan'ın ekonomisi temelde çöküyor, yakında birkaç başka ülke de onu izleyecek. Onlar böyle demiyorlar. Sadece bilançonun biraz şaştığını söylüyorlar. Eh, biz biliyoruz ki bilançonuz şaştığında, bu bir çöküştür. (yoğun kahkahalar) Böylece... teşekkür ederiz. Bugün birçok bar taburem var. Bu iyi. Onları kullanmıyorum, ama gerekirse varlar.

Böylece haberlerde meydana gelen şeyler var, özellikle de böyle bir zamanda – cinsel enerjinin çökmesi, Meclis (kongre)... Meclis... (Adamus durur ve "hamile" kıyafeti giymiş birine bakar; hanım onu yaklaştırmaya davet eder) Hayır... hayır! (kahkahalar) Biliyor musun, bunu son yaptığımda kendimi yeniden Dünya'da bedenlenmiş halde buldum. (yoğun kahkahalar) Doğum kanalından geçiverdim! Lanet olsun! Bu eski hileyi bir daha yutmayacağım!

Böylece, Meclis ya da Kongre üyeleriyle ilgili bir durum var... ve lütfen gülmeyin.

LINDA: Weiner! (çvr: Anthony Weiner, ABD Temsilciler Meclisi'nde New York eyaletinin 9. Bölge temsilcisi, bir seks skandalına karışmış)

ADAMUS: Weiner. Gerçekten. Arnold (Schwarzenegger) var. Tüm bu farklı şeyler olageliyor, ekonomik durumlar ve diğer her şey. Ben gerilen lastiğin kopmadığına şaşıyorum. Ve biliyor musunuz? Ben hepimizin bu konuda kaygılandığını biliyorum. Böyle bir... ah, şu içinize işlemiş eski korkuyu, aslında çok, çok derinlere işlemiş, ödünüzü patlatan korkuyu, "Ya herşey parçalanırsa" korkusunu biliyorum. Ve ben sizin bir an için durup, bunların hepsini omuzlamaya çalışmaktan vazgeçmenizi istiyorum. Bu o eski Atlantis'ten kalma şeydir. Ah (esner) Atlantis. Ama bunu hâlâ beraberinizde taşıyorsunuz. Hâlâ, "Ya her şey parçalanırsa" diye kaygılanıyorsunuz.

Parçalansa ne olur? Ne olur? Ah! Bakın, hiç de Atlantis gibi parçalanmayacak. Ben buna "ışık enerjisi" diyeceğim, gelmeye hazır ya da çevrede dolanan fazlasıyla ışık enerjisi var. İnsanlığın

bilinci aslında oldukça... bu ilginç bir denge. Toplumun yıkımı fiziksel biçimde olmayacak, ama çok bilinçli biçimde bir toplum evrimi olacak.

Bilinç, sevgili Patricia, bildiğin gibi, o büyük kelime bilinç olacak. Mega-eğilimlerden söz edilecek. (Patricia Aburdene'e hitap eder, "Megatrends 2010"un yazarı) Bilinç. İnsanlar daha bilinçli olmaya başlayacak, bazıları da olmayacak. Ve onlar bu zamanda bu yolculuğa bu gezegende devam etmeyebilirler, ve bu pekâladır. Gidebilirler, az çok kendi bir yerlerine, ama burada doğan yeni güneş bilinçtir.

Bilinçli yemek, bundan söz ettiğini duydum, Eesa'lı Linda. Bilinçli yaşamak. Ne çok insanın bilinçsizce yaşadığının farkında mısınız? Neredeyse herkes. Neredeyse herkes.

Bilinçli bolluk. Bu tümüyle ayrı bir konu. Bilinçli ilişkiler. Sözünü ettiğim o muazzam hipnoz katmanının devrede olduğunu farkediyor musunuz, ve Şambra, siz yine de hâlâ ona yakalanma eğilimindesiniz. Onun sizi küçük düşürmesine hâlâ izin verme eğilimindesiniz, ama öğreniyorsunuz. Öğreniyorsunuz. Uyanıyorsunuz. Öğreniyorsun, değil mi? Bana öğrendiğini söyle.

LARRY: Evet.

ADAMUS: Hayır, demek istediğini, öğrendiğini söyle.

LARRY: (biraz daha yüksek sesle) Evet.

ADAMUS: Oturuyorsun, kollarını kavuşturmuşun, ve sözler ağzından zar zor çıkıyor. Öğreniyor musun?

LARRY: Evet.

ADAMUS: Neyi?

LARRY: Hiçbir fikrim yok.

ADAMUS: Hiçbir fikrinin olmamasını (öğreniyorsun). (kahkahalar) Sana bir ipucu vereyim. Bilinç!

LARRY: Ha.

ADAMUS: Bilinç. Bir duralım, bir an. Biz – vay! – bir başka döngüden daha geçtik. Harika. İşte şu kadarcık zamanda dikkatiniz dağılabiliyor.

Bilinçli yaşamak! Bilinçli yaşıyor musun?

LARRY: Hayır.

ŞAMBRA (kadın): Söyle...

LARRY: Pekâla, evet.

ADAMUS: Evet. Gerçekten mi?

LARRY: Belki.

ADAMUS: Belki? Görüyor musun, böyle bir bulanıklık var – ve ben seninle uğraşmıyorum, ama sen uğraşmamı istedin. Uğraşmamı istedin. Bir bulanıklık, bir pus var, ve ona girmek kolaydır. Kendini suçlama. Bırak onu ben yapayım. (kahkahalar) Benim komik dia'mı (gösterin). (gülme efektini gösteren dia'dan söz eder)

Ona kapılmak çok kolaydır, çünkü sen, benim sevgili dostum, sen hâlâ başkaları adına bazı şeyler üstleniyorsun. Üstlendiğini düşünmüyorsun, ama üstleniyorsun, sürekli, ve bu da seni bulanıklığa ya da bir pusun içine sokar.

Sen... sen... ah, bunu söyleyivereceğim. Söyleyebilir miyim? Sen kendini sevmiyorsun. Evet. Kendini sevmemeyi seviyor musun?

LARRY: Hayır.

ADAMUS: Hayır? Peki neden yapıyorsun?

LARRY: Alışkanlık.

ADAMUS: Alışkanlık. Kesinlikle alışkanlık. Belki rahatlatıcı bir alışkanlık. Kendini sevseydin, buradan kendini mutlak şekilde severek çıkıp gitseydin ne olurdu? Onu düşünmek değil de gerçekten kendini sevmek. Sonuçları ne olurdu?

LARRY: Mutluluk.

ADAMUS: Hayır, yaşamın kısa bir süre için cehenneme dönerdi. Kesinlikle. (kahkahalar) Kesinlikle, çünkü hayatında oluşturduğun her şey, yaşamının tümü “Kendimi sevmiyorum, onun için de bilinçsiz kalacağım ve insanların beslenmesine izin vermeyi sürdüreceğim. Başka herkesle ilgileneceğim ama kendimle ilgilenmeyeceğim” üzerine kurulu, aslında bir Bayrak olma rolünü oynamana rağmen. Ve sen bekliyorsun şöyle okkalı bir tekmeyle...

LARRY: Kıçıma.

ADAMUS: Evet, ve işte sana tekme. Ve herkes adına konuştuğunu da farkediyorsun... herkes. Böylece buradan gerçekten, tam anlamıyla, mutlak biçimde kendini severek çıkıp gidersen, bildiğin şekliyle hayat parçalanıverir. Bu kötü değildir, ve ben bunu burada sözünü ettiğim şeyle ilişkilendiriyorum – yani insanlığın bir lastik gibi iyice gerildiği konusulla.

Ama herşey değişirdi. Herşey evrimleşirdi, ve bu, eski enerjilerin, tıkalı enerjilerin, ki konuştuk, onlara sahipsiniz, temizlenmesi anlamına gelirdi. Ama siz hâlâ onlara tutunmak istiyorsunuz, çünkü doğanızda bir korku var, “Bırakıverirsem ne olur?” Bu o eski derin karanlık uçurum korkusu. “Bırakıverirsem ne olur? Onun içine düşerim.” O zaman yaşam sevinci dediğiniz şeyin o küçücük kırıntılarını da kaybedebilirdiniz. Ama, sevgili Şambra, sevgili Larry, sevgili dostlar, bunun şimdi farklı bir zaman olduğunu size söyleyebilirim. Onu bırakmak zamanıdır. Onu düşünmekten vazgeçmek, ve onu aslında gerçekleştirmek, aslında kendini sevmek zamanıdır – şimdiye kadar gerçekleştirdiğiniz en zor şey. Şimdiye kadar gerçekleştireceğiniz en zor şey – kendini sevmektir.

Pekâla, derin bir nefes alın. Ah, şu anda hemen burada yaklaşık üç katmandan geçtik. (Larry’e hitaben) Biliyorum, salonun önüne gitmemi sabırsızlıkla bekliyorsun. (kahkahalar) Sanki, “Beni yalnız bırak! Oraya git! Yaz geldi!” der gibisin, ama gitmeyeceğim, çünkü çok eğleniyorum. Ve sen de öyle.

LARRY: Teşekkür ederim.

ADAMUS: Evet, tamam. Derin nefes. Vay canına!

Görüyor musunuz? Bu şeyleri artık düşünmek zorunda değiliz. Evet ya. Bu sadece o spiralden geçmenize izin vermektir. Ve özellikle sen, düşünme, anlamaya çalışma, sadece o spiralden geç. Bu o kadar kolay ki. Açıklayacağım. Peki, teşekkür ederiz.

LARRY: Teşekkür ederim.

ADAMUS: Larry'e kocaman bir alkış. (izleyiciler alkışlar) Bu tür şeyler yapmasaydım Adamus olamazdım. Soru şu ki, sizin sıranız ne zaman gelecek?

Peki, sevgili Şambra... (Adamus içeceğiinden bir yudum almak için duraksar) Ah! Bir başka spiral. İşte bu kadar kolay.

Ben bugün sizinle oynuyorum ya da sizinle 'birlikte' oynuyorum, diyeyim. Bu, bu kadar kolay.

Ben tüm bu çabalama ve tüm bu zihinsel gerginlikleri ve tüm makyoyu bitirmek istiyorum. Bu şekilde olması gerekmiyor. Bunun gerçekten bu şekilde olması gerekmiyor, hiç.

Melekler ve Uzaylılar

Ben bir hafta önce Varşova'da – eh, 'hayatımın' kelimesi iyi bir kelime değil – egemenliğimin (en iyi) zamanını geçirdim. Polonya'yı çok sevdim ve hâlâ da seviyorum. Orada çok zaman geçirdim, ve bu gezegende fiziksel beden içindeyken kendi başıma geçirdiğim o son birkaç yılda, kuzey Almanya ve kuzey Polonya'da çok zaman geçirdim. Neden? Oradaki topraklar, doğa, enerjiler yüzünden, kendimle doğa aracılığıyla iletişim kurabiliyordum.

Orada çokça zaman geçirmemin bir nedeni de, şu diğer alemlerde olan bitenler yüzünden – müdahaleler yüzünden – sikkın olmamdı. Melekler müdahale edebilirler! Tüm meleklerin iyi olduğuna kanmayın. Sanıyorsunuz ki... (Sart'a döner) lütfen ayağa kalk. (Adamus kıkırdar) Bu iyi bir melek! Evet.

Melekler... siz bir melektiniz ve siz sıkışıp kaldınız. Bazı melekler sıkışıp kalır, sıkışıp kaldı.

Geçen haftaki konuşmamızda (Melekler ve Uzaylılar; <https://www.shaumbrashoppe.com/p-3386-angels-and-aliens.aspx>) dedim ki, şimdi adına Dünya denen, bir gelişme, evrimleşme yeri olarak oluşturulan şu güzel kaya vardı. Evrimleşme, bunun gibi bir gezegende fiziksel maddeye girdiğinizde çok daha zarif ve çok daha fazla deneyimle gelir. Böylece tohumlar tüm gezegene atıldığında... buraya fiziksel bedeni olmadan gelen melekler, Tohumcu denen gruplar vardı, ve onlar gezegeni yaşam veren ışıkla tohumladılar.

Sonra, Bekçiler denen bir grup geldi, ve onların işi, Başmelekler Düzeni'yle Dünya arasındaki enerjisel bağlantıyı korumaktı. Bekçiler muazzam bir sorumluluğa sahiptiler: Gözlemlemek, izlemek, enerjilerin hareketine yardımcı olmak, ama hanımlara ya da beylere dokunmamak. Dokunmamak.

Eh, Bekçiler, bazısı, karşı koyamadı. Neden? Çünkü melekler duyusal varlıklardır. Duyusal. Bu sadece seksi anlamına gelmez; duyusal – rengi hissetmek, müziği hissetmek, (birisini Adamus'a dokunur) beni hissetmek anlamına gelir! Melekler duyusallığa bayılırlar. Bu, duyusallıkla ilgili tümüyle başka bir kanallık konusu.

Ve siz duyusallığınızı baskıladınız, çünkü size onun cinsellik olduğu söylendi. Değildir. Duyusallık, kendi enerjinizi koklamaktır. (birisini koklar) Ah! Evet! Ahhh...

Pekâla, hadi burada bir sıçrama daha yapalım. Ah, evrimleşmek. Evet. Bunların tümü dikkatin dağılmasıdır, ama bu güzel bir taneydi. Başka ne yapacaktınız ki? Televizyon mu izleyecektiniz?

Böylece Bekçiler kendilerine engel olamadılar, eh onlar böyle diyor, ve müdahale etmeye, şimdi Dünya'da bulunan insanların rüyalarında oynamaya başladılar, ve rüyalar aracılığıyla bazı ilginç şeyler gerçekleştirebildiler. Sonuçta Nefilim denen döller yarattılar (çvr: Nephilim, Eski Ahit'te, Tevrat'ta adı geçen ve fiziksel olarak etkileyici ve güçlü "kahramanlar" olarak betimlenen varlıklar), ve bu Nefilimlerin Dünya'nın laneti oldukları söylenir. Ben bunun tam doğru bir söylem olduğunu

düşünmüyorum, ama bir karışıklığa neden oldukları kesin. Yani biz (Polonya'da) ayrıntılı olarak bundan söz ettik – tüm bu müdahalelerden. Yani burada söylediğim şey şu, bir varlığın kendine melek demesi, sizden daha iyi biliyor anlamına gelmez.

Biz uzaylılardan söz ettik. Of of of of of. Neden... biri bana söylesin, neden... (Edith'in önüne oturur) bana sen söyle. (bazı gülüşmeler) Neden insanlar kendi güçlerini herhangi bir şeye ya da diğer her şeye teslim ederler? Neden?

EDITH: Hiçbir fikrim yok.

ADAMUS: Ah, ben de böyle diyeceğinden korkmuştum. Evet var. Bir birey kendi gücünü neden başka bir şeye teslim eder?

EDITH: Böylesi belki daha kolaydır.

ADAMUS: Tanrı dahil.... Tanrı dahil.

EDITH: Aynen, aynen.

ADAMUS: Ve uzaylılar.

EDITH: Ha, o zaman kendilerinin sorumluluk alması gerekmez.

ADAMUS: Hah! Biliyormuşun işte, sevgilim! Sorumluluk alman gerekmez! (izleyiciler alkışlar) Bilinçsiz olmayı südürebilirsin. Devam edip...

LINDA: Bu bir Adamus Ödülü hak ediyor mu?

ADAMUS: Üç tane!

LINDA: Üç tane.

ADAMUS: Popülersin. Ben senin bir Facebook arkadaşın olmak istiyorum. (kahkahalar, çünkü Edith Facebook'da aktiftir)

EDITH: Sen benim her zaman arkadaşımısın. Seni seviyorum.

ADAMUS: Pekâla, evet, sorumluluk almak zorunda kalmamak için. O bilinçsizlik kuşağında kalabilirler. Kendilerini – Larry – sevmek zorunda değiller. Direksiyon başında – hemen buradaki yaşamın büyük direksiyonunun başında uyuya kalabilirler. Ama bu olduğu zaman onlar – siz – çok şey kaçırsınız. Çok şey kaçırsınız.

Nefes; bir başka küçük döngüden geçelim. Vaay! Ne kadar kolay olduğunu görüyor musunuz. Ah! Onu düşünmekten çok daha kolay. Ah!

Sırlar?

Norveç'te bana ilginç bir soru yöneltildi, belki de Norveç'te sunulan en ilginç, en derin, en sinir bozucu sorulardan biriydi. Şöyle bir soruydu, "Adamus..." ve bu kişi, bu arada, ciddiye, "Adamus, o sır nedir? Neyi saklıyorsun? Bir şey gizlediğini biliyorum. Nedir? Nedir?"

Şimdi, bu ilginç bir soruydu çünkü o kişi buna kesinlikle inanıyordu. (Adamus içeceğiinden bir yudum alır) Hmmm. Biraz ister misin?

Bu kişi benim gizlediğim bir Şey olduğuna kesinlikle inanıyordu – ve bu ben değilsem, başka bir varlık, bir kitap, Yükselmiş bir Üstat idi – sanki biz bir sır saklıyormuŐuz gibi, sanki kasten onu geri tutuyormuŐuz gibi, sanki o büyük bir havuçmuŐ gibi, sanki... hatta daha fazla seminerlere ve sınıflara gidip de bunlara bağımlı olasınız diye böyle söyleyenler bile olacak. Size hemen Şimdi Şunu söyleyeyim, bir seminere (workshop) ya da sınıfa gitmek zorunda değilsiniz. Zorunda değilsiniz. Öğrenmeniz gereken hiÇbir Şey yok.

Sırlar yok. Yok. Sır budur – sırların olmaması. Bizim – benim, birlikte çalıştığım herhangi bir varlığın, Tobias'ın ya da herhangi bir başka varlığın – gizlediği hiÇbir Şey yok.

Ama bu ilginç bir soruydu çünkü fazlasıyla zihinsel enerji içeriyordu. Bu, belki de birazcık size benzeyen, hâla anlamaya çalışan bir kiŐiydi. Hâla anlamaya alıŐan! Sanki kocaman bir yapboz varmış da, gidip anlamaya, çözmeye alıŐsınız diye parçalarını cehennem ve lanetli yerlerin her yerine ve evrenin tüm geri kalanına saklamıŐuz gibi. Sanki yapbozun parçalarını saklamaktan başka yapacak işimiz yokmuş gibi! Hayır, sevgili Şambra! Bu komikti. Komik dia? Evet, güzel. (kahkahalar)

Yani bu ilginç bir soruydu, ama geçerliydi, çünkü benim su bardağıma benziyor. Sanki onun her gün, her hafta, her ay bir Şeyle dolması gerekiyor, o dolumu gereksiniyor.

Dünya üzerinde sahip olduğunuz tüm o yaşamlarda, tüm o dolumlarda, o bardağın dibinde bir delik olması gerektiğini, ya da tüm o yanılısamanın hatalı olduğunu hiÇ farkettiler mi? Ve ben tüm o yanılısamanın kesinlikle hatalı olduğunu iddia edeceğim, çünkü bu, tekrar doldurmakla ilgili değildir. Bazı sırlarla ilgili değildir. Doldurup öğrenmek ve en sonunda da makyoyla bir saadete dolup taŐmakla ilgili değildir. Bu, deneyimlemekle ilgilidir. Hepsi bu. Bu, deneyimlemekle ilgilidir.

Bu soruyu soran kişinin yaşamını deneyimlemediği açıktı. Onlar belli ki bunu anlamaya, çözmeye çalışıyorlardı. Eminim ok Şey okumuŐlardır. O kişiyle bir haftasonu geçirecek olsanız ölesiye sıkılırdınız. (Gülme efekti dia'nın gösterilmesini beklemesi kahkahalara neden olur) Ah, bu zorlu bir grup, zorlu bir grup. Kendi gülme iŐaretimi verebilmek için Şu elektronik aletlerden birini alabilir miyim? (gülme efekti dia devreye girer)

Böylece bu kişinin deneyim içinde olmadığı açık. Onlar zihinlerindeydiler. Kendi deneyimlerini geliştirmek yerine belli ki su bardaklarını dolduruyorlardı. Belli ki, kendilerini sevmedikleri bir enerji türünün içindeydiler... (salonun arkasındadır ve gülme efektinin hangi düğmeye basılarak devreye sokulduğu ona gösterilir) Şimdi o düğmenin nerede olduğunu biliyorum! Benim buraya yöneldiğimi görürseniz, bilin ki bir komiklik yapacağım.

Ama ilginç bir soru – sanki bir sırrın olması, sanki saklanan bir Şeyin olması. Sanırım sır Şudur; (a) hiÇbir sırrın olmaması; (b) anlaşılacak, çözülecek hiÇbir Şeyin olmaması, ve bunun üstesinden ne kadar çabuk gelerseniz, o kadar iyi olur. Anlaşılacak lanet bir Şey yoktur.

İnsanların yaptığı Şu “anlama, özme” Şeyi saplantı haline gelir. İğrentir. Tüketen bir enerjidir. Çok modası geçmiştir. Büyük bir saçmalıktır. Anlaşılacak, çözülecek hiÇbir Şey yok. Deneyimlenecek herşey var.

Kendinize bir deneyim vermektan ne sıklıkta çekiniyorsunuz – size baskı yapabilecek, sizi rahat olduğunuz alandan çıkartabilecek bir Şeyi yapma deneyimi gibi, bir iş kurma deneyimi gibi, çılgınca bir Şey yapma, bir geziye gitme deneyimi gibi? Bu salonda bulunan bazılarınızın gitmeye can attığı geziler var, ama onu geekleŐtirmemek için binlerce bahane buluyorsunuz – ya paranız yoktur, ya zamanınız, korkuyorsunuz gidip de... (hamile kıyafetinde bir hanıma hitaben) Her seferinde sana bakıyorum. (Adamus güler)

ŞAMBRA (kadın): GeniŐliyorum.

ADAMUS: Evet ya, genişliyorsun. Evet. İlginç... (artan kahkahalar) Bir dakika için buraya öne gelebilir misin? Sen mükemmel bir örneksin – Tanrı bilir neyin örneği – ama bir şeyin mükemmel bir örneğisin. Belki birisi bana söyleyebilir. Burada sözünü ettiğim şeyin mükemmel bir örneğisin. Hayran olunacak, çekici, güzel, zeki ve çok bilinçli bir varlık olduğun açık, ve söylediğim her kelimeyi kastederek söyledim.

ŞAMBRA (kadın): Katılıyorum.

ADAMUS: Katılıyorsun. Bu iyi. Böylece rahatlık alanından çıktın ve giyinip kuşandın, eğleniyorsun. Bir deneyim yaşıyorsun. Birçok insanın yüzüne bir gülümseme oturtuyorsun, ama kendinin de bir deneyime sahip olmasına izin veriyorsun. Ve ben sana emrediyorum. (Adamus onu kucaklamak üzere harekete geçer, sonra durur) Sana emrediyorum. Sana, taşkınlık yapmanı ve yaşam oyununu, yaşamın bir oyun, bir rol olduğu gerçeğini anlamayı emrediyorum. Kimliğin bir rol, ve onunla oynamaya başladığın an, eğlencelidir. Eve gülümseyerek dönersin, çünkü buradan (kafa) çıkmışındır. Ve senin 'buran' çok iyi durumda. Zihinsel olarak çok zekisin, ama onu oldukça iyi dengelemişin. Bana öyle bakma. (kahkahalar) Cauldre'nin canına okuyacakmışın gibi duruyorsun.

Bu hanım oynamaya ve eğlenmeye ve deneyimlemeye istekli. Ve bakın, spiral-metresi şu anda hareket ediyor. Dışarı sızdıracak bardakları suyla doldurmuyor... (hanımın cinsellik çağrıştıran bir biçimde kostümünü çekiştirme yoğun kahkahalara neden olur) Böylece o sadece sarmal biçiminde... (Adamus hanımın çok uzağına gider) Şuraya oturabilir miyim? (kahkahalar) Hatta sanırım daha da iyisi... (dışarıya çıkar, yoğun kahkahalar)

Böylece o genişliyor ve spiral şeklinde hareket ediyor. Güzel bir zaman geçiriyor, ve... burada sadece mesafeyi ne zaman koruyacağımızı bilmemiz gerekiyor. Salona geri dönmek güvenli mi? (izleyiciler "Evet" der) Duyduğum pek de... (birisi, "Oturuyor" der) Tamam, o zaman... peki. (salona geri gelir) Uff!

Pekâla Şambra, ah, derin bir nefes alın. Az önce şu küçük şeylerin birkaçından, o küçük spirallerin birkaçından daha geçtik.

Pekâla, sınırlar yok; bu, yaşamı deneyimlemekle ilgili. Ve deneyimin de – sizin deyiminizle – iyi ya da kötü olarak yargılanması gerekmiyor. Sonuçta hepsi şaşırtıcı, hepsi güzel ve hepsi genişlemedi.

Sizi incitip incitmeyeceği hakkında kaygılanmanız gerekmiyor. Biliyor musunuz, herşeyden önce, incinme – acı – gerçekten zihinden gelir. Fiziksel beden, zihin ona (David'in omuzuna vurur) acı içinde olduğunu söylemeden... Pardon. (David'e tekrar vurur) Acı içindedir... (David ona geri vurur; yoğun kahkahalar) Ah! Ah! Beden, zihin olmadığına acıyı bilmez. Zihin olmadığına duygular yoktur. Duyularınızın merkezi zihindir.

Hisler – gerçek hisler ıstıraplı değildir. Onlar tamamlayıcı, doyurucudur. Çekicidirler. Çok duyusaldırlar, ama asla ıstıraplı değildirler. Gerçek bir his – farkındalık ve bilinç – ıstıraplı olamaz. Bir uçurumun tepesinde durur, uçurumun ya da uçurum olduğunu sandığınız şeyin hemen kenarında durur – ki o hiç de uçurum değildir, bir başka yanılsama dahadır – ve dersiniz ki, "İyi de, o adımı atmam, anlamaya çalışmaktan vazgeçmem, ve yapmaya bayılacağım şeyleri yapmamak için kendime bahaneler yaratmaktan vazgeçmem ne kadar ıstıraplı olabilir ki?" Bunda ıstırap yoktur. Bilinçte acı yoktur. Bu inanılmaz bir kavram değil mi?

Acıyı zihin, beyin yarattı. Beyin duyguları yarattı – beyin acı dolu duygular yarattı – ama onlar gerçek hisler değildir. Bu gerçek bilinç değildir.

Böylece derin bir nefes alın...

Sınırlar yoktur. Saklanan hiçbir şey yok. Bu, kendi güzel ama az çok sinsî tarzında devreye giren zihindir. "Anlaşılabilecek bir şey olmalı" diyen, devreye giren zihindir. Zihnin programlanmıştır. Küçük bir robottur. O hep anlamaya, çözmeye programlanmıştır, ve siz de ona izin veriyorsunuz.

Özellikle şu son birkaç hafta boyunca, şeyler gerginleşmeye başladığında – ve birçoğunuz şimdilerde onu benimsemeyerek içinize almamak konusunda giderek daha başarılı oluyor, onun başka bir yerden geldiğini farkediyorsunuz – yine de hâlâ zihnin devreye girerek onu anlamaya ya da çözmeye, olanları ölçüp biçmeye çalışmasına yatkınsınız. Bu, uzun zamandır iş gördüğünüz biçimdir.

Bu Deneyimle İlgili

Bir an için ölçüp biçmeye çalışan bir zihnin olmadığını hayal edin, ya da en azından, ölçüp biçse bile onun şurada önde duran o lanet vantilatör gibi olduğunu düşünün. Onu sadece görmezden gelirsiniz. O oradadır, ama siz onu görmezden geliverirsiniz, öhöö, Eesa'lı Linda mutlu ve serin kalsın diye.

Böylece zihin bunu çokça yapıyordu – ama özellikle şu son birkaç haftadır – devreye girip, küçük mesajlar veriyordu. “Neler oluyor? Tehlike var mı? Ne yapmam gerek? Tüm parçaları nasıl birleştirebilirim? Neler olduğunu nasıl anlayabilirim?” Ve anlayamazsınız. Anlayamazsınız. Bu konuda rahat olabilir misiniz? Bunu gerçekleştirebilir misiniz? Kolay değildir, özellikle de bir dolu programlanma olduğunda. Zihin sürekli küçük mesajlar gönderir, hep analiz etmesi, kutulara yerleştirip, paketleyip bir yerlerde depolaması gerekir.

Bunu gerçekleştirebilir misiniz (spirali gösterir), sadece o duraklamaları gerçekleştirip, derin bir nefes alıp, kendinize evrimleşme iznini verebilir misiniz? Anlamaya çalışmadan bir deneyim yaşayabilir misiniz? Bunu size çok insanca kavramlarla anlatayım. Küçük çaplı bir araba kazası yapabilir ve onu anlamaya çalışmayabilir misiniz? (birisi “Hah” der) Ha, ha, ha. (Adamus güler)

ŞAMBRA (erkek): Teşekkürler.

ADAMUS: Teşekkürler, evet ya. Küçük çaplı, dedim. Küçük çaplı. Bakın, olan şudur, yolda gidiyorsunuz ve birisi size bir şamar indiriyor. Öyle kuvvetli değil, ama tokat atıyor. Birdenbire “Ruh bana ne söylemeye çalışıyor?” diyorsunuz. İşte bu beyindir. Bu Ruhunuz değildir. O burada değildir. Birden bedeninizin bir kısmı kendini belli etmeye başlıyor, acıyor, ve siz de “Neyi yanlış yaptım?” diyorsunuz. Hiçbir şeyi! Sadece bir deneyim yaşıyorsunuz! Kahkaha lütfen. (gülme efekti)

Bir randevunuzu kaçırıyor ve neler olduğunu anlamaya çalışıyorsunuz. “Sekiz ay önce Adamus ne demişti,” bilirsiniz, “sayfa 14’de?” Farketmez. Bir deneyim yaşıyorsunuz. Herşey bununla ilgilidir. İnanılmazdır. Güzeldir. Ve beyninizi o deneyimde devre dışı bıraktığınız an, beyninizin o deneyimi kontrol etmesine izin vermeyi kestiğiniz an, gerçekten, inanılmaz olacak. Kaç arabanın size çarptığı umurunuzda olmayacak. Bedeninizdeki ağrı ve sızılar umurunuzda olmayacak. Ve onlara odaklanmaktan vazgeçtiğinizde, ne olur biliyor musunuz? Onlara ihtiyaç kalmaz. Yeni bir deneyim düzeyine yükselirsiniz. Oldukça şaşılışı. Oldukça şaşılışı.

Böylece, oldukça ıstıraplı deneyimleri, kendini tekrarlayan deneyimleri, pek de doyurucu olmayan deneyimleri içeren bir kalıbın şu anda devam ettiğini söyleyebilirsiniz. Ağrı ve sızılara sahip olmak, gerçekten, şu anda ne kadar doyurucudur? Meteliksiz olmak ne kadar doyurucudur? Onlar deneyimdir ama bir kez salıverdiğinizde ya da onu anlamaya çalışmaktan vazgeçtiğinizde, o zihinsel eylemi bir kez durdurduğunuzda, bir kez spiral şeklinde hareket ettiğinizde – vaay! – hiçbir tanımlama olmadan, hiçbir tanımlama olmadan, sadece o saf deneyimin içindesinizdir şimdi. Eğer Dünya üzerinde herşeyi anlamaya çalıştığınız, zihinsel olduğunuz bin dört yüz bilmem kaç garip yaşamınız olduysa, (o saf deneyimin içinde olmak) başlarda biraz rahatsızlık verecektir. Buna alışık değilsiniz. Bu konuda bir korku var.

Ama, sevgili Şambra, gelecek haftalarda, özellikle de şeyler biraz daha gergin ve biraz daha meydan okuyucu bir hal aldığı anda, onu anlamaya çalışmayı bırakın. Tüm o sevimli küçük cümleleri ve sevimli küçük kelimeleri bırakın. Eski alışkanlıkları ve eğilimleri salıverin. Sadece derin bir nefes

alın, ve eğer bir şey yapacaksanız, kendinizi o genişleyen spiralin içinde imgeleyin. Bu sizsiniz. Bu sizin hayatınız. Bu, Dünya üzerindeki sizin deneyiminiz. Bu onu çok daha kolaylaştırır.

Uzun zaman önce... Tobias gittiğinde, dedim ki, artık işlemden geçirmek yok – onu hâlâ yapıyorsunuz, ama çok daha az – çünkü işlemden geçirmek zihinseldir. İşlemden geçirmek, düzeltilmesi gereken yanlış bir şeyler olduğunu varsayar. Peki ya yoksa? Ya sadece, şimdilerde gerçekten sıkıldığınız o eski deneyimlerin eski kalıplarına girdiyseniz, ve gerçekten düzeltilecek hiçbir şey yoksa?

İşlemden geçirmek. İşlemden geçirmek, biliyorsunuz, bu zihinsel keder, bu süregelen korku, bu... biliyorsunuz, bardağı kısa bir süre için doldurur. Onun içine azıcık meyve suyu, azıcık su ya da her neyse koyar, ve işlemden geçirmeyi seçen kişilerin birazcık daha iyi hissetmelerini sağlar. Onun bir yerden sızdığını anlamadılar mı? O orada kalmaz. Sonra da, aslında sonuçta onlara pek de iyi hizmet etmeyen bir şeye avuç avuç para – avuç avuç para – dökerler.

İşlemden geçirmek zihinsel bir faaliyettir. İşlemden geçirmek bir çeşit deneyimdir ama, tekrarlıyorum, çok sınırlıdır. Boğucudur aslında. Boğucudur, çünkü eski zıvalıklara, kendi eski şeylerinize geri döner durursunuz. Sürekli geri döner ve Tanrı bilir neler yapmaya çalışırsınız – başkasını suçlamak, anlamaya çalışmak, kategorize etmek gibi – ve bunu yapamazsınız! O sadece bir deneyimdi.

Dahası, bu salonda çok kez sözünü ettiğim gibi... (kameraya sırtı için durur) bu salonda çok kez (sözünü ettiğim gibi), geçmiş gerçekten zihninizin anımsadığı gibi değildir. Ben buna tekrar girmeyeceğim.

Hadi derin bir nefes alalım.

Kendinize yaşamı deneyimleme izni verin. Şu an ne deneyimlediğinize bir bakın. Ondandır keyif alıyor musunuz? Eğer almıyorsanız, anlamaya çalışmayın. Bir sonraki aşamada ne yapmanız gerektiği hakkında bir kişisel-gelişim kitabı daha okumayın. Derin bir nefes alın ve Ben'im'i hissedin. Ya da hiçliği hissedin, çünkü hiçlik hiçlik değildir. Hiçlik herşeydir – o uçurumdur. O uçurum herşeydir ve hiçbirşeydir. Oradadır, ama orada değildir. Neyse, fazla felsefi olmayalım.

Böylece, sevgili Şambra, ha, hadi bu noktada bir başka döngü daha gerçekleştirilelim. Vay. Güzel.

Siz yaşamdan ite kaka geçiyordunuz. Yaşamdan ite kaka geçiyordunuz, ve bunu da biliyorsunuz. Bu kendini bedeninizde belli ediyor. Uykunuzda belli ediyor. Yaşam sanki büyük bir itiş kakış, ve her gün uyanıyor ve biraz daha, azıcık daha itip kakabilirmisiniz diye bakıyorsunuz. Bazı günler yenilgiye uğruyorsunuz, o size karşı koyuyor, ama zaten itip kaktığınız nedir ki? Makyol! Açıkça. Makyol. Koca bir makyol topunu itiyorsunuz. Bir kartopunun aşağıya yuvarlanırken nasıl büyüdüğünü biliyor musunuz? Eh, siz bunu tersten gerçekleştiriyorsunuz. Bir zıvalık yığınının yokuş yukarı itiyorsunuz (kahkahalar), ve o giderek daha da zırva bir hal alıyor. Daha zırva bir hal alıyor. Bu benim "itiş kakış yaşamı" dediğim şey. İttir yaşamı, merdivenleri, basamakları tırmanma yaşamı, çaba yoluyla yükselmeye çalışmak – ve bu işe yaramaz. Bir deneyimdir, ama artık bundan sıkıldığınızı biliyorum. İşe yaramaz.

Yaşam hiç de bir itiş kakış olmamalı. Hiç. Bazılarınız şu garip şeye sahiptiniz. Şöyle düşünüyorsunuz, "Eh, azıcık ıstırap çekmeliyim, yoksa onu hak etmemiş olurum. Emeksiz yemek olmaz (Istırap yoksa kazanç da yoktur)" Bunun makyol olduğunu söyleyebilir misiniz? Kesinlikle! Emeksiz yemek olmaz. Kim icat etti bunu?! Egzersiz ya da idman aletleri imal edenler, besbelli! (kahkahalar) Besbelli! Parlak bir pazarlama, ama bu hayat için de geçerli. Size belli şeyleri alabilmeniz için çok çalışmanız gerektiği söyleniyor. Eğitim almanız gerekiyor. İstırap çekmeniz gerekiyor. Bunların hepsinden geçmeniz gerekiyor. Kesinlikle saçmalık. Bu o eski su-bardağını doldurmaya-çalışma hilesi. İşe yaramaz. Yaşam parlak biçimde latif ve kolay olmalı.

Sıkıcı İnsanlar

Geçen hafta Varşova'da bir şey yaptık. Dedik ki, "Yeter artık." Yeter artık. Ve şarkı söyledik. "Hit the Road Jack (Yollara düş Jack)" şarkısını söyledik. Bunu meleklerle söyledik, her iki tarafın meleklerine, tüm tarafların, sadece karanlık meleklerle değil, tüm meleklerle. Yeter artık! Orada, Varşova'daki insanların artık meleklerle ihtiyacı yok. Bekçilerin ve Tohumcuların ve üreticilerin ve geri kalan hepsinin rolü bitti! Bitti! (Bu noktada) muazzam bir alkışın gelmesi gerekirdi. (izleyiciler alkışlar) Teşekkür ederim. (gülme efekti) Gülme değil! Alkış. (Adamus güler)

Onlar uzun zaman önce, gerçek bilinç denen bir şey daha yerleşmemişken, bir nedenden ötürü buradaydılar. Bu gezegende kesinkes kaybolmamanızı garantiye almak için buradaydılar, ve kaybolmadınız. Kaybolmadınız.

Şimdi buradasınız. O melek çocuklara ve geri kalan tüm o melek gruplarına ihtiyacınız yok. Ve biliyor musunuz? Onların işi de hemen hemen bitmiş durumda. Neden biliyor musunuz? Melek olmaktan sıkıldılar, yoruldu.

ŞAMBRA (kadın): İnsan olmak istiyorlar.

ADAMUS: İnsan olmak istiyorlar. Kesinlikle. Onlar şimdi buraya gelmek istiyorlar. Bir çeşit enerji dengesini koruma rolleri, diğer alemlerle, kendinizin diğer parçalarıyla olan bağlantıların korunmasını garantiye alma rolleri bitti, zaten bunların tümü şimdi eski zırvallar oldu. Melekler eskidir. (kahkahalar) Ve Cauldre sanki bundan tırsıyor. Hayır! Ne yani, melek insanlar seni kovalayıp öldürecek mi, Cauldre?! (kahkahalar) Onlar melek insanlar! (kahkahalar artar) Bunu yapamazlar! Tabii karanlık melekler olmadıkları sürece. Bu biraz komikti.

Pekâla Şambra, meleklerin günü geçti, çünkü, eh, şu anda bedenlenmiş haldeler. Fiziksel beden içindeler. Yaşamın içinde bir deneyimden geçiyorlar, ve gerçekten tam oradalar. Siz tam oradasınız. Sadece daha pek farkına varmıyorsunuz. Pek farketmiyorsunuz, ama gerçekten oradasınız. İnanılmaz zamanlarda yaşıyorsunuz.

Konuma geri döneyim; insanlar sıkıcı. İnsanlar sıkıcı. Gerçekten öyleler. Sıkıcılar. Böyle biriyle çokça zaman geçirmek zorunda kaldınız mı hiç? Aman tanrım! Ne yapıyorlar biliyor musunuz? İşlemden geçiriyorlar. İşlemden geçiriyor ve makyo konuşuyorlar. Sanki "Sus da sen de Tanrı ol!" (demek istiyor insan). Tanrı konuşmaz. (izleyiciler tezahürat yapıp alkışlar)

Ama onlar gerçekten sıkıcı. Bizim ne yaptığımızı söylemek istiyorum... Polonya'da cila çekmemiz gerekti, ben buna Polonya cilası diyorum, geçen hafta – bu oldukça komikti, öyle değil mi? (çvr: Kelime oyunu yapıyor, Polish – Polonya'ya özgü – to polish – cilalamak, Polish polish diyor Adamus, yani Polonya'ya özgü cila) – çünkü orada bir ışık yetersizliği vardı. Şimdi, ben ışığa karşılık karanlıktan söz etmiyorum. Ben ampullerinizdeki ya da hatta güneşten gelen ışıktan söz etmiyorum. Ben tüm yaratımdaki en özsel şeylerin birinden söz ediyorum – o enerji bile değil, gerçek ışık enerji değildir.

Sevgili Şambra, önümüzdeki yıl boyunca Kihak ile çalışırken, ışığın ne olduğunu, buraya nasıl getirilebileceğini, nasıl kullanılacağını ve ondan nasıl korkulmayacağını öğreneceğiz. Ondan nasıl korkulmayacağı! Biz yaşamları aydınlatacağız. Görüyor musunuz, insanlar, onlar gerçekten sıkıcı. Başka bir deyişle, bunun içinde, fizikselin içinde hapsolmuşlar. Sanki o gizli bir mezar odasıymış gibi yaşıyorlar içinde. Sıkıcılar. Bilinçsizler. Çoğu insan gerçekten, gerçekten, gerçekten, gerçekten bilinçsiz. Eğer bana inanmıyorsanız, bilinçli olun, markete gidin, havaalanına gidin ve sadece izleyin. Ve bu bir yargı değil. Bu... Cauldre sinirlenmeye başlıyor. İnsanları yargıladığımı söylüyor. Ee, evet! Bu yüzden buradayım (kahkahalar) şeyleri harekete geçirmek için.

Yeniden sarmal şeklinde hareket edelim, düşünce olmadan, çaba olmadan. Ahhh! Ahhhh! Ah. Sana iyi geldi mi?

LINDA: Şahanesin.

ADAMUS: Şahane olmaya ihtiyacım yok. Deneyimin nasıl?

LINDA: Şahane.

ADAMUS: Güzel. Gerçekten mi? Kamera, o yüze zümle. (kahkahalar) Linda Cauldre ile eve dönecek, yani anlayabiliyorum.

Pekâla, sevgili Şambra, onlar sıkıcılar! Bilinçsizler! Farkında değiller. Hipnotize olmuş haldeler. Kesinlikle hipnotize olmuş haldeler ve siz de bunu biliyorsunuz, ben de biliyorum, hepimiz biliyoruz. Yani bunu artık halının altına süpürmeye kalkmayalım. Onlar alışkanlıklara bağlılar. Saplantılılar. Enerji açısından gerçekten düşükler.

Biz Polonya'ya gittik, Varşova'ya, biraz ışık yerleştirmek için, tozu silip süpürmek için, o içsel ışığın biraz yayılmasını sağlamak için. Biliyor musunuz, ışığınız parlamıyorsa sizi kazıklarlar. Bunu farkediyor musunuz? Sizinle oynarlar. Sizden yararlanırlar. Işığınız parlak değilse sizden besleneceklerdir.

“Onlar” kim? Herkes. Eşiniz, çocuklarınız, uzaylılar. Uzaylılar gerçekten çok parlak değildiler. Değildirler. Ve Cauldre'nin size daha önce söylediği gibi, kalpleri yoktur.

Biliyor musunuz, ben gülebilen iyi bir uzaylıya hiç rastlamadım. İnsanlar gülebiliyor. Ağlayabiliyor, gülebiliyorsunuz. Ben bir uzaylıdan hiç fıkra duymadım.

LINDA: Görünen o ki izleyicilerin arasında bir tane var. (birisini uzaylı görünümündeki bir bebekle oynuyordur)

ADAMUS: Bir uzaylı mı yoksa bir şaka mı? (kahkahalar) Ama burada durum tam tersi. Uzaylıyı manipüle eden insan. (kahkahalar)

LINDA: Haaa!

ADAMUS: Bu gerçekten komikti. (artan kahkahalar ve alkış)

Onlar gülmüyorlar. Ağlamıyorlar. Bunu bir hayal edin. Bir ruhları var, evet, ama sizinki gibi deneyime girmemiş. Sizinki gibi hissetmemiş. Şimdiye kadar yaptığınız herşey, iyi ya da kötü olarak yargılayacağınız şeyler, sadece deneyimin bir parçasıydı, ve size bir kalp verdi. Size şefkat verdi, size sevgi verdi. O uzaylı dillerinin bazısında sevgiyi ifade eden bir kelime yok. Onlar kelimeler kullanmıyor. Bipler kullanıyorlar – “biip-biip, biip-biip, biip” (kahkahalar) – rakkamlar. Madde, cisim yok.

Hadi bu noktada bir daha spiral şeklinde hareket edelim, bunun için iyi bir zaman. Ahhhh! Gördünüz mü, bu kadar kolay.

Böylece insanlar, temelde sıkıcılar, yani bu, ışığı yakmak zamanıdır anlamına geliyor – içinizde. Siz gerçekten bunu başkaları için yapamazsınız, ama onlar bunu sizin içinizde gördüğünde, ah, bunun ne kadar esinlendirici olduğunu bir hayal edin. Bunu sizde hissettiklerinde, gerçekten sıkıcı, donuk olduklarını, enerji kullanımında gerçekten verimli olmadıklarını farkedecekler.

Bundan bir ara ayrıntılı biçimde söz etmek isterim, ama enerjinin buraya getirilme ve kullanılma ve tüketilme biçimi gerçekten zor, meydan okuyucu. Enerjiyi kullanmanın o çok eski ağır biçimiyle fiziksel gerçeklikte olmak, insan formunda olmak zor. Sizi bitkin düşürür, yorar. Böyle olması gerekmiyor.

Enerji çok temizdir, çok saf. Size zarar vermez. Biz bazen büyük miktarlarda enerjiyi buraya getirmekten söz ediyoruz. Sizler gemiler dolusu enerjiyi, evrenler dolusu enerjiyi buraya getiriyorsunuz, ve etkilemeyecektir – sizi etkilemesi gerekmiyor – çünkü saftır. Ama insanlar ışımıyorlar, esinlenmiş değiller, sıkıcı ve çerçeveler içindeler, ve bu yüzden ışığın ve enerjinin bu gerçekliğe gelme işlemi yavaşlatılıyor, En sonunda şimdi ânınıza ulaşabilmesi için bir takım karmaşık, girift işlemlerden geçiriliyor. Ve bunun böyle olması gerekmiyor. Ben onu bu şekilde istemiyorum, sizin de istediğinizi sanmıyorum, ve bizim gittiğimiz yer orası – enerji kullanımı, parlak enerji kullanımı.

Nefes aldığınızda ışımak eğilimindediniz. Sizi bu noktaya getirmek yıllarca nefes almanızı gerektirdi – bazılarınız gerçekten buna direndi – ama nefes aldığınızda, ışımaya başlıyorsunuz. Aydınlanmaya başlıyorsunuz, ve bu yüzden çoğunuz nefes almayı kestiniz, çünkü başlangıçta, evet, yoğundur. Başlangıçta acıtır. Başlangıçta, zırvalarını, makyonuzu ortaya çıkarır. Makyoyu gözlerinizin önüne serer, o zaman dersiniz ki, “Aman, şu nefes işi çok aptalca. Ben gidip bir dolu kitap ve seminer (workshop) ve karmaşık şeyler bulacağım, ve, bilirsiniz, birleştirmem gereken yapboz parçaları varmış gibi davranacağım. Şu aptal nefesi yapmayacağım. O kadar kolay ki. Nasıl etkili olabilir? Ben gidip ıstırap çekeceğim. Aydınlanmak için büyük paralar harcayacağım. Bir guru bulacağım. Lanet olsun, gidip uzaylı bir guru bulacağım ve öğrenmek için ona tonlarca para ödeyeceğim.” Böylece insanlar nefes almaktan vazgeçiyorlar, çünkü aydınlanmak acıtıyor.

Siz öğreniyorsunuz... siz yapıyorsunuz, demeliyim. Siz deneyimliyorsunuz. O derin nefesi alıyor ve zor olması gerektiğini farkediyorsunuz. Gerçekten gerekmiyor. Ve bulunmuş olduğunuz yerden, bulunduğunuz yerden çıkmak için işlemden geçirmeniz gerekmiyor. Çıkmak için işlemden geçirmeniz gerekmiyor. İnanılmaz. Parlak. Parlak.

Hadi derin bir nefes alalım ve bir döngü daha gerçekleştirelim. Ve bunun işte böyle kolay olması gerekiyor. Gerçekten.

Bisiklete biniyor olabilirsiniz, bir kitap okuyor olabilirsiniz – kişisel-gelişim kitabı değil – siz... ah, gülme efekti. (bazı gülüşmeler ve gülme efekti perdeye yansır) İstediklerinizi yapıyor olabilirsiniz. Ha, uyumak; spiral halindeki döngülerden geçmek, genişlemek, evrimleşmek, tüm bu deneyimleri özünüze sindirmek için ne harika bir zaman. Ne harika bir zaman, ama hayır, uykunuz sırasında bu zamanı günlük yaşamınızda nasıl kullanıyorsanız aynı amaç için kullanıyorsunuz – şeyleri anlamaya, çözmeye çalışmak için. Harcanan çok rüya zamanı var. Onu rüyalarınızda bulamayacaksınız. Gerçekten bulamayacaksınız, asla. Ben geceleri gördüğünüz rüyalarından söz ediyorum. Yanıtı orada bulamayacaksınız. Ve bazılarınızı görüyorum. Geceleri çıkıp gidiyorsunuz, gizlice sızıyorsunuz – bunu gerçekten yapıyorsunuz, sızıyorsunuz, çünkü benim izlediğimi umuyorsunuz – bir yere gitmek, başkalaşmış bir boyuta gidip de bir şey öğrenmek ve onu buraya getirmek umuduyla sızıyorsunuz. Öğrenmeyecek, buraya getiremeyeceksiniz.

Uyku halinizde, rüya halinizde, çoğu kez bu yaşamın sorunlarını halletmeye de çalışıyorsunuz. Böylece rüya zamanı fena haldе harcanıyor. Bu yüzden yorgun uyanıyorsunuz. Bu yüzden yorgun uyanıyorsunuz, çünkü anlaşılacak, çözülecek hiçbir şey yok! Anlaşılacak bir şey yok, bu sadece bir deneyim. Sadece bir deneyim – inanılmaz bir deneyim; o bir mucize, ama sadece bir deneyim. O nedenle, geceleri oralara gidip de anlamaya çalışmayın.

Derin bir nefes alalım...

İçerde Ne Var?

Dendi ki – ve çoğu insan buna inanıyor, ya da inanmak istiyor, ya da inanmak istediğini sanıyor, ya da inanmaya çalışmanın bir yolunu öğreniyor, ama dendi ki – “İhtiyacınız olan herşey içinizedir. Herşey zaten oradadır.” Bu bir yalan. Evet ya, evet, evet, evet, evet. Bu bir... ben o sudan içmeyeceğim, ama hayır, bu bir yalan. O zamanlar kulağa güzel geliyordu. Yeshua bunu söylediği

zaman kulağa harika geliyordu, ve aslında bunu kastederek söylemişti, ama size 2.000 yıl önce konuşuyordu. İki bin yıl önce bu geçerli olabilirdi. Şimdi değil.

Diyorlar ki, herşey zaten orada. Kulağa güzel geliyor. Buna inanmak isterdiniz ve böylece etrafta koşuşturup anlamaya çalışıyorsunuz – “Peki, nerede? Ona zaten sahipsem, nerede? Saklı mı? Bir sır mı? Adamus beni ondan alı mı koyuyor? Zaten içimde mi?” Ama ona sahip değilsiniz. Bu iyi haber. Bu iyi haber!

Şimdi, bundan daha önce hiç söz etmediğimi ve ne söylediğimi anlayacak çok, çok az kişinin, çok az kişinin olacağını söyleyerek buna bir açıklık getireyim. Bu bazıların kaçmasına neden olacak. Bazıların Cauldre'ya kötü şeyler yapmasına neden olacak, ama siz şimdi anlıyorsunuz ve bu kavramı anlamaya hazırsınız. İçinizde hiçbir şey yok. Kesinlikle hiçbir şey, ve böyle de olması gerekiyor. Bilinç enerji değildir, şeyler değildir, bolluk değildir, hiçbir şeydir. O herşeydir. Bilinç herşeydir ama hiçbir şeye sahip değildir. Herhangi bir şeye sahip olmaya ihtiyacı yok, buna anılar da dahil. Herhangi bir şeyi işlemekten geçirmeyi gereksinmez, siz dahil.

Bilincin bağımlılıkları yoktur. Arzuları yoktur, amacı ya da sizin tutku diyeceğiniz şeyi yoktur. Bilincin hedefleri yoktur. O odur. Onu tanımlamak için kelime kullanmaktan bile nefret ediyorum, çünkü o zaman zihniniz devreye giriyor ve sonra da anlamaya çalışacaksınız.

Bilinç olandır. Sizin bilinciniz olandır. İnsani terimlerle onun hep var olduğunu ve hep olacağını söyleyebilirsiniz, ama bu kulağa biraz eski geliyor. O sadece olandır. Deneyime bayılır, ve sizin sandığınız gibi deneyime tutunmaz ya da onu sahiplenmez. Başka bir deyişle, şimdiye kadar gerçekleştirdiği, yaptığı herşeyin kronolojik tarihini tutmaz. Buna ihtiyacı yoktur.

Bilincin, deneyimin bilgeliğini çıkarttığını söyleyebilirsiniz, tıpkı bir portakalı alıp da sıkmanız ve sonra o tatlı güzel kısmını almanız gibi.

Bilinç bilgeliği çıkartır. Bilgelige ihtiyacı yoktur, ona sahip olmak zorunda değildir, ve bir varlıkla diğer varlık kıyaslanmaz – “Ben senden daha fazla bilgelige sahibim.” Bilgelik hiçbir şey değildir ve herşeydir. Üzgünüm, ama insani kelimeler bazen pek doğru olmuyor.

Böylece David, senin bilincin, onun içinde herşey var değildir. Herşey onun içinde değildir. Doğruyu söylemek gerekirse, saf bilincin herhangi bir şeye ihtiyacı yoktur, ama yine de enerjilere çağrıda bulunmanın, ışığa çağrıda bulunmanın, onun oynamasına yardımcı olmak, onun deneyimlemesine yardımcı olmak için orada olan şeylere çağrıda bulunmanın bir yoluna sahiptir, ve sonra o enerjileri getirir, buraya değil, ama az çok yakına, ve o enerjiler, bilincinizin güzelliğine yanıt olarak kendilerini uyumlayacaklardır. Bilinç herhangi bir şeyi uyumlamak ihtiyacında değildir. Zihin, beyin uyumlanmayı gereksinir. Bilinç gereksinmez, çünkü o zaten mükemmel bir şekilde gerçekleştirilmiştir, mükemmel biçimde, tümüyle rezonansa olan, ışıyan ve senkronize bir biçimde.

Bilinç asla bir şeye sahip olmayacaktır, asla bir şeyi manipüle etmeyecektir, asla. Siz – siz (bunu) yapmayacaksınız. Yaşamınızda sizi çabalamağa iten, size o makyoyu yokuş yukarı giderek daha çok ittirten, o çok eski olan şey var. Bunu yapmanıza gerek yok. Gerçekten yok. Bunu yapmanıza gerek yok. Orada saklı olan bir şeyi keşfetmeniz gerekmiyor, çünkü aslında orada bilinçten başka, hadi sevgi diyelim, hiçbir şey yok. Ben sevgi kelimesinden hoşlanmıyorum, çünkü çoğunuza sevdiğiniz söylendi ve sonra bu yüzden ıstırap çektiğinizi biliyorum. Böylece... farkındalık, bilinç.

Yani bundan böyle herşey içinizde değil. Bundan böyle, onu deneyimlemek isterseniz, içinizde Ben'im'in saflığından başka bir şey yok. Ben'im, herşeyi güzel mükemmel bir şekilde uyumlar. Siz ondan o kadar uzaklaştınız, onunla o kadar iletişiminiz kesik, yaşamla ilgili o kadar herşeyi kontrol etme peşindediniz ki, Ben'im, o güzelliği içinde – o hâlâ orada, hâlâ rezonans içinde, hâlâ hiçlik – oyunun sürmesine izin veriyor, sizin devam etmenize izin veriyor. O kadar şefkatli ki, “İstiyorsan bu oyunu oyna” diyor.

Bu size kalmıştır, Larry, ve diğer hepiniz. Oyunu bitirdiğiniz an, onu salıverirsiniz. Ha, bu sanki o faal volkana düşecek ve cehennem ya da her ne ise ateşlerinde yanacakmışınız hissi veriyor. Ama salıverdiğiniz an, birdenbire tümü birleşir. Buradan değil (kafa), ama buradan (kalp). Birdenbire farkedersiniz, “Ben o Ben'im. Tümünün içimde olmasına ihtiyacım yok. Sırlarımın ve gizemlerin ve geri kalan tüm o şeylerin olmasına ihtiyacım yok.” Bu kadar basit. Bu kadar basit. Bu kadar, karmaşık olmayan (bir şey). Bu, Kaynağın, sizin, çok parlak bir tasarımı.

Artık hiçbir şey üzerinde çalışmanız gerekmiyor, gerçekten. Bunu yapmanızı istemiyorum. Umarım siz de istemiyorsunuzdur, tabii o oyundan hoşlanıyorsanız başka.

Kendinizi hissetmeye başlayın ... kendinizi bilinç olarak ve yalnızca bilinç olarak bilmeye başlayın. Hatta kendinizi o geçmiş yaşamlarınız olarak ve tüm o yaptığınız şeyler olarak, diğer herşey olarak bile (tanımlamayın, bilmeyin). Bu, bizim tekrar tekrar sözünü ettiğimiz o kimliğin yok edilmesidir, oyunu bırakmaktır. Şimdi saf bir bilinç olarak kendinizi bilmeye, kendiniz olmaya başlayın. Herşey içinizde değil. İçinizde hiçbir şey yok ve olması da gerekmiyor. Güzellik burada. Olması gerekmiyor.

Biliyorum, bazılarınız bu konuda tartışacak ve bir dolu enerjiyi boşa harcayacak. Bu, onu deneyimlemekle ilgilidir.

Böylece biz, destekleyenler için, o doksan-dokuz kişi için Kihak'ı başlatırken – bu gerçekten o başlama vuruşudur – o içinizde değil. İçinizde hiçbir şey yok, Ben'im dışında. O Ben'im, kendi içinizde ona güvenebilirsiniz, çaba olmaksızın tüm uygun enerjileri buraya getirir, sizin ıstırap çekmenize meydan vermeden, günahlarınızın bedelini ödemenize meydan vermeden, oyunlar oynamanıza ve manipülasyona ve enerjiye meydan vermeden tüm uygun enerjileri en parlak biçimde uyumlar. O sadece olandır. O sadece olandır. Bu, yaşamının çok muhteşem bir yoludur.

İnsan biçiminin içindeyken bunu çok az insan gerçekleştirdi, çok az. Birçoğu denedi. Birçoğu daha oraya ulaşamadı. Şimdiye kadar çok azı bunu başardı. Sizin kolektif varlıklar diyeceğiniz varlıklar, parlak üstatlar vardı, ama onlar grupların, buraya gelip de inanılmaz şeyler yapan insanların kolektif bir enerjisiydi. Ama sizin gibi gerçek ruhu olan varlıklar? Çok az.

Peki neden? Bu neden böyle? Ben bunu çok sık merak etmişimdir. Bu gezegende milyarlarca insan ve başka alemlerde milyarlarca başka varlık varken, neden bu kadar azı bunu gerçekleştirdi? Neden, Linda?

LINDA: Biz kendimize güvenmiyoruz.

ADAMUS: Bu iyi bir yanıt. Kendine güvenmiyorsun. Bunu bir adım öteye götüreceğim. Evet.

ALAYA: Ben bizim kolektif bir bilince sahip olduğumuza inanıyorum.

ADAMUS: Sence bir sakıncası yoksa...? (Linda ona mikrofonu götürür) Evet. Bir ödül alacaksın, üstelik daha cevabını bitirmemiştin bile.

ALAYA: Bizim kolektif bir bilince sahip olduğumuza inanıyorum.

ADAMUS: Evet! Evet. Hanımefendi iki ödül alacak.

ALAYA: Ve bunları birbirinden ayırmak çok zor.

ADAMUS: Öyle mi. Neden?

ALAYA: İnanç sistemi ya da duygular mı? (İnsanların) birbirine karşı duyduğu duygular mı?

TIM: Ebeveynlerden ayrılmak.

ADAMUS: Ve bunu mikrofonla yapıyoruz, peki...

ALAYA: Teşekkür ederim.

ADAMUS: Evet. Cauldre bugün para getirmedi, yani...

LINDA: Oooo.

ADAMUS: Evet.

TIM: Bu meleksel ailelerimizle ve bağlantılarımızla ilgili.

ADAMUS: Kesinlikle. Kesinlikle. Yani sen bunları birleştiriyorsun. O saf bilinç noktasına gerçekten ulaşmış insanlar neden bu kadar az? Çünkü buraya kendi melek ailenizin bir temsilcisi olarak geldiniz, ve o niteliğe hâlâ sahipsiniz, o sorumluluk sizin büyük bir parçanızı oluşturuyor. Gezegenin kitle bilincine bağlısınız çünkü gezegeni seviyorsunuz. Onun için doğal olarak kitle bilincine çok bağlı olacaksınız. Tobias, birkaç yıl önce sizi kitle bilincinden koparmaya başladı, ya da ondan çıkmaya teşvik etti, ama o bağımlılık yapar. Yapışkandır. Ondan çıkmak zordur.

Kitle bilinci, öyle azıcığını yapabileceğiniz ya da azıcık uzaklaşabileceğiniz bir şey değildir. Ya hep ya hiç gibidir, ve o tür bir kopmayı gerçekleştirmek zordur.

Sonra üstüne üstlük bir de o muhteşem birliği iddia edenler var. Onlar, "Hepiniz birsiniz"den söz ediyorlar. Son kişinin de bundan geçmesini gerçekten beklemek istiyor musunuz? Hayır. Hayır, çok da iyi bir nedenden ötürü. Onların size ihtiyacı var. Onların sizin ışığınızı görmeye ihtiyacı var. Onların Dünya'yı bilinçli olarak arşınlayan Üstadı görmeye ihtiyacı var, yoksa sonuca ulaşamayacaklar. Yoksa orada geride kalacaklar. Ve o büyük birlik, o büyük Borg ("Borg" Star Trek'te betimlenen bir kolektiftir) eterik alemlerde sürüklenen o büyük alanında sıkışıp kalır.

Yani hayır, hayır, ama birliği, spiritüel aileyi, Düzen'i, verilmiş sözleri ya da sorumluluğu salıvermek çok zordur. Bu yüzden bu kadar az insan (bunu başardı). Bu yüzden bunca insan, mecazi olarak yükselişin, anlayışın, Ben'im'i bilmenin – sizin deyiminizle – görüş alanına girmişken, gerisin geri döndüler. Dönüp gidiyorlar.

Bugün bütün bunları, sözünü ettiğim herşeyi, tümünü gündeme getirmemin nedeni, sevgili Şambra – şu sarmallardan birini daha gerçekleştirelim; bu sefer biraz daha yapış yapış, değil mi? evet – sizin az çok bulunduğunuz noktanın burası olmasıdır.

Bunların hepsini – o büyük evrimleşmeyi – gerçekleştirdiniz, ve bir yanınız hazır olduğunuzdan aslında emin değil. Bir yanınız ondan çıkmaya hazır olduğunuzdan bile emin değil, çünkü sonuçta siz artık o spiralde değilsiniz. Spiral, farketmiş gibi, bir yanılsamadır.

Böylece diyorsunuz ki, "Peki ama ya, ya, ya? Çocuklarıma ne olur? Arkadaşlarıma ne olur? Veçhelerime ne olur? Dünya gezegenine ne olur? Yunuslara ne olur? Balinalara ne olur?" (birisi güler) Bir kişiyi güldürdüm. Sen bunun için bir ödül alacaksın, evet. (kahkahalar) Gülme ödülleri vermeliyim.

Siz bu noktada bulunuyorsunuz, ve biz bu yüzden böyle konuşuyoruz ve bugün olan gerçekten buydu.

Zihin şu anda (boşlukları) doldurmaya çalışıyor. Zihin 'peki ya'ları doldurmaya çalışıyor. Şu an ansızın o muhteşem farkındalığa erişseniz ve herşey biraraya gelse; ansızın gerçek bir Üstat olsanız ve bu enerjiler buraya akıp ânında çabasızca uyumlansa, ne olur? Birdenbire diğer herkesten çok farklı oluverirsiniz. Birçok insan sizden hoşlanmayacak. İsa'ya ne olduğuna bakın. (kahkahalar) Ha, şimdi gülüyorsunuz. Gülüyorsunuz! (Adamus güler) İşte siz bu noktadasınız. Bu, tekrarlıyorum, Kihak için harika bir başlangıç noktasıdır.

Sorular ve Yanıtlar

Pekâla, dersi bitirdim. Sarmal hareketi bitirdik. Biz Kathleen aracılığıyla Guidance Energy'yi öne gelmeye davet edeceğiz. Kocaman bir alkış (izleyiciler alkışlar) Güzel. Şimdi bir de Kathleen'i alkışlayalım. (artan alkışlar)

(Kathleen'e hitaben) Bunu tercih eder misin?

KATHLEEN: Hayır, iyiyim.

ADAMUS: Bu iyi mi? Tamam.

KATHLEEN: Çok teşekkür ederim.

ADAMUS: Pekâla, derin bir nefes alacağız ve hep birlikte sarmal şeklinde hareket edelim. Soru ve yanıt zamanı.

Ve, bu arada, son zamanlarda Şambra'nın sorularından çok etkilendiğimi söylemeliyim. (Sorular) çok daha iyi olmaya başladı, ve öyle anlamsız yaşam stili soruları yerine, gerçekten özsel bir anlayışa varmayı hedefliyorlar. Sadece bir adet büyükanne sorusu geldi geçenlerde, ve... ben buna girmeyeceğim ama büyükanne öldü, ille de soracaksan. Farkediyor musun ki o sadece... o öbür tarafta ve bir deneyim "yaşıyor". Geri gelecek.

Böylece herkes derin bir nefes alsın. Soru ve yanıt zamanı, ve bu noktada sevgili Linda mikrofonu izleyicilere götürecektir. Sizler bir soru soracaksınız, ve lütfen ayağa kalkıp da soruyu o büyük ruhsal sesinizle sorun. İstedığınız her türlü soru olabilir, ve Guidance Energy ile ben bir arkaya bir öne gidip kafanızı daha da karıştırmak için elimizden geleni yapacağız. (kahkahalar)

Böylece, Linda, ilk soru.

1.ŞAMBRA'NIN SORUSU (kadın): Merhaba!

ADAMUS: Merhaba.

1.ŞAMBRA: Bu soruyu sorduğum için çok heyecanlıyım.

ADAMUS: İyi.

1.ŞAMBRA: Sanki (içim) taşıyor.

ADAMUS: Evet.

1.ŞAMBRA: Anında uçup gidiveren birkaç durum yaşadım, (ve o durumlar/olaylar sırasında) genelde bilmediğim şeyleri biliverdim.

ADAMUS: Evet.

1.ŞAMBRA: Örneğin, erkek arkadaşım motorsikletleriyle uğraşiyor, ve ben o motorları ve nasıl çalıştıklarını asla anlamadım. Ama geçen gün, sadece biliverdim, ve bu benim için o kadar basitti ki, yani nasıl çalıştığı.

ADAMUS: Evet.

1.ŞAMBRA: Bu iki zamanlı motorun nasıl çalıştığı...

ADAMUS: Evet.

1.ŞAMBRA: ... arkadaşımın yağı ve benzini – herşeyi – neden koymasına gerektiği.

ADAMUS: Evet.

1.ŞAMBRA: Ve sonra uçup gitti. Ama bu başka şeylerde de oldu. Ben onunla oynamak istiyorum. Onunla nasıl oynayabilirim?

ADAMUS: Evet. Evet. Güzel, güzel, güzel soru. Ve bu aynı zamanda hepinize olan şeylerin bir işareti. Birdenbire bir kitap okumaya ihtiyaç duymayıverirsiniz. Birdenbire eski beyninizi kullanmayıverirsiniz. Olan şu ki, bu tanrısal zekâ....

GUIDANCE ENERGY: Sence bir sakıncası var mı, seni keseceğiz sevgili varlık! (kahkahalar) Çünkü şimdiden kullanmaya başladığımız beden şimdiden transa girdi ve bir panik atak geçirdi ve o anda ne yapacağını bilemedi. Böylece biz de onu burada kenara yolladık. Size duyduğumuz hak edilmiş saygı çerçevesinde soruyu biz yanıtlamak isteriz.

ADAMUS: Peki Kathleen nerede?

GUIDANCE ENERGY: Burada kullandığımız beden, daha iyi bir kelime bulamadığımızdan, sözleşmemizi kabul etti. Ve bu sözleşme bir anlamda birçok insani deneyim türüne izin vermeyi içeriyor, yani öyle deneyimler ki beden bağlantıları negatif kutuplulukta yeniden döşüyor – biz buna bedenin yeniden ayarlanması demeyi tercih ediyoruz - bunun olma biçimi, bizim varlık (var olma) enerjisi dediğimiz enerjinin bu şekilde aktarılmasına izin veriyor. Bizim kendimize Guidance Energy (Rehber Enerji) dememizin tek sebebi, bir ad vermemiz istendiği içindir, yani neden olmasın? Değil mi? Bu ad kulağa güzel geliyor, öyle değil mi. Rehberlik eden enerji, evet.

ADAMUS: Kathleen biraz daha yakına gelmek ister miydi?

GUIDANCE ENERGY: Bizim bu şekilde kullandığımız beden bir bilinç düzeyini, bir anlayış düzeyini koruyor. Ancak, bu durumla bağlantılı şeylerin çoğu bedenin alışık olduğu bilinç sınırlarını biraz aşılıyor, ki burada bulunan çoğunuzda da bu böyle.

Soruyu yanıtlayacak olursak, olan şudur, sevgili varlık, bedenin, zihnin sınırlarını aşan bilgiye bağlanmasını sağlayan bir frekansa ayarlanıyor. Biz buna bilincin özgürleşmesi diyoruz, zihin daha önce bildiği şeyi yargılamayacağı için, bilinç deneyimlemeyi gereksindiği şeyi deneyimlemek üzere özgür kalmış oluyor. Bu anlaşıldı mı?

1.ŞAMBRA: Evet.

GUIDANCE ENERGY: Ve bu durumda, kullandığımız beden – ve o (Kathleen) bu terimi de sevmiyor – bizi bir diyaloga sokuyor. Böylece biz de karşılıklı konuşuyoruz. Ve o çoğu zaman bize sorular soruyor ve biz yanıtlamıyoruz ve o az buçuk kontrolsüz öfke patlamaları yaşıyor, evet. Ancak, kullandığımız beden bu tür bir işlemi deneyimlemek için bedenlendi, yine daha iyi bir kelime bulamadığımız için “bedenlenme-enkarnasyon” diyoruz, ve bunu isteyerek kabul etti.

ADAMUS: Peki Guidance, biliyorum ki, Adamus olarak, sizi, sizin bu grubunuzu bildiğimi biliyorum, ama tam çıkaramıyorum. Şu anda farklı bir rezonansın var, ama ben bizim ve senin grubunun daha önce birlikte çalıştığını biliyorum.

GUIDANCE ENERGY: Evet, elbette, çünkü, bilirsin, başka adlarla da bilinirdik, ama Guidance Energy (adını) seviyoruz. Bu enerjidir, ki anlayışa gerçekten girecek olan da odur, ve neden Rehberlik olmasın, değil mi?

ADAMUS: Çok iyi.

GUIDANCE ENERGY: Ayrıca en azından melekler demiyoruz. (kahkahalar)

ADAMUS: Yani sen (bizi) dinliyordun.

GUIDANCE ENERGY: Ve, tabii, biz "uzaylı" dediğimiz zaman, kullandığımız beden küçük bir panik atak daha geçiriyor, yani bu kelimeyi kullanmıyoruz. Böylece biz uzaylı kelimesini kullanmakta özgürüz ve mutluyuz, evet.

ADAMUS: Ve Guidance, bunu sormam gerekiyor, tabii elçime hak ettiği tüm saygıyı göstererek, sese bayıldım. Onunki (Caudre'ninki) sadece sıradan, yani sesin arkasında yatan ne?

GUIDANCE ENERGY: Ayar (uyumlanma). Armoniklerin fiziksel gerçekliği değiştirdiğini hepimiz anladınız. Örneğin, senin şu harika bardağın, sevgili varlık, eğer tonal bir perdeye (ses yüksekliğine) ulaşırsak, onu nano-saniyede paramparça ederdik, değil mi? Ve işte bizim ruh ya da bu durumda enerji ya da bilinç dediğimizin, bildiğin gibi, daha iyi bir kelime olmadığından, sevgili varlık, fiziksel gerçekliği etkileme becerisi de aynen böyledir, evet.

ADAMUS: Güzel.

GUIDANCE ENERGY: Tıpkı bir frekans tonunun ya da nabzının gerçekliğin doğasını değiştirmesi, örneğin bir bardağın fiziksel tezahürünü değiştirmesi gibi, tamam mı? Böylece belli bir ayarı (uyumlanmayı) seçiyoruz ki, buradaki insani araştırmaya, ki toplanmış olan hepimizle bağlantısı vardır, deyim yerindeyse, bir hizmet verebilelim ve sözünü ettiğimiz şu ayarlanana da hizmet edebilelim. Tamam mı sevgili varlık?

ADAMUS: Güzel. Derin bir nefes alalım, ve bu noktada bir sarmal hareket gerçekleştirelim.

GUIDANCE ENERGY: Sarmal hareketi yapıyorlar, değil mi!

ADAMUS: Evet. Evet yapıyorlar. Hadi bir sonraki soruya geçelim, ve Guidance, onu önce sen yanıtlar mısın.

GUIDANCE ENERGY: Niyetimiz bu, sevgili varlık. (kahkahalar)

ADAMUS: Biliyordum.

ELIZABETH: Hazır uzaylılardan söz ediyorken, benim sorum şu, siz işgalcilerden, burnunu sokan, karışan varlıklardan konuşuyorsunuz, ve yıllardır duyuyoruz, Pleiades ya da Plei...

ADAMUS: Pleiadesliler.

ELIZABETH: ... Pleiadesliler ve diğerleri türlü yollardan bilgi gönderiyorlar, ki bunlar şefkatli, sevecen görünüyor. Ve benim sorum şu, bu (işimize) karışan varlıklar tam anlamıyla sizin sözünü ettiğiniz uzaylıların her biri mi, alıntı yapacak olursam, yani (sizin kullandığınız) terminolojiyle – uzaylılar, Pleiadesliler – onlar karışan varlıklar mı? Ya da bu yeni bilgiyle benim ne farketmem gerekiyor?

GUIDANCE ENERGY: Evet, karışanlar. Burada kelimeleri iyi seçmek gerekir, değil mi? Biz onlara "özgür iradenin bok yedi başları" diyoruz. (kahkahalar) Yani özgür iradeye burnunu sokanlar, ve bizim Guidance Energy olarak sunduğumuz şey, özgür iradenin tanrısallığın en muazzam armağanlarından biri olduğudur – varlıkların dediği gibi, Ben'im'i anlama yeteneği. Ve böylece biz onlara özgür iradeye burnunu sokanlar diyoruz, ki bu da şu anlama geliyor, örneğin, kullandığımız beden – biz onun özgür iradesine burnumuzu sokuyor muyuz? Eh, sokmasak iyi olur! Bu bir sözleşme. Bir anlaşma. Anlaşıldı mı, hmm?

Sen yıldız sistemlerindeki varlıklardan söz ediyorsun. Biz sadece, çağdaş dünyanın ilk zamanlarında gezegene yerleşen, tapınmalarında ve seremonilerinde ve ritüellerinde doğaya daha yakın olan insanlarla bağlantı halinde olan varlıklardan söz ediyoruz. Onların birçok adı var. Biz o adların hiçbirinden hoşlanmıyoruz, onun için de bu adları kullanmayacağız, ama onlar, şimdilerde sahip olduğunuz çağdaş kolaylıkların olmadığı topraklarda yaşayan, belki o toprakların yerlileri olarak bilinen varlıklardır, tamam mı? Ve onların bu tür şeylerle ilgili anlayışlarına göre, var olanların ve varlıkların hizmet düzeyleri vardı, ve bu şekilde bir bilinç anlayışı vardı. Yani o zamanlar bu şeyler birleşmişti, şimdi hâlâ birleşiktir, ve gelecekte de birleşik olabilir. Bu, senin sorunu yanıtlıyor mu, sevgili varlık?

ELIZABETH: Pek değil. (kahkahalar)

GUIDANCE ENERGY: Kalp atışların biraz hızlandı, değil mi? Bana ne sorduğunu bile bilemez oldun, öyle değil mi?

ELIZABETH: Ben bu konuda net değilim, çünkü sanırım bu (konu) insanları herhalde zorluyor, ve ben yaklaşık 25 yıl önce fizikçilerle ve doktorlarla, dünyanın her yanından çok parlak olup da bilgiyi paylaşan insanlarla bunu araştırdım, ve uzaylılara bu adlar yakıştırılıyordu. Ve bazısı sürüngenler ve Zetalar ve kötü adamlardı. Ve bazısı da Pleiadeslilerdi – play at ease (çvr. kelime oyunu: rahatça oyna) – ve onlar anlıyordu çünkü şefkatli ve sevecendiler. Yani benim sorum basitçe şuydu, onların hiçbirinin kalbi yok mu, yani saydıklarımın?

GUIDANCE ENERGY: Sevgili varlık, biz burada, sorunu yanıtlarken kalp atışının hızlandığından söz ettik. Buna katılıyor musun? Evet ya da hayır.

ELIZABETH: Kalbim... kalp atışım hızlandıysa, ben bu soruyu soruyorum diye hızlanmıştı.

GUIDANCE ENERGY. Kesinlikle.

ELIZABETH: Peki.

GUIDANCE ENERGY: Ve bu yüzden, eğer kalp işin içindeyse, o zaman sözünü ettiğin varlıkların belli bir düzeyiyle ilgili bir anlayış vardır – kalp onunla şefkatli bir biçimde bağlantı kuruyordur.

ELIZABETH: Peki.

GUIDANCE ENERGY: Tamam mı? Biz diyoruz ki, sevgili varlıklar, tüm yanıtlar içinizdedir, ama onları dışarı çıkarmak gerçekten uzun zaman alabilir, öyle değil mi? Böylece sana diyoruz ki, sevgili varlık, belki bedensiz olanlar ya da uzaylılar – ah bu kelimeyi şimdi kullanmaktan hoşlandık – hakkında bir şey sorduğun zaman, ve kalbin o enerjiyle şefkatli bir biçimde uyumlanıyorsa, daha iyi bir kelime bulamadık, bu, bu yüzden senin kendi rehberliğin olmaz mı? Evet ya da hayır.

ELIZABETH: Eğer şefkat enerjisi hissedersen... örneğin, Tobias geri döndüğünde birkaç yıl önce bir kanallık yapıldı... ben bir dolu Şambra'yla konuştum, ve onlar Pleiadeslilerin enerjisini paylaşan Wendy'den gelen güzel bir enerji hissettiklerini söylediler. Sevgiyi hissettiler – bu belki bu kelimenin kötüye kullanılmasıdır – ama sıcaklığı ve şefkati ve belki titreşimi hissettiler.

GUIDANCE ENERGY: Ve bu yüzden, bunu hissettiğin zaman ve özgür iraden zaten iyilik sever, sevecen bir enerjiyle uyumlandığında, bu yüzden, kalbin o bağlantıyı hisseder, o zaman sen, sevgili varlık, bilirsin ve kendi içinde neyin en iyi olduğunu bilecek güce sahip olursun. Anlaştık mı?

ELIZABETH: Anlaştık.

GUIDANCE ENERGY: Ve böylece soruyu yanıtlı, sevgili varlık. Değindiğin o varlıklar şefkate sahipler mi? Evet ya da hayır. Çabuk cevap ver.

ELIZABETH: Mm, aman tanrım ne baskı! (kahkahalar) Kanallıkların bazısında, bu varlıkların bazısında güzel enerjiler hissettim.

GUIDANCE ENERGY: İnsanlık her zaman güzel enerjiyi deneyimleme fırsatına sahip olmuyor, bu yüzden size diyoruz ki, sevgili varlıklar, onu deneyimlediğiniz anlar varsa, buna izin verin, ve onun ne olduğuna dair aklınızın karışmasına izin vermeyin. Ve soruyu sana bırakıyoruz, sevgili varlık.

ADAMUS: Gerçekten de. (yanıtlamasının zaman alması kahkahalara neden olur) Uyuyordum!

Bu daha çok, insanların kendi güçlerini neden teslim ettikleriyle ilgili. İnsanlar kadar olmasa da öbür alemlerde çok şey öğrenmiş varlıklar var, ama hâlâ, başka bir alemden geldiğini söyleyenlere, fiziksel beden içinde bulunmayan herhangi birine teslim olma arzusu var. Birisi öldüğü zaman, bu onları ansızın muhteşem ya da herşeyi-bilir ya da herşeyi-görür yapmaz. Yani muazzam şefkati olan bazı varlıklar var, ama soruyu size geri yönelteyim, fiziksel bedeninizde sizi gerçekten çok endişelendiren bir şey için hiç tıp okuluna gitmemiş bir doktora gider misiniz? Herhalde hayır. Bu gezegende hiç bulunmamış, insan olmayı deneyimlememiş, Dünya'nın koşullarını hiç bilmemiş yaşamamış birinden öğüt alır mıydınız? Sanmıyorum. Sanmıyorum.

ELIZABETH: Ben insanların tapınmaya çalıştığını düşünmüyorum... benim sorum göreceli değildi, ve şu gruplarımız aracılığıyla verilen bilgileri duyduğum zaman, onların bilgisine herhangi bir veçhemi teslim etme gereğini de hiç hissetmedim.

GUIDANCE ENERGY: Evet, ve biz de masaları falan döndürerek senin bunu yapmana kesinlikle izin vermedik, ve soruyu senin yanıtlanı sağladık, öyle değil mi?

ELIZABETH: Güzel, ve teşekkür ederim. (kahkahalar)

ADAMUS: Teşekkür ederiz. Ve tamamlamak amacıyla (şunu söyleyelim), diğer alemlerden bazı varlıklarla gerçekleştirilen bilgi alış veriş çok sağlıklı olabilir. Ama insanlar – sen değil – ama insanlar ansızın bu varlıklardan bazısını koca bir podyuma, bir kürsüye yerleştirecek olursa, işte o zaman biz hayır demek zorundayız, hatırlayın, insanlar, kendi içlerinde muhteşemler.

Şimdi, sonraki adım, diğer alemlerle nasıl iletişim kurmaya başlarız? Ve burada bu Dünya'daki küçük yaşamınızı nasıl sürdüreceğinizi öğrenmek açısından değil, buranın ne kadar sefil olduğunu söyleyenlerin açısından değil, ki hiç de sefil değil. Ama bu kez dışarıyla bağlantı kuran gerçek bir bilinçle, çünkü o diğer alemlerden öğrenilebilecek şeyler var. Teşekkür ederiz.

Sonraki soru.

MARIANNE: Aa, bunu söylemekten nefret ediyorum ama, anlamaya çalıştığım bir deneyim yaşadım.

ADAMUS: Ha, güzel. Dürüst olduğun için teşekkür ederiz.

MARIANNE: Pekâla, sanırım şu son sekiz aydır, bilirsin, beni depresif yapan ve çoğu zaman gerçekten kızdıran bir ilişki içindeyim. Ve, bilirsin, ayrılmam gerektiğini düşünüyordum, ama ayrıldığımda görüyorum ki aynı şekilde depresif olmaya devam ediyorum ve sonunda yine geri dönüyordum. Böylece Perşembe günü, bilirsin işte, büyük bir histeri krizine girdim, bavullarımı topladığım gibi buraya geldim. Bu yüzden bavullarımla buradayım. Ama bavullarımı toplayıp da buraya geldiğim an, geri dönmeyi düşünüyorum. Yani, bilirsin, sen deneyimin keyfini çıkarmaktan söz ediyordun, ki ben büyük bir bölümünün keyfine varmadım, ve, bilirsin işte, keyfine varacağım ve yapmak isteyeceğim nedir. Ve tüm yaşamım boyunca kendimi bu kadar muhtaç (zavallı) hiç hissetmedim, yani o bardağı doldurmaya çalışıp duruyorum, ve görüyorum ki, önceleri nefret ettiğim her şeyi şimdi ben yapıyorum. Yani aslında olan nedir? Ben o kadar kızgınım ki... ve bilirsin...

GUIDANCE ENERGY: Tamam o zaman, bu soruyu biz alalım, istersen, evet! (kahkahalar)

ADAMUS: (gülerek) Ha istiyorum! İstiyorum!

GUIDANCE ENERGY: Evet – biz bunu (soruyu/varlığı) hissettik – çünkü neşeden, sevinçten söz etmeye bayılırız, ve deneyimin sadece keyfine varmak değil, ama deneyimdeki neşe, ve deneyimdeki güç ve sevinç. Peki, ortalık biraz karışıkken bunu (neşeyi/sevinci) nasıl gerçekleştirirsin? Ve sen onu hissediyorsun. Diyeceğiz ki – ve bu söylediğimiz şeyler, sevgili varlık, onları sadece, Adamus'un da hemfikir olacağı gibi, dil (lisan) biraz meydan okuduğu için söylüyoruz. Ve biliyor musun, Guidance Energy, yani biz bir şey söyleriz, ve bizi tanıyanlarınızın bildiği gibi ertesi gün onu çöpe atarız. Ama burada kullandığımız kelimeler seni şifalandırma hizmetine yöneliktir, sevgili varlık, çünkü biraz şifalanma gerekiyor, ve tekrarlıyoruz, bu kelime (şifa) aşırı kullanılmıştır ve biz daha önce kullanıldığı anlamı kastetmiyoruz.

Bu kelimeyle kastettiğimiz dengedir, ve eğer sen ıstırap çektiysen, ki çektiğini biliyoruz, bunun karşıt enerjisi çokça sevinç, neşe, ve bu sayede dengeyi buraya getirmek, güç denen şeye biraz geri dönmek olurdu.

Kutupluluk. Biz örnek olarak bir pili kullanacağız, sevgili varlık. Şimdi sen bir pil olsan ve bir ucun eksi ise (negatifse) ve daha önce deneyimlediğin şeylerden farklı bir şey deneyimlediğin için, ve bu kendinle boğuşmana neden olduğu için, dik duran pilin eksi tarafı şimdi yukardadır, ve o pili çevirirsen, ve artı (pozitif) tarafı yukarı bakar olursa, o artı, deneyimin pozitif kutupluluğu olurdu. Biz, onun (bu deneyimin) içindeki iyiyi bul, demiyoruz, çünkü senin de onaylayacağın gibi, onun içinde gerçekten hiç iyi yok. Yani biz basit metafizikten söz ediyoruz. Sadece pili yukarı çevir. Şimdi şu anda sevinç duymana izin ver, çünkü bu grupla anda sevinç duyuyorsun.

Nefes al, sevgili varlık. Nefes al... mücadele etme ihtiyacına diren.

ADAMUS: Böylece... ve biz ...

GUIDANCE ENERGY: Diyoruz ki, biz bu çabayı, bu çabayı salıvermeyi seviyoruz, sevgili varlık. Çabasızlık. Yaptı. İyi iş çıkardın. Bir derin nefes daha al. Ve eğer sevinç, neşe olmaktan sıkılırsan ve bu salonu terk ettiğinde onu hissetmezsen, o zaman o pilin eksi tarafının yukarı bakmasına izin verebilirsin, çünkü insanlar bunu yapmaya bayılıyorlar, değil mi? Ama onun doğru tarafını yukarı çevirip de dengelemek amacıyla bir sevinç düzeyiyle birleşmek senin gücün dahilinde.

Şifalandın mı? Herhalde hayır, ama bu, şimdiye kadar sen olarak bildiğin seni dengelemenin iyi bir yolu. Anlaştık mı, sevgili varlık? Derin bir nefes al.

ADAMUS: Ve ayrıca o ilişkiye girdiğinde, arzularını, o zamanki ihtiyaçlarını, o ilişkinin zaten neden başladığını da göz önünde bulundur. Böylece şimdi buradasın, kendi evriminde; ihtiyaçların artık aynı değil, ama bir yanın yine de onların (ihtiyaçlarının) belki de aynı olduğu konusunda endişeli. Belki de ilişkinin ilk günlerinde farkettiğin şeylere ihtiyacın yok. Böylece, bunlar söylendiğine göre, buradan daha evrimleşmiş ya da genişlemiş bir varlık olarak çıkıp gidebilir, ilişkiye aynı ihtiyaçlar ya da arzular olmadan geri dönebilir, ve yine de ilişkiyi çok yeni bir biçimde sürdürebilirsin.

GUIDANCE ENERGY: Çok güzel söyledin, sevgili varlık.

ADAMUS: Teşekkür ederim. (kahkahalar) Sonraki. Yaklaşık üç soruluk zaman var.

MARY: Ben şu son yedi gündür bir dolu deneyimden geçtim, ve bu yedi günün sonunda sanki fiziksel bedenim tüm enerjisini kaybetti. Ve bu sanki hani demin sözünü ettiğin o boş bardak gibi – öyle hissediliyor. Sanki bedenimin hiç enerjisi yokmuş gibi hissediliyor, ve ben neden hâlâ bu kalıba izin verdiğimi, bedenimi neden yeniden dengeleyemediğimi bilmek istiyorum.

GUIDANCE ENERGY: Ah, bu soruyu önce senin yanıtlamana izin vereceğiz. Buyur.

ADAMUS: Gerçekten. Duygusal krizlerden ve duygusal işlemlerden geçtiğin zaman, bu çok, çok enerji tüketir. Ben bunu hepimize duygusallığı aşmanızı sabırsızlıkla beklediğimi söylemek için bir fırsat olarak kullanıyorum. Bu, kalpsiz olmak ya da sevgisiz ya da sığ olmak anlamına gelmiyor, ama tekrarlıyorum, duygular zihin tarafından yaratılır, ruh tarafından değil, kalp tarafından değil. Bunu farketmeye başladığın zaman, duyguların gerçekten çok sahte ve çok yapay, ve aşırı derecede enerji tüketici olduğunu da farkedeceksin. Onun için de içinden geçtiğin duygular bedelini bedenine ödetiyorlar.

Ama bu bir anlamda senin şu anda yararına olabilir, çünkü seni tüketiyor. Yiyip bitiriyor. Seni hizaya sokuyor – hiza derken kalma ya da gitme (kararını) kastediyorum – ve o hizada bazen, ya da o yoğun baskı, o büyük karar sırasında, o zaman nihayet, nihayet zihninden çıkarsın. Biz konuşurken bile ve Şaudlara geldiğinde bile, hâlâ analiz ediyorsun. Bir şey var... sen hâlâ deneyime direniyorsun – gerçek deneyime; gerçek deneyimi kastediyorum – belki korkudan, belki gelecek olanla başa çıkabileceğinden emin olmadığından. Ama şimdi tükenmiş haldesin, ve bu büyük olasılıkla iyi bir şeydir, çünkü o zaman zihninden çıkmak zorunda kalırsın.

Zihin aynı zamanda muazzam miktarlarda enerji tüketir – yani senin zihin/duygu kısmın – ve tükenip bittiğinde onlarda kapanma eğilimindedir. Kendilerini kapatma eğilimindedirler. Bu, senin Ben'im'inin mevcut olması için ve senin o Ben'im'i bilmen için ve onun senin için Motorsikletin Zen'ini ve Sanatını sana vermek gibi, bir kitap okuman gerekmeden, hiçbir şey yapmadan bunu anlamayı sağlamak gibi güzel şeyler gerçekleştirmesi için çok güzel bir zamandır. O anlayış ansızın oradadır. Sen birdenbire anlayıverirsin. Ve anlamaya, çözmeye çalıştığın tüm o şeyleri birdenbire anlayıverirsin. Ağaçları, bir arabanın ya da motorsikletin ya da kendi biyolojinin nasıl çalıştığını – ansızın, sadece biliverirsin, ve dersin ki, "Lanet olsun! Ben bunu hep biliyordum. Engel olan neydi ki?" İşte bu yaşamaktır, ışık içinde yaşamak. Biz oraya doğru gidiyoruz. Teşekkür ederiz. GE sende.

GUIDANCE ENERGY: Evet ya, biz duygular için belalı diyoruz.

ADAMUS: Belalı, evet.

GUIDANCE ENERGY: Belalı duygular, tamam mı? Ve biz diyoruz ki, sakın ola ... zihinin, duyguları işlemekten geçirmek yerine yapacak bir dolu daha iyi şeyi var. Ruh, ki biz ona Kaynaktan gelen canlı yaşam gücü diyoruz, eğer zihin anlamaya başlarsa, belki, bilincini özgürleştirerek, sınırları iterek anlayabilirse, (o zaman) içinde bulunduğu halin ayarını, kalibrasyonunu da anlayabilir ve bu hali belki de senin şu anda ilişkilendirdiğin halden farklı bir şey olarak saptar, sevgili varlık. Hmm? O belalı duygulardan kurtulun, sevgili varlıklar! Evet, biliyoruz. Söylemesi yapmaktan daha kolay.

ADAMUS: Evet. (kahkahalar) Ama her zaman için durup derin bir nefes alabilirsin ... şimdi birazcık spiral şeklinde hareket etmene izin ver. Ve, gerçekten, Guidance'in dediği gibi, bir anlam ya da anlayış yüklemeye çalışman seni daha da tüketecektir.

MARY: Teşekkür ederim.

ADAMUS: Teşekkür ederiz. Kes ... Mary, bu kadar zorlamayı kes, gerçekten, herşey için. Sonraki.

DAVE S: Önümüzdeki birkaç yıl içinde, dünyanın seçkinleri tarafından yönetilen şimdiki hükümetlerin yerini alacak ve insanlar için insanlar tarafından kurulacak uluslararası bir federasyon olacak mı?

GUIDANCE ENERGY: Eh, bu zihinden gelen bir soru değil de nedir! Öyle değil mi? (kahkahalar) O belalı duygulardan kurtul ve ortaya çıkan şeye bak!

DAVE S: Lütfen soruyu cevapla.

ADAMUS: Bu soruyu sen almak ister misin?

GUIDANCE ENERGY: Size şunu söylüyoruz, sevgili varlıklar, sözünü ettiğiniz bu şeyler bizim şimdi, sadece araştırma amaçlı olarak, Dünya'daki değişimler, fiziğin anlaşılmasındaki değişimler, bilimin anlaşılmasındaki değişimler dediğimiz şeylerle bağlantılı ilerlemelerdir. Ve insanlık kendini bilince doğru özgürleştirmeye ve zihnin sınırlarını genişletmeye, daha önce yapabildiklerinin ötesine bilgeliğini devreye sokabilmeye başlarsa, belki doğal bir eğilim olarak organize etmeye başlayacak, çünkü zihnin yapmayı sevdiği şey budur.

Ama size söylüyoruz, sevgili varlıklar, bu şeylerin odağı kozmostaki, Dünya'daki değişimdir, ve Dünya yerini değiştirdikçe, doğanın kendisi de onunla birlikte değişir. Ve doğa değiştiğinde, sevgili varlıklar, insanlık değişir. Ve o değişirken ve burada hizmette bulunan bizler bilince yardımcı olup onu özgürleştirirken, belki o soruda kullandığın kelime, sevgili varlık, gelecekte farklı olur, yani şimdi sorarken kullandığın kelimelerden farklı olur. Anlıyor musun?

DAVE S: Evet.

ADAMUS: David, soruna cevap olarak, ben geçmişte zengin bireyler, zengin gruplar tarafından yaratılmış büyük dengesizlikleri dengeye sokmaya çalışan uluslararası federasyonlarla ilişki içindeydim. Çok önemli bir şey farkettim. Bir nedenden ötürü, onun sürmesine seçmenler izin veriyordu. Buna izin veriyorlardı. Eğer bir ülkede bir diktatör varsa, bu (o ülkedeki) insanların bilinci bir diktatöre çağrıda bulunduğu içindir.

Bu noktada uluslararası bir federasyonun olacağını görmüyorum, hayır, görmüyorum – kuvvetle görmüyorum – türlü nedenlerden ötürü, farklı beklentiler, gündemler, farklı kültürel yaşam tarzları ve şeyler. Ve aslında diyeceğim ki, 300 yıl öncesiyile şimdi arasındaki fark, bireylerin, çoğu zaman, o enerji miktarını koruyamamaları ve kendi bilinçlerinde olamamalarıydı, bu yüzden bir değişim meydana getirebilmek için birleşmeleri gerekiyordu. Oysa şimdi farklı. Gerçek değişim bireyin içinde meydana geliyor ve bilmesi bile ya da düşünmesi bile gerekmeden, benzer bilinçte olan varlıklarla bağlantı kuruyorlar. İşte bu dünyayı değiştirir. "Hadi hepimiz birleşelim ve birlik içinde olup Kumbaya (şarkısını) söyleyelim, ve..." değil, bu işe yaramaz. Birleşmiş Milletler – enerjisel olarak çok verimsiz ve aynı zamanda da çok yoz.

Ama bireyin kendi içinde – senin ve senin ve senin ve hepinizin – kendi başına çalışması, kendiyle çalışması, işleminden geçirmeleri bırakması, ve egemen/bağımsız varlıklar olduğunuzu anlaması, işte farkı bu yaratır.

Ben insanlar ışıldadığında bunu enerjisel olarak görüyorum, senin ışığını, sevgilim, ışıldıyor ve kendi içinde o egemendir. Başka kimseninkine bağımlı değilsin, ama ben senin ışık kuşağının (kavisinin) buraya, onun ışığına uzandığını görüyorum. Ve sizler birbirinize bağımlı değilsiniz, birbirinize karşı talepkâr değilsiniz; bu doğal bir oluşturdur. Bu birlik olmada size köprü olmaz; ama bir tür egemen ya da bağımsız rezonansa köprü olur, ki bu rezonans şu anda tam anlamıyla dünyayı değiştiriyor. Yani, her seferinde bir kişi. Teşekkür ederiz. (izleyiciler tezahürat yapıp alkışlar)

GUIDANCE ENERGY: Biz bu bedenin alkışlamasını sağlayamıyoruz, ama yapabilseydik alkışlardık, sevgili varlık.

DAVID K: Ben aslında deneyimden yanayım. Aslında bir dolu sorum yok, çünkü soru gelmeden önce zaten birçok şeyi biliyorum.

ADAMUS: Güzel.

DAVID K: Ama bir yanımda yine de sormak istiyorum, soru olmamasına rağmen. Bu nedir? Şu, hâlâ bir şey sormak istiyorum ama soracak hiçbir şey yok hissi. (kahkahalar) Yani ben burada bunu soruyorum.

ADAMUS: Bu soruyu almak ister misin?

GUIDANCE ENERGY: Zihin sonunda sakinleşmiş, sevgili varlık. Bu garip bir hal, öyle değil mi? Biz diyoruz ki, sezgi aktive edildiğinde ve sen, yeniden ele geçirme gücüne sahip olduğun şeyi yeniden ele geçirebildiğinde, zihin bu bilgeliğin yayılımını ve nabızlarını alır, ve sen o zaman bizim denge dediğimiz şeye bağlanırsın. Bu iyi bir his, öyle değil mi?

DAVID K: Evet.

GUIDANCE ENERGY: O zaman keyfini çıkart, sevgili varlık! Bırak o neşe, o sevinç biraz aksın! (alkış)

ADAMUS: Güzel, teşekkür ederiz. Sen herşeyi söyledin. Sonraki ve son soru.

5.ŞAMBRA'NIN SORUSU (kadın): Benim sorum esinlenmeyle ilgili. Esinlenme nedir?

ADAMUS: Ah! Güzel.

GUIDANCE ENERGY: Ah, sevgili varlık, Ben'im dememiz gerekiyor, tamam mı? Ben'im'in insani deneyimidir, ve yarattığın bilincin ifadesidir. Esinlenme bir eylem değildir. Bir düşünce değildir. Bilinçle bağlantılı bir nabız ve bir frekanstır. Ve senin onu ifade etme biçimindir, bizim şimdi sevdiğimiz kelimelerle, "Ben'im." Ah, Guidance Energy şimdi sadece ortada dolanıp, "Ben'im, Ben'im" diyecek, tamam mı? (kahkahalar)

ADAMUS: O benim repliğim. (kahkahalar)

GUIDANCE ENERGY: Evet, sevgili varlık! Ama biz daha dolanmıyoruz. Bu yüzden ifade, Ben'im olarak yaratıcı biçimde bilinçte olmaktır. Sen konuş, sevgili varlık. Bu konuda sunacağın çok şey var.

ADAMUS: Gerçekten de. Esinlenme, bilincin, saflığın artık kısıtlanmaması ya da geri tutulmamasıdır. Fiziksel biçim içinde var olabilirken, ışığının da engelsiz, baskısız çıkmasına izin vermektir. Ve bu spiralin içinde, tam anlamıyla, olan şudur, bilinç deneyime öylesine aşıktır ki, bu biçimin içinde olma becerisine öylesine aşıktır ki, çiçek açar. Esinlenme budur.

Esinlenmeyi fizik kurallarına göre tanımlarsak, ruhunuzda, varoluşunuzda o kadar büyük bir heyecan olur ki, ruhunuz açılır, genişler, çiçek açar, bu sayede de konuşmamızın başında sözünü ettiğimiz ışıktan da farklı bir ışık türünü içeri çeker. Sıradan ışık yerine – bunların hepsini daha sonra ele alacağız – o şimdi farklı bir ışıdır. Ve herşeyin güzel bir biçimde alev almasını sağlar. Bu, kendine daha derinden aşık olan, daha da fazla ifade etmek isteyen ruhtur.

Böylece, sevgili Şambra, ne gün oldu ama. (izleyiciler alkışlar) Ve Guidance Energy ile Kathleen'e, senin dışarlarda bir yerlerde olduğunu biliyorum, bizimle olduğunuz için çok teşekkür ederiz.

GUIDANCE ENERGY: Bu bir onur ve ayrıcalık, ve burada bulunanların birbirlerine ve, eğer bulabilirlerse, kendi içlerinde olana bağlanmaları, büyük bir nimettir. Huzurla, sevgili varlıklar.

ADAMUS: Gerçekten.

Ve böylece, stres yapmayın. Hatırlayın, tüm yaratımda herşey yolunda.

Ve böylece, size veda ediyorum. Teşekkür ederiz. (izleyiciler alkışlar)

ŞAUD 12: “Ruh Şu An Mevcut” KIRMIZI ÇEMBER MATERYALLERİ

(BİR SONRAKİ) Dizisi

ŞAUD 12: “Ruh Şu An Mevcut” – ADAMUS’un katılımıyla

Kanallık, Geoffrey Hoppe
Kırmızı Çembere sunulmuştur
2 Temmuz 2011

www.crimsoncircle.com - <http://kirmizicember.org>

(Not: Çizimleri ve fotoğrafları görmek için lütfen CC'nin PDF versiyonunu indirin)

Ben o Ben'im, hiç kuşkusuz, Egemen Alan'dan Adamus.

Sedona'daki toplantımızdan sonra St. Germain ile tümüyle bütünleşmiş haldeyim. Bütünleşmemi orada gerçekleştirmeyi seçtim. (kahkahalar)

Bu da bizi makyoya getiriyor, bugün makyometre ne gösteriyor? Salondaki makyoseviyesi ne? Yüksek mi? Alçak mı? Online makyometre – hmm, şu kamera lütfen, Roy, bir süredir yoktun – (kameraya konuşur) online izleyen her biriniz için makyoseviyesi nasıl? Burada bulunan grubun seviyesinden biraz daha yüksek.

Makyoseviyesi. Hiç fena değil bugün. Hiç fena değil bugün. Onu soyuyor, netliğe, berraklığa iniyorsunuz, gerçek mesajı iniyorsunuz, kendine, Pete. Ve sonra Pete'in var olması sona erer, tanrıya şükür! Tanrıya şükür, çünkü o zaman Ben Ben'im var olur. Sana sataştığım için üzgünüm Pete, ama hep koridor tarafında oturuyorsun.

PETE: Bir nedenden ötürü!

ADAMUS: Böylece, bu güne, bu mesajı başlarken, derin bir nefes alalım Şambra. Ahh! Burada salonda ve aynı zamanda online izleyenlerde de iyi, iyi bir bilinç hakim.

Larry?

LARRY: Nasılsın?

ADAMUS: Ben iyiyim her zamanki gibi. Asıl sen nasılsın? Ve bana makyometre (bir yanıt) verme.

LARRY: Daha iyi.

ADAMUS: Daha iyi. Bu iyi bir yanıt. Daha iyi. Pardon, bir dakika. (kapıdan çıkar gider) Daha iyi. Sanırım bir parti var! (dışarda mangallar ve masalar kurulmuştur) Sanırım Şambra bir kutlama yapacak, Ve sanırım ben pek takılmayacağım... hamburger'ler, gerçekten mi? Hamburgerler ve sosisler mi? (kahkahalar)

Pekâla Şambra... biraz kalırım. (içeri girer)

Neyi Çağırıyorsunuz?

Pekâla, sevgili Şambra, içinizden, hepinizin içinden gelen rezonans, çok basit, çok nettir. Şu anda neyi istiyor ya da çağırıyorsanız, tam olarak onu elde ediyorsunuz, yaşamınızdaki her şeyde. Bu toplantılarda çağrıda bulunduğunuz şey... (birinin şapkasını alır) teşekkür ederim. Tekrarlıyorum, keşke daha büyük kafası olan biri ara sıra bir şapka getirse.

Bu toplantılarda çağrıda bulunduğunuz şey, tam olarak elde ettiğiniz şeydir. St. Germain'i getirmek zamanı değildi. Zaman, eh, Adamus zamanıydı. Kişiye özel bir karışım olan Adamus – Şambra, sizler, sevgili Linda, Aaandrah ve On, tüm Crimson Circle öğretmenleri, ve tabii ki Cauldre'dan oluşan kişiye özel bir karışım – ve işte elde ettiğiniz budur. (şapka ile poz verir, kahkahalar) Teşekkür ederim. Teşekkür ederim. (alkışlar)

Böylece, sevgili Şambra... ha, teşekkür ederim. (şapkayı geri verir) Sevgili Şambra, içerde bazen zihni aldatan – zihin gerçekten şurada, şurada (kalpte) olanı anlamaz – aldatan ve kafa karışıklığı yaratan ne var? Ve siz o daha derin düzeyden çağrıda bulundunuz, ki o gerçekten şu şeyden (kafa) daha yüksek bir şarj taşır, seslendiniz ve dediniz ki, "Ben ilerlemek istiyorum. Genişlemek istiyorum. Tıkanmış bir makyodan, ağır, işlemekten geçirmelere yönelik bir gerçeklikten çıkmak istiyorum. Ben ilerlemek istiyorum." Ve çağrıda bulunduğunuz zaman, onu elde edersiniz.

Ve siz, hepiniz, neyi çağırıldığınız hakkında şimdi daha net olmaya başlıyorsunuz. Kitap yazmak gibi bir alıştırmadan geçmen gerekir. (Az önce "The Acceptance Guidebook" – Kabul Etme Rehberi – adlı kitabını tanıtan Todd Schaafer'e hitap eder) Bu öyle pek de kitabın kendisiyle ilgili değildi; bu senin için, Üstat Todd, bazı eski şeyleri soyup atman için harika bir fırsattı. Sen, birçok yaşamın eski kimliklerini, keşfettiğin gibi makyoyu, artık hayatında uygun olmayan eski gerçekleri, eski klişeleri soyup attın. Ve şimdi bunu başkalarıyla paylaşacak kadar cesursun, ve o kitap başkalarının yoluna bırakılacak, ve onlar da onu yaşamlarında eşzamanlı olarak tam doğru zamanda, doğru yerde bulacaklar.

Böylece siz çağırıyorsunuz, ve işte biz böyle bir şey elde ediyoruz, bu karışımı, bu mesajı, bu, şeyleri farklı yapmayı, Edith, ki bildiğin gibi, bazı insanlar bununla rezonansa olmayabiliyor. Farketmez. Farketmez. Bu daha iyi ya da daha kötü değildir. Bu sizin çağırıldığınız şeydir. Bu yüzden, biz o biziz. İşte buradayız.

Pekâla! (Linda'ya bakar, kahkahalar, çünkü Linda, 4 Temmuz B.D. Bağımsızlık Günü şerefine Leydi Özgürlük (özgürlük anıtı) kılığına bürünmüştür) Pek taşkınca!

EDITH: Evet!

ADAMUS: Sen, benim çıktığım o Fransız kadınların bazısına benziyorsun. (yoğun kahkahalar ve alkış) Yoksa onların başından çıkan boynuzlara azıcık bir benzerlik mi farkediyorum? Bilmiyorum. Ama gerçekten güzel, (Linda ona "meşalesiyle" vurur) ve güzel... aracı olana (kanallık edene) vuramazsın.

LİNDA: Hayır, ben meşalemle seni kamçılıdım.

ADAMUS: Özgürlük hakkında konuşalım, ve türlü kılıklara girip geldiğiniz için teşekkür ederiz – yani bunu yapmış olan az sayıdaki kişilere. O eski rollerden çıkıp da biraz eğlendiğiniz için teşekkür ederiz.

LİNDA: Kitabımda ne var?

ADAMUS: Hımmm... Adamus ödülleri!

LİNDA: Yaşasın!!! ("kitabındaki" Adamus ödülleri gösterir)

ADAMUS: Kitabında ne yok? Para. Para.

LİNDA: Ahhh! Zavallı sen. Zavallı sen.

“Tarih”

ADAMUS: Pekâla, hazır sözünü etmişken, (bayram) bu kadar yaklaşmışken, biraz özgürlükten konuşalım. Ve benim... söylevime geçmeden önce size hatırlatmam gerekiyor ki, tarih, tüm zamanların en iyi kurgularından (hayal ürünlerinden) biridir.

LİNDA: Hı hıı.

ADAMUS: Var olduğunu duyduğum o gülme düğmesi nerede? (Linda'nın uzaktan kumandayı alıp da notlarına bakması kahkahalara neden olur) Yönergeleri okuması gerekiyor. Bu gerçekten düşük bir puan. Şunu tekrarlamama izin verin. Tarih, tüm zamanların en iyi kurgu masallarından biridir. (kahkahalar ve birisi gülme efektini devreye sokar) TV'nin en çok izlendiği saatlere daha pek hazır değiliz. Tüm zamanların en iyi kurgularından biri, çünkü tarih, eh, sizin tarihiniz, sizin bedenlenme (enkarnasyon) tarihiniz, aslında yok.

Herşeyden önce, geçenlerde Kuthumi'nin de Sedona'da pek güzel belirttiği gibi, o aslında Pitagoras değildi. (Soul Encounter: <https://www.shaumbrashoppe.com/p-3434-kuthumi-and-ah-kir-rah-soul-encounter.aspx>) Bu onun ruhunun soyudur, belki kuzeni ya da kardeşi, ama gerçekten Kuthumi değildi, ve o Pitagoras ya da Baltazar (çvr: İsa'nın doğumunu armağanlarıyla kutlamaya gelen üç bilgeden biri) ya da olduğu iddia edilen diğer kişilerden biri değildi. Bu lineerdir (doğrusal). Bu, ruhun lineer bir devamlılığıdır, ve gerçek ruh lineer biçimde devam etmez, ilerlemez.

Ruhun o veçheleriyle – bir akrabalık, bir aşinalık, ve gerçekten bazı sızıntılar vardır, çünkü onlar aynı ruh kaynağından gelmişlerdir - bir ortaklığın, bir ilişkinin olduğunu söyleyebilirsiniz, ama Ah-Kir-Rah'nın Kuthumi'ye belirttiği gibi, o gerçekten siz değilsinizdir.

Sadece tek bir yaşam anlayışının – doğar, günah işler, ölür, cehenneme ya da neresiyse oraya gidersiniz (anlayışının) – ötesine geçmek harika bir şeydir. Bedenlemeleri, yeniden-bedenlenme kavramını düşünmeye başlamak bir kuantum sıçramasıdır. Yeniden-bedenlenmeyi ilk farkedişiniz nasıldı hatırlıyor musunuz? Ne kadar özgürleştirici, ne kadar güzel ve ne kurtuluştı, çünkü artık yalnızca tek bir şansa sahip değildiniz, 1400 ya da daha fazla şansa sahiptiniz. Bu kez doğrusunu yapamıyorsanız, bir dahaki sefere yapın (gibi).

Ama bir açıdan, Ah-Kir-Rah'ın belirttiği gibi, Kuthumi gerçekten o bedenlenmeler değildi. O yükü beraberinde taşımasına gerek yok. Ruhunuzun bedenlenmelerinin yükünü beraberinizde taşımanız için bir sebep yok. Ama evet, hoş hatıralar, bir yere gittiğinizde o (yerle ilgili) ilişkiyi hissetmek. Atina ya da Moskova'ya gidersiniz ve bir hatırlama duyusu sizi kaplar, ve dersiniz ki, “Burada bir geçmiş yaşamım oldu.” Eh, hayır, pek de değil. Ruhunuzun orada geçmiş bir yaşamı olmuştur. Sen, sevgilim, özgürsün. Sizler kesinlikle özgürsünüz. Bu inanılmazdır. Beraberinizde sürüklemek zorunda olduğunuz onca yüke sahip değilsiniz. Siz o sizsiniz.

Şöyle bir iddia olabilir – ve Gizem Okulları'nın bazısında bu iddia edildi – daha önceki bedenlenmeler (enkarnasyonlar) bu bedenlenmeye kadar oldukça lineerdi. Ama bu bedenlenme, Tobias'ın da belirttiği gibi, farklıdır. Bu o yaşamdır. Yaşamların bütünlenmesini gerçekleştirecek olan, ruhun veçhelerini geri getirecek, ruhun kendisi olacak, bu yaşamda o ruhun kendisi olacak veçhe, varlık, sizsiniz. O artık uzakta olmayacak. Artık ele geçmesi, yakalaması zor olmayacak. Artık geçmişinizin bazı karanlık yerlerinde saklı olmayacak. O buradadır. O hemen şu andır.

Varlığınızdan çağrıda bulunduğunuz zaman, zihniniz kelimeleri anlasın ya da anlamasın, ama ruhunuzun evrimine çağrıda bulunduğunuzda, onu elde edersiniz. Elde edersiniz. Bu her zaman bu

veçhenin istediği ya da zihninizin beklediği şey olmayabilir, ve bazen biliyorum, ah, kafanız karışıyor, dehşete kapılıyor ve düş kırıklığına uğruyorsunuz, çünkü olacağını sandığınızdan farklı bir şey oluyor, ama olan tam olarak ihtiyacınız olandır. Tam olarak sizin seçtiğiniz şeydir. İşte budur, böyle toplanmamız, biraz gülebildiğimiz, ki... bu kendi başına bir mucizedir, ruhsal varlıkların yeniden gülmeyi öğrenmiş olmaları. Eğlenceli. (kahkahalar, Linda gülme efektini oynatmaya çalışır) Evet ya.

Ama tarihe geri gelelim. (gülme efekti sonunda devreye girer) Tarihe geri gelelim. Tarih en iyi masaldır, çünkü tüm unsurları içermez. Çoğu kez, sizin deyiminizle, muzaffer kişiler tarafından, alimler tarafından yazılır. Örneğin, Yeshua zamanıyla ilgili çok yanlış bilgi var. (Kanallık öncesi) gösterilen o "İncil'e karşılık Bildiriler – Bible vs. B.S."in bazısına güldüm, çünkü öyle çok bilgi var ki, ve insanlar bunu fazlasıyla gerçek olarak alıyor.

Sakin bunu bu bilgilerin herhangi biriyle yapmayın. Herşeyden önce, size geri tepecektir. İkincisi, bu öze ilgilidir, kelimelerle değil. Bu hislerle, ışıkla ilgilidir, ayrıntılarla değil. Herhangi bir mesajın cümlelerini tam olarak alıntılanmaya başlarsanız, gerçekten insanları sıkarsınız. Beni sıkıyorsunuz (duraklar, gülme efektini bekler), ve aslında kendinizi sıkarsınız. Benliğiniz tüm o didaktik (şeyleri) duymaktan hoşlanmaz... (gülme efekti oynar) Sanırım bugün sistemde bir duraklama var. (gülme efekti)

Neyse, biz lineer değiliz! Ha anladım. Onu istediğin an oynatmak için kendini özgür hisset. (kahkahalar, çünkü gülme efekti birkaç kez üstüste oynar)

Bunun tarihçesi... ("Aarrgh! Aaaaarrgh!!" diyen bir dia devreye girer)

LİNDA: Bunu ben yapmadım.

ADAMUS: Bu ülkenin tarihi kitaplarda yazılı olan değildir. Eh, bazısı kitaplarda yazılı, ama bu ülkenin, Amerika'nın gerçeği gerçekten kitaplarda yok. Pek de öyle herşey yolunda gitmemiş olurdu, ve sonuç olarak zaten farketmez.

Bu özel gün için giyindiğimize göre, özgürlükten söz ettiğimize göre ve bu sizin kutsal haftasonunuz olduğuna göre – ah, Amerikalılar bunu ne kadar da kutsal bir biçimde ele alıyorlar. (duraksaması ve Linda'nın gülme efektini oynatma çabası kahkahalara neden olur) Tamam, şunu elinden alalım şimdi. (uzaktan kumandayı Linda'dan alıp Norma'ya verir, kahkahalar) Ona (Garret'e) verme! Hey Allah'ım! Tilki pusuda tavuk kümesini kolluyor, hayır! (artan kahkahalar)

Avrupa Tarihi

Bir bakalım, tarihe çabucak kısa bir göz atalım. Avrupa o zamanlar, eh, aslında anımsayabildiğim süre boyunca, kargaşa içindeydi. Ama Avrupa özellikle 1600'ler ve 1700'ler civarında karmaşa içindeydi. Bir dolu çatışmalar ve savaşlar, küçük, çok güçlü aileler birçok insanı ve yaşamını kontrol ediyordu, ve bu daha fazla süremezdi. Bir şeylerin değişmesi gerekiyordu. Ama sistem değişmek istemiyordu. Sistem kendinden oldukça hoşnuttu, ama toprakların bilinci – gerek fiziksel topraklar gerekse o topraklarda yaşayan insanların bilinci – yorgundu ve tükenmişti, türlü nedenlerden ötürü, ki buna bu söyleyimde değineceğim. Ama öncelikle bir çağ değişimi noktasına gelmişti, birikmiş (kümülatif) değişimlerini şimdi deneyimlediğiniz bir çağ değişimi.

Sonuç olarak, o zamanlar Avrupa'da pek de mevcut olmayan eril/dişil dengesinde bir değişimin olması gerekiyordu. Eril çok hakimdi, çok eril enerjiler vardı, hatta tanıdığım ve birlikte çalıştığım bazı kraliçelerde bile. Onlar her şeye rağmen çevrelerindeki erkeklerden oluşan meclis tarafından fazlasıyla kontrol ediliyorlardı.

Avrupa o zamanlar, biraz denge getirmek amacıyla çok çaba harcamamıza rağmen, o zamanki Avrupa yeni bir Ruh, Tanrı anlayışını kabul etmeyecekti. İlk günlerinde içtenlikle sevdiğim kilise,

bunu yanlış anlamayın lütfen, onu içtenlikle sevmiştim, siz de öyle. Ben onun yaratılmasına yardımcı olan, Yeshua enerjisinin bu gezegene getirilmesine yardımcı olan grubun, büyük bir grubun parçasıydım. Ve sonra, ah, kilisenin kurulmasından beş, altıyüz yıl sonra, insanlığın yozlaşmasına, cinsel enerji virüsüne, ve özellikle de eril dengesizliğe neden olmaya başladı.

Kilise Avrupa'nın her yanında yerini sağlama aldı, politikada, finasta, kesinlikle sanatta – ki bu utanç vericiydi, çünkü daha önce de söylediğim gibi, sanat dünyayı kurtaracak. Gerçekten kurtaracak. Kilise hükümette ve tüm pazarlıklarda hakim (rol oynuyordu). Olan biten her şeyde kilisenin eli olduğundan emin olabilirsiniz, iyi ya da kötü. Ha, o zamanki yozlaşmanın bazısında ve suç işleyen grupların bazısında da payı vardı. Ellerini her türlü alışverişe, ve ürünlerin dağıtımına, ki bu aslında enerji dağılımıdır, sokmuşlardı. Yani bu sadece kutsal metinleri vaaz etmek değildi, ki bu metinler kesinlikle kutsaldı, tercüme edilmeden önceki haline gidecek olursanız, orada söylenmiş çok güzel şeyler var.

Yani orada, çözmekte zorlandığımız büyük bir dengesizlik hakimdi. Bu diğer güçlere karşı hep bir mücadele vardı; Beyaz Kardeşlik denen – ki aslında adı hiç bu olmadı, adı, Kardeşlik ya da Birlik idi – Özgür Masonlar ve diğerleri gibi grupların kurulma sebeplerinden biri de buydu. (a) İnsanlar gerçekten gizemleri araştırıp öğrenebilsinler ve (b) aslında kilisenin dışında bir iş bulabilsinler diye kuruldular. Sanki o zamanların özgür sendikası gibiydiler.

Ben kapsamlı şekilde Madam Pompadour, Almanya'da Maria Josepha, Fransa yörelerinin Margot'u, ve kraliyet ailelerinin çok, birçok dişi ya da hanım bireyleri gibi insanlarla çalıştım. Aslında birçoğu Gizem okulları'na katıldı – gizlice katıldı. Bunların çoğu o zamanlar Avrupa'da bedenlenmişti – 1600 sonları ve 1700'ler süresince – özellikle de Avrupa'da meydana gelen şeylerin dengesini değiştirmeye yardımcı olmak amacıyla kraliyet ailelerine, hakim (güçlü) pozisyonlara bedenlenmişlerdi.

Onlar, sizler, ben, ve bunun üzerinde çalışan diğerleri, bunun olmayacağını, eski evi temizlemenin ve –Avrupa Evini – yeniden inşa etmenin daha zor olduğunu farkedince, yeni toprakları, aslında oluşturulmuş olan ve uzun, çok uzun zamandır korunan, ve Amerika denen özgür topraklar olduğunu farkettiler.

Kimin keşfettiği önemli değil – Norveç – ama önemli olan şu ki... (kahkahalar) Önemli olan şu ki... Amaan, bu soru üzerinde sonsuza dek tartışacaklar. Önemli olan şu ki, yeni bir ülkenin, özgür bir ülkenin, Yeni Atlantis denilen bir ülkenin kurulmasının daha kolay olacağını farkettiler. O dişil enerjilerin bazısını buraya getirmek daha kolaydı, ve o kadınların bazısı – demin dediğim kadınlar – ve diğerlerinin bazısı bu ülkeyi oluşturmada tamamlayıcı rol oynadılar.

Şimdi, tarih kitapları Bağımsızlık Bildirgesi'ni ve Anayasa'yı imzalayanlardan söz ediyor, ve bir dolu adamın adını biliyorsunuz. Onlar daha sonra geldiler. Onlar da – birçoğu – olan biteni anladı. Bunun yaratılmasına yardımcı olanların Avrupa'nın o kadınları, kralların eşleri ve prensesler ve baronlar ve kontlar olduğunu anladılar.

Amerika bir fener olacaktı. Sonuçta dünyanın her yanından insanları kendine çekecekti. Bu ülkenin başarılı olmasının tek yolu, Avrupa'nın tüm ülkelerinden ve Afrika'dan ve Asya'dan ve sonunda şimdi Güney Amerika dediğiniz yerden insanların gelmesiydi. Ve yerlilerin olmasıydı, ve uzun zamandır Dünya'da bulunanların ve yeni gelenlerin olmasıydı. Ona pota (çok uluslu ülke) deniyor, ama onun o dengeye, burada o dişil enerji dengesine sahip olması gerekiyordu.

Ve hoşgörülü olması gerekiyordu, dini kuruluşlara karşı bile. Kiliseye karşı hoşgörülü olması gerekiyordu. Bizim, "Hayır, kiliseleri dışarda tutun" diyeceğimizi düşünürdünüz, çünkü eril dengesizlik ve bizim cinsel enerji virüsü dediğimiz şeyle Avrupa'da onca soruna neden olanlar onlardır.

Amerikan Tarihi

Böylece bu muhteşem ülke kuruldu, ve Mayflower'dan önce buraya gelen çok insan oldu. (çvr: Mayflower, 1620'lerde ilk göçmenleri İngiltere'den Amerika kıtasına getiren tarihi geminin adı) O insanlar hakkında yazılmadı. Bu ülkeyi enerjisel olarak hazırlamak için gelen çok insan oldu. Bazılarınıza anılar geliyor olabilir, çünkü ruhunuzun o zamanlar bir enkarnasyonu olmuş olabilir. Tıpkı, daha herhangi bir canlının yaşamadığı zamanlarda meleksel varlıkların Dünya'ya gelmesi gibi. Meleksel varlıklar buraya gelip tohum attılar. Yani, tarih kitaplarının sözünü ettiği zamandan çok önce gruplar Amerika'ya gelip onu tohumladılar.

Onlar yerlilerle konuştular, İlk Ulus'un insanlarıyla, sizin Kızılderili dediklerinizle bu yeni Atlantis'i burada yaratmayı konuştular. Yerliler tam olarak anladılar. Bu onların soyunun ve bir nesilden ötekine geçirdikleri tarihlerinin bir parçasıydı, "Bir gün bu harika topraklar dünyanın her yanından insanlara evsahipliği yapacak, yüksek bilinçli insanlara, insanlığın yeni dönemine, yeni çağına geçişi anlayan insanlara." Ve yerlilerle yapılan orijinal anlaşmalar iyi niyetli ve hakkaniyetliydi, adil ve açıkyürekliydi.

Maalesef sonradan anlaşıldı ki, yerlilerin bazısı aslında, kabul ettikleri üzere topraklarını vermek istemiyordu. Anasaziler – onlardan söz edelim – onlar bir noktada bu toprakların, özgürlük ülkesini kuracağını uman ve dünyanın her yanından gelen insanları barındıracağını anlıyorlardı. Ve onlar gidiverdiler, hepsi aynı anda – puf! Ha, buna bir, eh, salgının sebep olduğunu söyleyebilirdiniz – farketmez. Bunun bir ana gemi olduğunu söyleyebilirdiniz – büyük bir olasılıkla değildi. Ne dersiniz deyin, tarih ne derse desin, aslında gerçekten farketmez. Ama onlar anladılar, ve birçoğu, sizin ilk göçmenler diyeceğiniz insanlar olarak bu topraklara yeniden bedenlendiler.

Bu topraklar dişil ve eril enerjilerin, her ikisinin çok sağlıklı bir dengesiyle aşılmalıydı. Özgürlük prensipleriyle, her bir kişiye özgürlük ilkesiyle kurulmuştu. Evet, biliyorum, oraya ulaşmanın, kadınların seçme/seçilme hakkının yüzlerce yıl aldığını iddia edebilirsiniz. Farketmedi, çünkü kadınlar gerçekten etkiliydi... ya da şöyle mi desem, tanrıça, dişilik, bu ülkenin temelini oluşturan etkiydi.

Böylece insanlar buraya geldi ve bu büyük miktarlarda özgürlükle kuruldu. Ve biz özgürlükten daha önceki bazı mesajlarımızda söz ettik. İnsanlar gerçekten özgürlük istiyor mu? Tartışılır. Ama ülkenin kuruluş zamanında, evet, istiyorlardı.

Böylece, sevgili Şambra, bu ülke, bu özgürlüğün ne olabileceğini tüm diğer ülkelere, tüm Avrupa'ya, Afrika'ya, Asya'ya, dünyanın her yerine ışıyacak bir fener ya da ışık sütunu olarak tasarlanmıştı.

Bu ülkenin bolca kaynaklara sahip olacağı önceden biliniyordu, para, sizin güç diyeceğiniz şeye – ama bu aslında sadece kendinize hizmet edecek enerjiyi çekmektir – ve dünya savaşları ve başka olaylar gibi Dünya'nın en karanlık, en karanlık zamanlarında bu ülkenin güçlü olacağı, güçlü kalacağı biliniyordu. İnsanlığın bazı en karanlık bölgeleri için ışık olarak kalacaktı. Hatta dışardan, dış boyutlardan varlıklar müdahale etmeye kalktığı anda bile güçlü kalacaktı.

Bu ülke, özünde, bu rolü bir gün salıvereceğini biliyordu. Bu gezegen üzerinde tek bir kuvvetli güce ihtiyaç kalmayacaktı, muazzam miktarda bolluk ya da güce sahip olan tek yer olması gerekmeyecekti, ve şu anda olan da tam olarak budur.

Yeni Atlantis çalışıyor. Biliyorum, birçoğunuz bu ülkenin nereye gittiğini, bu ekonomik sorunların neden (yaşandığını) merak ediyorsunuz. Eh, ekonomi, dünyanın her yerinde bir sorun, çoklukla. Ve benim gülesim geliyor; geçenlerde birisi sordu, dünya ekonomisinin çöktüğünü öngördüm mü diye. Çöktü bile. Güzel yanı bu. Çöktü! Bu günlerde hiçbir dayanağı yok, belki güven dışında, ve insanlar güvenmez haldeler.

Dünya ekonomisinin gerçek dokusu birkaç yıl önce parçalandı. Ve ilginç olan, bunun hâlâ devam ediyor olması. Sizler hâlâ devam ediyorsunuz. Bu, büyük hasara neden olarak herşeyi harab eden

o Bunalım dönemi gibi değil. Şaşırtıcı olan bu. Ekonomi parçalandı ve biz buradayız. Çünkü bilinç ilerlemeyi seçiyor, daha önce sahip olduğu yapıya ihtiyacı yok. Bazı insanların iddia ettiği gibi, komün-ist bir yapıya – komünist bir yapıya – ihtiyacı yok. Tam bir çöküş ihtiyacı yok. O çöktü, ve işte burada!

Bu kendiniz için iyi bir benzetmedir. Siz çöktünüz, ve hâlâ buradasınız. Mümkün olan her şekilde çöktünüz – zihinsel, fiziksel, ruhsal olarak – ama yine de içinizde, ruhunuzla olan ilişkinizde, yaşama arzunuz ve tutkunuzda şimdi öylesine azimle devam eden bir şey var ki, yola devam ediyor. Bu inanılmaz.

Bu ilginç bir teori – şeyler çökebilir ama yine de devam edebilir. Çoğu fizik ve mantık (kuralına) aykırı, ama çok, çok da gerçek. Önünüzdeki birkaç yıl boyunca, ister kişisel olarak sizin ya da grupların ya da ulusların ya da dünyanın, aslında nasıl çökebileceğini izleyin. Başka bir deyişle, eski kimlik yapısı yıkılıyor, özdeşleşme yıkılıyor. Ama gerçek kimlik, gerçek hakikat, yaşamayı sürdürüyor. Ah! Bu çok güzel bir şey.

Böylece, sevgili Şambra, bununla birlikte derin bir nefes alalım.

Şimdi, bunların tümünü aklınızda tutun. Biz burada noktaları birleştireceğiz, çünkü bunların hepsi birbirine bağlanıyor.

Atlantis Tarihi

Biz şimdi Atlantis'e geri gideceğiz. Atlantis. Oraya geri gideceğiz, çünkü Atlantis temelde insanlığın ikinci dönemini (çağını) temsil ediyordu. Lemurya ilkiydi, Atlantis ikincisi.

Atlantis toplumu gerçekten bir Tanrı kavramına (anlayışına) sahip değildi. Onlar Kaynağı arıyorlardı, ama sizin ruhsal diyeceğiniz anlamda değil. O büyük varlıkla ilgili hiçbir anlayış yoktu. Onlar tılsımı arıyorlardı. Kutsalı arıyorlardı. İksiri arıyorlardı, ve birçok Atlantisli hâlâ, bugüne kadar, bunu yapmayı sürdürüyor. Ve sizler, sevgili Atlantisli, zaman zaman kendinizi aynı kapanın içinde buldunuz. Onlar bu tek şeyi arıyorlardı, birkaç naddeyi nasıl karıştırıp da yaşamın temel kaynağına ulaşabilirlerdi, bu ister... onlar bunun sulara ya da belli yiyeceklerde olduğunu düşünüyorlardı. Ve gözlerini gökyüzüne dikmeye başlamışlardı – siz gözlerinizi gökyüzüne dikmeye başlamıştınız – ve dediniz ki, "Oralarda olmalı, çünkü onu burada bulamadık. Oralarda bir yerlerde bu büyümlü gökyüzünde, gecenin yıldızlarında olmalı," ve onlar, aslında, bir dolu ilginç şey yapmaya başladılar. Esas astronomi ve astrolojiler Atlantis'ten çıkmadır.

Ama onlar bu yıldız arayışlarını sürdürürken, yine Kaynağı ararken – ve zaman gelmişti, o çağın evrimleşme zamanıydı – şeyler çığrından çıkmaya başladı. Atlantis'te şeyler çökmeye başladı. Şimdi, buna, eh, Azura Timu* nun ve savaşların ve cinsel enerji dengesizliğinin neden olduğunu söyleyebilirsiniz. O şeyler yanıt (karşılık) olarak geldi, tıpkı şeylerin size yanıt (karşılık) olarak gelmesi gibi. O şeyler, bilincin çağrısına karşılık olarak geldi, sonraki evrimi, sonraki spirali, sonraki büyük adımı çağırın, "Daha fazlası olmalı, o (daha fazla olan) şeyle bütünleşme, çalışma, onu olma zamanı geldi. O nedir?" diyen adımı çağırın o içsel çağrının karşılığı olarak geldi.

(* Tobias "Yükselen Atlantis" adlı konuşmasında uzun uzadıya Azura Timu'dan söz eder: <https://www.shaumbrashoppe.com/p-99-wound-of-isis-series.aspx>)

Eh, Atlantis düştü, nedeni ne olursa olsun – savaşlar, hava koşulları, yıkım, asteroitler, bütün bunların geri kalanı. Düştü. Herşey bir anda olmadı, ama ıstıraplıydı. Çok, çok ıstıraplıydı. Çoğunuz o ıstıraptan geçtiniz, ama hâlâ ondan arta kalan bir acı var, çünkü orası uzun süre gerçekten sevdiğiniz topraklar oldu.

Atlantis komünal bir topluluğun yeri, yani bu, birlikte yaşadığınız anlamına geliyor. Bireysellik yoktu. Benzersizlik, eşsizlik söz konusu değildi. Çocuklarınız topluluk tarafından büyütülüyordu.

Tek bir büyük kibuts gibiydi. Öhō öhō, artık komiklik yapmıyoruz, değil mi? Ama bu komikti. Tek bir büyük ko ... (gülme efekti oynar) Tek bir büyük komün.

Bu parçalanmaya başladığında – iyi nedenlerden ötürü, kötüye gitmeye, çürümeye başladığında – Atlantisiler, geride kalan insanlar, orayı terk edip yer altına indiler. Gerçekten indiler. O zamanlar Dünya yüzeyinde hayatta kalabilen çok, çok az insan vardı. Yangınlar ve seller ve fırtınalar yüzünden ortalık yamandı ... biraz şimdiye benzer bir durum hakimdi. Çok yamandı. Zordu. Yaratıklar, hayvanlar kudurmuştu. İnsanların hayvanlarla olan dokusu, enerjisel yapısı çürümüşü. Hayvanlar insanlara saldırdı ve tersi de oldu. Pek de güzel zamanlar değildi. Geride kalanların çoğu yer altına indi.

Şimdi, burada ilginç bir mecaz var. Yer altı, elbette, sandılar ki – sandınız ki – saklanılacak yerdi. Bazılarınız oranın kristal kaynağa, toplumun devam etmesini sağlayan kristallerin içindeki enerjiye, daha yakın olduğunu düşündü. Siz ise her tarafa hatları çekilmiş elektriğe sahipsiniz – oldukça güzel. Öhō, bu iğnelemek oluyor.

LİNDA: Ha, ha, ha.

ADAMUS: Atlantisiler kristalleri kullandılar, böylece yer altına indiler. Onlar zaten zaman zaman yer altına inmeye alışıktilar, çünkü onlara gerekli enerji oradan geliyordu. Onlar yer altına indiler, ama buradaki mecaz, sembolizm çok, çok önemlidir, çünkü o bir dönemin evrimiydi. Onlar yanıt için gözlerini yıldızlara dikmişlerdi. Oysa gerçek olma, ayakların yere basma, Gaia ile bağlantı kurma zamanıydı.

Lemurya'nın sorunlarından biri de, fiziksel beden içindeki ruhun çok hafif ve hava gibi olması ve kendini burada tutamamasıydı, topraklanamamasıydı, ve bu Atlantis'te bile devam etti. Şimdi, yer altına inmek gerçekten Gaia ile o bağlantıyı kurdu. İnsanların çoklukla yer altında yaşadığı yıllar on binleri buldu, ve doğru zaman geldiğinde, ortaya çıkmaya başladılar. Piramitler bundan ötürüdür. Yukarı çıkma biçimi buydu. Piramitler bir tür korunma ve barınaktı. Aynı zamanda bir tür enerjisel odak noktasıydı.

Piramitler, benim sevgili dostlarım, çoğunlukla – hepsi değil ama çoğu – yer altından yukarı doğru inşa edilmiştir. Tarih diyor ki, "Eh, hayır. Kayaları, erkeklerden oluşan gruplar için bile fazla büyük olan kayaları alıp binlerce ya da yüzbinlerce kilometre çekmek zorunda kaldılar." Onlar piramitleri yer altından yukarı doğru inşa ettiler. Yerin içindeki kristal yapılaşmalarda yine de yeterli enerji kaynakları vardı, artı, yer altındaki doğal enerji kaynakları – termal kaynaklar, ısı kaynakları, basınç kaynakları – yerden yukarı onları inşa etmek o kadar da zor değildi.

Ve şimdilerde açığa çıkan ilginç şeyler var, şimdi giderek daha fazla piramidin yerin altında derinlerde gömülü olduğunu buluyorlar. Eh, onları örten sadece çöl kumları değildi. Birçoğu... onların yer altından yukarı doğru inşa edildiğini bulacaklar. Bunların arasından geçen inanılmaz bir tünel sistemi vardı. Yer altında geçen o 10.000, 20.000 yıl boyunca yapılacak başka ne vardı ki? Daha fazla tünel inşa etmek, bilirsiniz, bağlanmak. Yerin altında, ürünleri, malları bir noktadan ötekine taşıyan büyük nehirler vardı.

Bitkiler ... diyorsunuz ki, "Ama aşağısı karanlık." Hayır, değildi, çünkü hâlâ yeterli kristalin enerji vardı – hâlâ da biraz var – ve o enerji güzel bir aydınlık, istikrarlı bir aydınlık, aslına bakarsınız, açıkçası güneşten daha güzel bir aydınlık sağlıyordu. Bu bir ışımaydı. Güneşin çok kaba bir ışığı ve kaba enerjisel etkileri var. Bu kristal yapılar çok güzeldi. Ve onlar ayrıca... Atlantisiler, istedikleri her şeyi oluşturmak amacıyla bunları nasıl kullanacaklarını biliyordu. Bu onların enerji kaynağı idi. Yiyecek yetiştirebiliyorlardı. Ha ve bunların bazısıyla şifa gerçekleştiriyorlardı.

Orada fazla kristalin enerji kalmadı, bu Dünya'nın merkezindeki kocaman bir kristal dışında. Orada erimiş lavlar yok; Dünya merkezinde devasa bir kristal var. Hâlâ orada. Bu iyi bir şey. Sizlerin burada olmanızı sağlayan odur.

Pekâla, konuya geri dönelim. Kristallerdeki enerjiler uzun zaman önce ayrılmaya başladılar, ve hepsi de uygundur, çünkü bunu insanlar istedi. Bu enerjiler, siz kötü olduğunuz ve onlar sizden hoşlanmadığı için ayrılmış değiller. Bu uygundu. Geçti, çünkü sonuçta, sevgili David, sevgili Penny ve Edith – sevgili Edith'im, ha, bugün bir öpücük (Edith'i öper) – çünkü sonuçta bu, onun burada olduğunu farketmele ilgilidir. O burada. Ya da, hiçlik onu buraya çekiyor. Ben Ben'im onu kendine çekiyor.

Yakın Tarih

Peki, sonraki adım, insanlar yer altından ortaya çıkmaya başlar. Bu başlarda travmatikti, zordu. Aslında çok güzel şeyler vardı... orada, aşağıda bahçeler vardı. Çok güzel bahçeler vardı. Bu muhteşem bahçelerin bazısını sonradan yeniden yaratmaya çalıştılar. Babil bahçeleri, yer altındaki bazı çok güzel, inanılmaz bahçelerin doğrudan kopyası olmaya çalışıyordu.

Şimdi (türlü fikirlere) kapılıp da eve gidip bir kürek alıp kazmaya başlamanız gerektiğini düşünmeyin. (kahkahalar) Bu, hemen burada, hemen şimdi yaşamakla ilgilidir. Az önce birkaçınızı duydum da, evet. Daha iyi bir pazarlamacı olsaydım özel bir Adamus küreği ile çıkagelirdim... makyonuz için. (kahkahalar)

LİNDA: Ha, ha, ha, ha, ha.

ADAMUS: (güler) Zorlu bir izleyici.

Pekâla, sevgili Şambra, şimdi, çağın değiştiğini, Atlantis çağından çıkıp Mesih çağına – (Christos) kristal çağına, İsa çağına – geçildiğini anlayın, böylece tüm bu değişimler bunun bir parçasıydı. Mesih çağı, Tanrı, Ruh, Kaynak kavramını, ama Kaynağın da bir yer ya da bir şey olmadığını, Kaynağın hep var olduğunu, Kaynağın siz olduğunu anlamaya başlamakla ilgiliydi.

Böylece Tanrı, Ruh kavramı tomurculanmaya başladı, ve yüzeyde yaşayanlar, insanların yapmaya yatkın olduğu üzere, tek bir Tanrı anlayışı ile yetinmediler. Herşeyin tanrısını yaratmaya başladılar – gökyüzü tanrısı, su tanrısı, ateş, kuş, ayı, balık tanrısı, aklınıza gelebilecek herşey için bir tanrı yaratılmıştı. Bu Dünya üzerinde hâlâ 100.000'in üzerinde tanrıya tapınan dinler var.

Şimdi, burada tüm o tanrılara tapabilecek ve onların gönlünü hoş edebilecek tek bir insan bile yok, çünkü, bildiğiniz gibi, tanrılar kaypaktır ve fazlasıyla tapınılmak isterler. Gün içerisinde tüm o 100.000 için yeterince zaman yok, ve hepsine birden tapınmaya kalktığınızda da bundan pek mutlu olmuyorlar. Bu pek onurlandırıcı olmuyor. Bugün benim ne kadar komik olduğuma ve sizin de hiç komik olmadığınızın inanamıyorum. (kahkahalar)

Böylece insanlar bu çok, çok tanrıları geliştirmeye, onların bir çoğuna tapınmaya başladı. Ve bir anlamda haklıydılar, çünkü bir kuş bilinci var. Bir ağaç bilinci var. Bir karınca bilinci var. Herhangi bir türü alın, ve orada bağlantı kurabileceğiniz bir grup bilinci ya da kolektif bilinç vardır. Ama o bir tanrı değildir, deyim yerindeyse, ve tapınılmayı gereksinmez. Ateş, bilinç tarafından tezahür ettirilmiş bir enerjidir. Bilince karşılık gelen bir enerjidir. Tüm enerji karşılık verir ve türlü farklı biçimlerde tezahür eder.

En sonunda şahane bir Atlantisli – büyük bir Atlantisli, tam bir lider oldu ve Atlantis günlerinizden birçoğunuzun tanıdığı – Abram – İbrahim (Abraham) – adındaki Atlantisli gelip şöyle dedi, “Şu tanrıların hepsini parçalayalım ve tek bir Tanrı'ya dönelim.” Onun anlayışı çok berrak, çok netti, ve aslında oldukça da haklıydı. Dedi ki, “Hadî şu kavramı anlayalım ki...” – sanırım esas kavramın Panteizm (Tümtanrıcılık) olduğu söylenebilir, ve bu tek bir Tanrı'yla ilgiliydi – yalnızca tek bir Kaynak vardır – ve bu güzeldi, taa ki çok, çok, çok yıllar sonra insanlar bu anlayışı karmakarışık hale getirene kadar. Çünkü İbrahim, ki bu arada, dünyadaki ana dinlerin çoğu buradan türemiştir – Müslümanlık, Musevilik, Hıristiyanlık – İbrahim, tek bir Tanrı olduğu anlayışına sahipti, ve bu Tanrı yaşayan bir Tanrı'ydı, gerçek bir Tanrı, ve Tanrı herşeyin Tanrı'sıydı.

İnsanoğlu bunu sonradan çarpıttı ve onu başka bir yerde olan bir Tanrı yerine koydu, oysa olması gereken bu değildi. Kiliseler şöyle demeye başladı, “Hayır, Tanrı – tek Tanrı, kesinlikle; bu hepimizin işini kolaylaştırır – ama o Tanrı başka bir yerde. Tanrı cennette bir yerde, burada değil.” Bu gerçekten bu çağın değişimlerini bir açıdan dengeden çıkardı. Bir başka açıdan ise insanlara bazı güzel deneyimler sundu, ama bugüne kadar Tanrı oralarda bir yerlerde kaldı.

Artık böyle olamaz. Artık böyle olamaz, çünkü bu yeni çağ, bizim Yeni Enerji çağı dediğimiz çağ evrimden geçerken, biçimlenirken, başka bir yerde olan bir Tanrı'ya sahip olamazsınız. O Tanrı'yı yuvaya getirmek zorundasınız. O Tanrı'yı buraya getirmek zorundasınız, ve şu anda gezegeninizde olan da tam olarak budur.

Şimdiki Çağ

Eğer tüm karışıklığı, tüm o felsefi makyoyu, politik ve ekonomik tartışmaları temizleyip kenara koymak istiyorsanız, bunu gerçekten tek bir temel şeye indirgeyebilirsiniz. Bu çağın evrimi “Ben Tanrı'yım”la ilgilidir, hemen burada var olan Tanrı, başka bir yerlerde yaşayan değil, Dünya üzerinde tezahür etmiş olan ve burayı arşınlayan Tanrı.

Bu sadece dini ya da ruhsal bir akım (eğilim) değildir. Nitekim onu ruhsal ya da dini dergilerden çıkartalım. Bu olmakta olan bir bilinç akımıdır. Dinlerle hiçbir ilgisi yoktur. Dinler ondan pek hoşlanmaz. Dinler, insanların onları gerçekleştirme eğilimi gösterdiği şekliyle, kendi sistemlerine çok kapılırlar. Ona çok yakalanırlar, ve sonra da (işin içine) gücü katarlar. Başka bir deyişle, belli insanlar ve gruplar, kuruluşlar gücü elinde tutuyor, ve hiçbir şeyin buna müdahale etmesini istemiyorlar. Eh, maalesef, bir gücün yapılandığı (oluştugu) her sefer, o er ya da geç aşağı inecektir. Ve bu iyi bir şeydir.

Kontrol ve genelde güçle – çünkü kontrol ve güç elele giderler – bir şey yarattığınız her sefer, o çökecek, parçalanacaktır. Bir şeyi özgürce ve bağımsızca yarattığınız her sefer, bir şey yarattığınız ve ona mutlak özgürlük verdiğiniz her sefer, ruhunuzun ve canınızın size verdiği özgürlüğün aynıı verdiğiniz her sefer, o da gelişecek ve evrimleşecektir.

Ve bir şey yarattığınız her sefer – bir kitap ya da proje ya da herhangi bir şey, kendinize yeni bir kimlik vs – ve o şeye özgürlük verdiğinizde, o en zor fırtınaları atlatabilir. Mutlak kaosu atlatabilir. Diğer her yapılaşmanın çöküşünü atlatabilir – aslında, bir anlamda, bu tür durumlarda daha bile iyidir – çünkü Ruh'un özgür bir ifadesidir. Özgürlüğe sahiptir. İnayete, erdeme sahiptir.

Böylece, eğer kendi yaşamınızı, kendi yaratımlarınızı ya da kendi Ben Ben'im'liğinizi merak ediyorsanız, bunu hatırlayın. Bu, Kihak 99 Grubu ile gerçekleştirdiğimiz bir şey. Onlar daha bunu bilmiyorlar ama.

Böylece, sevgili Şambra, bu ruhsal ya da dinsel bir çağ değişimi değildir. Bu bir bilinç değişimidir. Ve eğer dönüp insanlık tarihine bakacak olursanız, bu sonuçta, Tanrı'nın, Ruh'un hemen burada var olduğunun nihayet anlaşılmasıyla ilgilidir.

Doğruyu söylemek gerekirse, sevgili Şambra, o yaşayan bir Tanrı'dır. Bu, yaratılmasına yardımcı olduğunuz o çağdır, ve Dünya üzerindeki birçok insan, bir dolu grup bundan hiç hoşlanmıyor. Ha, bunun siz olduğunuzu ille de biliyor değiller. Sizin uçarı bir yeni-çağcı olduğunuzu düşünüyorlar. Bırakın öyle düşünsünler. Bırakın, çünkü değilsiniz. Hiç değilsiniz. Biz bu yüzden makyoya hakkında – yani gerçek olmayan şeylerin bazısı ve modası geçmiş bazı süslemelerden kurtulmak hakkında – konuşuyoruz.

Bilincin bu evrimi, (yani) yaşayan Tanrı'nın Dünya'da var olması, tam olarak meydana gelen, olan şeydir. Ve dünyada olan bitenlere bir göz atabilirsiniz, temelde yatan şey budur. Olanların altında yatan hareket ya da sebep budur. Bunu ekonomiyle, politikayla, psikolojiyle ilişkilendirebilirsiniz.

Sizler, benim sevgili dostlarım, farklı bir şeye çağrıda bulundunuz. Temelde dediniz ki, “Ben gelişmeye hazırım, ve neye mâl olacağı umurumda değil.” Bunu bir daha asla söylemeyin. Önce bir pazarlık edin. (kahkahalar) dediniz ki, “bir şey için hazırım,” ve böylece Kuthumi ya da Tobias, benim gibi varlıklar ve bazı başka haberciler size yanıt olarak geldi. Biz haberciler değiliz. Biz sadece... biz açıklığa kavuşturanlarız, tüm olduğumuz bu. Biz açıklığa kavuşturanlarız. Biz, Şaud denen bu inanılmaz şey aracılığıyla, zihninizin görmenize izin vermediği kendi berraklığınızın, kendi netliğinizin kelimelere dökülmesine yardımcı oluyoruz.

Zihnin Ötesi

Sizin, evrim spiralinin bu öncü kanadında içinden geçtiğiniz şey, zihnin ötesine nasıl geçileceğini öğrenmektir. Eğer bunu sınırlayacak olursak, zihin bir anlamda tanrı olurdu.

Biliyor musunuz, Cauldre'nın az önce söylediğini açmam gerekiyor. Zihin, standart olarak, tanrı oldu. Ama öte yandan, Tanrı'yla yapılan en büyük çatışmalar, yine zihinde meydana geliyor. Bu sanki bir çelişki. İnsanlar (bir yandan) zihni yüce kılarken, (bir yandan da) zihin ve Ruh'la bu muazzam çatışmayı sürdürüyor. Bu yüzden çoğu insan aydınlanma atılımlarına sahip olmuyor, olamıyor. En sonunda sürekli bir aamyo ânına dönüşen o aamyo anlarına sahip olamıyorlar.

Beyinlerinde tıkanıp kalıyorlar. Muazzam bir meydan savaşı var – ve bu, zihnin kendi bölgesi için savaştığı, zaten aslında zihinsel olan bir Tanrı'ya karşı savaştığı bir meydan – bunların hepsi olageliyor. Ve siz çağrıda bulunup dediniz ki, “Zamanı geldi. Biz – Ben – farklı bir şey istiyorum.” Biz de bunun üzerine karşılık verdik. Konuşmalarında en çok vurgulamak istediğim şey, sizlerle burada olduğum sürece – zihinden çıkmaktır. Siz zihninizden çıktığınızda, ben de giderim. Ne güzel bir anlaşma.

LİNDA: Hmmm.

ADAMUS: Hayır, sizinle şimdi kurduğum bağlantı biçiminden uzaklaşırım, bunu yapmaya – gerçekleştirdiğimiz bu rutine – gerek kalmaz, çünkü birdenbire kendinize öylesine güvenirsiniz ki, bu ayrılığa ihtiyacınız kalmaz. Ve bu hâlâ budur – bir ayrılıktır. Bir noktada onunla mutlak biçimde bütünleşirsiniz.

Güzel bir örnek (verelim): Çoğunuz Tobias'la bütünleştiniz. Çoğunuz Tobias'la bütünleşti. Şimdi, Tobias ruhu olan bir varlıktır, bu açıktır, ve şu anda Sam olarak bir ifadeyi yaşamaktadır. Ama bu öze ... gözleri kapalı iskemlede oturan ve pohpohlanmış kutsal mesajlar veren Tobias'a ihtiyacınız kalmadı. (bazı gülüşmeler) Kalmadı. Tobias size, ihtiyacınız olduğu şekilde karşılık verdi. Görmek ve algılamak için on yıl önce buna ihtiyacınız vardı. Bugünse ben geliyorum. (gülür) Bu biraz farklı.

Böylece konumuza geri dönelim. Benim en büyük sorunum, sizinle zihnin ötesine geçmeyi amaçlayan çalışmalardır. Ve bu zorlu (bir iş). Gerçekten zorlu. Günün birinde kendinizi benim yerime koyun, çünkü zihin tutunuyor ve zihin herşeyi anlamaya çalışıyor. Ve zihnin ötesine kaydığınız anlar var ama, o zaman da anında geri çekiyorsunuz. Diyorsunuz ki, “Aman Tanrım, aklımı kaybediyorum.” Evet ya! İşte biz bunun için buradayız. Herşey bununla ilgili.

Bazılarınız zihnin ötesine gitmekten çok korkuyor, çünkü orada ne olduğunu bilmiyorsunuz. Zihnin ötesindeki o karanlıkta ne olduğunu bilmiyorsunuz. Ve duydun, hipnotize oldun, sevgilim (bir izleyiciye hitaben). Ah, onlar hipnotize edildiler. Ha, siz o kadar değil, ama insanlar şöyle bir anlayışa hipnotize edildiler, eğer kendinizi Tanrı ve din ve İsa ve tüm o diğer makyolarla doldurmazsanız, o zaman boş bir kap haline gelirsiniz... (izleyiciler, “Şeytan için” der) ben söylemedim bu kelimeyi, siz söylediniz. Şeytan. Ve, yine, önceki dialara bakarsanız – İncil ya da Bildiriler – orada İncil'de Şeytan'a çok, çok, çok az değiniliyor. Gerçekten. Lusifer. Lusifer, ışık meleği, aloo?! Ama saptırıldı ve çarpıtıldı.

Yani zihnin ötesine geçmekle ilgili bir korku var, çünkü o zaman hipnotize edilmişsiniz ince- ... kitle hipnozu, yapması çok kolay. (birisine hipnotik bir surat takınması kahkahalara neden olur) Yapması çok kolay, çünkü zihin bir... o hipnoz için gübredir. Zihin gübreli topraktır, hazırdır. Ah, hipnotize edilmeyi öyle çok istiyor ki. Neden biliyor musunuz? Çünkü kendine tahammül edemiyor. Gerçekten edemiyor – en azından gelişip geldiği bu noktada. Böylece kendini hipnoza karşı savunmasız hale getiriyor ki kendisiyle uğraşması gerekmesin. Yani ... o hipnoza çok elverişli.

LİNDA: Bu komik miydi?

ADAMUS: Hayır. Onlar bunun komik olduğunu düşündüler. Ben değil.

Pekâla, zihnin ötesine geçince – ne olur? O karanlıkta, o boşlukta, o hiçlikte ne var? Zihin bunu derin derin düşünemez. Sorun burada. Zihin bunu düşünmeye bile başlayamaz, böylece bir çizgi çeker ve, “Orada hiçbir şey yok. Orası varoluş-suzluk. Son. Yok oluş; ölüm, ya da daha da kötüsü, sadece hiçliğe gitmek” der.

Hayır! Zihnin ötesinde deneyim vardır, potansiyel, seçim, yaşamak vardır. Zihnin ötesinde olan budur.

Böylece benim işim – buraya çağırılma nedenim – zihninizden çıkmanıza yardımcı olmaktır. Ben bunu bir dolu, eh, büyük bir klas ve ustalıkla gerçekleştiriyorum. (kahkahalar) Ben bunu ... (gülme efekti) bununla, bazılarının maskaralık dediği şeyle yapıyorum.

Neden maskaralık? Eh, herşeyden önce, Cauldre gözlerini kapatmış şekilde burada oturacak ve sadece bir seremoni sunacak olsaydım, hepimiz derin bir uykuya daldınız. Ben sizin çok mevcut olmanızı istiyorum. Neden? Neden? Çünkü – ve ben tişörtleri, şapkaları, bu konudaki araba stikerlerini görmek istiyorum (tahtaya yazar) – bu bir ‘Ruh Şu An Mevcut’ çağı.

Ruh Şu An Mevcut

Ruh şu an mevcuttur. Bu, kolayca akılda kalan küçük bir cümledir. Ruh şu an Mevcut. Bunu göremiyor musun, Sart? Evet? Tişörtler? Evet ya. Ruh şu an Mevcut. Çağ bu. Bütünleşme çağı. Şunu güvenebileceğim birine vereyim. (uzaktan kumandayı Linda’dan almaya çalışır, kahkahalar)

Bu, Ruh’u buraya Dünya’ya bu yaşamda, bu bedende, bu Şimdi ânında getirme çağı. Mevcut. Ruh şu an mevcut. Mevcut demek, şu an demektir. Daha sonra değil, onu inceleyip öğrenmek değil, onun peşinde olmak değil. Ruh bu salonda mevcut halde.

Şimdi, zihin diyor ki, “Eh, ben daha pek Ruh değilim. Pek hazır değilim. Başka bir şey olmalı.” Eh o zaman bu dinamiği oluşturursunuz, çünkü buradan (kafadan) gelen budur. Onu oluşturursunuz, ve böylece hep o bir sonraki şey söz konusu olur. Hep o bekleme olur. Bunu zihniniz oluşturur, çünkü zihin Ruh’un şu an mevcut olmasını kavrayamaz. Neden? Çünkü kontrolünü kaybeder, yok olacağını düşünür.

Onu aslında kontrol etmeye programladınız. Bunu az çok ona teslim ettiniz. Dediniz ki, “Şeylerin icabına sen bak. Ben gidip uzun bir uyku çekeceğim.” Ama şimdi, lanet olsun, uyanıyorsunuz. Uyanıyorsunuz. Zihin o kadar karman çorman oldu ki ne yapacağını bilmiyor. Uyanıyor ve daha fazlasını istiyorsunuz. Oysa zihne yönetimin onda olduğu, kontrolün onda olduğu söylenmişti. O şimdi hipnotize halde, taa Atlantis zamanından beri, ama insanlığın şu son 50 yılında, tam anlamıyla, tüm Atlantis zamanlarını birleştirdiğinizde, ve Dünya üzerindeki tüm zamanları birleştirdiğinizde (ortaya çıkan zamanda gerçekleştirilen hipnozdan) çok daha fazla hipnoz var; muazzam bir programlama sürüp gidiyor.

Peki bundan nasıl çıkarsınız? Kendinize nasıl ulaşır da zihinden çıkarsınız?

Bundan size, Gizem Okulları'na söz ettiğim gibi, zihninizden nasıl çıkacağınızı çözmeye, anlamaya kalkmayın. Bunu yapamazsınız. Kendinden nasıl çıkacağını anlamak ya da çözmek isteyen yine zihindir, ve o hep kendi içinde kalacaktır. Kalacaktır. Kesinlikle kendi içinde spiraller çizecektir. Çılgınca mutlu olacaktır, çünkü meşguldür, çünkü yapacak bir faaliyeti vardır. Şeyleri anlamaya, çözmeye çalışıyordu. Kendi kuyruğunu kovalayacaktır, ve günün sonunda, bitip tükenmiş bir halde diyecektir ki, "Gördün mü? Ben gerçekten bu konuda çok çalışıyorum. Övgüyü hak ediyorum." Hayır! Sen vurulmayı hak ediyorsun! (kahkahalar) Sen, buna bir son verilmeyi hak ediyorsun. Ne demişler? Buda'yı sokakta göreceksin, öldür! (Linda nefesini tutar) Kesin...

KERRI: Evet ya!

ADAMUS: Kesinlikle. Kesinlikle. Neden? Tek bir kelime. "m" ile başlıyor. (izleyiciler "Makyo!" der) Makyo! Makyo ve zihin; her ikisi de "m" ile başlıyor (makyo & mind).

Ruh şu an mevcut halde. Çağ bu, ve sizin yaşamaya başladığınız da budur. Ama bunu düşünerek gerçekleştiremezsiniz. Biz aslında size bundan nasıl geçeceğinizi öğretemeyiz. Ve aslında, bunu denemiyoruz bile. Buraya geliyoruz – biz, ben, diğerleri – bazı kelimeler söylüyoruz ve umarım bazı enerjiler geçip size ulaşıyor. Umarım size ulaşan bir şey vardır. Dünya üzerinde yaşayan, Şimdi ânında mevcut olan ruhun zamanıdır.

Biimsel çevrelerde bugünlerde çok şey konuşuluyor. Onlar, şu inanılmaz keşifle – inanılmaz keşifle – ortaya çıkmaya başlıyorlar, yani herşeyin içinde yaşam gücü olduğu açığa çıkıyor. Herşeyde bilinç vardır. Bu aslında doğru değil. Pardon.

Örneğin onlar bir ışık fotonunda bile bilinç olduğundan söz ediyorlar, çünkü bilimsel deneylerde şimdi fotonları görüyorlar – minicik, minicik, minicik partiküller, temelde fiziksel olmayan partiküller – ve şaşırıyorlar, çünkü bir an o partikül orada oluyor, sonraki an yok oluyor. Peki nereye gidiyor? Hemen yan kapıya, bir sonraki boyuta. Bunun, burada şu kapıdan çıkıp gitmekten hiç farkı yok ... bunu bize gösterir miydin, Todd? Kapıdan çıkıp gider miydin? (Todd kapıdan çıkar) Güzel. Ve sonra biraz daha uzağa git. (kahkahalar)

LİNDA: Todd, Todd, Todd.

ADAMUS: Hıh, yeni-gelenler. (yoğun kahkahalar) Onlar (yeni olanlar) hep sıranın koridor tarafında oturuyorlar. Yeni-gelenler.

LİNDA: Üzgünüm. (Todd'un karısına hitaben)

ADAMUS: Böylece bu foton partikülleri gidip... (Todd'un karısı onu almaya gider) Cesur! Ve sevecen! (yoğun kahkahalar) Sen de mi oraya çıkmak istiyorsun?

Böylece... (hanımın kapıyı açamaması üzerine kıs kıs güler) Gördünüz mü? Dikkat dağıldı. Biz bundan geçen ay söz ettik. Küçük bir dikkat dağılımı, ah, işte o zaman daha kolay gelebilir ve ... evet, yani teşekkür ederiz. Teşekkür ederiz. (Todd'un geri gelmesi üzerine izleyiciler alkışlar)

Böylece bu foton partikülleri gerçekliğe girip çıkıyormuş gibi görünüyorlar. Peki gerçeklik nedir? Onlar sadece bir sonraki boyutsal hale, bir sonraki gerçekliğe kayıveriyorlar. Bu, bir nefes almak kadar kolaydır. Ve Aandrah'nın gerçekleştirdiği çalışma nefes almakla ilgilidir. Diğer boyuta kayar ya da genişlersiniz. Tekil bir boyutta olmanın anlamı yok, bir dakikaya kadar bundan söz edeceğiz.

Böylece soru şu oluyor; bu fotonlar ya da herhangi bir atomaltı partikül, aslında bilince sahip mi? Hayır, hayır, hayır, değil. Değiller. Onlar sizin bilincinize yanıt veriyorlar, ve bilimcilerin şu anda biraz yanıldıkları nokta da bu. Diyorlar ki, "Ha, bilinç ve ışık var. Biz bunu daha önce hiç bilmiyorduk, çünkü ben burada durduğum ve deneylerimi yaptığım zaman, bu fotonların gelip gittiğini ve garip şeyler yaptığını görüyorum. Onların bilinci olmalı."

Hayır. Sizler, insanlar, bilince sahiptir. Diğer herşey bilince bir yanıttır. Herşey. Herşey. Başka insanlar (da mı), evet, ama bir an için onları kenara koyun. Diğer herşey, hayvan alemi, bitki alemi dahil, bunların hepsi sizin bilincinize yanıttır. Onları siz yarattınız. Bilinciniz çokboyutlu bir mıknaıtı gibidir. Kendine çeker ve iter. Sağlamlaştırır, söker atar. Bu sürekli olagelir. Hemen şuradan geliyordur (birisini işaret eder).

LİNDA: Bu alkışa değer mi? (Adamus başını “Hayır” anlamında sallar) Değil mi?

ADAMUS: Hayır.

LİNDA: Ha.

ADAMUS: Böylece, sevgili dostlar, bilinç sürekli olarak bir şeyleri içeri getirir, bir şeyleri dışarı çıkartır. Şu anda benim söylediğim, Ruh’un mevcut halde olduğudur. Siz mevcut haldesiniz. Bu, nihayet bu çağda kendinize yaşayan bir Tanrı olma iznini vermenizle ilgilidir. Kavramsal bir Tanrı değil, zihinsel bir Tanrı değil, ama Ruh’un hemen burada mevcut olması. Bu çağın evrimi/gelişimi tümüyle budur.

Birçok insan sizinle tartışacaktır. Onlar sahip oldukları şeyi savunacaktır. Sizinle dalga geçecek, alay edeceklerdir, “Hah! Böyle bir şeyi nasıl söyleyebilirsin?” Ama biliyor musunuz, er ya da geç size gelecekler – ha, ve bu şimdiden itibaren birçok yaşam sonra olabilir – ve sizin net olduğunuz şeyi, ışıdığınız, dışarıya yaydığınız şeyi tam olarak anlayacaklar.

Bazen kendinizden kuşku duyuyorsunuz. Hayır, değiştirin. Neredeyse her zaman kendinizden kuşku duyuyorsunuz. Ama haklısınız. Doğrusunuz. Doğru yoldasınız. Tam olarak nelerin olup bittiği hakkında sezgisel bir anlayışa sahipsiniz. Kuşku duyan zihindir. Zihin o zaman süzülüyor ve kirleniyor, ve geri çekilmeye çalışıyor, ve o zaman da siz gerçekten mutsuz oluyorsunuz. Kendinizi berbat hissediyorsunuz. Enerji düzeyleriniz kötü oluyor, sanki herşey parçalanıyormuş gibi görünüyor, o kuşku yüzünden. Ben bugün buna girmeyeceğim, aamyo hakkında zaten konuştuk.

Ama siz doğru yoldasınız. Hiç kuşkusuz, gerçekten, kesinlikle gerçekten, ve komik olan şu ki, bunu biliyorsunuz. Biz burada böyle oturduğumuz zaman, sizi daha fazla makyoy ile doldurmak yerine, makyoyu soyup atmaya çalışıyoruz. Burada kafayı işin içine sokmak yerine, maskaralık yapıyoruz ki nihayet devam etmenizi sağlayabilelim, “Biliyordum! Ben bunu hep bildim! Lanet olsun! Neden kendimden kuşku duydum ki?” Kuşkulanmaktan vazgeçtiğiniz an, bu çok daha kolay, çok daha eğlenceli hale gelecek.

‘Ruh şu an Mevcut’un kesinlikle keyfini çıkarmaktan sizi alıkoyan nedir? Onu arabanızın arkasında kocaman bir stiker olarak göremediniz mi? Ruh Şu An Mevcuttur – o anda giden arabada. Tişörtünüzde – Ruh Şu Anda Mevcuttur, o iğrenç tişörtünüzü giymiş bu bedende. Ruh şu an Mevcuttur, hemen beyninizin üstündeki o beyzbol kasketinde – “Ruh şimdi beynimde mevcut. Beynimin Ruh’u itip uzaklaştırmasına ihtiyacım yok.” Ruh, bu güzel Şimdi ânında mevcuttur.

Peki, soru şu, buradan oraya nasıl gidersiniz? O sıçrama nedir? Eh, aslında gerçekten (böyle bir sıçrama) yok. Peki sonra ne yapacağız? Ruh’u beden içinde nasıl mevcut kılarırsınız? Sizler yeni bilincin öncülerisiniz, ancak yine de tam gaz yaşamıyorsunuz, hâlâ yüksek çözünürlükte yaşamıyorsunuz. Onun birazını her gün azar azar özömsüyor, bazı eski engelleri aşılıyor, ama bunu nasıl yaşarsınız? Eh, siz ... (birisini “Nefes” der) Nefes alırsınız! Onu bütönlersiniz! Onu bütönlersiniz.

Bütönlleştirme

Şimdi, ben mektuplar aldım – ruhsal mektuplar, enerjisel mektuplar – “Ben nefes yapıyorum, ama hiçbir şey olmuyor” diyen. Yanlış. Yanlış. Ve nasıl nefes aldığınıza ya da ne kadar nefes yaptığınıza ya da yapmadığınıza kaygılanmayın bile. Bir şey oluyor. Zihin bunu ille de görüyor olamayabilir,

çünkü zihin Ruh'u hiç göremez. Zihnin Ruh ile bir deneyimi olacaktır, ama onun (Ruh'un) senin yaşamında meydana gelen, bedeninde meydana gelen çalışmalarını algılayamaz, Mary.

Bu garip bir şeydir. Diyorsunuz ki, "Eh, ben nefes alıyorum ama hiçbir şey olmuyor." Eh, oluyor. Olan hemen orada, ama onu görmek için kendinize izin vermiyorsunuz. Ve bu oluyor. Yaşamınızdaki saçmalıkları silkip atıyor, ki istediğiniz az çok buydu. (kahkahalar) Ve bu direkt bir etkidir, ki bundan bir dakikaya kadar söz edeceğiz. Peki ama bunu nasıl gerçekleştirirsiniz? Bütünlenme. Mutlak bütünlenme.

Bu, Ruh'u şu anki mevcut âna bütünlemekle ilgilidir. Bu, nefes aracılığıyla, sadece bir an durup, sadece o arayı verip, Ruh'un, sizin, hayatınızda mevcut olmasına – geçmişte değil, gelecekte değil, başka bir zamanda değil – hiç kuşku duymadan izin vermek aracılığıyla Ruh'u yürekte davet etmekle ilgilidir. Hiç kuşku duymadan. Hâlâ içinizde, herşeyden kuşku duymanız gerektiğini söyleyen o mekanizma, o hipnotize edilmiş mekanizma var. Onu analiz etmek zorundasınız, sanki bilgisayarınızdaki bir yazılım virüsü gibi, "herşeyi kontrol etmem gerekiyor." Hayır gerekmiyor. Ve diyorsunuz ki, "Yaa evet, ya aptalca bir şey yaparsam?" Onun aptalca olduğunu kim yargılayacak?

Ve bazılarınızda şöyle bir eski program var... (abartılı şekilde göz kırpar) dur, bunu bir kez de kamera için yapayım (yeniden göz kırpar) ... bazılarınızda olan ve "Ben şunu şunu yapamam, çünkü ya aptalca bir şey yaparsam" diyen o eski programlama. Orada eski kayıtlarınız var.

Bazılarınızda o kayıtlar epeydir devam ediyor. Bazıları, sürekli bir yanlış arıyor, bunu diğer insanlara göre daha fazla yapıyor. Biz bundan Sedona'daki Simya Okulu'nda söz ettik. Sürekli bir tarama hali. Sürekli... bu bir hipnozdur – "Bir şeyin yanlış olduğuna inanmak zorundayım," böylece beyniniz sürekli tarayıp duruyor. Her yellendiğinizde, yanlış bir şey var diye kaygılanıyorsunuz. Bu doğaldır! (kahkahalar)

LİNDA: Pardon? Neydi bu?

ADAMUS: Bu insana ait bir kelime değil miydi? (gülme efekti oynar) Her gaz salıverişinizde, endişeleniyorsunuz. Görüyor musun, bu kulağa aynı güzellikte gelmedi. Evet, geçirmek. Gaz çıkarma, diyorum ben buna hep. Dizinizde küçük bir ağrı olduğu her sefer ya da bir şeyi hatırlamadığınızda – ah, şeyleri hatırlamadığınız o anları kutsayın, kesinlikle doğru yoldasınızdır – ama o zaman kaygılanıyorsunuz, çünkü o yazılım devrededir. O yazılımı kapatabilir misiniz. Kesinlikle kapatabilirsiniz.

Böylece şimdi, "Bunu nasıl gerçekleştiririz? Nasıl gerçekleştiririz" dediğimiz noktaya geliyoruz. Bütünleme. Nasıl bütünlersiniz? Sadece derin bir nefes alırsınız. İçinde bulunduğunuz ânın tadını çıkartırsınız. Onu düşünmekten vazgeçersiniz. Sadece güvenli alanda olmanıza izin verirsiniz. Koşmaya gerek yok ... herkes şimdi, "yanlış olan ne" ya da "kuşkulanmam gereken şey nedir" diyen o zihin taramalarını kapatsın. Onları sadece kapatıverin. Ben Aandrah'nın öne gelmesini isteyeceğim, ve biz biraz müzik çalacağız, sadece güzel olduğu için, küçük bir dikkat dağıtıcısı, ve biraz bütünlenme gerçekleştirilelim. Ruh şu an mevcut.

Bu arada, Ruh'un içeriye gelmesini talep etmenize gerek yok. Ruh kapıda bekliyor, uzun süredir. Tanrısallığınız, sadece davet etmenizi bekliyor, ama siz evin içinde çılgın bir şapkacı gibi koşturup, "Ne yanlış? Ne yanlış? Ne yanlış? Ben kapıda şu varoluşu hissediyorum, yanlış bir şey olmalı. Gelip beni götürecekler" deyip duruyorsunuz. Hayır! O sadece içeri gelmek isteyen ruhunuzdur.

Ve sonra, bunu duyduğunuz zaman, "Hazır mıyım, bilmiyorum. Herşeyi temizleyebildim mi bilmiyorum. Bilmiyorum ... evim derli toplu mu? Konukları içeri alabilir miyim? Çay yapmam gerekiyor mu? Ne..." diyorsunuz. Ah! Sevgili insanlar, derin bir nefes alın ve sadece Aandrah ile bütünleşin.

Aandrah, sende. (bazı alkışlar)

(MÜZİK BAŞLAR – “Lemurian Home Coming” Anders Holte – <http://www.shaumbrashoppe.com/p-1509-lemurian-homecoming.aspx>)

AANDRAH: Bu an size ait. O sizin yaratımınız. Alıp kabul etmeye istekli misiniz?

Şimdi sizi, bedeninizin gevşediğini hissederken, buna izin vermeye davet ediyorum. İzin verin.

Bunu sadece hissedin. Müziğin sizi nasıl (içinizde) aşağılara, aşağılara indirebildiğini farkedin. Daha derine, daha derine. Aşağı inin.

Bu müzik nefesle (Mısır'da) Kral Odası'nda yaratıldı. Sizin içinizde muazzam bir oda var. Şimdi orada oturur musunuz ... derinlikte ... özün derinliklerinde. Bunu hissedin ... bu nefis, mükemmel yeri ... derin ve sakin. Burnunuzdan nefes alırken, aşağıya akın ... taa aşağıya.

Bunu hissedin, çünkü sizin havuzunuzda, sizin özünüzde, huzur var. Zihnin hayal edebileceğinin ötesinde bir huzur. Sükunet. O sükunette, Ruh sizi bekliyor.

Her bir nefesi alıp kabul etmeye gönüllü müsünüz, derinlere aksın, derinlere, derinlere, derinlere...

Sadece alıp kabul edin. Sadece alın ... bu sevgi sağanağını ... şefkat sağanağını.

İstekli misiniz? İstekli misiniz? Salıverin. Salıverin. Sükunet ... sükunet ... çünkü beden alıp kabul ederek, kendi ruhunuzu okşayarak ve sonra salıvererek nefes alabilir.

Nefes alın ve kabul edin. Nefes alın ve salıverin. Bu aşk ilişkisinin gelişmesine izin verin.

Nefes alın, çünkü Ruh burada çevrenizde ve sizinle. Bunu hissedin ... bu büyük aşkı.

Şimdi çok derin nefesler alın. Yumuşakça ... yumuşakça ... yumuşakça. Daha derine ve daha derine. Bunu ... sizi okşamak isteyenini hissederek.

Nefes alın ... nefes verin ... çünkü her bir nefes bir davettir ... Ruh'un gelmesine davettir. Olduğum herşey ... olduğumuz herşey.

Nefes alın ve kabul edin. Derine, derine ... sizin mucizenizin derinliklerine.

Her seferinde bir nefes. Her seferinde bir nefes ... akan bir titreşim, yaşayan bir öz haline gelin, insan ve Ruh, öylesine birleşmiş, öylesine mükemmel.

Beni mi soluyorsun, sevgili Ruh? Ben mi seni soluyorum?

Derinlerde ... derinlerde oturuyorum, benim özümde, çünkü biz her nefesi birlikte alıyoruz ... bizim kokumuzu.

Bu tanrısal yaratımın, siz ve sizin bu özünüzün kokusunu alıp kabul etmeye istekli misiniz?

Evet, evet.

ADAMUS: Şimdi Aandrah, bu bir süredir derin derin düşündüğün bir şeydi, mm, bunu yapmaya hazır olduğundan pek emin değilim. Pekâla, diyelim ki, böyle ilerlemiş bir grupta, aydınlanmış bir grupta, nasıl nefes yaparsın, kelimeler olmadan nasıl nefes yaparsın?

Bunu burada denemene izin vereceğim. Müzik devam edecek. Ha, sana birkaç ipucu vereceğim. Bu gözlerde gerçekleştirilir. Jestlerle (işaretler, el kol hareketleri) gerçekleştirilir. Bedendeki nefes hareketiyle gerçekleştirilir, ama kelimeler olmadan.

Peki devam et.

(Aandrah sessizce bazı jestler yapar, müzik devam eder)

Ve şimdi, müzik olmadan, kelimeler ve müzik olmadan bir grupla birlikte nasıl nefes alırsın? Bu, bu grupla oldukça kolay.

(Aandrah grupla birlikte nefes alırken uzun bir sessizlik olur)

Çok güzel, büyülü bir an. Teşekkür ederiz.

Ah. Ah, görüyor musunuz, Şimdi ânında mevcut olan bilincin – Ruh'un – kelimeler kullanmaya ihtiyacı yok. Ha, kelimeler bazen iyidir. İnsanlar onları duymayı gereksiniyor. Aandrah son zamanlarda bunu merak ediyordu. Kelimelerin ötesine nasıl geçersin? Müziğin ötesine nasıl geçersin?

Eh, özellikle aydınlanmış bir grupla birlikte olduğunda, ama bu herkesle de gerçekleştirilebilir, kelimelere gerek yoktur. Bilinç başka bilinçlere doğrudan yanıt vermeye başlar, o anda herhangi bir enerjiyi çağtırmaya bile gerek yoktur. O büyülü bir an haline gelir. Enerjiyi bile çağtırmaya kalkmazsın. Hiçbir şey yapmaya çalışmazsın. Enerji, nefesi, bilinçten bilince (olan iletişimi) onurlandırarak ve ona saygı göstererek bir kenarda durur.

Mm, bu şaşırtıcı bir şey oldu. Birdenbire Aandrah sizinle, siz de onunla birlikte nefes aldınız, tek bir kelimenin edilmesi gerekmedi. Herhangi bir enerjiye ya da maskaralığa ya da başka bir şeye gerek yoktu. Müzik yoktu.

Bu çok güzel bir şeydir. İşte bu, Ruh'un o an mevcut olmasıdır, tüm o şamataya gerek kalmadığında, o karmaşıklığı soyup attığınızda, netliğe, berraklığa girdiğinizde. Ah! Teşekkür ederim, sevgilim. (Adamus derin bir nefes alır)

Derin nefes, ahhh. Aşıp gidin.

Dışarıya Ne Yayılıyorsunuz?

Bir sonraki (konu), berraklık, netlik. Ben bundan daha önce söz ettim, ve size soracağım, mesajınız nedir? Mesajınız nedir? Dışarıya ne gönderiyorsunuz? Oraya ne yayılıyor? Paul, nasıl bir mesaj iletiyor, ışıyor, aktarıyor?

PAUL: Herşey yolunda.

ADAMUS: Herşey yolunda. Yolunda mı? (Paul evet anlamında başını sallar) Güzel. Güzel. Aslında buna inanıyorum.

Şu anda dışarıya ne yaydığınızda net olmak önemli, çünkü bu oturumun başında söylediğim gibi, elde ettiğiniz şeylere bir bakın. Elde ettiğiniz şeylere bir bakın. Bu(nlar) yanlış falan değil. Tam olarak dışarıya yaydığınızı, ilettiğinizi, geri alıyorsunuz.

Ama dışarıya ilettiğiniz, ağzınız ve kelimeleriniz vasıtasıyla yayılmıyor. Doğrusunu isterseniz, insanca kelimelerin çoğu gerçekten anlamsız. İnsanların konuşmalarına ve söyledikleri şeylere kulak verdiğimde, hiçbir şey söylemiyorlar. Bu sadece o zihinsel döngü, şu dönüp duran şey, alanı doldurma, oraya bir makyoyu yerleştirirlerse – sadece ruhsal şeyler bile değil, herhangi bir şey – onu sadece ifade ederlerse, bilirsiniz işte, kelimeleri söylemekle sanki iyi bir iş çıkarttıklarını düşünüyorlar.

Böylece size soruyorum, dışarıya ne koyuyor, ne iletiyorsunuz? Neyi ifade ediyorsunuz? Buradan (kalp) gelen şey ne – buradan (kafa) değil, ama şuradan (kalpten) ne geliyor? Kendi sözlerinizi dinlemeye başlayın ve sonra da susun. (kahkahalar) Konuşmaktan vazgeçin.

Öyle çok gevezelik ediliyor ki. Ve gevezeliklerin çoğu, makyö dışında, nedir biliyor musunuz? Öyküler. Öykülerin ne olduğunu biliyor musunuz? Geçmiş. Biliyorsunuz, öyküler işlem den geçirilmeyi talep eder. Öyküler enerji çalar. Eski öyküler, kurban olma öyküleri, bunlar fazlasıyla sürüp gidiyor. İlle de sizde değil belki ama çoğu insanda, çok saçmalık sürüp gidiyor.

Dışarıya nasıl bir mesaj ilettiğinizin berraklığı ya da netliği olmadığında, bir varsayım moduna giriyorsunuz. Ve hak ettiğiniz şeyi alıyorsunuz, ki bu da fazla değil. Fazlasını hak etmiyor, ve elde etmiyorsunuz. Bu komik olabilirdi ama ... Çünkü zihin gevezeliğini sürdürüyor. Konuşmadığınızda bile, net olmayan, çokça bulanık, karışık olan bir gevezelik zihinde devam ediyor, ve Gizem Okulları'nda gerçekleştirilmeye çalıştığımız şeylerden biri de, biraz netlik kazanmaktır. Bu her zaman kolay değil, ama temel şeylere inebilmek. Ve çoğu kez de biz temel şeylere inmeye çalışırken insanlar hâlâ kendi makyö'lerinde oluyorlar. Ve onlara bir Adamus ödülü vereceğimi düşünerek makyö demeçlerle geliyorlar, ve sonra (ödülü) alamıyorlar.

Ama, sevgili Şambra ... (Linda'ya döner) Bu kostümünle bugün bir ödül alman gerekirdi. Evet. Evet ya. (alkışlar) Evet.

Böylece, çoğu zaman aslında net bile değilsiniz, ve bunu düşündüğünüz zaman daha da karışık ya da bulanık bir hal alıyor. Ama dışarıya ışıdığınız şey budur, ve şeyleri yaşamınıza çeken budur.

Pekâla, dışarıya ne yayıyorsun, Bonnie?

BONNIE: Işık olmasını isterim.

ADAMUS: Hayır, onun ne olmasını istediğin değil; sen ne yayıyorsun? Ve mikrofona ihtiyacımız olacak. Bir an için Bonnie ile uğraşacağız.

Pekâla, dışarıya ne yayıyorsun? Ne olmasını istediğin değil, ama şu anda ne iletiyorsun? Diyelim ki ben sadece bir varlığım ve insanca kelimeleri hiç anlamıyorum. Benim için onların hiçbir anlamı yok. Çok uzaktaki bir gezegenden geliyorum. Enerjisel olarak ne iletiyorsun? Bilincin vasıtasıyla ne iletiyorsun?

BONNIE: Peki, eğer ışık değilse, aydınlıktır.

ADAMUS: Şu anda bunu mu iletiyorsun? Ben bir uzaylı olsaydım, hiç Dünya'da bulunmamış, ve seni göremiyor, duyamıyor olsaydım, hissedeceğim bu mudur? Sadece senin özünü hissediyor olsaydım; onun aydınlığını mı (hissederdim)? Ve yaşamındaki herşeyin aydınlık olduğunu mu.

BONNIE: Ben... ee evet.

ADAMUS: Makyö. Üzgünüm, ama öyle. Bu, ve eğer sen burada çıplak olamayacaksan başka nerede çıplak olabilirsin ki? Birçok insanın...

LİNDA: Gerçekten mi? Bunun cevabını istiyor musun? (kahkahalar)

ADAMUS: Ve Bonnie, bu özellikle sen değil, ama bir dolu insan dışarıya korku yerleştiriyor. Bu sürekli iletiliyor, korku ve çelişki, korku ve engeller, kuşku ve özdeğer eksikliği.

Şimdi zihnin düşünüyor olabilir, "Evet, ama ben üniversiteye gittim ve doktora yaptım, ve harika bir işim ve ailem var." Onlar senden nefret ediyor. (kahkahalar) Yani zihnin seni aldatıyor. Senin gerçekte yaydığın şey – sen değil, ama insanların yaymaya yatkın olduğu şey – bu tür bir korku, güvensizliktir. Üstelik bu iyi günde yayılan şeyler. Çoğu zaman sadece anlamsız, karmakarışık

laflar yayıyorlar. Dışarı yayılan sadece bu çarpıtma, bu enerjisel çarpıtma oluyor, çünkü onların bilinçleri bozulmuş, çarpıtılmış halde. Dışarıya ne yaydıklarından en ufak bir fikirleri yok, onun için de sadece bozulmuş, çarpıtılmış şeyleri yayıyorlar. Bu sanki sürekli dışarıya giden bir sinyal gibi, anlamsız, ama zaman ve mekân işgal ediyor, ve emiyor ... enerjiyi saptırıyor. Enerjiyi emmiyor, ama saptırıyor.

Böylece, dışarıya gerçekten yaydığın nedir? Bonnie, ben seninkini her yerde görebiliyorum. Her yerde hissedebiliyorum. Sana söylememi ister misin?

BONNIE: Evet.

ADAMUS: Arzu. Arzu. Senin öyle sevecen arzuların var ki. Öyle büyük arzuların var ki, üstelik sen olsan buna ışık arzuları derdin. Ama senin dışarıya yaydığın şey, arzu. Üzgünüm, ama bir muhtaçlık hali – ve sen bu konuda tek değilsin, salon bu insanlarla dolu – ama bir tamam-olmama hali... yaşamından daha fazlasını elde etme arzusu.

Bunu yapabileceğimizi sen bana söyledin. Sen bunu benden istedin. Bugün seni seçmeyeyim diye bana neredeyse sus payı ödeyecektin. (kahkahalar) Üzgünüm. Gerçekten büyük miktarlarda olmadığı sürece rüşvet almıyorum.

Pekâla, o arzu. Ve sen izliyor – bana çok kızabilirsin, gözlerini kapat, istediğin şeyi yap – ama yaşamındaki saatlerin ve dakikaların geçip gitmesini izliyor ve diyorsun ki, “Lanet olsun, buraya bir amaçla geldim, ve o amacı bulmaya çok zaman, çok para harcadım, peki o şimdi nerede? Ne zaman gelecek? Onu nihayet anlamam için ölüm döşeginde mi olmam gerekiyor?”

Yani Bonnie, sen arzu yayıyorsun. Arzu yayıyorsun. Ve bunun ne olduğunu farketmediğini anlarsan – zihinsel olmadan – onu aslında tamamlanmış olma haline dönüştürebilirsin. Aslında ruhun şu anda yaşamında mevcut olmasına sahip olabilirsin. Bunun, Ruh’la tamamlanmamış romantik bir ilişki, uzak bir ilişki olması gerekmiyor. Bu hemen burada, hemen şimdi olabilir.

Pekâla, mikrofonu geri verebilirsin, ya da onu bana atabilirsin.

Dışarıya ne yayıyorsun, Kerri? Benim buradan geleceğimi biliyordun ve dedin ki, “Adamus, lütfen bu tarafa gel ve benimle konuş.” Dedin ki, “Benim kapımda beliriver.” İşte geldim sevgilim. Buradan nereye gideceğiz?

KERRI: Ben... herhalde güvensizlik.

ADAMUS: Güvensizlik.

KERRI: Evet.

ADAMUS: Evet. Bırak da hissedeyim. Bu bir ... öncelikli şey bu değil. Birincil şey senin ... sen kendine güvenmiyorsun. Şu dinamik güce sahipsin ve onu serbest bırakmaya korkuyorsun. Onun tüm dünyayı ve insanlığı ve arkadaşlarını ve diğer herkesi yok edeceğinden korkuyorsun. Onun için de kendini geri tutuyor ve bir dolu başka bahane buluyorsun, ama gerçekte dışarıya yaydığın şey, “Ben kendimi frenleyeceğim. Kendimi baskı altında tutacağım.” Ve onun için de kendini frenliyorsun ve elde ettiğin de tam olarak bu – hiçbir şey – çünkü kendini tutuyorsun. Peki onun çıkmasına izin verseydin ne olurdu?

KERRI: Nasıl peki?

ADAMUS: Farketmez diyerek! Umurumda değil (diyerek). İstediyin şekilde. Ben... ben ...

KERRI: Ben ölesiye yorgunum zaten! Biliyor musun, gerçekten?! (birisi “İşte geliyor. Dikkat et” der, kahkahalar) Bu sanki, siktir git, tamam mı (demek) gibi!? Siktir git! Bu boku duymaktan bıktım! Geri

tutmak istemiyorum, ama sanki, hele önce diğer herşeyi bir halledeyim de öyle (gibi hissediyorum)
...

ADAMUS: Neden?

KERRI: Bilmiyorum. Bilmiyorum.

ADAMUS: Korkuyor musun?

KERRI: Of!

ADAMUS: Pısrıklık mı. Hayır, ben burada onu kızgınlık yoluyla çıkarmana yardım ediyorum. Bana gerçekten çok kızmanı sağlıyorum.

KERRI: Gerçekten sinirimi tepeme çıkarttın! Demek istiyorum ki...

ADAMUS: Hayır, yalancıkıtan öfkeliymiş gibi yapıyorsun. Öfkeyi taklit ediyorsun.

KERRI: Kendimi geri tutuyorum ama. Tutuyorum.

ADAMUS: Evet ya, görüyor musunuz? Kendini geri tutuyor. Onu gerçekten serbet bırakmak istiyor. Bir saniye ayağa kalkar mısın lütfen? Bunu yapacağımızı biliyorsun. Onu burada salabilir misin? Burası en kolay yer. Ve bana mikrofonu ver, çünkü bu acıtabilir. (kahkahalar) Sadece bırak çıksın, Kerri, herkesin önünde. Sadece bırak çıksın. Onu frenleme.

KERRI: (bağırır) Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa! (izleyiciler onaylar ve alkışlar)

ADAMUS: Biraz pısrıkça. Evet. Ah, siz kolayına kaçuyorsunuz, sevgili dostlar. Bu iyi değildi. Bu bir... hadi gel, buradan, çıksın gitsin. Onu bir kez salıverdiniz mi, biraz da öfkeyle mizahı birleştirerek salıverdiniz mi, kendini frenlemeye artık gerek kalmaz. Hadi bırak çıksın.

KERRI: Yani bu yeterince güçlü değil miydi? Ama bana gerçekten güçlü geldi. (izleyicilerden bazısı, sadece avaz avaz bağır, der)

Aaaa!

Üzgünüm!

ADAMUS: Hayır, hayır, hayır. Bu... Joe diyor ki, bunu yaklaşık ayda bir kez duyuyormuş. (kahkahalar)

KERRI: Hayır, o kutsal.

ADAMUS: Hadi şunu gerçekten yapalım. Seninle birlikte yapmamı ister misin? Gerçekten?

KERRI: Hı hııı.

ADAMUS: Tamam. Pekâla. (birisi, "hepimiz yapalım" der) Hadi hep birlikte yapalım! Kesinlikle. Üçe kadar sayınca – bir, iki, üç... (herkes bağırılmaya başlar)

Aaaa!

Aaaa

Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa! Daha iyi. Daha iyi. Güzel. Güzel, teşekkür ederiz. Teşekkür ederiz. (izleyiciler onaylar ve alkışlar)

Pekâla, sevgili dostlar... teşekkür ederiz. Teşekkür ederiz. Gördünüz mü, burada (kafa) olmak yerine, ki öyle olmaya yatkınsınız, biliyorsunuz, sadece... bırakırsınız çıkar. Onu avaz avaz salıverirsiniz. Ve özellikle de... herşeyi frenlemeye çalışıyorsunuz. Dışarıya yaydığınız şeyin özü bu ve tam olarak bunu elde ediyorsunuz – geri tutma. Geri tutma.

Gerçek şu ki, çok da uzun olmayan bir süre önce dediniz ki, “Yaşamım koca bir geri tutuş gibi. Herşey şu bekleme, gelişmeme sürecinde.” Bırakın çıksın.

Böylece, sevgili Şambra, dışarıya ne yayıyorsunuz? Orada ne var? Burada (kafa) olan değil, o netlik ne?

Şimdi, bunu gerçekten bir ya da iki kelimeye indirgeyebilirsiniz, ve ne olduğunu bilirsiniz. Şimdi, buna zihninizle yaklaşmaya, yolunuzu düşünerek bulmaya çalışırsanız, olmayacaktır. Kendinize soruyorsunuz, Ben Ben'im'i, “Nedir?” Bırakın gitsin, yanıt size gelecektir. Size sizin yanıtınız gelecektir.

O nedir? Dışarıya korku mu yerleştiriyorsunuz? Geri tutma mı? Arzu mu? Bu çok basit kavramlardan herhangi birini mi. Dışarıya ne yayıyorsunuz?

Şu anda bu önemlidir – ve ben sizi ne kadar kışkırtmam gerekiyorsa o kadar kışkırtacağım – dışarıya neyin gittiği hakkında net olmak önemlidir, çünkü o sadece dışarıya gitmiyor; buraya da giriyor. İçinizde olup bitiyor. Dışarıya giden o frenleme, ya da arzu mesajının aynısı, şu anda tüm Bilinç Bedeninizde de meydana geliyor. O bunu duyuyor. Bunu duyuyor. Ve mesaj budur. O küçük zihin mesajlarını almıyor. Duymuyor ... Bilinç Bedeniniz sizin kelimelerinizi duymuyor. Hiç. O şuradan gelen hissi alıyor.

Böylece, kendiniz için oraya ne yerleştiriyorsunuz? Ve bir kez bu konuda gerçekten net olmaya başladığınızda ve bunu aslında seçebileceğinizi anladığınızda – bunun varsayımıyla gerçekleşmesi gerekmiyor ve dışarıya iletilenin de o karmaşık, anlamsız lafları eden varlık olması gerekmiyor – enerjisel olarak çok verimli, etkin olmaya başlıyorsunuz.

Şu anda, bazen açıklanamaz işler ve oraya buraya saptırılmış enerjiler yüzünden muazzam miktarda enerji tüketiyorsunuz. Bu sanki çok tıkalı olup da aslında hiç akmayan bir otoyol gibi. Her yöne giden arabalar, ansızın bitiveren yollar, aynı noktada aynı zamanda kesişen yollar. Az çok buna benziyor. Enerjisel bir karmakarışıklık.

Gerçekten, gerçekten, gerçekten, gerçekten net olmaya başladığınızda, onu traşlamaya başladığınızda, Todd'un sözünü ettiği gibi bir kitapla, makyoyu çıkartarak, dışarıya gerçekten yerleştirdiğiniz şey nedir? Ve bu kendinize karşı katı olmak ya da kendinizi yargılamakla ilgili değildir. Bu, kendinizin farkında olmaktır, çünkü o az sayıda sözcüklere indirgeyebileceğiniz şey, tam olarak her bir parçanızın duyduğu şeydir. Ruh'un şu an mevcut olmamasına neden olan şey tam olarak budur. Ruh'un kendini geri çekmesine sebep olan ya da Ruh'u bir mesafede tutan, tam olarak budur, çünkü bir parçanız şunu yayıyor, “Ben hazır değilim. Hazır değilim. Hazır değilim. Hazır değilim.” Bu hipnoz gibi. Sonra her bir parçanız da buna uygun olarak yanıt veriyor ve buna inanmaya başlıyor. Sonunda o çok kısıtlı, tamamlanmamış, gerçekleşmemiş hayatı, ve şu anda aşmak istediğiniz bir hayatı boyluyorsunuz.

Berraklık, Netlik

Bütün bunlarda bir mesaj var. O netliğe ulaştıkça – “Aslında ne iletiyorum?” – onu değiştirebilirsiniz. Onu değiştirebilirsiniz. Buradan (kafa) değil, ama buradan (kalp). Burası (kafa) az çok işin içindedir, ama siz hissi değiştirirsiniz.

Ben Aandrah'nın burada o nefesi kelimeler olmadan yapmasını istedim, çünkü kelimelere ihtiyacınız yoktu. Birden onunla birlikte, ya da o sizinle birlikte nefes almaya başladınız, nefesleriniz birleşti. Netliğinizi ve dışarıya ne yaydığınızı anlamak da aynı şekildedir.

Örneğin, diğer insanlara, çevrenizdeki dünyaya, ve kendinize "arzu" mesajını yayıyor olabilirsiniz. Bunu bir kez farkettiler mi, "Hayır" deyin. O arzu mesajını hissedin. O belli bir, sanırım melankolik diyeceğiniz hisse sahiptir, ama bir süre sonra eskimeye başlar. Arzunun doğası, sizin sanırım sahte bir aşk ilişkisi dediğiniz türdendir ya da duyusaldır, ama bir süre sonra çok can sıkıcı olur.

Yani ne iletmek istiyorsunuz? Gerçekten ne hissedeceksiniz? Bu, arzu yerine tamamlanmışlık (ya da kendini gerçekleştirme) hali olabilir. Ve bunu hissederseniz – düşünmek değil, bin kez bir kağıda yazmak değil, etrafta koşuşturup herkese bundan söz etmek değil – ama hissetmek, "Tamamlanmışlık nedir? Ruh'un hayatımda mevcut olması nedir? Bu nasıl bir his?" İşte o zaman olmaya başlar.

O zaman zihninizi bile az çok bunu kabul etmeye ve "Bu oldukça güzel" demeye başlar. Ve zihin bunu yaptığı zaman, o zaman zihnin Bilinç Bedeniyle bütünlenmeye başlar. Ve ansızın net olmaya başlıyorsunuz, ve birdenbire kendinize çektiğiniz de bu olmaya başlar – tatmin olmuş herşey, tamamlanmış herşey, sadece o dans için, o kutlama için burada olan herşey. Eksik olduğu ve düzeltilmesi, değiştirilmesi gerektiği için burada olmayan, sadece varoluş içindeki Ruh olduğu için burada olan.

Çokluk

Kont St. Germain olduğum yaşamımda, deniyordu ki, ve bu genelde doğrudu, bir elimle bir mektup yazabiliyor, diğer elimle bir müzik parçasını, bir senfoni ya da operayı notaya geçirebiliyor, iki ya da üç kişiyle de sohbet edebiliyordum, üstelik (bunların hepsini de) uyurken yapıyordum.

LİNDA: Yani sen bir kadındın. (yoğun kahkahalar ve alkış)

ADAMUS: Bırakmadın ki bitireyim... hiç şikayet etmeden.

LİNDA: Aaaaaa! Aaaaaaaa! Aaaaaaaaaa! Aaaaaaaa!

(izleyiciler hem güler hem yuhalar)

ADAMUS: Yuhalamanız gerekmiyor... o kumandada yuhalama düğmesi yok. Şunu demek istedim, bunların hepsini yaşamımın her ânının mutlak keyfini çıkartarak (gerçekleştirmişim). Ve bu kısmen, genelde doğrudu.

İşte buradasınız, çok tekil, bazen belki ikili varlıklarsınız. Arabayı sürerken cep telefonunuzla konuşabiliyorsunuz, ki bazen buna şaşıyorum. Ama bir ya da iki iş yapabiliyorsunuz – telefonda konuşurken yemek yapabiliyorsunuz. Belki bilgisayarınızda bir şeyler yazarken müzik dinleyebilirsiniz. Neden? Neden? Çünkü o şekilde programlanmıştınız, çünkü enerji hatları, akış, Bilinç Bedeninizdeki enerji dağılımı o şekilde oluşturulmuştu.

Bu yanıştır. Aynı anda birçok şey yapamamanız için hiçbir neden yok. Şimdi, belli fiziksel kısıtlamalar var, ama belki de yoktur.

Böylece, sevgili Şambra, bunların hepsini toparlayacak olursak, bugünkü konuşmamızın ana fikri, sizin çoklu-yeteneklere sahip çok-boyutlu varlıklar olduğunuz, ama kendinizi geri tuttuğunuzdur. Sadece tek bir şeyi burada, öbür şeyi orada yapıyorsunuz. Zaman ve mekânı devreye soktunuz ve bunların hepsini şimdi parçalamak zamanıdır. Öteye geçmek zamanı. Çok şeyi (aynı anda) yapmaya başlayabileceğinizi farketmek zamanı.

Pekâla, ev ödevi. Ben Şambra'ya sık sık ev ödevi vermiyorum, ama ev ödevi. Birçok şeyi (aynı anda) yapmaya çalışın. Eve gidin, arkadaşlarınızla çalışın, bir grupla çalışın, bunun sadece kişisel bir şey olması gerekmiyor. Aynı anda kaç şey yapabilirsiniz?

Örneğin bu gece, bir yandan sohbet ederken ve sosinizi yerken, bir yandan da dans edebiliyor musunuz? Şimdi zihin diyor ki, "Eh, herşeyden önce, bunu yapmamalıyım. İkincisi, belki yapamam." Ama kesinlikle yapabilirsiniz. Siz bu Yeni Enerjide olmak istiyorsunuz. İstiyorsunuz ki... Ruh şu an mevcut. Ruh'un aynı zamanda sadece bir ya da iki şey yapmaya ihtiyacı yok.

Bu başlarda pek yapılamaz ya da kullanışsız gelecektir. Her iki elle yazmaya ya da bir elle (bilgisayarda) bir şey yazarken öbür elle tümüyle farklı bir şey yapmaya çalışın. Başlarda çok garip gelecektir, ama er ya da geç Tobias'ın sözünü ettiği o "haa" ânına ulaşacak, ve yaşamın çok sınırlanmış, çok kısıtlanmış, çok dualite içinde yaşamak olduğunu farkedeceksiniz. Artık böyle olması gerekmiyor. Tüm o şeyleri aynı anda yapmanın ne kadar eğlenceli olacağını bir hayal edin.

İşin sırrı şu. O şeyi yaparken düşünemezsiniz, yoksa iş görmeyecektir. Onu düşünecek olursanız, ve "Ben dikkatimin yarısını şuna ve çeyreğini buraya ve diğer çeyreğini de oraya vereceğim" demeye çalışırsanız dağılacaktır. Bu iş görmez. Zihin programlanmış, aynı zamanda sadece bir-iki şey yapmaya hipnotize edilmiştir.

Gerçek şu ki siz şu anda çok şey yapıyorsunuz. Sadece burada oturmuş beni izlediğinizi, yuhaladığınızı düşünüyorsunuz, ama aslında çok şey gerçekleştiriyorsunuz. Elbette gözleriniz farkındalıkta, ve iskemlelerde oturuyorsunuz, bedeninizin bir kısmı bedeninizin dengesini koruyor, bilirsiniz, iskemlede dik oturmanızı sağlıyor. Yani tüm bu faaliyetler var.

Bir dolu başka faaliyet de sürüyor. Bilinç çalışması var. Şu anda spiral şeklinde genişleme çalışması gerçekleşiyor. Şu anda bazı salıvermeler gerçekleşiyor. Bazı kısımlarınız şu anda başka potansiyelleri araştırıyor; şu anda yarının potansiyellerini araştırıyorsunuz. Sadece bunların farkında değilsiniz. Yani siz çoklu işler görüyorsunuz.

Ve onunla birazcık oynarsanız – aynı zamanda hem (bilgisayarda) hem de (kağıda vs) yazmaya ya da iki, üç, dört farklı şey yapmaya çalışın – bu size garip gelecek ve herhalde bana yine söveceksiniz. Ama birdenbire birçok şeyin olageldiğini ve yapabileceğiniz çok daha fazla şey olduğunu farkedeceksiniz. Enerjilerinizle çok daha verimli, etkili hale gelebilirsiniz. O zaman o gerçekten muhteşem yaratılarınız için, ya da sadece mutlu olmak için, Dünya'da Ruh ile birlikte tam bir mutluluk içinde var olmak için, o enerjileri özgürleştirebilirsiniz. Bir şey yapmanız gerekmediğini farkedersiniz. Benzetme şu, nefes almak için kelimelere bile ihtiyacınız yok. Bazen, belki bir şeyleri harekete geçirmeye yardımcı olur, ama sonra kelimeleri bile bırakabilir ve düşünmeyi salıverebilirsiniz.

Böylece, sevgili dostlar, kutlama zamanınız geldi. Sevgilim (Linda'ya hitap eder), bugün çok çekici görünüyorsun. Evet, evet. (alkış) Ve şunu da söylemem gerekir ki, o muhteşem hanımefendinin tasarımcısı seni görseydi çok etkilenirdi. (ekrana bir havai fişek gösterisi gelir) Frederic Bartholdi, Özgürlük Anıtı'nın mimarı, yaptıklarından etkilenir ve onur duyardı. (alkış)

Böylece, sevgili dostlar, büyük bir kutlama yapın. Ve hatırlayın, tüm yaratımda her şey yolunda.

Ve öyledir.

